

DE
LOCALE WETTEN

DER

ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

1897.

DE LOCALE WETTEN
EN
VOLKSRAADSBESLUITEN
DER
ZUID-AFR. REPUBLIEK.

BENEVENS

de Proclamaties van ZHEd. den Staatspresident en de
belangrijke Gouvernements-Kennisgevingen,

GEDURENDE HET JAAR

1897.

IN OPDRACHT DER REGEERING BIJEENGEBRACHT EN VAN EEN BLADWIJZER VUORZIEN

DOOR

DR. J. A. SCHAGEN VAN LEEUWEN.

GEDRUKT TER STAATSDRUKKERIJ VAN DE Z.-A. REPUBLIEK.
PRETORIA 1898.

De Locale Wetten der Z.-A. Republiek.

1897.

WET N°. 1. 1897.¹⁾

*Goedgekeurd bij besluit van den EdelAchtb. Eersten Volksraad, art. 451,
dd. 26 Februari 1897.*

Overwegende dat van af de stichting dezer Republiek de Besluiten van den Volksraad als Wet zijn erkend en geëerbiedigd en de Rechterlijke Macht geen bevoegdheid bezat de Wetten en Besluiten door den Volksraad gemaakt op zij te zetten;

Overwegende dat zulks was de wil van het Volk der Zuid-Afrikaansche Republiek, zooals neergelegd in de Grondwet van 1858 en gehandhaafd in de samengestelde Grondwet van 1896 en in de Bijlage no. 2 van die Grondwet dd. 19 September 1859, die o. a. bepaalt:

2. Ieder Hof zal alle Volksraadsbesluiten als Wet eerbiedigen, geene aanmerking of beoordeeling er over kunnen maken, en wat door den Volksraad is beslist of goedgekeurd, zal niet meer aan de kennismeming van eenig Gerechtshof mogen onderworpen worden.
3. Wanneer over dezelfde zaak verschillende Volksraadsbesluiten zijn genomen, zal het laatste besluit als Wet door ieder Gerechtshof moeten geëerbiedigd worden.

Overwegende dat in de Grondwet van 1858 volgens de eeden, die daarin zijn opgenomen en voorgeschreven respectievelijk voor de leden van den Volksraad en

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 3 Maart 1897. (No. 882).

voor de leden van de Rechterlijke Macht, het zoogenoemd toetsingsrecht niet toekomt aan de Rechterlijke Macht, die volgens hun eed recht moeten spreken volgens de landswetten;

Overwegende dat ook het Hoog Gerechtshof van dezen Staat herhaaldelijk heeft beslist, dat Volksraadsbesluiten wel kracht van Wet hebben en dat de Rechterlijke Macht geen zoogenaamd toetsingsrecht bezit;

Overwegende dat de locale Wetgeving der Republiek, om de redenen hierboven uiteengezet, voor een groot deel berust op Volksraadsbesluiten;

Overwegende dat wet no. 4, 1890, na behoorlijk gepubliceerd te zijn geweest, door den Volksraad na behandeling niet dadelijk in werking is gesteld, maar nogmaals speciaal voor het Volk is gelegd, en het Volk zich met die Wet heeft vereenigd, nadat dezelve drie malen achtereen gepubliceerd is geworden;

Overwegende dat art. 32 van die wet (welk artikel als art. 80 nu is overgenomen in de Grondwet van 1896) dien toestand, als door de Grondwet van 1858 gewild en door het Hoog Gerechtshof voor juist verklaard, heeft bestendigd, en bepaalt, dat de wettelijke kracht van Wetten en Besluiten door den Staatspresident in de *Staatscourant* gepubliceerd niet kan worden betwist — dus ook niet door de Rechterlijke Macht —; terwijl alleen het Volk de macht heeft zich tegen eene Wet of Besluit uit te spreken;

En verder overwegende, dat nu kort geleden eene meerderheid in het Hoog Gerechtshof, namelijk twee rechters, heeft beslist, dat de vroegere uitspraken van het Hoog Gerechtshof in deze onjuist waren en heeft neergelegd, dat Volksraadsbesluiten geen kracht van Wet hebben en dat het Hoog Gerechtshof tevens de bevoegdheid bezit te weigeren eene Wet toe te passen, wanneer het van oordeel is, dat die Wet, naar vorm of inhoud, strijdt met de Grondwet van 1858;

Overwegende dat door die beslissing de rechtszekerheid in dezen Staat grootelijks is benadeeld doordien, zooals gezegd, het grootste deel onzer Wetgeving op Volksraadsbesluiten berust en verscheidene Wetten en Volksraadsbesluiten juist zijn bedoeld als veranderingen van de Grondwet;

Overwegende dat de Eerste Volksraad niet lijdelijk mag toezien, wanneer het Hoog Gerechtshof weigert recht te spreken volgens 's lands wetten en het zijn plicht is het publiek te beschermen in overeenstemming met den wil van het Volk;

Overwegende dat art. 86 van de Grondwet van 1896—over het bijeenroepen van een Bijzonder Hof—in deze zaak niet van toepassing is; en

Ten slotte overwegende dat deze Wet, hoewel niet in termen van art. 12 der Grondwet drie maanden van te voren gepubliceerd, dadelijk in behandeling moet worden genomen, aangezien zij geen uitstel kan lijden; --

Wordt hierbij besloten deze Wet dadelijk in behandeling te nemen, niettegenstaande zij geen drie maanden van te voren is gepubliceerd geweest, aangezien zij geen uitstel kan lijden;

En wordt hierbij vastgesteld en bepaald als volgt:

ART. 1. Zoolang het Volk niet duidelijk ten genoegen van den Eersten Volksraad heeft te kennen gegeven, dat het den bestaanden toestand wenscht te veranderen, moeten de bestaande en nog te maken Wetten en Volksraadsbesluiten door de Rechterlijke Macht worden erkend en geëerbiedigd in overeenstemming met art. 80 der Grondwet van 1896 en heeft de Rechterlijke Macht niet de bevoegdheid te weigeren een Wet of Volksraadsbesluit toe te passen, omdat die Wet of dat besluit naar het oordeel van den rechter, naar vorm of inhoud, strijdt met de Grondwet; m. a. w. de Rechterlijke Macht zal niet de bevoegdheid hebben en heeft die bevoegdheid ook nooit gehad, noch bij de Grondwet, noch bij eenige andere wet, zich het zoogenoemd toetsingsrecht aan te matigen.

2. De Rechters, de Landdrosten en andere leden van de Rechterlijke Macht zullen in het vervolg vóór het aanvaarden hunner betrekking den volgende eed afleggen:

«Ik beloof en zweer plechtig trouw aan het volk en de wetten dezer Republiek, in mijne betrekking en ambt rechtvaardig, billijk, zonder aanzien des persoons, overeenkomstig de wetten en Volksraadsbesluiten en naar mijn beste kennis en geweten te zullen handelen; mij geen zoogenoemd toetsingsrecht te zullen aanmatigen; van niemand eenige gift of gunst te zullen aannemen wanneer ik kan vermoeden, dat deze gedaan of bewezen zou worden om mij in mijne uitspraak of handeling ten voordeele van den gever of begunstiger over te halen; buiten mijne betrekking als rechter te zullen gehoorzamen volgens wet aan de bevelen der boven mij gestelden, en in het algemeen niets anders te beoogen dan de handhaving van de wet, recht en orde, tot bevordering van den bloei, de welvaart en de onafhankelijkheid van land en volk. Zoo waarlijk helpe mij God almachtig.»

De leden van het Hoog Gerechtshof en Landdrosten leggen den eed af in handen van den Staatspresident en leden van den Uitvoerenden Raad.

Wetten en Volksraadsbesluiten moeten geëerbiedigd worden door de Rechterlijke Macht.

De Rechterl. Macht bezit geen toetsingsrecht.

Eed voor Rechters, Landdrosten en andere leden der Rechterlijke Macht.

Vorm.

In wiens handen eed wordt afgelegd.

Wat geschiedt als een Rechter in strijd handelt met art. 1.

Machtiging aan Staatspresident.

Wat verstaan moet worden onder Volksraadsbesluiten en onder "volk".

Verkregeen rechten worden door deze wet niet aangetast.

Inwerkingtreding.

3. De Rechter, die niet handelt overeenkomstig art. 1 dezer wet, zal geacht worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een ambtsmisdrijf, als bedoeld in art. 86 der Grondwet van 1896.

4. Z.H.Ed. de Staatspresident wordt hierbij gemachtigd de tegenwoordige leden van de Rechterlijke Macht te vragen of te doen vragen of zij het beschouwen te zijn overeenkomstig hun eed en hun plicht recht te spreken volgens de bestaande en later te maken Wetten en Volksraadsbesluiten en zich het zoogenoemd toetsingsrecht niet aan te matigen en verder wordt Z.H.Ed. opgedragen die leden, waarvan Z.H.Ed. of een ontkennend of een zijns inziens onvoldoend of binnen den gestelden tijd in het geheel geen antwoord ontvangt, uit hunne betrekking te ontslaan.

5. Onder Volksraadsbesluiten worden in deze Wet verstaan zoowel Besluiten van den ouden Volksraad als Besluiten van den Eersten Volksraad en ook de Besluiten van den Tweeden Volksraad, die volgens art. 31, Wet no. 4, 1890, thans art. 79 der Grondwet van 1896, van kracht zijn. Onder 't Volk zullen worden verstaan de volstemgerechtigde burgers der Zuid-Afr. Republiek.

6. Deze Wet zal niet aantasten de rechten eventueel door vonnissen van het Hoog Gerechtshof vóór deze Wet verkregen.

7. Deze wet zal in werking treden dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 1 Maart 1897.

WET N°. 2, 1897,¹⁾

TOT HET TEGENGAAN VAN DE ONTUCHT IN DE ZUID-
AFRIKAANSCH E REPUBLIEK

*Goedgekeurd door den EdelAchtb. Eersten Volksraad bij art. 452 zijner
bestuitten, dd. 2 Juli 1887.*

NADEMAAL het noodzakelijk gebleken is nadere bepalingen te maken tot het tegengaan van de ontucht in deze Republiek, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

ART. 1. Openbare schennis der eerbaarheid wordt gestraft met geldboete van ten hoogste £200 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste twee jaren.

Straf voor openbare schennis der eerbaarheid.

2. Het houden van een bordeel is verboden. Overtreding wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste vijf jaren, met of zonder verbanning uit de Republiek.

Bordeelen verboden

3. Hij, die in eenige hem toebehoorende of door hem gehuurde woning, localiteit of terrein gelegenheid geeft tot het plegen van ontucht, of toelaat dat aldaar ontucht wordt gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie jaren.

Strafbepaling voor het verschaffen van gelegenheid tot het plegen van ontucht.

4. Hij, die eenige hem toebehoorende woning, localiteit of terrein verhuurt, wetende dat de huurder aldaar een bordeel zal houden, of wel anderszins gelegenheid zal geven tot het plegen van ontucht, of zal toelaten dat aldaar ontucht wordt gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie jaren.

Dito voor verhuurder v. woning enz.

5. Wanneer het onder de aandacht van den verhuurder van eenige woning, localiteit of terrein, wordt gebracht, dat de huurder een bordeel houdt, of anderszins gelegenheid geeft tot het plegen van ontucht of toelaat, dat aldaar ontucht wordt gepleegd, en niet onmiddellijk daarvan kennis geeft aan den Staatsprocureur of Pu-

Wat verhuurder verplicht is te doen indien hij weet dat in zijn woning enz. ontucht wordt gepleegd.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 21 Juli 1897. (No. 904).

blieken Aanklager tot het nemen van de noodige stappen volgens wet, wordt de verhuurder gestraft met eene geldboete van ten hoogste £200, of gevangenisstraf van ten hoogste één jaar.

Straf voor een vrouw die van het plegen van ontucht hare broodwinning maakt.

6. De vrouw die van het plegen van ontucht hare broodwinning maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste twee jaren, met of zonder verbanning uit de Republiek.

Dito voor blanke vrouw die met een gekleurden man vleeschelijke gemeenschap heeft.

7. De blanke vrouw, die vrijwillig vleeschelijke gemeenschap heeft met een gekleurden man, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste vijf jaren en met of zonder verbanning uit de Republiek.

Dito voor een gekleurden man enz.

8. De gekleurde man, die met eene blanke vrouw met hare toestemming vleeschelijke gemeenschap heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf met harden arbeid van ten hoogste zes jaren en met ten hoogste vijftig slagen.

Verdere strafbepalingen voor het plegen van ontucht.

9. Met gevangenisstraf met harden arbeid van ten hoogste zes jaren wordt gestraft ontucht gepleegd:

- a. door ouders, voogden, godsdienstleeraars of onderwijzers met aan hunne zorg of opleiding toevertrouwde minderjarigen;
- b. door bestuurders of opzichters in werkinrichtingen, werkplaatsen of fabrieken met hunne minderjarige bedienden of ondergeschikten;
- c. door ambtenaren met personen, die aan hun gezag zijn onderworpen of aan hunne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;
- d. door bestuurders, geneeskundigen, onderwijzers, beambten, opzichters of bedienden in gevangnissen, hospitalen, krankzinnigengestichten of instellingen van weldadigheid, met personen daarin opgenomen.

Strafbepaling voor het bevorderen enz. van het plegen van ontucht.

10. Hij, die uit winstbejag opzettelijk het plegen van ontucht door een minderjarige met een derde teweegbrengt of bevordert, wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste vier jaren.

Strafbepaling voor vader, moeder, of voogd wegens het bevorderen enz. van het plegen van ontucht.

11. De vader, moeder of voogd, die opzettelijk het plegen van ontucht door zijn minderjarig kind of den onder zijne voogdij staanden minderjarige teweegbrengt of bevordert wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste vijf jaren.

Betekenis van "gekleurden man".

12. In deze wet zullen de woorden „gekleurde man” geacht worden toepasselijk te zijn op mannelijke individus van alle kleurlingen en kleurlingrassen van Zuid-Afrika en verder op Koelies, Arabieren en Maleiers.

13. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* en wordt op dat tijdstip herroepen de voorloopige wet op het tegengaan der on- Inwerkingtreding-
tucht, door den Uitvoerenden Raad vastgesteld krachtens Eerste Volksraadsbesluit art. 1836 van 29 Sept. 1896. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor.
Pretoria, 16 Juli 1897.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 17 Februari 1897.

WET N°. 3. 1897.¹⁾

REGELENDE DE HUWELIJKEN VAN KLEURLINGEN BINNEN
DE ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

Goedgekeurd bij Eerste Volksraadsbesluit art. 530, dd. 9 Juli 1897.

NADEMAAL het volk de uitbreiding des Evangelies onder gekleurden toelaat en er bij Wet no. 3, 1871²⁾ werd bepaald, dat de huwelijken van kleurlingen bij wet zouden worden geregeld, en nademaal het volk geene gelijkstelling wil gedoogen, noch in Kerk noch in Staat; en nademaal er kleurlingen zijn die door leer en beschaving zich onderscheiden van de barbaren, en die daarom verlangen om op christelijke en beschaafde wijze te leven en alzoo wettig in het huwelijk wenschen bevestigd te worden, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

Wettighuwelijk tus-
schenmannelijken
en vrouwelijke kleurlingen toegelaten.
Wat vereischt wordt
voor het aangaan v.
zoodanig huwelijk.

ARTIKEL 1. Mannelijke en vrouwelijke kleurlingen, die een huwbaren leeftijd bereikt hebben, kunnen met elkander een wettig huwelijk aangaan.

2. Iedere kleurling, die als boven een huwelijk wenschd aan te gaan, moet zich met een daartoe strekend verzoek wenden tot een door de Regeering daartoe aan te stellen persoon of personen. Hij moet daarbij overleggen een certificaat van hunne ouders, of waar geen ouders in leven zijn, van hunne voogden, of van zijn Kapitein of ander Naturellenhoofd dat volgens wet tegen het voorgenomen huwelijk geen bezwaar bestaat, of indien zij christenen zijn, van den leeraar hunner kerk.

Dito voor kleurlingen komende van buiten de grenzen.

Kleurlingen, komende van buiten de grenzen van dezen Staat en wenschende alhier in het huwelijk te treden, zullen ten genoeege van bovengemelden persoon door een certificaat of door voldoende getuigenis moeten aantoonen dat volgens wet tegen het voorgenomen huwelijk geen bezwaar bestaat.

Wat geschiedt wanneer partijen in verschillende districten wonen.

3. Wanneer de partijen die in het huwelijk wenschen te treden in verschillende districten wonen, blijft het aan hen overgelaten te kiezen in welk van de twee districten zij hun huwelijk wenschen te doen voltrekken.

Aan den persoon als bedoeld in art. 2, die alsdan het huwelijk zal voltrekken, zal moeten worden over-

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 21 Juli 1897. (No. 904).

²⁾ Zie Locale Wetten 1849—1885, blad. 442.

gelegd een certificaat van zijnen ambtgenoot van het district waar de andere partij woont, dat bij hem krachtens ingediend certificaat zooals bedoeld in art. 2 tegen het voorgenomen huwelijk geen bezwaar bestaat.

De persoon als bedoeld in artikel 2, die het huwelijk voltrokken heeft, zal daarvan door toezending van eene gecertificeerde kopie uit zijn register aan zijnen gemelden ambtgenoot kennis geven.

4. Alvorens een huwelijk tusschen kleurlingen te voltrekken, zal de persoon bedoeld in art. 2 zich moeten overtuigen dat de man aan de verschillende in dezen Staat van kracht zijnde wetten betrekkelijk naturellen (als de paswet enz.) voldaan heeft.

Verplichting v. huwelijksvoltrekker.

Evenzoo zal hij, wanneer de vrouw reeds gehuwd geweest is, zich moeten overtuigen dat reeds 300 dagen na de ontbinding van het vorige huwelijk verlopen zijn.

5. Vóór de voltrekking van het huwelijk zal de persoon als bedoeld in artikel 2, aan partijen duidelijk en met nadruk de zedelijke en wettelijke beteekenis en waarde van het huwelijk voorhouden en uitleggen, en nadat zij verklaard hebben hem goed begrepen te hebben, aan ieder afzonderlijk de volgende vragen richten:

Dito.

« Verklaart gij A.B. plechtig dat er voor zover het u bekend is, geene verhindering hoege-naamd bestaat tegen uw voorgenomen huwelijk met C.D., hier tegenwoordig, en dat gij allen aanwezigen roept tot getuigen dat gij C.D. bekent tot uwe wettige vrouw (of man)? »

Daarop geven partijen elkander de rechterhand en verklaart de persoon als bedoeld in artikel 2 het huwelijk voltrokken met de volgende woorden:

« Ik verklaar dat A.B. en C.D. hier tegenwoordig in het oog der wet, wettiglijk in den huwelijken staat zijn bevestigd. »

6. Iedere leeraar voor kleurlingen aan wien door de Regeering speciaal het recht is verleend, onder deze wet huwelijken te voltrekken zal zulks kunnen doen op vertoon van een certificaat van den persoon als bedoeld in artikel 2, dat aan de bepaling van deze wet is voldaan.

Dito voor leeraar.

Bij de voltrekking van zoodanig huwelijk zal de leeraar het formulier mogen volgen bij zijn kerkgenootschap in gebruik.

Hij zal binnen 8 dagen na het voltrekken van zoodanig huwelijk daarvan door eene gecertificeerde kopie uit zijn register kennis geven aan den persoon als bedoeld bij artikel 2, in het district waar het huwelijk is voltrokken.

Iedere persoon die in strijd met dit artikel een huwelijk bevestigd, of niet handelt overeenkomstig het voorschrift gegeven in het voorafgaande alinea, zal ge-

Strafbepaling voor het in strijd handelen met dit artikel.

straf worden met eene boete niet te bovengaande £50 of met gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden met harden arbeid.

Wanneer en waar huwelijksvoltrekking plaats heeft.

7. De voltrekking van het huwelijk zal plaats hebben tusschen 8 uur in den morgen en 4 uur in den namiddag op eene plaats, welke de persoon als bedoeld in artikel 2, of de leeraar daarvoor geschikt zal achten, en in tegenwoordigheid van minstens twee mannelijke getuigen boven den leeftijd van 16 jaren.

Kerkelijke inzegening v. een zoodanig huwelijk.

8. Kleurlingen die wenschen een huwelijk kerkelijk te laten inzegenen, kunnen indien partijen of één derzelve tot een christelijk of enig ander door dezen Staat erkend genootschap behooren, op een certificaat van den persoon in art. 2 bedoeld ten effecte dat voldaan is aan de vereischten in art. 5 gesteld, door eenigen leeraar daartoe door de Regeering geautoriseerd, kerkelijk worden ingezegend volgens gebruik en ritus van het betreffende kerkgenootschap, zooals bedoeld in art. 6.

Kleurling kan niet tot huwelijk worden gedwongen.

9. Geen kleurling zal door enig rechterlijk vonnis of bevelschrift, om eenige reden hoegenaamd, tot het aangaan van een huwelijk mogen worden gedwongen.

Echtscheiding geschiedt volgens algemeene wet.

10. Een huwelijk dat volgens de bepalingen van deze wet is gesloten, kan door echtscheiding ontbonden worden op de gronden en met inachtneming van de bepalingen daaromtrent bij de algemeene wet vastgesteld.

Proceduregeschiedt voor Supt. v. Naturellen.

De procedure van zoodanige echtscheiding zal, met uitsluiting van alle andere hoven der Republiek, gevoerd worden voor het hof van den Superintendent van Naturellen.

Verplichting v. Superintendent in geval echtscheiding wordt uitgesproken.

Van iedere door hem als boven uitgesprokene echtscheiding zal de Superintendent van Naturellen door toezending van eene gecertificeerde kopie van zijne uitspraak kennisgeven aan den persoon door wien of in wiens district het huwelijk eventueel is voltrokken.

Strafbepaling voor kleurling welke bigamie pleegt.

11. De kleurling die een huwelijk aangaat vóórdat een vorig door hem gesloten huwelijk ontbonden is, zal worden gestraft met gevangenisstraf van hoogstens 5 jaren met harden arbeid.

Dito voor huwelijksvoltrekker enz. die een dubbel huwelijk voltrekt.

12. De persoon als bedoeld in art. 2 of eenige leeraar die eenigen kleurling in het huwelijk bevestigt wetende dat een vorig door dien kleurling gesloten huwelijk nog niet ontbonden is, zal worden gestraft met gevangenisstraf van hoogstens 3 jaren met harden arbeid.

Registers welke moeten gehouden worden door huwelijksvoltrekker.

13. Iedere persoon als bedoeld bij art. 2, moet een register in duplo houden, waarin hij aantee kent:

- a. De huwelijken van kleurlingen door hemzelve voltrokken en die welke hem volgens de artt. 3 en 6 door eenige zijner ambtgenooten of door eenigen door de Regeering daartoe geautoriseerden leeraar worden ter kennis gebracht.

- b. De echtscheidingen tusschen kleurlingen door den Superintendent van Naturellen uitgesproken, welke hem volgens art. 10 ter kennis worden gebracht.

Hij zal het origineele register in zijn kantoor bewaren en het duplicaat ieder jaar vóór den 15den Januari aan den Superintendent van Naturellen toezenden.

Wanneer partijen zulks verlangen zal hij verplicht zijn kosteloos een gecertificeerd afschrift uit zijn register aan hen uit te reiken. Andere personen kunnen gelijke afschriften uit zijn register eischen, in welk geval het afschrift moet voorzien zijn van een zegel ten bedrage van 2sh. 6d. door den aanvrager te betalen.

De vorm van het register en de certificaten wordt door den Superintendent van Naturellen vastgesteld.

14. Voor het voltrekken van een huwelijk volgens deze wet zal aan den persoon als bedoeld bij artikel 2 moeten betaald worden eene som van £3 in termen van Volksraadsbesluit art. 117 van Juni 1876, als eenige betaling zooals in dat besluit gespecificeerd.

15. Voor zoover door deze wet geene voorziening is gemaakt zullen de bepalingen van de wet no. 3, 1871 en van de algemeene wet zooveel mogelijk naar omstandigheden van toepassing zijn.

16. Met betrekking tot het beheer en de verdeling van boedels van overleden kleurlingen gehuwd onder deze wet zal gehandeld worden in termen van de bij de weeswet vastgestelde regels, de uitvoering waarvan berust bij den Superintendent van Naturellen, die over zoodanige boedels als Weesheer beschikken zal volgens regulaties door hem met advies en consent van den Uitvoerenden Raad vast te stellen.

17. Deze Wet is ook van toepassing op boedels van overleden blanken, gehuwd geweest zijnde met kleurlingen, welke zullen worden behandeld volgens het voorschrift gegeven in art. 16 dezer wet. Echter zijn de huwelijken van blanken met kleurlingen ook onder deze wet niet toegelaten.

18. Het woord «kleurling» in deze wet zal beteekenen eenigerlei persoon behoorende aan of zijnde een afstammeling van eenigerlei naturellenras in Zuid-Afrika, en op personen zijnde afstammelingen van een der rassen als genoemd in art. 1 van Wet no. 3, 1885.

19. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
16 Juli 1897.

Waar het origineel en duplicaat register moet bewaard worden.

Afschriften uit registers.

Vorm van register en certificaten.

£3 te worden betaald voor huwelijksvoltrekking.

Wet 3, '71 en algemeene wet kan van toepassing zijn.

Beheer en verdeling van boedels van kleurlingen.

Dito van blankengehuwd geweest zijnde met kleurlingen.

Huwelijk v. blanken met kleurlingen niet toegelaten.

Beteekenis v. 'kleurling'.

Inwerkingtreding.

WET N°. 4, 1897,¹⁾

ZIJNDE VERVANGING VAN WET No. 2, 1892,²⁾
ZIJNDE WIJZIGING VAN WET No 1, 1872.³⁾

Gewijzigd en goedgekeurd bij Tweede Volksraadsbesluit art. 584, d.d. 7 Juli 1897, welk besluit door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 664 zijner notulen, dato 22 Juli 1897, voor kennisgeving werd aangenomen.

DE Uitvoerende Raad, daartoe gemachtigd bij Volksraadsbesluit, dd. 22 Februari 1872, art. 551, besluit ten aanzien van zeker onkruid *Xanthium Spinosum* en *Schotsche Distel*, hetwelk in de verscheidene deelen van de Zuid-Afr. Republiek zeer sterk toeneemt, en waar het groeit de wol van genee waarde maakt, dat:

Verplichting der burgers.

ARTIKEL 1. Alle burgers gehouden zijn, hetzelfde op hunne eigendommen uit te roeien.

Verplichting v. veldkornetten en asst. veldkornetten.

2. Veldkornetten en Assistent-Veldkornetten zullen verplicht zijn hunne onderhoorigen hiervan op bijeenkomsten kennis te geven en hun het belang der zaak voor te stellen.

Strafbepaling ingeval van nalatigheid.

3. Ingeval de eigenaars, huurders of pachters van plaatsen, erven, stands, of van eenig ander stuk grond of de bewoners van locaties, alsmede de ambtenaren met het toezicht over Gouvernementsgronden belast, nalatig daarin zijn, zullen zij onderhevig zijn aan eene boete van ten hoogste £1 of bij wanbetaling tot een gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van hoogstens 3 dagen voor de eerste overtreding en hoogstens £5 of bij wanbetaling hoogstens 14 dagen gevangenisstraf met of zonder harden arbeid voor een tweede overtreding, en voor elke volgende overtreding aan eene boete van hoogstens £20 behalve een gevangenisstraf van hoogstens 6 weken met of zonder harden arbeid, en bij verzet zal de Regeering het recht hebben het op kosten van den schuldlige te doen.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 4 Augustus 1897. (No. 908).

²⁾ Zie *Locale Wetten 1890—1893*, bladz. 412.

³⁾ Zie *Locale Wetten 1849—1885*, bladz. 461.

In iedere zaak zal het Hof tevens bevoegd zijn bij het uitspreken van vonnis den beschuldigde te veroordeelen in de kosten van het geding. [Hof kan beschuldigde veroordeelen in de kosten.]

3a. De Regeering zal een deel, doch niet meer dan een derde van de opgelegde en betaalde boeten kunnen toekennen aan den aanbrengrer. Gedeelte van boete aan aanbrengrer.

4. Veldkornetten en Assistent-Veldkornetten zullen op kosten der Regeering het onkruid op Gouvernementsgronden uitroeien. Onkruid op Gouvts. grond uitgeroeid op kosten der Reg.

5. Municipaliteiten of andere collegiën, opzicht hebbende over gronden niet onder de zorg der Regeering, zullen behoorlijk maatregelen nemen tot uitroeing van het onkruid en zijn gehouden aan art. 3 dezer wet. Verplichting v. municipaliteiten en andere collegiën.

6. Indien de eigenaar van eene plaats of erf onbekend van woning of uitlandig is, kan de Regeering op kosten van den eigenaar het onkruid uitroeien en verhaal zoeken voor de Gerechtshoven des lands, op de wijze door de wetten des lands voorgeschreven. Wat geschiedt indien eigenaar van plaats onbekend of uitlandig is.

7. Deze wet zal na publicatie onmiddellijk van kracht zijn. Inwerkingtreding.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor.
Pretoria, 29 Juli 1897.

WET N°. 5, 1897,¹⁾

OP HET ONDERTEEKENEN VAN MEMORIES.

Na wijziging goedgekeurd door den EdelAchtb. Tweeden Volksraad, bij art. 645 zijner besluiten, dd. 13 Juli 1897; door den EdelAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 711 zijner notulen, dd. 28 Juli daaropvolgende.

NADEMAAL het noodzakelijk gebleken is eenige bepalingen te maken betreffende het onderteekenen van memories, zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

Memorie moet persoonlijk ondertekend zijn.
Memorie moet in de landstaal geschreven zijn.

Wanneer onderteekening uit naam van een ander kan geschieden.

Strafbepaling voor valsche onderteekening.

Vereischte om een memorie te kunnen onderteekeden.

Wanneer een memorie eventueel niet behandeld wordt.

Inwerkingtreding.

ARTIKEL 1. Elke memorie aan de bevoegde macht ingediend, moet door den memorialist of de memorialisten met zijne of hunne gewone handteekening duidelijk onderteekend zijn en de memorie moet in de landstaal geschreven zijn.

Onderteekening uit naam van een ander kan alleen geschieden wanneer die persoon zelf niet in staat is zijne handteekening te schrijven, hetzij door ouderdom of door eenig gebrek. Deze onderteekening zal alleen geschieden in tegenwoordigheid van de betrokken persoon en een Veldkornet of Asst.-Veldkornet of Vrederechter.

2. Hij die op eene memorie aan de bevoegde macht den naam van een ander of wel een verduidelijkt naam plaatst of dezelve, zonder als boven gemachtigd te zijn, namens een ander onderteekent, wordt gestraft met eene geldboete van hoogstens £100, of bij wanbetaling, gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden.

3. Eene memorie mag niet onderteekend worden door eenig mannelijk persoon, tenzij zijn naam geschreven is in de boeken van den Veldkornet zijner wijk. Overtreding in dezen zal gestraft worden met eene boete van hoogstens £10, bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste een maand.

4. Overtreding van het bepaalde bij art. 1, kan ten gevolge hebben het niet in behandeling nemen der memorie.

5. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 3 Augustus 1897.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatsourant* van 4 Augustus 1897. (No. 938).

WET N°. 6, 1897,¹⁾

TOT AANVULLING VAN WET N°. 3, 1894.²⁾

Na wijziging goedgekeurd door den Ed.Achth. Eersten Volksraad in Juli 1897.

NADEMAAL het wenschelijk is gebleken, dat de verkiezingen welke uit kracht van wet no. 3, 1894, worden gehouden bij geheime stemming plaats vinden en het mitsdien noodzakelijk wordt geacht in genoemde wet eenige nadere bepalingen omtrent de wijze van stemming op te nemen, en het mede noodzakelijk wordt geacht artikel 16 sub *d* van genoemde wet te wijzigen zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:—

ARTIKEL 1. Tusschen de artikelen 6 en 7 van genoemde wet worden de volgende artikelen ingevoegd:—

Art. 6*a*. De verkiezingen geschieden bij geheime stemming. Geheime stemming.

Art. 6*b*. De betrokken Veldcornet of stemopnemers zullen op den voor de verkiezing bepaalden dag in het daartoe aangewezen lokaal persoonlijk aan iederen stemgerechtigden burger, wiens naam op de stemlijst voorkomt, en die daarom verzoekt een stembriefje uitreiken, welk stembriefje vooraf zal zijn voorzien van een waarmede van Regeeringswege en eveneens door den betrokken Veldcornet, en den stemopnemer met hunne initialen gewaarmerkt zal worden. Plicht v. Veldcornet of stemopnemers.

Alvorens de kiezer zijn stembriefje ontvangt zal hij zijne handteekening plaatsen op de kiezerslijst achter zijn naam daarop vermeld als stemgerechtigd burger gedurende de kiezing (volgens Register Model A hieraangehecht). Na ontvangst van zijn stembriefje, zal hij zich begeven naar eene afgezonderd staande tafel, alwaar hij zijn stembriefje zal invullen. Verplichting van den kiezer.

Gedurende den tijd verloopende tusschen het invullen van zijn stembriefje en het werpen daarvan in de stembus, zal niemand in zijne nabijheid komen of met hem spreken, op straffe van eene boete van hoogstens

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 11 Augustus 1897. (No. 909).

²⁾ Zie *Locale Wetten* 1894, bladz. 15.

- Wanneer Veldcornet of stemopnemer een briefje voor een kiezer kan invullen.
- Verlaten van stemmingslokaal.
- Op welke wijze stembriefjes moeten ingevuld worden enz.
- Welke stembriefjes van onwaarde zijn.
- Welke stembriefjes ook geldig zijn.
- Plaats van stemopnemeis.
- Plaats van stembus.
- Vereischte om deel te nemen aan de stemming.
- Bij eene verkiezing de Z. A. R. betreffende kan een stemgerechtigd burger ook in een ander district of wijk zijn stem uitbrengen onder overlegging v. certificaat
- Inhoud van certificaat.
- Bij eene districtsverkiezing dito in een andere wijk.
- £1 10s., bij wanbetaling te vervangen door gevangenisstraf van hoogstens 7 dagen. In het geval de kiezer niet schrijven kan, zal het geoorloofd zijn, dat op zijn verzoek de betrokken Veldcornet of stemopnemer met hem medegaat om zijn stembriefje in te vullen, echter onder geheimhouding van den betrokken Veldcornet of stemopnemer.
- Art. 6c. Elke kiezer zal na het uitbrengen zijner stem het stemmingslokaal onmiddellijk verlaten.
- Art. 6d. De stembriefjes moeten zonder eenige opmerking ingevuld worden en mogen niet onderteekend zijn. Zij worden door de kiezers in persoon op de plaats voor de inlevering bestemd in de aldaar aanwezige stembus gestoken.
- Art. 6e. Van onwaarde zijn stembriefjes die:—
- niet behoorlijk gewaarmerkt zijn;
 - onderteekend zijn;
 - geen persoon duidelijk aanwijzen;
 - niet ingevuld zijn;
 - andere stembriefjes omvatten of daaraan opzettelijk zijn vastgehecht.
- Art. 6f. Stembriefjes die meer of minder namen dan er personen te kiezen zijn, inhouden, zijn geldig. De na het voor de keuze vereischte getal in een briefje vermelde namen komen niet in aanmerking.
2. Tusschen de artikelen 8 en 9 van genoemde wet worden de volgende artikelen ingevoegd:
- Art. 8a. In het vertrek waar de stemming plaats heeft, bevinden de stemopnemers zich aan eene tafel die zoo geplaatst is, dat de kiezers hunne verrichtingen kunnen gadeslaan.
- Op die tafel staat de stembus vervaardigd naar het door de Regeering vast te stellen model.
- Art. 8b. Aan de stemming kan niemand deelnemen, die niet op de lijst van den betrokken Veldcornet voorkomt. Echter zal waar het geldt eene verkiezing, die de geheele Zuid-Afrikaansche Republiek betreft, ieder stemgerechtigde burger in een ander district of andere wijk dan zijn eigen district of zijn eigen wijk kunnen stemmen, mits overleggende een certificaat van zijn Veldcornet, inhoudende:
- dat hij op diens lijst voorkomt;
 - dat de stemming in zijn eigen district of wijk reeds is afgelopen;
 - dat hij aan die stemming geen deel heeft genomen.
- Wanneer het eene districtsverkiezing betreft, zal hij in eene andere wijk dan zijne wijk in het district

mogen stemmen, mits een certificaat overleggende van den betreffenden Veldcornet;

- a. dat hij op diens lijst voorkomt; Inhoud van certificaat.
 b. dat hij in zijne wijk nog niet gestemd heeft of dat de verkiezing aldaar reeds afgelopen is.

Art. 8c. De Landdrost zal aan den betrokken Veldcornet of Veldcornetten eene door hem gesloten en verzegelde stembus ter hand stellen, waarvan hij den sleutel in eene verzegelde enveloppe in zijn bezit zal houden. Plicht v. den Landdrost.

De gesloten stembus zal na afloop der stemming weder bij den Landdrost terugbezorgd worden, en op den dag der opening zal hij zich vóór de opening moeten overtuigen dat de zegels ongeschonden zijn.

Art. 8d. De opening van de stembus, waardoor de stembriefjes geschoven worden, moet na afloop van elke stemming gesloten en verzegeld worden en deze zegels mogen niet afgenomen worden vóór bij de volgende stemming de nieuwe stemopnemers beëdigd zijn. Hoegehandeld moet worden met de stembus.

Art. 8e. De Regeering zal, waar het eene verkiezing geldt de geheele Republiek betreffende, bepalen wanneer de desbetreffende stembussen zullen worden geopend. Bepalingen voor het openen der stembussen.

De opening der stembussen, waar het geldt eene districtsverkiezing of wijkverkiezing, zal door den Landdrost van het district worden bepaald. De opening mag echter, noch waar het eene verkiezing het geheele land betreffende geldt, noch waar het geldt eene districts- of wijkverkiezing, plaats vinden vóór dat de geheele verkiezing is afgelopen.

3. Art. 11 van genoemde wet wordt vervangen door de volgende artikelen:—

Art. 11. De stemopnemers houden nauwkeurig aantekening van de namen der kiezers die een stembriefje in de bus doen. Plichten der stemopnemers.

Zoodra de tijd voor de inlevering van stembriefjes bestemd, is verstreken sluiten en verzegelen zij de stembus op eene door de Regeering voor te schrijven wijze, zóó dat geene stembriefjes daaruit gehaald of daarin gestoken kunnen worden. Zij doen daarop de aldus gesloten en verzegelde stembus met de door hen ondertee-kende stemlijsten zonder verzuim toekomen aan den Landdrost van het district of den Mijncommissaris der kiesafdeeling.

Art. 11a. De Landdrost of de Mijncommissaris zal met de stemopnemers de stembus ontzegelen en openen, de zich daarin bevindende briefjes tellen en deze met het getal der kiezers die blijkens de lijsten stemden, vergelijken. Dito voor Landdrost of Mijncommissaris en stemopnemers.

Hij zal daarna met de stemopnemers al de stukken bij elkander voegen en verzegelen en dezelve zonder verzuim met hun rapport opzenden aan den Staatssecretaris, met hunne aanmerkingen omtrent die stembiljetten, welke zij daarvan voor onwettig of twijfelachtig beschouwen. Nadat de stukken op de verkiezing betrekking hebbende door den Staatssecretaris zijn ontvangen zal de Uitvoerende Raad dezelve nagaan en onderzoeken en volgens zijne bevinding den gekozen persoon of den gekozen personen kennis geven van den uitslag der verkiezing.

Inwerkingtreding.

4. Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

WET N°. 7, 1897.¹⁾

ZIJNDE WIJZIGING VAN WET N°. 9, 1891.²⁾

Goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij zijne besluiten van 2 en 3 Augustus 1897.

Art. 1, gewijzigd art. 4.

Zes weken vóór dat er met de opmeting van eenige meetafdeeling een aanvang zal worden gemaakt, zal daarvan in de *Staatscourant* worden kennis gegeven, bij welke kennisgeving de naam en de grenzen van de meetafdeeling zoo nauwkeurig mogelijk zullen worden omschreven.

De Veldkornetten in zoodanige afdeeling zullen verplicht zijn hunne burgers zonder verzuim met den inhoud dier kennisgeving bekend te maken.

Ingeval de eigenaren van bewoonde of onbewoonde plaatsen niet tegenwoordig zijn, zal de Landmeter met het werk doorgaan, volgens aanwijzing van bureu en andere personen met de wettig erkende bakens bekend, in overeenstemming met de omschrijving en de kaarten der aangrenzende gronden.

Indien dit laatste niet kan worden gedaan en indien de eigenaar (of eigenaren) eener plaats na behoorlijke persoonlijke oproeping en schriftelijke kennisgeving door den landmeter met de opmeting van de meetsectie belast, nog in gebreke blijft, de bakens van zijn plaats aan te wijzen, of te doen aanwijzen, zal de landmeter gerechtigd zijn een der oud-inspecteurs of andere personen, met de bakens van de plaats bekend, op te roepen, om hem de bakens daarvan aan te wijzen.

De betaling hiervoor zal zijn volgens het tarief voor aanwijzen van bakens voor inspecteurs vastgesteld en de kosten zullen worden gevoegd bij de kosten van opmeting en zullen op dezelfde wijze invorderbaar zijn. Waar het geldt het aanwijzen van bakens van plaatsen door speciale Commissies in orde gebracht, zal die aan-

Kennisgeving in *Staatscourant* zes weken vóór dat opmeting in een meetafdeeling begint.

Plicht der Veldkornetten.

Landmeter gaat door met werk ingeval eigenaren niet tegenwoordig zijn volgens kennisgeving der bureu met bakens bekend.

Wat geschiedt indien zulks niet kan geschieden.

Betaling voor opmeting.

Aanwijzen v. bakens van plaatsen in orde gebracht door Speciale Commissie.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 11 Augustus 1897. (No. 909).

²⁾ Zie Locale Wetten 1890—1893, bladz. 153.

wijzing moeten gedaan worden door die inspecteurs, door wie zoodanige plaatsen geïnspecteerd zijn, zonder dat zij daarvoor verdere betaling kunnen eischen.

Art. 2, gewijzigd art. 7.

Op welke wijze een goedgekeurde kaart kan vernietigd worden.

Eenige goedgekeurde kaart zal door den Landmeter-Generaal op verzoek van den eigenaar of eigenaren der plaats kunnen worden vernietigd, nadat door hem (den Landmeter-Generaal) eene kennisgeving in de *Staatscourant* zal zijn gepubliceerd en bovendien aan de belanghebbenden schriftelijke kennisgeving is gezonden, waarin de eigenaren van de aangrenzende plaatsen worden opgeroepen en aangeschreven, indien bij hen eenige objecties tegen het vernietigen van de kaart bestaan, binnen drie maanden na datum van de publicatie van de oproeping en datum van kennisgeving, hunne objecties bij den Landmeter-Generaal in te zenden.

Vindt deze de objecties gegrond, dan zal hij niet tot het vernietigen van de kaart overgaan.

Art. 3, gewijzigd art. 22.

Landdrost is niet gerechtigd een plaats op te meten zoolang er kwesties bestaan.

Ingeval het blijkt, dat er kwesties of geschillen mochten bestaan ten aanzien van eene plaats, welke den Landmeter is opgedragen te meten, zal hij niet tot de opmeting dier plaats overgaan, alvorens alle desbetreffende kwesties door partijen zijn opgelost of beëindigd.

Uitzondering.

Indien echter de opmeting door den eigenaar (of eigenaren) van de plaats uitdrukkelijk wordt verlangd, zal de landmeter met de opmeting kunnen voortgaan. In dat geval zal de eigenaar voor de kosten van opmeting verantwoordelijk zijn wanneer naderhand het geschil tot zijn nadeel wordt uitgewezen en de reeds gemaakte opmeting en kaart moet worden veranderd. De eigenaar (of eigenaren) zullen verplicht zijn binnen 14 dagen nadat hij de kennisgeving van den landmeter ontvangt, dat deze de plaats zal gaan meten, de noodige stappen te nemen de bestaande kwesties of geschillen door arbitrage of anderszins te doen beëindigen. Wordt dit door den eigenaar (of de eigenaren) der plaats binnen die 14 dagen niet gedaan, dan zal de landmeter met de meting voortgaan alsof geene geschillen bestaan.

Art. 4.

Inwerkingtreding.

Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

WET N°. 8, 1897.¹⁾

BETREFFENDE HET GEBRUIK VAN HOOFD- OF TRANSPORT- WEGEN.

Goedgekeurd door den EdelAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 829 zijner notulen, dd. 30 Juli 1897, en door den EdelAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 896 zijner notulen, dd. 23 Augustus daaropvolgende.

NADEMAAL het wenschelijk is gebleken, regelingen en bepalingen te maken op het gebruik van de bekende Hoofd- of Transportwegen, zoowel aangelegd door het Gouvernement als door Distriktsraden; en

Nademaal het gebleken is noodig te zijn, dat aan het beschadigen van die Hoofd- of Transportwegen en bruggen en aan de wijze waarop deze gebruikt worden, paal en perk worde gesteld, en de veiligheid van personen en goederen bij het overgaan van die wegen en bruggen meer moet worden verzekerd, zoo wordt hiermede bepaald en vastgesteld als volgt:

ART. 1. Wagens, die wegen of bruggen overgaan, mogen niet zwaarder beladen zijn, dan tot een gewicht van 8000 ponden, tenzij de vracht bestaat uit een ondeelbaar stuk. Locomobielen, Locomotieven en andere stoommachines mogen zich niet door stoomkracht voortbewegen over de Hoofd- of Transportwegen tenzij daartoe speciale toestemming verkregen is van den betrokken weginspecteur of distriktsraad. Het verkeer met sleden over de Hoofd- of Transportwegen is verboden.

2. De speciale toestemming, zooals vermeld in art. 1 zal eerst onderworpen zijn aan de goedkeuring van den Hoofd-Weginspecteur voor zooverre het Gouvernementswegen betreft.

3. Het is verboden om op Hoofd- of Transportwegen uit te spannen, te kampeeren of vuur te maken.

4. Bij het op- of afgaan van een bergweg, of bij het in- of uitgaan van een drift of op eenige andere plek op den weg, is het gebruik van klippen of andere losse voorwerpen om den wagen tegen te houden toegelaten, mits de klippen of andere voorwerpen onmiddellijk door den gebruiker worden verwijderd.

Maximum gewicht waarmede wagens mogen beladen worden om over wegen etc. te gaan.

Bepaling omtrent locomobielen etc.

Verkeer met sleden is verboden.

Hoofdweginspecteur moet toestemming geven voor Gouvts. wegen.

Wat verboden is op hoofd- of transportwegen.

Voorschrift omtrent het gebruik v. klippen om wagens bij het op- of afgaan van een bergweg tegen te houden.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 1 September 1897. (No. 912).

Plicht van drijver bij het vastvallen van een wagen.

5. Indien bij het vastvallen van een wagen in den gemaakten weg gegraven moet worden, is de eigenaar of drijver verplicht, dadelijk na het uittrekken van den wagen het gat in den weg wederom behoorlijk en vast aan te vullen en gelijk te maken.

Voorschrift voor het passeeren v. wagens.

6. Daar waar de weg langs berghellingen loopt, zal bij het passeeren van wagens, de afkomende wagen den walkant moeten houden, terwijl op vlak terrein en ook op hellingen bij driften en rechtaflopende hellingen de wagens steeds links moeten uitdraaien. Bij het passeeren van ossenwagens of van ossenwagens met andere rijtuigen, moet er in elk geval een touwleider voor den ossenwagen zijn.

Remtoestel verboden bij het overgaan v. een ijzeren brug. Hoe gehandeld moet worden door eigenaar of drijver wanneer een dier sterft.

7. Het in werking stellen van eenig remtoestel is bij het overgaan van eene ijzeren brug verboden.

Bepaling voor het aanleggen van een watervoor etc. over of door een hoofd- of transportweg.

8. Indien eenig dier op of nabij den weg mocht sterven, is de eigenaar of drijver verplicht hetzelfde weg te doen sleeven tot op minstens 50 yards afstand van den kant van den weg, tenzij de weg met draad is afgesloten, alsdan tot op een afstand van 2 yard van den draad. Ingeval het dier aan eene besmettelijke ziekte gestorven is, is hij verplicht hetzelfde overeenkomstig wet te begraven, de gaten zoodanig op te vullen, dat er zonder gevaar over kan worden gereden.

Strafbepaling voor overtreding dezer wetsbepalingen.

9. Wanneer eenig persoon een watervoor of andere werken over of door een Hoofd- of Transportweg wenscht aan te leggen, zal dit moeten geschieden in overleg met den daartoe bevoegden ambtenaar. Als de persoon niet overeen kan komen met dezen ambtenaar, kan hij zich tot het Hoofd van Publieke Werken wenden.

Summiere behandeling der zaken.

10. Een ieder die bovenstaande verordeningen en voorschriften overtreedt zal gestraft worden met eene geldboete £15 niet te boven gaande en bij wanbetaling met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van niet langer dan 30 dagen. Indien de overtreders kleurlingen zijn, kunnen bovendien geeselslagen toegepast worden, 15 slagen niet te boven gaande.

Jurisdicctie.

11. Alle zaken betreffende overtreding, hierin bedoeld, zullen door het Hof summier kunnen worden behandeld.

Inwerkingtreding.

12. Landdrosten, andere ambtenaren met gelijke jurisdicctie en alle Resident-Vrederechters hebben jurisdicctie in alle gevallen van overtreding dezer wet.

13. Deze wet treedt in werking, 1 Januari 1898.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Gouvernementskantoor, Wd. Staatssecretaris.
Pretoria, 26 Augustus 1897.

WET N°. 9 1897, ¹⁾ ²⁾

VOOR EEN STADSRAAD TE JOHANNESBURG.

Gewijzigd en bekrachtigd door den EdelAchtbaren Tweeden Volksraad bij artikel 1350 zijner notulen, dd. 24 Augustus 1896, en door den EdelAchtbaren Eersten Volkssaad voor kennisgeving aangenomen bij artikel 1445 zijner besluiten, dd. 9 September 1896.

ARTIKEL 1. Het bestuur van de stad Johannesburg zal worden gevoerd door eenen Stadsraad, bestaande uit hoogstens vier-en-twintig leden, de helft der leden van dien Raad zullen zijn stemgerechtigde burgers van de Z. A. Republiek, die voldoen aan de vereischten bepaald in art. 9.

Stadsraad bestuur v. Johannesburg.

Op welke wijze samengesteld.

Voor elke wijk thans bestaande onder de jurisdictie van het Gezondheids-Comité zullen twee leden gekozen worden.

Elke wijk kiest twee leden.

Eene nieuwe verdeling van wijken zal kunnen geschieden door den beroemde Stadsraad binnen het eerste jaar.

Nieuwe verdeling van wijken door Stadsraad.

De grenzen ³⁾ van de stad van Johannesburg zullen bepaald worden vóór de inwerkingtreding dezer wet door den Uitv. Raad (der Z. A. R.) en verder van tijd tot tijd kunnen worden herzien.

Grenzen worden bepaald door den Uitv. Raad.

2. De Voorzitter van den Raad zal den naam dragen van Burgemeester en door ZHed. den Staatspresident worden benoemd voor een tijdperk van 5 jaren en is daarna herbenoembaar, doch kan ten allen tijde door ZHed. den Staatspresident worden ontslagen. Het salaris van den Burgemeester zal door de Regeering worden betaald.

Burgemeester voorzitter van den Raad.

Op welke wijze benoemd.

Salaris van burgemeester.

Hij zal in het dagelijksch bestuur der stad worden bijgestaan door twee of meer Schepenen (Wethouders) door den Raad uit zijn midden te benoemen.

Schepenen.

Op welke wijze benoemd.

Burgemeester en Schepenen vormen het dagelijksch bestuur of Uitvoerend Gezag der stad.

Dagelijksch bestuur

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 1 September 1897. (No. 912).

²⁾ Zie in verband hiermede wet 13, 1896, *Locale Wetten* 1896, bladz. 142.

³⁾ Bepaald bij Uitv. Raadsbesluit No. 738, dd. 27 September 1897.

Secretaris en ontvanger.

Zij worden ter zijde gestaan door een Secretaris en een Ontvanger van Inkomsten, die door den Raad worden benoemd, doch geene leden van den Raad kunnen zijn.

Stadspolitie.

De Stadsraad zal ook hare eigen stadspolitie mogen aanstellen en benoemen mits na goedkeuring door den Uitv. Raad in overleg met den Staatsprocureur.

Sub-comité's.

De Stadsraad zal ook het recht hebben Sub-Comité's uit zijn midden te benoemen en de werkzaamheden, plichten en machten dier Sub-Comité's te bepalen.

Aanstelling v. ambtenaren.

De Raad kan bovendien zoodanige ambtenaren aanstellen als van tijd tot tijd zal blijken noodig te zijn.

Door wie leden van den Raad worden gekozen.

3. De leden van den Raad worden gekozen door de meerderjarige mannelijke blanke inwoners der stad Johannesburg, die aldaar minstens 3 maanden vóór de stemming zich metterwoon hebben nedergezet.

a. die stemgerechtigde burgers zijn;

b. die aldaar eigenaren zijn van eene standplaats of gebouw van minstens £100 waarde met dien verstande, dat verlies van dien eigendom onmiddellijk verlies van het stemrecht ten gevolge heeft.

c. die een jaarlijksche huis-, kantoor- of vertrekhuur betalen van ten minste £50.

Waardeering v. onroerende goederen door Commissie.

4. Eens in de drie jaren zal door eene Commissie, door den Raad te benoemen, eene waardeering van de onroerende goederen plaats vinden.

Zoolang de nieuwe waardeering niet heeft plaats gehad, geldt de vorige.

Appel van de beslissing der Commissie.

Ingeval eenig persoon zich benadeeld zal gevoelen door de beslissing van de Commissie ten opzichte der waardeering van zijn eigendom, zal zoo iemand het recht hebben, binnen 14 dagen na de beslissing van bovengenoemde Commissie, en na daarvan kennis aan den Raad te hebben gegeven, naar een bevoegd Hof van dezen Staat te appelleeren.

Tijd van verkiezing voor Stadsraad.

5. De gewone tijd der verkiezing voor den Stadsraad zal zijn op den eersten Woensdag van de maand November van elk jaar.

Tijd van verkiezing voor open gevallen plaatsen in Stadsraad.

6. De verkiezing voor de te vervullen plaatsen, die door ontslag, overlijden of om andere redenen openvallen, geschiedt binnen twee maanden na dat openvallen op een door Burgemeester en Schepenen te bepalen dag.

Wijze v. verkiezing.

7. De verkiezing zal plaats hebben op de wijze zooals later bij de wet zal worden bepaald.

Meerderheid van stemmen.

De leden worden gekozen bij meerderheid van stemmen in iedere wijk op hen uitgebracht.

Minimum v. stemmen.

Niemand zal echter als gekozen beschouwd worden die niet minstens 50 stemmen op zich vereenigd heeft.

Indien de stemmen staken beslist het lot.

De verkiezing heeft plaats bij gesloten briefjes.

Gesloten briefjes.

8. De verkozene geeft binnen vijftien dagen nadat hem door den Secretaris van den Stadsraad zijne verkiezing is medegedeeld, kennis dat hij de benoeming aanneemt.

Kennisgeving van aanneming der benoeming.

Binnen dien tijd geen kennis gegeven hebbende, wordt hij geacht zijne benoeming niet te hebben aangenomen.

Wat geschiedt als geen kennisgeving wordt gezonden.

9. Tot leden van den Stadsraad zullen alleen verkiesbaar zijn mannelijke meerderjarige blanke personen, die minstens drie maanden voor den dag op welken hunne verkiezing is bepaald in de stad Johannesburg zich met ter woon hebben gevestigd en eigenaar of huurder zijn van een of meer standplaatsen of gebouwen aldaar gelegen van ten minste £200 waarde, en niet bij het volgende artikel is uitgesloten.

Wie verkiesbaar zijn tot leden van den Stadsraad.

10. De betrekking van lid van den Raad zal niet kunnen worden bekleed door personen, die in dienst van den Raad zijn, onverschillig of zij eene vaste bezoldiging genieten of niet.

Wie uitgesloten zijn.

Voorts zullen geen Landsambtenaren tot lid van den Stadsraad kunnen worden benoemd.

Geschillen uit dit artikel voortvloeiende, zullen door den Uitv. Raad (Zuid-Afr. Republiek) worden onderzocht en beslist. tenzij de Uitv. Raad ze verwijst naar een bevoegd Hof.

11. De leden van den Raad mogen in rechtsgedingen, waarin de stad betrokken is, niet als advocaten of procureurs werkzaam zijn, noch middellijk, noch onmiddellijk deelnemen aan of belang hebben in onderhandsche pacht van stadsgoederen of inkomsten, of op eenige andere wijze verkrijgen of verdienen van geld van den Raad.

Wat aan leden van den Raad verboden is.

Alle tenders voor werkzaamheden of materialen te leveren ten behoeve van den Stadsraad, zullen geopend worden op eene bijeenkomst van den Raad, welke open is voor het publiek, en geparafeerd en geteekend worden door den Burgemeester.

Tenders.

Die met deze bepalingen in strijd handelt wordt door den Raad geschorst tot tijd en wijle door een bevoegd Hof zal zijn beslist over de gegrondheid der klacht.

Leden handelende in strijd met verbodsbepaling worden geschorst.

12. De leden van den Raad hebben zitting gedurende twee jaren.

Diensttijd v. leden.

De helft hunner treedt om het jaar af, volgens een rooster door den Raad vast te stellen.

Aftreding.

Bij loting zal het tijdstip worden bepaald waarop elk lid volgens rooster aftreedt.

Elk lid gekozen in plaats van een ander wiens dienstdtijd nog niet verstreken was, treedt af op den tijd op welken zijn voorganger had moeten aftreden.

Raad onderzoekt de verkiezing.

13. De Raad onderzoekt alles wat betrekking heeft op de verkiezing zijner leden en beslist de geschillen behoudens hooger beroep op het Hooggerechtshof der Z.-A. Republiek.

De nieuwbenoemden nemen aan het onderzoek geen deel en wonen de daarover te houden beraadslagingen niet bij, doch kunnen, zoo noodig, als getuigen worden gehoord.

De beslissing van den Raad zal met redenen omkleed moeten zijn, op straffe van nietigheid.

Wanneer de Raad vergadert.

14. De Raad vergadert minstens eenmaal per maand, overeenkomstig nader door den Stadsraad te maken regulaties.

De Burgemeester heeft ten alle tijde het recht in speciale gevallen den Raad bij elkander te roepen.

Vergaderingen zijn openbaar.

Uitzondering.

15. De vergaderingen zijn openbaar, tenzij de meerderheid der aanwezige Raadsleden of de Burgemeester het noodig mocht achten eene vergadering met gesloten deuren te houden.

Notulen.

Van de verrichtingen van alle vergaderingen zullen behoorlijk notulen worden gehouden in de Hollandsche taal.

Wat besproken kan worden in vergadering met gesloten deuren.

16. In eene vergadering met gesloten deuren kan wel besproken doch niet besloten worden over:

- a. de toelating van nieuwbenoemde leden.
- b. de begrooting.
- c. de invoering, wijziging of afschaffing van belastingen.
- d. het aangaan van geldleeningen.
- e. het bezwaren, vervreemden of in gebruik geven der stadseigendommen.
- f. het onderhandsch verhuren, verpachten of in gebruik geven dier eigendommen.
- g. het onderhandsch aanbesteden van werken of leveranties.
- h. en eenige andere zaak welke de Raad moge wenschelijk achten.

Privilege voor leden

17. Geen lid van den Raad is strafrechterlijk vervolgbaar voor zijn stem of meening in de vergadering uitgebracht.

Quorum.

18. Het quorum van den Raad bestaat uit een lid meer dan de helft van het voltallig gekozen getal.

De aanwezig zijnde leden van den Raad echter niet minder dan negen in aantal, zijn bevoegd te besluiten, wanneer na de tweede oproeping geen quorum aanwezig is.

19. Alle besluiten worden genomen bij volstreckte meerderheid van stemmen. Op welke wijze besluiten worden genomen.

Bij staking van stemmen wordt het nemen van het besluit tot de volgende vergadering uitgesteld, indien de stemmen andermaal staken wordt het voorstel geacht te zijn vervallen.

Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd, doch bij het doen van keuzen of voordrachten bij gesloten en ondertekende briefjes, waar de Raad zulks zal bepalen. Hoe stemming geschiedt.

De Raad stelt overigens zijn eigen reglement van orde vast, onder nadere goedkeuring van den Uitvoerenden Raad (Zuid-Afr. Republiek). Reg'ement v. orde.

20. De leden van den Raad zullen geene betaling of vergoeding kunnen genieten voor de bijwoning der gewone bijeenkomsten van den Raad, doch zullen vergoeding kunnen genieten voor officieele diensten in verband met de bezigheden van den Raad. Zulke vergoeding door den Raad te worden vastgesteld. Geen vergoeding voor bijwoning van vergadering.

21. Om tot Burgemeester benoembaar te zijn, moet men volle stemgerechtigde burger zijn. Vereischte voor burgemeester.

De Burgemeester zal geen betrekking hoegenaamd bij zijn ambt waarnemen.

22. De Burgemeester, de Schepenen en de leden van den Stadsraad zijn vrij van commando diensten. Vrij van commando-diensten.

Zij zijn echter niet vrij van de betaling der oorlogskosten, zoo deze mocht noodig zijn.

23. De Burgemeester is voorzitter van den Raad en heeft als zoodanig een adviseerende stem. Burgemeester heeft adviseerende stem.

24. De Burgemeester ontvangt en opent alle aan den Raad, of aan Burgemeester en Schepenen gerichte officieele stukken, uitgezonderd tenders, welke geopend zullen worden voor den vollen Raad. Opening v. stukken door burgemeester.
Uitzondering.

Hij toekent alle stukken die van den raad of van burgemeester en schepenen uitgaan, en is met derzelver uitvoering belast. Teekening v. stukken door burgemeester.
Uitvoering.

Besluiten, naar zijn oordeel, in strijd met de wet behoeft hij niet ten uitvoer te brengen. Wanneer geen uitvoering.

Bij zoodanig geschil is hij verplicht binnen twee dagen na den dag op welchen zoodanig besluit genomen is, zich bij een met redenen omkleed verzoekschrift tot den Uitvoerenden Raad (Zuid-Afr. Republiek) te wenden met verzoek om over de al of niet wettigheid van het Raadsbesluit uitspraak te doen. Kennissegeving aan Uitv. Raad.

Rechtsgedingen, zoowel eischend als verwerend, moeten op naam van den Burgemeester worden gevoerd. Rechtsgedingen ten name van burgemeester.

De Raad besluit bij meerderheid van stemmen of de stad eene rechtsvordering zal instellen of zich daartegen verdedigen.

Burgemeester moet te Johsburg wonen.

25. De Burgemeester moet na zijne benoeming te Johannesburg wonen. Hij mag zich vandaar zonder verlof van den Raad niet verwijderen voor langer dan 3 dagen.

Oudste schepen vervangt burgemeester.

26. De Burgemeester wordt bij afwezigheid door den oudsten Schepen vervangen.

Raad stelt vast de werkring der schepenen etc.

27. De werkring der Schepenen, zoowel als die van den secretaris, den ontvanger en andere ambtenaren van den Raad worden bij instructie door den Raad vastgesteld.

Verordeningen.

28. De Stadsraad zal de bevoegdheid hebben alle verordeningen te maken, die in 't belang der veiligheid, openbare orde, zedelijkheid en gezondheid worden vereischt.

Bezoldiging v. ambtenaren enz. door Raad.

De Stadsraad regelt de bezoldiging van de ambtenaren en de borgtochten, te stellen door ambtenaren met geldelijk beheer belast, zoo de Raad zoodanige borgtocht mocht hebben vereischt.

Wanneer Raad huizen of grond kan kopen of huren.

De Stadsraad is gerechtigd om huizen of grond voor Stads-doeleinden te koop en te huren, doch in het eerste geval zal de goedkeuring van minstens twee derden der stemgerechtigde inwoners, aanwezig op eene openbare bijeenkomst, door den Stadsraad wettiglijk tot dat einde bijeengeroepen, en de bekrachtiging van den Uity. Raad (Zuid.-Afrik. Republiek) moeten worden verkregen.

Eigendomsrecht in Stadsraad.

Het eigendomsrecht op al de vaste eigendommen aan de stad toebehoorende is in den Stadsraad gevestigd zonder macht van vervreemding, hetzij bij wijze van verkoop, schenking, verhuur als anderszins, tenzij de toestemming daartoe gegeven worde op eene openbare vergadering der stemgerechtigde inwoners, wettiglijk in termen van het voorgaande alinea bijeengeroepen, waar minstens één vierde dier inwoners tegenwoordig is, door minstens twee derden der stemmen. Daarna is nog de goedkeuring van den Uity. Raad (Zuid.-Afrik. Republiek) noodig, die volkomen bevoegd is zijne goedkeuring te weigeren.

Wanneer vaste eigendom mag vervreemd worden.

Het eigendomsrecht op al de losse eigendommen aan de stad toebehoorende is in den Stadsraad gevestigd, die over dezelve naar de vereischten van de belangen der stad kan beschikken.

Inventaris van losse eigendom.

De Stadsraad is gehouden van alle losse eigendommen, aan de stad toebehoorende, inventaris te houden; de inventaris, opgemaakt op elken 1sten Januari, zal, met behoorlijke toelichting van de verschillen, met dien van het vorige jaar, in de maand Januari ten kantore van den Stadsraad ter inzage van stemgerechtigde inwoners moeten liggen.

Overeenkomsten v. openbare werken en leveranties.

De Stadsraad mag in overeenkomst treden, voor het doen van openbare werken en het leveren van be-

noodigdheden, doch geene zulke overeenkomst mag worden gesloten voor eene som £30 (dertig pond stg.) te boven gaande, zonder behoorlijke aanvraag voor tenders.

De Stadsraad besluit ook tot het verhuren en verpachten van stads-eigendommen en omtrent de kwijtschelding of vermindering der huurpenningen zoo zulks mocht noodig zijn.

De pleinen, werken, straten en wegen bestemd voor het publiek verkeer op het tijdstip van het in werking-treding dezer wet, blijven voor het publiek verkeer geopend, tenzij sluiting daarvan door de Regeering wordt goedgekeurd, doch zullen door den Stadsraad worden beheerd en onderhouden.

Gebouwen, standplaatsen en stukken grond, thans het eigendom van het Gouvernement der Zuid-Afr. Republiek, blijven dit en zullen door de Regeering worden beheerd en onderhouden.

29. De Raad heeft het recht straf te bedreigen tegen de overtreding harer verordeningen, niet te bovengaande een gevangenisstraf van 14 dagen met of zonder harden arbeid, of eene geldboete van £25 of in geval van kleur-lingen geeselslagen 25 niet te bovengaande.

De Landdrost zal in zake overtreding van stads-verordeningen tegen welke straf bedreigd is, jurisdictie hebben en van zijn beslissing zal hooger beroep zijn op het Hooggerechtshof.

De opbrengst der geldboeten komt ten voordeele der stad.

30. De Burgemeester is verplicht elke door den Raad aangenomen verordening aan den Uitvoerenden Raad, binnen vier dagen na den dag der aanneming mede te deelen.

De Uitvoerende Raad heeft het recht binnen eene maand na den datum van de ontvangst der kennisgeving, te beslissen dat zulk een regulatie niet van kracht zal zijn.

Geen verordeningen van den Raad zullen bindend zijn, wanneer zij niet, minstens veertien dagen voor hare inwerking-treding, in de *Staatscourant* zijn gepubliceerd en verder op zoodanige wijze als de Raad zal noodig oordeelen.

31. Jaarlijks zullen Burgemeester en Schepenen een gecompileerde uitgave doen vervaardigen van alle door den Raad aangenomen en door den Uitvoerenden Raad bekrachtigde verordeningen.

32. De inkomsten der stad zullen bestaan, behalve in de sub artikel 29 genoemde boeten uit:

Stadsraad verpacht en verhuurt stads-eigendom.

Pleinen, straten enz. blijven voor publiek verkeer geopend.

Uitzondering.

Staatseigendom.

Raad heeft recht straf te bedreigen tegen overtreders v. verordeningen.

Jurisdictie.

Geldboete.

Burgemeester zendt aangenomen verordening aan Uitv. Raad.

Bevoegdheid van Uitv. Raad.

Publicatie van verordeningen.

Compilatie van verordeningen.

Waaruit inkomsten der stad bestaan.

- a. De belasting door ieder eigenaar van een Standplaats of gedeelte van een Standplaats of gebouw te betalen, vast te stellen door den Stadsraad, echter niet meer dan ten hoogste 3d. in £ van de getaxeerde waardeering.
- b. De huur van het gebruik van stedelijke eigendommen.
- c. De licentiën voor voertuigen en Theaters, Markten en Schutgelden, zoodanige andere belastingen als de Stadsraad noodig mocht achten te heffen, in welk geval zij echter de goedkeuring van den Volksraad behoeft.

Het Volksraadsbesluit dat zoodanige bekrachtiging verleend zal niet van te voren aan de goedkeuring van het volk behoeven te worden onderworpen.

De Stadsinkomsten worden irgevoerd door den ontvanger namens den Stadsraad.

33. Alle Gouvernements-eigendommen en eigendommen uitsluitend voor godsdienstige of weldadige doeleinden of voor scholen bestemd, zijn van deze waardeering uitgesloten en kunnen niet belast worden.

34. De raad zal het recht hebben leeningen aan te gaan en als zekerheid de stadseigendommen te verbinden, wanneer voorafgaande goedkeuring van den Uitvoerende Raad verkregen is.

35. Burgemeester en Schepenen zullen voor elk dienstjaar eene begrooting van inkomsten en uitgaven maken en die minstens veertien dagen voor den aanvang van het dienstjaar door den Raad doen behandelen.

Er kunnen geene gelden worden uitbetaald voor uitgaven die niet op de begrooting zijn aangewezen, tenzij de Stadsraad bij supplementaire begrooting daartoe besluit. De leden die tot zulke uitbetaling hebben medegewerkt zijn daarvoor persoonlijk aansprakelijk

36. De Stadsraad zal behoorlijk doen boekhouden van de ontvangsten en uitgaven; de boeken zullen op den eersten Woensdag van elke maand ter inzage en tot onderzoek van stemgerechtigde inwoners open zijn.

De boeken en rekeningen van den Raad zullen geauditteerd worden jaarlijks of op zulke andere tijden als noodig moge worden bevonden door twee auditoren van tijd tot tijd voor dat doel door den Raad aangesteld te worden.

De rekening van Stads-uitgaven en inkomsten, zal op den 31sten December van elk jaar afgesloten worden en een afschrift daarvan vóór het einde der maand Januari daarop volgende ten kantore van den Stadsraad ter inzage en voor onderzoek van stemgerechtigde inwoners worden geplaatst.

Ook zal die rekening in de maand Januari in de *Staatscourant* gepubliceerd moeten worden.

OVERGANGSBEPALINGEN.

37. Voor de eerste verkiezing van de leden van den Stadsraad zal de laatste waardering van het Gezondheids-Comité en lijsten van stemgerechtigden in Johannesburg ten grondslag strekken.

Wat ten grondslag zal leggen voor de eerste verkiezing.

Alle kosten tot het in werking brengen dezer wet zullen door den Stadsraad worden gedragen.

38. Onmiddellijk nadat de Raad onder deze wet voor de eerste maal gekozen en geconstitueerd zal zijn, zal het tegenwoordig Gezondheids-comité ophouden te bestaan.

Indien de Raad is gekozen houdt het Gezondheids-comité op te bestaan.

Alle ambtenaren en personen in dienst van het Gezondheids-Comité zullen in dienst van den Raad overgaan, die evenwel niet verplicht zal zijn hunne tegenwoordige bezoldiging te laten voortduren of hen in hunne tegenwoordige betrekking te handhaven behoudens het bepaalde in het volgende artikel.

Ambtenaren.

39. De Raad neemt over alle op dat oogenblik bestaande baten, lasten en verplichtingen van het Gezondheids-comité.

Overname v. lasten en baten etc.

40. De regulaties van het thans bestaande Gezondheids Comité te Johannesburg zullen, voor zoover niet in strijd met deze wet, van kracht blijven totdat zij door den Raad zullen zijn gewijzigd of herroepen.

Regulaties van het Gezondheids-comité blijven van kracht behoudens uitzondering.

41. Het tegenwoordig Gezondheids-Comité zal zolang de Stadsraad onder deze wet niet zal zijn verkozen en geconstitueerd als zoodanig fungeeren.

Gezondheids-comité fungeert voor verkiezing v. stadsraad als zoodanig.

42. Deze wet zal in werking treden op een nader door de Regeering te bepalen tijdstip. ¹⁾

Inwerkingtreding.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria 31 Augustus 1897.

Zie verder proclamatie van ZHEd. den Staatspresident dd. 13 December 1897 in dit Wetboek voorkomende re de nadere grensregeling en jurisdictie van den Stadsraad van Johannesburg.

¹⁾ Door de Regeering bepaald op 1 October 1897.

WET N°. 10, 1897.¹⁾

ZIJNDE WIJZIGING VAN WET N°. 7, 1891,²⁾
OP HET INVORDEREN VAN KLEINE SCHULDEN.

Na wijziging goedgekeurd door den EdelAchtbaren Tweeden Volksraad bij artikel 871 zijner besluiten, dd. 9 Augustus 1897, voor kennisgeving aangenomen bij Eerste Volksraadsbesluit artikel 951, dd. 26 Augustus daaropvolgende.

NADEMAAL het wenschelijk is betere voorzieningen te maken voor het invorderen van kleine schulden, zoo wordt hiermede vastgesteld en bepaald, als volgt:

Mandaat tegen debiteur uitgereikt door Griffier v. het Landdrosthof enz. als schuld is beneden de £15.

ARTIKEL 1. Eenig persoon, die eene vordering of eisch heeft of vermeent te hebben, de som van vijftien (£15) niet te bovengaande, tegen een debiteur, zal het recht hebben, hetzij deze schuld van liquiden of illiquiden aard is, zich te vervoegen bij den Griffier van het Hof van den Landdrost of anderen rechterlijken ambtenaar, eene jurisdictie hebbende, die van een Landdrost niet te bovengaande, onder wiens jurisdictie de debiteur sorteert, of bij dien ambtenaar zelf.

Zegel op mandaat.

Deze ambtenaar zal den eisch in ontvangst nemen, en dadelijk na betaling van een zegel van tien shillings (10 sh.) een mandaat richten aan den beweerden schuldenaar, zooveel mogelijk in den volgenden vorm:

Vorm van mandaat.

Aan B wonende te
Aangezien A bij dit Hof tegen u heeft geklaagd en beweert dat gij aan hem verschuldigd zijt de som van ontstaande uit
Zoo wordt gij opgeroepen gemeld bedrag binnen twee-en-zeventig (72) uren na diening dezer en wel uiterlijk ten ure, op den dag der maand 189 , ten mijnen kantore te betalen, bij gebreke waarvan lastbrief ter executie tegen u door dit Hof zal worden verleend.

Kopie promessen of rekeningen hieraan gehecht.

Gegeven onder mijne hand dezen dag der maand 189 .

Naamteekening van den ambtenaar.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 1 September 1897. (No. 912).

²⁾ Zie *Locale Wetten 1890—1893*, bladz. 151.

2. Het zegel van 10 sh. vermeld in art. 1, zal door den in art. 1 genoemden ambtenaar op het mandaat worden geplakt en geperforeerd. Opplakking en cancellatie van zegel.

3. Zoodanig mandaat zal door den bode van het Hof, of zijn plaatsvervanger, gediend worden op den beweerdten schuldenaar, persoonlijk, en indien door dezen geene mondelinge noch schriftelijke verdediging wordt ingediend binnen twee-en-zeventig (72) uren na diening van mandaat, zal de rechterlijke ambtenaar dadelijk finaal vonnis tegen den schuldenaar uitspreken. Diening v. mandaat. Verdediging binnen 72 uren in te brengen

Ingeval echter eenige verdediging hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, wordt gemaakt ten dienende ure, zal de rechterlijke ambtenaar verplicht zijn dadelijk onderzoek in te stellen of zoodanige verdediging gegrond is of niet. Dadelijk onderzoek der verdediging.

Indien hij vindt dat zoodanige verdediging ongegrond is, zal hij dadelijk vonnis verleenen tegen den verweerder. Indien hij vindt dat de verdediging gegrond is, zal hij het recht hebben op verzoek van een of meer der partijen uitstel te verleenen ten einde partijen in gelegenheid te stellen hunne getuigenissen voor hem te leggen, en zal hij den dag bepalen wanneer de zaak zal dienen. Finaal vonnis indien verdediging ongegrond is, anders uitstel tot het hooren v. getuigenissen.

Na het verleenen van vonnis door den rechterlijken ambtenaar voornoemd, zal deze, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van den Griffier of van den schuldeischer, dadelijk een lastbrief ter executie van gemeld vonnis verleenen. Lastbrief ter executie.

Geen verdere kosten dan de genoemde tien shillings (10 sh.) zegel, kosten van diening van mandaat, en de kosten van executie zullen in rekening kunnen worden gebracht. Kosten der procedure.

4. Indien eenig persoon, tegen wien een lastbrief ter executie is uitgereikt geworden voor eenige schuld, aan den ambtenaar, belast met de uitvoering van zoodanigen lastbrief, te kennen geeft geene of niet voldoende goederen te bezitten tot de dekking van de geëischte vordering met de kosten, en wanneer het mocht bewezen worden dat zulke schuldenaar wel goederen bezit, hetzij al of niet voldoende om aan den gestelden eisch te voldoen, en deze heeft verborgen, of op aanvraag van den bedoelden ambtenaar heeft verzwegen, zal hij gestraft worden met eene boete geen vijftig ponden (£50) sterling te boven gaande, of bij gebreke van betaling, gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, zes (6) maanden niet te boven gaande. Strafbepaling tegen debiteur die valsche opgaven aan den gerechtsbode doet.

Griffier zal rolboek
houden.

5. Van de door de schuldenaar gedane betalingen geschiedt aanteekening door den griffier op het rolboek, en zal hij daarvan verantwoording doen aan den schuldeischer.

Inwerkingtreding.

6. Deze gewijzigde wet treedt in werking onmiddellijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 31 Aug. 1897

WET N°. 11. 1897,¹⁾

(MIJNREGULATIES).

Algemeene Voorschriften en Regulaties voor de bewerking van mijnen.

HOOFDSTUK I.

Staatstoezicht.

A. Alle mijnwerken in de Zuid-Afrikaansche Republiek, op geproclameerden zoowel als ongeproclameerden grond, staan onder het toezicht van het Gouvernement.

Alle mijnbewerkingen onder toezicht van Gouvernement.

Onder dit toezicht staan ook de molens voor de reductie van ertsen, de inrichtingen voor de mechanische voorbereiding der ertsen, de inrichtingen voor scheikundige behandeling der ertsen en de hoogovens (erts-smelterijen).

B. Dit toezicht wordt uitgeoefend door den Staats-Mijn ingenieur en door Mijnspecteurs, behoorlijk door de Regeering aangesteld; deze Inspecteurs te handelen onder den Staats-Mijn ingenieur, die hun hunne plichten en hun arbeidsveld zal aanwijzen.

Toezicht uitgeoefend door Staats-Mijn ingenieur en Mijnspecteurs.

C. Stoomketels, en machines direct door stoom gedreven, zoowel onder- als bovengronds, zullen onder de controle van Gouvernements-Ketelinspecteurs staan, zooals omschreven bij de Wet op Stoomketels, terwijl alle andere machinerijen en toestellen in en bij de mijnen onder het toezicht van de Mijnspecteurs zullen staan.

Stoomketels en stoommachines onder toezicht v. Gouvernements Ketelinspecteurs.

HOOFDSTUK II.

Beteekenis van woorden onder deze Wet.

A. Het woord »Mijn» zal beteekenen iedere bewerking van mineralen-deposita aan de oppervlakte, van de oppervlakte naar beneden en ondergronds, met alle daarbij behoorende inrichtingen en toestellen boven en onder den grond, mits ten doel bebbende om naar metalen en mineralen te prospecteeren of deze te winnen.

Beteekenis v. Mijn.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 29 September 1897. (No. 918).

Mocht eenigerlei kwestie ontstaan of eenige bewerking al dan niet onder het woord «mijn» begrepen is, zoo zal deze naar den Staats-Mijnningenieur verwezen worden, wiens beslissing finaal zal zijn.

- Rif. B. Het woord «Rif» zal beteekenen een ader of bedding (laag) die mineralen, metalen of metaal-houdende ertsen bevat.
- Mineraal. C. Het woord «Mineraal» zal insluiten alle stoffen die door mijnbewerkingen, met het doel om er winst uit te maken, uit de aarde verkregen kunnen worden.
- Veiligheidspijler. D. Het woord «Veiligheidspijler» zal beteekenen elk gedeelte van een rif of mineraal-depositum dat onuitgegraven gelaten wordt voor ondersteuning en bescherming van voorwerpen boven den grond of van ondergrondse mijnwerken.
- Schacht. E. Het woord «Schacht» zal beteekenen iedere vertikale of hellende weg of opening van de oppervlakte naar beneden, die voor hijschen, waterloozen, personenverkeer of luchtverversching in verband met prospecteerwerk of mijnbewerkingen gebruikt wordt of kan worden.
- Tusschenschacht. Het woord «Tusschenschacht» (winze) zal beteekenen een ondergrondse schacht, vertikaal of hellend.
- Steilhellend. F. Het woord «Steilhellend» in verband met schachten, tusschenschachten of andere ondergrondse uitgravingen gebruikt, zal beteekenen eene helling van meer dan 45 graden ten opzichte van den horizon.
- Mijnwerken. G. Het woord «Mijnwerken» (workings) zal insluiten alle uitgegraven deelen eener mijn, zoowel zij die verlaten zijn als die onder bewerking zijn.
- Ertsuitgraving. Het woord «Ertsuitgraving» (stope) zal beteekenen een mijnwerk waar een sectie of een blok van het rif, die opengelegd is door middel van galerijen en verbindingsgangen, uitgehaald wordt.
- Eigenaar. H. Als «Eigenaar» eener mijn zal beschouwd worden eenig persoon of lichaam die de onmiddellijke houder of huurder van eene mijn of van een gedeelte daarvan is, en zal beschouwd worden niet in te sluiten een persoon of lichaam die alleenlijk een percentage (royalty) of huur van eene mijn trekt, of een eigenaar wiens mijn aan eenigerlei contract voor de bewerking er van onderworpen is, of die slechts de eigenaar van den grond is. Een pachter (tributor) van het recht tot bewerking van eene mijn of van een gedeelte daarvan zal aan deze wet onderworpen zijn even alsof hij een eigenaar is, doch dit zal nochtans geenszins den persoon of het lichaam aan wien hij pacht betaalt van eenige verantwoordelijkheid als eigenaar onder deze wet ontslaan.
- Pachter.

Waar eene mijn door eene maatschappij of een syndicaat gehouden wordt, zal de Voorzitter (chairman) van zoodanige maatschappij of syndicaat beschouwd worden de eigenaar te zijn in termen van deze Wet.

I. Het woord «Agent» zal beteekenen de vertegenwoordiger van den eigenaar van eene mijn, maar die niet de verantwoordelijke persoon onder deze Wet is voor de controle en het opzicht over en de directie van de mijn. Agent.

K. Het woord «Hoofdopzichter» (manager) zal beteekenen de persoon die geregistreerd is als de verantwoordelijke persoon onder deze Wet voor de contrôle en het opzicht over en de directie van de mijn. Hoofdopzichter.

L. Het woord «Mijnopzichter» (mine-overseer) zal beteekenen de persoon belast met het opzicht over alle ondergrondse mijnwerken, en handelende onder de directie van den Hoofdopzichter. Mijnopzichter.

M. Het woord «Bovengrond-Voorman» (surface foreman) zal beteekenen de persoon belast met het opzicht over de bovengrondwerken eener mijn, en handelende onder de directie van den Hoofdopzichter. Bovengrond.

N. Het woord «Ploegbaas» (shift-boss) zal beteekenen de persoon die gedurende een schoft het opzicht voert in een deel van of in al de ondergrondwerken eener mijn, handelende onder de instructies van den Mijnopzichter. Ploegbaas.

O. Het woord «Ploegvoorman» (ganger) zal beteekenen een persoon die het opzicht heeft over een ploeg werklieden in een of meer arbeidsplekken in of op eene mijn, maar hij mag geen schietarbeid leiden tenzij hij de houder is van een «certificaat voor schietarbeid». Ploegvoorman.

P. Het woord «Machinerie» zal beteekenen eenige inrichting of toestel, of eene samenstelling daarvan, die gebruikt kan worden voor het ontwikkelen, het ontvangen, het overbrengen of het omzetten van mechanische zoowel als physische (natuurlijke) kracht. Machinerie.

Q. Het woord «Machine» (engine) zal beteekenen een mechanische toestel, dat physische en mechanische kracht omzet, en die onder de contrôle is van een persoon. Machine.

R. De term «Ontploffbare Stof» zal beteekenen nitro-glycerine, dynamiet of eenig ander nitro-glycerinemengsel, schietkatoen, schietkruit, slaghoedjes en alle andere stoffen, hetzij gelijksoortig met de genoemde of niet, die bij de mijnbewerking gebruikt worden om een praktisch doel door ontploffing te bereiken. Ontploffbare Stof.

HOOFDSTUK III.

Bescherming van de oppervlakte.

Verzakkingen of gaten aan de oppervlakte.

1. Waar mijnbewerkingen verzakkingen of gaten aan de oppervlakte veroorzaakt hebben, of waar die verwacht kunnen worden, moeten zoodanige plaatsen veilig omheind worden en moeten aldaar in het oog vallende borden geplaatst worden om het publiek daarvoor te waarschuwen.

Veiligheidspijlers onder spoor- en andere wegen, gebouwen enz.

2. Bij de bewerking van mijnen mogen voor de veiligheid van spoorwegen en stoomtramwegen (met inbegrip van private taklijnen), straten, publieke wegen, geoccupeerde gebouwen en van alle andere voorwerpen aan de oppervlakte die in het belang van de persoonlijke veiligheid of het publiek verkeer moeten beschermd worden, wanneer en voor zoover deze niet verlegd of verplaatst kunnen worden, niet alleen de loodrecht daaronder gelegen riffen, kolenbeddingen of andere mineralen-deposita niet uitgegraven worden, maar moeten deze nog op zoodanigen afstand van de grenzen daarvan blijven staan als de Mijninspecteur zal bepalen.

De doorgraving van zoodanige veiligheidspijlers door gangen, tot het daarstellen van eene *ondergrondse verbinding tusschen twee van elkander gescheidene mijnen of van deelen eener mijn*, is slechts veroorloofd met de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur, en onder inachtneming van de door dezen voorgeschreven veiligheidsmaatregelen.

Met inachtneming van het voorgeschrevene bij art. 117, van de Wet no. 21, 1896, (Goudwet) en met eerbiediging van eerstverkrege rechten, is het verzwakken dezer veiligheidspijlers, door die gedeeltelijk weg te nemen, of de geheele wegneming derzelve, voor het doel om het mineraal daaruit te nemen, slechts veroorloofd met de bijzondere toestemming van den Staats-Mijnningenieur.

Iedere persoon, die niet aan de voorzieningen van dit artikel voldoet, zal, buiten en behalve de aansprakelijkheid die hij onder eenige andere wet mag hebben, onderhevig zijn aan eene boete £500 niet te boven gaande, of gevangenisstraf voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

Onwettige uitgravingen op te vullen.

3. Alle uitgravingen in strijd met de voorzieningen van het vorige artikel gemaakt, zullen onmiddellijk met lossen steen en debris of grond opgevuld worden door dengene die voor die uitgraving verantwoordelijk is, bij gebreke waarvan zij op kosten van den eigenaar der betreffende mijn van Gouvernementswege opgevuld zullen worden.

4. Indien eenig spoorweg- of stoomtramweg-terrein onwettig ondermijnd is, zal de eigenaar van de betreffende mijn, buiten en behalve de straf den Hoofdopzichter opgelegd, genoodzaakt zijn aan de Regeering de waarde van het onwettig uitgehaalde mineraal te betalen. De basis voor de berekening van de waarde van zoodanig mineraal zal de gemiddelde waarde van de opbrengst uit de mijn zijn gedurende de voorgaande 6 maanden.
5. Op kolenmijnen zullen, buiten en behalve de andere regulaties van deze Wet, ook nog de navolgende voorschriften in acht genomen moeten worden:
- a. Kolenafval mag niet opgehoopt worden op plekken waar scheuren of gaten aan de oppervlakte bestaan, of waarschijnlijk bestaat voor het ontstaan daarvan tengevolge van ondergrondse mijnbewerkingen. Onwettig ondermijnen van spoor- of stoomtramwegen.
 - b. Geen uitgraving van steenkolen of een dergelijk mineraal, buiten de voor de exploitatie noodzakelijke galerijen, zal mogen gemaakt worden beneden eene ophooping van onverbrande, brandende of smeulende steenkool of anderen dergelijke afval. Bijzondere regulaties voor kolenmijnen.
 - c. De Staats-Mijnningenieur, door bemiddeling van den Mijninspecteur, kan eene beperkte uithaling van steenkolen of dergelijk mineraal beneden kolen- of andere dergelijke afvalhoopen toestaan, wanneer hij meent, dat dit kan gedaan worden zonder gevaar voor de eigen of andere aangrenzende eigendommen. De toestemming daartoe zal worden aangevraagd door tusschenkomst van den Mijninspecteur. Ophooping v. kolenafval.
 - d. Uitgegraven grond, die voor goed ingezakt is, kan met aarde opgevuld worden en dan gebruikt worden als eene stortplek voor kolen en anderen afval, mits vooraf de toestemming van den Mijninspecteur daartoe verkregen is. Uitgraving v. steenkool.
 - e. Alle kolen-afval moet op zoodanigen afstand van schacht-werken en gebouwen opgehoopt worden, dat het gevaar van brand tot een minimum beperkt is. Beperkte uithaling van kolen beneden kolen afvalhoopen.
 - f. Een eigenaar van eene kolenmijn zal verantwoordelijk zijn voor alle schade veroorzaakt door het in brand geraken van zijne afvalhoopen. Opgevlude uitgegraven grond kan gebruikt worden als stortplek voor kolen
 - g. In geval van ondergrondschen brand, of van eene gas-ontploffing in eene mijn, of wanneer ontplofbaar gas wordt waargenomen, moet dit terstond aan den Mijninspecteur gerapporteerd worden. Ophooping v. kolenafval.
 - h. Een eigenaar van eene kolenmijn zal verantwoordelijk zijn voor brandschade. Eigenaar verantwoordelijk voor brandschade.
 - i. In geval van ondergrondschen brand, of van eene gas-ontploffing in eene mijn, of wanneer ontplofbaar gas wordt waargenomen, moet dit terstond aan den Mijninspecteur gerapporteerd worden. Gasontploffing.

Veiligheidslamp.

h. Iedere kolenmijn, die niet daarvan schriftelijk door den Mijnsinspecteur is vrijgesteld, moet voorzien zijn van ten minste ééne veiligheidslamp voor iedere twintig (20) werklieden ondergronds. Iedere ploegvoorman moet voorzien zijn van eene dezer lampen, die hij op zijn arbeidsplek voor gebruik gereed moet houden, ten einde ontvlambaar gas op te sporen.

Prospecteergreppels onder bewerking.

6. Prospecteergreppels moeten zoodanig gemaakt worden, dat de aardmassa zoo gelijkmatig mogelijk, damsgewijze, naar beide zijden verdeeld wordt.

Greppels gelegen op onder exploitatie staande mijn-eigendommen, moeten weder, binnen zes maanden nadat zij gemaakt zijn, met grond of steenen opgevuld worden, met uitzondering van slechts die gedeelten waar een mineraal-depositum blootgelegd is. Deze greppels moeten, zoolang zij open blijven, veilig worden omheind en alzoo gehouden worden. Worden deze open greppels niet binnen een bepaalden tijd na straffe der overtreding opgevuld, zoo zal de Regeering het recht hebben zulks te doen op kosten van den eigenaar van den grond.

Verlaten prospecteerwerken.

7. Wanneer, volgens de meening van den Mijnsinspecteur, in onbruik geraakte prospecteerwerken gevaarlijk zijn voor het leven, of het publiek verkeer in gevaar kunnen brengen, zoo kan hij bevelen, dat zij tot aan de oppervlakte met grond opgevuld worden of anders veilig omheind worden door den tegenwoordigen claimhouder of door den eigenaar van den grond.

Ingeval aldus bedoelde claims aan het Gouvernement vervallen zijn, of de grond als publieke delverij gesloten is, zal, wanneer gegronde klachten inkomen, de uitvoering dezer veiligheids-maatregelen door de Regeering geschieden.

Ingangen tot de mijn.

8. De opening van iedere schacht of ingang tot eene mijn, die tijdelijk buiten gebruik is of slechts als luchtkanaal gebruikt wordt, en iedere toegang tot eene opene uitgraving, moeten veilig gemaakt en gehouden worden, zoodat niemand buiten zijne eigen schuld daarin kan vallen of dezelve kan binnentreden.

Omheining v. giftig afloopwater.

9. Bij de behandeling van goud- en andere ertsen, moet de onopzettelijke toegang tot het schadelijke of giftige oplossingen bevattende afloopwater, door doelmatige omheiningen verhinderd worden, en moet door borden, op geschikte plekken aangebracht, tegen het bezigen van dit water gewaarschuwd worden.

In geen geval mag water, dat zoodanige schadelijke oplossingen bevat, vrij wegloopen, zonder te voren onschadelijk gemaakt te zijn.

10. Tailingshoopen moeten, vóór hunne finale behandeling door de processen voor goud-extractie gedekt of op andere wijze beschermd worden, zoover doenlijk, opdat het zand niet kunne verstuiven.

Bescherming v. tailingshoopen tegen af-tuiving.

Tailings mogen na hunne finale behandeling niet in de nabijheid van dorpen, steden, of woning-groepen in zoodanige hoeveelheid opgehoopt worden dat zij een overlast voor het publiek kunnen worden.

HOOFDSTUK IV.

Bescherming van Ondergrondwerken.

11. De openiug aan den bovenkant en alle toegangen tusschen den boven- en onderkant van iedere vertikale of steilhellende schacht, tusschenschacht, put (sump) en rolgat (shoot of sliding-hole), die werkelijk in gebruik is, moeten behoorlijk worden afgesloten door een slagboom (barrier) of sluithek (gate), doch het tijdelijk wegnemen der afsluiting voor het doen van reparaties of ander werk zal nochtans niet verboden zijn mits doelmatige voorzorgsmaatregelen genomen worden om personen voor gevaar te behoeden.

Schachtstations en andere toegangen afsluiten.

12. Waar ondergrond-mijnwerken, zooals in het voorgaande artikel bedoeld, of steilhellende ertsuitgravingen direct uitmonden in een vervoergang, moet het verkeer op die plaatsen veilig gemaakt worden tegen eventueel nedervallende steenen of materiaal.

Vervoergang beschermen tegen vallende steenen.

13. Alle ondergrondsche toegangen tot schachten, die tijdelijk of voor goed verlaten zijn, of tot eenige andere plekken, die niet in een veiligen toestand zijn, moeten veilig worden afgeheind over de geheele breedte van zoodanige toegangen, zoodat niemand dezelve anders dan moedwillig kan betreden.

Ongebruikte of onveilige schachten enz. afsluiten.

14. Waar de natuurlijke aardlagen niet veilig zijn, moet iedere werk- of pomp-schacht, en iedere vervoergang, luchtkanaal of arbeidsplek veilig betimmerd, bemetseld of op andere wijze verzekerd worden, en moeten zij, zoolang zij in gebruik zijn, in veiligen toestand onderhouden worden.

Betimmering, bemetseling enz.

Waar een arbeidsplek betimmerd wordt door de daarin werkende arbeiders, moet doelmatig timmerhout aan die arbeidsplek of op eene andere voor de werklieden geschikte plaats verschaft worden.

15. Gereedschappen, hout of losse voorwerpen mogen niet op zoodanigen afstand van den mond van, of anderen toegang tot een schacht of tusschenschacht, hetzij deze vertikaal of hellend is, nedergelegd of gelaten worden, dat het naar beneden vallen dezer voorwerpen daarvan het gevolg zijn kan.

Losse voorwerpen niet nabij schacht leggen.

Water of gasopzamel-
ing.

Boorgaten.

Grenspijlers in kolen- en metaalmijnen.

16. Waar mijnwerken eene plaats naderen die eene gevaarlijke opzameling van water of schadelijke gassen zou kunnen bevatten, zal voortdurend, op een veiligen afstand naar voren een voldoende aantal boorgaten gehouden worden of andere voorzorgsmaatregelen genomen worden, om het gevaar van een plotseling doorbreken van zoodanig water of gassen te voorkomen.

17. Aan de binnenzijde van de grenslijnen van iedere mijn moeten veiligheidspijlers gelaten worden, wier breedte in kolenmijnen niet minder mag zijn dan 20 meter * en in metaalhoudende mijnen niet minder dan 40 meter, gemeten in eene richting rechtthoekig op de grenslijn.

Eene geringere breedte van deze veiligheidspijlers is slechts met de bijzondere schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur veroorloofd.

Deze grenspijlers zullen niet verzwakt, doorgegraven of afgewerkt worden, tenzij onder speciale overeenkomst tusschen de eigenaars van de betreffende aangrenzende mijnen en met de schriftelijke toestemming van den Staats-Mijnengenieur, te worden verkregen door tusschenkomst van den Mijninspecteur.

HOOFDSTUK V.

Hijscharbeid.

A. HET OPHALEN EN NEDERLATEN VAN MINERAAL, ROTS, MATERIAAL OF WATER IN SCHACHTEN EN TUSSCHENSCHACHTEN.

Haspels, stopinrichting en afhaken der vervoerbakken.

18. Alle haspels (windassen, kaapstanders en dergelijken) in gebruik bij schachten en tusschenschachten moeten voorzien zijn van een stop-pen of luns of van eenige andere vertrouwbare inrichting tot vastzetten, en er moet voor gezorgd worden dat het aanhaken en het afhaken van emmers, mokken of andere dergelijke vervoermiddelen geschiedt zonder gevaar voor de werklieden.

Remtoestel.

19. Geschiedt het ophalen en nederlaten door middel van machines, dan moet een voldoende remtoestel aan iederen trommel aangebracht en in goede werkende orde gehouden worden. Dit remtoestel moet zoodanig ingericht zijn dat het, hetzij de machine in beweging of gestopt is, gemakkelijk en veilig door den machine-drijver, staande bij het aanzettoestel, gecontroleerd kan worden.

1 meter = 39.⁴ Engelsche duimen of 3.⁷³ Engelsche voeten.
1 Engelsche voet = 0.³ meter.

20. De verbinding tusschen touw en emmer, mok of ander dergelyk vervoermiddel, moet zoodanig zijn dat zij niet toevallig kan losraken.

Verbinding tusschen touw en vervoerbak.

21. Touwen voor ophalen en nederlaten gebruikt, moeten in goeden toestand en van goed maaksel zijn.

Hijschtouwen.

22. Wanneer gereedschappen, hout of andere materialen in eene schacht nedergelaten of opgehaald worden, moeten hunne bovineinden wanneer die boven den rand van den emmer, mok of ander vervoermiddel uitsteken, op veilige wijze worden vastgemaakt aan het ophaaltouw of aan den beugel van zoodanig vervoermiddel.

Gereedschap en materialen in vervoerbak vastzetten.

23. Bij het zinken van schachten mag de emmer of ander vervoermiddel slechts gevuld worden tot omtrent eene handbreedte onder den rand.

Vervoerbak niet overladen.

Voordat de emmer of ander vervoermiddel het boven- of ondereinde van de schacht verlaat, zal zij door den werkman, die daar opzicht heeft, in rust worden gesteld.

Vervoerbak voor hijschen in rust stellen.

24. In geen geval zal een bak (cage) «skip,» mok of ander vervoermiddel direct nedergelaten worden tot aan den voet eener schacht, wanneer aldaar personen werkzaam zijn, maar moet ten minste 5 meter daarboven gestopt worden, totdat het sein tot het verder neerlaten door een der aldaar aanwezig zijnde zinkers gegeven is. Deze regel is niet van toepassing op schachten, waarin de zinkers op verstaanbaren afstand van den man boven zijn.

Bescherming van werklieden op bodem van schacht.

25. Als de Mijninspecteur het noodig acht, moet eene schacht, die men bezig is te zinken voorzien worden van eenen ladderweg, tenzij alle schietarbeid door electriciteit geschiedt. In schachten van meer dan 40 meter diepte, moeten de mokken tusschen leiders loopen, tenzij schriftelijk door den Mijninspecteur vrijstelling gegeven is.

Dito.

26. Wanneer eene schacht geen afzonderlijken ladderweg heeft, waaronder de personen bezig met zinken beschutting kunnen vinden, gedurende het hijschen van rots, materiaal of water, moet eene voldoende beschutting verschaft worden door eene doelmatige bedekking.

Dito.

In geval eene werk-schacht, tijdens den voortgang van den gewonen hijscharbeid dieper gezonken wordt; moeten de arbeiders op den bodem der schacht werkende, volledig beschermd worden door eene bedekking boven hen.

27. In vertikale schachten waar men met hijschbakken (cages) werkt, moet de bovenste laadplaats van iedere hijschafdeeling voorzien zijn van eene zelfsluitende bedekking, hek of hekken.

Zelfsluitende bedekking der laadplaatsen.

28. Op ieder schachtstation, waar de werklieden genoodzaakt zijn van de eene zijde der schacht naar de andere te gaan, moet voorzorg genomen worden dat

Passage door schachten.

zulks door hen kan gedaan worden zonder eene hijschafdeeling in of door te gaan; deze passage moet veilig afgeschoten zijn van deelen van machinerie die in beweging zijn.

Betreding v. hijschafdeeling verboden.

29. Het betreden van eene hijschafdeeling eener schacht is verboden, behalve om op te gaan en neder te dalen en voor het doen van reparaties.

Reparaties in hijschafdeeling.

30. Geen andere hijscharbeid mag verricht worden, terwijl reparaties in de hijschafdeelingen uitgevoerd worden, dan wat voor deze reparaties noodig is.

Seintoestellen.

31. Iedere hijschschacht, wanneer dieper dan 40 meter en niet schriftelijk door den Mijninspecteur vrijgesteld, zal voorzien moeten zijn van behoorlijke middelen om duidelijke en bepaalde seinen te wisselen tusschen het boven- en het onder-einde van de schacht en de onderscheidene in gebruik zijnde tusschenstations. Waar de toestanden dit vereischen, moet de bovenopening (bank) der schacht eveneens met de machine-kamer met een doelmatig seintoestel in verbinding staan.

Dito.

32. De machinedrijver mag zijne machine niet eerder aanzetten, dan nadat hem daartoe een duidelijk sein gegeven is.

Dito.

33. Het is alleen aan behoorlijk daartoe door den Hoofdopzichter of Mijnopzichter gemachtigde personen veroorloofd een sein te geven.

Lijst van seinen.

34. Voor het seinen zullen de volgende schachtseinen gebruikt worden:

- SLAG OF BEL. 1. *Ophalen*, wanneer machine stilstaat.
 » 1. *Stoppen*, wanneer machine in beweging.
 » 2. *Neerlaten*.
 » 3. *Personen zullen opgaan of afdalen*.
 » 3. *Tot Antwoord*. Personen mogen in den bak of ander vervoermiddel gaan.

In geen geval mag iemand in een bak of ander vervoermiddel gaan voordat het terugsein «3» is ontvangen.

De machine drijver zal, bij ontvangst van het sein 1 of 2, beteekenende ophalen of neerlaten van personen, minstens tien seconden wachten voordat hij begint te hijschen.

35. Bovenstaande lijst van seinen, in den vorm van eene duidelijke leesbare kennisgeving, geschilderd op een bord of op eene geëmailleerde plaat, hoog 0.⁵⁵ meter, en breed 0.⁵ meter, zal opgesteld worden in de machine-kamer, aan het boven- en aan het onder-einde der schacht, en op de tusschenstations van de schacht die in gebruik zijn.

36. Speciale seinen kunnen op eenige mijn gebruikt worden, mits zij door hun geluid of anderszins van de voorgaande lijst gemakkelijk te onderscheiden zijn en dezelve op geenerlei wijze belemmeren.

B. OPHALEN EN NEERLATEN VAN PERSONEN.

37. Het is slechts veroorloofd personen met behulp van machines op te halen of neer te laten, met de speciale toestemming van den Mijninspecteur, wanneer aan de navolgende voorschriften wordt voldaan:

Toestemming van
Mijninspecteur.

- a. De hijschbok moet zoo hoog zijn, dat de afstand van de bovenste laadplaats tot den onderkant van het katrolwiel niet mindër is dan 8 meter. en moet zoodanig geconstrueerd zijn dat er genoeg ruimte is voor de bakken of andere vervoermiddelen om vrij door te loopen ingeval van overwinden. Voorschriften.
- b. De hijschtouwen moeten van staal zijn, van het beste fabrikaat, vrij van eenigerlei gebrek, en moeten steeds een breeksterkte bezitten die voldoende zou voor minstens het zesvoudige der grootste belasting.
- c. Nieuwe hijschtouwen alsook de koppeling tusschen het touw en den bak, «skips» of ander vervoermiddel moeten zorgvuldig onderzocht en behoorlijk beproefd worden met betrekking tot hunne draagkracht, door een daartoe door den Hoofdopzichter gemachtigd bekwaam en betrouwbaar persoon, en mogen voor het gewone vervoer van werklieden in de schachten alleen gebruikt worden wanneer zij betrouwbaar gebleken zijn in den gewonen hijscharbeid. Het resultaat van bovengemeld onderzoek moet terstond opgeteekend worden in een boek dat speciaal daarvoor gehouden wordt op het kantoor bij de mijn. Dit boek zal eveneens de volgende bijzonderheden omtrent hijschtouwen, na den datum van inwerkingtreding dezer Wet in gebruik gesteld, bevatten:
- Namen en adres van vervaardiger,
 - Datums van vervaardiging en aankoop,
 - Beschrijving en fabrikaat van touw,
 - Datum waarop het touw in gebruik gesteld werd,
 - Datums van inkorten en overkappen,
 - Datums van beproevingen bij voorgekomen inkorting,
 - Breeksterkte van draad bij herbeproeving,
 - Datum wanneer touw buiten gebruik gesteld werd
 - Lengte van touw in meters.

Omtrek van touw in millimeters,
 Aantal strengen,
 Aantal draden in elke streng,
 Doorsnede van draad in millimeter,
 Soort van kern,
 Breeksterkte van touw, in kilo's* of tonnen,
 Veilige werklust, in kilo's of tonnen,
 Gewicht per meter, in kilo's.

Dit boek moet de handteekening dragen van den persoon die voor de vereischte onderzoekingen verantwoordelijk is.

- d. Bakken, «skips» of andere vervoermiddelen in vertikale of steilhellende schachten gebruikt, moeten een doelmatig dak of deksel hebben, en waar doenlijk, moeten de bakken bovendien voorzien zijn van eene goedgekeurde vanginrichting. De ingangen der bakken moeten voorzien zijn van schuifdeuren, niet gehangen, opdat iemand die zich daarin bevindt niet met eenig lichaamsdeel in aanraking komen kan met de betimmering of wanden van de schacht.
- e. Er moeten op de trommel der hijschmachine zoodanige uitstekende randen of horens, en ook wanneer de trommel kegel- of spiraalvormig is, zoodanige andere toestellen aangebracht zijn als noodig mogen zijn om het afglijden van het touw te verhinderen.
- f. Er mogen niet minder dan 3 omwindingen van het touw om de trommel zijn wanneer de bak of ander vervoermiddel op het laagste punt van de schacht is, van waaruit geheschen wordt. Het einde van het touw moet behoorlijk vastgemaakt zijn om een arm of om de as van de trommel.
- g. Aan iedere machine, voor het vervoer van werklieden dienende, moet een dieptemeter, boven en behalve de noodige teekens aan het touw, aangebracht zijn, die ten allen tijde duidelijk en nauwkeurig aan den machinedrijver op zijne plaats bij het aanzettoestel den stand van den bak of ander vervoermiddel in de schacht aanwijst, en die bovendien in schachten van meer dan 100 meter diepte een bel in de machinekamer luidt wanneer het vervoermiddel 20 meter van de bovenste laadplaats af is. In gevallen van speciale machines, waar de gewone dieptemeter bovenvermeld, niet te gebruiken is, moet voor een

* Kilo = 2.² Eng. lbs., avdp.
 Eng. lb., avdp. = 0.⁴⁵ Kilo.

ander vertrouwbaar middel om de diepte aan te wijzen, gezorgd worden.

- h. Een vertrouwbare spoedaanwijzer moet aan de hijschmachine aangebracht worden wanneer de Mijninspecteur zulks noodig acht.
- i. Bij iedere hijschschacht of hijschmachine moet er het een of ander doeltreffend automatisch toestel aangebracht zijn, om overwinden van bakken of andere vervoermiddelen te verhinderen. Wanneer het hijschtoestel niet met het een of ander zelfwerkend middel om overwinden te betten kan worden voorzien, zal de bak of ander vervoermiddel, wanneer personen opgehaald worden, niet mogen opgeheschen worden met eene grootere snelheid dan van 5 kilometer per uur, na lat dezelve een punt in de schacht heeft bereikt dat door den Mijninspecteur zal worden bepaald.

38. Prospecteerschachten van niet meer dan 40 meter diepte, waar het hijschen door hand- of dierkracht geschiedt, zijn vrijgesteld van de voorschriften van het voorgaande artikel.

Voorwaarden van vrijstelling voor ondiepe prospecteerschachten.

39. In schachten waar het ophalen en neerlaten van personen, in termen van art. 37 veroorloofd is, moeten de navolgende voorschriften stipt in acht genomen worden.

Voorschriften voor het personenvervoer.

- a. Een of meer dan een bevoegd persoon, daarmede door den Hoofdopzichter speciaal belast en wiens naam of wier namen door hem in het register ingeschreven moeten zijn, zullen zorgvuldig onderzoeken:
 1. Ten minste eenmaal iederen dag, de hijschtouwen en hunne bevestiging aan de bakken en trommels, de remmen, dieptemeters, de bakken en hunne vang-inrichtingen, de katrolwielen en alle uitwendige deelen van het hijschtoestel van de goede werking waarvan de levensveiligheid afhangt.
 2. Ten minste eenmaal iedere week, de leiders (guides) en de hijschafdeelingen in het algemeen, de seintoestellen en de uitwendige deelen van de hijschmachine.
 3. Ten minste eenmaal per jaar, de hijschmachine, wat betreft de werkende orde van de inwendige deelen.
 4. De hijschtouwen moeten minstens eenmaal per maand zoodanig schoongemaakt worden, dat een nauwkeurig onderzoek mogelijk is.

- Een waar verslag van den uitslag van ieder bovenvermeld onderzoek moet zonder verzuim worden opgeschreven in een boek dat speciaal voor dat doel op de mijn moet worden gehouden, en zal moeten ondertekend worden door dengene, die de inspectie heeft verricht. Dit register zal ten allen tijde ter inspectie voor den Mijninspecteur toegankelijk zijn. Wordt als een gevolg van eenig zoodanig onderzoek eenigerlei zwakheid of gebrek ontdekt, waardoor lijf en leden in gevaar zouden kunnen komen, zoo moet het gebrek onmiddellijk aan den Hoofdopzichter gerapporteerd en verholpen worden, en alvorens dit geschied is mogen geene werklieden neergelaten of opgehaald worden.
- b. Zoodra een hijschtouw gebrekkig wordt zal het niet langer voor het vervoer van werklieden mogen gebruikt worden, tenzij het beschadigde gedeelte zich aan een der einden bevindt en afgesneden kan worden.
 - c. Touwen, waaruit eenig gebrekkig deel uitgesneden is en waarvan de einden weder gesplitst zijn, en touwen die vroeger elders in gebruik geweest zijn, mogen niet gebruikt worden voor het ophalen en neerlaten van werklieden.
 - d. Bij iedere mijn, waar personen opgehaald of neergelaten worden, moet ten minste één reservetouw van het gehalte bedoeld in art. 37*b*, steeds in voorraad gehouden worden, gereed voor gebruik.
 - e. Bijzondere zorg moet door den Hoofdopzichter gedragen worden, om toegang tot de sein-draden te beletten aan een ieder die niet met het opzicht daarover belast is, en om te waken dat zij niet toevallig in beweging gebracht worden,
 - f. Gedurende het vervoer van personen, moet met het hijschen van mineralen en materialen in de schacht worden opgehouden, behalve wanneer eene afzonderlijke machine voor het ophalen en neerlaten van personen wordt gebruikt. De werklieden mogen geenerlei zware voorwerpen, vooral geene boren of ander gereedschap, met zich in den bak, «skip» of emmer medenemen, tenzij voor het doel van reparaties aan de schacht.
 - g. Niemand mag eene schacht op- of afgaan boven op een beladen «truck», «skip», of emmer. Het opgaan of neerdalen in gedeeltelijk beladen bakken «skips» of emmers is slechts veroorloofd aan personen belast met ondergrondwerkers, aan zinkers en aan werklieden, die bezig zijn met reparaties in de schacht. Dit is ook van toepassing

- op onbeschutte bakken, «skips» of emmers in vertikale of steilhellende schachten.
- h.* In geen geval mag terzelfdertijd een grooter getal personen in een bak of ander vervoermiddel worden vervoerd, dan geriefelijk en veilig daarin kan geplaatst worden. Het aantal personen dat tegelijk in een bak of ander vervoermiddel mag worden vervoerd, zal bepaald worden door den Mijninspecteur en zal op iedere laadplaats aangeplakt gehouden worden.
 - i.* Niemand die in een bak of ander vervoermiddel op- of afgaat, mag van plaats daarin veranderen, terwijl het vervoermiddel in beweging is.
 - k.* Na iedere keer, dat hijschen voor reparaties of voor andere doeleinden gedurende meer dan een uur gestopt is, moet de bak of het andere vervoermiddel, alvorens eenig persoon daarin mag vervoerd worden, ten minste eenmaal de geheele diepte in het werkgedeelte van de schacht opgehaald en neergelaten worden, ten einde zich te vergewissen dat alles in goede werkende orde is.
 - l.* Terwijl personen opgehaald of neergelaten worden, mag de machinedrijver onder geene omstandigheden de machine met grooter snelheid laten loopen dan vastgesteld werd, toen de toestemming op de machine voor dat doel te gebruiken verleend was, en hij zal zorg dragen dat schokken vermeden worden bij het aanzetten en stoppen der machine, en dat de bakken of andere vervoermiddelen bij de stop plaatsen geleidelijk zacht neergezet worden.
 - m.* Bij iedere schacht of schachtstation, waar personen geregeld vervoerd worden, zullen de seinen voor het ophalen of neerlaten van personen alleen mogen gegeven worden door bevoegde werklieden boven en onder (banksmen and onsets), die verantwoordelijk zijn voor het nakomen van de regels in artt. 39*f*, 39*g*, 39*h*, par. 1, en 39*k* aangegeven, en dat de juiste seinen worden gegeven en dat de deuren van de bakken goed vastge- maakt zijn.

C. VERVOER OVER ONDERGRONDWEGEN.

40. Elke zelfwerkende hellende ondergrondsche vervoerweg zal, wanneer hij langer dan 50 meter is, voorzien moeten zijn van een of ander middel om duidelijke seinen tusschen de stopplaatsen te wisselen.

Op iederen ondergrondweg voor machinaal vervoer moet eene seininrichting zijn, waardoor uit elk punt van zoodanigen weg, duidelijke seinen aan de machinedrijver kunnen gegeven worden.

Seininrichtingen in zelfwerkende vervoerwegen.

Langs zelfwerkende of machinaalwerkende ondergrond-vervoerwegen, waar aan personen toegelaten wordt te loopen, moeten op afstanden van niet meer dan 10 meter, wijkplaatsen (manholes) worden aangelegd wanneer er niet ruim voldoende breedte is voor een persoon om tusschen de loopende mijnwagens en den wand van den vervoergang te staan.

Iedere wijkplaats (manhole) zal ten allen tijde moeten vrij gehouden worden.

D. VERVOER BOVENGRONDS.

Kruising van tram-
en spoorwegen.

41. Waar een tramweg in hetzelfde vlak een spoorweg of stoomtram kruist, moet een seinman met eene roode vlag op den kruisweg geplaatst worden, om personen voor de nadering van tramwagens te waarschuwen en om te voorkomen dat zoodanige wagens den spoorweg passeeren terwijl er een trein nadert.

Een tramwagen of trein van wagens mag niet met een grooter snelheid dan van 7 kilometer per uur over zoodanige kruising rijden.

HOOFDSTUK VI.

Personenverkeerswegen en Ladderwegen.

Twee uitwegen naar
de oppervlakte ver-
eischt.

42. Er zal niemand in eene mijn worden werkzaam gesteld of voor dat doel in eene mijn mogen aanwezig zijn, tenzij er minstens twee schachten of uitwegen naar de oppervlakte zijn, waarmede elk onder bewerking staand rif of mineraalbedding in de mijn eene verbinding van minstens 1 meter breedte en 1 meter hoogte moet hebben, zoodat zoodanige schachten of uitwegen afzonderlijke middelen tot in- en uitgang zullen vormen en bereikbaar zijn voor alle in de mijn werkende personen, hetzij de schachten of uitwegen aan dezelfde mijn of wel aan meer dan eene mijn behooren.

Zoodanige schachten of uitwegen mogen bovengronds niet in een en hetzelfde schachthuis uitkomen, en mogen op geen enkel punt nader bij elkander komen dan 10 meter.

Wanneer niet tot een
mijn behoorende.

43. Wanneer de twee uitwegen in hun geheel of gedeeltelijk, niet tot dezelfde mijn behooren, zullen de Hoofdopzichters van de respectieve mijnen verantwoordelijk zijn voor het in goede orde onderhouden van den uitgang, of van het gedeelte daarvan, in hunne eigen mijn, en mocht zich eenig beletsel in zoodanigen uitweg voordoen, of iets in de mijn gebeuren ten gevolge waarvan de veiligheid van den uitweg in gevaar wordt gebracht, zoo zal zulks terstond aan den Hoofdopzichter of Hoofdopzichters van de betreffende andere

mijn of mijnen worden bericht. Mocht een of beide uitwegen geheel of gedeeltelijk in eene verlaten mijn of mijnen gelegen zijn, zoo zal of zullen de Hoofdopzichter of Hoofdopzichters van de onder bewerking zijnde mijn of mijnen, gezamenlijk en afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor het behoorlijk in orde houden en herstellen van zoodanigen uitweg of uitwegen.

Er zullen aan iedere bovenbedoelde schacht of uitweg doelmatige inrichtingen worden gemaakt, en steeds gereed voor gebruik worden gehouden, om de werklieden in staat te stellen de mijn in te gaan of er uit te komen,

44. De voorgaande bepalingen betreffende twee schachten of uitwegen zullen niet van toepassing zijn: Vrijstelling van de twee uitwegen.

- a. Waar eene nieuwe mijn geopend wordt, op een of ander mijnwerk, ten doel hebbende eene verbinding te maken tusschen 2 of meer schachten, of op mijnwerken voor het zoeken naar, of blootleggen van mineralen.
- b. op eene geopende mijn, wanneer deze daarvan schriftelijk door den Staats-Mijnningenieur is vrijgesteld,
- c. op eene mijn, terwijl men daar bezig is eene schacht te zinken, of een uitweg te maken of waarin eene der schachten of uitwegen tijdelijk onbruikbaar geworden is voor de personen in de mijn geëmployeerd, mits van wege de Hoofdopzichter alle mogelijke pogingen in het werk gesteld worden om de zaak in orde te brengen.

45. Op iedere geopende mijn waar men, overeenkomstig de voorschriften van het voorgaande artikel, toestemming heeft verkregen om eene enkele schacht te gebruiken als het eenige middel van in- en uitgang voor de ondergronds werkende personen, moet zoodanige schacht voorzien zijn van een behoorlijken ladderweg. Ladderweg in geval van een uitweg.

46. In ladderwegen van meer dan 20 meter diepte, en meer dan 70 graden helling uit het horizontale hebbende, moet voor rustplaatsen (bordessen) op geschikte afstanden van elkander worden gezorgd, maar in vertikale schachten mogen die bordessen niet op meer dan 10 meter afstand van elkander zijn. Ladders, rustplaatsen enz.

De ladders mogen niet op eene grootere helling dan van 80 graden worden gesteld, en moeten zoo geplaatst zijn dat de trapgaten van de bordessen daardoor bedekt worden.

47. Onder bijzondere omstandigheden mogen, met de schriftelijke toestemming van den Mijninspecteur, de ladders vertikaal gesteld zijn.

Het opstellen der ladders in de schachten in overhangenden stand is verboden.

48. De ladders moeten voldoende sterk gebouwd zijn, en moeten stevig aan de betimmering of de zijden van de schachten bevestigd en in goeden toestand onderhouden worden.

49. De ladders moeten minstens een meter boven den mond der schacht en boven ieder bordes daarin, uitsteken of anders moeten op die plaatsen stevige handvatsels worden aangebracht.

Ladderweg afscheiden van andere afdeelingen.

50. Waar eene afdeeling van eene schacht als een voetweg gebruikt wordt, moet zij veilig afgeschoten zijn van de andere afdeelingen.

Speciaal verkeerswegen voor personen.

51. In alle mijnen waar het ophalen of neerlaten van personen, door middel van machinerie verboden is, mogen alleen die wegen voor het opgaan en neerdalen gebruikt worden, die voor dat doel speciaal zijn aangewezen.

Het gebruiken van andere schachten of schachtafdeelingen als een middel van in- of uitgang is alleen geoorloofd aan die personen, die belast zijn met het doen van inspecties of reparaties.

Gereedschappen enz. niet mede te dragen.

52. Het is verboden gereedschappen of losse materialen op een ladderweg in vertikale of steil-hellende schachten, of in tusschenschachten mede te dragen.

HOOFDSTUK VII.

Ventilatie.

Hoeveelheid versche lucht.

53. Iedere mijn moet voortdurend van een voldoende toevoer van versche lucht voorzien worden.

Voor iederen ondergronds werkenden persoon moet niet minder dan 2 kubieke meter versche lucht per minuut aan de inname worden aangevoerd, en zooveel meer als de omstandigheden mogen vereischen.

Register.

Mocht de Mijninspecteur het noodig oordeelen, zoo zal een register van de hoeveelheden door de mijn circuleerende lucht worden gehouden.

Verdeeling en toevoer versche lucht.

54. De stroom versche lucht moet, waar noodig, doelmatig verdeeld worden, en naar en langs elke arbeidsplek door de geheele mijn in voldoende hoeveelheden geleid worden om den rook van ontplofbare stoffen of andere nadeelige gassen onschadelijk te maken en weg te voeren, zoodat alle arbeidsplekken en personen-vervoerwegen in een geschikten toestand zijn voor menschen om daarin te werken en te rijden.

Ventilatie-deuren.

55. Alle deuren die de ventilatie bevorderen of op eenigerlei wijze daarop invloed uitoefenen, moeten zoo gesteld zijn dat zij van zelf sluiten.

56. Ondergrond-werken, vooral schachten, putten en tusschenschachten, die gedurende eenigen tijd buiten gebruik geweest zijn, moeten voordat zij weder gebruikt zullen worden, met een licht onderzocht worden (wanneer deze ondergrondwerken gevonden worden in kolmijnen zal daartoe gebruik gemaakt moeten worden van veiligheidslampen) om zich te vergewissen dat geen bedorven lucht of andere schadelijke gassen zich daar hebben verzameld, en geen werkman mag zich nabij zoodanige plaatsen begeven, voordat zij in een geschikten toestand zijn om daarin te werken of daarin te rijden.

Onderzoek naar gas bij betreding van on-gebruikte werken.

HOOFDSTUK VIII.

Verlichting.

57. Gedurende de werkuren moeten vaste lichten zijn aangebracht op alle stations van vertikale en hellende schachten, tusschenschachten en vervoerwegen, die in gebruik zijn, alsook op alle stopplaatsen in galerijen, waar hijsch-arbeid of vervoer door middel van machinerie wordt verricht, en ook des nachts op alle arbeidsplekken bovengronds.

Vaste lichten.

58. Alle plaatsen waar hijsch-, drijf-, pomp- of andere machinerie is opgesteld, in de nabijheid waarvan personen werken of zich bewegen, en die niet op zoodanige wijze zijn omheind, dat het voor niemand mogelijk is om zonder opzet met die machinerie in aanraking te komen, moeten tijdens het werken zoodanig verlicht zijn, dat de bewegende deelen der machinerie duidelijk kunnen onderscheiden worden.

Dito.

59. Niemand zal zonder een licht in een onverlicht gedeelte van eene mijn mogen rondloopen.

Niet zonder licht rondloopen.

HOOFDSTUK IX

Ontploffbare stoffen.

A. OPBERGING VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

60. De op eene mijn benoodigde ontploffbare stoffen mogen binnen de grenzen van het eigendom worden opgeborgen.

Vergunning voor bergplaats op de mijnen.

61. De vergunning tot het oprichten van eene bergplaats voor ontploffbare stoffen binnen de grenzen van een mijn-eigendom moet van den Mijninspecteur verkregen worden, en er mogen op eene mijn geene ontploffbare stoffen bewaard worden, voordat zoodanige toestemming is verkregen.

Vergunning voor bergplaats buitende mijnen..

62. Voor vergunning om eene bergplaats voor ontplofbare stoffen op te richten op gronden waar deze wet niet van toepassing is, moet de aanvraag geschieden bij den Inspecteur van Ontplofbare Stoffen.

Magazijnen en voorraadkamers.

63. Op mijngronden zullen er 2 klassen van bergplaatsen zijn, namelijk: «Magazijnen voor ontplofbare stoffen», die meer dan 2500 Kilo, maar niet meer dan 12500 Kilo krachtig ontplofbare stoffen kunnen bevatten, en «voorraadkamers voor ontplofbare stoffen», die hoogstens 2500 Kilo krachtig ontplofbare stoffen kunnen bevatten.

Afstand tusschen bergplaatsen.

64. Twee of meer «magazijnen» of «voorraadkamers» voor ontplofbare stoffen mogen, met toestemming van den Mijninspecteur op één mijneigendom worden opgericht of gebouwd, maar hunne onderlinge afstand mag niet minder zijn dan 30 meter.

Aanvraag voor vergunning.

65. De aanvraag voor vergunning om op een mijneigendom eene bergplaats (magazijn of voorraadkamer) voor ontplofbare stoffen op te richten, moet aan den Mijninspecteur worden gericht, en moet vergezeld gaan van plannen in duplo, aantoonende de plaatsing der bergplaats, ten opzichte van de grenzen van het eigendom en van arbeidsplekken, gebouwen, publieke wegen en spoorwegen, wanneer in de nabijheid aanwezig, en moet ook daarbijgaan de teekening der voorgestelde bergplaats en de specificatie van het voor het bouwen daarvoor te gebruiken materiaal. Eene copie van zoodanig plan of plannen en specificatie zal na verleening der aangevraagde vergunning in het kantoor van den Mijninspecteur worden behouden, de andere copie met de aantekening van goedkeuring door den Mijninspecteur daarop geschreven, zal aan den applicant worden teruggegeven.

Voorwaarden waaronder vergunning wordt verleend.

66. De vergunning tot het oprichten van een «magazijn» of «voorraadkamer» voor ontplofbare stoffen zal alleen verleend worden wanneer aan de navolgende voorschriften wordt voldaan:

- a. Bovengrondsche magazijnen moeten minstens 500 meter, en in den grond ingegraven magazijnen minstens 200 meter verwijderd zijn van de naaste woning, werken publieke wegen, spoorwegen en eenige grenslijn van het betreffende eigendom.

Een kortere afstand is slechts met de bijzondere toestemming van den Staats-Mijnningenieur toegelaten, die daarbij rekening houdt met de plaatselijke omstandigheden en met de hoeveelheid der in het magazijn op te slaan ontplofbare stoffen.

- b. « Voorraadkamers voor ontplofbare stoffen » zullen minstens 100 meter moeten verwijderd zijn van af eenigerlei woning, werken, publieke wegen, spoorwegen en eenige grenslijn van het betreffende eigendom.
- c. In gevallen, waar het niet mogelijk is den in de voorgaande clausule gemelden regel betreffende den afstand aan te houden, kunnen eene of meer ondergrondse voorraadkamers voor ontplofbare stoffen aangelegd worden, maar moeten deze op zoodanigen afstand van verkeerswegen of arbeidsplekken verwijderd blijven, als de mijninspecteur zal bepalen.
- d. Bovengrondsche magazijnen en voorraadkamers zijn de zoodanige, die op de oppervlakte zijn opgericht. In den grond ingegraven magazijnen zijn uithollingen van af de oppervlakte in de zijde van een heuvel of in den vlakken grond of waarin de bergkamer onder de oppervlakte is, wordende toegang daarheen verkregen, hetzij door middel van eene open ingraving, hetzij door een hellenden weg.
- e. Bij het bouwen en de oprichting van magazijnen en voorraadkamers zal slechts het lichtste en meest geschikte, verkrijgbare materiaal voor de wanden en het dak mogen gebezigd worden.
Massief gewelfde daken zijn in het bijzonder verboden.
- f. Een bovengronds of een in den grond ingegraven magazijn of voorraadkamer mag geen vensterramen hebben, het vereischte licht zal moeten worden verkregen door de geopende deur.
- g. Het magazijn of de voorraadkamer moet minstens 2 meter schoon van vloer tot zoldering zijn.
- h. Een magazijn of voorraadkamer zal ten minste twee afscheidingen bevatten: de eene het portaal genaamd, hetwelk toegankelijk is van buiten af en gebruikt wordt voor het inbrengen en afleveren van ontplofbare stoffen; de andere, de bergkamer genaamd, welke alleen toegankelijk is van uit het portaal en gebruikt wordt voor het opbergen der ontplofbare stoffen.
- i. De buitendeur van het portaal moet naar buiten openen en beslagen zijn met plaatijzer, ongeveer 3 millimeter dik en voorzien zijn van een goed slot.
De deur tusschen het portaal en de bergkamer zal van hout zijn, naar binnen draaiende en voorzien zijn van een goed slot.
- k. De afscheidingen van een magazijn of voorraadkamer zullen behoorlijk geventileerd zijn door

middel van ventilators, met gekken (met den wind draaiende kappen) in het dak, of goed beschermde ventilatie-gaten in de gevels. De hoogste temperatuur in de bergkamer mag niet hooger zijn dan 35 gr. C. (95 gr. Fahrenheit).

- l. De zoldering zoowel als de binnenwanden van een magazijn of voorraadkamer moeten met hout beschoten zijn; tusschen deze beschieting en den wand moet ongeveer 8 centimeters tusschenruimte zijn.

De vloer moet zijn van hout van voldoende zwaarte en van onderen goed geventileerd; hij zal ook voorzien worden van een goeden waterafvoer om het droogblijven van het magazijn of de voorraadkamer te verzekeren.

Daken van gegalvaniseerd ijzer moeten van onderen dicht tegen aan het ijzer met hout beschoten zijn.

- m. Alle nagels, verbindingen, sloten, sleutels en verder toebehooren binnen in het magazijn of voorraadkamer zullen van hout, messing of koper moeten zijn,
- n. Al het buitenhout en ijzerwerk, alsook het dak zullen rood geverfd zijn.
- o. De buitendeur zal het opschrift «ontploffbare stoffen (explosives)» in duidelijke witte letters daarop geschilderd hebben.

De voorgevel zal voorzien zijn van een daaraan bevestigde plaat dragende het registratienummer van het magazijn of de voorraadkamer hetwelk verstrekt zal worden door den Mijninspecteur.

- p. Het magazijn of de voorraadkamer zal voorzien moeten zijn van een betrouwbaren bliksem-afleider, gesteund op een vertikale paal, welke vrij van het gebouw moet staan, maar niet verder dan 0.5 meter van een der gevels verwijderd en minstens 2 meter boven het hoogste punt van het magazijn of de voorraadkamer zal uitsteken.

Deze bliksem-afleider moet geleid zijn naar een goede aardplaat, gelegen buiten den aarden damwal.

- q. Een bovengronds of een in den grond ingegraven magazijn of voorraadkamer zal van buiten door een aarden damwal omringd moeten zijn, en de voet van het binnentalud daarvan zal minstens een meter van de muren van het gebouw verwijderd zijn. Deze aarden damwal moet op ieder zijde een natuurlijk talud hebben en van boven 1 meter breed en zoo hoog als het hoogste punt van het dak van het gebouw zijn.

7. De doorgang door den aarden damwal naar den voorgrond van een magazijn of voorraadkamer moet voorzien zijn van een sterk gebouwden poort, die gesloten moet gehouden worden.

De toegang tot een magazijn of voorraadkamer moet of in een gebroken lijn zijn of de deur moet van buiten beschermd zijn door een voorspringenden aarden damwal die den toegang geheel beschut.

8. Een copie van de regulaties voor de opberging, uitreiking en het vervoer van ontplofbare stoffen zal aan den binnenkant van den buitendeur van iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen geplakt worden.
7. Een betrouwbare thermometer moet in de bergkamer van iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen aanwezig zijn.

67. Aan mijnen waar op den datum van inwerkingtreden dezer regulaties, bergplaatsen bestaan, zal een tijd van 3 maanden worden toegestaan om te voldoen aan de voorschriften van dit Hoofdstuk.

Tijd van wijziging van bestaande bergplaatsen.

68. Er zal door het Gouvernement een fooi van £5 geheven worden, voor het onderzoeken en goedkeuren van een bergplaats voor ontplofbare stoffen door den Mijninspecteur, en een jaarlijksche belasting van £1 voor het toezicht op de bergplaats.

Fooi voor vergunning en belasting voor toezicht.

69. In een bergplaats voor ontplofbare stoffen mag men geen licht brengen.

Verlichting aan bergplaats.

Het licht in een onderaardsche bergplaats voor ontplofbare stoffen benodigd, zal worden verkregen door een lamp buiten de deur der bergplaats gesteld. Zoonpanige lamp moet behoorlijk beschermd zijn.

70. De ontplofbare stoffen zullen in regelmatige lagen en niet hooger dan 6 kisten op elkander, worden opgeborgen; onder iedere laag zullen twee houten latten gelegd worden om de wrijving bij het verzetten te verminderen.

Opstapeling der kisten.

71. Niet meer dan 50 kilo dynamiet of andere krachtige ontplofbare stoffen mag op één plaats in of omtrent eene mijn tegelijkertijd bewaard of gehouden worden, behalve in een geregistreerde «voorraadkamer» of «magazijn» voor ontplofbare stoffen.

Hoeveelheid veroorloofd buiten de werkplaats.

72. Waar bovengronds de hoeveelheid ontplofbare stoffen slechts 50 kilo of minder is, moeten die in veilige en stevig houten kisten bewaard worden, die op een afstand van niet minder dan 30 meters mogen geplaatst worden van eenig aan ontbranding onderhevig voorwerp, of van een oven, stoomketel, in- of uitgang van eene mijn of van een gezonken wordende schacht.

Dito.

Sbhietkruit.

73. Schietkruit mag niet opgeborgen worden in dezelfde afdeeling van een bergplaats met krachtig ontplofbare stoffen, maar moet bewaard worden in een afzonderlijk vertrek, dat zijn eigen toegang heeft van uit het portaal der bergplaats.

Verstrooide deelen opnemen en vernietigen.

74. De op den grond der bergplaats verstrooide deelen van ontplofbare stoffen, moeten zorgvuldig opgenomen en op eene opene plaats op veiligen afstand door verbranding of eenige andere wijze vernietigd worden.

Detonators.

75. Slaghoedjes (Detonators) mogen niet in dezelfde bergplaats opgeborgen worden met eenige andere ontplofbare stoffen. Eene hoeveelheid van meer dan 1000 stuks, zullen alleen opgeborgen mogen worden in een voor dat doel speciaal afgescheiden gebouw.

Dito.

76. Waar binnen den aarden damwal van een bergplaats voor ontplofbare stoffen, een berghok voor slaghoedjes (detonators) is gebouwd, moet er tusschen beide bergplaatsen eene tusschenruimte van ongeveer 2 meter gelaten worden; de muur van het berghok, die het naast bij de bergplaats is, moet minstens 0.5 meter dik, en van solide constructie zijn.

De deur van ieder berghok voor slaghoedjes, zal sterk gebouwd zijn, voorzien van een goed slot en een opschrift slaghoedjes (detonators) moet daarop geschilderd zijn.

Zonder machtiging zich bij een bergplaats op te houden verboden.

77. Ieder niet daartoe gemachtigd persoon in de onmiddelijke nabijheid van een bergplaats voor ontplofbare stoffen zich ophoudende, is onderhevig aan vervolging.

B. ONTVANGST EN UITREIKING VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

Verantwoordelijke persoon.

78. Iedere bergplaats voor ontplofbare stoffen zal onder toezicht zijn van een met dien aard van ontplofbare stoffen vertrouwd persoon, die verantwoordelijk zijn zal voor de behoorlijke ontvangst, opberging en uitreiking der ontplofbare stoffen en die in een voor dat doel ingericht en in de bergplaats gehouden boek alle bijzonderheden van de verschillende ontvangsten en afleveringen zal opteekenen.

Hij zal geen andere dan in goede orde en conditie zijnde ontplofbare stoffen mogen in ontvangst nemen of uitreiken.

Schriftelijke order.

79. Geen ontplofbare stoffen zullen uit een bergplaats worden afgegeven, tenzij op een schriftelijke order van een daartoe gemachtigd persoon.

Uit te reiken hoeveelheid.

Niet meer dan de waarschijnlijk voor één dag benodigde hoeveelheid ontplofbare stoffen zal voor iedere arbeidsplek worden uitgereikt.

80. De ploeg-voormannen mogen op hunne arbeidsplekken geen ontplofbare stoffen gebruiken, die hun niet verstrekt zijn van de bergplaats van de mijn waar zij geëmployeerd zijn. Voorschriften voor werklieden.

De dagelijksche uitgifte van ontplofbare stoffen aan iederen ploegvoorman moet duidelijk en nauwkeurig opgeteekend worden.

81. De werklieden mogen zonder permissie van den Hoofdopzichter of Mijnopzichter geen ontplofbare stoffen buiten de mijn wegvoeren, waar zij ten gebruike verstrekt zijn.

82. Bevroren dynamiet en andere nitro-glycerine-preparaten mogen niet in dien toestand uitgereikt worden, maar moeten eerst in een matig warme plaats boven of onder den grond ontdooid worden. Bevroren dynamiet.

Het ontdooien van bevroren nitroglycerine-preparaten mag niet gedaan worden door ze nabij een vuur of een stoomketel te zetten, noch in een plaats die warmer is of worden kan dan door de onbekte hand kan worden verdragen.

83. Bij het openen van kisten met ontplofbare stoffen mogen alleen houten, messingen of koperen werktuigen worden gebruikt, tenzij de kisten dicht geschroefd zijn, in welk geval een ijzeren schroevendraaier mag gebruikt worden om de schroeven uit te draaien, doch voor geen ander doel. Openmaken der kisten.

84. De persoon, met het toezicht over de bergplaats belast, moet beletten dat iemand rookende de bergplaats binnegaat of in het bezit is van voorwerpen, die brand zouden kunnen veroorzaken. Rookten enz. in bergplaats verboden.

C. VERVOER VAN ONTPLOFBARE STOFFEN.

85. In geen geval mogen slaghoedjes (detonators) in hetzelfde voertuig vervoerd, of in dezelfde kist of korf gedragen worden met dynamiet of andere nitroglycerine-mengsels. Nooit te zamen met detonators.

86. Er moet behoorlijk kennis gegeven worden aan den machine-drijver, den man boven (banksman) en onder (onsetter) onmiddellijk voordat ontplofbare stoffen door middel van machinerie in een schacht vervoerd zullen worden. Kennis geven aan machinedrijver enz.

87. De machine-drijver zal den hijschbak of ander vervoermiddel, ontplofbare stoffen bevattende, zachtjes neerlaten of ophalen, en deze mogen alleen door den behoorlijk daartoe gemachtigden persoon in het bedoelde vervoermiddel gezet of daaruit genomen worden. Vervoer per bak.

88. Het zal iemand, die ontplofbare stoffen draagt, niet geoorloofd zijn te rooken of strijkvuurhoutjes Dragen door personen.

bij zich te hebben, noch mag hij zelf een licht dragen; ondergronds zal hij worden voorafgegaan door een persoon met een licht, wiens plicht zijn zal om behoorlijk voor de nadering van ontplofbare stoffen te waarschuwen.

HOOFDSTUK X.

Schietarbeid.

Persoonlijk certificaat.

89. Niemand zal eenigerlei schietarbeid in of bij eene mijn mogen uitvoeren, tenzij hij in het bezit is van een «certificaat voor schietarbeid» ondertekend door den Hoofdopzichter van die of van een andere mijn in dezen Staat en gecontrasigneerd door den Mijninspecteur. Zoodanig certificaat zal zijn in den door den Staats-Mijnningenieur voorgeschreven vorm en kan op het kantoor van den Mijninspecteur verkregen worden.

Dito.

90. Op iedere arbeidsplek waar schietarbeid uitgevoerd wordt, moet de voorman van iedere ploeg een persoon zijn, die een «certificaat voor schietarbeid» houdt, en zal deze toezien dat de regulaties voor schietarbeid, zooals hierna omschreven, worden in acht genomen.

Dito.

91. In geval een ploeg werklieden zoo groot is, dat een ploegvoorman niet in staat is behoorlijk den schietarbeid te leiden, moet zoodanige ploeg in 2 of meer partijen gedeeld worden, elk staande onder een ervaren mijnwerker met een «certificaat voor schietarbeid.»

Kleurlingen als hulp.

92. Bij het klaarmaken der ladingen, het laden der boorgaten en het aansteken der lonten mag een persoon, die een certificaat voor schietarbeid houdt, worden bijgestaan door bekwame, vertrouwbare blanken of kleurlingen, die dan onder zijn direct toezicht moeten werken, maar hij zal persoonlijk verantwoordelijk zijn voor ieder ongeluk ontstaande door hun onkunde, gebrek aan ervaring of nalatigheid.

De uitdrukking «kleurling» zal beteekenen en insluiten iederen Afrikaanschen of Aziatischen inboorling of eenig ander gekleurd persoon.

93. Het is de bijzondere plicht van den ploegvoorman om toetezien dat iedereen onder hem werkende bekend is met het gevaar aan de overtreding van par. 95*l*, 95*m* en 95*n* verbonden.

94. Ieder houder van een «certificat voor schietarbeid» die zich door een blanke of kleurling, die niet volkomen vertrouwd is met de behandeling en het gebruik van ontplofbare stoffen laat assisteeren, of die niet be-

hoorlijk de regulaties in acht neemt waaronder het certificaat verleend is, is onderhevig aan schorsing of intrekking van zijn certificaat door den Mijninspecteur.

95. De ploegvoormannen, zijn persoonlijk verantwoordelijk voor de goede en behoorlijke inachtneming der volgende regulaties:

Voorschriften.

- a. De ontplofbare stoffen moeten in eene drooge plaats op een veiligen afstand van de arbeidsplekken en in een goede stevige houten kist, van slot en sleutel voorzien, worden bewaard. Op het deksel der kist of tegen de muur daarboven op een bord moet in duidelijk leesbare letters het woord «ontplofbare stoffen (explosives)» geschilderd zijn. Deze kist moet gesloten blijven, en de ploegvoorman zal den sleutel van de kist houden en die alleen openen wanneer hij ontplofbare stoffen daarin zet of er uit neemt.

Geen andere materialen, werktuigen of gereedschappen mogen in een kist geplaatst worden waarin ontplofbare stoffen zijn.

De slaghoedjes (detonators) moeten afgescheiden gehouden worden in een gesloten kist, op veiligen afstand van de kist met de ontplofbare stoffen.

- b. Een onbeschermd licht mag niet op den deksel van een kist geplaatst worden, waarin ontplofbare stoffen of slaghoedjes (detonators) zijn.
- c. Alle lichten moeten op een veiligen afstand weggezet worden, voordat een kist met ontplofbare stoffen geopend wordt en ook gedurende het klaarmaken der ladingen.
- d. Het is een ieder verboden onder het behandelen van ontplofbare stoffen of slaghoedjes (detonators) te rooken.
- e. Ontplofbare stoffen van eenigerlei soort mogen alleen in den vorm van patronen gebruikt worden.
- f. Bij het schieten met dynamiet of andere krachtig ontplofbare stoffen zal de lont met aangehechten slaghoedje (detonator) eerst kort voor het gebruik in de zoogenaamde voorpatroon (primer cartridge) worden ingestoken.
- g. Voor het laden of aanvullen van de gaten voor schietarbeid mag niemand een ijzeren of stalen prikker of aanstamper gebruiken en de ontplofbare stof mag niet met geweld in een gat van onvoldoende grootte worden ingeperst.
- h. Als aanvullend materiaal voor ladingen dynamiet of andere krachtig ontplofbare stoffen mag slechts los ingestort zand, zachte klei los aangestampt, of water gebruikt worden.

- i. Vóór het aansteken moet in iedere richting door het roepen van «vuur» of «fire» gewaarschuwd worden en alle toegangen tot de betreffende arbeidsplek moeten bewaakt worden om te verhinderen dat iemand onder het vuren onopzettelijk daarbij kan komen.
- k. Het aantal schoten welke afgaan, behalve in geval van electricische aansteking, moeten geteld worden door minstens twee personen, waarvan een de ploegvoorman is of de mijnwerker die de lading aangestoken heeft. Wanneer zij niet beiden zeker zijn dat al de schoten zijn afgegaan, zal, voor een tijdperk van 30 minuten na het aansteken der lanten, niemand naar de arbeidsplek mogen gaan, en wanneer zoodanige onafgegane schoten bij het verwisselen van ploeg voorvallen, zal de ploegvoorman, die het schot aanstak, terstond gevaarborden (rood met «gevaar [danger]» in witte letters daarop geverfd) opzetten, om onopzettelijken toegang tot zoodanig mijnwerk te verhinderen, en zal hij terstond het geweigerde schot of schoten benevens alle andere aandacht vereischende omstandigheden aan den mijnopzichter en aan den voorman van de volgende ploeg rapporteeren; de verantwoordelijkheid om den voorman van de volgende ploeg te waarschuwen rust op den ploegvoorman die de schoten aansteekt. Wanneer de schoten door electriciteit worden aangestoken, mag de plek onmiddellijk weder betreden worden, nadat de ploegvoorman den kabel van de batterij losgemaakt heeft.
- l. De ontplofbare stof mag niet uit een eenmaal geladen gat uitgehaald worden; het aanvulsel mag slechts zooveel losgemaakt worden als noodig is, om een geweigerd schot aan te steken.
- m. Het is streng verboden gaten of gedeelten van gaten die zijn blijven staan, dieper te boren, tenzij met zekerheid bekend is dat zij vroeger niet met ontplofbare stoffen zijn geladen geweest.
- n. Aan gaten die geboord worden nabij gaten waarvan de lading geweigerd heeft te ontploffen, moet een zoodanige richting gegeven worden dat zij niet daarmee in aanraking kunnen komen.
- o. De ploegvoorman moet iederen onder hem werkende kleurling-boorman den juisten stand en richting van het te boren gat aanwijzen, en moet toezien dat hij daarvan niet afwijkt.
- p. Alvorens bij den aanvang van den schoft of na het schieten met werken te beginnen, moet de voorman van de ploeg het eerste de arbeidsplek be-

treden, en hij mag, voordat hij het veilig acht, geen werkman toestaan daar heen te gaan behalve degenen die door hem benodigd zijn om de plaats veilig te maken.

7. Voordat met het boren van een gat begonnen wordt, moet eerst alle losse en losgeraakte rots en grond van het oppervlak der arbeidsplek worden verwijderd.

HOOFDSTUK XI.

Machinerie.

96. Stoomketels, machines en alle andere machineriën op eene mijn zullen onder het toezicht zijn van een bekwaam werktuigkundig ingenieur.

Machinerie onder toezicht van werktuigkundig ingenieur.

97. Een persoon belast met het opzicht over eenige machine of machinerie die voor de veiligheid van lijf en leden bestendig opzicht vereischt, mag tijdens zijn werkschoft om geen reden hoegenaamd zich daarvan verwijderen of ophouden, voortdurend opzicht over zoodanige machine of machinerie uit te oefenen, tenzij hij eerst door de bevoegde autoriteit daarvan ontheven en door een bevoegd persoon afgelost is; men zal ook zoodanig persoon niet langer dan 12 uren per dag laten werken.

Machinedrijver moet voortdurend opzicht houden.

98. Alle open machinerie die, wanneer in beweging, gevaarlijk voor menschen zijn kan, moet veilig afgeheind worden zoodat onopzettelijke toegang daartoe onmogelijk is.

Afheining van open machineriën.

99. De in de dichte nabijheid van in beweging zijnde machinerie zich ophoudende personen mogen geen loshangende kleeders aan hebben.

Loshangende kleeders verboden.

100. Het is verboden om in beweging zijnde deelen van machinerie met de hand te oliën, schoon te maken of te repareeren.

Oliën enz. verboden terwijl machinerie in beweging.

101. Het is verboden drijfriemen op te leggen of afnemen tijdens de machinerie in beweging is, tenzij een of ander toestel gebruikt wordt waardoor het gevaar aan zoodanige handeling verbonden, weggenomen is.

Drijfriemen op en afnemen.

102. Electriche machinerie en alle electriche geleiders moeten zoodanig geplaatst en beschermd worden, dat niemand onopzettelijk daarmede in aanraking kan komen, of daardoor, of ten gevolge daarvan, letsel kan bekomen.

Electriche machinerie.

103. Er moeten op geschikte plaatsen kennisgevingen worden opgesteld om personen te waarschuwen, zonder machtiging, geen electriche machinerie, toestellen of geleiders van welken aard ook aan te raken.

Dito.

Kennis geven van
gevaarlijke toestand

104. Ieder werkmán zal stipt de in dit Hoofdstuk bedoelde veiligheids-maatregelen in acht nemen, en ingeval hij iets opmerkt dat gevaarlijk voor lijf en leden of voor de werking der machinerie zou kunnen zijn, zoo zal hij ten spoedigste den persoon waarschuwen die met het toezicht daarover belast is.

Verboden toegang.

105. Het is verboden zonder machtiging in de schachthuizen, zoowel als in andere plaatsen waar machineriën of stoomketels opgesteld zijn, in te gaan.

Een kennisgeving dienaangaande moet aan alle toegangen worden opgesteld.

HOOFDSTUK XII.

Certificaat voor Machine-drijvers.

Machinedrijvers
certificaat.

106. Ieder persoon onder zijn toezicht hebbende een hijschmachine, die gebruikt wordt voor het ophalen en neerlaten in een schacht van personen, of voor het voorttrekken van personen langs een machinalen vervoerweg, moet in het bezit zijn van een machinedrijvers-certificaat van bekwaamheid, dat hij, wanneer in dienst zijnde in zijn machinekamer zal ophangen.

Geen kleurling zal
zulk een certificaat
kunnen houden.

Geen «kleurling» zal een machinedrijvers-certificaat van bekwaamheid kunnen houden.

Regulaties omtrent
machinedrijvers
certificaten.

107. Machinedrijvers-certificaten zullen verstrekt worden onder de bepalingen der volgende regulaties:

- a. De applicant voor een certificaat zal betreffende zijn praktische kennis van de werking van alle klassen hijschmachines, stoomketels en andere machinerie bij het hijschen gebruikt of in betrekking daarmede staande, geëxamineerd worden.
 - Applicants kunnen, op hun eigen verzoek, speciaal geëxamineerd worden in electrisch hijschwerk en, wanneer in dit speciale examen geslaagd, zal zulks op het aan den applicant uitgereikte certificaat aangetoond worden.
- b. De applicant moet aan de Commissie van Examinatoren voldoende bewijs leveren:
 1. Van zijn deugdelijk karakter;
 2. Dat hij op den datum van examen niet jonger dan 20 jaren is;
 3. Dat noch zijn gezicht noch zijn gehoor gebrekkig is en dat hij niet onderhevig is aan eenigerlei andere geestelijke of lichamelijke kwaal die een nadeeligen invloed zou kunnen hebben op de goede vervulling zijner plichten.
 4. Dat hij minstens gedurende één jaar het toezicht gevoerd heeft over eene machine of machines bij het gewone hijschen van mineralen gebruikt.

- c. Iedere applicant voor een certificaat moet aan den Staats-Mijningenieur ten minste 14 dagen vooraf kennis geven van zijn voornemen om zich op eene gewone zitting van de Commissie van Examinatoren te laten examineeren. Zoodanige kennisgeving te zijn in den door den Staats-Mijningenieur voorgeschreven vorm, die verkrijgbaar zal zijn op het kantoor van den Mijnspecteur.
- d. De examens zullen gehouden worden op zulke tijden en plaatsen en op zoodanige wijze als de Staats-Mijningenieur van tijd tot tijd zal voorschrijven.
- e. De Commissie van Examinatoren zal bestaan uit 5 van tijd tot tijd door den Staats-Mijningenieur te benoemen personen.

De Voorzitter der Commissie zal een Gouvernements-Ketelinspecteur zijn.

De andere 4 leden der Commissie zullen zijn: een machine-drijver en een werktuigkundig ingenieur, voorgesteld door de meerderheid der machinedrijvers van het betrokken inspectieveld; een Hoofdopzichter en een werktuigkundig ingenieur of een machine-drijver, voorgesteld door de meerderheid der Hoofdopzichters van mijnen van het betrokken inspectieveld.

Mocht er verschil van opinie ontstaan in eenigerlei zaak het examineeren van een candidaat betreffende, zoo zal daarin beslist worden door de meerderheid van stemmen van de Examinatoren.

Het honorarium van een lid der Commissie zal £3 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn 5 shillings per uur.

De Commissie zal een Secretaris benoemen, die notulen zal houden van de verhandelingen in hunne vergaderingen, en deze aan den Staats-Mijningenieur zal opzenden.

- f. De Staats-Mijningenieur zal aan iederen applicant die behoorlijk door de Commissie van Examinatoren gerapporteerd is, dat hij het vereischte examen voldoende heeft afgelegd, een machinedrijvers-certificaat van bekwaamheid uitreiken. Dit certificaat zal zijn in den door den Staats-Mijningenieur van tijd tot tijd te bepalen vorm.
- g. Machine-drijvers die op den datum van inwerking-treding dezer wet als drijvers van hijschmachines werkzaam zijn, zullen van den betreffenden Ketelinspecteur een dienst-certificaat ontvangen, dat hen in staat zal stellen om hun dienst uit te oefenen zoolang zij daartoe geschikt zijn.

- h.* Een machine-drijvers-certificaat gehouden door een persoon, die van eenig wangedrag beschuldigd wordt, waardoor de behoorlijke nakoming zijner plichten benadeeld kan worden, kan door den Mijninspecteur geschorst of door den Staats-Mijnningenieur ingetrokken worden.

De Commissie van Appèl zooals volgens Hoofdstuk XXVI samengesteld, zal ook eene Commissie van Onderzoek zijn om, wanneer zij dit dienstig oordeelt, een onderzoek te houden aangaande het gedrag van een machine-drijver.

De volgende bepalingen zullen met betrekking tot zoodanig onderzoek van kracht zijn:

1. Het onderzoek zal gehouden worden op den tijd en de plaats die de Commissie van Onderzoek moge bepalen, en de betrokken machine-drijver zal het recht hebben bij dat onderzoek door een behoorlijk toegelaten rechtspraktizijn vertegenwoordigd te worden. Hij zal 7 dagen te voren kennis krijgen van den datum van het onderzoek.
 2. De Secretaris van de Commissie zal 2 dagen voor den aanvang van het onderzoek, den machine-drijver eene verklaring verschaffen van de zaak waarop het onderzoek wordt ingesteld.
 3. De machine-drijver zal het recht hebben zoodanig onderzoek bij te wonen en als een getuige gehoord te worden.
 4. Een machine-drijver kan, boven en behalve de schorsing of intrekking van zijn certificaat, gedwongen worden alle of een deel der kosten van zoodanig onderzoek te betalen, naar dat de Commissie moge beslissen.
- i.* Alle fooien door de applicanten te betalen voor het examen en voor een certificaat zullen op zulke wijze en op zulke plaats betaald moeten worden als de Staats-Mijnningenieur van tijd tot tijd zal bepalen.

De fooi te betalen voor examen voor certificaat van bekwaamheid, zal £2 10s. niet te bovengaan
Copie van certificaat 10s.

- k.* Wanneer een applicant door middel van valsche getuigschriften een certificaat van bekwaamheid poogt te verkrijgen, zal hij niet weder voor een examen toegelaten worden.

Mocht een applicant een zoodanig certificaat onder valsche voorwendsels verkregen hebben, zoo zal dit door den Staats-Mijnningenieur ingetrokken worden, en zal hij nooit weder een machine-drijver-certificaat in dezen Staat moge houden.

HOOFDSTUK XIII.

Mijnplannen.

108. Een generaal plan van den grond (plaats, mijnpacht, claims of andere eigendommen) die tot de mijn behoort, of een ware copie van zoodanig plan moet op iedere mijn gehouden worden, aantoonende de grenzen van den mineraalgrond, de uitkroppingen zoo-wel als de helling en de werkelijke richting van het rif of de riffen of de andere mineraaldeposita, alle open werken aan de oppervlakte, schachtopeningen, boorgaten, gebouwen, waterloopen, reservoirs, tailings-bewaarplaatsen, publieke wegen, spoorwegen, stoomtram-wegen en alle andere voorwerpen aan de oppervlakte, op de veiligheid waarvan tegen ondergraving moet gelet worden. Generaal plan.

Deze opmeting moet aan den waren meridiaan worden vastgelegd en, waar zulks doenlijk is, moet zij worden verbonden met de co-ordinaten van de trigonometrische opmeting van de onmiddellijk daar omliggende gronden, welke co-ordinaten verkregen kunnen worden aan het kantoor van den Staats-Mijnningenieur.

Ten aanzien van kleine mijnen waar minder dan 200 arbeiders gemiddeld ondergronds werkzaam zijn, zal de Mijninspecteur de macht hebben, naar omstandigheden, vergemakkelijkingen in de nakoming van bovenstaande bepalingen toe te staan.

109. Behalve het generale plan in het voorgaande artikel bedoeld, moet de Hoofdopzichter in het kantoor van de mijnen een Ondergrond-Werkplan, of een ware copie daarvan houden, dat duidelijk alle mijnwerken, opgemeten tot niet meer dan 6 maanden vóór datum, aantoot. De Mijninspecteur kan evenwel toestemming geven om dit plan in langeren tijdperken te voltooien, wanneer minder dan 100 arbeiders ondergronds werkzaam zijn. Ondergrond werk-plan.

110. Het Departement van den Staat-Mijnningenieur zal de plannen in de artikelen 108 en 109 genoemd, aannemen, door wien zij ook vervaardigd zijn mogen, zoolang zij gemaakt zijn overeenkomstig de gepubliceerde «Instructies voor Mijnopmeters in de Zuid-Afr. Republiek». Plannen volgens instructies voor mijnopmeters.

111. De Mijnopmeters die door het Gouvernement zijn toegelaten zullen verantwoordelijk zijn voor de juistheid van hunne opmetingen en plannen, terwijl de verantwoordelijkheid voor de juistheid van opmetingen en plannen door een ander persoon gemaakt, zal be- Mijnopmeter of Hoofdopzichter verantwoordelijk.

rusten bij den Hoofdpzichter die zoodanige plannen aan het Departement van den Staats-Mijnningenieur inzendt.

Onderteekening.

112. Het zal niemand geoorloofd zijn als «Mijn-opmeter» of «Surveyor» een onder deze wet vereischt plan te onderteekenen, tenzij hij door het Gouvernement als Mijnopmeter is toegelaten.

Aansluiting aan bovengrond opmeting.

113. Ondergrond-opmetingen moeten aangesloten worden aan den waren meridiaan, en moeten met de bovengrond-opmetingen worden verbonden ten einde ten allen tijde de betrekkelijke ligging der ondergrondwerken ten opzichte van de grenzen van den mijngrond aan te toonen (zie art. 17), als ook ten opzichte van alle voorwerpen aan de oppervlakte, zooals spoorwegen, gebouwen, enz., voor de veiligheid waarvan «veiligheidspijlers» moeten blijven staan (zie art. 2).

Voorschriften voor mijnplannen.

114. Ondergrondsplannen moeten in het bijzonder duidelijk alle uitgravingen, galerijen en gangen daarmede in verbinding, aantoonen, benevens verschuivingen van de aardlagen, en de algemeene richting van de riffen of mineraal-deposita, met derzelve helling op verschillende punten, alsook de hoogten van alle schachtopeningen, boorgaten en ondergrondsche merkteekens der opmeting, en daarenboven de vertikale diepten van schachten en boorgaten; in het bijzonder zullen op het plan aangeteekend worden de diepten waarop de mineraal-deposita ondersneden werden.

Dito.

115. Alle merkteekens of stations van ondergrond-opmetingen moeten behoorlijk gemerkt worden, en zorg moet gedragen worden om ze met het oog op latere opmetingen, te bewaren, vooral in de galerijen en de meestgevorderde mijnwerken.

116. Alle merkteekens of stations van ondergrond-opmetingen moeten op het werkplan worden aange-teekend, en de datum der opmeting moet op het laatste merkteeken of eind-station van iedere opmeting worden vermeld.

117. Wanneer diepten of hoogten worden aange-teekend moet de *perpendiculaire* diepte of hoogte worden gegeven, en op het plan naast de merkteekens worden geschreven. Wanneer ook hellende diepten worden gegeven, moet zulks duidelijk bij elk getal worden aangemerkt.

Schalen.

118. Het generale plan (bedoeld in art 108) van iederen mijngrond moet geteekend worden op een schaal van 1:1000, 1:2500 of 1:5000, en het werkplan (bedoeld in art. 109) op een schaal van 1:250, 1:500 of 1:1000. naarmate de bewerkte grond van kleiner of grooter omvang is.

119. De Hoofdropzichters van mijnen moeten een ware copie van de plannen van de mijn bij den Mijninspecteur inleveren, en moeten, op zijn verzoek, daarop binnen een maand tijd, den vooruitgang in de mijnwerken tot op datum bijteekenen.

Kopieën der plannen bij Mijninspecteur.

Geene copieën van de in dit Hoofdstuk bedoelde plannen noch eenigerlei informaties dienaangaande zullen aan het publiek gegeven worden, en zullen zoodanige plannen ook niet voor het publiek ter inzage zijn zonder de toestemming van den Hoofdropzichter der mijn.

120. Wanneer een mijn of een gedeelte daarvan verlaten wordt, moet het werkplan eerst tot op datum voltooid worden.

Dito.

Gelijkerwijs moeten alle ondergrondwerken eerst worden opgemeten voordat zij ontoegankelijk worden.

121. Mocht de Hoofdropzichter eener mijn in gebreke blijven om nauwkeurige plannen zooals in dit Hoofdstuk voorgeschreven, te houden, of mocht hij nalaten den Mijninspecteur van ware copieën van zoodanige plannen of hunne bijwerkingen volgens deze regulaties te voorzien, zoo zal de Mijninspecteur de macht hebben zoodanig plan of plannen van de mijn te doen maken of bijwerken op kosten van den eigenaar der mijn.

Dito.

122. De Hoofdropzichter van eene mijn die een gedeelte van een mijnplan achterhoudt, of een der mijnwerken verbergt, of wetens die mijnplannen onnauwkeurig laat maken of blijven, is onderhevig aan eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf, voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

Opzettel. onnauwkeurigheid strafbaar.

123. De Staats-Mijnningenieur kan in elk geval waar hij dit noodig acht, een controle-opmeting laten uitvoeren door een gekwalificeerd persoon. De kosten van die opmeting zullen gedragen worden door den eigenaar der mijn, maar alleen in geval de opmeting zooals op het plan aangetoond, de grenzen der in de Instructie voor Mijnopmeters veroorloofde fouten overschrijdt.

Contrôle opmeting.

HOOFDSTUK XIV.

Opgaven van mijnen en metallurgische inrichtingen, voor statistische doeleinden,

124. De Hoofdropzichter van eene mijn en de eigenaar of Hoofdropzichter (manager) eener inrichting voor de behandeling van ertsen door mechanisch, scheikundig of smeltproces, zijn verplicht, zoodra de eigenlijke bewerking van de mineraal-ader of -bedding (alluvial depositum en kolenbedding ingesloten) begonnen is, of de bedoelde reduceer-inrichting in werking gesteld is,

Maandelijksche opgaven.

om vóór of op den 15den van iedere maand ten kantore van den Mijninspecteur, eene volledige en correcte opgave in duplo over de laatstvoorafgaande maand in te zenden van het werk in die maand verricht, de werklieden geëmployeerd en de resultaten die verkregen werden.

Deze opgaven moeten duidelijk leesbare verklaringen bevatten in zoodanigen vorm als de Staats-Mijnningenieur van tijd tot tijd daartoe zal voorschrijven.

Dito.

125. De personen die in termen van het voorafgaande artikel verplicht zijn maandelijksche opgaven te doen, kunnen de daartoe vereischte vormen, voor een of meer maanden vooruit, verkrijgen aan het kantoor van den Mijninspecteur, hetzij op persoonlijke aanvraag, hetzij op schriftelijk aanzoek per post, en zijn aansprakelijk voor de gevolgen, wanneer zij zich de vormen niet vroegtijdig genoeg verschaffen.

De inzending der opgaven kan geschieden hetzij door persoonlijk overhandigen aan het bestemde kantoor, hetzij per geregistreerden brief, in welk laatste geval de inzending zal worden gerekend te zijn geschied op den dag wanneer de opgave was gepost (geregistreerd). Valt de laatste dag van den tijd van overhandiging of inzending op een Zon- of Feestdag, dan moet zulks vóór dien dag geschieden.

Speciale opgaven.

126. Behalve de in artikel 124 vermelde opgaven, zijn de daarin genoemde personen verplicht den Staats-Mijnningenieur, op diens verzoek van tijd tot tijd te voorzien van zoodanige opgaven en gegevens als redelijkerwijze verlangd kunnen worden voor het doel van statistische informatie, en de Staats-Mijnningenieur zal alsdan een redelijken tijd vaststellen, waarbinnen elke gevraagde opgave geschieden moet. De voorschriften van artikel 125 omtrent de wijze van inzending zijn dan hierop van toepassing.

Teruggave van een kopie.

127. Als de opgaven in art. 124 en 126 bedoeld, in orde zijn, wordt eene copie aan den inzender teruggegeven of teruggezonden, met vermelding van den datum van ontvangst.

Gebrekkige opgaven

Wanneer echter de Mijninspecteur bevindt dat zoodanige opgaven onvolledig, gebrekkig of onduidelijk zijn, zal de inzender dier opgaven onderhevig zijn aan een straf als hierna bepaald, en de vormen, die zoodanige opgaven bevatten zullen hem als onvoldoende worden getourneerd. Hij zal dan verplicht zijn terstond volledige correcte en duidelijke opgaven in te zenden. De wijze van inzending zooals in art. 125 omschreven, zal hierop ook van toepassing zijn.

128. De Staats-Mijnningenieur kan eenige overtreding van art. 124, 126 en 127 straffen met eene boete van hoogstens £25. Er zal evenwel van zijn beslissing appèl zijn naar den Uitvoerenden Raad. De persoon die wensch te appèlleeren zal verplicht zijn zijn appèl per geregistreeerden brief door het Hoofd van Mijnwezen aan den Staatssecretaris in te zenden binnen 14 dagen nadat hij beboet werd, en zal terzelfder tijd aan den Staats-Mijnningenieur schriftelijk van dat appèl kennis geven, bij gebreke waarvan de beslissing van den Staats-Mijnningenieur finaal zijn zal en de kracht hebben zal van een gewoon vonnis.

Beboeting door St.-Mijnningenieur.

Wanneer het appèl behoorlijk bij den Staats-Secretaris is ingezonden, zal deze dit appèl zoo spoedig mogelijk aan den Uitvoerenden Raad moeten voorleggen.

Appèl.

129. De Mijnspecteur heeft het recht wanneer hij zulks wenschelijk acht, te eischen dat de juistheid van de in dit Hoofdstuk bedoelde opgaven wordt beëdigd.

Opgaven te beëdiggen.

130. Een ieder die valsche opgaven inzendt of die weigert den in het vorige artikel vermelden eed te doen, zal schuldig zijn aan eene overtreding tegen deze Wet, en zal bij veroordeeling voor een bevoegd hof, onderhevig zijn aan eene boete van hoogstens £500 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid voor een tijdperk van hoogstens een jaar.

Opzettelijke onjuistheid strafbaar.

HOOFDSTUK XV.

Zondagsarbeid.

131. Degene die op een Zondag met stoom- of andere machinerien werk verricht of laat verrichten, zal schuldig zijn aan Zondagschennis en voor iedere overtreding gestraft worden met eene boete van hoogstens £100, of gevangenisstraf voor een tijdperk van hoogstens 6 maanden. Hiervan zal zijn uitgezonderd werk in en bij eene mijn verricht, dat volstrekt noodzakelijk is of waarvan het uitstellen of afbreken het stoppen van de mijn kan tengevolge hebben.

Op Zondag verboden te werken.

Zoodanig onvermijdelijk noodzakelijk werk is:—

Onvermijdelijk werk.

- a. Het oppassen en in werking houden van pomp-machinerie en de daarbij behoorende stoomketels.
- b. De reparaties, hetzij boven of onder grond, die geen uitstel kunnen lijden zonder schade te doen en die zonder onbehoorlijke belemmering van het werk der mijn niet op werkdagen kunnen uitgevoerd worden, alsook de arbeid in de werkplaatsen die voor zoodanige reparaties noodig is.
- c. Cyanideeren, Chlorineeren.
- d. Aanhouden van hoogovens en smelt-ovens.

e. Het stampen van kwarts, mits daarbij automatische (zelfwerkende) toestellen zijn aangebracht en geen stoornis wordt veroorzaakt en te zamen niet meer dan 5 percent (vijf uit de honderd), der gewone werklieden der Maatschappij gebezigd worden.

Tijdelijk geeorloofde Zondagsarbeid.

132. Mocht het noodzakelijk zijn tijdelijk eenig ander werk in of omtrent eene mijn uit te voeren, zoo kan, op aanzoek aan den Mijninspecteur gemaakt, vergunning daarvoor door het Gouvernement verleend worden.

Feestdagen.

133. De regulaties betreffende Zondagsarbeid moeten ook nagekomen worden op Kerstdag, Goeden Vrijdag en Dingaansdag.

Werklieden godsdienstoefening bijwonen.

134. Hoofdpzichers van mijnen moeten de werkuuren van den veroorloofden Zondagsarbeid zoodanig verdeelen dat aan iederen werkman gelegenheid verschafft wordt om hetzij des morgens, hetzij des avonds, de godsdienstoefening bij te wonen.

HOOFDSTUK XVI.

Speciale Voorschriften.

Speciale voorschriften door Hoofdpzichter op te stellen.

135. Als aanvulling van de Mijnregulaties kunnen «Speciale Voorschriften» voor de handhaving van orde en tucht ter voorkoming van ongelukken, door den Hoofdpzichter van eene mijn om voorziening te maken voor plaatselijke toestanden, worden opgetrokken als een leiddraad hoe zich te gedragen voor de personen in en bij de mijn werkzaam, met dien verstande dat zoodanige «Speciale Voorschriften» in geen enkel opzicht in strijd zijn met de voorschriften dezer Wet.

Goed te keuren door St.-Mijnningenieur.

136. Zoodanige «Speciale Voorschriften» moeten aan den Mijninspecteur ingezonden worden, door wien zij aan den Staats-Mijnningenieur ter goedkeuring zullen worden voorgelegd, die, wanneer zij onredelijk zijn, kan eischen dat zij worden veranderd.

137. Deze «Speciale Voorschriften» zullen, wanneer door den Staats-Mijnningenieur goedgekeurd, dezelfde kracht hebben als of zij een deel uitmaakten van de Mijnregulaties.

Boetegelden der werklieden.

138. Alle gelden voor de overtreding van zoodanige «Speciale Voorschriften» van de loonen der werklieden afgehouden, moeten worden ingeschreven in een daartoe gehouden boek, onder vermelding van den naam van den beboeten persoon, den datum wanneer beboet werd, de reden waarvoor en het bedrag der boete; gemeld boek zal, op zijn verzoek, aan den Mijninspecteur worden ter inzage gegeven.

139. Alle boetegelden moeten aan een plaatselijk Hospitaal worden uitgekeerd, of worden besteed ten nutte van de werklieden op de desbetreffende mijn geëmployeerd. Dito.

HOOFDSTUK XVII.

Diverse Bepalingen.

140. Niemand zal eenige inrichting, dienende voor de bescherming van ondergrondwerken of voor de veiligheid der werklieden, of voor de beschutting der oppervlakte mogen beschadigen; ook zal het niemand geoorloofd zijn eenigerlei inrichting of toestel in de mijn voor bovengemelde doeleinden aangebracht, zonder do toestemming van den Hoofdopzichter te veranderen, te verplaatsen, of op eenigerlei wijze onbruikbaar te maken. Beschadigen enz. der veiligheidsinrichtingen.

141. Behalve de Gouvernements-ambtenaren in de uitoefening van hun plicht, zullen alleen personen in de mijnen mogen toegelaten worden die daartoe toestemming van den Hoofdopzichter hebben gekregen. Wie toegang tot de mijnwerken hebben.

142. Ten einde de voorschriften dezer Wet bekend te maken aan alle personen in en bij eene mijn werkzaam, moet een gedrukt uittreksel van deze Wet, bevattende de regulaties die de werklieden direct aangaan, op geschikte plaatsen op de mijn, waar het gemakkelijk kan gelezen worden, aangeplakt worden en een afdruk van zoodanig uittreksel moet gratis aan iederen geëmployeerde, die daarom vraagt, verstrekt worden. Uittreksel der wet voor de werklieden.

143. Zoodra de aangeplakte copijen onduidelijk, onleesbaar of vernield worden, moeten zij met redelijken spoed worden vernieuwd. Dito.

144. Ieder die de aldus aangeplakte kennisgevingen aftrekt of vernielt, is aan straf onderhevig. Dito.

145. De Mijninspecteur heeft het recht om monsters erts, steenkool of andere mineralen te nemen of te doen nemen van zulke riffen, beddingen of deposita, of van het uitgegraven mineraal, als hij ter uitvoering van zijn dienst geschikt acht. Mijninspecteur recht monsters van mineraal te nemen.

146. Wanneer werklieden, vooral gekleurden, niet in staat zijn om de regulaties te lezen, zal de persoon die het opzicht over hen heeft zorgen dat zoodanige werklieden bekend gemaakt worden met al de regulaties die hen aangaan of die in betrekking staan tot hunne bijzondere werkzaamheden en plichten. Bekendmaking der werklieden met de wetsvoorschriften.

Onbekendheid met de wet ontheft niet van verantwoordelijkheid.

147. Onbekendheid met de voorschriften dezer Wet of met eenig gedeelte daarvan, van den kant van een eigenaar, Hoofdopzichter of ander betrokken verantwoordelijk persoon, zal hem op geenerlei wijze ontheffen van eenige verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid ten opzichte van eene overtreding dezer Wet of een gedeelte daarvan.

HOOFDSTUK XVIII.

Werklieden.

Geen kinderen of vrouwen.

148. Er zal geen jongen (blanke of gekleurde) onder den ouderdom van 12 jaren en geen vrouwelijk persoon, van welken leeftijd ook, ondergronds mogen geëmployeerd worden.

Vertrek voor droogen van kleederen.

149. Op iedere mijn moet een vertrek worden aangewezen van een omvang evenredig aan het aantal personen in vochtige werken arbeidende, in welk vertrek de werklieden hun kleederen kunnen verwisselen en droogen.

Machine- en stoomketelhuizen mogen daartoe niet worden gebruikt.

Register van geëmployeerden.

150. In het kantoor van iedere mijn moet aantekening worden gehouden van alle personen, blanken en gekleurden, in en bij de mijn geëmployeerd, met vermelding van den naam van iederen blanke, en het aantal van de door iederen ploegvoorman in iedere ploeg geëmployeerde kleurlingen.

Uitbetaling der loonen.

151. Er mogen aan geen persoon in of bij een mijn werkzaam, loonen worden uitbetaald bij of in een hotel, tapperij, kantiën of plaats waar sterke of gegiste dranken worden verkocht.

Dronken personen.

152. Iemand in staat van dronkenschap of in een anderen toestand zijnde, die hem onbekwaam maakt of zou kunnen maken om op zich zelve of op personen onder zijn toezicht staande te passen, zal niet toegelaten worden eene mijn in te gaan of zich in de nabijheid van eenige arbeidsplek bovengronds of bij eenige in beweging zijnde machinerie op een mijn te bevinden; en indien zoodanig persoon in een kennelijken staat van dronkenschap zijnde in eene mijn mocht gegaan zijn of bij eenige arbeidsplek boven- of ondergronds mocht gevonden worden, zal hij onmiddellijk mogen gearresteerd worden en zal geacht worden schuldig te zijn aan eene overtreding van deze Wet.

Sterke drank op de mijn.

153. Geen bedwelmende drank mag door iemand in eene mijn of naar eene werkplaats op een mijn medegenomen worden, tenzij met de speciale toestemming van den Hoofdopzichter.

154. Een werkmán in wiens bezit bedwelmende drank gevonden wordt, terwijl hij aan het werk of op een arbeidsplek is, zal geacht worden schuldig te zijn aan overtreding dezer Wet.

Werkman in bezit van sterke drank.

HOOFDSTUK XIX.

Maatregelen bij ongelukken.

155. Wanneer op eene mijn, hetzij boven, hetzij onder den grond, een ongeluk voorkomt dat den dood of de ernstige verwonding van een of meer personen tengevolge heeft, dan zal de Hoofdpzichter der mijn onmiddellijk langs den snelst uitvoerbaren weg daarvan schriftelijk aan den Mijnspecteur van het veld kennis geven, met opgave van de volledige bijzonderheden aangaande het ongeluk.

Kennisgeving van ongeluk.

Door ernstige verwonding wordt verstaan het verlies van een lichaamsdeel of zoodanig lichamelijk letsel, tengevolge waarvan de verwonde persoon, volgens de opinie van een toegelaten geneesheer, voor minstens 14 dagen ongeschikt voor zijn werk kan worden.

156. Wanneer een ernstige verwonding den dood van den verwonden persoon veroorzaakt, nadat het officieele rapport is ingezonden, of wanneer een lichte verwonding waarvan niet officieel kennis was gegeven, den dood van den verwonden persoon tengevolge heeft, zoo moet de Hoofdpzichter der mijn daarvan zonder verwijl aan den Mijnspecteur kennis geven.

Kennisgeving van later overlijden aan Mijnspecteur.

157. Wanneer een persoonlijke verwonding onmiddellijk den dood van den verwonden persoon veroorzaakt, moet de plaats waar het ongeluk is voorgevallen, onaangeroerd in den toestand blijven waarin zij onmiddellijk na het ongeluk was, totdat de Mijnspecteur die plaats bezocht en geïnspecteerd heeft, tenzij bewezen kan worden dat het stoppen van werk op die plaats de levens van andere personen zou kunnen in gevaar brengen, of de bewerking der mijn zou verhinderen.

Plaats onaangeroerd laten tenzij bij noodzaak.

158. Mocht de Mijnspecteur om eenigerlei reden binnen 3 dagen nadat de kennisgeving van het ongeluk verzonden was, niet op de plaats verschijnen, zoo mag het werk aldaar hervat worden.

Wanneer werk hervat mag worden.

De Mijnspecteur zal terstond na ontvangst van het bericht van het ongeluk de plaats bezoeken waar het is voorgevallen, en onderzoek instellen naar de omstandigheden die het hebben veroorzaakt. Wanneer hij na genoemde onderzoeking overtuigd is dat met betrekking tot het ongeluk geen blaam op den Hoofdpzichter of op eenig ander persoon rust, zoo zal hij op

Plichten van Mijnspecteur bij ongeluk.

tijd en plaats een certificaat daarvan aan den Hoofdopzichter der mijn uitreiken, maar hij zal vooraf, in geval een persoon gedood werd, getuigenis nemen om het lijk te identificeeren. De Hoofdopzichter zal in zoodanig geval het genoemde certificaat bij den Publieken Aanklager of bij den Veldcornet indienen, ten einde toestemming tot het begraven van het lijk te verkrijgen.

Mocht het den Mijninspecteur evenwel blijken dat het ongeluk te wijten was aan overtreding van een voorschrift dezer Wet, zoo zal hij geen certificaat uitreiken en zal terstond aan den Publieken Aanklager kennis geven van het resultaat van zijn onderzoek. De Publieke Aanklager zal dan een onderzoek instellen, na eerst den Mijninspecteur behoorlijk kennis gegeven te hebben van den tijd en de plaats wanneer en waar dat onderzoek zal gehouden worden, om hem in de gelegenheid te stellen daarbij tegenwoordig te zijn.

Dito. 159. Mocht de Mijninspecteur, op ontvangst van het bericht van een ongeluk, wegens den grooten afstand niet daarheen kunnen gaan, zoo zal hij terstond den Claiminspecteur van de delverij instructie geven om in zijn plaats, naar zijn beste bekwaamheid, een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van het ongeluk, en zal de Claiminspecteur dan met den meest mogelijken spoed aan den Mijninspecteur daarover rapporteeren en terzelfdertijd den Publieken Aanklager een copie van dat rapport doen toekomen.

De Claiminspecteur zal, wanneer hij onder directe instructies van den Mijninspecteur handelt, naarmate de omstandigheden dit al of niet gewenscht doen voorkomen, in geval van een ongeluk met doodelijken afloop den Publieken Aanklager al of niet aanbevelen om den Hoofdopzichter vergunning te geven om het lijk te begraven.

Dito. 160. In geval eenig persoon door een ongeluk in of omtrent eene mijn gedood is en een onderzoek wordt gehouden, zal de Districts-geneesheer, op instructie van den Publieken Aanklager, dat onderzoek bijwonen. Mocht hij in gebreke blijven op den aangewezen tijd en plaats te verschijnen, dan zal de Publieke Aanklager eenig ander toegelaten geneesheer daarbij kunnen roepen. Nadat bezworen getuigenissen genomen zijn om het lijk te identificeeren, kan de Publieke Aanklager het begraven daarvan bevelen.

161. Op iedere mijn moet een, volgens door den Staats-Mijnningenieur voorgeschreven vorm ingericht register, gehouden worden, waarin alle ongelukken, lichte, ernstige en doodelijke, die op en omtrent die mijn voorvallen, moeten worden opgeteekend, en op het einde van het jaar zal een volledige lijst van zoodanige ongelukken aan den Mijninspecteur worden ingezonden.

Register van ongelukken op de mijn.

HOOFDSTUK XX.

Ambulance.

162. Op iedere mijn moet een voldoende aantal be- Draagbaren.
hoorlijk ingerichte draagbaren gereed voor gebruik ge-
houden worden, in overeenstemming met het aantal op
de mijn geëmployeerde personen.
163. Op eene mijn waar meer dan 100 personen Hospitaalwagen.
geregeld geëmployeerd zijn, zal zoo mogelijk, een bruik-
baren hospitaalwagen worden gehouden.
164. Op iedere mijn zal, hetzij in het kantoor, het- Spalken, verbanden,
zij in een speciaal vertrek, een voor den omvang der tourniquets enz.
mijn voldoende voorraad spalken, verbanden, tourniquets
en andere chirurgijns-benoodigdheden voorradig moeten
zijn.
165. Op iedere mijn waar geen eigen aldaar wonende Geneeskundige of
chirurgijn is, zal de ambulance onder toezicht staan ander persoon.
van een vertrouwbaar persoon die door een gekwalifi-
ceerd chirurgijn of toegelaten geneeskundige voor be-
voegd verklaard is om in dringende gevallen spalken
en verbanden te zetten.
166. Wanneer eenig persoon in of omtrent eene Vervoer v. personen
mijn geëmployeerd, door een ongeluk of anderszins naar hospitaal.
letsel bekomt dat hem onbekwaam maakt om zonder
hulp naar zijn woning of naar een hospitaal te gaan,
zal de Hoofdopzichter der mijn zoodanig persoon ter-
stond naar diens woning of naar een hospitaal doen
vervoeren op de veiligste, beste en snelste wijze en op
kosten van den eigenaar der mijn.

HOOFDSTUK XXI

Verantwoordelijkheid in verband met mijnen.

167. De eigenaar van eene mijn, niet in dezen Staat Verantwoordelijk-
woonachtig, zal schriftelijk aan den betreffenden Mijn- heid van eigenaar.
inspecteur den naam en het adres opgeven van een
persoon in dezen Staat wonende, die zijn agent of ver- Van agent.
tegenwoordiger zijn zal voor de doeleinden dezer Wet,
en die dezelfde verantwoordelijkheid zal hebben als de
eigenaar.
- De eigenaar van eene mijn, of zijn vertegenwoor-
diger, zal schriftelijk den naam van de mijn, de Maat-
schappij of het Syndikaat aan den Mijninspecteur op-
geven; hij zal dezen ook schriftelijk voorzien van den
naam en het adres van den Hoofdopzichter, die onder
deze Wet verantwoordelijk is voor de bewerking van
de mijn.

Bovenbedoelde kennisgevingen moeten zonder ver-
zuim gedaan worden.

De eigenaar van eene mijn moet schriftelijk aan den Mijninspecteur kennis geven van iedere verandering van agent, en de eigenaar of zijn agent zal evenzoo kennis geven van iedere verandering van Hoofdopzichter, of verandering in den naam van de mijn, de Maatschappij of het Syndikaat, zoo mogelijk vóórdat zoodanige verandering plaats vindt, of in ieder geval binnen 3 dagen daarna.

Van hoofdopzichter

168. Wanneer begonnen is met eenige bewerking ten doel hebbende eene mijn te openen, of wanneer met de bewerking eener mijn tijdelijk of voor goed is opgehouden of wanneer na zoodanige staking weder met de bewerking eener mijn begonnen is, zal de Hoofdopzichter, of bij ontstentenis van dezen, de eigenaar van zulke mijn binnen 14 dagen schriftelijk daarvan kennis geven aan den Mijninspecteur.

Hoofdopzichters-certificaat en hoofdopzichter.

169. De bewerking van eene mijne moet geschieden onder controle en verantwoordelijkheid van een Hoofdopzichter, die een Hoofdopzichters-Certificaat, als in Hoofdstuk XXII, bedoeld, moet houden.

Eene mijn waarin niet meer dan 30 personen tegelijkertijd ondergronds werkzaam zijn, zal van deze bepaling zijn vrijgesteld, tenzij de Mijninspecteur, onder schriftelijke kennisgeving aan den eigenaar der mijn, of zijn agent, verlangt dat dezelve zijn zal onder de controle van een Hoofdopzichter, die een certificaat houdt.

Een schatplichtige (tributor) die eene mijn voor eigen of gezamenlijke rekening bewerkt, zal in geen geval het Hoofdopzicht over zoodanige mijn mogen voeren, tenzij hij zelf een Hoofdopzichter is in het bezit van een certificaat van bevoegdheid.

Van hoofdopzichter

170. Waar in een of ander artikel dezer Wet geen bepaald persoon als direct verantwoordelijk aangeduid is, zal de verantwoordelijkheid steeds op den Hoofdopzichter rusten.

Van mijnopzichter.

171. Een Mijnopzichter, aangesteld om den Hoofdopzichter behulpzaam te zijn in het opzicht en controle over de ondergrondwerken, zal een certificaat, als in Hoofdstuk XXIII bedoeld, moeten bezitten, en hij zal, bij afwezigheid van den Hoofdopzichter, alle verantwoordelijkheid van dezen dragen voor zoover de ondergrondwerken betreft; maar de aanstelling van zoodanige persoon zal den Hoofdopzichter niet van eenige persoonlijke verantwoordelijkheid ontheffen.

Van hoofdopzichter

172. Geen mijn zal langer dan gedurende 14 dagen mogen bewerkt worden zonder een Hoofdopzichter die een certificaat bezit.

In geval tijdelijk geen Hoofdopzichter met een certificaat te verkrijgen is, kan een ander bekwaam persoon zonder zoodanig certificaat, onder goedkeuring van den Mijninspecteur, als Hoofdopzichter aangesteld worden, maar voor niet langer dan 3 maanden.

173. In ieder geval, waar en zolang eene mijn bewerkt wordt zonder een Hoofdopzichter met een certificaat, zooals in het vorige artikel voorgeschreven, zal de eigenaar der mijn aansprakelijk zijn voor alle verplichtingen van een Hoofdopzichter onder deze Wet. Van eigenaar.

174. De Hoofdopzichter zal zorg moeten dragen voor de veiligheid van en de behoorlijke tucht onder de personen boven- en ondergronds werkzaam, en zal de personen aan te stellen hebben die noodig zijn voor het uitvoeren van deze Wet, of van eenig deel daarvan, en hij zal schuldig zijn aan overtreding daarvan, tenzij hij bewijzen kan dat hij alle redelijke middelen te baat genomen heeft, door het publiek bekend maken en tot zijn beste weten doen uitvoeren van deze regulaties. Van hoofdopzichter

175. Wanneer de Hoofdopzichter van eene mijn kan aantoonen dat hem de noodige middelen voor het uitvoeren van de voorschriften dezer Wet door den eigenaar of diens agent geweigerd zijn, zal deze verantwoordelijk gehouden worden voor de gevolgen. Van agent.

176. De Hoofdopzichter, of de Mijnopzichter of de ploegbaas handelende onder instructies van eerstgenoemde, zal minstens eenmaal in iedere schoft, als de mannen aan het werk zijn, iedere arbeidsplek bezoeken en toezien dat de veiligheid in elk opzicht verzekerd is. Van hoofdopzichter

HOOFDSTUK XXII.

Hoofdopzichters-Certificaten.

177. Iedere Hoofdopzichter van eene mijn moet een certificaat van bekwaamheid houden, verkregen volgens de bepalingen dezer Wet, behalve in gevallen bedoeld bij art. 169, par. 2. Certificaat van bekwaamheid verciacht.

178. Voor het examineeren van kandidaten voor certificaten van bekwaamheid zal van tijd tot tijd eene Commissie van Examinatoren benoemd worden, die geregeld rapport van hare werkzaamheden aan den Staats-Mijnningenieur zal doen, die op aanbeveling der Commissie een certificaat aan den candidaat zal uitreiken. Deze Commissie zal bestaan uit 5 leden, namelijk: Examen-commissie.

Uit een voorzitter, zijnde een Mijninspecteur, en uit 4 anderen, twee waarvan door de meerderheid der Hoofdopzichters van mijnen van het betrokken inspectieveld zullen worden gekozen, en de twee anderen door den Staats-Mijnningenieur. Al de leden van de Commissie

zullen door den Staats-Mijnningenieur aangesteld worden en zullen als zoodanig fungeeren zoolang hij wenscht. Het ontslag is echter aan de goedkeuring der HED. Regeering onderworpen.

Mocht er moeilijkheid of verschil ontstaan in het kiezen van de examinatoren door de gezamenlijke Hoofdopzichters, dan zal de Staats-Mijnningenieur dezen ook kiezen uit de Hoofdopzichters van mijnen.

Candidaten voor het examen.

179. Niemand zal als candidaat voor een examen toegelaten worden die niet den ouderdom van 23 jaar bereikt heeft en die geen praktische ervaring in mijnen gehad heeft gedurende minstens 5 jaren. Personen evenwel die tot voldoening van de examinatoren kunnen aantoonen dat zij met goed gevolg de cursus van een erkende mijnschool of akademie hebben doorloopen, zijn van twee uit de bovengemelde 5 jaren ervaring vrijgesteld.

Regels voor het examinieren.

180. In geval verschil van opinie in verband met eenige zaak betreffende het examineeren van een candidaat mocht ontstaan, zoo zal daarin beslist worden door de meerderheid van stemmen van de examinatoren.

Dito.

181. De Staats-Mijnningenieur zal regulaties vaststellen voor de wijze van houden der examens, welke regulaties hij zal kunnen veranderen of herroepen wanneer de omstandigheden dit vereischen.

Honorarium.

Het honorarium van een lid der Commissie zal £4 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn 5s. per uur.

Foofien voor applicanten te betalen.

182. De Staats-Mijnningenieur zal de door de applicanten te betalen foofien vaststellen, die niet hooger zullen zijn dan £6 voor het examen en £2 voor een certificaat.

Certificaat van bekwaamheid zonder examen.

183. De Commissie van Examinatoren kan, zonder het gewone examen af te nemen den Staats-Mijnningenieur aanbevelen om een certificaat van bekwaamheid uit te reiken aan een persoon, die voldoende bewijs levert van zijn kwalificaties, mits die persoon gedurende minstens 3 jaren Hoofdopzichter van eene mijn is geweest.

Dienstcertificaat.

184. De Staats-Mijnningenieur zal een dienst-certificaat uitreiken aan ieder die op den datum van inwerkingtreding dezer Wet de betrekking vervult van Hoofdopzichter van eene mijn, waarin meer dan 50 personen geregeld ondergronds werkzaam waren. Applicatie voor een dienst-certificaat moet bij den Staats-Mijnningenieur gemaakt worden binnen 3 maanden na de inwerkingtreding dezer Wet.

Schorsing of intrekking van certificaat.

185. Wanneer door een Mijninspecteur aan den Staats-Mijnningenieur gerapporteerd wordt, dat een Hoofdopzichter, die onder deze Wet een certificaat houdt,

om reden van onbekwaamheid of grove nalatigheid ongeschikt is tot het vervullen zijner plichten, zoo kan de Staats-Mijnningenieur, indien hij dit gewenscht acht, onderzoek laten instellen naar het gedrag van zoodanigen Hoofdopzichter, en zullen met betrekking tot dat onderzoek de volgende bepalingen gelden:

- a. De Commissie van Appèl zooals onder deze Wet volgens Hoofdstuk XXVI samengesteld, zal eene Commissie van onderzoek zijn.
- b. Het onderzoek zal publiek zijn, en gehouden worden op een door den Staats-Mijnningenieur aan te wijzen plaats;
- c. De Staats-Mijnningenieur zal, vóórdat met het onderzoek begonnen wordt, aan den betreffenden Hoofdopzichter een uiteenzetting toezenden van de zaak waarom het onderzoek wordt ingesteld
- d. De Hoofdopzichter kan het onderzoek in persoon bijwonen of wel zich door een toegelaten rechtsgeleerd praktizijn laten vertegenwoordigen, en kan, wanneer hij dit verlangt, worden beëdigd en verhoord als een gewoon getuige in de zaak;
- e. De Commissie zal de macht hebben om het certificaat van den Hoofdopzichter te cancelleeren of te schorsen.
- f. De Commissie zal voor het onderzoek de macht bezitten van een hof van summiere jurisdictie, en al de machten van een Mijninspecteur onder deze Wet;
- g. De Commissie kan iedereen, dien zij wenschelijk acht voor het doel der onderzoeking te verhooren, dagvaarden;
- h. Een Hoofdopzichter kan, boven en behalve de schorsing of intrekking van zijn certificaat, gedwongen worden om alle of een deel der kosten van zoodanige onderzoeking te betalen, naardat de Commissie moge beslissen.

HOOFDSTUK XXIII.

Mijnopzichters-Certificaten.

186. Elke Mijnopzichter moet zijn de houder van een Hoofdopzichters- of Mijnopzichters-certificaat. Dit laatste zal te verkrijgen zijn overeenkomstig de navolgende bepalingen, en zal worden verleend door den Staats-Mijnningenieur op aanbeveling van de Commissie van Examinatoren, behoorlijk samengesteld zooals bepaald in art. 178.

Voor mijnopzichter certificaat van bekwaamheid vereischt.

Mijnopzichters die op den datum van inwerking-treding dezer Wet, als zoodanig werkzaam zijn, zullen,

Dienstcertificaat.

op aanzoek aan den Mijninspecteur gemaakt, een dienstcertificaat van den Staats-Mijnningenieur ontvangen.

Examen.

187. Een applicant voor een Mijnopzichters-certificaat moet tot voldoening van de Commissie van Examinatoren kunnen aantoonen, dat hij minstens 4 jaren praktische ervaring heeft gehad in het bewerken van mijnen, en dat hij gedurende ten minste 1 jaar het hoofd- of ondertoezicht gehad heeft over de ondergrondse werken van een mijn.

Hij zal een mondeling examen afleggen omtrent ventilatie, betimmering en mijnbewerking in het algemeen, en moet bewijzen overleggen van zijne ondervinding, bekwaamheid, soberheid en algemeen goed gedrag.

De examinatoren kunnen vrijstelling verleen van het eenjarig toezicht over mijnbewerking, wanneer de applicant tot hunne voldoening aantoont, dat hij geheel bekwaam is om de plichten van een Mijnopzichter op zich te nemen.

Foaien.

188. De te betalen foaien zullen door den Staats-Mijnningenieur vastgesteld worden en zullen niet hooger zijn dan £3 10s. voor het examen en £1 voor een certificaat.

Regels voor het examineeren.

189. De bepalingen in artt. 180, 181 en 185 voor Hoofdopzichters, zijn ook voor Mijnopzichters van toepassing.

HOOFDSTUK XXIV.

Inspecties.

Macht van mijninspecteur.

190. Een Mijninspecteur zal onder deze regulaties de macht hebben tot het volgende, namelijk:

- a. Om zoodanige onderzoeking of ondervraging te doen, als hij noodig moge achten om zich te vergewissen of de voorschriften dezer regulaties of zijne instructies behoorlijk nagekomen worden.
- b. Om iedere mijn en ieder gedeelte daarvan, en iedere machinerie in verband met eene mijn gebruikt wordende, en iederen mijngrond in te gaan, te inspecteeren en te onderzoeken op alle redelijke tijden bij dag en bij nacht, maar zoo dat daardoor de bewerking der mijn niet wordt belemmerd of verhinderd.
- c. Om onderzoeking te doen naar en navraag te doen betreffende den toestand van eenige mijn of eenig gedeelte daarvan, en de ventilatie van de mijn en de doelmatigheid van de alsdan op de mijn van kracht zijnde Speciale Voorschriften en alle zaken in verband met of betreffende de veiligheid van de persoon in of bij de mijn, of eene aangrenzende mijn, of op eenigen mijngrond werkzaam,

of de zorg voor en behandeling van paarden en andere dieren in de mijn of op den mijngrond wordende gebruikt.

d. De uitoefening van eenige andere macht, die noodig zijn moge voor het ten uitvoer brengen dezer regulaties.

191. Ieder die met opzet den Mijninspecteur in de uitoefening van zijne plicht onder deze Wet verhindert en iedere Hoofdopzichter van eene mijn die weigert of nalaat den Mijninspecteur met de middelen en hulp te voorzien die noodig zijn om de mijn of mijngrond onder de controle van zoodanigen Hoofdopzichter binnen te gaan, of om eenige inspectie, onderzoeking of navraag onder deze Wet dienaangaande te doen, zal schuldig zijn aan eene overtreding dezer Wet.

Belemmeren der inspecties strafbaar.

192. Niemand zal door eenige overeenkomst mogen worden uitgesloten van, of zal onder eenig contract aan eenige schadevergoeding onderhevig zijn voor het verrichten van zoodanige handelingen als noodig zijn om aan de voorschriften dezer Wet te voldoen.

Onwettige contracten.

193. De macht van den Mijninspecteur zal zich uitstrekken over alle mijngronden waarover hij benoemd is voor zoover de algemeene veiligheid van lijf en leden aangaat.

Macht van mijninspecteur.

HOOFDSTUK XXV.

Kwalificaties vereischt voor Mijninspecteurs.

194. De Mijninspecteurs zullen behoorlijk gekwalificeerde mijningenieurs moeten zijn, die gedurende minstens twee jaren in dezen Staat of elders de betrekking van Hoofdopzichter eener mijn hebben bekleed. Bij de aanstelling tot Mijninspecteur zullen echter personen in de Zuid-Afrikaansche Republiek geboren, die aan deze voorwaarden voldoen, de voorkeur hebben boven vreemdelingen.

Mijninspecteurs moeten gekwalificeerde mijningenieurs zijn.

HOOFDSTUK XXVI.

Commissie van Appel.

195. Wanneer een Mijninspecteur bevindt dat een mijn, geheel of gedeeltelijk, of eenige zaak in gebruik daarmede verbonden, en waarvoor in eenig opzicht bij deze wet of bij de Speciale Voorschriften van de mijn geene voorziening gemaakt is, gevaarlijk of gebrekkig is, of het ontbreken waarvan gevaarlijk voor lijf en leven zijn kan, zoo zal hij aan den Hoofdopzichter der betreffende mijn daaromtrent eene schriftelijke kennis-

Gevaarlijke mijnen niet bij de wet voorzien.

geving doen toekomen, waarin de bijzondere zaak in gebruik die verbetering vereischt uiteengezet wordt, en kan hij eischen dat dezelve zonder verzuim verholpen wordt, maar de Hoofdopzichter der mijn zal het recht van appel hebben. Dit appel moet binnen acht dagen schriftelijk aan den Staats-Mijnningenieur gericht zijn, en zal zonder verzuim gehoord worden door eene daartoe behoorlijk samengestelde Commissie.

Samenstelling der
Commissie v. Appel.

196. De Commissie van Appel zal bestaan uit 5 leden, van welke Commissie de Staats-Mijnningenieur (of in geval die afwezig zijn mocht, de waarnemende Staats-Mijnningenieur) ex-officio lid en terzelfder tijd Voorzitter is. De overige 4 leden worden benoemd als volgt:

Een lid, zal zijn een Advocaat van het Hooggerechtshof dezer Republiek, benoemd door den Staats-procureur en de drie anderen door de betrokkene partijen, te weten:

Een lid door den eigenaar, een door den Hoofdopzichter en een door den Mijninspecteur.

Dito.

197. De eigenaar en de Hoofdopzichter moeten ieder den naam en het adres opgeven van den persoon wien zij als lid van de Commissie wenschen te benoemen, ten tijde dat appel door den Hoofdopzichter aangeteekend wordt.

Dito.

198. De Commissie zal hare zitting houden op tijd en plaats, door den Voorzitter te worden bepaald, en waarvan hij aan de andere leden van de Commissie behoorlijk zal kennis geven.

De betrokkene partijen zullen het recht hebben voor de Commissie door een toegelaten rechtsgeleerd praktizijn vertegenwoordigd te worden.

Secretaris.

199. De Commissie zal een Secretaris aanstellen die in een speciaal daarvoor gehouden boek, behoorlijke notulen zal houden, van hetgeen bij iedere zitting verhandeld wordt, en zal binnen 8 dagen hare beslissing schriftelijk geven in zaken van eenen dringenden aard, en in gewone zaken binnen een maand na aantekening van appel door den Hoofdopzichter. De beslissing van de Commissie of van de meerderheid daarvan, zal op beide partijen bindend zijn, en kan op applicatie van een der partijen een order van het Hooggerechtshof dezer Republiek gemaakt worden.

Beslissing van Com-
missie.

Getuigen.

200. De Commissie zal de macht hebben getuigen te dagvaarden en om de partijen en hunne getuigen onder eede te ondervragen, en kan personen wier advies zij wenschelijk of noodig acht raadplegen, en kan bevelen dat eene naar hare beschouwing behoorlijke geldelijke vergoeding betaald wordt aan de getuigen of de geraadpleegde personen.

201. Het honorarium van een lid der Commissie zal £5 per dag zijn, en dat van den Secretaris zal zijn vijf shillings per uur. Honorarium.

202. De kosten van het dispuut zullen door een of door beide partijen in hunne hoedanigheid als Hoofdopzichter of Mijninspecteur gedragen worden, naar goetvinden der Commissie. Kosten van dispuut.

HOOFDSTUK XXVII.

Overtredingen en Strafbepalingen.

203. Een eigenaar, Hoofdopzichter of eenig ander betrokken persoon die iets doen zal in strijd met, of zal in gebreke blijven of nalaten om te voldoen aan eenig voorschrift van deze Wet of eenige der speciale voorschriften op eene mijn van kracht, of eenig voorschrift van eene kennisgeving of bevel in termen van eenige regulatie verstrekt, zal strafschuldig zijn onder deze Wet en zal op veroordeeling voor een bevoegd Hof, wanneer geen speciale straf daarvoor is bepaald, in zeval van een eigenaar of diens vertegenwoordiger, of een Hoofdopzichter, onderhevig zijn aan een boete van hoogstens £150. of bij wanbetaling gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een jaar, en in het geval van een ander persoon, aan een boete van hoogstens £10, of bij wanbetaling gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een maand. Overtreders dezer wet onderhevig aan boete of gevangenisstraf.

Wanneer een eigenaar of zijn vertegenwoordiger, een Hoofdopzichter of een ander in of bij eene mijn geëmployeerd persoon schuldig is aan eene handeling, die redelijkerwijze kan beschouwd worden de veiligheid van eenig persoon in of bij eene mijn geëmployeerd, in gevaar te brengen, of eenig persoon ernstig lichamenlijk leed toe te brengen, en die met opzet door een persoonlijke daad, verzuim of nalatigheid van den beschuldigen bedreven was, zoo zal zoodanig persoon, wanneer het Hof van meening is dat een boete niet voldoende zijn zal onder de omstandigheden der zaak, onderhevig zijn aan gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens 6 maanden; en wanneer zoodanig persoon schuldig is aan eenige handeling die feitelijk een ernstig lichamenlijk leed voor eenig persoon ten gevolge heeft gehad, zoo zal hij, wanneer het Hof van meening is dat een boete niet voldoende zijn zal onder de omstandigheden der zaak, onderhevig zijn aan gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, voor een tijdperk van hoogstens een jaar. Iedereen zoowel voor zijn daden als voor verzuim en nalatigheid verantwoordelijk.

Niets in deze Wet zal eenig persoon ontheffen van vervolgd te worden of aansprakelijk te zijn onder eenige andere wet van dezen Staat of onderhevig te zijn aan eene andere of zwaardere straf dan voor een overtreding tegen deze Wet is voorgeschreven, met dien verstande dat niemand twee maal voor dezelfde overtreding zal gestraft worden.

HOOFDSTUK XXVIII.

Slotbepalingen.

Appèl van order door mijninspecteur gegeven.

204. Een Hoofdopzichter van mijnen kan, als hij dit wenscht, van eene order die hem door den Mijninspecteur verstrekt is, appelleeren bij den Staats-Mijn-ingenieur, door den Mijninspecteur.

Mijninspecteur ex-officio vrederechter.

205. Een Mijninspecteur zal ex-officio Vrederechter zijn voor zijn arbeidsveld in zaken deze wet betreffende.

Gerechtshoven voor overtredingen dezer wet.

206. De Hoven van Landdrosten, Speciale en Assistent-Landdrosten zullen jurisdictie hebben in alle gevallen van overtreding van eenig voorschrift van deze Wet. Van een vonnis van deze Hoven zal evenwel appèl zijn op de gewone wijze.

Uitvoerende Raad kan regulaties toevoegen.

207. De Uitvoerende Raad zal de macht hebben de voorschriften dezer Wet te wijzigen en daaraan verdere regulaties toe te voegen, wanneer zulks dringend noodzakelijk blijkt en die dadelijk kracht van Wet te geven; zoodanige wijzigingen of nieuwe regulaties zullen in de eerstvolgende zitting van den Volksraad ter bekrachtiging worden overgelegd.

Herroeping v. wet 3, '93 en v. wet 12, '96.

Wet no. 3, 1893 en Wet no. 12, 1896, worden bij dezen herroepen.

Inwerkingtreding.

208. Deze wet zal in werking treden dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* met uitzondering van art. 10, 135, 136, 137, 138, 139, dewelke voor een jaar buiten werking gesteld worden.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Dr. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 27 September 1897.

WET N°. 12, 1897. ^{1) 2)}

(OCTROOIWET).

Goedgekeurd en vastgesteld door den EdAchtb. Tweeden Volksraad onder art. 1144, dd. 13 September 1897 en voor kennisgeving aangenomen door den EdAchtb. Eersten Volksraad onder art. 1335, dd. 29 September 1897.

NADEMAAL het wenschelijk is het doen van nieuwe en wettige uitvindingen aan te moedigen door aan den uitvinder voor een bepaalden tijd het uitsluitend recht te verleenen zijne uitvinding tot zijn eigen voordeel te exploiteeren.

Zoo wordt hiermede vastgesteld als volgt:

AFDEELING I.

ARTIKEL 1. Er zal een Commissaris van Octrooiën Commissaris van Octrooiën. zijn, wiens kantoor onder den naam van Octrooikantoor te Pretoria gevestigd zal zijn.

2. De aanstelling van den Commissaris geschiedt door de HEd. Regeering en wordt door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bekrachtigd. Door wien aange- steld.

3. De Commissaris is verplicht vóór zijne eeds- allegging borg te stellen ten bedrage van vijf honderd ponden sterling (£500). Borgstelling.

4. De Commissaris is belast met de behandeling van octrooiën op de wijze in deze wet omschreven. Werkkring van den Commissaris.

AFDEELING II.

5. Elk persoon, die eene nieuwe uitvinding op het gebied van nijverheid doet, geschikt om als voorwerp van handel of van industrie te worden geëxploiteerd, zal het uitsluitend recht hebben die uitvinding tot zijn eigen voordeel te exploiteeren voor zulk een tijd en onder zulke voorwaarden als hierna zal worden bepaald. Uitsluitend recht uitvinding te ex- ploiteeren.

Dit recht wordt op de hierna te noemen wijze verleend door «Octrooi-brieven» uit te reiken door den Commissaris van Octrooiën. Octrooibrieven.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staats-courant* van 6 October 1897. (No. 919).

²⁾ Zie vorige wet no. 6, 1887, *Locale Wetten 1886—1887*, bladz. 111.

Voor ieder verkrijgbaar.

Ook voor corporaties.

Gemeenschappelijke aanvraag.

Wanneer moet borg gesteld worden voor bestrijding der onkosten.

Vorm voor de aanvraag.

Aan wien aanvraag gericht wordt.

Wat eene aanvraag moet vergezellen.

Voorloopige beschrijving.

Volledige beschrijving.

Voorschriften voor beschrijving.

Landstaal is verplichtend.

Commissaris zal boeken en registers houden.

6. Elk persoon, hetzij burger der Zuid-Afrikaansche Republiek of niet, kan een octrooi aanvragen en verkrijgen.

Hetzelfde geldt van corporaties of vereenigingen, mits de applicatie gemaakt worde door den eersten en waren uitvinder, die als zoodanig in de octrooi-aanvraag aangewezen moet worden

Twee of meer personen kunnen een gemeenschappelijk octrooi aanvragen en verkrijgen.

Wanneer de aanvraag geschiedt door een of meer personen, die in deze Republiek niet woonachtig zijn of door eene corporatie of vereeniging, welke niet in deze Republiek gevestigd is, zoo zal door zoodanigen persoon of personen, corporatie of vereeniging, ten genoegen van den Commissaris moeten worden borggesteld voor de eventueele onkosten aan de bestrijding der aanvraag verbonden.

7. Eene aanvraag voor een octrooi zal zoo na mogelijk in den vorm zijn als vervat in Schedule A, of in zulken anderen vorm als van tijd tot tijd moge worden bepaald, en moet gericht worden aan een door de Regeering te benoemen ambtenaar, die den titel zal voeren van «Commissaris van Octrooien der Zuid-Afrikaansche Republiek.»

8. Eene aanvraag voor een octrooi moet vergezeld zijn van eene of voorloopige, of volledige beschrijving der uitvinding.

Eene voorloopige beschrijving moet het wezen der uitvinding beschrijven, en, indien noodig, van eene teekening vergezeld gaan.

Eene volledige beschrijving moet nauwkeurig en in bijzonderheden het wezen der uitvinding en de wijze van uitvoering uiteenzetten, en, indien noodig, van teekeningen vergezeld gaan.

Beide beschrijvingen moeten aanvagen met den titel der uitvinding en moeten, ingeval het eene volledige beschrijving geldt, eindigen met eene duidelijke uiteenzetting van de uitvinding.

Zoo na mogelijk zullen bij die beschrijvingen de formulieren worden gevolgd, zooals vervat in Schedule B en Schedule C.

De landstaal is in ieder geval verplichtend.

De beschrijving wordt vereischt in de taal van den uitvinder, met een vertaling in de landstaal, geteekend door een beëdigd vertaler.

9. De Commissaris zal in zijn kantoor behoorlijke boeken en registers houden, waarin zullen worden opgeteekend de titels van alle octrooien waarvoor aanvraag is gedaan, met aanteekening van den datum, waarop de aanvragen en de voorloopige en volledige beschrijvingen daarvan bij hem zijn gedeponeerd.

De Commissaris zal aan den aanvrager of zijn agent een ontvangstbewijs uitreiken, ten bewijze dat zoodanige aantekeningen zijn gemaakt tegen betaling eener som gelds als genoemd in schedule K.

Ontvangstbewijs uit te reiken aan aanvrager.

Wanneer een aanvrager voor een octrooibrief vergezeld van eene voorloopige beschrijving door den Commissaris in ontvangst is genomen en een ontvangstbewijs daarvoor is uitgereikt, zal de aanvrager voor den tijd van negen maanden van af den datum van dat ontvangstbewijs, voorloopige bescherming voor zijne uitvinding genieten, dat wil zeggen de uitvinding mag zonder nadeel voor het later uit te reiken octrooi worden aangewend en gepubliceerd.

Voorloopige bescherming voor 9 maanden.

De inhoud van zulk eene voorloopige beschrijving zal, totdat de in art. 12 bedoelde kennisgeving uitgereikt is, slechts door den Commissaris of iemand van zijnentwege worden gezien.

Inzage der voorloopige beschrijving door Commissaris.

10. Indien een aanvrager zijne aanvraag slechts doet vergezeld gaan van eene voorloopige beschrijving, zal hij verplicht zijn eene volledige beschrijving in te dienen binnen vier maanden van af den datum zijner aanvraag, en indien zulks door hem wordt nagelaten zal hij worden beschouwd van zijne aanvraag te hebben afgezien. Het zal den aanvrager echter vrij staan om binnen een tijdsverloop van 4 maanden den Commissaris van Octrooien kennis te geven, dat hij zijne voorloopige beschrijving als eene volledige beschrijving wenscht beschouwd te zien en daarmede wenscht voort te gaan.

Tijd van inzending van volledige beschrijving.

Nadat eene volledige beschrijving zal zijn gedeponeerd bij den Commissaris en tot op zulk een tijd als de octrooibrief daarvoor zal worden ondertekend en gezegd, of de tijd waarbinnen de tekening en zegeling moet geschieden zal zijn verstreken, zal de aanvrager dezelfde rechten en voorrechten genieten, alsof een octrooibrief voor zijne uitvinding aan hem ware uitgereikt, op den datum, dat hij zoodanige volledige beschrijving deponeerde. Hij is echter niet gerechtigd eene vordering voor schadevergoeding, ten opzichte van inbreuk op zijn octrooi in te stellen, tenzij hij een octrooibrief ontvangen heeft.

Na volledige beschrijving geniet aanvrager dezelfde voorrechten als een octrooihouder.

11. In geval de titel of de beschrijving eener uitvinding onvoldoende of te uitgebreid is, zal de commissaris ten eenigen tijde, vóór het uitreiken van een octrooibrief, het recht hebben om toe te staan of te eischen, dat zulk eene volledige beschrijving worde veranderd, verbeterd of volledig gemaakt; met dien verstande, dat de aanvrager het recht van appel zal hebben bij den Staatsprocureur.

Commissaris kan de titel of beschrijving doen veranderen of verbeteren.

Recht van appel.

Beslissing v. Staats-
procureur.

De Staatsprocureur zal, indien daartoe verzocht, den aanvrager en den commissaris hooren, en zal beslissen, of en onder welke omstandigheden de aanvraag aangenomen zal worden. En eene aldus volledig gemaakte, veranderde of verbeterde beschrijving zal van af den datum, waarop daarvoor ten kantore van den commissaris een ontvangstbewijs is gegeven, beschouwd worden eene volledige beschrijving te zijn en zal onderworpen zijn aan alle bepalingen dezer wet omtrent volledige beschrijvingen. De bescherming daardoor verkregen zal echter ophouden, na verloop van den termijn van zes maanden van af den datum van het laatstgenoemde ontvangstbewijs.

Zes maanden be-
schermingstijd na
ontvangstbewijs.

Kennisgeving aan
Commissaris van
voortgaan met aan-
vraag.

12. Indien de aanvrager met zijne aanvraag voor een octrooibrief wenschte voort te gaan, zal hij van dat voornemen schriftelijk kennis moeten geven aan den Commissaris.

Opgaaf van titel van
uitvinding en dag
van deponeren van
aanvraag.

Daarbij zal hij moeten opgeven den titel der uitvinding en den dag, waarop zijne aanvraag met de bijbehorende beschrijving was gedeponereerd. Tevens zal hij het ontvangstbewijs daarvoor moeten overleggen, en eene som gelds betalen als vervat in Schedule K.

Overhandiging van
kennisgeving door
Commissaris.

De Commissaris zal daarop aan den aanvrager of zijn agent eene kennisgeving overhandigen, zoo na mogelijk in den vorm als vervat in Schedule D.

Publicatie v. kennis-
geving in *Staats-
courant* en ander
nieuwsblad.

De aanvrager moet zorg dragen, dat deze kennisgeving zoo spoedig mogelijk worde geplaatst, éénmaal in de *Staatscourant*, éénmaal in een nieuwsblad, uitgegeven te Pretoria, en tweemaal in een nieuwsblad uitgegeven op of nabij de plaats, waar de aanvrager zijne uitvinding gebruikt of exploiteert, of ingeval hij zulks niet doet, waar hij woont; en in geval daar geen nieuwsblad wordt uitgegeven, tweemaal in een nieuwsblad dat aldaar circuleert of in een ander nieuwsblad door den Commissaris aangewezen.

Bezwaren tegen ver-
leenen van octrooi-
brief bij Commis-
saris te worden ge-
deponereerd.

Het zal daarop aan iedereen, die er belang bij heeft zich te verzetten tegen het verleenen van een octrooibrief, vrijstaan tegen betaling van eene som gelds als vermeld in Schedule K, een geschrift, zijne bezwaren ontwikkelend te deponeren ten kantore van den Commissaris, binnen zulk een tijd als de Commissaris in bovenbedoelde kennisgeving zal bepalen, welke tijd nooit minder zal zijn dan eene maand.

Verlenging van tijd
voor finale behan-
deling.

Ingeval echter bezwaren worden ingediend tegen het verleenen van een octrooibrief aan een buitenlandschen applicant, zullen na den datum reeds bepaald, door den Commissaris nog hoogstens zes maanden kunnen worden verleend, eer de zaak finaal wordt behandeld.

13. Op den tijd en ter plaatse in de kennisgeving genoemd, zal de aanvrager de nieuwsbladen overleggen, waarin die kennisgeving is gepubliceerd. De Commissaris zal daarop de aanvraag behandelen en overwegen en evenzoo alle bezwaren, die met inachtneming van art. 12 schriftelijk bij hem zijn ingediend, overwegen en daarop beslissen, onderworpen aan appel bij den Staatsprocureur, die het recht zal hebben de zaak finaal uit te wijzen.

Overlegging der
nieuwsbladen met
kennisgeving.

Behandeling der
aanvraag.

De aanvrager, de bezwaarmakers en hunne respectieve getuigen zullen afzonderlijk en in afwezigheid van de anderen worden gehoord, maar de Commissaris zal gerechtigd zijn om te eischen, dat eenige getuigenis aan hem zal worden voorgelegd in eene beëdigde schriftelijke of mondelinge verklaring.

Verhoor der belang-
hebbenden en ge-
tuigen.

De Commissaris kan den bijstand inroepen van deskundigen en andere personen, en heeft het recht te bepalen of en hoeveel hun door den aanvrager of door den bezwaarmaker voor dien bijstand zal worden uitbetaald.

Commissaris kan
bijstand van des-
kundigen inroepen.

Evenzoo heeft de Commissaris het recht om te bepalen, dat de kosten van behandeling van eene aanvraag, een bezwaarschrift of eene andere zaak, betrekking hebbende op het verleenen van een octrooibrief of het verkrijgen van bescherming onder deze wet, zullen worden betaald, hoe groot het bedrag zal wezen, en door en aan wien het moet worden voldaan. Daarbij zal zooveel mogelijk het formulier, vervat in Schedule E moeten worden gevolgd. Zulk een order van den Commissaris kan gerechtelijk executabel verklaard worden.

Bepaling der kosten
door Commissaris.

In geval de bezwaarmaker of de aanvrager buitenslands woonachtig is of geene vaste eigendommen in dezen Staat heeft, zal de aanvrager of de bezwaarmaker gerechtigd zijn om vóór de behandeling der aanvraag of het bezwaarschrift als bovenvermeld te eischen, dat door den aanvrager of den bezwaarmaker securiteit worde gesteld of gegeven voor de kosten ten genoegen van den Commissaris, en indien zulk eene securiteit niet gesteld of gegeven wordt, zal de Commissaris het bezwaarschrift niet in aanmerking mogen nemen.

Wanneer borg moet
gesteld worden voor
de kosten.

14. Als er geene bezwaren zijn ingediend of als die ten gunste van den aanvrager zijn uitgewezen, zal de Commissaris een certificaat (zooveel mogelijk volgens het formulier vervat in Schedule F) voor de verleenning van een octrooibrief uitreiken tegen betaling van eene geldsom als genoemd in Schedule K. Hij zal in dat certificaat alle bepalingen, voorzieningen en voorwaarden opgeven, waarvan het wenschelijk of noodzakelijk is, dat zij in den octrooibrief worden opgenomen.

Certificaat voor het
verleenen v. octrooi-
brief.

Inhoud van certifi-
caat.

Gereedmaken van octrooibrief.

15. De Commissaris zal zoo spoedig mogelijk, na desbetreffend verzoek van den aanvrager, een octrooibrief doen gereed maken overeenkomstig zijn certificaat, en zal dien teekenen en zegelen met een door de Regeering voor dat doel bestemd zegel, genaamd «het zegel van het Octrooi-kantoor».

Wanneer de uitreiking van octrooibrief kan geweigerd worden.

16. De uitreiking van een octrooibrief voor eene uitvinding, waarvan de toepassing in strijd is met de wetten, de openbare orde of de goede zeden, kan geweigerd worden.

Wanneer zegeling v. octrooibrief moet geschieden.

17. De zegeling van een octrooibrief zal geschieden zoodra zulks overeenkomstig deze wet mogelijk is, maar niet later dan 12 maanden van af den datum van de aanvraag, behalve in de hieringenoemde gevallen :

Uitzonderingen.

a. Wanneer de zegeling is vertraagd geworden door een appèl op den Staatsprocureur, of door de inlevering van bezwaren tegen het verleenen van den octrooibrief, zal de zegeling kunnen plaats vinden op een tijd als de Staatsprocureur zal bepalen.

b. Indien de aanvrager overlijdt vóór den afloop van het in dit artikel genoemde tijdperk van 12 maanden zal een octrooibrief kunnen verleenend worden aan zijne wettige erfgenamen, en kunnen worden gezegd op eenigen tijd binnen 12 maanden na het overlijden van den aanvrager.

Vorm v. opstelling van octrooibrief.

18. Elke octrooibrief, uitgereikt in termen van de vorenstaande bepalingen, zal opgesteld worden zooveel mogelijk volgens den vorm vervat in schedule G, zal den datum dragen van den dag, waarop de aanvraag met bijbehorende beschrijving ten kantore van den Commissaris werd gedeponeerd en zal van kracht zijn voor den tijd van veertien jaren van af den datum van dien brief.

14 jaar van kracht.

Geen actie vóór publicatie v. volledige beschrijving.

Een octrooihouder is echter niet gerechtigd eene vordering in te stellen voor eenige inbreuk gemaakt vóór de publicatie van zijne volledige beschrijving.

Wanneer octrooibrief nietig door niet betaling v. zekere sommen gelds.

19. Elke octrooibrief echter zal onderworpen zijn aan de voorwaarde, dat hij nietig zal zijn en alle rechten en voorrechten daardoor verkregen zullen ophouden na verloop van drie jaren en zeven jaren respectievelijk, tenzij binnen die termijnen de respectieve sommen geld, als genoemd in Schedule K, aan den Thesaurier-Generaal zullen zijn betaald, een ontvangstbewijs daarvoor door dezen ambtenaar zal zijn afgegeven of die betaling door hem op den octrooibrief zal zijn aange-teekend.

Indien echter de octrooihouder door toeval, dwaling of onachtzaamheid deze voorgeschreven betalingen binnen de voorgeschreven termijnen verzuimt, kan hij bij den Commissaris om eene verlenging van den termijn van betaling verzoeken. Indien de Commissaris overtuigd is geworden, dat het verzuim in de betaling uit eene der bovengenoemde oorzaken is ontstaan, dan kan hij die verlenging toestaan, mits door den Octrooihouder eene som gelds worde betaald als vermeld in Schedule K, en in ieder geval onder de volgende voorwaarden:

Wanneer verlenging van betaling kan worden verzocht.

- a. De termijn voor eene betaling zal nooit langer dan drie maanden worden verlengd.
- b. Wordt een geding, wegens inbreuk op een octrooi aangevangen, na het verzuimen eener betaling binnen den voorgeschreven termijn en vóór de verlenging van dien termijn, dan kan het Hof weigeren eenige schadevergoeding toe te kennen voor zulk een inbreuk op het octrooi.

20. Nadat eenmaal een octrooibrief zal zijn verleend, zal het niet wettig meer zijn om te onderzoeken of de bepalingen van art. 12 omtrent het uitreiken en openbaar maken van de daarin genoemde kennisgeving behoorlijk in acht genomen zijn.

Octrooibrief verleend zijnde kan geen onderzoek plaats hebben naar publicatie van kennisgeving.

21. Als een octrooibrief verloren gegaan of vernietigd is, of als ten genoeg van den Commissaris aangetoond is, dat hij niet kan worden overgelegd, kan een duplicaat worden uitgereikt op eene beëdigde verklaring ten dien effekte na vier publicaties gelurende drie maanden in de *Staatscourant*.

Duplicaat v. octrooibrief ingeval van verlies of vernietiging.

22. Als uit kracht van deze wet voor eene uitvinding een octrooibrief is verleend, en een octrooi of dergelijk privilege voor het monopolie, of het uitsluitend gebruik, of de uitsluitende exploitatie van die uitvinding buitenslands is gegeven vóór het verlenen van een octrooibrief daarvoor in dezen Staat, dan zullen alle rechten en voorrechten, voortspuitende uit zulk een octrooibrief ophouden en de octrooibrief zelf nietig worden op hetzelfde oogenblik, dat de termijn, waarvoor het octrooi of dergelijk privilege in het buitenland is verkregen, verloopt; en in geval meer dan één octrooi of dergelijk privilege buitenslands is verkregen, zoodra de eerste termijn dienaangaande verloopt.

Termijn v. octrooibrief voor uitvinding waarvoor reeds buitenslands octrooi is verleend.

Indien de termijn, waarvoor een octrooi of dergelijk privilege in het buitenland was verkregen, reeds was verlopen, toen de octrooibrief in dezen Staat werd uitgereikt, dan zal die octrooibrief van den aanvang af nietig zijn.

Wanneer octrooibrief in dat geval nietig.

Beschrijvingen en teekeningen in een kantoor te worden bewaard.

23. Alle beschrijvingen met de daarbij behorende teekeningen, in geval die er zijn, als voorzeggd gedeponeerd ten kantore van den commissaris, zullen onder zijne bewaring blijven op zoodanig kantoor als de Staats-president, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, voor dat doel zal aanwijzen.

Verandering of wijziging der beschrijving.

24. Elke octrooi-aanvrager of octrooi-houder kan te eeniger tijd in geschrifte aan den Commissaris verzoeken zijne beschrijvingen en de daarbij behorende teekeningen te mogen veranderen bij wijze van doorhaling, verbetering of verduidelijking; in dat geschrift den inhoud der verandering en zijne gronden daarvoor opgevend.

Kennisgeving daarop door Commissaris.

De Commissaris zal hem daarop eene kennisgeving overhandigen, zooveel mogelijk in den vorm zooals voorgeschreven in Schedule H. Deze kennisgeving, moet gepubliceerd worden op dezelfde wijze als beschreven in art. 12. Verder zal gehandeld worden op dezelfde wijze als in art. 12 en volgende artikelen is voorgeschreven voor de behandeling van octrooi-aanvragen. Alle bepalingen dienaangaande zijn ook in dit geval van toepassing.

Commissaris bepaalt voorwaarden der verandering.

De Commissaris zal bepalen of en onder welke voorwaarden het verzoek om verandering kan worden toegestaan. Deze order van den Commissaris moet worden geregistreerd in het daartoe aangewezen kantoor.

Welke verandering niet toegelaten.

Geen verandering zal worden toegestaan, die tengevolge heeft, dat de veranderde beschrijving aanspraak maakt op eene uitvinding, die meer uitgebreid is dan of die verschilt van de uitvinding, waarop de onveranderde beschrijving aanspraak gaat.

Verandering maakt deel der beschrijving uit.

Het gegeven verlof tot verandering stelt het recht der partij tot het maken dier verandering vast, uitgezonderd in geval van bedrog; en die verandering zal in alle Hoven en voor alle doeleinden worden beschouwd een deel uit te maken der beschrijving.

Het Hof kan verandering van beschrijving bij wijze van doorhaling bevelen.

25. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi en eene procedure voor de nietigverklaring van een octrooibrief kan het Hof te eeniger tijd bevelen met inachtneming van zulke bepalingen als het Hof mocht vaststellen, dat de beschrijving worde veranderd bij wijze van doorhaling, verbetering, verduidelijking of bijvoeging, en het Hof zal daarop voortgaan met het hooren der zaak of het geven van vonnis of anderszins alsof de veranderingen waarvoor gemelde order is verleend, reeds daarin waren gemaakt en een deel hadden gevormd van de origineele beschrijving. Het Hof kan tegelijkertijd bepalen dat de behandeling of beslissing

der zaak intusschen zal worden opgeschort. De veranderingen waarvoor gemelde order is verleend, zullen door den Commissaris van Octrooien worden geregistreerd tegen de gezegde beschrijving in kwestie.

26. Waar eene verandering bij wijze van doorhaling, verbetering of verduidelijking onder deze wet is toegestaan, zal in een rechtsgeding geen schadevergoeding worden toegestaan met betrekking tot het gebruik der uitvinding vóór de doorhaling, verbetering of verduidelijking, voor zoover niet de octrooihouder ten genoegen van het Hof aantoonde, dat zijne oorspronkelijke aanspraak ter goeder trouw en met genoegzame zorgvuldigheid en kennis van zaken was uitgedrukt.

Geen schadevergoeding in zulk geval wegens gebruik der uitvinding voor de doorhaling enz.

27. Indien het op de petitie van een belanghebbend persoon, ten genoegen der Regeering wordt bewezen, dat tengevolge der weigering van een octrooihouder om op redelijke voorwaarden vergunning te verleen:

- a. Het Octrooi niet wordt aangewend in dezen Staat.
- b. Niet voldaan kan worden aan de redelijke navraag van het publiek met betrekking tot de uitvinding.
- c. Iemand verhinderd is eene uitvinding welke in zijn bezit is, aan te wenden of er het volle nut van te trekken.

Wanneer de Regeering bevoegd om octrooihouder te bevelen vergunningen te verleen.

Dan kan de Regeering, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, den octrooihouder bevelen om vergunningen te verleen onder zulke voorwaarden als de Regeering met inachtneming van het wezen der uitvinding en de omstandigheden der zaak billijk moge oordeelen.

De uitvoering van zulk een Regeeringsbesluit kan gerechtelijk worden gedwongen.

Gerechtelijke dwang.

28. Elk octrooihouder mag een verzoekschrift aan den Staatspresident richten, vragende om verlenging van den tijd van zijn octrooi. Zulk een verzoekschrift moet echter worden ingediend minstens zes maanden vóór het verlopen van den tijd van zijn octrooi.

Verzoekschrift aan Staatspresident om verlenging van octrooi.

De Regeering zal het recht hebben zulk een verzoekschrift voor consideratie te verwijzen naar het Hoog-Gerechtshof.

Regeering kan verzoekschrift verwijzen naar Hooggerechtshof.

Minstens twee maanden vóór den dag bepaald voor de behandeling van zulk een verzoekschrift zal de aanvrager openbaar maken, op dezelfde wijze als uiteengezet in art. 12, eene kennisgeving van den inhoud van verzoekschrift, zooveel mogelijk in den vorm zooals vervat in Schedule I.

Publicatie v. inhoud van verzoekschrift.

Bezwaarschrift bij
Commissaris inge-
diend.

Iedereen die er belang bij heeft om zich tegen het verzoek te verzetten, kan een bezwaarschrift daartegen indienen bij den Commissaris, mits zulks geschiedt minstens een week vóór den dag bepaald voor de behandeling der zaak.

Toelichten der zaak
òf in persoon òf door
advocaat.

De aanvrager en elkeen, die op wettige wijze een bezwaarschrift heeft ingediend, kan òf in persoon òf door een advocaat zijne zaak voordragen en toelichten.

De aanvrager moet aanvragen met te bewijzen, dat de hierboven genoemde kennisgeving op de voorgescreven wijze is openbaar gemaakt.

Inhoud van rapport
van het Hof.

Het Hof zal in zijn rapport acht geven op het wezen en de meriten der uitvindingen en de waarde daarvan voor het publiek, op de voordeelen door den octrooihouder er van getrokken en op de verdere omstandigheden der zaak. Het rapport zal verder inhouden òf, en zoo ja, voor welken tijd en onder welke voorwaarden of beperkingen in de meening van het Hof eene verlenging kan worden toegestaan. Het Hof zal tevens beslissen, door wien de kosten van partijen gedragen zullen worden, en eene order betreffende kosten door het Hof gemaakt of verleend, kan gerechtelijk worden gedwongen.

Staatspresident kan
met advies v. Uitv.
Raad nieuwe ver-
lengde octrooibrief
verleenen.

29. De Staatspresident zal het recht hebben om, met advies en consent van den Uitv. Raad, en na overweging van het verzoekschrift om verlenging, een^r nieuwen octrooibrief te verleenen onder zulke voorwaarden en beperkingen en voor zulk een tijdperk (dat nooit langer zal zijn dan veertien jaren) als hij wenschelijk zal oordeelen.

De nieuwe octrooibrief zal den datum dragen van den dag, waarop de eerste octrooibrief verloopt.

Inhoudsopgaven v.
alle beschrijvingen,
verzoekschriften enz

30. De Staatspresident is gerechtigd om, met advies en consent van den Uitv. Raad, inhoudsopgaven te doen opmaken van alle beschrijvingen, verzoekschriften en andere geschriften in verband met deze wet ingezonden of gedeponereerd. Deze inhoudsopgaven zullen ter inzage liggen voor het publiek onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

Register v. octrooi-
brieven.

31. Op zulk een kantoor als uit kracht van deze wet zal worden aangewezen, zal gehouden worden een «register van octrooibrieven», waarin zullen worden opgeteekend in chronologische orde het deponeren van octrooi-aanvragen en de daarbij behorende beschrijvingen, alle veranderingen in octrooibrieven of beschrijvingen, alle verlengingen van octrooibrieven, het verlopen of nietig worden daarvan en zulke andere feiten

en omstandigheden, die het van kracht zijn van octrooibrieven betreffen.

Dit register of een afschrift daarvan zal voor het publiek ter inzage liggen, onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

Register is ter inzage van het publiek

32. Op datzelfde kantoor, genaamd het «Octrooi-kantoor», zal gehouden worden een «Register van Octrooihouders», waarin zullen worden opgeteekend alle overdrachten van octrooibrieven, of van aandelen of belangen daarin, alle vergunningen met de namen der rechthebbenden en de respectieve datums, en alle andere feiten en omstandigheden die van belang zijn voor het hebben van eenig recht in een octrooibrief of eene vergunning. Iedereen zal tegen betaling eener som gelds als vermeld in Schedule K, een gecertificeerd afschrift of uittreksel van dit register kunnen verkrijgen. Zulk een afschrift of uittreksel is *prima facie* bewijs van alles, wat daarin volgens voorschrift of machtiging is opgeteekend.

Register v. octrooi-houders.

Dit register of een afschrift daarvan zal voor het publiek ter inzage liggen onder zulke bepalingen als daaromtrent uit kracht van deze wet mochten worden vastgesteld.

Ter inzage van het publiek.

33. Hij, die opzettelijk eene valsche aantekening in een op grond van deze Wet gehouden register maakt of doet maken, of die zulk eene valsche aantekening of zulk een valsch afschrift of uittreksel, de valscheit daarvan wetend, als bewijsmiddel voorlegt of aanbiedt, of laat voorleggen of aanbieden, zal gestraft worden met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, met of zonder harden arbeid.

Strafbepaling voor het maken van valsche aantekening.

34. Het Hooggerechtshof kan op de applicatie van een persoon, die zich beklaagt over eene ongerechtvaardigde aantekening in zulk een register, of een ongerechtvaardigd weglaten eener aantekening in zulk een register een order uitvaardigen omtrent het doorhalen, inschrijven of wijzigen van zulk eene aantekening als het Hof zal noodig oordeelen. Het Hof kan ook de applicatie van de hand wijzen en in beide gevallen uitspraak over de kosten doen.

Bevoegdheid van Hooggerechtshof in geval van klachte tegen aantekening.

Het Hof kan bij de behandeling van zulk eene zaak uitspraak doen over elke vraag, welker beslissing voor de verbetering van een register noodzakelijk of wenschelijk is.

35. De nietigverklaring van een octrooibrief kan bij wijze van applicatie aan het Hooggerechtshof worden gevraagd, op een of meer der volgende gronden:

Gronden voor het nietig verklaren van een octrooibrief op applicatie aan het Hooggerechtshof.

- a. dat de octrooibrief bedrieglijk is verkregen ten nadeele van een anders rechten;
- b. dat de persoon, die voorgegeven werd de eerste en ware uitvinder te zijn, zulks niet was;
- c. dat de uitvinding niet nieuw was;
- d. dat de uitvinding niet geschikt is om in termen van artikel 5 te worden geöctrooïëerd;
- e. dat de beschrijving betrekking heeft op theoretische grondbeginselen, stelsels, methodes, systemen, ontdekkingen of concepties, waarvan de wijze van toepassing niet is aangegeven;
- f. dat de volledige beschrijving niet voldoende is, d.w.z., dat nagelaten is melding te maken van een deel van het geheim of het op eene onvoldoende wijze is aangeduid;
- g. dat de uitvinding of hare toepassing strijdig is met de wetten, de openbare orde of de goede zeden;
- h. dat de titel der uitvinding bedrieglijk eene andere zaak opgeeft dan de ware der uitvinding;
- i. dat de voorgeschreven betalingen niet op tijd zijn gedaan;
- k. dat de octrooibrief nietig is geworden uit kracht van artikel 22 dezer wet.

Wie bevoegd zijn nietigverklaring v. een octrooibrief te vragen.

36. De nietigverklaring van een octrooibrief kan alleen door de volgende personen worden gevraagd:

- a. den Staatsprocureur;
- b. ieder persoon, uitdrukkelijk daartoe door den Staatsprocureur gemachtigd;
- c. ieder, die beweert, dat de octrooibrief is verkregen ten nadeele van zijne rechten of de rechten van een ander persoon, van wien hij zijn recht afleidt;
- d. ieder, die beweert, dat hij zelf of een ander persoon, van wien hij zijn recht afleidt, de ware uitvinder der betrokken uitvinding was;
- e. ieder, die beweert, dat hij zelf, zijn vennoot of een persoon, van wien hij zijn recht afleidt, reeds vóór den datum van den octrooibrief iets, waarop de octrooihouder als zijne uitvinding aanspraak maakt, in het openbaar heeft vervaardigd of gebruikt of heeft verkocht.

Bepalingen aangaande geding wegens nietigverklaring v. een octrooibrief.

37. Ten aanzien van een geding wegens nietigverklaring van een octrooibrief gelden de volgende bepalingen:

1. De eischer moet in zijne applicatie de feiten uiteenzetten, waarop hij zich gronden wil en indien een dezer gronden is de bewering dat de betrokken uitvinding niet nieuw is dan moet hij tijd en plaats der beweerdere vroegere publicatie of aanwending opgeven, en indien zoodanige publicatie bestaat uit boeken, papieren of andere documenten zullen afschriften daarvan of uittreksels daaruit aan de applicatie gehecht worden. Geen bewijs zal worden toegelaten van feiten, niet aldus uiteengezet, tenzij met verlof van het Hof of een rechter in camera.
2. Deze uiteenzetting van feiten kan later met verlof van het Hof of een rechter in camera worden geamendeerd.
3. De verweerder heeft het recht te beginnen met de bewijzen ter ondersteuning van zijn octrooibrief, en als de eischer bewijzen tegen de geldigheid van den octrooibrief voortbrengt, wordt den verweerder het tegenbewijs toegelaten.

38. Wanneer een octrooibrief op grond van bedrog nietig verklaard wordt, kan de Commissaris op aanvraag van den waren uitvinder, gedaan in overeenstemming met deze wet, aan dezen een nieuwen octrooibrief uitreiken (in de plaats van den nietig verklaarden) die den datum zal dragen der nietig verklaring van den eersten octrooibrief. Deze nieuwe octrooibrief zal echter ophouden van kracht te zijn bij verloop van den termijn, waarvoor de eerste nietig verklaarde octrooibrief was verleend.

Ingeval van nietigheid v. octrooibrief op grond van bedrog kan nieuwe octrooibrief verleend worden.

39. Hij, die een door hem verkocht of verhandeld artikel voor geöctrooieerd uitgeeft, terwijl geen octrooi in dezen Staat daarvoor is uitgerekte, zal voor elke overtreding gestraft worden met eene boete van ten hoogste één honderd ponden sterling, of drie maanden gevangenisstraf met of zonder harden arbeid.

Strafbepaling voor het uitgeven v. een ongeöctrooieerd artikel als geöctrooieerd.

40. Hij die een door hem verkocht of verhandeld artikel voor geöctrooieerd uitgeeft, terwijl aan een ander van wien dat artikel niet afkomstig is, daarvoor een octrooi in dezen Staat is uitgerekte, zal voor elke overtreding verbeuren eene som van vijftig ponden sterling, waarvan de helft zal toekomen aan den Staat en de andere helft, benevens de kosten van het geding aan den octrooihouder, en bij wanbetaling zal hij worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden met of zonder harden arbeid.

Strafbepaling voor overtreding v. een anders octrooi.

Wanneer een artikel beschouwd wordt uitgegeven te zijn als geoctrooicerd.

41. Iemand wordt in den zin dezer wet gerekend een artikel voor geoctrooieerd uit te geven als hij dat artikel verkoopt of verhandelt met het woord « octrooi » « geoctrooieerd. » patent, » « gepatenteerd » of een ander woord of andere woorden, welke uitdrukken of tot de gevolgtrekking leiden, dat daarvoor een octrooi is verleend op dat artikel gestempeld, gegraveerd, gedrukt of op andere wijze er op aangebracht.

Tegen wien rechtsvordering voor inbreuk op octrooi kan worden gebracht.

42. Eene rechtsvordering wegens inbreuk op een octrooi kan in het Hoog Gerechtshof door een octrooihouder worden ingesteld tegen iedereen die gedurende den tijd dat zijn octrooibrief van kracht is, zonder toestemming van den octrooihouder de betrokken uitvinding exploiteert, verkoopt, gebruikt, uitvoert of die maakt of nabootst.

Gronden van verdediging.

Alle gronden, waarop de nietig verklaring van een octrooibrief kan worden gevraagd, leveren een goeden grond van verdediging op in een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi.

In een rechtsgeding moeten de inbreuken afzonderlijk worden opgegeven.

43. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi, moet de eischer bij zijne dagvaarding of op order van het Hof binnen een te bepalen termijn, de inbreuken waarover hij klaagt, afzonderlijk opgeven.

Zoo ook de tegenwerpingen.

Gronden tegen de geldigheid v. octrooi te worden opgegeven.

De verweerder moet in zijn antwoord, of op order van het Hof, binnen een te bepalen termijn, zijne tegenwerpingen afzonderlijk aangeven. Indien de verweerder de geldigheid van het octrooi betwist, dan moeten zijne tegenwerpingen aangeven op welke gronden hij die geldigheid bestrijdt; en indien een dezer gronden is de bewering, dat de betrokken uitvinding niet nieuw is dan moet hij tijd en plaats der beweerdde vroegere publicatie of aanwending opgeven, en indien zoodanige publicatie bestaat uit boeken, papieren of andere documenten, zullen afschriften daarvan of uittreksels daaruit aan de pleidooien worden gehecht.

Bewijs alleen toegelaten tegen de afzonderlijk opgegeven inbreuken en tegenwerpingen.

Bij de behandeling der zaak zal geen bewijs toegelaten worden voor een beweerdde inbreuk of eene tegenwerping, die niet afzonderlijk op de bovengemelde wijze zijn opgegeven, tenzij met verlof van het Hof.

Verandering der beweringen enz.

De opgegeven beweerdde daadzaken en tegenwerpingen kunnen met verlof van het Hof later worden veranderd.

Wat in acht genomen moet worden bij waardeering der kosten.

Bij de waardeering der kosten zal acht worden geslagen op deze beweerdde daadzaken en tegenwerpingen, opgegeven door eischer en verweerder. Den partijen zullen geen kosten worden toegestaan met betrekking tot eene beweerdde daadzaak of tegenwerping, waarvan

het niet door het Hof wordt vastgesteld, dat zij bewezen is en gegrond was en tot de zaak afdeed; onafhankelijk van de algemeene kosten van het geding.

44. In eene procedure voor nietigverklaring van een octrooibrief of in een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof uit eigen beweging of op verzoek van een of beide der partijen, de hulp van een' zaakkundige inroepen, met wiens bijstand het geding geheel of gedeeltelijk zal worden behandeld en beslist.

Hof kan zaakkundige inroepen.

De eventueele betaling van zulk een zaakkundige zal door het Hof geregeld worden.

Kosten daarvan.

45. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof op verzoek van een der partijen het schorsen van of ophouden met arbeid, het overleggen van rekeningen of het houden eener inspectie bevelen, en hiervoor zulke maatregelen treffen, als noodzakelijkheid en wenschelijkheid mogen vereischen.

Bevoegdheid v. het Hof in rechtsgeding wegens inbreuk op octrooi.

46. In een rechtsgeding wegens inbreuk op een octrooi kan het Hof verklaren, dat de geldigheid van het octrooi een punt van beslissing heeft uitgemaakt. Wanneer dit verklaard is, heeft de eis cher in elk volgend rechtsgeding wegens inbreuk op zijn octrooi, voor zoover de eindbeslissing in zijn voordeel is, aanspraak op voldoening van de volle kosten, onkosten en uitgaven tusschen procureur en client, tenzij het Hof uitdrukkelijk verklaart, dat hem deze vordering niet toekomt.

Hof kan verklaren dat geldigheid van octrooi een punt van beslissing heeft uitgemaakt.

47. Een octrooibrief zal voor slechts ééne uitvinding worden verleend. Niemand is echter gerechtigd een objectie tegen een octrooibrief in te brengen op grond dat dit meer dan eene uitvinding omvat.

Octrooibrief voor slechts ééne uitvinding.

48. Als de bezitter van eene uitvinding sterft, zonder eene aanvraag voor een octrooibrief te hebben gedaan, kan zijn rechtsopvolger die aanvraag doen en een octrooibrief voor die uitvinding verkrijgen.

Rechtsopvolger kan aanvraag voor octrooibrief doen.

Ieder, zulke aanvraag moet worden gedaan binnen twaalf maanden na den dood van zulk een persoon, en moet inhouden eene verklaring van zijn wettigen rechtsopvolger, dat hij den overledene voor den eersten en waren uitvinder houdt.

Aanvraag alsdan te doen binnen twaalf maanden.

49. Een octrooibrief, die verleend is aan den eersten en waren uitvinder, zal niet krachteloos gemaakt of vernietigd worden door eene met inbreuk op zijne rechten ingediende octrooi-aanvraag, noch ook door de daarop verkregeue voorloopige bescherming, noch ook door gebruik of openbaarmaking der uitvinding na het deponeeren van zulk eene aanvraag.

Welke omstandigheden een verleende octrooibrief aan eersten uitvinder niet krachteloos maken.

Overdracht van octrooi.

50. Een octrooihouder kan zijn octrooi voor eene plaats in of voor een deel van dezen Staat aan een ander overdragen, even alsof het octrooi alleen met betrekking tot zulk eene plaats of deel van den Staat was verleend, doch geene overdracht of cessie van een octrooi of gedeelte van een octrooi zal wettig zijn, zonder dat die overdracht of cessie bij wijze van een notariëel contract geschiedt en behoorlijk geregistreerd wordt ten kantore van den Commissaris.

Tentoonstelling van uitvinding enz. benadeelt niet 't recht tot voorloopige bescherming en octrooibrief.

51. De tentoonstelling eener uitvinding op eene internationale of eene nijverheidstentoonstelling of de openbaarmaking eener beschrijving der uitvinding gedurende den duur der tentoonstelling, of het gebruik der uitvinding voor doeleinden der tentoonstelling op de plaats, waar die gehouden wordt, of het gebruik der uitvinding gedurende het houden der tentoonstelling op eene andere plaats door een ander, door den uitvinder niet daartoe gemachtigd persoon, benadeelt niet het recht van den uitvinder of zijn rechtsopvolger om voorloopige bescherming en een octrooibrief voor de uitvinding te vragen en te verkrijgen, noch ook de geldigheid van den op die aanvraag verkregen octrooibrief, mits altijd de twee volgende voorwaarden in het oog zijn gehouden:

Voorwaarden waarop dat recht is voorbehouden.

- a. de tentoonsteller moet, voordat hij zijne uitvinding tentoonstelt, aan den Commissaris schriftelijk kennis geven van zijn voornemen om dat te doen;
- b. zijne aanvraag om een octrooibrief moet vóór of binnen zes maanden na de opening der tentoonstelling worden ingediend.

Regeering bevoegd model der uitvinding te vorderen.

52. De Regeering kan te eeniger tijd van een octrooihouder vorderen, haar een model zijner uitvinding te leveren, tegen betaling der vervaardigingskosten waarvan het bedrag, in geval van dispuut, bepaald zal worden door arbiters.

De bestemming dezer modellen zal door de Regeering bepaald worden.

Voogd of curator wanneer bevoegd om verklaring te maken.

53. Indien iemand door jeugdigen leeftijd, krankzinnigheid of andere onbekwaamheid, niet in staat is om eene verklaring te doen of eene handeling te verrichten, die door deze wet of de uitvoeringsbepalingen wordt voorgeschreven, dan kan zijn voogd of curator, of als geen van deze beiden er is, dan een persoon door het Hoog Gerechtshof aangesteld voor dat doel, op applicatie van iemand ten behoeve van den onbekwamen persoon, of op applicatie van eene medebelanghebbende, zulk eene verklaring en eene haar zoo

na mogelijk komende verklaring afleggen of zulk eene handeling in den naam en ten behoeve van dien bedoelden persoon verrichten. Alle handelingen door zulk een vertegenwoordiger voor het doel van deze wet gedaan, zullen dezelfde kracht hebben alsof zij door den vertegenwoordiger zelf waren verricht.

54. Alle octrooien aangevraagd of uitgereikt voordat deze wet in werking treedt, zullen behandeld worden onder Wet 6, 1887. Welke octrooien behandeld worden onder wet 6, 1887.

55. Het zal een Gouvernements ambtenaar niet geoorloofd zijn als agent op te treden in eenige aanvraag of behandeling van octrooien. Gouvts. ambtenaar verboden als agent op te treden.

56. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*. Inwerkingtreding.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 October 1897.

SCHEDULEN.

Vorm voor octrooi-
aanvraag.

A.

Ik, ¹⁾, van beroep
²⁾, verklaar hierbij, dat ik
in het bezit ben van eene uitvinding voor
³⁾, dat ik de eerste en
ware uitvinder daarvan ben; dat die uitvinding, voor
zoover ik weet en geloof, niet toegepast of gebruikt
wordt door eenen anderen persoon of andere personen;
en ik verzoek met verschuldigden eerbied, dat mij voor
gezegde uitvinding een octrooi worde verleend.
den van het het jaar onzes
der maand Heeren. ⁴⁾

¹⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

²⁾ Vul in: beroep van uitvinder.

³⁾ Vul in: titel der uitvinding (b.v.b. "verbetering van naaimachines")

⁴⁾ Handteekening van den uitvinder.

Vorm voor voor-
loopige beschrijving

B.

Ik, ¹⁾, van beroep
²⁾, verklaar hierbij, dat het
wezen mijner uitvinding van ³⁾
is als volgt: ⁴⁾
Verklaard op heden den 18

¹⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

²⁾ Vul in: beroep van uitvinder.

³⁾ Vul in: titel der uitvinding.

⁴⁾ Vul in: voorloopige beschrijving der uitvinding.

Vorm voor volledige
beschrijving.

C.

Ik, ¹⁾, van beroep
²⁾, verklaar hierbij, dat het
wezen mijner uitvinding van ⁴⁾
en de wijze van uitvoering daarvan nauwkeurig en in
bijzonderheden worden uiteengezet door de volgende
beschrijving: ⁵⁾
⁶⁾

¹⁾ Vul in: titel der uitvinding.

²⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

³⁾ Vul in: beroep van uitvinder.

⁴⁾ Vul in: titel van uitvinding.

⁵⁾ Vul in: volledige beschrijving.

⁶⁾ Vul in: de naamteekening van den uitvinder zelve.

D.

OCTROOI-AANVRAGE VOOR

1)

Ter algemeen naricht wordt hiermede bekend ge-
maakt, dat van beroep 2), op den dag der
maand 18, ten mijnen kantore heeft
gedeponeerd eene aanvraag voor een octrooi voor boven-
genoemde uitvinding met bijbehorende beschrijving.

Vorm voor kennis-
geving van octrooi-
aanvraag.

Nademaal nu de gezegde 2)
mij schriftelijk heeft kennis gegeven, dat hij met deze
zijne aanvraag wensch voort te gaan, heb ik bepaald,
dat deze aanvraag en alle bezwaren daartegen zullen
worden behandeld ten mijnen kantore op
den dag der maand
18, ten ure 's of zoo spoedig mogelijk
daarna.

Ik roep daarom alle personen op, die er belang bij
hebben zich te verzetten tegen het uitreiken van een
octrooibrief, om vóór genoemden datum van behandelings-
ten mijnen kantore te deponeeren een geschrift, waarin
zij hunne bezwaren ontwikkelen, daar zij anders uitge-
sloten zullen zijn die voor te brengen.

Aldus den dag der maand 18 .

Commissaris van Octrooien.

1) Vul in: titel der uitvinding.

2) Vul in: naam en woonplaats van den aanvrager.

3) Vul in: beroep van den aanvrager.

E.

Na gehoord te hebben het bezwaar van 1) tegen het verleen van een octrooibrief voor
2) aan 3) beveel ik hierbij,
dat de gezegde 1) zal betalen aan den
gezegden 3) voor kosten van behan- 4)
deling dezer zaak de som van of aan
voor het bijwonen van de behandeling der zaak.

1) Vorm voor order der
kosten.

Aldus den dag der maand 18 .

Commissaris van Octrooien.

1) Vul in: naam van den bezwaarmaker.

2) Vul in: titel der uitvinding.

3) Vul in: naam van den octrooiaanvrager.

4) Vul in: naam van getuige of deskundige.

F.

Gehoord en overwogen hebbende de aanvraag van
voor een octrooibrief voor
en alle bezwaren daartegen ingebracht; en gezien heb-

II.

OCTROOI-BRIEF VOOR

1).

Ter algemeene naricht wordt hiermede bekend gemaakt, dat aan mij een verzoek heeft gericht om de beschrijving van bovengenoemde uitvinding te mogen veranderen bij wijze van de bijzonderheden waarvan hieronder zijn vermeld.

Vorm van kennisgeving van verandering in beschrijving.

Ik heb bepaald dat dit verzoek en alle bezwaren daartegen zullen worden behandeld ten mijnen kantore op den dag der maand 18 , te uren middags, of zoo spoedig mogelijk daarna en ik roep daarom alle personen op, die er belang bij hebben zich te verzetten tegen het toestaan van dit verzoek om vóór genoemden datum van behandeling ten mijnen kantore te deponeren een geschrift, waarin zij hunne bezwaren ontwikkelen, daar zij anders uitgesloten zullen zijn die voor te brengen.

Aldus den dag der maand 18 .

Commissaris van Octrooien.

De verandering die ik wensch te maken in) is als volgt: (de aanvrager moet hierin duidelijk zijn wensch en zijne gronden daarvoor opgeven en dit onderteekenen).

¹⁾ Vul in: titel der uitvinding.

²⁾ Vul in: naam en woonplaats van uitvinder.

I.

OCTROOIBRIEF VOOR

1).

Ter algemeen naricht wordt hiermede bekend gemaakt, dat ik een verzoekschrift heb gericht aan Zijn HEd. den Staatspresident, vragende om verlenging van den termijn van bovengenoemden octrooibrief en dat dit verzoekschrift voor consideratie is verwezen naar het Hoog Gerechtshof.

Vorm voor aanvraag van verlenging.

De behandeling van dit verzoekschrift is vastgesteld op den dag der maand 18 , des middags ten ure of zoo spoedig daarna als de zaak kan gehoord worden.

Alle personen, die er belang bij hebben zich te verzetten tegen het toestaan van dit verzoek, moeten

¹⁾ Vul in: titel der uitvinding.

vóór genoemden datum van behandeling ten kantore van den Commissaris van Octrooien te Pretoria deponeren een geschrift, waarin zij hunne bezwaren ontwikkelen, daar zij anders uitgesloten zijn die voor te brengen.

maand , den 18 . dag der 2)

2) Val in: onderteekening van den aanvrager.

K.

	£	s.	d.
Bij het deponeren van aanvraag en beschrijving.....	1	1	0
Bij het deponeren van een bezwaarschrift..	2	2	0
Bij uitreiking van een certificaat in termen van art. 14	1	1	0
Voor onderteekening en zegeling van den octrooibrief.....	5	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van drie jaren.....	20	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van vijf tot acht jaren.....	100	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van 8—11 jaren.....	150	0	0
Voor of bij verloop van den termijn van 11—14 jaren.....	200	0	0
Bij verlenging van den termijn van betaling volgens art. 29.....	10	0	0
Voor afschrift of uittreksel per bladzijde ..	0	4	0
Bij de kennisgeving van voornemen om voort te gaan met aanvraag volgens art. 12 ..	1	10	0
Verandering van beschrijving.....	10	6	
Voor het uitreiken van eene kennisgeving..	2	2	0
Elke inzage vóór registratie.....	0	1	0
Elke inzage na registratie	0	5	0
Inschrijving van overdracht of vergunning..	0	10	0
Certificaat daarvan.....	0	10	0

WET N°. 13, 1897,¹⁾

BEPALENDE DE WIJZE WAAROP WIJNEN, STERKE- OF MOUT-
DRANKEN, WAARONDER BEGREPEN KAFFERBIER,
MOGEN WORDEN VERKOCHT.

*Goedgekeurd en vastgesteld bij besluit van den EdAchtb. Tweeden Volks-
raad onder art. 1317 zijner besluiten, dd. 1 October 1897, en door den
EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art.
1497, zijner notulen, dd. 12 October daaropvolgende.*

ART. 1. Niemand mag wijnen, sterke of moutdranken, waaronder gerekend kafferbier, verkoopen, van de hand zetten of verhandelen, zonder daartoe behoorlijk voorzien te zijn van eene speciale licentie als hieronder bepaald.

Geen handel in sterke dranken toegelaten zonder licentie.

Eenig persoon,²⁾ dit artikel overtredende, zal bij eene eerste overtreding gestraft worden met eene boete van minstens £75 en hoogstens £150, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, van hoogstens zes maanden; bij eene tweede overtreding met eene boete van minstens £200 en hoogstens £400, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, van hoogstens twaalf maanden; bij eene derde overtreding gevangenisstraf met harden arbeid van minstens twaalf maanden en hoogstens twee jaar.

Strafbepaling op overtreding.

Een eigenaar of houder van eene boerenplaats of stuk grond, of de persoon door hem gemachtigd om de opbrengsten daarvan tot wijn of sterken drank te maken, kan echter op die plaats of dat stuk grond, zonder licentie, de opbrengsten van die plaats of dat stuk grond verkoopen, doch bij geen kleiner maat dan per bottel.

Uitzondering voor landbouwers.

2. De persoon, bedoeld in de laatste alinea van art. 1, zal tevens gerechtigd zijn om, zonder licentie, zijne wijnen of andere sterke dranken te vervoeren en te verkoopen bij de maat hierboven vermeld, alleenlijk niet op hotels- of dorpsgronden of op standsdorpen of binnen drie mijlen van eenige mijnwerken.

Verdere bepalingen voor landbouwers.

Zoodanig persoon zal echter gerechtigd zijn zonder licentie op publieke markten (volgens alinea *m*, van art. 15 van Wet no. 8, 1888), en ook aan gelicentieerde

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 13 October 1897. (No. 920).

²⁾ Zie Eerste Volksraadsbesluit art. 1691, dd. 11 November 1897, voorkomende in dit wetboek, 't welk de strafbepaling heeft veranderd.

Frankhandelaars bij de groote maat te verkoopen, mits hij voorzien is van een certificaat van den veldkornet van zijne wijk of van den Landdrost van zijn district, aantoonende dat de wijnen of sterke dranken op de plaats of het stuk grond, bedoeld in de laatste alinea van art. 1, gemaakt zijn.

Waar alleen licenties zullen verleend worden.

3. Geen licentie tot verkoop van sterken drank bij de groote of kleine maat, zal verleend worden, tenzij op gevestigde en erkende steden en dorpen of geproclameerde delverijen en langs transport-, post- en hoofdwege, daartoe geproclameerd.

Aard der licenties.

4. De in artikel 1 bedoelde licentiën zullen de volgende zijn :

a. Licentie voor den verkoop bij de groote maat.

Onder deze licentie zal niet minder dan bij vaten van twee gallons of twaalf bottels verkocht worden.

b. Licentie voor een bottelstore.

Onder deze licentie zal bij geen kleiner maat dan per halve bottel worden verkocht en altijd met dien verstande, dat de dranken onder deze licentie verkocht, niet op de plaats waarvoor licentie verleend is, zullen worden gebruikt.

c. Licentie bij de kleine maat te verkoopen.

Eenige hoeveelheid drank kan onder deze licentie verkocht worden en op de plaats, waarvoor de licentie verleend is, gebruikt worden. Deze licentie kan alleen verleend worden in steden, dorpen of standsdorpen.

d. Licentie om bij de kleine maat te verkoopen, buiten steden, dorpen of standsdorpen. Deze licentie wordt alleen verleend voor hotels langs den weg. Deze hotels zullen minstens zes mijlen van het Gouvernementskantoor van eenige stad, dorp of standsdorp, zetel van den Landdrost, Mijncommissaris, of Resident-Vrederechter verwijderd zijn.

e. Licentie voor den verkoop van moutdranken bij de kleine maat.

Hieronder vallen bierhallen waar alleen moutdranken verkocht worden.

Genoemde dranken kunnen onder deze licentie in kwantiteiten minder dan een bottel verkocht worden en op de plaats waarvoor de licentie verleend is worden gebruikt.

f. Gelicentieerde drankverkoopers, de voorwaarden in hunne licentie gesteld overtredende, zullen gestraft worden met de straf in art. 1 dezer wet bepaald.

Overtreding der voorwaarden v. een licentie.

5. Niemand zal gerechtigd zijn aan eenigen kleurling, wijn, sterke- of moutdranken te verruilen of te verkoopen, zulks doende zal hij onderworpen zijn aan de straffen bepaald bij art. 1 dezer wet.

Het woord «kleurling» zal beteekenen, iedere Afrikaansche-, Aziatischen naturel of gekleurd Amerikaansch persoon, Koelie of Chinees, zoowel van het mannelijk als van het vrouwelijk geslacht.

6. Het is verboden wijn, sterke- of moutdranken, waaronder gerekend kafferbier, aan kleurlingen te geven, of vóór of namens hen te koopen, op onder het Gouvernementsbestuur staande delverijen, uitgezonderd het geval waar landbouwers en veeboeren op hunne plaatsen of gronden, binnen geproclameerde velden gelegen, drank geven aan kleurlingen bona fide in hunnen dienst. Hij die in strijd handelt, met bepaling van dit artikel, zal gestraft worden met eene boete van hoogstens £500 of met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van hoogstens een jaar.

7. De licentiën worden uitgereikt voor niet langer dan een jaar, eindigende met het dienstjaar, d. w. z. tot den 31sten December. De licentiën kunnen voor één of meer kwartalen worden uitgereikt.

De licentiegelden zullen zijn als volgt:

- a. Licentie voor den verkoop bij de groote maat voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- b. Licentie voor een bottelstore, voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- c. Licentie voor den verkoop bij de kleine maat, voor een jaar £100, voor een kwartaal £30.
- d. Licentie voor hotels langs den weg, voor een jaar £50, voor een kwartaal £18.
- e. Licentie voor den verkoop van moutdranken voor een jaar £25, voor een kwartaal £9.
- f. De Regeering zal de macht hebben autorisatie te verleenen het bedrag der dranklicentiën voor de kleine maat door de locale Commissie op kleine dorpen van niet meer dan 100 blanke mannelijke personen boven de 16 jaren verleend te verminderen tot op het bedrag van £75 per jaar en £22 10s. per kwartaal, mits de applicant behoorlijk herberg heeft voor 6 menschen en stalling voor 8 paarden, muilen of ezels.

8. Geene licentie zal noodig zijn om moutdranken te brouwen of drank te distilleeren, maar brouwers, distilleerders of drankverkoopers bij de groote maat, uitgesloten personen genoemd in de 3de alinea van art. 1 dezer wet, die zoodanige gebrouwde of gedistilleerde

Strafbepaling voor verkoop enz. van sterke drank aan kleurlingen.

Beteekenis van het woord "kleurling"

Strafbepaling tegen het geven v. drank enz. aan kleurlingen op delverijen.

Duur der licentie.

Bedrag der licentie.

Wanneer en welke licentie brouwers en distilleerders behoeven.

dranken verkoopen, of die drank bij de groote maat verkoopen, zullen eene licentie voor den verkoop van drank bij de groote maat uitnemen, waardoor zij bevoegd worden te verkoopen, bij niet voldoening hieraan, op straffe van boete, bepaald op verkoop van drank zonder licentie, volgens art. 1 dezer wet. Voor het verkrijgen dezer licentie behoeft geene applicatie gemaakt te worden, bij de Commissie bepaald in art. 9 dezer wet, doch moeten tot het verkrijgen dezer licentie aanzoek doen, in de distrikten bij den Landdrost en op de publieke delverijen, bij den ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, welke ambtenaren aan werkelijke brouwers, distilleerders of verkoopers bij de groote maat, een certificaat zullen verleenen, den ambtenaar belast met het uitreiken der licenties machtigende, eene licentie voor den verkoop bij de groote maat, aan zoodanigen persoon uit te reiken.

Bij wien aanzoek moet gedaan worden voor eene licentie als brouwer enz.

Uitreiken van certificaat.

Weigeren van certificaat.

Appel.

Transport van zoodanige licentie.

Commissie voor dranklicenties.

Samenstelling.

De Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, zal zonder opgaaf van redenen het recht hebben, zoodanig certificaat te weigeren. Bij weigering van een certificaat, zal de applicant echter het recht hebben, bij den Staatsprocureur in appel te komen, wiens beslissing dan finaal zal zijn.

Geen transport, hetzij van de eene plaats naar de andere, hetzij van de eene persoon op de andere, kan van zoodanige licentie plaats hebben, dan met schriftelijke toestemming van den Landdrost, of ambtenaar belast met crimineele jurisdictie.

9. Er zal eene commissie bestaan in elk district en op elke publieke delverij, voor het behandelen van applicatiën voor dranklicentiën, welke commissie zal genoemd worden «De Dranklicentie-Commissie».

10. Deze Commissie zal samengesteld worden als volgt: Op de publieke delverijen uit den Speciaal Landdrost, belast met de Crimineele jurisdictie (of waar er meerdere zijn uit den Eersten Speciaal Landdrost zoodanig belast), waar er geen zoodanigen Speciaal Landdrost is uit den Mijncommissaris, in de districten uit den Landdrost van het district, welke ambtenaren tevens ex-officio voorzitter der commissie zullen zijn, en die bijgestaan zullen worden door 4 leden door de Regeering te worden benoemd na overleg met den Staatsprocureur. Deze Commissie zal hoogstens voor twee jaren aangesteld worden, met dien verstande, dat onverschillig den datum hunner aanstelling, de Regeering en de Staatsprocureur voor of op 1 December van elke 2 jaren nieuwe leden zullen aanstellen. De aftredende leden zullen weder kunnen benoemd worden.

De Voorzitter zal aan de Regeering een persoon voorstellen om als Secretaris te ageeren.

Waar op een geproclameerd goudveld of standsdorp, of op eenig ander stad of dorp een stadsraad bestaat, zal zoodanige stadsraad het recht hebben twee leden uit zijn midden te benoemen en aan te stellen, die bijgevoegd zullen worden tot de Dranklicentie Commissie.

Stadsraad kan twee leden aan Commissie toevoegen.

11. Drie leden dezer commissie zullen een quorum maken. Wanneer de stemmen staken zal de voorzitter eene beslissende stem hebben, en zoo er op het door den voorzitter bepaalde uur en dag geen quorum is, zal de voorzitter het recht hebben de commissie te verdagen tot een dag door hem bepaald, waarvan den leden opnieuw door hem kennis zal moeten gegeven worden.

Quorum.

Macht v. den Voorzitter.

De Commissie ontmoet op den 2den Maandag in de maanden Maart, Juni, September en December, of zoo spoedig mogelijk daarna, voor het behandelen van applicaties voor licentiën.

Zittingstijd.

Er zullen geene speciale zittingen der Commissie gehouden worden.

Geen speciale zittingen.

12. De leden van de Drankcommissie ontvangen eene bezoldiging van £2 elk per zittingsdag, en de secretaris van gemelde commissie £2 per zittingsdag en 2s. 6d. voor elke applicatie.

Bezoldiging.

13. De volgende personen zullen niet bevoegd zijn te worden verkozen of aangesteld, of indien verkozen of aangesteld, als zoodanig te blijven ageeren als leden van de Dranklicentie-commissie:

Wie niet bevoegd zijn lid der Commissie te zijn.

- a. De houder van eenige licentie voor den verkoop van bedwelmende dranken.
- b. Eenig brouwer of distilleerder.
- c. Eenig persoon, betrokken in of belang hebbende in eene vennootschap met eenigen houder van zoodanige licentie als voornoemd of met eenigen brouwer of distilleerder.
- d. Eenig persoon, geëmployeerd, hetzij direct of indirect, als een agent met het doel om applicatie voor eene licentie te maken voor eenig ander persoon, voor eenig vennoot of voor eenig persoon alzo geëmployeerd als een agent.
- e. Eenig persoon, de eigenaar van eene plaats waarop alreeds eene dranklicentie is verleend, of waarop applicatie voor eene dranklicentie wordt gemaakt.
- f. Eenig politiebeampte.
- g. Eenig persoon, hetzij de eigenaar of houder van eenig eigendom, of de agent of bestuurder van of een vennoot in eenigen handel of

beroep uitgeoefend op eenig eigendom in bezit van eene dranklicentie of die applicatie voor eene dranklicentie gemaakt heeft, of de houder van eenig verband op zoodanig eigendom. Het hierin bedoeld eigendom wordt verstaan zich te bevinden in de afdeeling waarbinnen de Dranklicentie-Commissie jurisdictie heeft.

- h. Een ongerehabiliteerde insolvent.
- i. Een persoon die hier of elders een crimineel ootterend vonnis tegen zich heeft gehad.
- j. Eenig persoon die gewoonlijk onder den invloed van drank verkeert, of een openlijk slecht gedrag leidt.

Strafbepaling.

Hij, die eene benoeming als lid van eene Dranklicentie-commissie aanneemt of aanhoudt, in strijd met dit artikel, zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £500 of gevangenisstraf niet te bovengaande drie jaren, met of zonder harden arbeid.

Eed of gelofte voor de leden.

Alvorens het lidmaatschap van de Dranklicentie-Commissie te aanvaarden, leggen de leden in handen van den Voorzitter den eed of gelofte af, omschreven in schedule E.

hoe applicatie moet worden gemaakt voor eene licentie.

14. Voor het verkrijgen eener licentie, den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken binnen deze Republiek wettigende, moet de applicant tot dien einde eerst eene applicatie inzenden bij den Secretaris der Dranklicentie-Commissie van het district of de delverij, waarin hij zijne bezigheid wil uitoefenen. De Secretaris zal dezelve dadelijk registreeren in een daartoe aangelegd boek, doen publiceeren als in art. 15 bepaald en voor de Commissie bij hare eerstvolgende zitting voorleggen.

Zegel op applicatie-

De applicatie zal moeten vergezeld gaan van een bedrag tot dekking der kosten van de publicatie, en een zegel dragen van £1.

Formaliteiten in acht te nemen bij applicaties.

15. De applicaties voor bovengenoemde doeleinden, zullen minstens zes weken vóór de zitting der Commissie ingeleverd worden bij den Secretaris der Dranklicentie-Commissie van het district of de delverij, waarin de plaats gelegen is waarvoor applicatie gemaakt wordt. De Secretaris zal verder de applicatie doen aanplakken aan de kantoordeur van den ambtenaar belast met de crimineelee jurisdictie alsook op het erf of aan het huis of vertrek waarvoor licentiën worden aangevraagd en doen plaatsen minstens eenmaal in een der locale nieuwsbladen, indien die er zijn, in de Hollandsche taal. en eenmaal in de «Staatscourant.» verschijnende minstens ééne maand vóór de zitting der Commissie.

Alle objectiën en bezwaren tegen het toestaan van eenige applicatie, zullen schriftelijk ingediend worden bij den Secretaris en kennis derzelve te worden gegeven aan applicant door den persoon of personen objecteerende. Dit zal geschieden persoonlijk of per aangeteekenden brief minstens vijf dagen vóór de zitting der Commissie.

Deze bepaling zal niet van toepassing zijn op bezwaren ingediend door landsambtenaren of beambten van eenigen Stadsraad.

Applicants voor dranklicentiën moeten persoonlijk voor de Dranklicentie-Commissie verschijnen.

Aan eenigen applicant zal het vergund zijn zich voor de Commissie te laten vertegenwoordigen, doch alleen door volgens Landswetten behoorlijk geadmitteerde en gelicentieerde advocaten, procureurs en wetsagenten.

16. Het verleenen van licenties tot verkoop van eenige soorten van dranken op eenigen grond uitgegeven als mijnpacht, claim, bewaarplaats, machineriënstandplaats of waterrecht of op standplaatsen gelegen op eenige der genoemde localiteiten of op gronden uitgehouden volgens art. 55 van wet, no. 19, 1895 (Goudwet) of in eenigen compound, is geheel verboden.

17. Geene dranklicentie zal worden verleend aan:

- a. Een persoon, die hier of elders een vonnis tegen zich heeft gehad van meer dan zes maanden gevangenisstraf.
- b. Iemand, die niet binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek woonachtig is.
- c. Een ongerehabiliteerde insolvent.
- d. Een persoon beneden de 21 jaren.
- e. Kleurlingen.

Indien het later moge blijken, dat eene licentie verleend is aan of getransporteerd is op eenige persoon, onbevoegd zooals hierboven omschreven, zal de licentie van nul en geener waarde beschouwd worden en zal het gebouw, waar de bezigheid gedreven werd, onmiddellijk gesloten worden op bevel van den Landdrost of Ambtenaar, belast met de crimineele jurisdictie. Eenige licentiegelden, daarvoor betaald, zullen door de Regeering niet teruggeven worden. Aan een persoon, wiens applicatie voor eene dranklicentie door de commissie wegens overtreding der Drankwet is geweigerd geworden, zal geene licentie binnen 2 jaren na zoodanige weigering worden verleend. Indien eenige licentie gecancelleerd wordt bij rechterlijk vonnis, zal voor dezelfde localiteit geene licentie voor het verkoopen van wijnen, sterke- of moutdranken verleend worden voor een tijdperk van 2 jaren van af datum van vonnis.

Indienen van bezwaren tegen applicaties.

Door wien applicant zich kan laten vertegenwoordigen.

Geen licenties voor verkoop op mijnpachten enz. en in compounds.

Aan wien geen dranklicentie zal worden verleend.

Licentie verleend aan onbevoegde is van nul en geener waarde.

Een persoon wiens licentie is gecancelleerd kan in 2 jaar geen licentie krijgen.

Bij aanteekening v. appel mag niet doorgegaan worden met verkoop van drank enz.

Wanneer eene licentie volgens dit artikel wordt verbeurd verklaard, en de licentiehouders appel aantekent, zal de licentie, niettegenstaande appel, gerekend worden verbeurd te zijn tot dat het Hooggerechtshof beslissen zal, en zal het gebouw of de gebouwen onmiddellijk gesloten worden en de verkoop van wijnen, sterke of moutdranken verboden zijn.

Commissie moet achtgeven op klachten van politie en publiek.

De Commissie zal bij de behandeling der applicaties voor dranklicenties, bij de kleine maat en voor bottelstores, de klachten der politie, speurpolitie en het publiek, behoorlijk in consideratie moeten nemen, alsook de klachten der Mijnspecteurs op de delverijen, en het getal der licenties bij de kleine maat en bottelstores trapsgewijze beperken, naarmate de bevolking binnen de jurisdictie van de Dranklicentie-Commissie, zoodat niet meer dan zes licenties verleend worden van één persoon tot 400, en niet meer dan één licentie voor elke 200 boven de 400 blanke mannelijke personen boven de 16 jaren.

Beperking aantal licenties.

Bevolkingsregisters

De grootte van de bevolking zal genomen worden uit de bevolkingregisters, die door de Veldkornetten worden aangehouden volgens art. 8 van Wet No. 2, 1885.

Beperking voor de Commissie.

Het zal geen Dranklicentie-Commissie veroorloofd zijn eenige nieuwe licentie te verleenen onder de letters *b*, *c* en *d* van art. 4, alvorens het aantal licenties bij de kleine maat gebracht is binnen de schaal hiervoren bepaald.

Commissie kan zonder opgave van redenen licentie weigeren, ook voorwaarden stellen.

De Commissie zal het recht hebben nieuwe licentiën of de vernieuwing van reeds verleende licentiën te weigeren zonder opgave van redenen. De Commissie kan eene licentie verleenen onder zulke voorwaarden als zij zal bepalen, welke voorwaarden in de licentie moeten vermeld worden. Wanneer de Commissie het noodig oordeelt zal zij gerechtigd zijn om eenig persoon op te roepen onder eede te ondervragen en indien het bevonden wordt dat de getuige eene valsche verklaring heeft afgelegd, zal hij beschouwd worden te hebben gepleegd de misdaad van meened en volgens wet gestraft worden.

Transport v. licentie

18. De Commissie zal, met inachtneming van art. 17 dezer wet, het recht hebben licentiën te transporteeren van den eenen persoon op den anderen voor dezelfde plaats waar zoodanige bezigheid gedreven wordt.

Zegel op transport.

Voor elk zoodanig transport zal een recht van £1 geheven worden, opgeplakt in zegels op de applicatie.

Verdere bepalingen voor transport.

Ingeval van overlijden van den gelicentieerden drankverkooper, zal de voorzitter het recht hebben de licentie tijdelijk te transporteeren, op naam van den executeur of executrice van diens boedel, voor het nog loopende tijdperk, waarvoor de licentie verleend werd.

De Commissie zal het recht hebben om reeds verleende licenties te transporteeren van de eene plaats naar de andere, tegen betaling van £1 in zegels zooals hierboven bepaald.

Van deze applicatie tot overdracht moet zes weken kennis geschieden, zooals neergelegd in art. 15 dezer wet.

Wanneer door brand of instorten van het gebouw zulks dringend wordt vereischt, zal de Voorzitter der Dranklicentie-Commissie het recht hebben onder nadere beslissing van de Commissie eene licentie te verplaatsen van de eene plaats naar eene andere plaats, gebouw of vertrek.

In speciale gevallen heeft de Voorzitter der Dranklicentie-commissie het recht aan gelicentieerde Drankhandelaars, op aanvraag, toestemming te verleen ook op andere plaatsen drank te verkoopen voor een tijdperk geen zes dagen te bovengaande, tegen betaling per dag van £1 in zegels, opgeplakt op den verlofbrief.

19. Jeder, die eene licentie heeft voor het verkoopen van wijnen, sterke- of moutdranken, en zulks doet op eene wijze in strijd met zijne licentie, zal onderworpen zijn aan de straffen bepaald bij art. 1 dezer wet.

20. De beslissingen van de Commissie omtrent het goedkeuren of niet van licentiën, overdracht daarvan, enz., zullen zoo spoedig mogelijk aan den ambtenaar belast met het uitreiken der licentiën en aan de ambtenaren der prosecutie, binnen het ressort, waar de licentie verleend is, worden medegedeeld, die dan zullen handelen overeenkomstig de beslissingen der Commissie.

21. Zoodra eene licentie bij de kleine maat of voor hotels langs den weg zal vergund zijn aan eenigen persoon, die daarvoor aanzoek gedaan heeft, zal zulk een persoon eene borg-akte passeeren voor den ambtenaar belast met het uitreiken der licentien en die mits deze geautoriseerd is zulk een borgtocht te nemen voor de som van £300 sterling, met twee gegoede borgen, die solidair aansprakelijk zullen zijn.

Vorm van borg-akte volgens Schedule afdeeling A.

22. Eenig persoon eenige licentie bij de groote of kleine maat verkregen hebbende als voormeld, zal op eene zichtbare plaats aan de buitenzijde van het gebouw waaruit wijnen, sterke of moutdranken verkocht worden, een uithangbord aan den muur plaatsen of vasthechten, waarop in groote zichtbare en leesbare letters van ten minste twee duim in lengte zal geschilderd zijn, zijn volle naam, of in geval van vennootschappen de naam of titel der firma of de vennootschap, en onder dezen naam of titel de woorden «Gelicentieerde Handelaar,» of «Handelaar in wijnen, sterke of moutdranken bij de groote of kleine maat,» naar het geval mocht zijn, en

Vergunning voor hoogstens zes dagen op andere plaatsen te verkoopen.

Strafbepaling tegen het gebruiken van een licentie in strijd met den inhoud.

Kennisgeving v. de beslissing der Commissie aan betrokken ambtenaren.

Welke licentiehouder borg moet stellen.

Uithangbord.

zal zulk uithangbord in goeden staat houden gedurende de voortdoring zulker licentie; en in gebreke blijvende van zulk uithangbord vast te hechten of hetzelve in een staat te houden op de wijze als voorzegd, zal hij vervallen in en onderworpen zijn aan eene boete van minstens £5 en hoogstens £15, en in geval het geheele opgelegde bedrag der boete en van de kosten niet binnen drie dagen na uitspraak des Rechters zal betaald zijn, dan tot gevangenisstraf van ten hoogste eene maand, tenzij de boeten en onkosten vroeger betaald worden. Doch niets in deze wet vervat zal uitgelegd worden alsof er eenig uithangbord vereischt wordt, vastgemaakt of geplaatst te worden voor een hotel, kost- of logieshuis of club.

Uitzondering.

Strafbepaling tegen het hebben van zulk uithangbord zonder licentie.

23. Iemand, die geene zoodanige licentie zal hebben verkregen als voormeld, en eenig zulk uithangbord zal vasthechten voor of aan zijn huis, winkel, of pakhuis, of eenige andere plaats, zal gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste 3 maanden.

Geen kleurling mag barbediende zijn.

24. Een gelicentieerde drankverkooper zal niet het recht hebben een kleurling als bediende te employeeren om wijn, sterke- of moutdranken te verkoopen, te geven, of op eenige andere wijze af te staan aan eenig cliënt.

Strafbepaling.

Bij overtreding van bovengenoemde bepaling zal de licentiehouders gestraft worden met eene boete van minstens £7 10s. en hoogstens £25 of bij wanbetaling gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden.

Bepaling omtrent den toegang tot een kantien.

25. Een gelicentieerd kantien,- bar,- of bierhalhouder in eene stad, dorp, standsdorp of delverij zal geene klanten toelaten, zijn tot drankverkoop bestemd vertrek binnen te komen of te verlaten langs eene achter of zijdeur of door eene deur die gemeenschap heeft met een winkel of bezigheid onder verbeurte, bij de eerste overtreding eener boete van minstens £5 en hoogstens £10, of gevangenisstraf van niet meer dan eene maand: voor eene volgende overtreding eene boete van minstens £7 10s. en hoogstens £20 of gevangenisstraf van hoogstens 3 maanden; voor eene derde overtreding eene boete van minstens £25 en hoogstens £50 of gevangenisstraf van hoogstens 6 maanden, met verbeurte van licentie.

Strafbepaling.

26. Het zal aan een gelicentieerden drankverkooper bij de kleine maat niet geoorloofd zijn in hetzelfde vertrek eenige bezigheid te drijven behalve den verkoop van dranken onder deze wet en tabak, sigaren en sigaretten in 't klein.

In een lokaal tot drankverkoop bestemd mag niets anders verkocht worden dan enz.

In eene lokaliteit, waar eene winkelbezigheid uitgeoefend wordt, is het verboden drank te schenken, hetzij tegen betaling of voor niet.

Bij overtreding zal de licentiehouders gestraft worden met eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £25 of gevangenisstraf van ten hoogste twee maanden. Strafbepaling.

27. Indien een gelicentieerde drankverkooper onder de voorzieningen dezer wet een ander zal toelaten tot het bestuur, opzicht of de leiding van het gebouw of gebouwen waarvoor of waarin hij licentie houdt om sterke of moutdranken te verkoopen, gedurende zijne afwezigheid, of op eenige andere wijze langer dan 28 achtereenvolgende dagen, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van den Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie, zal hij onderhevig zijn aan eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf niet te bovengaannde drie maanden. Vergunning van Landdrost noodig om voor langer dan 28 dagen de leiding v. een dranklokaal te laten waarnemen.

23. Op schriftelijk verzoek van beide partijen, geteekend in tegenwoordigheid van twee getuigen, zal de Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie het recht hebben eenige licentie onder deze wet tijdelijk aan een ander over te dragen om gemelde bezigheid zooals bovengenoemd voor den gelicentieerden drankverkooper te besturen voor een tijdperk door hem te worden bepaald. Voor zulk tijdperk zal dan deze bestuurder verantwoordelijk zijn voor alle overtredingen van deze wet, of eenige latere wetten regelende den verkoop van dranken, op gelijke wijze omschreven in art. 50 van deze wet. Tijdel. overdracht v. eene licentie.

29. Een licentiehouders onder deze wet zal geen drank mogen verkoopen of eenige zijner kamers of vertrekken in zijn gebouw of gebouwen tot den verkoop van zulke dranken als voormeld open houden, noch toelaten dat drank in eenige van dezulke gedronken of gebruikt zal worden, gedurende eenig gedeelte van den Zondag, Goeden Vrijdag, Paaschmaandag, Hemelvaartsdag, Pinkstermaandag, Dingaansdag en Kerstdag, of tusschen de uren van 9 des avonds en 6 in den morgen van eenigen anderen dag, uitgezonderd in de door de Commissie goedgekeurde hotels, kost- en logieshuizen, waarin aan inwonenden, kostgangers bij maaltijden drank zal mogen verschaft worden, die zij noodig hebben, met dien verstande dat niets in dit artikel vervat betrekking zal hebben op den verkoop van drank in de door de Regeering goedgekeurde «clubs». Wanneer een licentiehouders geen sterke dranken mag verkoopen.

Overtredingen van bovengemelde bepalingen zullen gestraft worden met eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £25 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste 2 maanden. Uitzondering.

30 De Commissie bij hare gewone zittingen zal het recht hebben gelicentieerde drankverkoopers bij de Strafbepaling.

Verlof tot verkoop van 9—12 's avonds.

kleine maat verlof te geven open te houden na 9 des avonds tot 12 uur des avonds op werkdagen.

Dit verlof kan verleend worden voor een tijdperk van hoogstens drie maanden met recht van terugname.

De verlofbrief zal een zegel dragen berekend tegen 2s. 6d. per dag.

Strafbepaling.

Eenig persoon, openhoudende zonder verlof als bovenvermeld, zal gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste twee maanden.

Strafbepaling tegen kleurling in bezit gevonden van wijn of sterke drank.

31. Een kleurling in bezit gevonden van wijn, sterke- of moutdranken, mits niet zulken wijn, sterke- of moutdrank wettig vervoerende in den dienst van zijnen dienstheer, zal gestraft worden met gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden, ook zullen hem slagen kunnen toegediend worden vijf en twintig niet te bovengaande. De drank bij hem gevonden zal verbeurd verklaard worden ten voordeele van 's lands kas.

Strafbepaling tegen onwettige uitreiking v. verlofbrief.

32. Eenig persoon, die eene geschreven toestemming of een verlofbrief uitreikt aan eenig kleurling niet in zijn dienst zijnde, of die eenige geschreven toestemming of verlofbrief vervalscht, of eenigen kleurling, die zoodanigen verlofbrief uitreikt, hetzij voor zichzelf of voor anderen, zal gestraft worden met eene boete van ten hoogste £100, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden. In geval van kleurlingen kunnen ook geeselslagen worden toegevoegd van ten hoogste vijf en twintig.

Strafbepaling voor verkoop van drank aan kinderen en dronken personen.

33. Niemand zal met of zonder licentie wijnen, sterke of moutdranken verkoopen, geven, verruilen of op eenige andere wijze afstaan aan eenig kind onder de zestien jaren, of aan eenig persoon reeds onder den invloed van eenigen sterken of bedwelmenden drank, op straffe bij overtreding van dit art. van eene boete van ten hoogste £50, of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden.

Strafbepaling bij tweede overtreding.

Wanneer een gelicentieerd drankverkooper dit artikel voor de tweede maal overtreedt zal hij gestraft worden met terugtrekking der aan hem verleende licentie.

Verplichting van licentiehouder.

Wanneer een persoon reeds onder den invloed van eenigen sterken of bedwelmenden drank in de kantien, in de bar of in de bierhal van een gelicentieerd drankverkooper komt, dan zal de gelicentieerde drankverkooper dadelijk daarvan kennis doen geven aan de plaatselijke politie, indien die er is, die alsdan die personen onder zijne zorg zal medenemen, of wel dien persoon verwijderen of doen verwijderen uit het lokaal waar gelag gezet wordt.

Bij nalatigheid of verzuim in dezen zullen dezelfde straffen toegepast worden als in het eerste gedeelte van dit artikel bepaald.

34. Niemand zal met of zonder licentie wijnen, sterke of moutdranken, aan eenigen persoon mogen verkoopen, verruilen, geven of op eenige andere wijze afstaan of toereiken, wanneer hij door den Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, of den man of de vrouw of eenigen anderen aanverwant van zoodanigen persoón of door eenigen anderen in hem belangstellenden persoon, zal gewaarschuwd zijn, dat hij of zij in de gewoonte is zich aan dronkenschap schuldig te maken en door zoodanigen Landdrost of ambtenaar, belast met de crimineele jurisdictie, aanverwant of anderen belangstellenden persoon verzocht wordt aan zulken persoon als voormeld geene wijnen of eenige andere bedwelmende dranken te verkoopen, of op eenige andere wijze af te staan. In geval van eenige overtreding van de bepalingen in deze afdeeling vervat, of eenig gedeelte daarvan, zal de overtreder onderworpen zijn bij de eerste overtreding, aan eene boete van minstens £15 en hoogstens £50 of gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden; en bij elke volgende overtreding aan eene gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, met of zonder harden arbeid, en daarenboven gehouden zijn tot schadevergoeding van boete of eenig ander leed aan den persoon aan wien hij zulken drank als voormeld zal hebben verkocht of toegereikt, en waarin zoodanige persoon tengevolge daarvan mocht zijn vervallen, zoomede tot vergoeding van alle schade door zoodanigen persoon, alzoo onder den invloed des dranks handelende, aan eenigen anderen persoon of aan de bezittingen van eenigen anderen persoon toegebracht of veroorzaakt.

In geval van eenige verkooping van wijnen, sterke of moutdranken in eenig geval als voormeld op credit, zal het koopbedrag niet in eenig Gerechtshof kunnen worden verhaald.

35. In het vervolg zal geene licentie voor hotels langs den weg verleend of vernieuwd worden, tenzij de applicant de schriftelijke toestemming overlegt, van minstens twee derde van de op de boeken van den Veldkornet ingeschrevene inwoners, die binnen 12 mijlen wonen van de plaats waarvoor licentie aangevraagd wordt; in dezen kring zijn niet begrepen de inwoners van steden, dorpen en standsdorpen; benevens een certificaat van den Veldkornet der wijk verklaarende dat die personen die hunne toestemming gegeven hebben in zijne boeken ingeschreven zijn,

Verkoop van drank aan personen waartegen gewaarschuwd is, verboden.

Strafbepaling.

Schuld voor drank in strijd met dit art. geleverd is niet invorderbaar.

Hotels langs den weg.

en dat op de plaas waarvoor licentie aangevraagd wordt, een geschikt gebouw voor een hotel staat, van steen gebouwd of van ijzer behoorlijk van binnen met hout beschoten, met ten minste 3 slaapkamers, één eetkamer en één zitkamer, alle behoorlijk gemeubeleerd en voldoende herberg gevende voor minstens 6 menschen. Verder moet er eene behoorlijke stal wezen, voorzien van al het noodige, voor minstens 8 paarden, muilen of ezels, benevens de noodige privaten, alles waarvan in nette orde moet zijn.

In geval van nieuwe applicaties, zal de persoon, aan wien eene licentie voor een hotel langs den weg verleend is, verplicht zijn te voldoen aan bovengestelde voorwaarden binnen drie maanden na het toestaan van zoodanige licentie.

De houder van een hotel langs den weg, is verplicht reizigers te voorzien van goed en substantieel voedsel, alsmede goed voer voor paarden.

In het gebouw waarvoor de licentie aangevraagd wordt, zal geene bezigheid gedreven worden, behalve den verkoop van drank en tabak, sigaren en sigaretten in 't klein.

Bij niet voldoening aan de bepalingen van alinea 1 van dit artikel, zal de licentie door de Commissie geweigerd worden.

Bij niet voldoening aan alinea 2 van dit artikel, zal de licentie teruggetrokken worden door de Commissie of den Landdrost, of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie.

36. In steden, dorpen of publieke delverijen zal geen hotel-, kost- of logieshuislicentie volgens wet no. 13 van 1887 voor gebouwen worden uitgereikt, waar ook wijnen, sterke- of moutdranken verkocht worden, zonder toestemming der Commissie, die zich eerst vergewissen zal, dat de gebouwen geschikt zijn voor dit doel en dat de bezigheid daarin gedreven, die is van een bona fide hotel, kost- of logieshuis.

37. Tot de betere instandhouding van de publieke rust en orde, zal het eenigen Landdrost, Vrederechter, Veldkornet of Politiebeambte binnen zijne jurisdictie, geoorloofd zijn ten allen tijde binnen eenig gebouw, erf, plaats of standplaats van eenigen gelicentieerden drankverkooper te gaan waar eenig oproer of rustverstoring plaats vindt of plaats gevonden heeft, of wanneer personen zich daar bevinden op volgens deze wet verboden uren of dagen, of dat bevonden wordt bezocht te worden door mannen en vrouwen van algemeen bekende slechte faam en karakter, ten einde alle oproermakende en rustverstoringe of drinkende lieden, zijnde geene

Hotels enz. in steden, dorpen enz.

Binnentreding en verdere bevoegdheid van Landdrost Vrederechter enz. in geval van rustverstoring.

bona fide daar wonende personen, daar gevonden te verwijderen of in veilige bewaring te stellen, en indien de houder der licentie van eenig zulk huis, of zijn plaatsvervanger of ondergeschikte eenige der bovengemelde ambtenaren weigeren zal toe te laten of hen zal tegenhouden of verhinderen om hun plicht uit te oefenen, zal hij gestraft worden met eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste zes maanden.

Strafbepaling op verzet.

Het wordt verder verstaan dat ingeval van weigering om den ambtenaar als bovenvermeld toe te laten, zullen zij, desnoods met geweld, het recht hebben het huis, vertrek of plaats binnen te gaan.

38. De Landdrost of ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie, of eenig Vrederechter, Veldkornet, of Assistent Veldkornet, zal gerechtigd zijn, wanneer er oproer of wanorde plaats vindt of plaats gevonden heeft, eenig drankhuis te sluiten of te doen sluiten voor een tijdperk, ééne maand niet te bovengaande, en indien iemand tegen het bevel van genoemden ambtenaar toch openhoudt, zal hij gestraft worden met een boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste drie maanden, en zal zijne licentie verbeurd kunnen verklaard worden.

Wanneer sluiting van een drankhuis door Landdrost enz. kan geschieden.

De ambtenaar bovengenoemd zal dan binnen 3 dagen een volledig rapport met alle stukken aan den Staatsprocureur zenden, die hiermede gemachtigd wordt naar bevind van zaken, het tijdstip hierboven gesteld te verminderen indien hij zulks wenschelijk moge achten.

Rapport aan Staatsprocureur.

39. Iemand door den Landdrost, Veldkornet, Vrederechter of Politiebeampte gevonden in staat van dronkenschap of dronken en ongereed, of dronken en geraasmakend op of aan eene straat, weg of laan, of in een publiek huis, winkel, pakhuis, hotel of welke plaats ook, zal zonder lastbrief gearresteerd kunnen worden, en wanneer dit 's avonds het geval is, geplaatst worden in een gevangenis achter slot, of in een huis van verbetering en zal in elk geval, zonder uitstel worden gebracht den eerstvolgenden dag of zoo spoedig mogelijk daarna, wanneer die geen Zondag of publieke feestdag is, voor den Landdrost of Vrederechter, die aldaar rechtsbevoegd is. Elk zoodanige persoon zal, na schuldig bevonden te zijn, beboet worden met minstens £1 en hoogstens £5 voor de eerste overtreding, bij wanbetaling gevangenisstraf met of zonder harden arbeid en met of zonder schraal diëet van ten hoogste veertien dagen; in geval van herhaalde overtreding met eene boete van minstens £5 en hoogstens £15, of gevangenisstraf met of zonder harden

Dronkenschap op den openbaren weg enz.

Strafbepaling.

arbeid en met of zonder schraal diët van ten hoogste ééne maand. In geval van kleurlingen zoodanig gearresteerd, kunnen ook geeselslagen worden toegevoegd van ten hoogste vijftien voor de eerste overtreding en ten hoogste vijf en twintig voor verdere overtredingen.

Wanneer huiszoeking kan plaats hebben.

40. Eenig Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, Publieke Aanklager, Resident-Vrederechter. Vrederechter of Veldkornet. zal, indien hij door eene beëedigde verklaring tevreden is, dat er gegrond vermoeden bestaat, dat er op eenige plaats, in eenig gebouw, vertrek of in eenig voertuig hoe ook genaamd, wijn, sterke- of moutdrank verkocht is of daar gehouden wordt met het doel om te verkoopen, zonder dat de eigenaar, bewoner of rechthebbende eene licentie heeft onder deze wet, gemachtigd zijn eenen lastbrief tot huiszoeking te verleenen. De persoon of personen, den lastbrief uitvoerende, zullen, desnoods met geweld, het huis of plaats of voertuig genoemd in den lastbrief, binnegaan, en eenige wijnen, sterke- of moutdranken in beslag nemen met de vaten of bottels en kisten, die de dranken bevatten en de persoon of personen in wiens of wier bezit genoemde dranken gevonden worden in wettige hechtenis te nemen.

Inbeslagneming der dranken.

De eigenaar, bewoner of rechthebbende zooals boven vermeld indien schuldig bevonden, zal gestraft worden volgens art. 1 dezer wet en alles wat in beslag genomen is, verbeurd worden verklaard aan 's lands kas, met dien verstande dat de billijke kosten van de inbeslagneming zullen vergoed worden uit de opbrengst der in beslag genomen goederen.

Bevoegdheid van Landdrost enz. in geval er bedenking bestaat dat iemand drank verkoopt zonder licentie.

41. Wanneer eenig persoon, onder eede, informatie aan den Landdrost, Resident-Vrederechter of ambtenaar met gelijke jurisdictie, zal geven en waarschijnlijk redenen zal aantoonen waarom hij iemand verdacht houdt van eenige der dranken als voormeld zonder licentie te verkoopen, zal het voor zulken Landdrost, Resident-Vrederechter of ambtenaar met gelijke jurisdictie, binnen zijne jurisdictie geoorloofd zijn om zulken verdachten persoon voor hem te dagvaarden, zoo ook eenig ander persoon welken zulk een ambtenaar zal vermeenen in staat te wezen van zulke zaak, goede getuigenis te geven, om voor hem geëxamineerd te worden op de beschuldigingen tegen zulk een verdachten persoon en zoo zulke personen, aldus als getuigen gedagvaard, zouden weigeren te verschijnen of zullen weigeren om onder eede onderzocht te worden en getuigenis te geven als voormeld, zal het den gezegden Landdrost, Resident-Vrederechter of anderen ambtenaar als voormeld, geoorloofd zijn om ieder

zulken overtreder in hechtenis te stellen voor ten hoogste eene maand, of tot dat hij niet langer weigeren zal geëxamineerd te worden en getuigenis te geven als voormeld.

42. Eenig Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, en eenige Resident-Vrederechter zal gerechtigd zijn, op redelijke gronden van suspicie bij hem aangebracht, dat daar eenig persoon handelt in drank in strijd met de bepalingen dezer wet, een lastbrief te verleen tot onderzoek van den winkel of arder gebouw waarin men vermoedt dat drank aangehouden wordt.

Lastbrief tot onderzoek.

43. Eenige Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, Resident-Vrederechter, Vrederechter, Veldkornet of Publieke Aanklager, Hoofd van Politie of Hoofd van het Speurder-Departement of eenige Politiebeampte zal het recht hebben een huis of vertrek binnen te gaan waar wijnen, sterke- of moutdranken verkocht worden en inzage te eischen van de licentie. Wanneer die niet vertoond wordt en geene gegronde redenen opgegeven worden voor het niet vertoonen derzelve, zal de gelicentieerde drankverkooper gestraft worden met eene boete van ten hoogste £10, of gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

Landdrost enz. kan vertooning der licentie vorderen.

Strafbepaling bij niet vertooning.

44. Indien eenig gelicentieerde drankverkooper beschuldigd staat van eenige overtreding dezer wet, zal hij in het Hof zijne licentie inleveren. Dit document zal voldoende bewijs zijn dat hij de gelicentieerde drankverkooper is bedoeld in de zaak in kwestie. Wordt hij schuldig bevonden, zal het Hof er achterop het vonnis endosseeren, doch in geval dat een vonnis in appèl vernietigd wordt, zal zulks ook door het Lager Hof er achterop geëndosseerd worden. Indien de beschuldigde de licentie niet produceert of geene gegronde redenen opgeeft, zal hij bij hetzelfde verhoor en zonder dat eenige verdere stappen noodig zijn, gestraft worden met eene boete van minstens £5 en hoogstens £10, bij wanbetaling gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

Licentie is voldoende bewijs dat iemand drankverkooper is.

Strafbepaling.

Wanneer een gelicentieerde drankverkooper gedagvaard wordt wegens overtreding van eenige bepaling dezer wet, of eenige latere wetten regelende den verkoop van wijnen, sterke of moutdranken, en de gerechtsboete niet in staat is deze dagvaarding persoonlijk te dienen, kan hij volstaan met eene kopie er van aan te hechten of te laten in het gebouw waar de drank verkocht werd. Wanneer 14 dagen daarna de gelicentieerde, drankverkooper zich niet zal aangemeld hebben bij het Hof van den Landdrost of ambtenaar der crimineele jurisdictie, vermeld in de dagvaarding, zal de publieke

Hoe dagvaarding in strafvervolgingen gediend kan worden

Wanneer gebouw voor verkoop van drank kan gesloten worden.

aanklager bij het Hof applicatie maken om gemeld gebouw of gebouwen onmiddellijk voor den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken te sluiten, het Hof zal dan het recht hebben last te geven, zonder eenige verdere procedure hieraan te voldoen en de licentie te cancelleeren.

De griffier van het Hof zal, nadat de licentie door hem geëndosseerd is, den Secretaris van de Dranklicentie Commissie kennis geven van zoodanigen persoon.

Drankverkooper wordt beschouwd te zijn zonder licentie tenzij hij die ver- toont enz.

45. Bij het nemen van stappen tegen eenigen verkoo- per, handelaar of eigenaar van drank, die zonder licentie of in strijd met zijn licentie drank verkoopt, zal zoo iemand beschouwd worden als niet gelicentieerd of niet de licentie hebbende, waaronder hij beschuldigd wordt, gehandeld te hebben, totdat hij bij het onderzoek der zaak zijn licentie ver- toont of bewijst dat hij die heeft.

Verbeurdverklaring der licentie in geval van onzedelijkheid.

46. Indien eenige gelicentieerde drankverkooper toelaat, dat eenige zijner gebouwen of vertrekken gebruikt worden voor onzedelijke doeleinden, zal de Landdrost of ambtenaar belast met de Crimineele Jurisdictie, na behoorlijk bewijs, gerechtigd zijn de licentie verbeurd te verklaren, en gemeld gebouw of vertrek te sluiten voor den verderen verkoop van dranken onder deze wet.

Gevallen waarin schuld voor geleverde drank niet invorderbaar is.

47. Niemand zal gerechtigd zijn eenige zaak, actie of proces te mogen instellen of brengen, tot verhaal van eenige som gelds voor of op rekening van eenige wijnen, sterke- of moutdranken, op crediet verkocht in eenige hoeveelheid minder dan de hoeveelheid toegelaten onder eene licentie bedoeld onder *b* van art. 4 van deze wet te verkoopen, en in geval eenig persoon van iemand eenig onderpand bij wijze van securiteit voor de betaling van eenige som of sommen gelds voor zulke dranken aldus verschuldigd nemen of ontvangen zal, of in betaling daarvan eenig artikel, wat het ook zij, in de plaats van geld nemen of ontvangen zal, zal hij onderhevig zijn aan eene boete van minstens £7.10 en hoogstens £20, voor ieder pand zoo aangenomen of door hem ontvangen en de persoon of personen aan wien zulk pand behooren zal, zal hetzelfde recht hebben tot terugbekoming van zulk pand, of de waarde daarvan, als ware het niet als een pand gegeven.

Strafbepaling voor bet aannemen van panden.

Bepalingen tegen ontduiking van verbod drank te verkoopen zonder licentie.

48. Waar iemand, die geene licentie heeft om bij de kleine maat te verkoopen aan iemand anders drank geeft waarvoor hij consideratie ontvangt, ofschoon hij voorgeeft dat die consideratie ontvangen is voor iets anders, zal hij, niettegenstaande dat zoodanige consideratie in daad en in werkelijkheid gedeeltelijk voor iets

anders gegeven is, schuldig gevonden mogen worden aan verkoopen van drank zonder licentie en gestraft worden met den straf bepaald in art. 1 dezer wet.

49. Publieke Aanklagers der verschillende Hoven zullen verplicht zijn, in alle gevallen waar kleurlingen wegens dronkenschap worden voorgebracht, het meest nauwkeurig onderzoek in te stellen naar de oorzaak van de dronkenschap en de plaats waar en de persoon door wien aan hen drank is verschaft, ten einde prosecutie tegen den persoon te kunnen instellen, wegens onwettigen handel in sterke dranken.

Zoo de kleurling, wegens dronkenschap voorgebracht, weigert den naam te noemen van den persoon, die hem den drank verstrekt heeft, de plaats aan te toonen alwaar hij zulken drank verkregen heeft, zal hij gestraft worden met eene boete van ten hoogste £5, of gevangenisstraf met of zonder harden arbeid van ten hoogste een maand en met of zonder geeselslagen vijf-entwintig niet te bovengaande.

50. Ieder gelicentieerde drankverkooper zal verantwoordelijk zijn voor eenige overtreding en alle overtreding dezer wet, die in zijn gebouw of vertrek of erf of standplaats gepleegd wordt of worden, al wordt zoodanige overtreding gepleegd door zijn bediende, ondergeschikte plaatsvervanger of door eenig ander persoon. Wanneer het echter duidelijk mocht blijken, dat zoodanige overtreding gepleegd werd met het doel om zoodanigen drankverkooper als voormeld te benadeelen of gestraft te krijgen, zal zoodanige drankverkooper niet verantwoordelijk zijn voor zoodanige overtreding.

51. Het is aan eenigen gelicentieerden drankverkooper verboden aan een politiedienaar of gevangenenbewaarder, gedurende den tijd dat hij op wacht of gedurende de uitvoering van zijn plicht is, eenige wijnen, sterke- of moutdranken te verkoopen, te geven, te verruilen of op eenige andere wijze af te staan, op straffe van eene boete van minstens £15 en hoogstens £50, of gevangenisstraf van ten hoogste eene maand.

52. Een politiebeampte zal noch direct noch indirect eenig belang mogen hebben in of tot eenige bezigheid waar wijn, sterke- of moutdranken worden verkocht, noch zal hij direct of indirect van eenig gelicentieerden drankverkooper eenige gift of gunst mogen ontvangen. Bij overtreding zal de schuldige politiebeampte zoowel als de gever gestraft worden met den straf bepaald in art. 1 der wet.

Onderzoek in te stellen waar een kleurling dronken geworden is.

Strafbepaling tegen kleurling die weigert plaats te noemen.

Drankverkooper verantwoordelijk voor zijn ondergeschikten enz.

Uitzondering.

Verbod om aan politiedienaar enz. in dienst drank te schenken.

Politiebeampte mag geen belang hebben in drankbezigheid.

Jurisdicctie.

53. Alle overtredingen tegen deze wet zullen voor den Landdrost of ambtenaar met gelijke jurisdictie, of Resident-Vrederechter, binnen wiens jurisdictie zij gepleegd zijn, mogen worden gebracht en door hem beslist.

Verkoop van drank in executie.

54. Niets in deze wet vervat, zal strekken of uitgelegd worden te strekken eene licentie te vereischen ten verkoop van eenige der dranken voormeld, door een baljuw of anderen beambte handelende uit kracht en autoriteit van eenig Hof, Rechter of Landdrost, of door curatoren in insolvente boedels, of executeuren testamentair en datief.

Verkoop van drank op delverijen.

55. De bepalingen met betrekking tot publieke delverijen zijn ook van toepassing op die stukken grond die, hetzij door wet, hetzij door Regeeringsbesluit, gebracht zijn onder de jurisdictie van den ambtenaar op de delverij.

Toekenning v. een deel der boete aan aanbrenger.

56. De Regeering kan een deel, doch niet meer dan een derde van de opgelegde en betaalde boete toekennen aan den aanbrenger.

Herroepingsclausule.

57. Alle vorige wetten en bepalingen voor den verkoop van wijnen, sterke- of moutdranken tot nu toe van kracht, worden hiermede herroepen.

Inwerkingtreding.

58. Deze wet treedt in werking op den 20sten October 1897.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 9 October 1897.

A. Borgacte voor verkoop van drank.

Vormen.

Compareerde voor mij
 op dezen dag van
 wonende te die verklaart schuldig te
 zijn aan den Staatsprocureur der Zuid-Afrikaansche Re-
 publiek, of zijne wettige opvolgers in dat ambt, de som
 van £ sterling, en
 en
 verklaren elk schuldig te zijn aan gemelden Staatspro-
 cureur de som van £ sterling, te worden in-
 gevorderd van hunne wederzijdsche goederen en gronden,
 wanneer gezegde
 zich aan eenige overtreding der drankwet schuldig maakt.
 Aldus gedaan enz., enz.

B. Vorm van licentie bij de groote maat.

Ik (vul in naam en kwaliteit van ambtenaar) van
 verklaar op dezen dag van
 bij dezen wonende te
 gemachtigd en bevoegd om wijnen, sterke, of mout-
 dranken te verkoopen bij de groote maat te
 en niet elders voor van den
 dag van 189 en niet langer.
 (Get.)
 Betrekking.

C. Vorm voor licentie bij de kleine maat.

Ik (vul in naam en kwaliteit van ambtenaar) van
 verklaar op den dag van
 bij dezen wonende te
 gemachtigd en bevoegd om wijnen, sterke, of mout
 dranken te verkoopen bij de kleine maat te
 en niet elders voor van den
 dag van 189 en niet langer
 (Get.)
 Betrekking.

D. Verlofbrief volgens art. 30.

Verlof wordt hiermede verleend aan den gelicenti-
 eerden drankverkooper om zijn, haar
 of hun gebouw, voor het doel van verkoop van drank,
 overeenkomstig de wet, open te houden tot 12 uur 's avonds
 Geldig voor dagen, zijnde van af den
 dag van 189 tot den
 (Get.)
 Betrekking

Schedule E.

Als benoemd en aangesteld als Lid van de Dranklicentie-Commissie te _____, beloof en zweer ik plechtig trouw aan het Volk en de Regeering van dezen Staat, dat ik mij in de uitoefening van den aan mij opgedragen plicht zal gedragen overeenkomstig de *Wet bepalende de wijze waarop wijnen, sterke- of moutdranken, waaronder begrepen kafferbier, mogen worden verkocht*, dat ik zal handelen onpartijdig, zonder aanzien des persoons, dat ik bevoegd ben Lid te zijn van eene Dranklicentie-Commissie en niet behoort onder de personen vermeld onder de letters *a, b, c, d, e, f, g, h, i* en *j* van art. 13 der bovengenoemde wet, dat ik aan niemand eenige gift of gunst gedaan of beloofd heb om tot die betrekking te geraken; van niemand eenige gift of gunst te zullen aannemen, wanneer ik vermoeden kan dat deze gedaan of bewezen zou worden om mij in mijne betrekking ten voordeele van den gever of begunstiger over te halen, en niets anders te beoogen dan den bloei, de welvaart en onafhankelijkheid van het Land en Volk dezer Republiek.

Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!

Bezwoeren voor mij te _____ op heden
den _____ 189 .

WET N°. 14, 1897,¹⁾

OP HET MIJNEN NAAR ONEDELE METALEN EN MINERALEN
IN DE ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

Goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 1448 der notulen, dd. 8 October 1897, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1597 der notulen, dd. 22 October daaropvolgende.

ARTIKEL 1. Het eigendomsrecht van en het beschikingsrecht over onedele metalen en mineralen, zoowel op geproclameerde als ongeproclameerde gronden, behoort aan den eigenaar van den grond.

Eigendomsrecht in onedele metalen behoort aan eigenaar van den grond.

2. Deze wet is van toepassing op ijzer, lood, koper, tin, zink, kobalt, nikkel, arsenicum, mangaan, antimonium, bismuth en zwavel, zoowel gedegen als erts, alsook op steenkool, graphiet en andere delfstoffen, omtrent welker exploitatie geene andere wettelijke bepalingen bestaan.

Op welke metalen deze wet toepaslijk is.

Zilvererts en kwikzilvererts vallen onder de bepalingen dezer wet.

3. Bewerkers van *privaten* grond, hetzij geproclameerd of niet geproclameerd als publieke delverij, moeten aan den Staat betalen een zeker percentage van de waarde der gevonden mineralen, welke zijn bewerkt of weggevoerd, hetwelk nu vastgesteld wordt op 1 percent.

Bewerkers betalen 1 pct. aan den Staat.

4. Op Gouvernementsgrond, welke geproclameerd is als publieke delverij, zullen op aanvraag licenties verkregen kunnen worden bij de betrokken ambtenaren voor het prospecteeren en delven naar metalen en mineralen als bedoeld in art. 2 en wel voor eene oppervlakte van 12 claims, groot 150 bij 400 voet elk, tegen betaling van 10s. per blok van 12 claims voor het eerste jaar, waarna de licenties kunnen vernieuwd worden tegen betaling van 5s. per maand en per blok van 12 claims in zoverre door de Regeering geene andere rechten daarop verleend zijn.

Prospecteeren en delven op Gouvts. grond.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 3 November 1897. (No. 924).

Percentage aan den Staat te betalen.

De houders van licenties op geproclameerden Gouvernementsgrond zijn verplicht aan den Staat te betalen 1 percent overeenkomstig art. 3 van het gevonden mineraal hetwelk is verwerkt of vervoerd.

Afpenning v. claims onder de goudwet.

5. Een of meer claims onder deze wet afgepend, op geproclameerde gouvernementsgrond zal of zullen te eeniger tijd door een ander persoon voor edele metalen kunnen worden afgepend en bewerkt, onder de voorschriften en bepalingen van de goudwet.

Bewerders dragen zorg anderen geen schade of last te veroorzaken.

6. Mocht een der in art. 2 bedoelde onedele delfstoffen gevonden worden op een claim, uitgenomen onder en bedoeld bij de Goudwet, dan moeten de bewerkers van de verschillende delfstoffen zorg dragen elkander geene schade of overlast aan te doen, en zullen zij aansprakelijk en verantwoordelijk zijn den een tegenover den ander voor eenige schade of overlast veroorzaakt.

Wijze v. afpenning der claims.

7. De houders van licenties hebben het recht hunne claims wat betreft hunne onderlinge positie, zoodanig af te pennen, als zij zullen wenschelijk achten.

Boekhouding.

8. Bewerders van metalen en mineralen als bedoeld in art. 2 zijn verplicht nauwkeurig boek te houden van de hoeveelheid en de bijzonderheden der verkregen metalen en mineralen, en de opbrengst daarvan, waarvan jaarlijks vóór den 1sten Februari staten moeten worden ingezonden aan het Hoofd van Mijnwezen.

Strafbepaling.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met eene boete van hoogstens £40, bij wanbetaling te vervangen door gevangenisstraf van ten hoogste één maand.

Inzage der boeken.

Inzage der boeken zal ten allen tijde moeten worden verleend aan de ambtenaren, welke voor dit doel door de Regeering zullen worden aangewezen. Indien zulks door de Regeeringsambtenaren geëischt wordt, zal de juistheid van de opgaven der boeken onder eede van den bewerker of van zijnen boekhouder moeten verzekerd worden.

Bij niet betaling van gelden aan Regeering verschuldigd heeft deze recht van inbeslagneming.

9. Indien de op 1 Februari van elk jaar aan de Regeering verschuldigde betaling op den 1sten Maart daaraanvolgende, niet behoorlijk is aangezuiverd, kan de Regeering beslag leggen op de mineralen, roerende en onroerende goederen, welke zich op de claims of mijn van zoodanige bewerker mogen bevinden, met het recht die mineralen, roerende en onroerende goederen in executie te doen verkoopen, na drie maanden kennisgeving, tot het bedrag van het aan de Regeering verschuldigde met de kosten.

Aan welke personen licenties kunnen worden uitgereikt.

10. Licenties zullen alleen worden uitgereikt aan banke personen, die zich onderwerpen aan de wetten des lands en wanneer zij aan den ambtenaar, die licen-

ties uitreikt, kwitantie of certificaat kunnen overleggen, dat zij hunne persoonlijke belastingen, volgens wet, over het loopende jaar hebben betaald.

Licenties zullen zonder procuraties worden verleend. Echter zal een zegel van 1s. 6d. per claim gesteld moeten worden op de eerste licentie.

Op de licenties moet worden vermeld naar welk metaal of mineraal zal worden geinspecteerd.

11. Bij het prospecteeren en delven naar onedele metalen en mineralen als bedoeld in art. 2, op geproclameerde Gouvernements- of geproclameerde private gronden zullen omtrent water, waterrechten opmetingen, inzending van plannen, hoekpennen en bakens, certificaat van bezitrecht en speciale registratie, met inachtneming van art. 7 hiervoren, dezelfde bepalingen gelden als die voorkomende in de Goudwet.

Bepalingen der goudwet op waterrechten toepasselijk

12. Houders van licenties kunnen hunne claims en rechten overdragen aan derden.

Overdracht van claims.

De overdracht van claims, uitgenomen onder deze wet, zal geschieden op dezelfde wijze als bepaald in art. 96 van de Goudwet. Ingeval geen Mijncommissaris of Verantwoordelijke Klerk ter plaatse mocht zijn, zal de overdracht geschieden bij den Landdrost van het district.

13. Mocht het noodig bevonden worden in het algemeen belang voor publieke doeleinden, zooals voor spoorwegen, groote waterleidingen en andere openbare werken, eens afgestane rechten geheel of ten deele in te trekken, dan zal de Regeering het recht hebben zulks te doen met vergoeding, bij onderlinge overeenkomst tusschen belanghebbenden en de Regeering te bepalen.

Terugtrekking van verleende rechten.

Ingeval zulk eene overeenkomst onmogelijk zal zijn, zal de bepaling der vergoeding bij arbitrage geschieden door twee personen, waarvan elke partij één zal aanstellen met referte tot een door de arbiters gekozen en van te voren benoemden Scheidsrechter, die indien de arbiters niet kunnen overeenkomen op een of meer punten in geschil, over zoodanige punten bij einduitspraak beslissen moet.

14. Wanneer op eene private plaats er door den eigenaar naar steenkolen gedolven wordt, zal zulks aan de bepaling van artt. 3, 8 en 9 dezer wet niet onderworpen zijn, wanneer zoodanige eigenaar niet meer dan 2000 gewone mudden zakken steenkolen per dienstjaar produceert. Zoodanig eigenaar zal echter verplicht zijn om de staten van opbrengst jaarlijks voor den 1sten Februari op te zenden aan het Hoofd van Mijnwezen.

Wanneer vrijstelling van artt. 3, 8 en 9.

Bijzondere regula-
ties.

15. De Staatspresident, met advies en consent van den Uitv. Raad, zal het recht hebben om bijzondere regulaties in verband met deze wet, doch niet daarmede in strijd, te maken, welke regulaties na publicatie in de *Staatscourant* kracht van wet zullen hebben totdat dezelve in behandeling zullen genomen worden in de eerstvolgende zitting van den EdAchtb. Volksraad.

Herroeping van wet
no. 17, 1895.

16. Wet no. 17 van 1895 wordt mits dezen herroepen. ¹⁾

Inwerkingtreding.

17. Deze wet treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 3 November 1897.

¹⁾ Zie Locale Wetten 1895, bladz. 132.

WET N°. 15, 1897.¹⁾

WET OP DE MELAATSCHHEID (LEPRA).

Goedgekeurd en vastgesteld door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 755, zijner besluiten dato 21 Juli 1897, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 860 der notulen dato 16 Augustus daarop volgende.

NADEMAAL het gebleken is, dat de melaatschheid (Lepra) Inleiding.
eene besmettelijke ziekte is, en zich uitbreidt in dezen Staat, en nademaal het wenschelijk en noodzakelijk is dat behoorlijke voorziening worde gemaakt om zoodanige persoon of personen afzonderlijk te huisvesten en te verplegen, zoo wordt hierbij vastgesteld en bepaald als volgt:

ART. 1. Onder melaatschheid (lepra) wordt in deze wet begrepen de tuberculeuze, anaesthetische, gemengde en syphilitische vormen der ziekte. Wat onder melaatschheid begrepen wordt.

2. Eenigeen (hetzij een privaat persoon of geneesheer) die kennis krijgt of weet van een geval van melaatschheid, is verplicht, dit binnen 8 dagen schriftelijk te rapporteeren aan den Veldkornet van de wijk, waarin de lijder zich bevindt. Plicht van een privaat persoon of geneesheer.

De Veldkornet van de wijk zal verplicht wezen binnen 8 dagen, schriftelijk rapport te doen aan den Landdrost van zijn distrikt of aan den Mijncommissaris van de delverij, waaronder hij behoort. Plicht van een Veldkornet.

De Landdrost of Mijncommissaris zal zorg dragen, dat de lijder alsdan dadelijk onderzocht wordt door twee gekwalificeerde doktoren, onafhankelijk van elkaar, en waarvan een, zoo mogelijk, de distriktsgeneesheer is. Deze geneesheeren zullen bevoegd zijn het huis of verblijf van zulk een vermoedelijken lijder binnen te gaan. Plicht van Landdrost of Mijncommissaris.

Deze genoemde doktoren zullen schriftelijk rapport uitbrengen aan den ambtenaar bovengenoemd.

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 3 November 1897. (No. 924).

Wanneer opzending naar Leprozengesticht.

Indien beide doktoren verklaren dat de door hen onderzochte persoon lijdende is aan een der vormen van melaatschheid, zooals in art. 1 van deze Wet genoemd, zal de Landdrost of Mijncommissaris een order uitvaardigen om zulk een persoon op te zenden naar het Leprozengesticht te Pretoria, of naar dergelijke andere plekken waar zulke gestichten mochten worden opgericht, tenzij genoemde ambtenaar mocht goedvinden den persoon onder quarantaine te stellen, onder de bepalingen verder in deze Wet voorkomende.

Wanneer nieuw onderzoek.

Mochten de doktoren verschillen of niet eens zijn omtrent den aard der ziekte, dan zal de Landdrost of Mijncommissaris bovengenoemd of dadelijk een nieuw onderzoek gelasten of instructies geven den persoon na drie maanden weder te onderzoeken, op dezelfde wijze als hierboven omschreven.

Quarantaine.

Gedurende het verloop van dien tijd zal de persoon onder quarantaine geplaatst worden.

Wat geschiedt bij twijfel na tweede onderzoek.

Mocht bij het tweede onderzoek er nog twijfel bestaan, omtrent de ziekte,—waaraan de onderzochte persoon lijdende is,—dan zal de Landdrost of Mijncommissaris in overleg met het Curatorium beslissen, of:

- a. den persoon naar het gesticht te doen vervoeren, of:
- b. hem of haar nog onder quarantaine te houden, of:
- c. hem of haar in vrijheid te doen stellen.

Het een en ander te geschieden onder bepalingen, zooals verder in deze Wet zijn omschreven.

Tweede onderzoek door andere geneesheeren.

Het tweede onderzoek mag niet gehouden worden door dezelfde geneesheeren, die het eerste onderzoek hebben ingesteld.

Wat geschiedt bij weigering zich te laten onderzoeken.

Bij weigering zich te laten onderzoeken of wanneer onderzoek onmogelijk wordt gemaakt, zal de Landdrost of Mijncommissaris een order uitvaardigen om den persoon, van wien men meent, dat deze aan melaatschheid lijdende is, te plaatsen in het Leprozengesticht te Pretoria, of in zulke andere gestichten, later voor dat doel te worden opgericht, waar hij geïsoleerd zal worden voor observatie van twee gekwalificeerde doktoren, onafhankelijk van elkaar.

Vervoer naar Leprozengesticht op kosten van den Staat

3. De Landdrost of Mijncommissaris zal het recht hebben, zulke personen, als genoemd in art. 2, na ingewonnen advies van den distriktsgeneesheer, indien noodig, te doen vervoeren naar het Leprozengesticht op kosten van den Staat.

Vervoer kan geschieden met geweld.

Mocht door den Landdrost of Mijncommissaris besloten zijn, hetzij zonder of in overleg met het Curatorium,

een persoon in het gesticht te plaatsen, zulk een persoon weigeren zich daarheen te doen vervoeren, dan zal zulks, indien noodig, met geweld geschieden.

Het Curatorium zal van deze opzending tijdig en minstens een dag voor de afzending kennis krijgen.

4. De Landdrost of Mijncommissaris zal verplicht zijn, indien hij een persoon aan melaatschheid lijdende, naar het Leprozengesticht doet vervoeren, den Veldkornet van de wijk of van de delverij, waar zulk een persoon woonachtig is, of verblijf gehouden heeft, te gelasten een inventaris op te maken van alle losse en vaste goederen, dien persoon toebehoorende.

Inventaris op te maken van den persoon lijdende aan melaatschheid.

De Veldkornet zal die inventaris onmiddellijk den Landdrost of Mijncommissaris bovengenoemd doen toekomen.

Toezending aan Landdrost, enz.

De genoemde Landdrost of Mijncommissaris zal binnen 8 dagen na ontvangst van dien inventaris, deze en alle rapporten, bescheiden, documenten, etc., op den persoon betrekking hebbende, zenden aan den Secretaris van het Curatorium.

Toezending door Landdrost aan Secretaris van het Curatorium.

5. De Veldkornet, genoemd in alinea 1 van art. 4, zal een of indien noodig meer personen aanstellen op kosten van den boedel, de goederen in bovengenoemd artikel bedoeld, in bewaring te houden tot tijd en wijle er over die goederen nader is beslist.

Veldkornet stelt bewaarders over goederen aan.

6. De Secretaris van het Curatorium zal zonder verzuim de inventaris, rapporten, bescheiden, documenten etc. in de 3de alinea van art. 4 genoemd, voorleggen aan het Curatorium van het Leprozengesticht, welk Curatorium in overleg met den persoon, aan Melaatschheid lijdende, indien een blanke, indien noodig, een order zal vragen van het Hoog Gerechtshof of voor een Rechter in Camera tot beheer van den boedel, tenzij de Melaatsche zelf procuratie wenscht te geven aan een of anderen persoon of personen tot beheer van zijnen boedel.

Aanstelling van een curator bonis.

In geval van een kleurling zal met betrekking tot het beheer van diens boedel, zooveel mogelijk met eerbiediging der kleurlingen-wetten, gehandeld worden, volgens regulaties, door den Superintendent van Naturrellen, in overleg met het Curatorium van het Leprozengesticht vast te stellen.

Hoe gehandeld wordt met goederen aan een kleurlinglijder toebehoorend.

7. Mocht een persoon, verklaard zijnde, te lijden aan Melaatschheid, wenschen, op eigen kosten te worden geïsoleerd of onder quarantaine geplaatst, dan zal de Landdrost of Mijncommissaris, na overleg met het Curatorium, het recht hebben zulks al dan niet toe te staan. Indien toegestaan, zal de Landdrost of Mijncommissaris

Een melaatsche kan op eigen kosten geïsoleerd worden.

de noodige maatregelen treffen voor het behoorlijk isoleeren Alle onkosten in verband hiermede zullen door den persoon of personen, die geïsoleerd worden, worden gedragen.

Ontsmetting van de woning van den lijder.

8. Indien door den Landdrost of Mijncommissaris besloten is geworden een persoon lijdende aan Melaatschheid naar het Leprozengesticht te Pretoria of waar dergelijke gestichten verder mochten worden opgericht, te vervoeren, dan zal hij den Veldcornet van de wijk of van de Delverij gelasten, de woning van dien persoon te doen zuiveren en ontsmetten, onder zulke bepalingen als door het Curatorium zullen worden voorgesteld. De zuivering en ontsmetting te doen geschieden op kosten van den Boedel.

In geval van kleurlingen-woningen zal de Veldcornet bovengenoemd, in overleg met den Landdrost of Mijncommissaris naar hun discretie handelen.

Wanneer ontsmetting op kosten van den Staat.

Mocht de persoon niet bij machte zijn, de onkosten van de zuivering en ontsmetting te dragen, dan zal zulks op kosten van den Staat geschieden.

Isolatie van lijders in het gesticht.

9. Het Curatorium zal alle patienten, lijdende aan tuberculeuze en gemengde vormen der ziekte doen isoleeren in het Leprozengesticht te Pretoria, of zulke andere gestichten als verder voor dat doel door de Regeering mochten worden opgericht.

De patienten lijdende aan andere vormen, zullen worden opgenomen en geïsoleerd in eene andere afdeling geheel afgescheiden van de tuberculeuze en gemengde vormen.

Photografeeren der lijders.

10. Bij de intrede in het Leprozengesticht te Pretoria, of eenig ander voor dat doel ingericht gesticht en vervolgens van tijd tot tijd, maar minstens éénmaal per jaar, zal iedere patient worden gefotografeerd om het verloop zijner ziekte te kunnen controleren.

Afzondering v. blanken en gekleurden.

11. Blanken en gekleurden zullen geheel afgezonderd worden gehouden.

Samenleving v. beide seksen verboden.

Samenleven van beide seksen, in welken vorm ook, zal ten strengste worden verboden en tegengegaan.

Uitzondering.

Alleen aan gehuwde paren, beide 50 jaren oud en daarboven kan samenleving worden toegestaan.

Curatorium.

12. Het Curatorium zal door de HEd. Regeering worden aangesteld. Het Curatorium zal zijne huishoudelijke regulaties voor de Lepragestichten optrekken en waar noodig ook andere regulaties voor het zuiveren en ontsmetten van personen, huizen en goederen, als voor de uitvoering dezer wet noodzakelijk moge blijken, welke regels of regulaties daaromtrent goedgekeurd zullen worden door de HEd. Regeering en bekrachtigd door den Volksraad.

13. Hij die verzuimt kennis te geven in termen van alinea 1 van art. 2 dezer wet, en de ambtenaar of andere personen die nalatig blijven in de vervulling van een of meer der verplichtingen hun bij deze wet opgelegd, zullen gestraft worden met eene geldboete van ten hoogste £50, of bij wanbetaling met gevangenisstraf van ten hoogste 3 maanden.

Strafbepaling bij
overtreding van al.
1 art. 2.

14. Art. 37 van Wet no. 12, 1895, ¹⁾ wordt hiermede herroepen, alsmede de aanhef «Melaatschheid of Lazarusziekte (Lepra).»

Herroeping van art.
37, wet no. 12, 1895.

15. Deze wet zal bekend zijn onder den naam van «Wet op de Melaatschheid (Lepra)» en treedt in werking op 1 October 1897.

In werking treding.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 1 November 1897.

¹⁾ Zie Locale Wetten van 1895, bladz. 72.

WET N°. 16, 1897. ¹⁾

ZIJNDE AANVULLING VAN WET No. 6, 1897. ²⁾

Goedgekeurd bij Eerste Volksraadsbesluit art. 1710, dd. 12 November 1897.

NADEMAAL het wenschelijk gebleken is, om strafbepalingen te voegen bij Wet no. 6, 1897, zijnde een wet tot aanvulling van Wet, no. 3, 1894, ³⁾ wegens overtredingen van de voorschriften er in vermeld:

Zoo wordt hierbij vastgesteld als volgt:

Strafbepalingen
voor overtreding der
voorschriften van
wet no. 6, 1897.

1. Elk persoon die

a. Eenig stembriefje vervalscht of namaakt, of op bedriegelijke wijze vernielt of beschadigt, of

b. Zonder behoorlijk gezag of machtiging er toe, aan eenig persoon een stembriefje verstrekt, of

c. Bedrieglijk in eenige stembus inwerpt, eenig papier anders dan het stembriefje, dat hij volgens wet gerechtigd is in te werpen, of

d. Bedrieglijk uit eenig stemlokaal eenig stembriefje wegneemt of vervoert, of

e. Zonder behoorlijk gezag of machtiging eenige stembus of eenig stembriefje of pak stembriefjes in gebruik voor doeleinden der verkiezing neemt, opent, vernietigt, beschadigt, of op andere wijze zich er mede inlaat,

Zal op overtuiging, indien hij een stemopnemer of eenig klerk of beampte in dienst in het stemlokaal is, onderworpen zijn aan gevangenisstraf niet te boven gaande twee jaren met of zonder harden arbeid, of eene boete niet te boven gaande £500, of aan beide dier straffen, en indien hij een ander persoon is, aan gevangenisstraf met of zonder harden arbeid niet te bovengaande zes maanden of eene boete van £100, of

¹⁾ Deze wet werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 24 November 1897. (No. 930).

²⁾ Zie bladzijde 19 van dit Wetboek.

³⁾ Zie *Locale Wetten* 1894, bladz. 15.

aan beide dier straffen, de stemmen echter door onwettige personen uitgebracht, zullen de verkiezing niet onwettig maken.

Eenige poging de voornoemde misdrijven te begaan zal op gelijke mate strafbaar zijn als het misdrijf zelve. Poging ook strafbaar.

In eenige acte van beschuldiging of vervolging betrekkelijk eenige stembus of stembriefje onder deze wet, zal het genoegzaam zijn, het eigendom van zoodanig stembus en stembriefje te beschrijven als te zijn van de Zuid-Afrikaansche Republiek. Hoe in een acte van beschuldiging het eigendom van een stembus moet beschreven worden.

2. Ieder persoon, die eenige bepaling van Wet no. 6, 1897, waaromtrent geen speciale straf is opgelegd geworden door deze wet of door Wet no. 6, 1897 overtreedt, zal bij overtuiging voor het Landdrosthof van het distrikt onderhevig zijn aan gevangenisstraf met of zonder harden arbeid, niet te boven gaande drie maanden, of eene boete van £25 of tot beide dier straffen. Speciale strafbepaling.

3. Eenig Veldkornet, die onwettiglijk namen van personen op de lijsten van stemgerechtigde burgers plaatst, hetzij als volle stemgerechtigde burgers of als genaturaliseerde burgers, wel wetende dat zoodanige personen niet gerechtigd zijn om op zoodanige lijsten geplaatst te worden en ten einde hen in staat te stellen deel te nemen aan verkiezingen als volle stemgerechtigde burgers of als genaturaliseerde burgers, zooals het geval mocht zijn, zal onderworpen zijn, mits bij overtuiging de kwade trouw van zoodanige Veldkornet duidelijk blijkt, aan eene boete van hoogstens £500, of in geval van niet-betaling tot gevangenisstraf niet te bovengaande 2 jaren met of zonder harden arbeid. Strafbepaling voor een Veldkornet, die namen van personen op de stemlijst plaatst, welke niet gerechtigd zijn daar op geplaatst te worden.

4. Deze strafbepalingen treden in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 22 November 1897.

REGLEMENT VAN ORDE ¹⁾

VOOR DEN TWEEDEN VOLKSRAAD DER Z.-A. REPUBLIEK.

*Goedgekeurd en vastgesteld door den Ed.Achth. Tweeden Volksraad
in zijne zitting van 1897.*

HOOFDSTUK I.

VAN DE ZITTINGEN.

Kennisgeving van de gewone jaarlijksche zitting.

ARTIKEL 1. De gewone jaarlijksche zitting van den Tweeden Volksraad wordt aan de leden bekend gemaakt door eene kennisgeving in de *Staatscourant*, welke daarin voor het eerst zes weken voor den aanvang der zitting, en vervolgens geregeld tot den aanvang geplaatst, en door ZHEd. den Staatspresident ondertekend wordt. Al de leden zullen tevens bij schriftelijke kennisgeving worden opgeroepen, om op dag en datum in de *Staatscourant* vermeld, tegenwoordig te zijn.

Kennisgeving van buitengewone zittingen.

2. Tot eene buitengewone zitting worden de leden opgeroepen door eene schriftelijke kennisgeving, ondertekend door of namens dengene, die volgens de Grondwet de macht daartoe bezittende, de zitting belegt, en welke kennisgeving zoo vroegtijdig mogelijk aan hen zal worden toegezonden, geschiedende daarenboven de kennisgeving in art. 1 vermeld, zoodra zulks doenlijk is.

Leden geven schriftelijk kennis aan de Regeering, wanneer zij niet kunnen verschijnen.

3. Indien eenig lid bij de ontvangst van de *Staatscourant* en de schriftelijke kennisgeving, of van een van beide, niet in staat is om de zitting op den bepaalden tijd bij te wonen, zal hij daarvan dadelijk aan de Regeering schriftelijk, met opgave van redenen, kennis geven, die bij de opening van den Raad zoodanige kennisgeving aan den Voorzitter zal doen overhandigen.

HOOFDSTUK II.

VAN DEN VOORZITTER EN VICE-VOORZITTER.

Wie bij de opening voorzit.

4. Bij den aanvang van de jaarlijksche zitting van den Raad, neemt het oudste lid in jaren den voorzitters-

¹⁾ Dit reglement werd voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 15 September 1897. (No. 915).

stoel in, waarna hij alsdan eerst de nieuw gekozene leden (indien er eenige zijn) zal beëdigen en doet vervolgens onmiddellijk daarna overgaan tot het kiezen van een Voorzitter en Vice-Voorzitter.

5. De Voorzitter van den Tweeden Volksraad en Vice-Voorzitter zullen bij meerderheid van stemmen door de Raadsleden worden gekozen.

Verkiezing van Voorzitter en Vice-Voorzitter.

De aldus gekozen Voorzitter en Vice-Voorzitter blijven hunne functien behouden tot de eerstkomende jaarlijksche zitting.

6. De Voorzitter is belast met het openen en sluiten der zittingen en vergaderingen, en met het regelen der orde en handhaven van de orde gedurende dezelve.

De Voorzitter leidt de vergadering en handhaaft orde.

7. De Voorzitter heeft hetzelfde recht als ieder ander lid aan de beraadslagingen, stemmingen en benoemingen deel te nemen; bij staking van stemmen is de uitgebrachte stem van den Voorzitter beslissend.

Bij staking van stemmen is stem van den Voorzitter beslissend.

Wanneer de Voorzitter wenscht deel te nemen aan de beraadslagingen, zal hij het recht hebben den Vice-Voorzitter, of indien afwezig, een ander lid in zijn plaats te benoemen, wanneer hij het woord voert.

Zijne deelneming aan beraadslaging.

8. De Voorzitter en de Secretaris onderteekenen elken dag, na goedkeuring, de notulen der vergadering van den vorigen zittingsdag.

Onderteekent de notulen met den Secretaris.

9. Bij afwezigheid van den Voorzitter neemt de Vice-Voorzitter, en bij diens afwezigheid het oudste lid in jaren diens plaats in, en doet onmiddellijk tot de tijdelijke of vaste benoeming van eenen Voorzitter of Vice-Voorzitter overgaan, naarmate de Voorzitter of Vice-Voorzitter slechts voor een oogenblik afwezig is of geheel ontbreekt.

Wie den Voorzitter vervangt.

HOOFDSTUK III.

VAN DE LEDEN.

Afdeeling I.—Van de kleding.

10. De leden zijn verplicht in het zwart gekleed, ter vergadering te verschijnen met witte das. Deze bepaling is ook van toepassing op de leden van den Uitvoerenden Raad. De Voorzitter zal gekleed zijn met een zwarte toga, die van voren en om den kraag zal omzoomd zijn met zwart fluweelen band.

Kleding der leden

Afdeeling II.—Van den eed en het quorum.

11. De leden van den Raad zullen vóór het aanvaarden hunner waardigheid den eed afleggen in handen

Eed en quorum.

van den Voorzitter, volgens art. 5, wet no. 4, 1890¹⁾ en art. 47 Wet no. 2, 1896 (Grondwet),²⁾ in tegenwoordigheid van de Raadsleden, die op den dag der zitting present zijn, in overeenstemming met art. 27 van dit Reglement van Orde.

12. Als in den Raad ten eenigen tijd geen quorum aanwezig is, zal zijn Secretaris daarvan onmiddellijk kennis geven aan den Voorzitter van den Eersten Volksraad volgens art. 22 Wet no. 4, 1890, en art. 52 Wet no. 2, 1896 (Grondwet).

Afdeeling III.—Van de aftreding.

Aftreding der leden.

13. De helft der leden zal iedere twee jaren aftreden, zullende daarvan een behoorlijk register worden gehouden.

13a. Wanneer voor een nieuw geproclameerd district een lid voor de eerste maal gekozen is en zitting moet nemen een jaar na de gewone tweejaarlijksche aftreding heeft plaats gevonden, zal dat lid aftreden bij de tweede daaropvolgende gewone tweejaarlijksche aftreding.

14. Een lid, gekozen in plaats van een ander, wiens diensttijd bij zijn aftreden of overlijden nog niet verstreken was, zal moeten aftreden op denzelfden tijd, waarop zijn voorganger had moeten aftreden.

Afdeeling IV.—Van de toelage.

Wanneer een lid niet gerechtigd is tot de toelage.

15. Wanneer eenig lid van den Raad gedurende den tijd dat hij bij de zitting aanwezig is, de vergaderingen niet geregeld bijwoont, zal hij, indien er geene bevreemdige verschooning bestaen voor de dagen, die hij verzuimt, geene toelage erlangen.

Wijze van uitbetaling der toelagen, enz.

16. De leden ontvangen, onder overlegging eener verklaring aan den Secretaris van den Raad, aanwijzende het bedrag waartoe zij gerechtigd zijn, hunne toelagen en reiskosten tegen quitantie.

HOOFDSTUK IV.

VAN DEN SECRETARIS.

Volksraad benoemt Secretaris op voordracht van Uity. Raad.

17. De Tweede Volksraad benoemt buiten zijn midden eenen Secretaris, op voordracht van den Uitvoerenden Raad, volgens art. 18 van Wet no. 4, 1890, en art. 49

¹⁾ Zie Wet No. 4, 1890, in Locale Wetten 1890—1893, bladz. 22.

²⁾ Zie Wet No. 2, 1896, in Locale Wetten 1896, bladz. 25.

van Wet no. 2, 1896 (Grondwet), zullende de Secretaris tevens verantwoordelijk zijn voor alle documenten van den Raad, onder het geven van securiteit.

18. De Secretaris legt bij de aanvaarding zijner Eed. betrekking den volgenden eed af:—

«Ik zweer, dat ik als Secretaris van den Tweeden Volksraad, de op mij rustende plichten naar het beste van mijn kennis en vermogen, met ijver en trouw zal behartigen, dat ik met de stiptste eerlijkheid en onpartijdigheid zal te werk gaan, en dat ik het strengste geheim zal bewaren, omtrent alles, wat met gesloten deuren behandeld en bepaald wordt, tenzij de verplichting tot geheimhouding daaromtrent wordt opgeheven:—ZOO WAARLIJK HELPE MIJ GOD ALMACHTIG!»

19. De Secretaris blijft zijne betrekking bekleeden totdat de Raad goedvindt hem te ontslaan, of ZHEd. de Staatspresident, volgens art. 101 van Wet no. 2, 1896 (Grondwet) hem stuit.

Ontslag ofschorsing van Secretaris.

20. De Secretaris verschijnt in het zwart gekleed ter vergadering.

Kleeding.

21. De Secretaris zal behoorlijk notulen houden van de verrichtingen en besluiten van den Raad, en legt iederen zittingsdag de notulen der vergadering van den voorgaanden zittingsdag aan den Raad ter goedkeuring voor, tenzij door den Raad anders is of wordt besloten.

Houdt notulen.

Een afzonderlijk notulenboek zal worden gehouden van de beraadslagingen van den Raad, welke met gesloten deuren plaats vinden.

22. De notulen van den laatsten dag eener zitting worden door den Secretaris ter goedkeuring voorgelegd aan eene Commissie van drie leden, bestaande uit den Voorzitter en twee leden door den Voorzitter vóór het sluiten der zitting te worden benoemd.

Notu'en van den laatsten dag der zitting.

23. De Secretaris houdt een behoorlijk register, aanwijzende den tijd van de verkiezing, de toelating en de aftreding der leden van den Raad en een presentielijst, aantoonende welke leden gedurende de zitting de vergaderingen dagelijks geregeld bijwonen.

Houdt register van leden en presentielijst.

24. De Secretaris houdt een boek, waarin hij de volgorde der werkzaamheden van den Raad, naar den tijd, waarin zij te zijner kennisse komen, opteekent, met dien verstande, dat hij de memories, welk eenig bepaald punt van werkzaamheid betreffen, die aan hem ter hand gesteld worden, bij de behandeling van dat punt ter tafel brengt, zonder den tijd harer indiening in aanmerking te nemen.

Houdt boek van de volgorde der werkzaamheden.

Stelt belangheb-
benden in kennis
met de besluiten van
den Raad.

25. De Secretaris brengt alle besluiten van den Raad schriftelijk ter kennis van de daarbij belanghebbende personen, met uitzondering van buitenlandsche autoriteiten, aan wie de mededeeling van dergelijke besluiten geschiedt door tusschenkomst van de Regeering, aan wie daartoe door den Secretaris de noodige stukken worden toegezonden.

HOOFDSTUK V.

VAN DE VERGADERINGEN.

Afdeling I.—Van den tijd.

Zittingsuren.

26. De vergaderingen worden gehouden des voormiddags van 9 tot 12 ure en des namiddags van 2 tot 4 ure. De Secretaris zal den tijd aangeven voor het openen der vergaderingen op elken dag en hij zal den bode gelasten de klok minstens 5 minuten vóór de opening der vergaderingen te luiden.

Wanneer de ver-
gadering geopend
wordt.

27. Zoodra na 9 en 2 ure een getal van 12 leden aanwezig is, wordt de vergadering geopend.

Afdeling II.—Van de stemmen en benoemingen.

Mondelinge stem-
ming en volstrekke
meerderheid.

28. Alle besluiten worden bij mondelinge stemming en met volstrekke meerderheid van stemmen der stemmende leden genomen.

Aanneming bij
acclamatie.

29. De Voorzitter heeft het recht voor te stellen, dat een besluit genomen wordt bij acclamatie. Op een gesecondeerd voorstel van een der leden is hij echter verplicht de stemming te doen plaats grijpen, op de wijze in art. 28 bepaald.

Verplichte deel-
neming aan stem-
ming.

30. Een lid mag zich niet buiten stemming houden, tenzij gegronde redenen, ter beoordeeling van den Raad, door hem worden opgegeven.

Wanneer een lid
zich onthouden
moet van stemmen.

30a. Een lid, dat, naar het oordeel van den Raad, persoonlijk belang heeft in eenige onder behandeling zijnde zaak, zal zich van eene over dat onderwerp te houden stemming hebben te onthouden.

Voorstellen in te
leveren aan den
Voorzitter.

31. Alle schriftelijke voorstellen, ten aanzien van eenig onderwerp in behandeling zijnde, worden aan den Voorzitter ingeleverd en door hem door elkander gezet, genummerd en aan den Secretaris overhandigd en door dezen voorgelezen in volgorde zooals genummerd.

Wat geschiedt na
sluiting der dis-
cussie.

a. Na sluiting der discussie er over, worden ze opnieuw voorgelezen en komen ze dadelijk in omgekeerde volgorde, dan waarin ze voorgelezen zijn, in stemming.

b. Schriftelijke of mondelinge voorstellen of amendementen onder discussie, kunnen geene wijzigingen ondergaan, tenzij met toestemming van den Raad. Geen wijzigingen tenzij

c. Afgestemde voorstellen en amendementen worden in de notulen opgenomen, echter niet wanneer al de voorstellen en amendementen afgestemd zijn. Afgestemde voorstellen en amendementen.

d. De Secretaris houdt aanteekening van alle vóór en tegen stemmen die in de notulen worden opgenomen, behalve in gevallen waar geen hoofdelijke stemming plaats vindt. Aanteekening van voor- en tegenstemmen.

32. Over amendementen wordt gestemd vóór dat de voorstellen, waarop zij betrekking hebben, in stemming worden gebracht. Worden zij verworpen, dan worden de origineele voorstellen in omvraag gebracht. Stemming over amendementen.

33. De Raad heeft de macht, bij besluit, commissiën uit zijn midden te benoemen, tot regeling van verschillende werkzaamheden, die aan hen zullen worden opgedragen. Benoeming van commissies.

34. Alle benoemingen geschieden met gesloten briefjes door het hoogste getal uitgebrachte stemmen. Benoemingen geschieden bij gesloten briefjes.

35. Mocht het geval zich voordoen, dat op meer personen dan vereischt wordt, eene gelijk aantal stemmen uitgebracht wordt, dan zal het lot beslissen. Wanneer het lot beslist.

36. Alle blanco stembriefjes en ook die, welke niet duidelijk aanwijzen den persoon of personen voor wie gestemd wordt, zullen als ongeldig beschouwd worden. Welke stembriefjes ongeldig zijn.

Afdeeling III.—Van de orde.

37. Zoo dikwijls een lid bij de beraadslaging van het in behandeling zijnde punt afwijkt, of in zijne woordvoering de palen der betamelijkheid te buiten gaat, wordt hij door den Voorzitter tot de orde geroepen. Voorzitter bewaart de orde.

38. Wanneer zoodanig lid drie malen tot de orde is geroepen, kan de Raad besluiten, dat hem het zwijgen wordt opgelegd, totdat de beraadslagingen over het in behandeling zijnde punt zijn gesloten. De Raad kan een lid het zwijgen opleggen.

39. Eenig lid, zich aan persoonlijke beleediging van een ander lid schuldig makende, kan door een besluit van den Raad verplicht worden daaromtrent verschooning te vragen. De Raad kan een lid dwingen verschooning te vragen

40. Eenig lid zich aan ongeregeldeheid, wangedrag of verstoring der orde schuldig makende, wordt voor de eerste maal door den Voorzitter berispt; voor de tweede maal gedurende dezelfde zitting wordt hij andermaal berispt, en daarvan aanteekening gedaan in de Gevolgen van ordeverstoring of wangedrag.

notulen, en voor de derde maal kan hij door den Raad worden verplicht de vergadering tot de heropening of wel voor het geheele zittingsjaar te verlaten.

HOOFDSTUK VI.

VAN DE BERAADSLAGINGEN.

Beraadslagingen zijn vrij.

41. De beraadslagingen zijn vrij.

Elk lid mag tweemaal over hetzelfde onderwerp spreken.

42. Elk lid voert staande het woord, hebbende het recht tweemaal over hetzelfde onderwerp of artikel aan de orde het woord te voeren; om meermalen te spreken wordt de toestemming van den Raad vereischt.

Voorzitter beslist wie het woord heeft.

43. Wanneer twee of meer leden tegelijk het woord willen voeren, beslist de Voorzitter wie het eerst zal mogen spreken.

Spreker moet het woord richten tot den Voorzitter.

44. Wanneer een lid wenscht te spreken, zal hij den Voorzitter aanspreken, wanneer hij het woord voert.

Sluiting der beraadslaging.

45. De Raad kan bij besluit verklaren, dat het punt of onderwerp in behandeling genoegzaam is toegelicht, en dat de beraadslagingen daarover gesloten zijn.

Dito.

46. Nadat de beraadslagingen over eenig punt of onderwerp gesloten zijn, mag daarover het woord niet meer gevoerd worden.

Ingediende voorstellen moeten ondersteund zijn.

47. Een voorstel wordt niet in beraadslaging gebracht, alvorens het door een lid ondersteund is. De voorsteller en de secondant hebben het recht, bij het doen van eenig voorstel, het toe te lichten. Op voorstellen, reeds onder discussie, kunnen amendementen worden ingediend.

Wanneer de beraadslaging niet gesloten mag worden.

48. Nadat ZHEd. de Staatspresident of zijn tegenwoordiger, over eenig punt of onderwerp het woord heeft gevoerd, mogen de beraadslagingen daarover niet gesloten worden, dan nadat elk lid eenmaal de gelegenheid gehad heeft hem te beantwoorden.

Opneming in de notulen der redenen van vóór- of tegenstem.

49. Ieder lid heeft het recht te verzoeken, dat eenig punt door hem in 't midden gebracht, of eenige grond waarop zijn tegenstem berust, in de notulen worde aangeteekend.

Wat niet in de notulen wordt opgenomen.

49a. Discussies op voorstellen en amendementen, zooals bedoeld bij art. 47, worden niet in de notulen opgenomen.

Uitstel van stemming.

50. Ieder lid heeft het recht te vorderen, dat de stemming over eenig punt uitgesteld worde tot den volgende zittingsdag (uitgezonderd op den laatsten dag

der zitting) mits dat de meerderheid van den Raad zulks toestemt, in welk geval de beraadslagingen over zoodanig punt den volgenden zittingsdag opnieuw begonnen worden, mogende die beraadslagingen of de stemming echter, niet opnieuw op de vordering van hetzelfde of eenig ander lid worden uitgesteld.

51. Wanneer de Raad of eenige uit zijn midden benoemde commissie het noodig acht, een ambtenaar of eenig privaats persoon over eenig punt te hooren, kunnen zij hen daartoe voor zich ontbieden; zullende zulke private personen, indien zij zulks verlangen, voor hunne reis- en verblijfkosten betaald worden volgens het tarief vastgesteld voor civiele ambtenaren. Indien stukken of documenten door den Raad of eenige uit zijn midden benoemde commissie benoodigd mochten zijn ter inzage uit eenig kantoor of departement, zal de ambtenaar belast met de veilige bewaring van zulke documenten of stukken, wanneer door den Raad of commissie ontboden, verplicht zijn die zonder verzuim aan den Raad of commissie over te leggen ter inzage.

Ambtenaren kunnen ontboden worden en overlegging van documenten kan worden gevorderd.

HOOFDSTUK VII.

VAN DE WERKZAAMHEDEN.

Afdeeling I.—Van de orde.

52. De werkzaamheden worden voortgezet in de orde waarin zij volgens het in artikel 24 vermelde ordeboek voorkomen.

Volgorde der werkzaamheden.

Wanneer de Raad het noodig acht van de orde der werkzaamheden af te wijken, heeft hij de macht daartoe te besluiten.

53. Wanneer eenig lid wenscht dat de Raad van de orde zal afwijken, zal hij dadelijk na de goedkeuring en teekening der notulen van den vorigen zittingsdag, daarvan schriftelijk kennis geven, ter informatie van den Raad, meldende, dat hij op zekeren tijd, doch niet binnen de 24 uren, eene motie wenscht te maken om eenige zaak, hetzij tot het vragen van inlichtingen of het overleggen van documenten door de Regeering, aan de orde te brengen, moettende in de kennisgeving de aard der gevraagde inlichtingen omschreven en de gevraagde documenten genoemd worden.

Hoe aanzoek gedaan wordt om van de orde af te wijken.

a. Op dien, door het lid gestelden dag, zal hij zijn motie, die gesecondeerd moet zijn, aan den Raad voorbrengen, bij niet voldoening waarvan zijn motie vervalt.

Voorbrengen der motie.

b. Bij afwezigheid van het lid kan een ander lid de motie overnemen.

Overneming eener motie.

Stemming over het in behandeling nemen der motie.

Voorzitter bepaalt dag van behandeling.

Aanvraag om documenten.

Motie tot wijziging van wetten, enz., wordt vóór behandeling in handen van de Regeering gesteld.

Schriftelijke kennisgeving om een voorstel te doen over eenig punt niet aan de orde.

Voorbrengen van voorstel.

Toelichting van voorstel.

Vragen van inlichtingen.

Geen amendementen toegelaten.

- c. Elk lid heeft het recht slechts eenmaal 't woord te voeren over de ingediende motie. Na het sluiten der discussie wordt het al dan niet aannemen der motie in stemming gebracht.
- d. Indien de motie is aangenomen, bepaalt de Voorzitter den dag waarop inlichtingen gegeven of de stukken zullen worden ingediend.
- e. De Secretaris van den Raad zal schriftelijk kennis geven aan den Staatssecretaris van de inlichtingen of documenten, die vereischt worden.
- f. Wanneer eenig lid in den loop der zitting eene motie indient, ten doel hebbende de verandering, wijziging, het afschaffen of tijdelijk buiten werking stellen van eenige wet of wetsartikel, zal, nadat de motie is aangenomen en voordat er verder op wordt gehandeld, deze worden in handen gesteld van de Regeering, ten einde daarop gedurende de zitting ten spoedigste te doen rapporteeren, en indien daarna de Raad van oordeel is, dat er geene genoegzame en grondige redenen aanwezig zijn, om zoodanige wetsverandering, wijziging, afschaffing of tijdelijk buiten werking stellen van eenige wet of wetsartikel, gedurende dezelfde zitting te behandelen, zal aan de Regeering opgedragen worden, die in de volgende zitting weder aan de orde te brengen, en den inhoud daarvan drie maanden van te voren in de *Staatscourant* te doen publiceeren.
- g. Wanneer eenig lid in den loop der zitting een voorstel wenscht te doen over eenig punt, niet aan de orde, zal hij daarvan schriftelijk kennis geven, dadelijk na goedkeuring en teekening van de notulen van den vorigen zittingsdag, meldende in genoemde kennisgeving, dat hij zulk een voorstel wenscht te doen op zekeren tijd, doch niet binnen de 24 uren, moettende die kennisgeving den aard van het voorstel behoorlijk omschrijven.
- Op dien, door het lid gestelden dag, zal hij zijn voorstel, hetwelk gesecondeerd moet zijn, aan den Raad voorbrengen, bij niet voldoening waarvan zijn voorstel vervalt.
- De voorsteller en secondant van het bovengenoemde voorstel zullen het recht hebben hetzelfde toe te lichten.
- Eenig lid van den Raad zal het recht hebben tot het vragen van inlichtingen en in dezen eenmaal het woord te voeren.
- Het indienen van amendementen op het bovenbedoelde voorstel zal niet worden toegelaten.

Nadat de discussie over het ingediende voorstel gesloten zal zijn, zal hetzelfde in stemming gebracht worden. In stemming brengen.

Mocht zulk een voorstel door de meerderheid van den Raad worden aangenomen, dan zal zulks van kracht zijn, op dezelfde wijze als besluiten van den Raad wettig zijn of van kracht worden verklaard. Kracht van besluit.

De bespreking over zulke voorstellen, hierboven genoemd, moet in de notulen worden opgenomen. Notulieren van bespreking.

54. Indien gedurende de zitting verschillende werkzaamheden aan Volksraadscommissies worden opgedragen, zullen zij uit hun midden eenen Voorzitter kiezen en aan elke zoodanige commissie zal een Secretaris worden toegevoegd, die door zoodanige commissie zal worden gekozen. Commissies uit den Raad.

Commissie-rapporten van Volksraads-commissies zullen in de volgorde waarin zij zijn ingediend, behandeld worden, nadat het onderwerp aan de orde zijnde, afgehandeld is, tenzij de Raad oordeele om de behandeling uit te stellen. Hoe hare rapporten worden behandeld.

55. Wanneer bij de sluiting van eene zitting eenige werkzaamheden onafgedaan zijn gebleven, worden die in de volgende zitting het eerst aan de orde gesteld, met uitzondering van die werkzaamheden, welke zijn opgedragen aan de commissies bedoeld bij art. 54 van het Reglement van Orde, welke tijdens de zitting, waarin de commissie werd aangesteld, moeten behandeld worden, tenzij de Raad anders mocht besluiten. Onafgedane werkzaamheden komen de volgende zitting het eerst aan de orde.

Afdeeling II.—Van wetsontwerpen.

56. Een wetsontwerp zal niet door den Raad in overweging worden genomen, tenzij hetzelfde minstens 3 maanden vóór den aanvang der zitting in de *Staatscourant* is openbaar gemaakt, onderteekend door hem, door wien het wordt voorgesteld, in verband met art. 26, wet no. 4, 1890, en art. 87 Wet no. 2, 1896 (Grondwet). Geen wetsontwerp in behandeling genomen, tenzij drie maanden te voren gepubliceerd.

57. De Raad heeft de macht om bij een besluit, waarbij de redenen grondig zijn opgegeven, te bepalen, dat een wetsontwerp in overweging zal worden genomen, al is hetzelfde niet drie maanden te voren, of zelfs in het geheel niet, vooraf bekend gemaakt, in verband met art. 12 Wet no. 2, 1896, (Grondwet). Raad kan het tegendeel besluiten.

58. Alle voorstellen van wetten, reglementen, instructies en alle andere stukken, ter behandeling van den Raad voorgelegd, zullen vooraf worden afgedrukt, en zal een exemplaar van zoodanige documenten minstens één dag vóór de behandeling van het onderwerp voor ieder Raadslid worden ter tafel gelegd. Alle voorstellen van wetten, enz., moeten minstens één dag voor de behandeling worden ter tafel gelegd.

Ter tafel brengen van wetsontwerpen door leden en Staats-president.

59. Een wetsontwerp of eenig ander document zal niet zonder voorafgaand verlof van den Raad ter tafel worden gebracht, uitgezonderd die welke door ZHEd. den Staats-president aangeboden zijn; van iedere motie om verlof om een wetsontwerp in den Raad te brengen, zal eerst de algemeene strekking worden medegedeeld; wanneer de Raad na beraadslaging daarover, besluit zoodanig verlof te verleenen, zal het lid zoodanig wetsontwerp onmiddellijk bij den Secretaris van den Raad indienen, die het dadelijk zal stellen in handen van de Regeering, om daarmede te handelen zooals vermeld in art. 53, letter f.

Eerste lezing algemeene strekking.

60. Wanneer de behandeling van eenig wetsontwerp aan de orde is, zal dit allereerst in zijn geheel worden voorgelezen, en indien met betrekking tot zoodanig wetsontwerp, eenige memories in den Raad aanwezig zijn, zullen die eerst worden voorgelezen, en indien daarna geene moties daarmede in verband aan de orde zijn gesteld, zal over de algemeene strekking allereerst beraadslaagd en gestemd worden; wanneer die wordt afgekeurd, wordt het ontwerp beschouwd als te zijn vervallen.

2de lezing behandeling der deelen.

61. Nadat de algemeene strekking is goedgekeurd, worden achtereenvolgens de verschillende deelen van het ontwerp één voor één in overweging genomen en over elk derzelve, na de sluiting der beraadslaging er over, afzonderlijk gestemd.

Verwijzing van een wetsontwerp na goedkeuring der algemeene strekking naar commissie en behandeling.

De Raad zal echter ook het recht hebben, nadat de strekking van een wetsontwerp is goedgekeurd, hetzelfde met opdracht naar een commissie te verwijzen, om daarover aan den Raad te rapporteeren. Het alsdan door de commissie ingediende wetsontwerp zal daarop artikelsgewijze behandeld worden, op dezelfde wijze als bij bovenstaande alinea bepaald.

Verdere behandeling.

61a. Er zal over een voorstel tot wijziging, aanvulling of verduidelijking van een wet, over de strekking niet gestemd worden.

Na artikelsgewijze behandeling zullen de al dan niet gewijzigde artikelen weder opnieuw worden gelezen, bij welke lezing nog noodzakelijke wijzigingen, door den Raad te beoordeelen, kunnen worden aangebracht.

Een derde lezing over zulke wijzigingen van wet zal niet plaats vinden.

Voorzitter bepaalt dag der derde lezing.

62. Nadat de stemming over de afzonderlijke deelen van het wetsontwerp, zooals in art. 61 bedoeld, is afgelopen, zal het in zijn geheel weder worden voorgelezen, als wanneer nog noodzakelijke wijzigingen, door den Raad te beoordeelen, kunnen worden aangebracht,

en zal dan de dag door den Voorzitter bepaald worden, waarop het gewijzigde of niet gewijzigde wetsontwerp weder in zijn geheel zal worden voorgelezen.

Tusschen de laatstvoorafgaande voorlezing en de daarop volgende van het geheele wetsontwerp, zullen minstens 24 uren moeten voorbijgaan, tenzij dezelve geen uitstel kan lijden. Bij die voorlezing zal alleen geoordeeld worden over het al of niet aannemen van de wet en geene amendementen zullen toegelaten worden dan alleen die, welke den vorm betreffen.

Indien de Raad besluit eenig wetsontwerp aan te nemen, zal gehandeld worden zooals bepaald in art. 28, wet no. 4, 1890, en art. 76 Wet no. 2, 1896 (Grondwet).

Tusschen tweede en derde lezing moeten minstens 24 uur verloopen. Geen amendementen bij derde lezing.

Afdeeling III.—Van memories.

63. De Raad neemt geene memories in behandeling, tenzij dezelve door een lid of door den Staatssecretaris of Volksraadssecretaris worden ingediend.

Door wie memories moeten worden ingediend.

64. Ieder lid is verplicht aan den Raad de memories in te dienen, die hem daartoe worden ter hand gesteld.

Verplichting der leden daaromtrent.

65. Ieder lid is verplicht zich zooveel mogelijk met den inhoud en de strekking der hem ter hand gestelde memories bekend te maken, ten einde dezelve, wanneer vereischt, te kunnen toelichten.

Dito.

66. Alle memories, aan den Raad ingezonden, zullen zonder verzuim aan den Secretaris van den Raad worden overhandigd, die deze volgens den datum der ontvangst, in het ordeboek inschrijft.

Plichten van Secretaris ten opzichte van memories.

De Raad zal zoo spoedig mogelijk, nadat de officieele opening van den Volksraad heeft plaats gevonden, eene commissie kiezen, bestaande uit drie leden, wier taak zal zijn de ingezonden memories na te gaan, te rangschikken en daaromtrent aan den Raad te rapporteeren.

Memorie Commissie.

Memories, later dan één dag na de opening der zitting ontvangen, zullen niet worden behandeld, tenzij de Raad anders besluit, in termen van de laatste alinea van dit artikel. Eene memorie zal over niet meer dan één onderwerp handelen, en iedere memorie zal zoo duidelijk mogelijk geschreven of gedrukt zijn, en verder den naam van het district waar de memorialisten woonachtig zijn, den datum en de naamteekeningen der memorialisten bevatten.

Tijd van inzending.

Eén onderwerp in eene memorie.

Mocht aan eene memorie de datum of plaats van afzending ontbreken, dan zal de commissie zulks den Raad rapporteeren en zal deze memorie zoo mogelijk door het lid of een der leden van het betrokken district verbeterd worden.

Verbetering der memorie.

Te laat ingediende en foutieve memorieën.

Is dit niet mogelijk, dan zullen zulke memorieën, alsook die welke te laat ontvangen zijn of overigens niet aan de gestelde eischen voldoen, niet in behandeling genomen, doch door den Secretaris van den Raad aan de leden van de betrokken districten ter hand gesteld worden voor hunne informatie bij de behandeling in den Raad van het betrokken onderwerp.

Aan de afzenders van elke aldus aan een lid afgegeven memorie, zal daarvan worden kennis gegeven door den Secretaris van den Raad.

Mocht het uit zoodanige ingediende memorieën blijken, het niet mogelijk is de bovenstaande alineas van dit artikel toe te passen, dan zal de Secretaris een zoodanige memorie in zijn archief bewaren.

Wanneer een te laat ingezonden memorie kan behandeld worden.

De Raad zal de macht hebben om bij een besluit, waarbij de redenen grondig zijn opgegeven, te bepalen, dat een te laat ingezonden memorie, die overigens aan de vereischten voldoet, zal aangenomen en in overweging genomen worden.

HOOFDSTUK VIII.

VAN ZIJN HOOGEDELE DEN STAATSPRESIDENT.

Staatspresident kan vergadering bijwoonen.

67. ZHEd. de Staatspresident woont de vergadering bij, wanneer hij zulks goedvindt.

Staatspresident en leden van den Uitv. Raad kunnen aan beraadslaging deelnemen.

68. ZHEd. de Staatspresident en de leden van den Uitvoerenden Raad hebben het recht aan de beraadslagingen deel te nemen, zooals bij art. 21 Wet no. 4, 1890, en art. 53 Wet no. 2, 1896 (Grondwet) bepaald; terwijl op verzoek ook de hoofden van departementen, waartoe het onderwerp in discussie behoort, door den Raad kunnen uitgenoodigd worden tot het geven van inlichtingen.

Hoofden van departementen.

Plaatsvervangervan Staatspresident.

69. Wanneer ZHEd. de Staatspresident de vergadering niet bijwoont, heeft hij het recht den Staatssecretaris of een der leden van den Uitvoerenden Raad, als den vertegenwoordiger van het uitvoerend gezag, in zijne plaats, ter vergadering te doen verschijnen.

Schriftelijke uitnoodiging van Staatspresident.

70. Wanneer ZHEd. de Staatspresident niet in de vergadering tegenwoordig is, en de Raad hem wenscht te hooren, doet dezelve hem daartoe schriftelijk uitnoodigen.

Plaats van Staatspresident en leden Uitv. Raad.

71. De plaats van ZHEd. den Staatspresident en de leden van den Uitvoerenden Raad is ter rechterzijde van den Voorzitter.

HOOFDSTUK IX.

VAN DE TOEHOORDERS.

Zittingen zijn openbaar—uitzondering.

72. De vergaderingen hebben plaats in het openbaar, uitgezonderd wanneer de Raad besluit eene vergadering

met gesloten deuren te houden, in welk geval de toehoorders niet toegelaten worden, of verplicht zijn zich onmiddellijk te verwijderen, in verband met art. 54 Wet no. 2, 1896 (Grondwet).

73. De toehoorders mogen zich niet onder de leden van den Raad mengen, noch eenige ander dan de daartoe voor hen bestemde plaatsen innemen. Plaats der toehoorders.

74. De toehoorders zijn verplicht de meest mogelijke stilte in acht te nemen, bij verzuim waarvan de Voorzitter gehouden is hen tot de orde te roepen of te doen verwijderen. Stilte door hen te bewaren.

75. Een ambtenaar, die daartoe niet volgens eenig wetsartikel gerechtigd is, wordt niet toegelaten in de voor den Raad bestemde afdeling der Raadszaal, tenzij, indien daartoe gelegenheid is, de Voorzitter hem daartoe eene bepaalde plaats binnen die afdeling vergunt, in welk geval het echter zoodanig ambtenaar verboden is in eenig gesprek met eenig lid te treden, bij overtreding waarvan de Voorzitter verplicht is hem onmiddellijk de afdeling te doen verlaten; de Voorzitter zal echter het recht hebben om een ieder toe te laten onder bovengenoemde bepalingen. Plaats van ambtenaren.

76. De Voorzitter heeft het recht aan den berichtgever van eenig nieuwsblad, tot bijwoning der vergaderingen, eene geschikte plaats aan te wijzen. Berichtgevers van dagbladen.

HOOFDSTUK X.

RAADSLEDEN ZULLEN BIJEENKOMSTEN HOUDEN.

77. Ieder Raadslid is verplicht om na de maand Februari van ieder jaar en vóór de gewone jaarlijksche zitting van den Tweeden Volksraad, zooveel mogelijk bijeenkomsten te houden in zijne kiesafdeeling, ten einde het gevoelen, de wenschen en de belangen van het publiek te hooren. Leden moeten vóór de zitting bijeenkomsten houden met publiek.

78. Ieder Raadslid is verplicht om zoo spoedig mogelijk na afloop van iedere Volksraadszitting en na publicatie der gepasseerde wetten en raadsbesluiten, bijeenkomsten te houden in zijn kiesafdeeling, ten einde verslag te doen van zijne verrichtingen, en het publiek in te lichten omtrent de zaken, die in de laatste zitting zijn behandeld geworden. Dito na de zitting.

79. Ieder veldcornet is verplicht om in zijn wijk de Raadsleden van zijn district in het houden hunner bijeenkomsten en het oproepen daarvan alle hulp en assistentie te verleenen en in persoon tegenwoordig te zijn. Veldkornet verleent assistentie.

HOOFDSTUK XI.

SLOTBEPALINGEN.

Herroepings-clausule. 80. Van het oogenblik der in werking treding van dit reglement is het vroeger bestaande Reglement van Orde van den Tweeden Volksraad vervallen. ¹⁾

Afdrukken van reglement. 81. Dit reglement zal worden gedrukt in boekvorm met wet no. 4, 1890 en art. 205 van de besluiten van den EdAchtb. Eersten Volksraad van 1895, en zal aan ieder lid van den Raad een zoodanig boek worden uitgereikt.

Inwerkingtreding. 82. Dit reglement zal in werking treden dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

N. S. MALHERBE,
Voorzitter.

G. F. L. BOHLMANN,
Secretaris.

¹⁾ Zie Locale Wetten 1894, bladz. 311.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN 1897.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 6 MEI 1897.

Art. 23. Aan de orde werd thans gesteld de navolgende Regeeringsmissive: (EVR. 701/97).

R. 4982/84.

BB. 1080/97.

Wet no. 14, 1886.
Uitlevering van misdadigers van de Kaapkolonie ver-
iengd voor één jaar.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 4 Mei 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Eersten Volksraad, Pretoria.

HEdAchtb. Heer.

Ter uwer informatie en ter behandeling van UEdAchtb. Vergadering heb ik de eer hier te laten volgen kopie Uitvoerende Raadsbesluit art. 353, dd. 3 Mei 1897:

„Aan de orde minute R. 4983/84 (UVR. 313/94), inhoudende correspondentie met betrekking tot het in werking treden van eene wet en een tractaat van uitlevering met de Kaapkolonie;

„De Uitvoerende Raad, gelet hebbende op desbetreffend Eerste Volksraadsbesluit, art. 70, dd. 8 Mei 1896, overwegende dat door verschillende omstandigheden nog geen tractaat is tot stand gekomen als bovenbedoeld;

„Besluit den EdAchtb. Eersten Volksraad voor te stellen, de Regeering te machtigen de werking van Wet no. 14, 1886 (genoemd de wet tot uitlevering van misdadigers van de Kolonie de Kaap de Goede Hoop) te verlengen voor een verder tijdperk, niet te boven gaande 1 jaar, van af 9 Mei a.s., zijnde het tijdstip dat de werking van genoemde Wet no. 14, 1886, zou ophouden, wanneer het te sluiten uitleveringstractaat met de Kaapkolonie nog niet van kracht is geworden.”

Ik heb, enz.,

(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Art. 24. Op voorstel de Clercq—G. de Jager. ver-
eenigde de Raad zich bij acclamatie met het Uitvoe-
rende Raadsbesluit thans aan de orde.

¹⁾ Zie proclamatie van 20 Mei 1897 in dit Wetboek voorkomende.

Terugtrekking van wet no. 30, 1896 (re toelating v. vreemdelingen).

Art. 40. De Eerste Volksraad, lettende op de Regeeringsmissive o.a. re herroeping van Wet no. 30, 1896; overwegende, dat gemelde wet niet aan het doel waarvoor ze door den Volksraad is vastgesteld, beantwoordt, maar meer een last veroorzaakt aan reizigers, uit de naburige Staten en Koloniën,

Besluit: gemelde Wet no. 30 van 1896 te herroepen, en vereenigt zich met de opinies door den HEd. Uitvoerenden Raad in deze missive uitgedrukt.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt:

Afdeeling A.

Gouvernementskantoor,

R.A.

Pretoria, 6 Mei 1897.

2. Bijlagen.

Aan den HEdAchtb. Heer Voorzitter en de EdAchtb. Heeren Leden van den Eersten Volksraad,
Pretoria.

HEdAchtb. Heer en EdAchtb. Heeren,

Ik heb instructies ontvangen UEdAchtb. Vergadering te informeren, dat ZEdGestr. de Britsche Agent aan de Regeering heeft overgelegd afschriften van 2 depeches van ZHedGestr. den Secretaris van Staat, Chamberlain, gericht aan Zijne Excellentie den Hoogen Commissaris, de eene betrekking hebbende op de zoogenaamde vreemdelingenwet en de andere op zekere uitleveringstractaten en gepasseerde wetten. Wegens het belang der zaak heeft de HEd. Uitvoerende Raad goedgegacht deze copie depeches aan UEdAchtb. Vergadering voor te leggen, zooals hij hierbh doet.

De belangrijkste kwestie, die de Uitvoerende Raad speciaal aan uwe aandacht en consideratie onderwerpt is punt 8 en punt 10 van de eerstgemelde depeche, rakende de zoogenaamde vreemdelingenwet. In punt 8 wordt gezegd, dat Harer Britsche Majesteits Gouvernement bereid is Harer Majesteits Britschen Agent alhier te autoriseeren de zaak met een representant van de Zuid-Afr. Republiek te bespreken, en indien zij overeen kunnen komen op eenigerlei voorstellen die ter consideratie der beide Gouvernemen ten te submitteeren. De Uitvoerende Raad heeft gemeend niet in dit punt te mogen of kunnen treden, omdat hij zich de vrees niet kan verbergen, dat het een beginsel zou daarstellen van inmenging met de binnenlandsche aangelegenheden der Zuid-Afr. Republiek.

Punt 10 houdt de suggestie in dat het Gouvernement der Zuid-Afr. Republiek de herroeping of formeele opheffing zal verkrijgen van de operatie van gezegde wet No. 30, 1896, hangende een finaal arrangement als bedoeld in punt 8. De herroeping of

formeele opheffing van de werking der wet is eene kwestie waaromtrent de HEdAchtb. Eerste Volksraad zal hebben te beslissen.

De Uitvoerende Raad heeft de zaak in ruime consideratie genomen en ze van verschillende zqden beschouwd. De EdAchtb. Eerste Volksraad zal zich naar de meening van den Uitvoerenden Raad wel kunnen vereenigen met zijne eenparige beschouwing dat, waar de wet volgens de eerlijke overtuiging der Regeering niet indruischt tegen de Conventie, eene herroeping of opheffing der wet niet kan worden gebillijkt wegens de redenen of voor het doel door Harer Britsche Majesteits Regeering voorgelegd.

Nochtans buiten rekening gelaten het goed recht van den EdAchtb. Volksraad om eene wet als de zoogenaamde vreemdelingenwet daar te stellen en te hebben, en eveneens de noodzakelijkheid ervan, zijn er overwegingen die naar de meening van den Uitvoerenden Raad vooral onder de tegenwoordige omstandigheden, alle aandacht verdienen. Het is beweerd geworden, en deze Regeering van de zijde van eenige naburige Staten en Koloniën medegedeeld, dat de genoemde wet zooals zij thans is geformuleerd en werkt zekere bepalingen inhoudt, die den goedgezinden burgers en ingezetenen aldaar aan zekere ongerieven bloot stelt. Alhoewel in die Koloniën en Staten eensdeels reeds dergelijke wetten zijn aangenomen of voorgesteld worden in het leven te roepen, zoo heeft de Uitvoerende Raad toch gemeend in overweging te nemen of het niet wenschelijk zou zijn te trachten om, op dit punt waarin het algemeen belang van Zuid-Afrika is betrokken, met die andere Staten en Koloniën, indien mogelijk, tot eenstemmigheid te komen omtrent zekere vaste beginselen welke zulk eene wet zullen beheerschen en om zoodanige bepalingen daarin op te nemen als waardoor het goede doel kan worden bereikt zonder noodeloos of te vermijden ongerief, zooals beweerd te veroorzaken.

Dit is eene kwestie, die ter beslissing ligt van den EdAchtb. Eersten Volksraad.

De Uitvoerende Raad zou verder wegens de bovenstaande door hem aangevoerde redenen en met het oog op de algemeene belangen van Zuid-Afrika, aan de hand willen geven, dat Uwe EdAchtb. Vergadering de genoemde wet herroept.

De Uitvoerende Raad stelt zich intusschen niet voor de zaak wat depêches betreft hiermede te laten berusten en neemt zich voor, indien Uwe EdAchtb. Vergadering zich hiermede kan vereenigen, met Harer Britsche Majesteits Gouvernement in verdere correspondentie te treden, ten einde vooral dit punt, maar ook de andere punten in kwestie in de depêches vermeld, aan arbitrage te doen onderwerpen.

Steunende op het goed recht dezerzijds, heeft de Uitvoerende Raad geen twijfel aan een goed resultaat.

Het te zenden antwoord op beide dépêches ¹⁾ waarin de gronden van het goed recht dezer Regeering worden ontwikkeld, en hetwelk wordt gereed gemaakt, zal indien Uwe EdAchtb. Vergadering zich met bovenstaanden maatregel kan vereenigen, zoodra mogelijk ter Uwer informatie worden voorgelegd.

Ik heb enz.,

(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 7 MEI 1897.

Re uitstel behan-
deling conceptwet 33
artikelen.

Art. 50. De Eerste Volksraad lettende op art. 9 van de «Drie-en-dertig artikelen» thans aan de orde, in aanmerking nemende, dat het bij de behandeling van gezegde «Drie-en-dertig artikelen» blijkt, dat er verschillende veranderingen door Volksraadsbesluiten en wetten in zijn aangebracht, overwegende dat het thans moeilijk zal gaan, om deze alzo gewijzigde «Drie-en-dertig artikelen» in den boezem van den Raad in vorm te brengen, hetgeen behoort te geschieden door eene Commissie bestaande uit rechtsgeleerden,

Besluit: de verdere behandeling, der gezegde «Drie-en-dertig artikelen» tot later te doen overstaan.

Re bijlagen I en II
Grondwet 1858.

Art. 53. De Eerste Volksraad, lettende op bijlagen no. 1 en 2, thans aan de orde;

Besluit: de HEd. Regeering op te dragen, deze beide bijlagen te hechten aan de Grondwet van 1896, met de volgende veranderingen in Bijlage no. 2, n^o.:

achter het woord «Grondwet» op den vierden regel van boven, en achter hetzelfde woord op den tweeden regel van art. 1 te voegen de woorden: «van 1858».

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 11 MEI 1897.

Re burgerrechten
kinderen van Ha-
venga.

Art. 75. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, BB. 1083/97, thans aan de orde,

Besluit: de daarin drie laatstgenoemde personen den status te geven, als aan kinderen, wier vader volstemgerechtigde burgers zijn, zooals de Raad bij dezen doet.

¹⁾ Zie notulen Eerste Volksraad p. 120 e. v.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt:

R. 4041/96.
B.B. 1083/97.

Afdeeling B.
Gouvernementskantoor,
Pretoria, 3 Mei 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Eersten Volksraad, Pretoria.

HEdAchtb. Heer.

Met referte tot het besluit van UEdAchtb. Vergadering, genomen onder art. 105, dd. 11 Mei 1896, waarbij de Regeering werd opgedragen een volledig voorstel voor den Raad te leggen, bevattende de namen der vaders die gesneuveld zijn, met de namen hunner kinderen voor wie stemrecht gevraagd werd, heb ik de eer U te berichten, dat de Regeering, na ingenomen informaties en verkregen opgaven van de Commandanten en Veldkornetten, tot de slotsom is gekomen, dat er slechts één persoon gesneuveld is, wiens kinderen niet vol stemgerechtigde burgers zijn.

De naam van deze persoon is: Jan J. Havenga, in leven woonachtig ten dorpe Rustenburg, en gesneuveld in 1894 tijdens het commando tegen Malaboch.

De namen der kinders zijn: Jacobus Johannes Havenga, Lucas Martinus Havenga en Hendrik Marian Christiaan Britton Havenga.

De Regeering verzoekt U dus de drie laatstgenoemde personen een status te willen geven als aan kinderen, wier vaders volstemgerechtigde burgers zijn.

Ik heb de eer te zijn,

UEd. dw. dienaar,
(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 13 MEI 1897.

Art. 99. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, d.d. 7 December 1896, B.B. 3065/96, ¹⁾ vragende machtiging tot dorpsverklaring van zekere deelen van de plaatsen Vlakfontein in het district Heidelberg, Weigering tot dorpsverklaring v. zekere deelen Vlakfontein (distr. Heidelberg).

Lettende op de overeenkomst met zekeren F. S. McHattie, waarmede de Raad zich niet kan vereenigen.

Verder lettende op de informatie gedaan met betrekking tot de grootte van den grond,

Besluit: de gevraagde machtiging niet te verleenen.

¹⁾ Zie Eerste Volksraadsbesluit, art. 343, dd. 17 Juni 1897.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 14 MEI 1897.

Weigering plaats Warmbad van dorp Hartingsburg af te snijden.

Art. 103. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, BB. 1029/97, thans aan de orde; lettende op de omstandigheden der zaak en de gegeven toelichtingen.

Besluit: zich met de aanbeveling der HEd. Regeering in gemelde missive vervat, niet te kunnen verenigen, om op het verzoek van zekere memorialisten de plaats «Warmbad» van het dorp Hartingsburg af te snijden.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 17 MEI 1897.

Machtiging tot houden van speciale zittingen voor Drankcommissies.

Art. 112. Werd voor kennisgeving aangenomen: Regeerings-missive BB. 1183/97, R. 6138/97, dd. 17 Mei 1897, insluitende copie, schrijven van den Secretaris van den Tweeden Volksraad, BB. 54/97, dd. 17 Mei 1897, waarbij ingesloten kopie Tweede Volksraadsbesluit, art. 122, dd. 14 Mei 1897, naar aanleiding van een verzoek om den Uitvoerenden Raad te machtigen, drankcommissies speciale zittingen te doen houden (EVR. 781/97).

ZEd. de Vice-Voorzitter zeide eene dergelijke kennisgeving ontvangen te hebben van den Secretaris van den Tweeden Volksraad, BB. 55/97 (EVR. 782/97).

Beide missives werden voor kennisgeving aangenomen.

Bedoelde Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, gelet hebbende op de Regeeringsmissive met Uitvoerende Raadsbesluit thans aan de orde, verzoekende dat door den Uitvoerenden Raad zal kunnen worden geautoriseerd aan drankcommissies recht te geven speciale zittingen te houden voor het uitreiken van licenties voor verkoop van drank bij de groote maat;

Besluit: gemeld Uitvoerend Raadsbesluit art. 363, dd. 10 Mei 1897, te bekrachtigen, en verder te verklaren dispensatie te geven aan art. 15 van Wet no. 17, 1896, voor gevallen zooals in het Uitvoerende Raadsbesluit genoemd.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 31 MEI 1897.

Aanstelling Commissie Grondwetsherziening.

Art. 189. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, dd. 19 Mei, laatstleden, BB. 1221/97, in-

houdende een Uitv. Raadsbesluit, ten doel hebbende eene wijziging van de Grondwet te bewerkstelligen,

Besluit: zich te vereenigen met gezegde voorstellen en eene Commissie van 5 leden te kiezen uit zijn midden met opdracht in overleg met den Uitvoerenden Raad en den Staatsprocureur te handelen volgens gezegde voorstellen, en besluit verder de Memorie-Commissie op te dragen de memories (indien er eenige zijn) met betrekking tot het wijzigen van de Grondwet aan gezegde Commissiën te overhandigen.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 3 JUNI 1897.

Art. 234. De Eerste Volksraad, lettende op het nu behandelde verslag van het Hoofd van Publieke Werken over 1896;

Lettende op de groote sommen gelds die uitgegeven zijn voor Publieke Werken, voornamelijk gebouwen;

van oordeel zijnde, dat sommige der voorgenomen werken in het verslag voorkomende, meer bepaald op bladz. 16, art. 5, òf niet noodig, òf niet strikt noodzakelijk zijn;

Besluit: dit verslag voor kennisgeving aan te nemen, en besluit verder, lettende ook op den financieelen toestand, de HEd. Regeering op te dragen de niet dringend noodzakelijke werken niet te doen uitvoeren en verder uit te voeren werken, zoo min mogelijk kostbaar te doen bouwen en draagt de HEd. Regeering verder op, om de gebouwen voor officieren en andere ambtenaren, aan hen te verhuren tegen vier percent van den bouwpijs des jaars.

Re uitvoering publieke werken, verhuur gebouwen aan ambtenaren.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 17 JUNI 1897.

Art. 343. De Raad, lettende op Regeeringsmissive, BB. 1460 97, vragende machtiging tot het uitleggen van een dorp op de plaats Vlakfontein volgens concept-contract, thans onder behandeling;

Besluit: de HEd. Regeering de gevraagde machtiging te verleen en het voorgestelde contract goed te keuren.

Uitleggen van een dorp op de plaats Vlakfontein, distr. Heidelberg.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt:

r. 5963/96.

Afdeeling B.

BB. 1460/97.

Gouvernementkantoor,
Pretoria, 11 Juni 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Eersten Volksraad te Pretoria.

HEdAchtb. Heer.

Ter uwer informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Eersten Volksraad, heb ik de eer U ingesloten te doen toekomen minute r. 5963/96, waarop het volgende Uitvoerende Raadsbesluit, onder art. 437, dd. 9 Juni 1897, genomen werd:

Aan de orde: minute r. 5963/96 (uvr. 711/96) re de aanlegging van een dorp op een gedeelte van de plaats Vlakfontein No. 180, gelegen in het distrikt Heidelberg;

De Uitvoerende Raad, lettende op Eerste Volksraadsbesluit art. 99, dd. 13 Mei 1897, waarbij een desbetreffend contract met McHattie niet werd goedgekeurd, verder lettende op een nieuw concept-contract ten dien effecte door McHattie ingezonden, als voorkomende onder r. 7300/97, waarbij voor de Regeering voordeeliger bepalingen zijn gesteld, met betrekking tot de grootte van den grond, enz.;

Besluit dat concept-contract den EdAchtb. Eersten Volksraad ter behandeling en ter goedkeuring voor te leggen.

Beleefd verzoek ik U minute na afhandeling te willen retourneren.

Ik heb de eer te zijn,

UEd. dw. dienaar,

(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 21 JUNI 1897.

Art. 369. De Eerste Volksraad, lettende op de Regeeringsmissive met Uitv. Raadsbesluit, thans aan de orde, re het toekennen van nog drie studiebeurzen aan het Staatsgymnasium alhier, lettende op de landsomstandigheden en op het feit, dat de Begrooting reeds is afgehandeld,

Besluit: zich vooralsnog niet met dat Uitv. Raadsbesluit te vereenigen.

Re niet toekennen van nog 3 studiebeurzen Staatsgymnasium.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 24 JUNI 1897.

Art. 376. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, BB. 1558/97¹⁾, inhoudende Uity. Raadsbesluit art. 448 van 1897, verzoekende de bekrachtiging van zeker contract voor het aanleggen van een electrischen tram te Johannesburg, lettende op Volksraadbesluiten, artt. 150 en 592 van 1890 en art. 2249 van 1896, waarbij de uitdrukkelijke toestemming van den Eersten Volksraad van nood is, voor het aanleggen van zoodanige tramlijn. Verder overwegende dat door den aanleg van zoodanige tram voor het tegenwoordige menig arm persoon zijn verdienste zal worden ontnomen;

Besluit: gemeld contract niet te bekrachtigen.

Re niet goedkeuring van het contract tusschen Regs-Comms. voor Spoorwegen en J. P. Lombaard, P. Botha, F. G. de Beer en W. G. Keller re aanleg electrische tramweg Johannesburg.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 15 JULI 1897.

Art. 578. De Eerste Volksraad, lettende op de motie A. Wolmarans—du Toit, thans aan de orde, lettende op de gegeven inlichtingen, re het aanstellen van ambtenaren; meenende dat bij het aanstellen van ambtenaren niet geheel naar wensch wordt gehandeld;

Opdracht aan Regeering betreffende aanstelling ambtenaren.

Besluit: de HEd. Regeering op te dragen in het vervolg toe te zien, dat bij het aanstellen van ambtenaren, stipt wordt gehandeld volgens desbetreffende bepalingen en besluiten, zoowel door de Hoofden van Departementen, als andere personen er mede belast.

Art. 585. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op de memorie, thans aan de orde, en het rapport der Commissie daarop,

Besluit: gezegd Commissie-rapport goed te keuren.

Re weigering huwelijks-ordonnantie te wijzigen wat betreft foioen.

Bedoeld Commissie-rapport was tegen het toestaan van de navolgende memorie:

Aan de orde eene memorie van de Commissie der Algemeene Vergadering van de Nederduitsche Hervormde Kerk in de Zuid-Afrikaansche Republiek, verzoekende zoodanige wijziging der huwelijksordonnantie, dat voor het Commissaris gaan bij den Landdrost £1 betaald moge worden, en den huwelijkschbevestigter van Regeeringswege £2 moge ontvangen. (EVR. 576/97.)

¹⁾ Zie Notulen Eerste Volksraad 1897, p. 308 e. v.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 22 JULI 1897.

Geen ambtenaar mag zich verkiesbaar stellen voor betrekking v. Staatspresident.

Art. 652. De Eerste Volksraad, lettende op de verschillende memories met het Commissie-rapport daarop betrekking hebbende, thans onder behandeling;

Besluit: zich niet te kunnen vereenigen met bedoeld rapport, doch besluit zich te vereenigen met het verzoek van memorialisten;

en besluit alzoo dat geen ambtenaar, die in eenige betrekking, eene vaste aanstelling van ZHed. den Staatspresident heeft en als zoodanig een vast maandelijks of jaarlijksch salaris geniet, zich mag verkiesbaar stellen als candidaat voor de betrekking van Staatspresident, tenzij hij zijne bedanking als ambtenaar bij de Regeering schriftelijk indient, vóór hij de bovenbedoelde candidatuur aanneemt.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 30 JULI 1897.

Wijziging van art. 9 van wet no. 3, 1894.

Art. 743. De Raad, lettende op het Commissie-rapport met memorie daarmede in verband, thans onder behandeling, vragende dat meer bijeenkomsten bij verkiezingen toegelaten zullen worden, dan bepaalt in art. 10 van Wet no. 3, 1894;

Besluit: het woord «drie» voorkomende op een na den laatsten regel van art. 9 van Wet no. 3, 1894, te veranderen in «vijf» en den voorsteekenen der desbetreffende memorie een afschrift van dit besluit als antwoord op hunne memorie toe te zenden.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 4 AUGUSTUS 1897.

Bethal verklaard als een district.

Art. 778. De Eerste Volksraad, lettende op de memories met Commissie-rapport daarop betrekking hebbende, vragende om Bethal en omstreken tot een distrikt te verklaren;

Besluit: zich te vereenigen met het Memorie-Commissierapport en met het verzoek van memorialisten, en besluit verder de HEd. Regeering op te dragen, Bethal en omstreken tot een distrikt te proklameeren en memorialisten alzoo te antwoorden.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 16 AUGUSTUS 1897.

Art. 866. De Raad, gelet hebbende op art. 4 van de Aanspraak;

Re vaststelling van Staatspresidentsverkiezing.

Besluit: te bepalen als volgt:

dat met het oog op Wet no. 4, 1871, regelende de verkiezing van een Staatspresident rekvisities voor de verkiezing van een Staatspresident voor de Zuid-Afrikaansche Republiek met de antwoorden daarop bij den Uitvoerenden Raad zullen moeten worden ingezonden en in de *Staatscourant* gepubliceerd met later dan 20 November 1897.

De verkiezingen in de verschillende wijken plaats te vinden van af den derden Januari 1898 tot en met den vijfden Februari d.a.v.;

de kiesloten en lijsten ten Gouvernementskantore te worden ingeleverd voor of op den eersten Maart 1898;

en besluit verder de HEd. Regeering op te dragen de noodige stappen te nemen en om al de ambtenaren vroegtijdig instructies te geven tot regeling van verkiezing en de zaak ter algemeene informatie te doen publiceeren.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 19 AUGUSTUS 1897.

Art. 883. De Eerste Volksraad, lettende op het Commissie-rapport ¹⁾, thans onder behandeling, van oordeel zijnde, dat de geheele transactie van den aankoop van mielies, ezels, transportdienst enz., groote onkosten voor de Staatskas opleveren, en het derhalve noodzakelijk is hieraan een einde te maken;

Re afhandeling verkoop Gouvts. ezels, etc.

Besluit: a. het Commissie-rapport voor kennisgeving aan te nemen;

b. de Regeering op te dragen, in verband met art. 6, Hoofdstuk I, onmiddellijk te handelen, zooals daarin voorgesteld;

c. de Regeering op te dragen geene mielies, ezels, enz. verder meer aan te koopen, en den transportdienst te doen eindigen;

d. alle ezels aan de burgers te verkoopen, onder het Volksraadsbesluit van Februari ll., en de wagens en muilen, die niet voor Gouvernementsdienst noodig zijn, te doen verkoopen, bij publieke veiling.

¹⁾ Zie Rapport Eerste Volksraads-Commissie, notulen Eerste Volksraad 1897, p. 535, e. v.

En eindelijk besluit de Raad de HEd. Regeering op te dragen, dadelijk den Regeerings-Agent kennis te geven, dat hij binnen een door haar te stellen tijd, van alle gelden verantwoording moet doen, en alle gelden door hem getrokken, in strijd met de verschillende Uitvoerende Raadsbesluiten, terug moet storten in de Staatskas, en alle ambtenaren en volk in dienst in verband met deze transactie te doen ontslaan.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 23 AUGUSTUS 1897.

Geen bonussen toe te kennen zonder toestemming van Volksraad.

Art. 906. De Eerste Volksraad, lettende op punt 4 van Begrootings-Commissierapport, thans onder behandeling;

Besluit: punt 4 goed te keuren met bijvoeging dat geene bonussen in het vervolg toegekend zullen worden, zonder toestemming van den Volksraad.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 24 AUGUSTUS 1897.

Re vaststelling behandeling begrooting voor 1898.

Art. 924. De Eerste Volksraad, lettende op punt 12 van het Begrootings-Commissierapport, thans onder behandeling;

Besluit: punt 12 goed te keuren en de tijd van behandeling van de Begrooting voor 1898, te bepalen in buitengewone zitting op Maandag, 14 Februari 1898.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 26 AUG. 1897.

Re verpachting van Gouvts. perceelen in Mapochsgronden.

Art. 955. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op de memorie uit Mapochsgronden, re Gouvernements-perceelen en in verband daarmede Uitvoerend Raadsbesluit art. 642, dd. 21 November 1893, thans onder behandeling;

Besluit: naar aanleiding van gemelde memorie de HEd. Regeering op te dragen, de Gouvernementsperceelen in de Mapochsgronden te verpachten, onder de regulaties voor het verpachten van Gouvernementsgronden van 1896, met dien verstande dat aan de personen, zooals in de memorie bedoeld, de voorkeur wordt gegeven.

Art. 969. De Raad, gelet hebbende op het Commissierapport met memorie, betreffende J. P. C. Meijer, overwegende, het wenschelijk is in gevallen waar uit een huwelijk 12 of meer zoons geboren en in leven zijn, van Staatswege hun tegemoet te komen;

Besluit: aan de HEd. Regeering op te dragen eene conceptwet op te trekken en te doen publiceren voor de aanstaande zitting van den Volksraad, om in zoodanige gevallen met grond of anderszins tegemoet te komen.

Opracht aan Regeering conceptwet op te trekken re ondersteuning van Staatswege indien uit een huwelijk 12 of meer zoons geboren en in leven zijn.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 27 AUG. 1897.

Art. 976. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op de memorie uit Vrijheid, met Memorie-Commissierapport, thans aan de orde; ¹⁾

Besluit: genoemde memorie met Commissierapport te verwijzen naar de HEd. Regeering, met opdracht zoo spoedig mogelijk een onderzoek in te stellen re aankoop der gronden, en prijs er van en daaromtrent rapport te doen aan den Eersten Volksraad in de eerstkomende zitting.

Re vergrooting dorpsgronden van dorp Vrijheid.

Art. 981. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, dd. 26 Augustus 1897, thans aan de orde, met betrekking tot Volksraadsbesluit art. 829, dd. 11 Augustus 1897;

Besluit: te bepalen, dat het de bedoeling van den Raad is geweest, bij het nemen van het bovenvermeld besluit, dat ZEd. de Supt. van Naturellen als lid van den HEd. Uitv. Raad zal aanblijven tot tijd en wijle de bepaling, vervat in meergemeld Volksraadsbesluit, is opgenomen in de te wijzigen Grondwet, en deze als zoodanig in werking treedt.

Superintendent van Naturellen zal geen lid van den Uitv. Raad zijn.

Art. 829 luidt als volgt:

De Eerste Volksraad, lettende op de memories en Memorie-Commissie-rapport, thans onder behandeling;

Besluit: het Commissie-rapport goed te keuren en het te verwijzen naar de Grondwets-Commissie ter harer informatie;

En besluit verder memorialisten een afschrift van dit besluit te zenden.

¹⁾ In zake vergrooting van de dorpsgronden van het dorp Vrijheid.

Het Commissie-rapport luidde:

Omreden de Commissie dit als eene afgehandelde zaak beschouwd, kan de Commissie niet aanbevelen om aan het verzoek van memorialisten te voldoen, doch geeft de Commissie uwe Vergadering in overweging, of het niet wenschelijk zou wezen, dat de Superintendent van Naturellenaken alleen hoofdambtenaar en geen lid van den Uitvoerenden Raad zal zijn, omreden de Commissie het niet raadzaam acht, dat een ambtenaar die voor zijn leven is aangesteld als zoodanig als lid van den Uitvoerenden Raad zitting neemt.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 1 SEPTEMBER 1897.

Geene vrijstelling van zegelrecht op kaart van erven.

Art. 1012. De Eerste Volksraad, lettende op de memorie uit Lichtenburg, met Memorie-Commissierapport, thans aan de orde; ¹⁾

Besluit: dat Commissierapport in zooverre goed te keuren, om aan memorialisten te melden, dan aan hun verzoek niet kan worden voldaan, met het oog op hetgeen reeds bij Eerste Volksraadsbesluit, art. 615, van 18 Juni 1896, is bepaald.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 3 SEPTEMBER 1897.

Re oprichting van koelkamers.

Art. 1027. De Eerste Volksraad, lettende op Uitvoerende Raadsbesluit, art. 659, vervat in Regeeringsmissive, dd. 2 dezer, thans onder behandeling,

Verder lettende op Eerste Volksraadsbesluit, onder art. 2290 van 1896,

Verder overwegende, dat de gevreesde Runderpest nu bijna alreeds de geheele Republiek is doorgedaan, en om die reden voor een groot deel het doel van Regeering en Volksraad onder gemeld Volksraadsbesluit is gemist,

Besluit: zich met gemeld Uitvoerende Raadsbesluit niet te kunnen vereenigen,

Doch besluit, in verband met gemeld Eerste Volksraadsbesluit, art. 2290, te bepalen, dat indien geene behoorlijke uitvoering gegeven is binnen den tijd van

¹⁾ In zake ontheffing van de ontvangsten van burgerrechtverven van de betaling van £1 zegel op de kaart van het erf.

4 maanden, dat gemeld Volksraadsbesluit van 1895 alsdan zal beschouwd worden te zijn vervallen.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt als volgt:

r. 15134.96.

Afdeeling B.
Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 September 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Eersten Volksraad, Pretoria.

HEdAchtb. Heer,

Ter uwer informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Eersten Volksraad, heb ik de eer u ingesloten te doen toekomen minute r. 15134.96, in zake het oprichten van koelkamers, waarop het volgende Uitvoerende Raadsbesluit, onder art. 659, dd. 2 September 1897, genomen werd:

Aan de orde minute r. 15134.96 (EVR. 1431.96), met betrekking tot de oprichting van koelkamers.

De Uitvoerende Raad, lettende op de nieuwe desbetreffende aanvraag van de heeren P. J. Potgieter en anderen, om in plaats van hun eene geldleening, krachtens Eerste Volksraadsbesluit, art. 2291, dd. 10 December 1896, toe te staan, eene rentegarantie te verleen van 4 percent op een kapitaal van £80,000, welke rentegarantie niet zal te boven gaan het bedrag van £20,000; lettende op de adviezen dienaangaande van den Auditeur Generaal en Wd. Staatsprocureur, verder lettende op de omstandigheid, dat dit nieuwe voorstel eenigermate afwijkt van de autorisatie aan de Regeering verleend bij voormeld Eerste Volksraadsbesluit, art. 2291, dd. 10 December 1896;

in aanmerking nemende, dat voor de oprichting van koelkamers Gouvernementsgrond te Johannesburg en Pretoria in huur is gevraagd, en de Regeering niet de macht heeft zonder speciale autorisatie van den EdAchtb. Eersten Volksraad daaraan te voldoen;

Besluit de zaak andermaal aan den EdAchtb. Eersten Volksraad te submitteeren en dat EdAchtb. Lichaam om autorisatie te verzoeken een contract te mogen aangaan in termen van het nieuw voorstel, als bovenbedoeld, met dien verstande, dat rente van 4 pCt. zal worden gegarandeerd op een aandeelenkapitaal van niet te bovengaannde £70.000 en verder om voor de oprichting van koelkamers grond tot zekere grootte, in Johannesburg en van de dorpsgronden te Pretoria en desvereischt ook in andere dorpen voor zekeren tijd in huur te mogen afstaan.

Ik heb de eer te zijn, enz.,

(get.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 6 SEPT. 1897.

Re crimineele procedure.

Art. 1041. Aan de orde Regeeringsmissive, BB. 2196/97, R. 11947/97, dd. 23 Augustus 1897, inhoudende copie schrijven van den Secretaris van den Tweeden Volksraad, BB. 372/97, dd. 19 Augustus ll., waarbij ingesloten copie Tweede Volksraadsbesluit, art. 920, dd. 17 dezer, genomen naar aanleiding van eene memorie uit Wolmaransstad, vragende wijziging der Crimineele procedure. (EVR. 1513/97).

ZEd. de Voorzitter zeide eene dergelijke kennisgeving ontvangen te hebben van den Secretaris van den Tweeden Volksraad, BB. 404/97, dd. 5 September 1897 (EVR. 1514/97).

Beide missives werden voor kennisgeving aangenomen.

Bedoel tweede Volksraadsbesluit luidt als volgt:

De Tweede Volksraad, gelet hebbende op het rapport der Commissie, aangesteld om volgens opdracht de noodige wijzigingen in Wet no. 7, 1896 (betrekkelijk de crimineele procedure), naar aanleiding van zekere memorie uit Wolmaransstad, re art. 106, aan te brengen;

Besluit: in opvolging van de aanbeveling der Commissie, vervat in haar rapport, de wijzigingen, zooals door de Commissie voorgesteld, te zamen met de Crimineele Ordonnantie van 1864, onder de aandacht van de HEd. Regeering te brengen, met opdracht dat er eene Commissie van rechtsgeleerden zal worden benoemd om de geheele Crimineele Procedure grondig te herzien, de verschillende wetten en besluiten daarop betrekkelijk bijeen te brengen en te rangschikken en zoodanige wijziging te doen publiceeren ter kennisname van het publiek en ter behandeling van dezen Raad in de aanstaande zitting voor te leggen.

Re niet erkenning contract van het Zuid - Afrikaansche Tentoonstellings-syndicaat.

Art. 1044. Aan de orde Regeeringsmissive, BB. 2286/97, R. 12853, dd. 2 September 1897, inhoudende copie brieven van den Secretaris van den Tweeden Volksraad, BB. 380/97 en 401/97, resp. dd. 25 Augustus en dd. 2 September ll., waarbij ingesloten copiën Tweede Volksraadsbesluiten, artt. 949, dd. 24 Augustus en 2024, dd. 31 Augustus 1897, in zake het Zuid-Afrikaansche Tentoonstellings-Syndicaat (EVR. 1590/97).

ZEd. de Voorzitter zeide dergelijke kennisgevingen ontvangen te hebben van den Secretaris van den Tweeden

Volksraad, BB. 381/97, dd. 25 Augustus 1897, en BB. 402/97, dd. 2 Sept. 1897. (EVR. 1520/97).

De heer Vorster, gesecondeerd door den heer J. F. de Beer, stelde voor de Tweede Volksraadsbesluiten in behandeling te nemen.

De heer Dieperink, gesecondeerd door den heer A. Wolmarans, stelde voor de Tweede Volksraadsbesluiten voor kennisgeving aan te nemen.

Art. 1045. Dit laatste voorstel werd met 14 tegen 10 stemmen aangenomen.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt als volgt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende het rapport van de Commissie aan wie bij Tweede Volksraadsbesluit art. 805, dd. 29 Juli 1897, werd opgedragen na te gaan de documenten betrekking hebbende op punt 6 van het rapport van het Hoofd van Mijnwezen, zijnde contract aangegaan door de HEd. Regeering met het zoogenaamde Zuid-Afrikaansche Republiek Tentoonstellings-Syndicaat; gelet hebbende op de inlichtingen gegeven door de Regeering, ZEd. het Hoofd van Mijnwezen en ZEd. Gestr. den Wd. Staatsprocureur, gelet op de gevoerde discussies;

Besluit: het rapport voor kennisgeving aan te nemen en in zooverre goed te keuren, dat gezegd contract niet erkend wordt, daar de Regeering hetzelfde heeft aangegaan (*ultra vires*) tegen de bestaande wetten en Volksraadsbesluiten.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 9 SEPTEMBER 1897.

Art. 1089. De Raad, gelet hebbende op Regeerings-

Re oprichting van
waschhuis te Johan-
nesburg.

missive in zake een waschhuis te Johannesburg (Fordsburg), thans aan de orde,
Besluit het Regeeringsvoorstel daarop betrekking hebbende, goed te keuren, en aan de HEd. Regeering op te dragen het stuk grond beschikbaar te stellen voor genoemd doeleinde voor 21 jaren tegen een nominale huur en een contract aan te gaan met 2 of 3 van de leden van het bestaande «Rand Relief Comité» als trusteees of curatoren op zoodanige wijze en voorwaarden als de HEd. Regeering wenschelijk zal achten, louter voor een liefdadigheidsdoeleinde, zoodat geheel en al speculaties geweerd worden.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt als volgt:

Afdeling B.

R. 11181/97. Gouvernementskantoor,
BB. 2357/97. Pretoria, 8 September 1897.

Den HEdAchtb. Heer Voorzitter
van den EdAchtb. Eersten Volksraad,
Pretoria.

HEdAchtb. Heer,

Ter uwer informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Eersten Volksraad, heb ik de eer U ingesloten te doen toekomen minute R. 11181/97, in zake het huren van zekere gronden te Braamfontein, waarop het volgende Uitvoerende Raadsbesluit, onder art. 678, dd. 8 September 1897 genomen werd:

Aan de orde minute R. 11181/97 (UVR. 940/97), inhoudende correspondentie met betrekking tot een voorstel van de Maatschappij tot Nut van het Algemeen te Johannesburg, om onder zekere bepalingen en voorwaarden zekere gronden te Braamfontein in huur te verkrijgen, voor het doel daarop in de eerste plaats een wasch- en strijkinrichting op te richten, alsook eene ambachtsschool en andere gestichten van liefdadigheid in nationalen zin, een en ander ten behoeve van de arme blanke bevolking.

De Uitvoerende Raad,

Uit de correspondentie opmakende, dat met den in huur gevraagden grond wordt bedoeld het stuk grond te Braamfontein, groot 2 morgen, 53 vierkante roeden, 73 vierkante voeten, als bij maandelijksche opzegging dd. 27 December 1895 voor zekere stadsdoeleinden aan het Gezondheids-Comité van Johannesburg verhuurd,

overwogen hebbende het desbetreffende conceptcontract, als door den Myncommissaris van Johannesburg ingezonden, te worden aangegaan met voorzeggde Maatschappij tot Nut van het Algemeen,

niet de macht hebbeude in dezen te beslissen, het groote nut van inrichtingen als meergenoemde Maatschappij wenschd daar te stellen, inziende;

Besluit: den EdAchtb. Eersten Volksraad voor te stellen de Regeering machtiging te verleenen om aan de Maatschappij tot Nut van het Algemeen te Johannesburg, voor de doeleinden als voormeld. den grond voornoemd in huur te mogen afstaan voor 21 jaren, en de Regeering verder te autoriseeren, om daartoe en in verband met deze zaak een contract met genoemde Maatschappij aan te gaan, in welk contract dan onder meer zal mogen worden bepaald, dat de Maatschappij het recht zal hebben van tijd tot tijd, in overleg met en met toestemming van de Regeering, geld op te nemen of te leenen op de

securiteit van de in- en volgens het aan te gane contract aan haar (de voorzegde Maatschappij) verleende rechten op den in het contract vermelden grond, en de gebouwen en inrichtingen daarop.

Ik heb enz.,

(w.g.) T. J. KROGH,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 10 SEPTEMBER 1897.

Art 1123. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op de memories uit Wolmaransstad, vragende eene som van £3000 op de Begrooting te plaatsen, tot het aanleggen van een dam, lettende op het rapport der Memorie-Commissie;

Opdracht aan Regeering re dam te Wolmaransstad.

Besluit: zich in zooverre met het Commissierapport te vereenigen, om de HEd. Regeering op te dragen een onderzoek te doen instellen, en haar rapport en aanbeveling te doen, gedurende de buitengewone zitting in Februari 1898, bij de behandeling der Begrooting.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 21 SEPT. 1897.

Art. 1281. De Eerste Volksraad, lettende op de memories uit Lichtenburg met Memorie-Commissierapport, thans onder behandeling, en verder lettende op de verwoestingen aangebracht door de Runderpest, in de westelijke distrikten, en de wenschelijkheid inziende om die distrikten met den reeds in deze Republiek bestaanden Spoorweg te verbinden, waardoor de burgers eene markt voor hunne producten kunnen bekomen, en verder lettende op het bestaande Tractaat met den Oranje-Vrijstaat;

Re opdracht aan Regeering in zake uitbreiding v. spoorwegen naar de Westelijke distrikten.

Besluit: het Commissie-rapport in zooverre goed te keuren met bijvoeging, de HEd. Regeering op te dragen in onderhandeling te treden met de HEd. Regeering van den Oranje-Vrijstaat, voor de uitbreiding van onze spoorwegen naar de westelijke distrikten, en zoo spoedig mogelijk aan den Volksraad rapport te doen, en memorialisten dien overeenkomstig te doen antwoorden.

Art. 1283. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, inhoudende copie Uitvoerende Raadsbesluit art. 657, dd. 31 Augustus, thans aan de orde.

In zake kwijschelding van betaling van gestorven ezels.

op die gestorven ezels mocht verschuldigd zijn, hetzelfde den eigenaar kwijt te schelden.

Ik heb, enz.,

(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 22 SEPTEMBER 1897.

Art. 1288. De Eerste Volksraad gelet hebbende op Regeeringsmissive dd. 21 September 1897, vragende de bedoeling van Eerste Volksraadsbesluit art. 88³, dd. 19 Augustus 1897;

Geen verdere machtiging aan Regeering tot aankopen van ezels.

Besluit: als zijne meening uit te spreken, dat die contracten die waren aangegaan voor het aankopen van donkeys moesten worden uitgevoerd, en verder dat het beoordeelen over het vervallen van zoodanige contracten niet op den weg ligt van den Eersten Volksraad. Verder besluit de Eerste Volksraad de HEd. Regeering geene verdere machtiging te geven voor het aankopen van donkeys, enz.

Bedoelde Regeeringsmissive luidt als volgt:

R. 15176 96. Gouvernementskantoor,
BB. 2467/97. Pretoria, 21 Sept. 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Eersten Volksraad,
Pretoria.

HEdAchtb. Heer

Met referte tot het besluit van UEd. Achtb. Vergadering genomen onder art. 883, dd. 19 Augustus 1897, letter c, waarbij de Regeering werd opgedragen geen verdere ezels, mielies, enz. meer aan te koopen, ben ik geïnstrueerd UEd. Achtb. Vergadering te verzoeken zijne bedoeling in dezen nader uit te spreken. Er is op 24 November 1896, een contract aangegaan met de heeren B. J. Vorster Jr. en A. von Maltzan, voor het leveren van 4000 ezels op of voor den 27sten Mei 1897, dit contract werd door bijzondere omstandigheden door de Regeering verlengd tot 27 Augustus 1897.

Op dien datum hadden de contractanten ongeveer 2700 ezels ingevoerd, waarvan de Regeering echter slechts 1186 kon goedkeuren en aankopen, daar contractanten nu nog volgens contract 2814 ezels moesten leveren en daar er zeer vele arme burgers nog komen smeecken om ezels te mogen bekomen, vraagt de Regeering of zij nog meer ezels zal aankopen.

Ik heb enz.,

(w.g.) DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 23 SEPTEMBER 1897.

Opdracht aan Regeering re oprichting v. koelkamers.

Art. 1300. De Raad gelet heblende op de Regeeringsmissive thans aan de orde, overwegende dat elk Volksraadsbesluit door elkeen, ook door den HEd. Uitvoerenden Raad moet geëerbiedigd worden;

Besluit: gemelde missive terug te verwijzen naar de HEd. Regeering, met opdracht om stiptelijk te handelen volgens de reeds genomen Volksraadsbesluiten in zake oprichting van koelkamers.

Bedoelde regeeringsmissive luidt als volgt:

R. 15134/97.
BB. 2466 97.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 Sept. 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter
van den EdAchtb. Eersten Volksraad,
Pretoria,

HEdAchtb. Heer,

Met referte tot het besluit genomen door UEdAchtb. Vergadering, onder art. 1027, dd. 3 September j.l., waarbij bepaald werd, dat wanneer binnen den tijd van 4 maanden geene uitvoering is gegeven aan Eerste Volksraadsbesluit, art. 2290, van 10 December 1896, in zake het oprichten van koelkamers, dat Volksraadsbesluit dan beschouwd zal worden als te zijn vervallen, ben ik geïnstrueerd UEdAchtb. Vergadering in kennis te stellen, dat de Uitvoerende Raad deze zaak weder in consideratie heeft genomen, en onder art. 687, dd. 10 September 1897, bij meerderheid van stemmen besloten heeft niet verder daarop in te gaan.

Ik heb enz.

(w.g.) DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

P.S.—Ik voeg hier nog bij R. 15134/96, waarin eene hernieuwde aanvraag van de heeren Potgieter en Schoeman ter behandeling van UEdAchtb. Vergadering.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 27 SEPT. 1897.

Re bepaling van rente en terugbetaling van gelden voor ezels door de borgen verschuldigd.

Art. 1314. De Eerste Volksraad, lettende op de aangenomen motie du Toit—A. Wolmarans, thans onder behandeling,

Besluit: te bepalen, dat de voorwaarden van renten en terugbetaling van het bedrag voor de ezels door

de burgers verschuldigd en ook voor de muilen, die vroeger reeds verkocht zijn, gelijkgesteld worden met de voorwaarden voor het verkrijgen van geld uit de £150.000, namelijk de 3 pct., alsook de terugbetaling van het geld voor de voornoemde ezels en muilen, d. w. z., indien men niet binnen 5 jaren kan betalen, dat men ook verlenging zal krijgen in termen van de Regulaties voor de £150.000.

Art. 1320. De Eerste Volksraad, lettende op het rapport thans onder behandeling,

Re Amortisatiefonds.

Overwegende dat volgens toelichtingen van de zijde der Commissie er slechts nog een bedrag van £7000 in handen der Commissie is,

Besluit: gemeld rapport voor kennisgeving aan te nemen met exceptie van den rentekoers en meerdere assistentie, doch de rente op 6 pct. te laten, en met betrekking tot de meerdere assistentie is de Raad van oordeel, dat eene zaak is, die bij de HoogEd. Regeering thuis behoort door wie het admistreeren van het Amortisatiefonds is geregeld.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 29 SEPTEMBER 1897.

Art. 1328. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op Uitv. Raadsbesluit art. 673, dd. 7 September 1897, in zake den aanleg en de exploitatie van eene spoorlijn van Ermelo over Carolina naar Machadodorp, en vragende eene garantie van $3\frac{1}{2}$ pct.

Re aanleg en exploitatie van spoorlijn Ermelo—Machadodorp.

Besluit: gezegd Uitv. Raadsbesluit goed te keuren en alzoo eene garantie van $3\frac{1}{2}$ pct. toe te staan met opdracht aan den HEd. Uitv. Raad het contract zoo te wijzigen, dat in plaats van 25 pct. aan den Staat zal worden betaald 50 pct. van de overwinst.

De Regeeringsmissive luidt als volgt:

R. 5855/93.
BB. 2413/97.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 15 Sept. 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Volksraad, Pretoria.

HEdAchtb. Heer.

Ter uwer informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Eersten Volksraad heb ik de eer U inge-

sloten te doen toekomen minute r. 5855/93, in zake den aanleg en de exploitatie van den locale spoorlijn van (Machadodorp/Dalmanuta) over Carolina naar Ermelo, waarop het volgende Uitvoerende Raadsbesluit art. 673, dd. 7 September 1897, genomen werd:

Aan de orde minute r. 5855/93 (uvr. 62/94), waarin een voorstel van den Regeerings-Commissaris van Spoorwegen, ten effecte, dat Uitvoerend Raadsbesluit art. 543, dd. 20 Juli 1897, eenigszins moge worden aangevuld.

De Uitvoerende Raad, gehoord de mondelinge toelichtingen van den Regeerings-Commissaris van Spoorwegen, besluit zich met diens voorstel vermeld te vereenigen en bovenaangehaald Uitvoerend Raadsbesluit in zijn geheel te doen lezen als volgt:

Aan de orde minute r. 5855/93 (uvr. 62/94), inhoudende correspondentie in zake den aanleg en exploitatie voor eene locale spoorweglijn van Machadodorp-Dalmanuta over Carolina tot aan Ermelo.

De Uitvoerende Raad, ziende dat het waarborgkapitaal van £10,000, genoemd in art. 64 der desbetreffende overeenkomst, is gestort;

Gelet hebbende op de brieven van contractant van voorzegde spoorlijn, gericht aan den Regeerings-Commissaris van Spoorwegen, mededeelende, dat het hem onmogelijk zal zijn onder zijne desbetreffende overeenkomst eene maatschappij met het benodigde kapitaal tot stand te brengen, tenzij de Regeering onder zekere nader te omschrijven voorwaarden eene garantie van 3½ pCt. toestaat op het obligatiën- en aandeelenkapitaal, niet de macht hebbende in dezen te beslissen;

Besluit de zaak nog in deze zitting voor den EdAchtb. Eersten Volksraad voor te leggen en mocht door den EdAchtb. Eersten Volksraad daarop gunstig worden beschikt, dat EdAchtb. Lichaam in overweging geven te bepalen, dat de rentegarantie zal ingaan zoodra de lijn voltooid en in exploitatie is en dat de vaststelling van den koers van uitgifte van obligatiën zal moeten geschieden in overleg met en met toestemming van de Regeering en eerst zal worden uitgegeven wanneer het maatschappelijk kapitaal ten volle is opbetaald;

En verder den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen op te dragen, de desbetreffende overeenkomst, dd. 1 Juli 1896, in dier voege te wijzigen onder nadere goedkeuring van de Regeering.

Beleefd verzoek ik U minute na afhandeling te willen retourneren.

Ik heb, enz.,

(w.g.) DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 29 SEPTEMBER 1897.

Art. 1343. De Eerste Volksraad, lettende op de eerste afdeeling van het rapport thans aan de orde;

Besluit: deze afdeeling voor kennisgeving aan te nemen met opdracht aan de HEd. Regeering om den Superintendent van Naturellen te gelasten de belastingen van de Naturellen stiptelijk in te doen vorderen volgens wet.

Re invordering van belastingen van naturellen.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 30 SEPTEMBER 1897.

Art. 1350. De Eerste Volksraad, lettende op de derde afdeeling van het Rapport van den Supt. van Naturellen, thans onder behandeling,

Besluit: die afdeeling goed te keuren, met uitzondering van het voorstel om een plaatsvervanger van den Supt. v. Naturellen bij Maga:o's en een Onder-Commissaris bij Secoecoenie's Locatie te hebben.

Besluit geen plaatsvervanger van Supt. van Naturellen bij Magato en Onder-Commissaris bij Secoecoenie's locatie te hebben.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 1 OCTOBER 1897.

Art. 1370. De Raad gelet hebbende op de Regeeringsmissive thans aan de orde, overwegende het dit lichaam niet wenschelijk voorkomt, om armen rondom en in de dorpen te vergaderen, doch dat zij op een meer doelmatige wijze geholpen kunnen worden door onder zekere regulaties Gouvernementsgronden in de verschillende districten ter beschikking van armen te stellen.

Besluit: zich met de Regeeringsmissive te vereenigen, maar aan de HEd. Regeering op te dragen, regulaties op te trekken, waarbij armen in staat gesteld kunnen worden om perceelen Gouvernementsgrond in de verschillende districten onder huur te krijgen.

Re verhuur van stukjes dorpsgrond aan arme burgers.

Bedoelde Regeeringsmissive luidde als volgt:

Afdeeling B.

R. 5921/97.

Gouvernementskantoor,

BB. 1554/97.

Pretoria, 17 Juni 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter

van den EdAchtb. Eersten Volksraad,
Pretoria.

HEdAchtb. Heer,

Ter uwer informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Eersten Volksraad, heb ik de eer U inge-

sloten te doen toekomen minute r. 5921/96, waarop het volgende Uitvoerende Raadsbesluit onder art. 442, dd. 10 Juni 1897, genomen werd:

Aan de orde minute r. 5921/96, (uvr. 786/96), bevattende correspondentie met betrekking tot het verhuuren van stukjes dorpsgrond aan arme burgers.

De Uitvoerende Raad, deze correspondentie nagegaan hebbende, besluit den EdAchtb. Eersten Volksraad voor te stellen de Regeering te machtigen om op die dorpen, waar zij zulks wenschelijk acht en de omstandigheden het noodzakelijk maken, kleine stukjes grond te verhuuren op de dorpsgronden aan arme behoeftige burgers, volgens en in termen der regulaties dienaangaande gemaakt voor het dorp Pretoria.

Ik heb enz.,

(w.g.) C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 4 OCTOBER 1897.

Biljartkamer en kantienen moeten nit marktgebouw te Johannesburg verdwijnen.

Art. 1381. Besluit Tweede Volksraadsbesluit van 15 September 1897, art. 1173, voor kennisgeving aan te nemen.

Bedoelde Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, kennis genomen hebbende van het rapport der Commissie uit den EdAchtb. Tweeden Volksraad, aangesteld bij art. 611, dd. 9 Juli 1897, tot het nagaan van grieven en klachten, neergelegd in twee memories, omtrent de Marktgebouwen te Johannesburg; gelet hebbende op den inhoud van de bestaande overeenkomst tusschen de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek en de Directeuren van de Johannesburgsche Marktgebouwen-Maatschappij;

Besluit: het Commissierapport aan te nemen voor kennisgeving en de Regeering op te dragen nauwkeurig toe te zien dat de artt. van de Overeenkomst behoorlijk zullen worden nagekomen, waardoor biljartkamer en kantienen zullen verdwijnen uit het marktgebouw te Johannesburg.

Re vernietiging van contract tusschen Mijncomm. van der Merwe en de Beer.

Art. 1382. Besluit Tweede Volksraadsraadsbesluit art. 1182, dd. 17 September 1897 voor kennisgeving aan te nemen.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende de motie van de heeren van Rensburg—

Breitenbach, aangaande zeker huurcontract gesloten tusschen den Myncommissaris van Johannesburg en den heer J. F. de Beer, Speciale Rechterlijke Commissaris aldaar, op een gebouw en stuk grond gelegen te Braamfontein en Randjeslaagte;

Gelet hebbende op Tweede Volksraadsbesluit art. 1064, dd. 29 Augustus 1894, waarbij verhuuren of verpachten van Gouvernementsgrond moet geschieden in het publiek, dat dit contract ondershands gesloten is;

In aanmerking nemende, dat art. 776 Tweede Volksraadsbesluit, dd. 26 Juli 1897, voldoende bescherming geeft op den nog open grond op het Gouvernementsgedeelte van Braamfontein en Randjeslaagte;

Besluit: der Regeering op te dragen het contract, gesloten dd. 4 November 1895, tusschen J. L. v. d. Merwe, als Myncommissaris van Johannesburg, en J. F. de Beer, Speciale Rechterlijke Commissaris aldaar, omtrent zekeren Gouvernementsgrond, gelegen gedeeltelijk op de plaats Braamfontein no. 142 en gedeeltelijk op de plaats Randjeslaagte no. 34, distrikt Heidelberg, te doen vernietigen.

Art. 1385. Besluit Tweede Volksraadsbesluit, art. 1197, dd. 21 September 1897 voor kennisgeving aan te nemen.

Hondenbelasting onder Gezondheidsregulaties v. Klerksdorp.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende Regeeringsmissive n. 17772/96, dd. 7 Juli 1897, handelende over het wijzigen van art. 68 van de Gezondheidsregulaties van Klerksdorp;

Besluit: Art. 68. De eigenaar van hond of honden zal gehouden zijn voor elken hond eene jaarlijksche licentie te betalen, tien shillings sterling niet te boven gaande.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 8 OCTOBER 1897.

Art. 1464. De Eerste Volksraad, lettende op Regeeringsmissive, BB. 2682/97, inhoudende copie Uitvoerende Raadsbesluit, art. 732 van 21 September ll. met daarbij overgelegde Regulaties;

Overwegende, dat de onderdeelen van deze concept-regulaties, niets anders zijn dan eene vervanging van Wet no. 41 van 1895;

Re Politie-regulaties.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 12 OCTOBER 1897.

Art. 1490. Besluit Tweede Volksraadsbesluit art. 1219, dd. 22 September 1897 voor kennisgeving aan te nemen. Re door de Regeering goedgekeurde werven.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende het Commissierapport, ingevolge besluit van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, art. 723, dd. 19 Juli 1897, en verdere opdracht zooals vervat in besluit art. 930, dd. 19 Augustus 1897, re titels van werven van geproclameerde plaatsen, goedgekeurd en verzekerd tusschen de jaren 1885 en 1891, thans aan de orde;

Besluit: 1. De door de Regeering goedgekeurde werven, die behoorlijk opgemeten en in kaart gebracht zijn, worde en worden bij dezen onbetwistbaar verklaard, in zooverre er geen rechtskwesties in het leven zijn geroepen.

2. Het Commissierapport voor kennisgeving aan te nemen en de HEd. Regeering op te dragen om gedurende het reces van den EdAchtb. Tweeden Volksraad te handelen in termen van gemeld Commissierapport.

Art. 1491. Besluit Tweede Volksraadsbesluit, art. 1221, dd. 23 September 1897 voor kennisgeving aan te nemen. Re uitleg art. 45 van wet no. 13, 1896.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, gelet op de Regeeringsmissive BB. 2477/97, dd. 15 September 1897, waarin de Regeering van deze EdAchtb. Vergadering wenschte te weten of dat woord „stad,” voorkomende in art. 45 van Wet no. 13, 1896, niet moet worden opgevat als te zijn „Staat”;

Besluit: dat art. 45 van Wet no. 13 zal luiden als volgt: Art. 45. De gemeene dorps- of stadsgrond zal beschouwd worden het eigendom te zijn van den Staat, maar de regeling van het gebruik daarvan zal aan den Stadsraad opgedragen zijn. Wanneer echter de Regeering voor uitbreiding van de stad, dan wel voor militaire of andere doeleinden van Staatsbelang de dorps- of stadsgronden of een deel daarvan voor tijdelijk of permanent gebruik noodig heeft, kan daartoe door den Uitv. Raad verlof worden gegeven. De regeling en beslissing van den Uitv. Raad daarentrent zal finaal zijn onder nadere goedkeuring van den Eersten Volksraad.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 14 OCTOBER 1897.

Re afzondering van
kleurling-reizigers
in spoorwegrijtuigen.

Art. 1522. De Eerste Volksraad, lettende op de afdeeling, thans aan de orde, ¹⁾

Lettende op de bekomen informatie dat thans kleurlingen, wanneer zij eerste klasse plaatskaartjes nemen, in die klasse plaats nemen, dus in de rijtuigen voor blanken bestemd,

Overwegende, dat de Volksraad ten strengste wil gehandhaafd zien de bepalingen betreffende afzonderlijke rijtuigen voor kleurlingen.

Besluit: de afdeeling voor kennisgeving aan te nemen, doch verder de HEd. Regeering op te dragen, ter voorkoming van gelijkstelling ook in de treinen stiptelijk te laten toezien er geene inbreuk op bovengemelde bepalingen worde gemaakt en door middel van den Regs.-Commissaris met de Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorweg-Maatschappij en andere Spoorweg-Maatschappijen in de Republiek, in onderhandeling te treden om in elk rijtuig, voor kleurlingen eene kleine plek af te schutten voor kleurlingen, die een eerste klas plaatsbillet hebben genomen.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 19 OCTOBER 1897.

Re opdracht aan
Regeering om een
conceptwet op te
trekken re zoeken,
delven naar en handeldrijven met diamanten.

Art. 1585. Besluit Tweede Volksraadsbesluit, art. 1353, dd. 4 October 1897, voor kennisgeving aan te nemen.

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, gelet op de motie de Witt Hamer—Grobler, verzoekende een wet daar te stellen re het delven naar diamanten, thans aan de orde;

Besluit: de HEd. Regeering op te dragen om gedurende het reces een concept-wet op te trekken en ter approbatie van het volk te publiceren en ter behandeling van dezen EdAchtb. Raad de volgende zitting voor te leggen, waarbij het regelen van het zoeken en delven, benevens het handeldrijven naar diamanten zal bepaald worden. De Raad besluit verder art. 2 van Wet no. 21, 1896, buiten werking te stellen, wat betreft diamanten en edelgesteenten, in zooverre die niet inbreuk maakt op rechten alreeds verkregen onder genoemde Wet no. 21, 1896.

¹⁾ Van het verslag van den Regs.-Commissaris voor Spoorwegen.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 22 OCTOBER 1897.

Art. 1595. Besluit Tweede Volksraadsbesluiten, artt. 1402 en 1405, dd. 6 October 1897 voor kennisgeving aan te nemen.

Re machtiging aan Regeering om claims in standplaatsen te veranderen.

Tweede Volksraadsbesluit art. 1402 luidt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende het rapport der Commissie re verandering van claims in standplaatsen, thans aan de orde;

Besluit: der HEd. Regeering op te dragen en te machtigen, dat waar het noodzakelijk moge blijken, wanneer er toestemming gegeven is door den geregistreerden eigenaar van privaats geproklameerde gronden en waar zulks noodig moge blijken in het algemeen belang en voor den aanleg van standsdorpen, claims te doen veranderen in standsdorpen. Der Regeering verder op te dragen zoodra overeenkomst met meergemelden eigenaar of eigenaren getroffen is, contracten op de gebruikelijke wijze te sluiten en dezelve den Raad ter goed- of afkeuring voor te leggen.

Tweede Volksraadsbesluit art. 1405 luidt:

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende het rapport der Commissie, gekozen onder art. 390, dd. 17 Juni 1897, re verandering van claims in standplaatsen, gelet hebbende, dat door genoemde Commissie verklaard wordt, dat zij niet overtuigd is, dat alle onder haren werkring vallende zaken haar voorgelegd zijn, gelet hebbende dat het in het algemeen belang is, dat de Tweede Volksraad van alle veranderingen van claims in standplaatsen (voornoemd) zal kennis nemen en behandelen;

Opdracht aan Regeering om lijst van veranderde claims instandplaatsen met contracten voor te leggen in zitting van 1898.

Besluit: de HEd. Regeering op te dragen het Hoofd van Mijnwezen opdracht te geven eene volledige lijst van al de claims op de verschillende delverijen over den geheelen Staat die veranderd zijn in stands of standsdorpen, met al de contracten dienaangaande, voor zooverre nog niet behandeld door den Volksraad, den Tweeden Volksraad ter behandeling voor te leggen in hare gewone zitting van 1898.

Art. 1601. Besluit Tweede Volksraadsbesluit art. 1461, dd. 12 October 1897 voor kennisgeving aan te nemen

Re aanvulling van art. 1, wet no. 9, 1897 (Stadsraad voor Johannesburg).

Bedoeld Tweede Volksraadsbesluit luidt:

De Tweede Volksraad, gelet op Regeeringsmissive n. 14380/97, BB. 2247/97, dd. 12 October 1897, inhoudende kopie Uitvoerende Raadsbesluit art. 807, dd.

12 October 1897, re zekere voorstellen van verduidelijking van de wet op een Stadsraad te Johannesburg (Wet no. 9, 1897) en wel in alinea 2 van art. 1 van gemelde wet, zoodat een lid voor elke wijk een persoon zal zijn, hebbende de kwalificatie vermeld in art. 3a, en het andere lid zal zijn een persoon hebbende de kwalificaties zooals vermeld in art. 3, alinea's a, b of c van genoemde wet;

Besluit: het voorstel van den Uitvoerenden Raad, zooals in bovengenoemde Regeeringsmissive vervat, goed te keuren en de missive verder voor kennisgeving aan te nemen.

Deze Regeeringsmissive luidt als volgt:

r. 14380/97.
BB. 2747/97.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 12 October 1897.

HEdAchtb. Heer Voorzitter van den
EdAchtb. Tweeden Volksraad, Pretoria.

HEdAchtb. Heer.

Ter informatie en ter behandeling van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, heb ik de eer hier te laten volgen copie Uitv. Raadsbesluit art. 807, dd. 12 October 1897:

Aan de orde minute r. 14380/97, inhoudende correspondentie over de Wet op een Stadsraad over Johannesburg (Wet no. 9, 1897). De Uitv. Raad, overwegende dat eene leemte in de wet bestaat in verband met art. 1 der genoemde wet, welke leemte tot moeilijkheden kan aanleiding geven bij de a.s. verkiezing in November;

Besluit aan den EdAchtb. Tweeden Volksraad voor te stellen te besluiten in verband met alinea 2 van art. 1 van Wet no. 9, 1897, dat één lid voor elke wijk zal zijn, een persoon hebbende de kwalificatie vermeld in art. 3a van genoemde wet, en het andere lid zal zijn een persoon hebbende de kwalificaties, zooals vermeld in art. 3, a, b of c van genoemde wet.

Ik heb, enz.,

(w.g.) DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 4 NOVEMBER 1897.

Opracht aan Regeering in zake contract betreffende dynamiet en ontplofbare stoffen aan-

Art. 1656. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op Hoofdstuk VII van het rapport der Commissie re Dynamiet en Ontplofbare Stoffen, thans onder behandeling, en de memories daarmede in verband, verder er op

lettende, dat met betrekking tot deze zaak door de HEd. Regeering een contract is aangegaan met L. G. Vorstman, verder lettende op het rapport der Commissie en op de inlichtingen en feiten aangehaald door verschillende leden, dat de Maatschappij zich niet strikt overeenkomstig contract heeft gedragen;

gegaan met L. G. Vorstman.

Besluit: den HEd. Uitv. Raad op te dragen, deze zaak in handen te stellen van den Staatsprocureur en andere rechtsgeleerden, ten einde uit te vinden, welke stappen in deze kunnen genomen worden en dan naar bevind van zaken te handelen, ten einde de mijnen van goedkoop dynamiet te voorzien, hetzij door het laten invoeren onder permitten, onderworpen aan het betalen van de gewone invoerrechten of anderszins, zooals de Uitv. Raad het wenschelijk acht.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 5 NOVEMBER 1897.

Art. 1665. Besluit zich te vereenigen met Uitv. Raadsbesluit art. 889, dd. 4 November 1897.

Het Uitv. Raadsbesluit stelt voor art. 5 aan te vullen door regulaties voor het beheer van het fonds ter tegemoetkoming van arme burgers die door de runderpest geruïneerd zijn; welke aanvulling luidt:

Aanvulling van art. 5 der regulaties voor het beheer van het fonds ter tegemoetkoming van arme burgers door de runderpest geruïneerd.

Als securiteit kan ook volgens getaxeerde waarde worden gesteld occupatiegronden, als de verbeteringen en handenarbeid daarop aangebracht en verricht, voldoende borgstelling zijn volgens wet.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 10 NOVEMBER 1897.

Art. 1683. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op punten 1 en 2 van Hoofdstuk VIII «Spoorwegen» en de memories hiermede in verband, thans aan de orde,

Oprichting van Regeering in zake naasting der spoorwegen.

Besluit: zich met deze punten te vereenigen wat betreft de verlaging van tarieven en besluit verder de HEd. Regeering op te dragen eene beraming van de kosten van naasting en alle zaken hiermede in verband, ingesloten waarschijnlijke leeningen voor naasting der N.Z.A. Spoorwegen, aan deze Achtb. Vergadering voor te leggen in hare a.s. jaarlijksche zitting, ten einde alsdan definitief daarover te besluiten en memorialisten een afschrift van dit besluit te doen toekomen.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUITEN, 11 NOV. 1897.

Werking van Perswet (no. 23, 1895) voor een jaar verlengd.

Art. 1693. De Eerste Volksraad, lettende op Eerste Volksraadsbesluit art. 2289 van 10 December 1896,

Besluit: de werking van Wet no. 23, 1895 (Paswet) met nog een jaar te verlengen, totdat de Eerste Volksraad er in de eerstkomende gewone zitting nader over beslist.

Machtiging aan Uitv. Raad om zijlijnen van hoofdlijn op de Witwatersrandsche goudvelden naar mijnen enz. te laten aanleggen door particulieren.

Art. 1702. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op punt 5 van afdeeling VIII «Spoorwegen» van het Commissierapport, thans aan de orde;

Besluit: punt vijf goed te keuren, met dien verstande, dat die machtiging aan den Uitv. Raad zich alleen zal uitstrekken tot het aanleggen van zijlijnen van af de hoofdlijn naar ne goudmijn en batterijen, op de Witwatersrandsche goudvelden, en onder voorwaarde, dat het aanleggen van die lijnen zal geschieden geheel op risico van applicar ten.

EERSTE VOLKSRAADSBESLUIT, 12 NOVEMBER 1897.

Besluit een spoorlijn naar Rustenburg te bouwen.

Art. 1713. De Eerste Volksraad, gelet hebbende op Regeeringsmissive, dd. 11 November ll., thans aan de orde, re het bouwen der taklijnen van Lijdenburg en Rustenburg, er op lettende, dat tot het bouwen der Lijdenburglijn door den Volksraad reeds is besloten,

Besluit: het bouwen van eene spoorlijn naar Rustenburg goed te keuren, met dien verstande, om over de aansluitingen en richtingen der beide lijnen, nader te besluiten in de buitengewone zitting van Februari 1898, als wanneer door de Regeering rapport zal worden voorgelegd, in termen van Volksraadsbesluiten artt. 1982 en 1985 van 1896.

De Raad besluit verder den Uitvoerenden Raad te machtigen intusschen voorbereidende maatregelen te nemen tot het beginnen der constructie, zoodra door den Volksraad de richtingen zijn goedgekeurd.

VOLKSRAADS-BESLUITEN

WELKE NIET IN EXTENSO ZIJN OPGENOMEN.

- E.V.R.B. dd. 16 Februari 1897, art. 340.
Besluit de post oorlogsfonds te verhoogen tot £20,000.
- E.V.R.B. dd. 18 Februari 1897, art. 370.
Besluit een gespecificeerde aparte begrooting van vermoedelijke inkomsten en uitgaven voor Swazieland door de Regeering te doen indienen.
- E.V.R.B. dd. 22 Februari 1897, art. 392.
Besluit de oude Staatsdrukkerij-gebouwen en den grond waarop die gebouwen staan, niet te verkoopen.
- E.V.R.B. dd. 22 Februari 1897, art. 393.
Besluit de toelage voor jurieleden te bepalen op £2 per dag.
- E.V.R.B. dd. 3 Mei 1897, art. 6.
F. G. H. Wolmarans gekozen als Voorzitter van den Eersten Volksraad voor het zittingsjaar.
- E.V.R.B. dd. 3 Mei 1897, art. 7.
A. D. W. Wolmarans gekozen als Vice-Voorzitter van den Eersten Volksraad voor het zittingsjaar.
- E.V.R.B. dd. 6 Mei 1897, art. 28.
Besluit P. F. Pienaar geen restitutie te geven voor zijn plaats Pienaarslaagte.
- E.V.R.B. dd. 11 Mei 1897, art. 66.
Besluit aankoop van grond op de Witwatersrand goudvelden voor het gebruik van het Johannesburg publiek niet toe te staan.
- E.V.R.B. dd. 12 Mei 1897, art. 79.
Besluit het Hoofd van Mijnwezen geen standplaats te Johannesburg toe te staan voor het bouwen van een huis voor het ontvangen van officieele bezoeken.
- E.V.R.B. dd. 17 Mei 1897, art. 109.
Besluit de verkiezing van A. A. Stoop als lid van den Eersten Volksraad voor het district Wakkerstroom als wettig te beschouwen.
- E.V.R.B. dd. 18 Mei 1897, art. 123.
Besluit de verkiezing voor den Eersten Volksraad voor het district Potchefstroom goed te keuren.

- E.V.R.B. dd. 25 Mei 1897, art. 155.
Besluit de verkiezing voor den Eersten Volksraad voor het district Zoutpansberg goed te keuren.
- E.V.R.B. dd. 26 Mei 1897, art. 164.
Besluit de verkiezing voor den Eersten Volksraad voor het district Marico goed te keuren.
- E.V.R.B. dd. 26 Mei 1897, art. 166.
Dr. W. J. Leyds herkozen als Staatssecretaris.
- E.V.R.B. dd. 4 Juni 1897, art. 255.
Besluit geen Assistent Superintendent van Onderwijs aan te stellen.
- E.V.R.B. dd. 25 Juni 1897, art. 379.
Opdracht aan Regeering *re* wijziging van Wet No. 7, 1890, tegen het houden van loterijen.
- E.V.R.B. dd. 25 Juni 1897, art. 381.
Besluit het percentage der Heerenrechten niet te verlagen.
- E.V.R.B. dd. dd. 1 Juli 1897, art. 434.
Besluit de strekking van de Concept-Pensioenwet niet goed te keuren.
- E.V.R.B. dd. 5 Juli 1897, art. 477.
Besluit het Tweede Volksraadsbesluit tot postverbinding tusschen Piet-Retief en Volksrust goed te keuren.
- E.V.R.B. dd. 12 Juli 1897, art. 541.
Besluit het Tweede Volksraadsbesluit om de brievenbesteldienst te Johannesburg voort te zetten, goed te keuren.
- E.V.R.B. dd. 15 Juli 1897, art. 537.
Besluit om naturellen, leerlingen zijnde van het onderwijzers-seminarie van het Deutsche Zendelingsgenootschap geen vrijstelling te geven van hutbelasting of van de belasting bedoeld onder Wet No. 24, 1895.
- E.V.R.B. dd. 22 Juli 1897, art. 654.
Besluit het Tweede Volksraadsbesluit art. 541, dd. 3 Juli 1897, *re* scheiden van het departement van den Hoofdweginspecteur van dat van het Hoofd van Publieke Werken goed te keuren.
Zie E.V.R.B. art. 1599, dd. 22 Oct. 1867, en T.V.R.B. art. 1454, dd. 12 Oct. 1897.

- E.V.R.B. dd. 9 Aug. 1897, art. 809.
Besluit het stuk grond te Braamfontein zooals gevraagd in huur af te staan aan het Witwatersrand Landbouwgenootschap.
- E.V.R.B. dd. 27 Augustus 1897, art. 983.
Opdracht aan Regeering om indien mogelijk geen goederentreinen op Zondag te laten loopen.
- E.V.R.B. dd. 31 Augustus 1897, art. 1000.
Besluit £100 per maand aan elk lid van den Volksraad uit te betalen overeenkomstig art. 4 van het Reglement van Orde, namelijk alleen gedurende de zitting en wanneer een lid de vergadering bijwoont.
- E.V.R.B. dd. 2 September 1897, art. 1019.
Besluit de extra-toelage van £1200 aan de Rechters van het Hooggerechtshof toe te staan voor extra-zittingen.
Zie Commissierapport in de notulen van Eersten Volksraad bladz. 600.
- E.V.R.B. dd. 6 September 1897, art. 1037.
Opdracht aan Regeering om in zake het toekennen van burgerrechtverven te handelen naar bevind van zaken overeenkomstig de desbetreffende Volksraadsbesluiten.
- E.V.R.B. dd. 10 September 1897, art. 1117.
Besluit de 5 shillings fooi voor een onderzoek in het Registratiekantoor niet te verminderen.
- E.V.R.B. dd. 20 September 1897, art. 1266 (1269—1271).
Opdracht aan Regeering in zake Pensioenfonds.
- E.V.R.B. dd. 4 October 1897, art. 1379.
Besluit geen verlenging van tijd toe te staan aan den boedel van wijlen W. W. Maré tot het oprichten van een fabriek voor de vervaardiging van papier.
- E.V.R.B. dd. 4 October 1897, art. 1383.
Besluit Tweede Volksraadsbesluit, dd. 20 September 1897, art. 1194, *re* het veranderen van claims (F. C. Eloff) in standplaatsen op Braamfontein voor kennisgeving aan te nemen.
Zie notulen Tweede Volksraad, bladz. 596.
- E.V.R.B. dd. 10 November 1897, art. 1686.
Besluit *re* wateraanvoer van Tjgerkloof naar Volksrust.

E.V.R.B. dd. 11 November 1897, art. 1697.

Besluit dat de verhoogingen en verlagingen in het tarief van invoerrechten op 1 Januari 1898 zullen ingaan.

E.V.R.B. dd. 11 November 1897, art. 1700.

Besluit het voorstel van den Uitv. Raad goed te keuren om eene commissie te benoemen in zake aanvragen voor verpachten van Gouvts. gronden, bestaande uit den Registrateur van Acten, Landmeter-Generaal en den Landdros van het district waarin de gronden gelegen zijn.

E.V.R.B. dd. 12 November 1897, art. 1722.

Besluit de termijnen voor opengestelde jachttijden, voorkomende in art. 3 en 4 van Wet No. 5, 1894, op te heffen tot de Eerste Volksraad nader zal beslissen, zoodat een licentie voor het geheele jaar verkrijgbaar zal zijn voor het jagen op de in art. 3 en 4 genoemde beesten.

PROCLAMATIES

VAN

ZHE D. DEN STAATSPRESIDENT,

OVER 1897.

NADEMAAL het wenschelijk is gebleken om, ingevolge art. 2 van Wet No. 31, 1896 (zijnde regulaties in termen van art. 88 der Grondwet, ten doel hebbende het vergemakkelijken en bevorderen van den toevoer van Naturellen-arbeid op de publieke delverijen dezer Republiek en voor de betere controleering en regeling der in dienst zijnde naturellen en de verhouding van werkgever en naturellen-arbeider) de Witwatersrand delverijen, staande onder de Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Johannesburg, de Krugersdorp, delverijen staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Krugersdorp, en de Boksburg delverijen staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Boksburg, alsmede die ongeproclameerde plaatsen en gronden vallende onder de jurisdictie der bovenstaande rechterlijke ambtenaren en Mijncommissarissen, en waar op de derde clausule van Art. 153 van Wet No. 21/1896 van toepassing is, te proclameeren als vallende onder deze regulaties.

De Witwatersrand, Boksburg en Krugersdorp delverijen enz., vallen onder Wet 31—1896.

En nademaal er onzekerheid of verschil van opinie bestaat over de vraag of Wet No. 31, 1896 van kracht is op de genoemde delverijen en gronden ingevolge mijne proclamatie dd. 12 December 1895 in *Staatscourant* van 18 December 1895 en 11 Mei 1896 in *Staatscourant* van 13 Mei 1896 of niet,

En nademaal het wenschelijk is deze onzekerheid weg te nemen,

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 111, dato 6 Februari 1897, hiermede proclameer en vaststel, dat genoemde Witwatersrand, Krugersdorp en Boksburg delverijen alsmede die onge-

proclameerde plaatsen bovengenoemd, zullen vallen onder de Wet No. 31, 1896 van af datum van publicatie dezer proclamatie in de *Staatscourant*.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeveu onder mijne hand dezen zesden dag van Februari achttien honderd zeven en negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Verplaatsing van kantoor van den Verantw. Klerk te Doornkop naar de plaats Middelvlei no. 6.

NADEMAAL het gebleken is, wenschelijk te zijn om het kantoor van den Verantwoordelijken Klerk der Krugersdorp - delverijen, afdeeling Doornkop. te verplaatsen van de tegenwoordige standplaats Doornkop no. 46 naar de plaats Middelvlei no. 6;

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 113 zijner notulen dd. 8 Februari 1897, bij dezen proclameer en vaststel dat op Maandag 15 Maart a.s. gezegd kantoor zal verplaatst zijn van Doornkop no. 46 naar Middelvlei no. 6, en alle correspondentie van af genoemden datum met voormeld kantoor moet geadresseerd worden aan den Verantwoordelijken Klerk te Middelvlei, no. 6 en de licentiegelden aldaar moeten betaald worden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 9den dag van Februari 1897. ²⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in *Buitengewone Staatscourant* van 6 Februari 1897.

²⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in *Staatscourant* van 10 Februari 1897, bladzijde 247, No. 879.

NADEMAAL het aan de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek gebleken is, dat het wenschelijk is het gedeelte der plaats

Proclameering van het standsdorp "Kocksoord".

MIDDELVLEI, No. 610,

gelegen in het district Krugersdorp, Krugersdorpsche delverijen, groot 57 morgen 563 vierk. roeden, toebehoorende aan het Gouvernement, te verklaren tot eene publieke delverij;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 172 der notulen, dd. 2 Maart 1897, en in termen van art. 39 der Wet No. 21, 1896, van af datum dezer proclamatie, proclameer tot een publieke delverij, onder nadrukkelijke bepaling, dat geene claims op dien grond zullen kunnen worden uitgegeven, doch dat de grond is bestemd voor de uitgifte van standplaatsen, en dat het standsdorp op dit stuk grond uitgemeten den naam zal dragen van

KOCKSOORD,

waarom zoeken en delven op dien grond, volgens art. 417 van de Wet No. 21, 1896, is verboden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 9den dag van Maart, in het jaar Onzes Heeren Een Duizend Acht Honderd Zeven-en-Negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL bij besluit van den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, bij art. 502 zijner notulen, dato 19 Juni 1894, werd goedgekeurd en vastgesteld Wet No. 4, 1894 zijnde de Wet op Invoerrechten, en

Proclameering van Boksburg als invoerpoort en inklaringskantoor.

Nademaal in gezegde Wet in art. 8 is bepaald, dat koopmans-, handels- en andere goederen alleen door invoerpoorten binnen deze Republiek, mogen worden ingevoerd en dat deze invoerpoorten door den Staats-

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 10 Maart 1897, bladz. 345.

president bij proclamatie in de *Staatscourant*, zullen worden vastgesteld en bekend gemaakt.

Zoo is het dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, in termen van Uitvoerend Raadsbesluit art. 236, dato 15 Maart 1897, hierbij proclameer, bekend maak en verklaar, dat Boksburg als invoerpoort en inklaringskantoor voor den invoer van goederen en de betaling van invoerrechten met ingang van 15 April 1897 is vastgesteld.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria op heden den 19den dag van Maart 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Dr. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Proclameering van eenige invoerpoorten en inklaringskantoren in Swazieland. Steynsdorp als invoerpoort opgeheven.

NADEMAAL bij besluit van den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 502 zijner notulen dato 19 Juni 1894, werd goedgekeurd en vastgesteld Wet no. 4, 1894, zijnde de Wet op Invoerrechten en

Nademaal in gezegde Wet in art. 8 is bepaald, dat koopmans-, handels- en andere goederen alleen door invoerpoorten binnen deze Republiek mogen worden ingevoerd en dat deze invoerpoorten door den Staatspresident bij proclamatie in de *Staatscourant* zullen worden vastgesteld en bekend gemaakt

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid Afrikaansche Republiek, in termen van Uitv. Raadsbesluit art. 233, dato 15 Maart 1897, hierbij proclameer en formeel bekend maak, zooals reeds voorloopig was vastgesteld, dat Darkton en Baboonpad (grootte pad) uit Swazieland over Oshoek, Redhill grootte pad over Buffelshoogte, Derby, Makyapad en Mahambapad Zendingstatie invoerpoorten en inklaringskantoren zijn voor den invoer van goederen en de betaling van invoerrechten, van af datum van publicatie dezer proclamatie; en dat Steijnsdorp van af dien datum zal ophouden invoerpoort te zijn.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernements-

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* dd. 24 Maart 1897, bladz. 393.

kantore te Pretoria, op heden, den 19den dag van Maart 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL het van wege de thans heerschende koorts, runderpest en de moeielijkheid in het vervoer van levensmiddelen naar de Klein Letaba Prospectiveervelden, zooals geproclameerd bij proclamatie in de *Staatscourant* No. 503, dd. 3 September 1890, en *Staatscourant* No. 620, dd. 19 October 1892, noodig is eene verandering te maken in het bestuur over die velden;

Opheffing van het kantoor van den Verantw. Klerk te Klein Letaba, distr. Zoutpansberg.

En nademaal het verder met het oog op bezuiniging voor den Staat, niet meer noodzakelijk blijkt, dat voor deze prospecteergonden een afzonderlijk kantoor van het Departement van het Mijnwezen, zooals thans bestaande uit een Verantwoordelijk Klerk, met onderhoorige ambtenaren wordt gehouden;

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 1013 der notulen, dd. 26 November 1896, proclameer, bekend maak en vaststel, dat van af 1 April 1897, het kantoor van den Verantw. Klerk te Klein Letaba, district Zoutpansberg, wordt opgeheven, met dien verstande, dat de bovenaangehaalde proclamatie van 3 September 1890, nog steeds van kracht zal blijven, en dat de benoodigde stand-, prospecteeren andere licenties op de bovengenoemde gronden, van af dien datum zullen moeten worden verkregen ten kantore van den Mijncommissaris te Pietersburg, ten wiens kantore tevens alle geldelijke verantwoording en administratie (vroeger berustende bij den genoemden Verantw. Klerk) zullen moeten geschieden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore, te Pretoria, den 29sten van Maart 1897. ²⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 24 Maart 1897, bladz. 393.

²⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 31 Maart 1897, bladz. 415.

Proclameering van publieke invoerweg door Vaalrivier, district Potchefstroom als invoerpoort en inklaringskantoor van steenkolen.

NADEMAAL bij besluit van den Ed.Achth. Eersten Volksraad, bij art. 502 zijner notulen dato 19 Juni 1894, werd goedgekeurd en vastgesteld Wet No. 4, 1894, zijnde de wet op invoerrechten, en

Nademaal in gezegde wet in art. 8 is bepaald dat koopmans-, handels- en andere goederen alleen door invoerpoorten binnen deze Republiek, mogen worden ingevoerd en dat deze invoerpoorten door den Staatspresident bij proclamatie in de *Staatscourant* zullen worden vastgesteld en bekend gemaakt;

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, in termen van Volksraadsbesluit art. 955, dato 10 November 1896, hierbij proclameer, bekend maak en verklaar dat de publieke invoerweg door de Vaalrivier op de plaats Rietfontein No. 634, district Potchefstroom, aan de bovenzijde der Koolmijndrift, als invoerpoort en inklaringskantoor voor den invoer uitsluitend van steenkolen uit en zijnde het product van den Oranje-Vrijstaat, met ingang van 20 April 1897 is vastgesteld.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 13den dag van April 1897.¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Verbod van uitvoer van meel en graan opgeheven.

NADEMAAL bij Eerste Volksraadsbesluit, art. 168, dd. 16 Mei 1896, gepubliceerd in *Staatscourant* no. 835, dd. 27 Mei 1896, bepaald wordt, dat geen meel en graan uit het land gevoerd mogen worden.

Nademaal wegens den gunstigen oogst, de noodzakelijkheid thans niet meer bestaat om het verbod van uitvoer van meel en graan te handhaven.

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 326 zijner besluiten, dd. 20 April 1897, en in verband met Uitvoerende Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den Ed.Achth. Eersten

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 14 April 1897, blad. 474.

Volksraad, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak: dat van af datum van publicatie dezer proclamatie het verbod van uitvoer van meel en graan wordt opgeheven, zoodat het wederom geoorloofd zal zijn meel en graan van uit dezen Staat naar het buitenland uit te voeren.

Het moet evenwel verstaan worden, dat in verband met de reeds gepubliceerde regulaties voor de runderpest, het alleen toegelaten zal zijn meel en graan uit te voeren met paarden, muilen of ezels, voor zoover de uitvoer per wagen moet geschieden. Herkauwend vee mag daarvoor niet gebruikt worden.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeambten en alle andere personen, zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 20sten dag van de maand April, in het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL bij proclamatie gedateerd 13 September 1895, zooals gepubliceerd in de *Staatscourant* van 25 September daaropvolgende, de wijk Houtboschberg in het district Zoutpansberg in tweeën is verdeeld, dragende de aldus verdeelde wijken het oostelijk deel den naam van wijk Onderveld, terwijl het andere deel den naam van wijk Houtboschberg is blijven behouden.

En nademaal de wenschelijkheid gebleken is om in de lijnsbepaling, zooals in de voornoemde proclamatie aangeduid, eene verandering te brengen.

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek,

Verdeeling van de wijk Houtboschberg in distr. Zoutpansberg in twee wijken.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 21 April 1897, bladz. 549.

met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 216 der notulen, dato 12 Maart 1897 gezegde proclamatie herroep.

En, referende naar de proclamatie, gepubliceerd in *Staatscourant* no. 228, dd. 3 Juni 1885, waarbij de grenslijnen van de verschillende wijken in het district Zoutpansberg werden bepaald en vastgesteld, wordt hiermede ter algemeene informatie bekend gemaakt, dat:

Nademaal bij de Regeering door burgers uit de wijk Houtboschberg, district Zoutpansberg, aanzoek is gedaan om genoemde wijk in tweeën te verdeelen; en

Nademaal het belang der burgers, volgens rapport van den Commandant-Generaal medebrengt dat die verdeling thans plaats hebbe in twee wijken, elk onder een Veldcornet; en

Nademaal bij art. 162 van de Grondwet, wet no. 2, '96, is bepaald, dat voor de behoorlijke en werkdadige uitoefening van het bestuur aangehaald en omschreven, in artt. 160 en 161 van gemelde Grondwet de Zuid-Afrikaansche Republiek zal worden verdeeld, waartoe behooren afdeelingen en steden en dorpen.

Zoo proclameer ik nu hierbij, en stel vast dat de gezegde wijk, wijk Houtboschberg, zal verdeeld worden in twee wijken en de verdeelingslijn tusschen de twee wijken zal beginnen aan den districtslijn van Lijdenburg over het hoogste punt van den berg die als de Wolkberg bekend staat en uitsteekt achter de Letababerg over de plaats van Abraham Beukes op den rand of berg, waar het Gouvernementspad uitkomt; vandaar over de plaats van Adriaan Engelbregt, de plaats van Nortjé, dan over Joubertskroon, dan over de plaats van Hendrik Taylor, dan met den rand over het oog van Broederstroom, van daar met het groote pad door het bosch over de plaats van W. Olivier, dan over de plaats van Hans Hatting, over de plaats van de Waal, met een rechte lijn over Fort Henning, tot op den berg, over de plaats van Jacobus Jacobs; van daar over Saliesnek met het groote wagenpad van Leydsdorp, tot waar dat pad door de Maletotsierivier gaat, en van daar met deze rivier af, tot waar zij in de Letabarivier loopt, van daar verder met laatstgenoemde rivier af tot aan de Portugeesche lijn.

Het Oostelijk deel dezer wijk zal den naam dragen van wijk Onderveld,

terwijl het andere den naam van wijk Houtboschberg zal blijven behouden; en ten einde misverstand te vermijden met betrekking tot de jurisdictie van de Veldkornetten of van zulk een ambtenaar of ambtenaren als hierna aangesteld, gekozen of benoemd mogen worden voor de administratie van gezegde wijken, proclameer

ik, en maak ik hiermede bekend, dat in ieder geval, waarin de grenslijn van genoemde wijken eene plaats moge snijden, zulke plaats zal verstaan worden in de wijk te behooren in welke de aanleg of woonstede van den eigenaar of occupant gelegen is, tenzij de lijn eene occupatie mocht snijden, in welk geval de eigenaren of bewoners van de hierin genoemde plaatsen of andere personen over wier plaatsen de lijn gaat, binnen ééne maand na datum van publicatie dezer proclamatie van zijne keuze om onder de eene of andere wijk te behooren, schriftelijk kennis zal geven aan den Landdrost door den Veldkornet van het district, alles met dien verstande, dat er na het uitbrengen zijner keuze als bovenvermeld, geene verandering daarin kan of zal worden gebracht.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand dezen 8sten dag van Mei van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven en negentig.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL het wenschelijk is gebleken om ingevolge art. 2 van Wet No. 31, 1896 (zijnde regulaties in termen van art. 88 der Goudwet, ten doel hebbende het vergemakkelijken en bevorderen van den toevoer van naturellenarbeid op de publieke delverijen dezer Republiek en voor de betere controleering en regeling der in dienst zijnde naturellen en de verhouding van werkgever en naturellen-arbeider) de Heidelberg delverijen met de daaronder vallende afdeeling Roodekoppen, staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Heidelberg, en den Verantwoordelijken Klerk en Resident Vrederechter, afdeeling Roodekoppen, alsmede die ongeproclameerde plaatsen en gronden vallende onder de jurisdictie der bovenstaande rechterlijke ambtenaren en Mijncommissaris en Verantwoordelijke Klerk en waarop de derde clause van art. 153 van Wet No. 21, 1896, van toepassing is, te proclameeren als vallende onder deze regulaties;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 357 der notulen dato 11 Mei 1897, hiermede proclameer en vaststel, dat genoemde Heidel-

Bepaling dat Heidelberg - delverijen met afdeeling Roodekoppen enz. zullen vallen onder de Wet no. 31, 1896.

berg delverijen, met de daaronderstaande afdeling Roodekoppen, alsmede die ongeproclameerde plaatsen bovengenoemd, zullen vallen onder de Wet No. 31, 1896, van af 1 Juni 1897.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand dezen 13den dag van Mei, achttien honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Bepaling dat de Spec. Vrederechter en de Res.-Vrederechters van Swazieland dezelfde rechten en verplichtingen zullen hebben als een Veldkornet, voor zoover die omschreven zijn in Wet no. 12, '70.

NADEMAAL gebleken is, dat het, van wege de uitgestrektheid van Swazieland, zoowel voor de betrokken ingezetenen als voor den Veldkornet, dikwijls niet mogelijk is behoorlijke uitvoering te geven aan de bepalingen van Wet no. 12 van 1870, regelende de Weeskamer en de administratie van boedels, met betrekking tot het bekend maken van sterfgevallen, en het opmaken door den Veldkornet van sterfkennissen, alsmede het inventariseeren van de baten *ab intestato* en onbeheerde boedels.

En nademaal het noodzakelijk is, dat in deze behoefte voorziening worde gemaakt.

En nademaal de Eerste Volksraad bij zijn besluit, art. 25, genomen in zijne buitengewone zitting van den 13den Februari 1895, de Regeering gemachtigd heeft alle maatregelen en stappen te nemen, als naar haar oordeel wenschelijk en noodig zijn tot uitoefening van de protectie, wetgeving, jurisdictie en administratie over Swazieland en bewoners.

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid-Afr. Republiek, met advies en consent van den Uitv. Raad, krachtens zijn besluit van den 13den Mei 1897, art. 376, hiermede proclameer en bekend maak als volgt:

De Speciale Vrederechter bij Sombotie en de verschillende Resident-Vrederechters van de afdelingen Umkwakwene, Mahamba, Embabaan en Piggs's Peak in Swazieland, zullen, evenals de Veldkornet van Swazieland, als een tijdelijke maatregel en totdat eene nadere voorziening is gemaakt, in hunne respectievelijke af-

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 19 Mei 1897, bladz. 613.

deelingen, dezelfde rechten hebben en aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als een Veldkornet, voor zooverre die omschreven zijn in de voornoemde Wet no. 12 van 1870, en zullen kennisgevingen van het overlijden van personen bij de genoemde ambtenaren moeten worden ingediend.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK!

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 18den dag van Mei 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL het aan de Regeering dezer Republiek wenschelijk is gebleken, de werking van Wet No. 14, 1886 (genaamd de wet tot uitlevering van misdadigers aan de Kolonie de Kaap de Goede Hoop) te verlengen, zooals uitgedrukt in Uitvoerende Raadsbesluit, art. 53, dd. 3 Mei 1897, luidende als volgt:

«Aan de orde: Minute R. 4982/84 (UVR. 313/94), inhoudende correspondentie met betrekking tot het in werking treden van een wet en een tractaat van uitlevering met de Kaapkolonie;

«De Uitvoerende Raad, gelet hebbende op desbetreffend Eerste Volksraadsbesluit, art. 70, dd. 8 Mei 1896, overwegende dat door verschillende omstandigheden nog geen tractaat als bovenbedoeld is tot stand gekomen;

Besluit: den EdAchtb. Eersten Volksraad voor te stellen, de Regeering te machtigen, de werking van Wet No. 14, 1886 (genoemd de wet tot uitlevering van misdadigers van de Kolonie de Kaap de Goede Hoop) te verlengen voor een verder tijdperk niet te boven gaande een jaar van af den 9den Mei a.s., zijnde het tijdstip dat de werking van genoemde Wet No. 14, 1886 zou ophouden wanneer het te sluiten uitleveringstractaat met de Kaapkolonie nog niet van kracht is geworden.»

En nademaal bij besluit van den EdelAchtbaren Eersten Volksraad, art. 24, dd. 6 Mei 1897, door dit EdelAchtbaar Lichaam is besloten, dat de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek gemachtigd wordt de

Wet no. 14, 1886, uitlevering van misdadigers van de Kaapkolonie voor een jaar verlengd.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 2 Juni 1897, bladz. 690.

werking van gezegde wet tot uitlevering van misdadigers aan de Kolonie de Kaap de Goede Hoop te verlengen voor den tijd van een jaar en onder de termen in bovengemeld Uitvoerend Raadsbesluit vermeld;

Zoo is het dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, bij deze proclameer en vaststel, dat de werking van Wet No. 14, 1886 (genaamd de wet tot uitlevering van misdadigers aan de Kolonie de Kaap de Goede Hoop) zal worden verlengd voor den tijd van een jaar, in te gaan van af den 9den Mei 1897.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 20sten dag van Mei 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Vaststelling der
rechtstermijnen van
het Hooggerechts-
hof.

NADEMAAL door art. 5 van Wet No. 1, 1888, het vereischt wordt, dat de bepaling der rechtstermijnen van het Hooggerechtshof zal geschieden bij een Regel van de Rechters van het Hooggerechtshof, met goedkeuring van den Staatspresident;

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, op voorstel van de Rechters van het Hooggerechtshof, hiermede het volgende bepaal en vaststel:

Het Hooggerechtshof zal zitting houden te Pretoria, voor de behandeling van alle civiele en alle appèlzaken, gedurende de volgende termijnen:

Van 1 Maart tot 30 Juni;

Van 1 Augustus tot 30 November.

De zittingen van den dagelijkschen Rechter in kamers, de Crimineele zittingen van het Hooggerechtshof te Pretoria en de gewone Rondgaande Hoven zittingen voor de Republiek blijven onveranderd.

Deze proclamatie zal van af den 15den Augustus 1897 in werking treden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernements-

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 26 Mei 1897, bladz. 655.

kantore te Pretoria, op heden heden den 5den dag der maand Juli 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. v. BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL het aan de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek gebleken is, dat de hierna genoemde plaats Laaggenog, gelegen is tusschen en temidden van alreeds geproclameerde plaatsen, en dat het daarom wenschelijk is, om de plaats Laaggenog No. 191, district Carolina, wijk Comatie, eigenaren Carel Gerrit en Willem Steenkamp, groot 1665 morgen, 112 vierkante roeden, volgens kaart van den Landmeter Jorissen, en goedgekeurd door den Landmeter-Generaal, dd. 17 Aug. 1887, te verklaren tot eene publieke delverij,

Proclameering van de plaats "Laaggenog", distr. Carolina tot eene publ. delverij.

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 557 der notulen, dd. 27 Juli 1897, in termen van art. 39 van Wet No. 21, 1896, en met referte tot Gouvernements Kennisgeving No. 85, dd. 2 Maart 1897, in *Staatscourant* No. 882, bovengenoemde plaats van af 3 September 1897, proclameer tot eene publieke delverij, voor zoover de grond volgens art. 28 en 54, 55, 57 van Wet No. 21, 1896, niet uitgehouden is voor mijnpachten, bebouwde plekken, tuinen, landerijen en waterleidingen, en de nabijheid daarvan, met dien verstande dat zij een deel zal uitmaken van de Kaap delverijen, afd. Komatie (Steynsdorp) en zal staan onder de jurisdictie van de bevoegde ambtenaren dier delverijen.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den derden dag van Augustus 1897. ²⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 7 Juli 1897, bladz. 791.

²⁾ Zie *Staatscourant* van 11 Augustus 1897, bladz. 945.

Proclameering van gedeelte der plaats Middlefontein no. 102 en van een gedeelte der plaats Langlaagte no. 258 voor standsdoeleinden.

NADEMAAL het aan de Regeering der Zuid-Afr. Republiek gebleken is, dat het wenschelijk is het gedeelte der plaats

MIDDLEFONTEIN, No. 102,

gelegen in het distrikt Heidelberg, Witwatersrand Delve-rijen, groot 25 morgen 412 vierk. roeden, volgens kaart van den Landmeter M. C. Vos, goedgekeurd dd. 3 Augustus 1897, door Landmeter-Generaal, behoorende aan Langlaagte Estate & Gold Mining Comp., Ltd., en het gedeelte van de plaats

LANGLAAGTE, No. 258,

gelegen in het distrikt Heidelberg, Witwatersrand Delve-rijen, groot 153 morgen 385 vierk. roeden, volgens kaart van den Landmeter M. C. Vos, goedgekeurd dd. 3 Augustus 1897, behoorende aan Langlaagte Estate en Gold Mining Company, Ltd., te zamen groot 179 morgen 197 vierk. roeden, te proclameeren onder Tweede Volksraadsbesluit art. 776, dd. 26 Juli 1897, goedgekeurd bij het besluit van den Eersten Volksraad artikel 695, dd. 26 Juli 1897 en onder de Wet No. 21, 1896 (Goudwet) voor standsdoeleinden;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 562 der notulen, dd. 30 Juli 1897, en in termen van Tweede Volksraadsbesluit, art. 776, dd. 26 Juli 1897, aangenomen door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bij art. 695, dd. 26 Juli 1897, en volgens verzoek van den eigenaar, dd. 29 Juli 1897, onderworpen aan de contracten tusschen de HEd. Regeering en den heer J. B. Robinson, als vertegenwoordiger van de Langlaagte Estate & Gold Mining Company, Ltd., van af datum dezer proclamatie, proclameer voor standsdoeleinden, onder nadrukkelijke bepaling, dat geen claims op die gronden zullen kunnen worden uitgegeven, doch dat die gronden bestemd zijn voor de uitgifte van standplaatsen, en dat het standsdorp op deze stukken grond den naam zal dragen van «Mayfair,» waarom zoeken en delven op die gronden volgens art. 117 der Wet No 21/96 is verboden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 3den dag van de

maand Augustus van het jaar Onzes Heeren één duizend acht honderd zeven en negentig. ¹⁾)

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL de wenschelijkheid gebleken is om een Resident-Vrederechter aan te stellen te Amersfoort, district Wakkerstroom;

Aanstelling van een Resident-Vrederechter te Amersfoort.

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNUS PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, bij art. 592 zijner notulen, dd. 16 Augustus 1897 en met inachtneming van art. 5, van Wet no. 7, 1894; hierbij proclameer en vaststel, dat een Resident-Vrederechter zal worden aangesteld te Amersfoort, en dat de jurisdictie van den gezegden Resident-Vrederechter nader is omschreven in mijne proclamatie dato 3 Maart 1890, gepubliceerd in de *Staatscourant* van 5 Maart 1890.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 17den dag van Augustus 1897. ²⁾)

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. v. BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL Eerste Volksraadsbesluiten, artt. 838 en 843, dd. 12 en 13 Augustus 1897, zekere wijzigingen daarstellen in Wet no. 31, 1896;

Van kracht verklaring der wijziging van Wet 31, '96.

En nademaal het wenschelijk is de gezegde wijziging en de verduidelijking van art. 32 van Wet no. 31, 1896, door dat Volksraadsbesluit neergelegd, dadelijk van kracht te verklaren en in werking te stellen voor die velden, waar de Wet no. 31 thans wordt toegepast;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek,

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 11 Augustus 1897, bladz. 945.

²⁾ Zie *Staatscourant* van 18 Augustus 1897, bladz. 988.

met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 612, dd. 16 Augustus 1897, en met referete tot Gouvernements-kennisgeving no. 396, gepubliceerd in *Staatscourant* dd. 16 Augustus 1897, hiermede proclameer en vaststel, dat Uitv. Raadsbesluit, art. 584, dd. 4 Augustus 1897, als vastgesteld bij Eerste Volksraadsbesluiten, artt. 838 en 843, dd. 12 en 13 Augustus 1897, zijnde wijziging en verduidelijking van Wet no. 31, 1896, dadelijk na eerste publicatie dezer Proclamatie in de *Staatscourant* in werking zal treden voor de Witwatersrand delverijen, staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Johannesburg, de Krugersdorp delverijen, staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Krugersdorp, de Boksburg delverijen, staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Boksburg, en de Heidelbergsche delverijen, staande onder den Mijncommissaris en de rechterlijke ambtenaren van Heidelberg, alsmede voor die ongeproclameerde plaatsen en gronden, vallende onder de jurisdictie der bovengenoemde Mijncommissarissen en rechterlijke ambtenaren, en waarop de derde clausule van art. 153 van Wet no. 21, 1896, van toepassing is.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand dezen 17den dag van Augustus 1800 zeven en negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN.
Wd. Staatssecretaris.

Wijziging van regel
50 der Regulatiën
van het Hoogge-
rechtshof.

NADEMAAL het noodzakelijk is eenige wijziging, op voordracht der Rechters van het Hoog Gerechtshof, vast te stellen in de bestaande Regel 50 van het Hoog Gerechtshof, voor zoover den tijd van drie maanden, daardoor voor den verkoop van vast goed bepaald, aangaat, zoo wordt hiermede vastgesteld onder en krachtens proclamatie van 9 Augustus 1881, art. 17 goedgekeurd door Wet No. 3, 1883, art. 1, als volgt: De wijziging voorgesteld door de Rechters volgens nevensgaande schedule in artikel 50 van de Regels van het Hoog

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 18 Augustus 1897, bladz. 988.

Gerechtshof wordt hierdoor bekrachtigd en zal dadelijk in werking treden.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria op heden den 20sten dag van de maand September 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

SCHEDULE.

Regel 50 van de Regulatiën en Regels van het Hoog Gerechtshof der Zuid-Afrikaansche Republiek wordt alzoo gewijzigd, dat de verkooping van vast eigendom niet zal plaats vinden dan na verloop van zes weken gerekend van den datum van den lastbrief ter executie.

J. G. KOTZÉ.
H. A. AMESHOFF.
E. J. P. JORISSEN.
GEORGE T. MORICE.
R. GREGOROWSKI.
J. ESSER.

NADEMAAL in de *Staatscourant* dd. 8 September 1897 is gepubliceerd Wet No. 9 van 1897 voor een Stadsraad te Johannesburg; Vaststelling der grenzen voor de stad Johannesburg.

Nademaal die Wet volgens art. 42 van die Wet in werking zal treden op een nader door de Regeering te bepalen tijdstip;

Nademaal de inwerkingtreding blijkens laatste alinea van art. 1 dier Wet moet worden voorafgegaan door eene bepaling der grenzen van de stad Johannesburg, en

Nademaal de grenzen van de stad Johannesburg door den Uitvoerenden Raad zijn bepaald bij Uitvoerende Raadsbesluit art. 738 d.d. 27 September 1897, waarvan kopie hieronder volgt;

Zoo is het dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid-Afr. Republiek, hierbij bekend maak, dat de grenzen van de stad Johannesburg

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 22 September 1897, bladz. 1128.

zullen zijn de grenzen aangegeven voor het jurisdictie gebied van het Gezondheids Comité te Johannesburg, nader bepaald bij Gouvernements-kennisgeving No. 125, gepubliceerd in de *Staatscourant* dato 24 Maart 1897, en dat de datum van inwerkingtreding van de gezegde Wet No. 9 van 1897 zal zijn 1 October 1897.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 28sten dag van September 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Het Uitvoerend Raadsbesluit art. 738 dato 27 September 1897 luidt als volgt:

Aan de orde: de kwestie der grensbepaling van de stad Johannesburg, zooals verlangd volgens laatste alinea art. 1, wet no. 9, 1897, en voorkomende in de correspondentie vervat in minute R. 6137/92, Uitv. Raadsbesluit 773/95.

De Uitv. Raad, lettende op Gouvernements-kennisgeving no. 125, voorkomende in *Staatscourant* dd. 24 Maart 1897, waarbij toen volledige omschrijving werd gegeven van de grenzen van Johannesburg, zooals die toen en thans nog bestaan onder de jurisdictie van het Gezondheids-Comité;

verder van meening zijnde dat diezelfde grensregeling voorloopig de geschiktste zal zijn voor den aanstaanden Stadsraad voor Johannesburg;

Besluit: in termen van de wet voornoemd, te bepalen en vast te stellen, dat de grenzen van de stad Johannesburg dezelfde zullen zijn als die thans bestaan voor het Gezondheids-Comité van Johannesburg, zooals ten volle omschreven in Gouvernements-kennisgeving no. 125 in *Staatscourant* dd. 24 Maart 1897, onder de verstandhouding dat deze bepaling geen inbreuk maakt op de door de Regeering aangegane contracten.

(get.) J. H. M. KOCK,
Secretaris Uitv. Raad.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 29 September 1897, bladz. 1187.

NADEMAAL de burgers van het district Vrijheid per memorie dd. April jl. aan den Ed. Achtb. Eersten Volksraad gericht, het verlangen hebben te kennen gegeven om het groote wild, met name Rhenosters (Rhinocerossen) Buffels, Blauwwildebeesten, Koedoes, Waterbokken en Nyalas, dat zich nog in het district Vrijheid bevindt, te beschermen;

Nademaal de EdAchtb. Eerste Volksraad bij art. 1142 zijner notulen dd. 10 September jl. de gezegde memories onder verwijziging naar art. 18 van Wet No. 5, 1894, (Jachtwet) naar de HEd. Regeering verwezen heeft;

Nademaal nu het jagen op, het dooden of vernielen van Rhenosters (Rhinocerossen) en Buffels, blijken art. 1 van Wet No. 5, 1894, verboden is voor de geheele Z. A. Republiek en dus ook voor het district Vrijheid, en het voorts wenschelijk gebleken is, dat ook het dooden van de gezegde Blauwwildebeesten, Koedoes, Waterbokken en Nyalas in het district Vrijheid voor eenigen tijd belet worde.

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Z. A. Republiek. met advies en consent van den Uitvoerenden Raad blijkens art. 829 der notulen dato 18 October 1897, en uit kracht van Wet, hiermede proclameer;

1e. dat de bepalingen in art. 1 van Wet No. 5, 1894 vervat, onder anderen ten aanzien van het jagen op, het dooden of vernielen op welke wijze ook van Rhenosters (Rhinocerossen) en Buffels met kracht moeten worden gehandhaafd;

2e. dat het voor een tijdperk van 5 jaren, te rekenen van af den 1sten November 1897, aan een ieder verboden zal zijn in het district Vrijheid, Blauwwildebeesten, Koedoes, Waterbokken en Nyalas te dooden of te jagen, te schieten of te zoeken of op eenige manier te bemachtigen, of te trachten te bemachtigen, te verjagen, te verdrijven of op eenige manier te verontrusten;

3e. Eenige overtreding van deze bepalingen zal worden gestraft met de straffen en op de wijze zooals bepaald in artt. 1, 19 en 20 van Wet No. 5, 1894.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 1sten dag van de maand November achttien honderd zeven en negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Verbod om in distr.
Vrijheid Blauw-
wildebeesten, koe-
does enz. te dooden.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 3 November 1897, bladz. 1379.

Proclameering van
het dorp "Retiefs-
rust, distr. Vrijheid.

NADEMAAL bij art. 162 van de Grondwet (Wet no. 2, 1896) bepaald is, dat voor de behoorlijke en werkdadige uitoefening van het administratieve bestuur, aangehaald en omschreven in artt. 160 en 161 van gezegde Grondwet, de Zuid-Afr. Republiek, in districten zal worden verdeeld, waartoe behooren wijken, steden en dorpen, en;

Nademaal de EdAchtb. Eerste Volksraad in zijne zitting van den 29sten Juli 1896, bij art. 1049, zijner besluiten van dien datum naar aanleiding van Uitv. Raadsbesluit art. 551, dato 6 Juli 1896, de Regeering machtiging heeft verleend om op de plaatsen « Tochgekrij,» No. 436 en helft van Dingaansstad of Moordplaats no. 193, blok D, in het distrikt Vrijheid, een dorp te stichten.

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afr. Republiek, met advies en consent van den Uitv. Raad, blijkens art. 892 zijner notulen gedateerd 4 Nov. 1897, bij dezen proclameer en bekend maak, dat op de plaatsen hierboven genoemd een dorp wordt gesticht onder den naam van

« R E T I E F S R U S T, »

en dat gemeld dorp met zijne dorpsgronden, zijnde de gronden groot 1518 morgen en 219 vierkante roeden van de plaats Tochgekrij, met uitzondering van zekere twee opstallen gelegen binnen de Oostelpeke en Westelijke lijnen van gemelde plaats; en de gronden van de daar aangrenzende helft der der plaats Dingaansstad of Moordplaats, groot 746 morgen 348 vierkante roeden blijkens kaarten vervaardigd door den Landmeter H. J. Maarschalk en aanwezig ten Land.-Generaalskantore; zullen zijn onderworpen aan de administratie der controle en het bestuur van de Regeering der Zuid-Afr. Republiek, en de administratie en het bestuur waarvan in handen zal gesteld worden van zoodanige ambtenaren als dartoe reeds aangesteld zijn of hierna door de Regeering der Zuid-Afr. Republiek, zullen worden aangesteld.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

(Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 12den dag van November 1897. ¹⁾)

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 17 November 1897, bladz. 1444.

NADEMAAL de inwerkingtreding van Wet No. 9, 1897, voor een Stadsraad te Johannesburg, in termen van art. 1 dier Wet is voorafgegaan door eene proclamatie; bepalende de grenzen van de stad Johannesburg;

Nadere vaststelling van de grenzen van de stad Johannesburg.

En nademaal de wenschelijkheid gebleken is om de grenzen van de stad Johannesburg, zooals vervat in de proclamatie dd. 28 September 1897, te wijzigen en Spes Bona, Wolhuter, Noord Doornfontein, Oud Doornfontein, Fox's Reserve en Nieuw Doornfontein mede te doen vallen binnen de grenzen van de gezegde stad Johannesburg;

Zoo is het dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitv. Raad, blijkens art. 955 der notulen dd. 22 November 1897, hiermede proclameer en vaststel, dat de grenzen van de stad Johannesburg zullen zijn de grenzen zooals aangegeven in de proclamatie dd. 28 September 1897, gepubliceerd in *Staatscourant* No. 118 dato 29 September 1897, insluitende Spes Bona, Wolhuter, Noord Doornfontein, Oud Doornfontein, Fox's Reserve en Nieuw Doornfontein.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore te Pretoria, op heden den 13den dag van December 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL door de voortdurende toename van de bevolking in de stad Pretoria de wenschelijkheid zich voordoet, dat de Landdrost van deze plaats ter zijde wordt gestaan in de uitvoering van de gezondheids- en andere regulaties en het algemeen bestuur met betrekking tot gemelde plaats,

Aanstelling van een tijdelijk stadsbestuur voor Pretoria.

Nademaal alinea 2 van art. 77, dd. 10 Mei 1890, der besluiten van den EdAchtb. Volksraad de Regeering, onder nadere bekrachtiging van den EdAchtb. Volksraad, gemachtigd wordt om met advies en consent van den Uitvoerenden Raad wijzigingen of aanvullingen der

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 22 December 1897, bladz. 1695.

dorpsregulaties te maken, als Zij in het belang van goede orde, rust of gezondheidstoestand der dorpen of van een dorp wenschelijk zal achten, en

Nademaal ook het laatste gedeelte van de aanbevelingen aan het slot van het rapport der commissie, benoemd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 375, dd. 15 Juni 1897, re onderzoek van het maken der straten en regeling van den sanitairen toestand van Pretoria, dd. 31 Augustus 1897, (goedgekeurd bij Tweede Volksraadsbesluit art. 1098, dd. 8 September 1897 en bekrachtigd bij Eerste Volksraadsbesluit art. 1330, dd. 29 September 1897), er op wordt aangedrongen, dat de Regeering, hangende eene nadere beslissing in zake een stadsraad, stappen neme het dorp te doen reinigen en de straten en zijwegen te laten verbeteren en wel onder eigen beheer of tender onder behoorlijk en zuiver toezicht,

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, krachtens art. 1005, dd. 20 December 1897, en mede op grond en uit kracht van Volksraadsbesluit art. 77, dd. 10 Mei 1890, en Tweede Volksraadsbesluit art. 1098, dd. 8 September 1897, voor kennisgeving aangenomen bij Eerste Volksraadsbesluit, art. 1330, dd. 29 September 1897, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak,

Dat tot nadere regeling een tijdelijk stadsbestuur voor de stad Pretoria is aangesteld geworden, bestaande uit de volgende 15 personen:

T. N. de Villiers, Voorzitter, F. W. Reitz, Vice-Voorzitter, P. Botha, P. Beyers, P. v. d. Bijl, E. Bourke, P. Kruger, Dr. M. S. Lingbeek, R. K. Loveday, P. Maré, E. P. A. Meintjes, C. E. Schutte, Landdrost, Commandant A. Schiel, Hoofd van Gevangeniswezen, Dr. G. B. Messum, distriktsgeneesheer en E. Lutz, Stads-Ingenieur, waarvan de eerste elf personen door de Regeering uit het publiek daarvoor als zoodanig zijn aangewezen en gekozen, terwijl de laatste vier, als ambtenaren de Regeering vertegenwoordigende, met recht van stem, als leden van het tijdelijk stadsbestuur naast de voornoemde elf personen zijn benoemd om den Landdrost bij te staan in alle zaken betrekkelijk de uitvoering van de gezondheids- en andere regulaties en het algemeen beheer van de stad Pretoria, terwijl de heer J. Bosch als Secretaris van voormeld tijdelijk stadsbestuur fungeert,

Dat met datum van in werking treden van deze proclamatie aan voormeld lichaam,—genaamd «Tijdelijk Stadsbestuur van Pretoria»,—uit kracht dezer pro-

clamatie wordt opgedragen om den Landdrost van Pretoria bij te staan in de uitoefening van alle machten en rechten hem toegekend door de bestaande en van kracht zijnde of eventueel later nog uit te vaardigen regulaties voor dorpen in deze Republiek in het algemeen, als wel de bestaande regulaties en verordeningen, vastgesteld of nog vast te stellen, voor de stad Pretoria in het bijzonder.

Deze proclamatie treedt in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand op heden den twintigsten dag van December in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven en negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

Dr. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL Wet No. 27/96 zooals goedgekeurd door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1972 zijner notulen dato 6 November 1896, werd gepubliceerd in *Staatscourant* No. 863, dd. 18 November 1896, en

In werking treding van Wet no. 27, '96.

Nademaal de inwerking treding dier Wet, blijkens art. 88 daarvan moet worden voorafgegaan door eene proclamatie het tijdstip dier inwerking treding bepalende,

En nademaal de wenschelijkheid gebleken is de genoemde Wet No. 27/96 in werking te doen treden

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek, hiermede proclameer en vaststel dat Wet No. 27/96, met inachtneming van de bepalingen vervat in art. 88 daarvan, in werking zal treden op 1 Januari 1898.

Het voormelde artikel 88 luidt als volgt:

88. Deze wet treedt in werking op een door de Regeering in de *Staatscourant* te proclameeren tijdstip, met uitzondering der bepalingen betreffende de verpakking, welke in werking treden zes maanden daarna, gedurende welken tijd de daarop betrekking hebbende

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Buitengewone Staatscourant* van 23 December 1897.

voorschriften van het voorloopig reglement van het vervoer van gevaarlijke goederen over spoor- en stoomtramwegen, dd. 9 Juni 1896, van kracht blijven en ook gelden voor het vervoer per voertuig, bewogen door dierlijke kracht.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernements-Kantore te Pretoria op heden den 27sten dag van December 1890 zeven en negentig. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Aanstelling van een speciaal Comité van Gezondheid voor de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen.

NADEMAAL nog steeds gevallen van kinderpokken of dergelijke besmettelijke huidziekten, zooals bedoeld in Wet no. 12 van 1895 (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten) zich voordoen op de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen;

Nademaal bij vroegere proclamatie voor deze delverijen een Centraal-Kinderpokken-Comité is aangesteld en regulaties van en voor dit Comité werden opgetrokken, goedgekeurd en in werking gesteld, een en ander in termen van Wet no. 4 van 1887 en met goedkeuring van den EdAchtbaren Tweeden en Eersten Volksraad, volgens desbetreffende besluiten art. 170 der notulen van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, dd. 23 Mei 1893, en art. 400 der notulen van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, dd. 3 Juni 1894, en art. 175 der notulen van den EdAchtb. Eersten Volksraad, dd. 24 Mei 1893, en art. 748 der notulen van den EdAchtb. Eersten Volksraad, dd. 9 Juli 1894;

Nademaal het wenschelijk is, naar aanleiding van Wet no. 12 van 1895 (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten, zijnde wijziging van Wet no. 4 van 1887) en met het oog op den tegenwoordigen toestand hierin wijziging te brengen en nieuwe maatregelen te nemen ter bestrijding van de kinderpokken en andere aanstekelijke huidziekten;

Nademaal genoemde Wet no. 12 van 1895 in deze

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 29 December 1897, bladz. 1741.

voorziening maakt en voor dit geval onder meer bij alinea 1 en 2 van art. 21 van genoemde Wet, en de laatste alinea van art. 16;

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, krachtens art. 1008 zijner besluiten dd. 28 Dec. 1897, hiermede proclameer en vaststel, dat het vroegere Centraal-Kinderpokken Comité van af heden zal ophouden te bestaan en tevens dat de regulaties van en voor dit Comité opgetrokken en in werking gesteld, zullen worden herroepen en buiten werking gesteld;

En verder eveneens met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, krachtens hetzelfde bovenaangehaalde besluit en tevens in termen van Wet no. 12 van 1895 (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten) en speciaal daarvan alinea 1 en 2 van art. 21, proclameer ik en stel ik vast, dat van af heden is aangesteld een Speciaal Comité van Gezondheid voor de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen, bestaande hoogstens uit drie leden en een Secretaris, zullende dit Comité de rechten en de plichten hebben zooals in Wet no. 12 van 1895 (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten) aan de Comités van Gezondheid zijn toegekend en zullende de regulaties van en voor dit Speciaal Comité van Gezondheid, in termen van art. 16 der Wet, no. 12 van 1895 (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten) uitgevaardigd kracht van wet hebben.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle personen, verblijf houdende of zich bevindende binnen genoemde delverijen en plaats en zich stiptelijk overeenkomstig deze proclamatie en overeenkomstig verdere instructies en regulaties zullen hebben te gedragen.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand ten Gouvernementskantore op heden den 29sten December 1897. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 29 December 1897, bladz. 1773.

PROCLAMATIES

BETREFFENDE

DE RUNDERPEST.

NADEMAAL letters *e* en *f* van afdeeling I der desbetreffende Proclamatie van 8 December 1896, luiden als volgt:

e. De Veldcornetten der verschillende wijken in eenzelfde district zullen in overleg met den betreffenden Landdrost, Assistent of Specialen Landdrost, het onderling verkeer in de wijken van het district regelen en, indien gewenscht, bepaalde trekpaden aanwijzen, waarlangs het verkeer met herkauwende dieren uitsluitend mag en moet geschieden.

f. Waar noodig, zullen ook de Veldcornetten van aan elkaar grenzende districten in overleg met de betreffende Landdrosten, ass. of spec. Landdrosten, maatregelen treffen ter regeling van het onderling verkeer tusschen de wijken van zoodanige districten.

Ook kunnen voor dit verkeer bepaalde trekpaden worden aangewezen, wanneer vereischt, waarlangs het verkeer met herkauwende dieren uitsluitend mag en moet plaats vinden.

Nademaal in verband hiermede en met letters *a* en *b* van afdeeling I der voornoemde proclamatie de Regeering vernomen heeft tusschen ambtenaren belast met de uitvoering der Runderpest-regulaties niet steeds de vereischte overeenstemming heerscht, zoodat er niet overal gelijkvormig wordt behandeld;

Nademaal het wenschelijk is dat de burgers en inwoners van den Staat, reeds zoo zwaar geteisterd door de verschillende plagen, die in het land heerschen toch zooveel mogelijk eenige verdienste kunnen maken met het verkoopen hunner producten op de groote markt-centra's;

Nademaal het evenzoo noodzakelijk is, dat bewoners van plaatsen van nog gezonde gedeelten van wijken hun gezond vee als slachtvee kunnen verkoopen en vervoeren of doen vervoeren naar de slachtplaatsen om desnoods muilen of ezels in plaats van hun toch steeds bedreigd trekvee te kunnen aanschaffen;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitv. Raad, blijkens art. 147 zijner besluiten, dd 16 Februari 1897, en in verband met Uitv. Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den Ed.Achth. Eersten Volksraad, hiermede prociameer, vaststel en bekend maak,

Dat door elk district één, of indien vereischt meer der geproclameerde transportwegen (aan te wijzen door de Veldkornetten, in overleg met den Landdrost, Assistent Landdrost, of Speciaal Landdrost van het district) hiermede worden opengesteld voor verkeer binnenslands ook met gezonde herkauwende dieren, evenwel met inachtnaam der volgende bepalingen:

1. Ieder eigenaar of huurder eener plaats langs zoodanig opengesteld transportpad is verplicht zijn vee minstens 300 yard aan beide zijden van het pad als ook van uitspanplaatsen op zijn plaats verwijderd te houden.

2. Transportrijders, eigenaars of bestuurders van wagens bespannen met herkauwend vee, zullen hebben te zorgen dat op uitspanplaatsen en langs het pad hun vee niet in aanraking komt met vee van bewoners langs het opengesteld pad.

3. Mocht de ziekte onder herkauwend vee langs het transportpad tijdens de reis uitbreken, zoo moeten de gestorven dieren dadelijk in de nabijheid daarvan op bij vroegere proclamaties aangegeven diepte begraven worden, of zoo mogelijk verbrand—zoodanige begraafplaatsen moeten duidelijk worden aangewezen en waar doenlijk omheind—. Het overblijvende zieke vee moet op zij van het Pad worden afgezonderd en bewaakt, zoodat het vee van eigenaars van plaatsen of van voorbijtrekkend vee daarmede niet in aanraking kan komen. De bewoners van plaatsen, waarop de ziekte uitbreekt, en die van aangrenzende plaatsen moeten zoo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden met het uitbreken daarvan.

Indien mogelijk en waar dit noodzakelijk blijkt moet het gedeelte pad over de plaats, waarop onder trekvee de pest is uitgebroken, tijdelijk worden verlegd over gezonde plaatsen.

4. Breekt op eene plaats waarlangs of waarover het trekpad loopt, de pest uit, zoo moet dit duidelijk worden aangewezen door borden op de kruispunten van het pad met de lijnen der plaats. Waar dit alsdan mogelijk is moet het trekpad verlegd worden om zoodanige besmette plaats. Waar het echter niet mogelijk is zullen eigenaars of bestuurders van trekvee de noodige voorzorgsmaatregelen hebben te nemen, zoodat hun vee

bij het overtrekken der besmette plaats geen gevaar van besmetting loopt. Dit overtrekken zal alsdan zoo spoedig doenlijk moeten geschieden.

5. Bewoners niet direct aan het opengestelde ge-proclameerde transportpad gelegen, hebben te zorgen langs den korsten weg hetzelfde te bereiken, indien ze door onbesmette plaatsen daarvan zijn gescheiden. Mochten eventueel besmette plaatsen hun dit beletten, zoo zullen ze over onbesmette plaatsen langs een om-weg het transportpad moeten zien te bereiken.

De Veldcornetten zullen, zoo er voor hen geen be-paald overwegende bezwaren zijn, zooveel mogelijk aan burgers en inwoners trek-certificaten verstrekken waar deze verlangd worden, zoodat in het vervolg niet voort-durend verschillende klachten daaromtrent aan de Re-geering behoeven te worden opgezonden.

6. Het trekken van herkauwend vee, ingespannen of niet zooals hierin bedoeld, moet natuurlijk geschieden onder certificaten, zooals tot heden daaromtrent regu-laties bestaan.

7. Alle vorige regulaties in zake de veepest ge-proclameerd, blijven van kracht voor zooverre niet in strijd met deze proclamatie.

8. Voor overtredingen der bepalingen dezer procla-matie, zal art. 12 der desbetreffende proclamatie van 16 Mei 1896 van kracht zijn en moet dit artikel daarom beschouwd worden als hier te zijn bijgevoegd.

En ik proclameer en gelasten maak verder bekend dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veld-kornetten, Assistent-Veldcornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeambten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 16den dag van de maand Februari, in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gou-vernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 17 Februari 1897, bladz. 279.

NADEMAAL het gebleken is, dat de runderpest, volgens informatie van den Veldcornet wijk W. W. Rand, distrikt Pretoria, is uitgebroken op de plaats Brakfontein, distrikt Pretoria;

Na lemaal het in het algemeen belang wenschelijk is alle verkeer over deze plaats te stoppen;

Nademaal het algemeen verkeer hieronder niet zal lijden, om reden volgens ontvangen informatie er nog twee schoone paden zijn, waarlangs het verkeer tusschen Pretoria en Heidelberg en Pretoria en Johannesburg zal kunnen plaats vinden;

Zoo is het, dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 148 zijner besluiten, dd. 16 Februari 1897 en in verband met Uitvoerende Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak,

Dat alle verkeer en transport met stierer, ossen, koeien, kalveren, schapen, bokken, paarden, muilen, ezels, honden en andere huisdieren, zoowel als het verkeer van loopende en rijdende personen langs en over de transportpaden, gaande ongeveer van af het omheinde kamp gelegen ten zuiden van Zesmijlsspruit-hotel, zuidoostwaarts over de plaats van Strijdom en zuidwaarts over die van Erasmus, respectievelijk in de richting van Heidelberg en Johannesburg, gestopt zullen zijn voor zooverre genoemde paden over de besmette plaats Brakfontein loopen.

Het verkeer van Pretoria naar Heidelberg en omgekeerd, kan evenwel blijven plaats vinden over het pad langs Sunnyside en de Fonteinen, en dat naar Johannesburg en omgekeerd over het oude Potchefstroomsche pad en Jukskeirivier.

Ook het pad van af bovengenoemd Kamp, westwaarts naar het oude Potchefstroomsche pad, blijft voor het verkeer opgesteld.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastingvaarders, Politiebeamten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 16den dag van de maand Februari, in het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER.
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL door professor Dr. Koch volgens ontvangen berichten een voorbehoedmiddel tegen de Runderpest is uitgevonden;

Nademaal door deze Regeering op ontvangst van dit bericht eene Commissie naar Kimberley werd afgevaardigd, bestaande uit de heeren D. J. C. Erasmus, Commandant van het district Pretoria, D. G. du Plessis, Runderpestcommissaris, T. L. Laxton, Officier van Gezondheid bij het Corps Staats-Artillerie, A. Theyler, Gouvernements Veearts, Dr. J. W. Stroud, den heer P. Kruger, Veldcornet van Wijk Zwartruggens, district Rustenburg en Dr. Bordet, Bacterioloog, ten einde professor Koch te ontmoeten en bekend te worden met het voorbehoedmiddel;

Nademaal deze commissie aan hare opdracht heeft voldaan en teruggekeerd zijnde dd. 1 Maart, bij de Regeering een uitvoerig rapport van hare bevindingen heeft ingediend;

Nademaal uit dat rapport blijkt, dat het wenschelijk is dat niet ieder de enting in deze toepast, wegens verschillende omstandigheden, daarbij in aanmerking te nemen,

Zoo is het, dat ik, Stephanus Johannes Paulus Kruger, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 170 zijner besluiten, dd. 2 Maart 1897, en in verband met Uitvoerende Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak:

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 17 Februari 1897, bladz. 279—280.

1. Zoolang er geene voldoende hoeveelheid spuitjes, benodigd voor het inspuiten van het voorbehoedmiddel (zie het hierbij gaande rapport) voorhanden is, zal door de leden van voormelde commissie zooveel mogelijk op verschillende plaatsen in besmette streken, met de inenting begonnen worden om de resultaten aan het publiek te laten zien.

2. Zoodra de noodige spuitjes zijn aangekomen, zal de Regeering in besmette streken, een of meer personen goed bekend met de inentingsmethode, aanstellen met opdracht in zoodanige besmette streken, personen, die hun bekwaam en geschikt voorkomen op de hoogte te brengen van de enting. Nadat zoodanige personen hiermede goed vertrouwd zijn, zal hun door den instructeur een certificaat worden uitgereikt (model daarvan door de Regeering te verstrekken) waarop vermeld staat, dat zij gerechtigd zijn tot enting. De noodige spuitjes voor de enting zullen hun zooveel mogelijk daarbij verstrekt worden.

Het uitgereikte certificaat voor enting moet door den houder op verzoek van belanghebbenden direct getoond worden.

3. De personen van Regeeringswege belast met het onderwijzen der enting, zullen, voor zoover niet reeds bekend daarmede, door den Gouvernements-Veearts te Pretoria onderricht worden in de behandeling.

4. Niemand mag rondgaan en zich beschikbaar stellen tot het inenten van vee van anderen, indien hij niet in het bezit is van een certificaat van enting, als bedoeld bij art. 2 hiervoor.

5. Het is niemand geoorloofd belooning te eischen voor het enten van vee, zonder van Regeeringswege daartoe gerechtigd te zijn.

6. De Commissie eener wijk mag slechts op of nabij eene besmette plaats laten enten en in het laatste geval zóó, dat rondom de besmette plaats of plaatsen een kring met geënte beesten wordt gevormd, die een verdere verspreiding der ziekte moet tegengaan.

7. Aangezien uit het rapport van de afgevaardigde Commissie voornoemd blijkt, dat Professor Koch het niet wenschelijk acht, dat in gezonde streken geënt wordt, zoo waarschuwt de Regeering tegen enting van gezond vee in gezonde streken.

8. Elke Commissie eener wijk heeft nauwkeurig verslag te doen van de resultaten van het enten in hare jurisdictie, vooral wat den toestand van de beesten aangaat, wanneer zij geënt worden; — verder omtrent alle verschijnselen, die plaats vinden gedurende de eerste 4 of 6 dagen tot de entstof gevat heeft.

Want eer onder de beesten na het enten de ziekte

uitbreekt moet juiste opgave geschieden, hoeveel dagen na het enten dit uitbreken heeft plaats gevonden.

9. Waar beesten geënt worden, waaronder de ziekte reeds is uitgebroken, zoo moeten, waar mogelijk, deze beesten uit elkander gehouden worden om verspreiding der ziekte zooveel het kan tegen te gaan.

10. Een ieder, die in strijd met het bepaalde in artt. 4 en 5 dezer proclamatie mocht handelen, zal gestraft worden met eene boete van hoogstens £25, of bij gebreke van betaling, met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand, indien zijne overtreding niet reeds mocht vallen onder de desbetreffende strafbepalingen in vroegere proclamaties omtrent de runderpest gepubliceerd.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldcornetten, Assistent-Veldcornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeambten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 2den dag van de maand Maart, in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

NADEMAAL bij proclamatie van 2 Maart 1897 zekere regulaties zijn vastgesteld met betrekking tot het voorbehoedmiddel tegen de Runderpest, uitgevonden door Prof. Dr. Koch,

Nademaal uit verschillende rapporten, daarna bij de Regeering ingezonden, omtrent den uitslag der enting, zooals voorgeschreven door Prof. Koch, blijkt dat de resultaten zeer verschillend zijn geweest,

Nademaal uit de rapporten van den Gouvernements Veearts en van de Fransche doktoren, werkzaam te

¹⁾ Zie *Staatscourant* dd. 3 Maart 1897, bladz. 330.

Waterval, alsmede uit die o.a. van Commandant D. J. C. Erasmus, van den Landdrost van Middelburg en van den heer E. P. A. Meintjes blijkt, dat het voorbehoed-middel van Prof. Koch werkelijk goede resultaten heeft opgeleverd, indien toegepast zooals voorgeschreven onder het nemen der uiterste voorzorgsmaatregelen wat reinheid en ontsmetting betreft.

Nademaal verder art. 5 der proclamatie van 2 Maart 1897 voornoemd luidt als volgt: «Het is niemand geoorloofd belooning te eischen voor het enten van vee, zonder van Regeeringswege daartoe gerechtigd te zijn,» en het de Regeering van verschillende zijden wordt medegedeeld, dat niettegenstaande deze bepaling, door onderscheidene enters soms betrekkelijk hooge prijzen worden gevraagd voor het enten van vee.

Nademaal het wenschelijk is, dat in deze eenvormigheid heersche over het geheele land, en het enten geen aanleiding tot speculatieve doeleinden mogen geven.

Zoo is het, dat ik, Stephanus Johannes Paulus Kruger, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 279 zijner besluiten, dd. 30 Maart 1897, en in verband met Uitvoerende Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit, art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den EdAchtb. Eersten Volksraad, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak:

Dat de proclamatie van 2 Maart 1897 op de volgende wijze zal worden gewijzigd en aangevuld:

1. Art. 2 der genoemde proclamatie zal luiden als volgt:

«Zoodra de noodige spuitjes zijn aangekomen, zal de Regeering in besmette streken, een of meer personen, goed bekend met de inentingsmethode, aanstellen met opdracht in zoodanige besmette streken *alleen personen, omtrent de enting te onderwijzen, die hun uitsluitend zijn voorgedragen geworden door den Commandant en den Landdrost van het district in overleg met den Veldkornet der wijk; waarin de ziekte heerscht*, zoodat de Regeering werkelijk overtuigd kan zijn, dat hiervoor personen worden gekozen, die niet alleen geschikt en bekwaam genoeg voor de toepassing der enting worden geacht, maar vooral ook, die vertrouwen zullen geven, dat zij deze gewichtige zaak behartigen uit zich zelve en niet uit winstbejag of anderszins.

Nadat zoodanige personen *met de enting door instructie goed bekend en vertrouwd zijn geworden*, zal hun door den instructeur een certificaat worden uitgereikt (model daarvan door de Regeering te verstrekken)

waarop vermeld staat dat zij gerechtigd zijn tot enting. Dit certificaat moet echter tevens voor gezien geteekend worden door den Commandant en den Landdrost van het district en den Veldkornet der besmette wijk, die den persoon of de personen, wien een certificaat wordt uitgereikt, bij den instructeur hebben voorgedragen.

De noodige spuitjes voor de enting zullen zooveel mogelijk verstrekt worden aan de gecertificeerde.

Het uitgereikt certificaat voor enting moet door den gecertificeerde op verzoek van belanghebbenden direct getoond worden.

2. Verder art. 4 der proclamatie van 2 Maart '97 te lezen aldus:

«Niemand mag rondgaan en zich beschikbaar stellen tot het inënten van vee van anderen, indien hij niet in het bezit is van een certificaat van enting als bedoeld bij art. 2 der proclamatie van 2 Maart 1897, gewijzigd bij deze proclamatie.

Gene enting mag plaats vinden zonder voorafgaande kennisgeving aan en toestemming van den Veldkornet der wijk, of van den Landdrost in een dorp, waarin men het voornemen heeft te enten.

Deze toestemming van den Veldkornet of den Landdrost zal schriftelijk moeten gegeven worden, met vermelding daarbij voor welke plaats of plaatsen en wie de eigenaar of eigenaars van het te enten vee zijn.

De tegenwoordige reeds door een der van wege de Regeering aangewezen instructeurs gecertificeerde inenters, mogen na publicatie dezer proclamatie niet verder doorgaan met enten, tenzij de Commandant en de Landdrost van het district en de Veldkornet eener besmette wijk waar men voornemens is te enten na een degelijk onderzoek zich overtuigd hebben, dat zoodanige gecertificeerden goede resultaten hunner inenting hebben gehad enz. en daarna de reeds uitgereikte certificaten voor gezien teekenen.

3. Art. 5 der proclamatie van 2 Maart 1897 te lezen aldus:

«Een inenter van vee als hiervoren bedoeld zal voor het inenten gerechtigd zijn voor zijn werk van den eigenaar of eigenaars van het ingeënte vee betaling te vragen voor vergoeding van reiskosten, volgens Gouvernementstarief voor gewone ambtenaren, alsmede billijk berekende verblijfskosten, en bovendien voor het enten van elk beest hoogstens een shilling voor een aantal beneden 51, negen pennies voor een aantal van meer dan 50, doch minder dan 101, en zes pennies voor een aantal meer dan 100.

4. Art. 10 re strafbepalingen van proclamatie van 2 Maart '97 voornoemd is ook van toepassing voor de bij

deze proclamatie vastgestelde wijzigingen en moet beschouwd worden als hier te zijn bijgevoegd.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeamten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behu pzame hand in deze te bieden.

Deze proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 30sten dag van de maand Maart, in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL de tijd gekomen is, waarop het trekken met vee naar het Winterveld een aanvang neemt;

Nademaal bij proclamatie, d.d. 16 Februari 1897 bepaald is, dat door elk district één- of indien vereischt meer dan een der geproclameerde transportwegen zijn opengesteld geworden voor verkeer, ook met gezonde herkauwende dieren, onder daarbij nader vermelde voorwaarden.

Nademaal in verband met het weigeren van sommige ambtenaren, belast met het uitvoeren der regulaties voor de veepest, om trek-boeren door te laten reizen naar de bestemmingsplaats, memories bij de Regeering zijn ingezonden, verzoekende openstelling der paden voor gezond vee om winterplaatsen te kunnen bereiken,

Zoo is het, dat ik, Stephanus Johannes Paulus Kruger, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 325 zijner besluiten, dd. 20 Maart 1897, en in verband met Uitvoerende Raadsbesluit art. 375, dd. 12 Mei 1896, bekrachtigd bij Tweede Volksraadsbesluit,

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Staatscourant* van 31 Maart 1897, bladz. 417.

art. 95 van denzelfden datum, daarna voor kennisgeving aangenomen door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak:

Dat het hierbij veroorloofd is met inachtnaame van de bepalingen neergelegd in de Proclamatie van 16 Februari 1897 voornoemd om met *gezond* herkauwend vee naar het winterveld te trekken. Dit trekken zal met den meesten spoed moeten plaats vinden.

Het zal echter niet worden toegestaan, dat *ziek of verdacht vee* van de plaatsen vervoerd wordt

De Veldkornetten in overleg met de Landdrosten, Assistent-Landdrosten of Speciale Landdrosten zullen zoo spoedig mogelijk de wegen aanwijzen, waarlangs het trekken, als boven bedoeld, zal behooren te geschieden. Ook zullen zij streng hebben toe te zien, dat *alleen gezond vee* wordt vervoerd.

Het trekken naar het winterveld zal natuurlijk alleen kunnen geschieden onder certificaten, zooals tot heden daaromtrent regulaties bestaan.

Voor overtredingen der bepalingen dezer proclamatie zal artikel 12 der desbetreffende proclamatie van 16 Mei 1896 van kracht zijn en moet dit artikel daarom beschouwd worden als hier te zijn bijgevoegd.

De thans bestaande regulaties in verband met de runderpest bij proclamatie of anderszins gepubliceerd blijven van kracht, voorzover ze niet in strijd zijn met de bepalingen neergelegd in deze proclamatie.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeambten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden, den 20sten dag van de maand April, in het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 21 April 1897, bladz. 550.

NADEMAAL art. 3 der proclamatie van 3 November 1896, in zake tegengaan van de verspreiding der runderpest, als later gewijzigd en aangevuld bij proclamaties van 10 November en 10 December daaropvolgende, thans luidt als volgt:

3. Eenigeen in dezen Staat is verplicht zijn beesten tegen de pest te bewaken of te laten bewaken. Wanneer in eene wijk de runderpest uitbreekt of zich vertoont zal de Veldkornet dier wijk de macht hebben om de inwoners dier wijk (kleurlingen en naturellen inbegrepen) op te commanderen om behulpzaam te wezen bij het begraven der doode beesten, bij het toepassen van geneesmiddelen en bij het doen van die werkzaamheden, welke noodig mochten zijn of wenschelijk worden geacht in verband met deze zaak. De Naturellen-Commissaris van het district zal verplicht wezen om behulpzaam te zijn in het verkrijgen der naturellen voor elke wijk waarin niet voldoende naturellen woonachtig zijn. Wie geen gevolg geeft aan de oproeping van den Veldkornet zal voor de eerste maal beboet worden met eene boete van hoogstens £2, voor de tweede maal met eene boete van hoogstens £5, en voor elke verdere herhaling daarvan met eene boete van hoogstens £10. *Aan de opgecommandeerde personen zal van Gouvernementswege voor levensmiddelen worden toegekend voor elk blank persoon per dag 5s. en voor elken kleurling 1s. 6d. per dag. Door de Regeering zullen dan aan den Veldkornet der desbetreffende wijk twee personen, uit die inwoners door den Veldkornet te benoemen, als eene Commissie worden toegevoegd voor het verrichten der noodige werkzaamheden. Deze twee burgers als leden der Commissie en de Assistent-Veldkornet zullen voor hunne diensten en moeiten 10s. per dag ontvangen en de Veldkornet 15s. als toelage. Deze beloningen zullen alleen betaald worden alwaar de runderpest in eene wijk heerscht.* De Veldkornet zal door den Res.-Vrederechter en den Landdrost of den Mijncommissaris aan de Regeering geregeld rapport en verslag doen. De Veldkornet in elke wijk zal in overleg met den Assistent-Veldkornet de macht hebben om onder zijn eigen verantwoordelijkheid personen aan te stellen om hem te helpen en bij te staan bij het nemen en uitvoeren van de noodige maatregelen, in zake het tegengaan der runderpest. De Veldkornet zal aan deze personen de daarvoor benodigde machtiging geven. Zulke personen ontvangen geen toelage en salaris.

Mochten echter zoodanige door den Veldkornet aangestelde personen niet gewillig zijn hem bij te staan in de uitvoering der Runderpest-Regulaties, zoo zal de Veldkornet der wijk de macht hebben uit kracht dezer Proclamatie zoodanige personen of anderen op te com-

mandeeren, om hem in deze bij te staan, ook al mocht de wijk of een gedeelte daarvan nog onbesmet zijn. Wie alsdan geen gevolg geeft aan deze oproeping van den Veldkornet, zal voor de eerste maal beboet worden met eene boete van hoogstens £2, voor de tweede maal met eene boete van hoogstens £5, en voor elke verdere herhaling daarvan met eene boete van hoogstens £10.

De toepassing der strafbepalingen in art. 3 voornoemd met de aanvulling daarvan, zooals bij deze proclamatie nader vastgesteld, zal berusten onder de jurisdictie van de Landdrosten, Assistent en Speciale Landdrosten en Mijncommissarissen.

Nademaal na de ontdekking van een geneesmiddel tegen de veepest door den Gouvernements veearts, den heer A. Theiler, en de heeren Danysz en Dr. Bourdet, op het proefstation te Waterval, bestaande in de inspuiting van bloedserum van gezouten beesten, en na het houden daarna van de bijeenkomst van Landdrosten en Veldkornetten, zooveel mogelijk tot algemeene enting besloten werd,

Nademaal dus thans het geheele land weldra beschouwd zal kunnen worden als te zijn besmet,

Nademaal, ingevolge art. 3 voornoemd, alsdan in elke wijk wederom eene Commissie zal moeten worden aangesteld; en de uitgaven van Staatswege, — reeds al zoo enorm groot door koorts, veeziekte, armoede, enz., — daardoor nog veel hooger zullen stijgen,

Nademaal de runderpest zich steeds meer en meer over het geheele land verspreidt en thans reeds bijna alle distrikten door deze vreeselijke ziekte geteisterd worden, en

Nademaal het in het belang is van een iegelijk, dat zoo spoedig mogelijk de veeziekte zal hebben uitgewoed binnen de grenzen van dezen Staat en alle gestorven beesten begraven worden uit een gezondheids oogpunt;

Zoo is het dat ik, STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 633 zijner notulen, dd. 24 Augustus 1897, proclameer, vaststel en bekend maak, dat punt 3 van Uitvoerende Raadsbesluit art. 918, dd. 3 November 1896, zooals aangevuld en gewijzigd opgenomen en voorkomende in desbetreffende proclamaties van 10 November en 10 December 1896 zal worden gewijzigd in dier voege, dat het gedeelte van art. 3 voornoemd, hetwelk met cursief gedrukte letters hierboven is aangehaald en luidende als volgt: «*Aan de opgecommandeerde personen zal van Gouvernementswege voor levensmiddelen worden toegekend voor elk blank persoon per dag 5s. en voor elken kleurling 1s. 6d. per dag. Door de Regeering zullen dan aan den Veldkornet der desbetreffende wijk twee personen, uit die*

inwoners door den Veldkornet te benoemen, als eene Commissie worden toegevoegd voor het verrichten der noodige werkzaamheden. Deze twee burgers als leden der Commissie en de Assistent-Veldkornet zullen voor hunne diensten en moeiten 10s. per dag ontvangen en de Veldkornet 15s. als toelage. Deze belooningen zullen alleen betaald worden alwaar de runderpest in eene wijk heerscht, » na publicatie dezer proclamatie buiten werking zal worden gesteld en dus geen kracht van wet meer hebben.

Door of van wege het Gouvernement zal dus na datum dezer proclamatie op geenerlei wijze eenige belooning worden gegeven voor diensten gedaan ten behoeve van het tegengaan der runderpest of anderzins, zooals nader aangewezen in art. 3 voornoemd, hetwelk voor het overige geheel van kracht blijft, zoowel als alle andere thans bestaande regulaties enz., vroeger bij proclamatie gepubliceerd, voor zooverre niet in strijd met het bepaalde in deze proclamatie.

En ik proclameer en gelast, en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mjncommissarissen, Veldcornetten, Assistent-Veldcornetten, Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeampten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze Proclamatie hebben te gedragen en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze Proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand, op heden den 24sten dag der maand Augustus, in het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zeven-en-negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

NADEMAAL de Uitvoerende Raad, na in aanmerking genomen te hebben den algemeenen toestand der Runderpest bij art. 886 zijner besluiten, dd. 3 November 1897, goedgevonden heeft te besluiten:

I. « Den Ed. Achtb. Eersten Volksraad voor te stellen ook in deze Republiek de bepalingen, regulaties, enz.,

¹⁾ Zie *Staatscourant* van 25 Augustus 1897, bladz. 1028.

in zake de runderpest, tot heden bij proclamatie of anderszins uitgevaardigd en gepubliceerd en nog van kracht, bij proclamatie te doen herroepen, uitgezonderd evenwel de bestaande bepalingen omtrent het verbod van uitvoer van gezouten beesten, met de daarmede in verband staande strafbepalingen, welke van kracht zullen blijven en dus uitgesloten zullen zijn van de herroeping hiervoor bedoeld »;

II. «Dat de bepalingen neergelegd in Wet no. 3, van 1870, in zake de longziekte, na datum der herroeping der runderpest proclamaties enz., in de plaats hiervan, ook van kracht zullen zijn tot nadere regeling voor de besmettelijke veeziekte de runderpest;

III. «Verder den E.A. Eersten Volksraad te verzoeken om ZHEd. den Staatspresident op te dragen en te machtigen met advies en consent van den Uitv. Raad een proclamatie te dien effecte te doen uitvaardigen en publiceeren »;

Nademaal de E.A. Eerste Volksraad daarna blijkens art. 1668 Zijner Notulen, dd. 5 November 1897, omtrent voorgaand Uitv. Raadsbesluit besloten heeft als volgt:

«De Eerste Volksraad, lettende op Uitv. Raadsbesluit art. 886, vervat in Regeeringsmissive, dd. 4 November 1897, thans onder behandeling,

«Besluit zich met gemelde Uitv. Raadsbesluit te vereenigen, en machtigt alzoo ZHEd. den Staatspresident om de daarin voorgestelde proclamatie op te trekken en uit te vaardigen, met dien verstande dat in bedoelde proclamatie voorziening zal gemaakt worden:

«Ten eerste:

«Dat de Veldkornetten worden gemachtigd om de naturellen in hunne wijken te gelasten om de burgers te helpen om het doode vee behoorlijk te begraven of te verbranden, tenzij de eigenaar van de plaats kan bewijzen, dat hij de beenderen voor andere doeleinden wil gebruiken en de doode beesten geen last aan anderen veroorzaken;

«Ten tweede:

«Dat de verbodsbepaling van het uitvoeren van gezouten beesten niet van toepassing zal zijn op den Oranje-Vrijstaat;

«Ten derde:

«Dat art. 12 van Wet no. 3 van 1870, buiten werking zal worden gesteld, voor zoover het betreft de bepaling dat de aanbrengrer tot de helft der boete gerechtigd is »;

Zoo is het, dat ik STEPHANUS JOHANNES PAULUS KRUGER, Staatspresident der Zuid Afrikaansche Republiek, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 914 zijner besluiten, dd. 11 November 1897, en uit kracht van Eerste Volksraadsbesluit, art. 1668,

dd. 5 November 1897, als hiervoor reeds aangehaald, hiermede proclameer, vaststel en bekend maak:

Dat alle bepalingen, regulaties enz. in zake de runderpest tot heden bij proclamatie of anderszins uitgevaardigd en gepubliceerd en nog van kracht, hierbij worden herroepen en van af datum van publicatie dezer proclamatie buiten werking worden gesteld, zullende evenwel in de plaats daarvan navolgende bepalingen en stipulaties uit kracht van bovenaangehaalde Eerste Volksraadsbesluit van kracht blijven, voor zooverre ze reeds van kracht waren op grond van vroegere proclamaties, of na datum van publicatie dezer proclamatie van kracht worden en in werking worden gesteld:

1. De Veldkornetten worden geïnstrueerd en gemachtigd om de naturellen in hunne wijken op te roepen en te gelasten om de burgers te helpen om het doode vee behoorlijk te begraven of te verbranden, tenzij de eigenaar van de plaats kan bewijzen, dat hij de beenderen voor andere doeleinden wil gebruiken en de doode beesten geen last aan anderen veroorzaken.

2. De bepalingen, bestaande omtrent het verbod van uitvoer van gezouten beesten, met de daarmee in verband staande strafbepalingen, zooals voorkomen in de desbetreffende proclamaties re runderpest, gepubliceerd in de Buitengewone Staatscourant No. 865, dd. 27 November 1896, Art. 4, luidende als volgt:

« Het moet echter wel verstaan worden, dat in verband met de schaarschte aan trekvee en levensmiddelen, het op geenerlei wijze veroorloofd zal zijn aan de runderpest gezouten beesten naar buiten de grenzen van dezen Staat te vervoeren of te doen vervoeren, zoolang deze vreeselijke ziekte heerschende blijft in deze Republiek en omliggende Staten, en gebrek aan trekvee zich doet gevoelen,»

en in *Staatscourant* No. 867, dd. 9 December 1896, Afdeeling II, Art. 2, luidende als volgt:

« Voor zooverre voor overtredingen van de bepalingen neergelegd in de Runderpest-Proclamaties van 3, 10 en 27 November 1896, nog geene strafbepalingen zijn neergelegd, zal art. 12 der desbetreffende proclamatie, gepubliceerd op 16 Mei 1896, daarvoor van kracht zijn, alsmede voor de bij deze Proclamatie vastgestelde regulaties en moet voornoemd art. daarom beschouwd worden als hier te zijn bijgevoegd »,

blijven gehandhaafd met deze wijziging, dat de ver-

bodsbepaling van uitvoer van zoodanig vee niet van kracht zal zijn met betrekking tot den Oranje Vrijstaat.

3. Dat de bepalingen neergelegd in Wet No. 3 van 1870 in zake de longziekte na datum van publicatie dezer Proclamatie ook van kracht zullen zijn tot nadere regeling voor de besmettelijke veeziekte, de runderpest, met uitzondering van artikel 12 dezer wet, hetwelk buiten werking wordt gesteld, voor zoo verre het betreft de bepaling, dat de aanbrenger tot de helft der boete gerechtigd is.

En ik proclameer en gelast en maak verder bekend, dat alle Landdrosten, Assistent-Landdrosten, Resident-Vrederechters, Vrederechters, Mijncommissarissen, Veldkornetten, Assistent-Veldkornetten, Commissarissen en Onder-Commissarissen van Naturellen, Belastinggaarders, Politiebeambten en alle andere personen zich stiptelijk overeenkomstig deze proclamatie hebben te gedragen, en waar mogelijk de behulpzame hand in deze te bieden.

Deze proclamatie treedt dadelijk na publicatie in de *Staatscourant* in werking.

GOD BEHOEDE LAND EN VOLK.

Gegeven onder mijne hand op heden, den elfden dag van de maand November, in het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd zeven en negentig, ten Gouvernementskantore te Pretoria. ¹⁾

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Voor de eerste maal gepubliceerd in de *Buitengewone Staatscourant* van 12 November 1897.

BELANGRIJKE
GOUVERNEMENTS-KENNISGEVINGEN

OVER 1897.

No. 8.

R. 500/94.

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd het navolgende Tractaat van Uitlevering van Misdadigers, gesloten op den 9den November 1895, tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden, op den 23sten Januari 1896, in termen van art. 1 van Wet No. 9, 1887, door den Uitvoerenden Raad goedgekeurd bij zijn besluit No. 38, dd. 23 Januari 1896, en waarvan de ratificatiën werden uitgewisseld op den 19den Juni 1896.

Uitleverings-tractaat van misdadigers tusschen de Zuid-Afr. Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden.

DR. W. J. LEYDS,
Gouvernementskantoor, Staatssecretaris.
Pretoria, 27 November 1896.

ZijnHoogEdele de Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek en Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en in Hoogstderzelve naam de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk, overeengekomen zijnde een nieuw verdrag te sluiten betreffende de uitlevering van misdadigers, hebben te dien einde tot Hunne gevolmachtigden benoemd, te weten:

ZijnHoogEdele de Staatspresident der Zuid-Afrikaansche Republiek:

den heer Rudolf Abraham Iduard Snethlage, Consul-Generaal der Zuid-Afrikaansche Republiek in Nederland;

en Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes van het Koninkrijk der Nederlanden:

jonkheer mr. Joan Röell, Minister van Buitenslandsche Zaken, en den heer mr. Willem van der Kaay, Minister van Justitie;

die, na elkander hunne volmachten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. De Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek en de Regeering der Nederlanden verbinden

zich, volgens de voorschriften bij de volgende artikelen vastgesteld, met uitzondering hunner onderdanen, wederkeerig aan elkander uit te leveren de personen verdacht, beklaagd, beschuldigd of veroordeeld ter zake van één of meer der feiten hieronder vermeld en begaan buiten het grondgebied der Partij, aan wie de uitlevering wordt gevraagd, te weten:

1. aanslag tegen het leven van den President der Republiek, van den Koning, van de regeerende Koningin of van den Regent;

2. doodslag of moord, kinderdoodslag of kindermoord, oudermoord, vergiftiging;

3. het opzettelijk veroorzaken van de afdrijving der vrucht van eene vrouw door haar zelve of door anderen;

4. mishandeling, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

5. verkrachting of een ander misdrijf tegen de zeden, voor zoover de wetten van het land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

6. dubbel huwelijk;

7. oplichting, wegvoering, verberging, wegmaking: of onderschuiving van een kind;

8. het namaken of vervalschen van muntspeciën of muntpapier of het opzettelijk in omloop brengen van valsche of vervalschte muntspeciën of muntpapier, beide voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

9. valsheid in zegels of merken, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

10. valsheid in geschriften of bankpapier en het met opzet gebruik maken daarvan, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

11. meened, valsche getuigenis, omkoopning van getuigen;

12. omkoopning van ambtenaren, knevelarijen, verduistering door ambtenaren, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

13. opzettelijke brandstichting, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt op dien grond uitlevering toestaan;

14. opzettelijke en wederrechtelijke vernieling van een gebouw of getimmerte, dat geheel of gedeeltelijk aan een ander toebehoort, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

15. openlijk geweld met vereenigde krachten tegen

personen of goederen, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

16. het wederrechtelijk en opzettelijk doen zinken of doen stranden, vernielen of onbruikbaar maken van een vaartuig, voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan;

17. mouterij en verzet van passagiers tegen den schipper en van mindere schepelingen tegen hun meerdere in rang;

18. het opzettelijk doen ontstaan van gevaar voor een spoortrein;

19. diefstal, verduistering;

20. oplichting;

21. misbruik van handteekening in blanco;

22. bedriegelijke bankbreuk (bedriegelijke insolventie), voor zoover de wetten van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt, op dien grond uitlevering toestaan.

Onder de voorgaande qualificatiën zijn begrepen de poging en de medeplichtigheid, voor zoover zij strafbaar gesteld zijn bij de wetgeving van het Land, waaraan de uitlevering gevraagd wordt.

Art. 2. De vraag of een feit valt onder de benamingen van artikel 1 wordt beslist door de wetgeving van het Land, waaraan de uitlevering wordt gevraagd.

Art. 3. Geen uitlevering wordt toegestaan, ingeval het feit in een derden Staat is gepleegd en de Regering van dien Staat de uitlevering aanvraagt.

Art. 4. Geene uitlevering wordt toegestaan, zoolang de aangevraagde vervolgd wordt in het Land, waaraan de aanvraag om uitlevering is gericht, ter zake van het feit, aanleiding hebbende gegeven tot de aanvraag om uitlevering, of ingeval hij reeds veroordeeld, van rechtsvervolgving ontslagen of vrijgesproken was bij terechtstelling ter zake van dat feit, door den bevoegden rechter van een der beide Landen.

Art. 5. Geene uitlevering wordt toegestaan indien de vervolging of de straf vóór de aanhouding van den persoon verjaard is, naar de wetten van het Land, waaraan de uitlevering wordt gevraagd, of, zoo er nog geene aanhouding heeft plaats gehad, hetzij voor de oproeping om door de Rechtbank te worden gehoord, hetzij voor de uitreiking van een lastbrief.

Art. 6. Geene uitlevering wordt toegestaan dan onder voorwaarde dat de uitgeleverde persoon niet zal mogen worden vervolgd of gestraft, noch aan een derden Staat uitgeleverd ter zake van een feit niet genoemd in artikel 1 van dit verdrag en vóór de uitlevering gepleegd, tenzij hem eene termijn van ééne maand is verleend om het Land te verlaten.

Hij zal evenmin worden vervolgd of gestraft ter zake van eenig strafbaar feit in het tegenwoordig verdrag genoemd en vóór de uitlevering gepleegd, maar waarvoor de uitlevering niet heeft plaats gehad, zonder de toestemming der Regeering die den uitgeleverde heeft overgegeven, en die, indien zij zulks wenschelijk acht, de overlegging zal kunnen vorderen van een der bescheiden, in artikel 10 van het tegenwoordig verdrag vermeld. De toestemming dier Regeering zal insgelijks worden vereischt om de uitlevering van den beklagde aan een derden Staat toe te staan. Intusschen zal de toestemming niet noodig zijn, wanneer de beklagde uit eigen beweging zal hebben verzocht terecht te staan of zijn straf te ondergaan, of wanneer hij binnen den bovengenoemden termijn het grondgebied van den Staat, waaraan hij is uitgeleverd, niet zal hebben verlaten.

Art. 7. Indien de persoon, wiens uitlevering gevraagd is, vervolgd wordt of straf ondergaat wegens een ander feit dan dat, hetwelk aanleiding heeft gegeven tot de aanvraag om uitlevering, zoo kan zijne uitlevering niet worden toegestaan dan na afloop van de vervolging in het Land, waaraan de uitlevering is gevraagd en, ingeval van veroordeeling, dan nadat hij zijn straf zal hebben ondergaan of gratie hebben bekomen, behoudens het bepaalde bij artikel 14.

Art. 8. De bepalingen van het tegenwoordig verdrag zijn niet toepasselijk op staatkundige misdrijven.

Hij die ter zake van een der in artikel 1 genoemde gemeene feiten is uitgeleverd, kan derhalve in geen geval worden vervolgd of gestraft in den Staat, waaraan de uitlevering is toegestaan, ter zake van een staatkundig misdrijf door hem gepleegd vóór zijne uitlevering, noch van eenig feit met zoodanig staatkundig misdrijf samenhangende, tenzij hij de vrijheid hebbe gehad het Land weder te verlaten, gedurende eene maand, nadat de tegen hem ingestelde vervolging zal zijn afgelopen, en hij, ingeval van veroordeeling, de hem opgelegde straf zal hebben ondergaan of hem daarvan gratie zal zijn verleend.

Art. 9. De uitlevering zal worden aangevraagd langs diplomatieken weg in de Zuid-Afrikaansche Republiek aan en door den Staatssecretaris; in Nederland aan en door den Minister van Buitenlandsche Zaken.

Art. 10. Geene uitlevering zal worden toegestaan, dan onder overlegging in het oorspronkelijke of in gewaarmerkt afschrift hetzij van een vonnis van veroordeeling, hetzij een vonnis van in staat van beschuldigingstelling of van rechtsingang met bevel van gevangenneming, hetzij van een lastbrief tot gevangenneming, afgegeven in de vormen, voorgeschreven door de wetgeving van het Land, dat de

aanvraag doet, mits die lastbrief vergezeld zij van getuigenverklaringen (afgelegd hetzij in tegenwoordigheid, hetzij in afwezigheid van den verdachte), uit welke getuigenverklaringen en de bovengenoemde vonnissen de Staat waaraan de uitlevering wordt gevraagd moet kunnen beoordeelen, of het feit, waarvan sprake is, een geval daarstelt in het tegenwoordig verdrag voorzien.

Onder gewaarmerkte afschriften worden verstaan de afschriften van alle bovengenoemde stukken, als zoodanig gewaarmerkt door een ambtenaar tot die waarmerking bevoegd volgens de wetgeving van het aanvragende Land.

De neergelegde stukken zullen, zooveel mogelijk, vergezeld gaan van het signalement van den persoon wiens uitlevering wordt aangevraagd.

Art. 11. Geene uitlevering zal plaats hebben tenzij de overgelegde getuigenverklaringen, voor zoover die door het vorig artikel gevorderd worden, voldoende, naar de wetgeving van den aangevraagden Staat, doen blijken van het misdrijf.

Art. 12. De op en bij den opgeëischte in beslag genomen goederen zullen worden opgegeven aan den opeischenden Staat, indien de bevoegde macht van den Staat, waaraan de uitlevering wordt aangevraagd, de overgave daarvan heeft bevolen.

Art. 13. In afwachting van de aanvragen om uitlevering, langs den in artikel 9 vermelden weg, zal de persoon, wiens uitlevering volgens het tegenwoordige verdrag kan gevraagd worden, voorloopig kunnen worden aangehouden op last van de bevoegde magistraten:

in de Zuid-Afrikaansche Republiek op de aanvraag van iederen officier van justitie of van elken rechter van instructie (rechter-commissaris);

in Nederland op de aanvraag van iederen publieken aanklager in de Zuid-Afrikaansche Republiek.

Deze aanvragen worden langs diplomatieken weg overgebracht.

De voorloopige aanhouding is onderworpen aan de vormen en de regels voorschreven door de wetgeving van den Staat, waarin zij wordt toegepast.

Indien de aanvraag tot uitlevering met de daarbij behorende bescheiden niet binnen drie maanden, na de dagtekening van het bevel van voorloopige aanhouding, is gevolgd, zal de persoon, die voorloopig is aangehouden, onmiddellijk in vrijheid werden gesteld, ten ware hij uit anderen hoofde in hechtenis behoorde te blijven.

Art. 14. Wanneer in eene strafzaak de terechtstelling of de confrontatie van misdadigers, die zich in den anderen Staat in voorloopige hechtenis be-

vinden of straf ondergaan, ten opzichte van welken Staat zij vreemdelingen zijn, of van hunne persoonlijke verschijning als getuigen, of wel de mededeeling van overtuigingsstukken of van bescheiden, die zich in handen bevinden van autoriteiten van het andere Land, nuttig of noodig zal worden geoordeeld, zal de daartoe strekkende aanvraag geschieden op den voet van artikel 9 van dit verdrag en zal daaraan gevolg gegeven worden, tenzij er bijzondere redenen mochten bestaan, die er zich tegen verzetten, en onder verplichting tot terugzending van de misdadigers onmiddellijk na den afloop van de terechtstelling, de confrontatie of het getuigenverhoor, en van de stukken.

Art. 15. De doorvoer over het grondgebied van eene der Contracteerende Partijen, van een, door eene derde Mogendheid aan de andere Partij uitgeleverd persoon, die niet behoort tot het Land, door hetwelk de doorvoer plaats heeft, zal worden toegestaan, indien het Land van doorvoer een uitleveringsverdrag met deze derde Mogendheid heeft, op het eenvoudig vertoon, hetzij van het oorspronkelijke, hetzij van een gewaarmerkt afschrift van een der stukken, vermeld in artikel 10 van het tegenwoordig verdrag, mits het feit, waarop de uitlevering gegrond is, in dit verdrag vermeld zij en niet valle onder de bepalingen, waarbij in dit verdrag de uitlevering is uitgesloten en onder de voorwaarden, die dit verdrag in sommige gevallen stelt, en mits de doorvoer geschiede met medewerking van beambten van het Land, dat den doorvoer over zijn grondgebied heeft toegestaan.

De kosten van doorvoer zullen komen voor rekening van den Staat, die de uitlevering heeft aangevraagd.

Art. 16. De wederzijdsche Regeeringen doen over en weder afstand van alle aanvraag om terugbetaling van de kosten van onderhoud, van vervoer en andere, die binnen de grenzen van haar wederzijdsch grondgebied zouden kunnen voortvloeien uit de uitlevering van personen en uit het vervoer en de terugzending van tijdelijk uitgeleverden, mitsgaders uit de toezending en terugzending der overtuigingsstukken of der bescheiden.

De uit te leveren persoon zal gebracht worden naar de haven, bij onderling overleg tusschen de beide Regeeringen aan te wijzen, en op kosten van den opeischenden Staat worden ingescheept.

Art. 17. Het tegenwoordig verdrag, dat niet toepasselijk is op de Koloniën, zal in werking treden drie maanden na de uitwisseling der akten van bekrachtiging.

Het zal van kracht blijven tot zes maanden na verklaring in tegenovergestelden zin door eene der beide Regeeringen gedaan.

Het zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging er van zullen zoodra mogelijk worden uitgewisseld.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden het tégenwoordig verdrag hebben onderteekend en van hun zegel voorzien.

In dubbel opgemaakt te 's Gravenhage, den 9den November 1895.

J. RÖELL.
VAN DER KAAJ.

R. A. I. SNETHLAGE.

No. 223.

Publicatie van acte van overeenkomst in zake het verhuren van den molen met machineriën en aanhoorigheden nabij Daspoort, tusschen de Regeering der Z. A. R. en G. R. Ockerse. Zie *Staatscourant* dd. 20 Januari 1897, bladzijde 69.

Publicatie van acte van overeenkomst tusschen de Regeering der Z. A. R. en het Luipaardsvlei Syndicaat van Krugersdorp in zake het recht om stukken grond buiten de standplaatsen groot vijftig voet bij vijftig voet en honderd voet bij vijftig voet uit te leggen. Zie *Staatscourant* dd. 20 Januari 1897, bladzijde 72.

No. 28.

Publicatie van acte van overeenkomst aangaan tusschen het Hoofd van Mijnwezen namens de Regeering der Z. A. R. en P. F. Zeedenberg re het toekennen van waterrecht aan de Thabina rivier Zoutpansberg in verband met het daarstellen van geleidingen tot overbrengen van electrische kracht. Zie *Staatscourant* dd. 20 Januari 1897, bladzijde 77.

No. 32.

R.A. 5315/96

Naar aanleiding van letter *c* artikel VIII der conventie tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en Hare Majesteit de Koningin van het Vereenigd Koninkrijk van Groot Brittanje en Ierland, dd. 10 December 1894, in zake het uitoefenen van stemrecht, in de districten

In zake het uitoefenen van stemrecht door personen in Swazieland woonachtig, burgers zijnde van deze Republiek.

der Z. A. R., aan Zwazieland grenzende, door personen in Zwazieland woonachtig, die toegelaten zijn als burgers van deze Republiek.

Wordt ter algemeene informatie gepubliceerd, dat de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek heeft vastgesteld:

I dat zoodanige burgers, wonende ten Zuiden van de Ingwempisi en Groot Usutu rivieren, gerechtigd zullen zijn hunne stemmen uit te brengen in het district Piet Retief;

II die wonende ten Noorden van de Ingwempisi en Groot Usuturivieren, tot aan Klein Usuturivier, in het in het district Ermelo;

III die wonende tusschen de Klein Usutu en Komatierivier in het district Carolina;

IV die wonende ten Noorden van de Komatierivier in het district Lijdenburg (kiesafdeeling Barberton).

DR. W. J. LEYDS,

Gouvernementskantoor,

Staatssecretaris.

Pretoria, 15 Januari 1897.

No. 41.

Publicatie van acte van overeenkomst aangegaan tusschen het Hoofd van publieke werken namens de Regeering der Z. A. R. en Hans Jacobus Zeedenberg, van Pretoria, in zake het leggen en doen werken van een pont over de Krokodil- of Limpoporivier nabij de drift bekend als Rhodesdrift aan de groote publieke weg naar Fort Tuli. Zie *Staatscourant* dd. 27 Januari 1897, bladzijde 113.

No. 43.

Publicatie van vijfde Runderpest Rapport. Zie *Staatscourant* dd. 3 Februari 1897.

No. 48.

Publicatie van acte van overeenkomst tusschen de Regeering der Z. A. R. en Andries Petrus Cronje in zake de oprichting van pakhuizen en entrepots te Klerksdorp. Zie *Staatscourant* dd. 3 Februari 1897, bladzijde 186.

No. 51.

R. 5196/96.

Instructie voor het departement ter inspectie v. kantoren.

Ter algemeene kennisgeving worden hiermede gepubliceerd onderstaande Regulatiën van het Departement van Inspectie, goedgekeurd en bekrachtigd door den

Uitvoerenden Raad bij art. 53 zijner besluiten, dato 21 Januari 1897.

DR. W. J. LEYDS,
Gouvernementskantoor, Staatssecretaris.
Pretoria, 1 Februari 1897.

INSTRUCTIE

VOOR HET DEPARTEMENT TER INSPECTIE VAN KANTOREN.

Vastgesteld bij Uitvoerend Raadsbesluit, art. 53, dd. 21 Januari 1897, krachtens Eerste Volksraadsbesluit, art. 1417, dato 2 October 1895.

I. Theaurier-Generaalskantoor.

De navolgende kantoren zullen geregeld minstens eenmaal 'sjaars worden geïnspecteerd:

Deze inspectie bepaalt zich:

a. Tot het onderzoek der brandkasten;

b. Tot een vergelijking van de contrabladen der kwitantieboeken met de remise-staten en andere bewijzen van ontvangsten en de debet-aanteekeningen in het kassa-boek met de contra-bladen der kwitantieboeken;

c. Tot het onderzoek van voorschot en deposito-rekeningen;

d. Tot het nagaan van den maandelijkschen bank-staat;

e. Tot het nagaan der leeningen en der Nationale Schuld;

f. Van de aandeelen door de Regeering aangekocht in Spoorwegmaatschappijen, Nationale Bank en andere ondernemingen;

g. Van het Delging's-fonds;

h. Van de Rekening-Courant Labouchère, Oyens & Co.

II. Auditeur-Generaalskantoor.

Het onderzoek van dit kantoor bestaat:

a. In een vergelijking der bewijsstukken voor uitgaven met de credit-aanteekeningen in het kassaboek;

b. In het nagaan van voorschotten- en deposita-rekening;

c. Indien bij inspectie van landskantoren en vergelijking van staten bevonden wordt op het Auditeur-Generaals-Kantoor, dat te min ontvangen of te min verantwoorde gelden onaangeroerd gepasseerd zijn, dan rapport van zulke gevallen te doen aan den Auditeur-Generaal.

III. Zegelmeester- en Vormuitdeelerskantoor.

Het onderzoek van dit kantoor bestaat:

a. In de inspectie van de geheele zegeladministratie;

b. In het nagaan van het uitvoeren der instructies met betrekking tot het nummeren, de verzending en het opmaken van staten aan den Auditeur-Generaal.

enz., met betrekking tot alle soort van kwitantie-boeken.

IV. Postmeester-Generaalskantoor.

De inspectie van dit kantoor bepaalt zich:

- a. Tot het nagaan der zegeladministratie;
- b. In 't vergelijken van het kassa-boek met alle bewijzen van ontvangsten en uitgaven.

V. Postkantoren.

1. Geidelijke administratie.

De eerste dienswerkzaamheden bij eene inspectie zijn:

a. Het tellen der voorhanden contanten, die zich in den regel in de brandkast behooren te bevinden, nadat de inspecteur zich overtuigd heeft, dat zich geene kantoorgelden in laden of geldtrommels bevinden, hetgeen dikwijls bij de Postkantoren, naar de inrichting van den dienst, het geval is.

b. Na vaststelling van de in kas voorhanden gelden, wordt overgegaan tot het opmaken der kas. Men ga derhalve de ontvangsten en uitgaven der loopende maand na, welke uit de verschillende registers worden overgenomen, waarbij de laatste inschrijving in zulk een register door den inspecteur met rooden inkt of anderszins wordt gemerkt, zoodat latere inschrijvingen gedurende den loop der inspectie terstond in het oog vallen.

c. De ontvangsten worden verzameld uit de volgende boeken:

1. Register P. No. 9. (Postzegelregister—Kopie Postzegelstaat). Hieruit wordt overgenomen de waarde der postzegels en briefkaarten, welke op den eersten dag der loopende maand voorhanden waren, alsmede de waarde der gedurende de maand van het Postdepartement ontvangen postzegels en briefkaarten, waarbij de borderellen, op die zendingen betrekking hebbende, moeten worden vergeleken.

2. Register P.W. No. 26 (Postwisselregister). Uit dit register worden de ontvangsten, gedurende de loopende maand, wegens uitgereikte postwissels, overgenomen, alsmede het bedrag der ingevorderde commissie daarop. De vormen P.W. No. 1 (Postwissel verlangd) worden met de inschrijvingen in het register vergeleken, voor zoover het de geldbedragen aangaat.

3. Register P.W. No. 26a (Postwisselregister voor overzeeschen dienst). Dezelfde bedragen als onder punt 2 bedoeld, worden uit dit register overgenomen.

4. Register P.S.B. No. 3 (Spaarbank-register). Het bedrag der inlagen over de loopende maand wordt hieruit overgenomen; en de voorhanden blanco boekjes genoteerd.

5. Register P. No. 23 (Register van ingevorderde belasting). De uit dit register over te nemen bedragen be-

hooren overeen te komen met het kwitantieboek van invoerrechten (P. No. 26).

6. Kwitantie P. No. 25 (Kwitantieboek wegens huur van Private Brievenbussen).

7. Kwitantieboek P. No. 34 (Kwitantieboek van deposita wegens waarborg voor slot en sleutels van Private Brievenbussen).

8. Kwitantieboek P. No. 28 (Kwitantieboek wegens overschrijving (transport) van Private Brievenbussen).

9. Kwitantieboek P. No. 27 (Kwitantieboek wegens huur van Private Postzakken).

10. Register P. No. 15 (Register van onbetaalde correspondentie).

Uit dit register wordt overgenomen:

a. De waarde der voorhanden beboete brieven, enz., op den eersten dag der loopende maand:

b. De waarde der gedurende de maand ontvangen beboete brieven, enz.;

c. De waarde der brieven enz., gedurende den loop der maand op het kantoor beboet;

11. Ontvangsten wegens verkoop van Gouvernements eigendom;

12. Ontvangsten van verschillenden aard.

13. Ontvangen voorschotten, blijkens Voorschottenboek P. No. 48.

d. De Uitgaven worden verzameld uit de navolgende boeken:

1. De waarde der voorhanden postzegels en briefkaarten.

2. De waarde vertegenwoordigd door uitbetaalde postwissels, welk bedrag uit het Postwisselregister wordt overgenomen, nadat de uitbetaalde postwissels met de inschrijvingen in het register zijn vergeleken.

3. De waarde vertegenwoordigd door uitbetaalde overzeesche postwissels.

4. Terugbetaalde bedragen op Spaarbankboekjes, over te nemen uit het Spaarbankregister.

5. Terugbetaalde deposita wegens slot en sleutels van Private Brievenbussen, hetgeen moet blijken uit voorhanden kwitantien of uit een kwitantieboek.

6. De waarde der voorhanden beboete brieven, enz.; om tot dit bedrag te geraken, wordt de waarde der beboete brieven, enz., welke zich nog onafgehaald op het kantoor bevinden, nagegaan.

7. De waarde der verzonden beboete brieven, enz., deze bedragen worden uit het register der onbetaalde Correspondentie overgenomen.

8. Voorschotten verstrekt aan andere Postkantoren, hetgeen uit voorhanden kwitantien of uit een kwitantieboek moet blijken.

9. Betalingen gedaan op last van den Postmeester-Generaal, hetgeen moet blijken uit Minutes of de aantekening daarvan in de Agenda, of wel uit een kwitantieboek.

Staat der kas op 189 .

ONTVANGSTEN.

Ontvang van den 1sten tot en met heden.

	£	s.	d.
Waarde der postzegels en briefkaarten voorhanden op den 1sten der maand.....			
Waarde der ontvangen postzegels en briefkaarten.....			
Uitgereikte postwissels (laatste no.).....			
Commissie daarop.....			
Uitgereikte overzeesche postwissels.....			
Commissie daarop.....			
Inlagen op spaarbankboekjes..... (voorhanden blanco boekjes)			
Ingevorderde belasting wegens invoer van pakketten.....			
Deposita wegens sloten en sleutels van private brievenbussen.....			
Huur wegens private brievenbussen.....			
Overmaking van private brievenbussen.....			
Huur wegens private postzakken.....			
Voorhanden beboete brieven, enz., op den 1sten der maand			
Ontvangen beboete brieven, enz.....			
Brieven, enz., allier beboet.....			
Verkoop van Gouvernements-eigendom.....			
Ontvangsten van verschillenden aard.....			
Ontvangen voorschotten van.....			
Totaal.....			

UITGAVEN.

Voorhanden postzegels en briefkaarten.....			
Uitbetaalde postwissels.....			
" overzeesche postwissels.....			
Terugbetalingen op spaarbankboekjes.....			
Terugbetaalde deposita wegens private brievenbussen.....			
Voorhanden beboete brieven, enz.....			
Verzonden			
Voorschotten verstrekt aan andere postkantoren.....			
Betalingen op last van den P. M. G.....			
Overstortingen bij de..... Bank:			
£.....			
".....			
".....			
".....			
Contanten aan mij vertoond.....			
Totaal.....			

10. Overstortingen bij de Bank, volgens het stortingsboek.
 Het verschil tusschen totaal-ontvangsten en totaal-uitgaven moet overeenstemmen met de contanten in kas, onder punt *b* behandeld. De onder voorgaande letters *c* en *d* behandelde kasopmaking krijgt derhalve den volgenden vorm:

II. Algemeene administratie. De inspecteur gaat vervolgens de geheele administratie sinds de laatste inspectie na:

1. Of de agenda volgens de voorschriften (Verzameling van voorschriften, bestaande uit maandelijksche circulaires) is gehouden.

2. Of de ingekomen stukken behoorlijk zijn gerangschikt en jaar bij jaar zijn geborgen.

3. Of het kopieërboek goed is behandeld en de klapper is bijgewerkt.

4. Of de maandelijksche circulaires behoorlijk worden bewaard in de daarvoor bestemde portefeuille en of de lijst der agentskantoren behoorlijk wordt bijgehouden.

5. Of de Postgids volgens de wijzigingen in de maandelijksche circulaire is opgegeven, netjes en nauwkeurig is bijgewerkt.

6. Of de Postwissel registers netjes zijn bewerkt en er voldoende ruimte is gelaten voor optelling en overbrenging der bladtotaalens, en vervolgens.

7. Of alle voorschriften omtrent de postwisseladministratie naar behooren zijn nagekomen.

Het laatst gebruikte nummer wordt in het rapport genoemd.

8. Of de registers maandelijks behoorlijk zijn afgesloten, nl. die registers welke tot de geldelijke administratie behooren.

9. Of het Spaarbankregister met de noodige netheid is behandeld, de dagtotalen behoorlijk zijn overgebracht enz. (Het voorhanden aantal blanco boekjes wordt in in het rapport genoemd).

10. Of het register der verzonden aangeteekende brieven met de noodige netheid en voorschriftmatig is behandeld. Hier en daar ga men na, door vergelijking met het register P. No. 1, of de verzending der brieven zonder vertraging heeft plaats gehad. De voorhanden nog niet verzonden aangeteekende brieven worden met de inschrijvingen in het register vergeleken.

11. Of het register der ontvangen aangeteekende brieven met de noodige netheid is behandeld. Hier en daar kunnen de inschrijvingen worden vergeleken met de ontvangen lijsten P, No. 1a, of met de bijlijsten in de kolom "aanmerkingen", waarvan het nummer der boeking moet zijn ingeschreven. De ontvangstbewijzen voor afgeleverde aangeteekende brieven moeten in het register zijn ingeplakt. Men lette op de handteekeningen op de ontvangstbewijzen voorkomende, die in inkt gesteld moeten zijn. Indien niet door geadresseerde zelf is geteekend, moet er een volmacht, in behoorlijken vorm op het kantoor aanwezig zijn. Doorloopende volmachten moeten behoorlijk gezegd wezen. De datum van aflevering moet

in het register zijn opgeteekend. Men ga na in hoeverre voor alle ingeschreven aangeteekende stukken afleveringsbewijzen voorhanden zijn. Waar zoodanig bewijs ontbreekt moet dus de brief nog voorhanden zijn. Vervolgens of alle voorschriften omtrent de behandeling van aangeteekende brieven zijn opgevolgd.

12. Of het register van transito aangeteekende brieven netjes is behandeld. Het register kan worden vergeleken met de brievenlijsten P, No. 1 en P, No. 1a, om te zien of de doorzending niet werd vertraagd.

13. Of het register der onbetaalde correspondentie met de noodige zorg is behandeld. De inschrijvingen worden vergeleken met de ontvangen lijsten P, No. 1a, en het register P, No. 1, althans zoolang geen regelmatige contrôle door het Hoofdkantoor op deze dienstafdeeling wordt uitgeoefend. De waarde der lokaal beboete brieven behoort op een daglijst te zijn aangeteekend, welke totalen in het register moeten zijn overgenomen, behalve op de kantoren Pretoria en Johannesburg, alwaar eene andere behandelingswijze plaats vindt.

14. Of het register P, No. 1, (binnenlandsche brievenlijsten) met de noodige netheid en overeenkomstig de voorschriften is behandeld.

15. Of het register P, No. 46, (buitenlandsche brievenlijsten) met de noodige netheid is behandeld.

16. Of het register der verzonden pakketten met netheid is behandeld. Door het register P, No. 1, of wel de kopielijsten PP, No. 11, te vergelijken met de inschrijving in het register, kan worden nagegaan, of er geen vertraging in de verzending der pakketten heeft plaats gehad. De voorhanden nog niet weggezonden pakketten worden met de laatste inschrijving in het register vergeleken.

17. Register van ontvangen pakketten. Omtrent dit register geldt ongeveer hetzelfde als onder punt 11, omtrent het register van ontvangen aangeteekende brieven is gezegd.

18. Register van transito pakketten. Hieromtrent geldt hetzelfde onderzoek als voor het register van transito aangeteekende brieven is vermeld. (Zie punt 12).

19. Register van Private Brievenbussen. De kwitantieboeken P nos. 25, 28 en 34 worden met dit hoofdregister vergeleken om te zien of huur of andere gelden in verband met deze afdeeling behoorlijk zijn opbetaald en verantwoord. De werkelijk in gebruik zijnde bussen worden met de inschrijvingen in het hoofdregister vergeleken.

20. Register van Private Postzakken. De inschrijvingen in dit register dienen te worden vergeleken met het kwitantieboek om te zien of de huur behoorlijk is betaald en verantwoord. Voor zoover daarvoor gelegenheid bestaat, vergelijkte men de

werkelijk in gebruik zijnde Private Zakken met het register.

21. Register van Invoerrechten. Het kwitantieboek van ingevorderde belasting wordt met dit register vergeleken. Het register worde bovendien vergeleken met het register van ontvangen pakketten, ten einde te kunnen nagaan, of er geen pakketten zijn afgeleverd waarvoor geene invoerrechten zijn ingevorderd. Bij het nagaan van het kwitantieboek lette men er op of de berekening der invoerbedragen correct heeft plaats gehad overeenkomstig de Wet op Invoerrechten.

22. Rekening en Verantwoording (Register P No. 24). De maantotalen der geldelijke administratie in de verschillende registers of kwitantieboeken voorkomende, moeten correct zijn overgebracht in dit register dat onder aan de bladzijde moet zijn geteekend door den plaatselijken Vrederechter. De kwitantien op de maandelijksche storting betrekking hebbende, moeten in het register zijn gehecht.

23. Stempels. De inspecteur ga na of de stempels en het verdere materieel van dien aard in zindelijken en goeden staat wordt gehouden. Indien stempels met losse karakters in gebruik zijn, dient te worden onderzocht of alle karakters aanwezig zijn. Onbruikbare, oude of om andere reden buiten gebruik gestelde voorwerpen worden of opgezonden naar het Hoofdkantoor of publiek verkocht, naar gelang van den aard der voorwerpen.

24. Weegtoestellen. Op elk postkantoor moet een brieven- en een pakketweger voorhanden zijn. Zij dienen rein te worden gehouden opdat zij steeds met juistheid het gewicht aanwijzen, waarvan de inspecteur zich overtuigt. De bijbehorende gewichten moeten compleet zijn.

25. Vormen-verbruik. Voor zoover daarvoor gelegenheid bestaat, overtuigt de inspecteur zich, of er een zuinig gebruik wordt gemaakt van vormen, papier, touw, lak en verdere benodigden van dien aard.

26. Dienstregeling. De inspecteur onderzoekt:

- a. of de uren van openstelling van het kantoor voor het publiek, voldoende en overeenkomstig plaatselijke behoefte geregeld zijn. Deze openingsuren zullen echter dagelijks minstens 6 uren zijn (art. 12 Postwet);
- b. of een publicatiebord van behoorlijken vorm aan den buitenkant van het kantoor is opgehangen, duidelijk vermeldende de openingsuren van het kantoor, de uren van sluiting der posten, en andere aankondigingen, welke dienstig kunnen worden geacht voor het publiek.

Algemeene opmerkingen. Voor zoover daarvoor gelegenheid bestaat, rapporteert de inspecteur zijne bevinding omtrent de volgende onderwerpen:

27. Of het publiek vlug wordt geholpen en met bescheidenheid en voorkomendheid wordt bejegend.

28. Of de werkverdeeling tusschen de onderscheidene ambtenaren, naar hun vermogen, behoorlijk is geregeld.

29. Of op de kantoren met meer dan drie ambtenaren een behoorlijke rooster van werkverdeling en diensturen der ambtenaren is voorgehangen.

30. Of de buslichtingen, vooral die der buitenbussen, behoorlijk zijn geregeld.

31. Of de overstortingen bij de Bank geregeld plaats hebben.

32. Of de behandeling bij aankomende en vertrekkende posten overeenkomstig de voorschriften en juist is, nl. omtrent:

a. de verificatie der zakken;

b. de stempeling der correspondentie en der zegels;

c. de taxatie van ongefrankeerde en onvoldoend gefrankeerde zendingen;

d. de behandeling der aangeteekende brieven, der pakketten, enz.

33. Of de ambtenaren op de hoogte zijn van hunne taak; bekend met de wetten en de administratieve voorschriften; vlug en nauwkeurig in hunne werkzaamheden, bepaaldelijk wat het werk der expeditie aangaat.

34. Of de voorschriften omtrent kleediug en rooken behoorlijk worden nagekomen.

35. Of de regeling van den loop der posten stof tot aanmerkingen oplevert, of er behoefte bestaat tot uitbreiding, enz.

36. Of de postkarren en -koetsen voldoende sterk en de tuigen zindelijk en goed onderhouden zijn en of de dienst regelmatig en volgens contract wordt uitgevoerd.

37. Of de drijvers geschikt en behoorlijk gekleed zijn; of er geen misbruiken bestaan omtrent het vervoer van voorwerpen buiten de post, het sluiken van brieven enz.

Kantoorlokaal, meubilair, enz. De inspecteur rapporteert vervolgens omtrent de volgende punten:

38. Of het kantoor goed gelegen is, nl. in het meest bebouwde deel van het dorp, enz.

39. Of de kantoor-inrichting, wat ruimte en vorm aangaat, alsmede de toegang voor het publiek, beantwoordt aan de eischen die men billijkerwijze mag stellen, en vervolgens of het portaal of de wachtkamer voor het publiek behoorlijk is ingericht.

40. Of de lokalen in een goeden en netten staat van onderhoud verkeerren.

41. Of de brievenbus en kantoormebelen in goeden staat zijn.

42. Of de kantoorammen behoorlijk van gordijnen zijn voorzien.
43. Of de aanwezige lampen aan het vereischte van netheid en doelmatigheid voldoen.
44. Of er ook aanmerkingen zijn te maken omtrent de kachel en ander stookgereedschap, vooral uit een oogpunt van netheid en doelmatigheid.
45. Of de lokalen en meubelen behoorlijk rein worden gehouden.
46. Of de kantoor-inventaris is opgemaakt en volledig is bijgehouden, en
47. Of de bestaande dienstvoorschriften in het algemeen, en voor zoover zij niet in vorenstaande punten zijn aangehaald, behoorlijk worden nagekomen.

VI. Landdrostkantoren.

met inbegrip van die van Civiele Commissarissen, Resident-Vrederechters, met Zegeladministratie en Magazijnen en Kantoren van Commissarissen en Onder-Commissarissen van Naturellen.

1. Eisch van den ambtenaar, wiens kantoor geïnspecteerd wordt, en diens klerken, de sleutels der brandkasten en andere kasten, waarin publieke gelden, zegels, kwitantie-, pas-, permit- en verlofbrievenboeken verzekerd zijn.
2. Verzoek den Landdrosten, Resident-Vrederechters, Civiele-, Naturellen- en Onder-Naturellen-Commissarissen en ondergeschikten de kas- en bijboeken te produceeren en die af te sluiten in tegenwoordigheid van den inspecteur en de gelden in de brandkast te specificceeren.
3. Onderzoek of de specificatie correct is, tel de gelden en vergelijk die met kas- en bijboeken.
4. Onderzoek den inhoud van alle brandkasten, rapporteer omtrent den toestand en voor welk einde zij gebruikt worden.
5. Vergelijk nauwkeurig de debet-aanteekeningen in de kasboeken met de contra-bladen der kwitantieboeken en de aanteekeningen op het creditblad met de contra-bladen der deposita-boeken en kwitanties van den Thesaurier-Generaal of andere stortingsbewijzen.
6. Onderzoek de zegelboeken en zie na of de balans van zegels, volgens het zegelboek, overeenkomt in getal en waarde met de zegels in handen van den Zegeluitdeeler, en of er behoorlijk verantwoording gedaan is van de verkochte zegels en uitgereikte passen, permitten en verlofbrieven tot datum van inspectie, of vertegenwoordigd worden door contenten in handen.
7. Onderzoek de magazijnboeken en zie na of de balans van ammunitie, volgens het specificatieboek overeenkomt in hoeveelheid met die aanwezig in 't

magazijn en of er behoorlijk verantwoording gedaan is van de ammunitie verkocht tot datum van inspectie of vertegenwoordigd wordt door contanten in handen. Zie na of de magazijnmeester permitten kan vertoonen voor de hoeveelheid verkochte ammunitie en of die permitten behoorlijk verleend en geteekend zijn door den bevoegden ambtenaar.

8. Controleer alle ontvangsten voortspruitende uit boeten in crimineele zaken, door te onderzoeken het crimineele rolboek en de Cipers lastbrieven en boeken en zie verder of er behoorlijk kwitanties verleend zijn voor ontvangen boeten.

9. Rapporteer alle gevallen waar stortingen en remises niet geregeld plaats vinden.

10. Examineer de crimineele en civiele rolboeken en zie dat ze behoorlijk gehouden worden, overeenkomstig gegeven of nog te geven instructies, en zie, dat de stukken in alle crimineele en civiele zaken in behoorlijken vorm en goede orde gehouden worden en dat die in civiele zaken overeenkomstig tarief gezegeld zijn en de zegels behoorlijk geannuleerd en gecancelleerd.

11. Stel een grondig onderzoek in naar de verantwoording van ontvangen heerenrechten en licentiegelden.

12. Eischt van de Hoofdconstabel bij iedere inspectie een lijst van alle handelaars en practizijns in dorp en district en rapporteer of allen behoorlijk licenties uitnemen en geregeld vernieuwen.

13. Onderzoek of venduaafslagers en gerechtsboden geregeld de aan het Gouvernement verschuldigde venduleges betalen. Onderzoek hunne borgakten en zie of die behoorlijk uitgevoerd worden; eveneens rewinkellicenties de aanslagbiljetten, en de applicaties en borgakten voor dranklicenties.

14. Zie of de plaats- en erfregisters, de bijboeken, het grootboek (ledger) en register van uitgaven behoorlijk en tot datum van inspectie opgemaakt zijn, alsmede alle boeken overeenkomstig instructies door Commissarissen en Onder-Commissarissen van Naturrellen.

15. Zie of de kwitanties behoorlijk gebruikt en de kwitantieboeken bewaard worden.

16. Onderzoek of er gedurig toezicht gehouden wordt over alle ontvangers van publieke inkomsten in eenig district of dorp en rapporteer alle gevallen, waar er achteloosheid bestaat bij het invorderen van gelden aan den Staat verschuldigd en waar gegeven instructies niet worden opgevolgd.

17. Onderzoek of er iederen dag, of onmiddellijk na de terugkomst van een verantwoordelijk ambtenaar van een speciaal opgedragen bezigheid alle aantekeningen in het kasboek vergeleken worden met de

contrabladen der kwitantieboeken en als bewijs hiervan de contrabladen gearafeerd zijn; verder of hij toeziet, dat de hofbeambte alle inbetaalde boeten verantwoordt en kwitanties er voor neemt, en of hij behoorlijk contrôle houdt over den Zegeluitdeeler, Magazijnmeester en andere ondergeschikten zoowel plaatselijk als waar periodieke hofzitting gehouden wordt.

18. Onderzoek en rapporteer over de wijze, waarop voorschotten besteed en bewaard worden.

19. Onderzoek of alle instructiën behoorlijk nagekomen worden.

20. Onderzoek en rapporteer of de Staatscouranten, Circulaires en andere belangrijke documenten na gelezen te zijn, behoorlijk opgeborgen worden. Tevens zal er gelet worden of alle meubelen volgens inventaris aanwezig zijn en of er gewerkt wordt met het meubilair en schrijfmateriaal op een zorgvuldige wijze.

VII. Kantoren van Mijncommissarissen en Verantwoordelijke Klerken.

1. Nagaan der kas.

De inspecteur doet zich vertoonen, zoodra hij een kantoor binnentreedt, hetwelk hij moet inspecteeren, al de contanten of geldswaardige stukken, welke de ambtenaar in zijn bezit heeft. Hij gaat vervolgens na of deze contanten of geldswaardige stukken overeenkomen met des ambtenaars ontvangsten. Hij ziet verder toe dat de brand- en andere kasten slechts voor Gouvernements zaken gebruikt worden.

2. Vergelijking van de contrabladen der verschillende kwitantieboeken met kassa- en bijboeken.

De inspecteur gaat na of al de volgens de contrabladen der kwitantieboeken ontvangen gelden zijn opgebracht in de kassa en diverse bijboeken. Hij overtuigt zich verder of kas- en bijboeken goed en net worden gehouden en of de overbrengingen en afsluitingen behoorlijk geschieden. Eveneens gaat hij na of de kwitanties, hetzij van den Thesaurier-Generaal, hetzij van het hoofd van het Departement, behoorlijk voorhanden zijn en in het kasboek zijn geplakt. Ook ziet de Inspecteur toe, dat geen overschrijvingen of uitschrijvingen van foutief ingeschreven bedragen plaats vinden.

3. Bijboeken. De Inspecteur gaat na:

a. Of de nummers der uitgereikte kwitanties in volgorde in de bijboeken voorkomen;

b. Of de maandstaten uit de bijboeken worden opgemaakt;

c. Of de bijboeken dagelijks worden bijgewerkt.

d. Of voor ieder „hoofd” een afzonderlijk bijboek wordt aangehouden.

4. Kwitantieboeken. De Inspecteur gaat na:

a. Of voor ieder „hoofd” een afzonderlijk kwitantieboek wordt aangehouden;

b. Of de kwitanties in de rechte kwitantieboeken worden uitgeschreven;

c. Dat geen overschrijvingen of uitschrapingen van foutief ingeschreven bedragen plaats vinden;

d. Dat de volgeschreven kwitantieboeken in tijdsorde worden opgeborgen;

e. Dat al de ontvangen blanco genummerde kwitanties in het daarvoor bestemde register door den ambtenaar worden geboekt. Na het einde van elke inspectie schrijft de Inspecteur in dit register hoeveel kwitanties tot en met datum van inspectie op het kantoor gebruikt zijn en hoeveel er op dien datum voorhanden zijn.

5. Stortingen. De Inspecteur gaat na, of al de Gouvernementsgelden behoorlijk en tijdig zijn gestort en of van die stortingen de bankslips of kwitanties aanwezig zijn. Hij ziet verder toe, dat elke week door den ambtenaar eene verantwoording aan den Thesaurier te Pretoria of aan het hoofd van het kantoor of kantoren wordt gedaan.

Invordering van Gouvernementsgelden. De Inspecteur gaat na, of de ambtenaren voldoen aan art. 8 der Generale Instructie en zorg dragen voor eene nauwkeurige invordering van Gouvernementsgelden.

6. Bewaring van 's Lands gelden, zegels en geldswaardige stukken. De Inspecteur overtuigt zich of deze in de brandkast worden bewaard.

7. Register Transporten Claims No. 55. De Inspecteur overtuigt zich of dit register wel wordt aangehouden en of al de kolommen behoorlijk worden ingevuld. Hij laat zich vertoonen al de transportakten op het kantoor berustende en gaat na of de transporten in dit register zijn geboekt. Hij gaat verder na of de transporten eveneens zijn geboekt in het claimregister No. 16.

Hij overtuigt zich verder:

Of de akten goed zijn uitgemaakt; of deze voldoende gezegeld zijn, benevens de verdere documenten; of de heerenrechten zijn gevorderd; of, indien de claims geamalgameerd zijn, de transporten eveneens zijn aangeteekend in het register voor amalgamatie; of een index op de transporten wordt bijgehouden. Voor de behandeling der transporten zie circ. BB. 122,95.

8. Transporten Standplaatsen. De Inspecteur overtuigt zich:

Of de transporten op het kantoor berustende aanwezig zijn en geregistreerd in het transport-register en in het register model No. 15;

of de akten goed zijn uitgemaakt en voldoende zijn gezegeld;

of bij overdracht van gedeelten van standplaatsen een goedgekenrde landmeterskaart is overgelegd;
of de heerenrechten zijn betaald en index wordt aangehouden.

9. Verbanden op claims en standplaatsen (nos. 10 en 11). De Inspecteur gaat na:

of de gepasseerde akten op het kantoor berustende goed zijn uitgemaakt en volgens wet gezegeld;

of de eigendommen, waarop een verband gepasseerd wordt, speciaal geregistreerd zijn;

of de verbanden behoorlijk in het verbandregister zijn geregistreerd en eveneens in de transportregisters;

of ingeval van nieuwe transporten het verband geroyeerd is;

dat geen delversclaims, waarop een verband bestaat, tot prospecteerclaims worden teruggebracht;

of de index wordt bijgehouden.

10. Register Speciale Registratie van Claims en Standplaatsen (8 en 9). De Inspecteur overtuigt zich:

a. of deze registers behoorlijk zijn bijgewerkt uit het applicatieboek model No. 7;

b. of er bij het geven van speciale registratie overeenkomstig de Wet gehandeld is (zie hieromtrent de Goudwet);

c. of de speciale registratie wordt aangeteekend in het verbandregister, in het transportregister, in het claimregister en voor standplaatsen in het register model No. 15 en in het transportregister;

d. of de achterstallig geraakte speciaal geregistreerde claims en standplaatsen volgens de Goudwet in tijds worden opgegeven ter publicatie in de *Staatscourant*;

e. of de applicatie van een 5sh. zegel is voorzien.

11. Register opbetaling standplaatsen (No. 15). De Inspecteur gaat na:

of in dit register alle kolommen behoorlijk zijn ingevuld;

of het dagelijks wordt bijgehouden, wat de opbetaling betreft.

12. Register amalgamatie van Claims (No. 14). De Inspecteur overtuigt zich:

of al de akten in dit register zijn geregistreerd;

of de applicaties behoorlijk zijn gerangschikt en voorzien zijn elk van een 5sh. zegel.

13. Procuratierregister (No. 46). De Inspecteur ziet toe dat alle kolommen van dit register behoorlijk zijn ingevuld en dat eene alphabetische index op dit register wordt aangehouden.

14. Register van Waterrechten (No. 25). De Inspecteur vergewist zich of dit register behoorlijk is ingevuld;

of de registratie ook in het Claimregister geschiedt;

of de index daarop is bijgewerkt;

of de applicatie van een 5sh. zegel is voorzien; of de documenten voor ieder waterrecht afzonderlijk worden gehouden en genummerd in volgorde van het recht.

15. Register van Bezitreechten (No. 27). Zie hier voor het vorige register.

16. Register Pijp- en Buisleidingen (No. 34). Als voren.

17. Register van Mijnpachten. De Inspecteur vergewist zich:

dat de opbetalingen geregeld worden bijgeschreven
 dat de achterstallige mijnpachten intijds worden opgegeven (Zie Goudwet);
 dat ook houders voor mijnpachten hiervan schriftelijk kennis wordt gegeven;
 dat geen gelden worden aangenomen van een verstreken mijnpacht, tenzij deze behoorlijk vernieuwd is; dat de kaart aanwezig is.

18. Register van inzage. De inspecteur overtuigt zich:

dat voor elk inzage 1s. 6d. aan zegels is ingeplakt;
 dat de ambtenaar, die inzage verleent, teekent.

19. Register van Correspondentie. (No. 22). De inspecteur overtuigt zich:

a. dat alle ingekomen correspondentie wordt geregistreerd;

b. of de ingekomen correspondentie zoo spoedig mogelijk wordt behandeld;

c. of een index op het register worden bijgehouden;

d. of de afgehandelde correspondentie volgens nummer wordt gerangschikt en in 't archief wordt opgeborgen.

Brievenkopieboek. Of de ambtenaren een index er op aanhouden.

20. Register van Uitgaven. De inspecteur vergewist zich:

dat de bewijsstukken behoorlijk worden geboekt;
 dat de gekwiteerde bewijsstukken zoo spoedig mogelijk worden geretourneerd;

dat een index op dit register wordt aangehouden;
 dat na het einde van ieder jaar de bedragen van elk hoofd worden opgeteld.

21. Register, Verpachting van Gouvernementsgronden. De inspecteur vergewist zich of hiervan een register wordt aangehouden en ziet toe, dat de pachtgelden in tijds worden aangezuiverd.

22. Register, Opbetaling Claims (No. 16). De inspecteur gaat na:

a. of de claiminspecteur het register, wat de opbetalingen betreft, zooveel mogelijk dagelijks bijwerkt;

b. dat de vervallen claims in tijds worden opgegeven;

c. dat de datum van publicatie in de *Staatscourant* wordt ingevuld in de kolom "Aanmerkingen."

d. dat het RMD nummer van opengrond verklaring wordt aangeteekend;

e. dat, ingeval van transport van claims, de naam van den vorigen claimhouder wordt doorgehaald en de naam van den nieuwen claimhouder daaronder wordt geschreven, met vermelding van het transport nummer;

f. dat in de kolom "Situatie van Claim," het nummer van het plan wordt ingevuld, benevens het nummer van het bezitrecht en waterrecht, indien verleend;

g. dat het register net wordt gehouden;

h. dat de claiminspecteur de nummers van claims welke tot open grond zijn geworden, niet weer gebruikt.

23. Register van Schets- en andere plannen. De inspecteur gaat na:

of de plannen in volgorde genommerd zijn, en of elk plan in het register geboekt is;

of de werfkaarten en de mijapachtkaarten op het kantoor aanwezig zijn.

24. Register van Machine-standplaatsen. De inspecteur gaat na:

of van de machine-standplaatsen een behoorlijk register wordt aangehouden, waarin de data van inbetaling geregeld worden bijgehouden. Indien een plan bestaat van een machine-standplaats moet het nummer van dit plan in het register worden aange-teekend.

25. Register van Bewaarplaatsen. De inspecteur overtuigt zich:

of het register daarvan wordt aangehouden en de data van opbetalingen geregeld worden bijgewerkt;

of een plan van elke bewaarplaats voorhanden is en het nummer daarvan in het register is aangeteekend.

26. Dagboek. De inspecteur overtuigt zich, dat de claiminspecteur een dagboek heeft en dit geregeld bijhoudt.

27. Minuteregister en Brievenkopieboek. De inspecteur gaat na of de claiminspecteur beide behoorlijk aanhoudt met een daarop aangelegden index.

28. Verantwoording van Boeten en Hofkosten. De inspecteur vergelijkt de verantwoorde boetegelden met het crimineele rol- en het notulenboek van den Landdrost of Res-Vrederechter en eveneens met het register van den Cipier. Het nummer van de zaak aan te laten teekenen op het contrablad van de uitgereikte kwitantie.

29. Voorschotten. De inspecteur overtuigt zich: of de gelden als voorschot ontvangen, in de

Bank gedeponeerd worden op naam van den ambtenaar in zijne officieele capaciteit;
 of het voorschot uitsluitend wordt gebruikt voor het doel waarvoor het is afgestaan;
 of na geheele uitbetaling van het voorschot de verantwoording zoodra mogelijk geschiedt.

30. Huishuur. De inspecteur ziet toe:

dat de huurpenningen welke betaald moeten worden voor Gouvernementswoningen, geregeld worden aangezuiverd.

31. Licenties, Venduafslagers, Notarissen, Procureurs, Advocaten, etc. De inspecteur gaat zooveel mogelijk na, dat bovengenoemde licenties worden uitgenomen. Bij gebreke daarvan moet de ambtenaar belast met de uitreiking der licenties, den Speciaal Landdrost of Resident-Vrederechter een lijst toezenden van die nalatigen, opdat deze zijne maatregelen kunnen nemen.

32. Borgakten Venduafslagers. De inspecteur overtuigt zich:

of de borgakten, behoorlijk uitgemaakt, op het kantoor van den ambtenaar aanwezig zijn;

of de venduleges geregeld worden verantwoord.

33. Borgakten Dranklicenties. De inspecteur overtuigt zich, na vergelijking met het bijboek voor bedrijflicenties:

of de borgakten, behoorlijk ingevuld, aanwezig zijn;

of het nummer der licentie en de datum op de borgakte is aangeteekend;

of een lijst van den Secretaris der Drankcommissie aanwezig is.

34. Aanslagbiljetten. De inspecteur gaat na:

of deze, behoorlijk ingevuld, op het kantoor voorhanden zijn;

of de licenties overeenkomstig deze biljetten zijn uitgereikt;

of het nummer en de datum der licentie op het aanslagbiljet is aangeteekend.

35. Circulaires. De inspecteur vergewist zich, dat de circulaires in tijdsorde worden gerangschikt en dat een index daarop wordt bijgehouden. Hij overtuigt zich verder, dat de instructies, in deze circulaires vervat, getrouw worden nagekomen.

36. Inventaris. De inspecteur gaat na of de inventaris volgens de kopie staat, welke op elk kantoor moet gehouden worden, aanwezig is en of deze staat bij elke nieuwe ontvangst wordt bijgehouden.

37. Kantoor en Meubilair. De inspecteur let er op of het kantoor en het meubilair zich in behoorlijken en reinen toestand bevinden.

38. Materiaal. De inspecteur overtuigt zich of dit goed en stofvrij wordt bewaard. Ook dient hij na te

gaan dat niet van het materiaal misbruik wordt gemaakt en steeds de aanvragen en de voorraad daarvan met de werkelijke behoefte overeenkomen.

39. Archief. De inspecteur vergewist zich, dat al de afgehandelde correspondentie in het Archief wordt opgeborgen, behoorlijk gerangschikt is en de correspondentie voor ieder jaar afzonderlijk wordt opgeborgen.

40. Personeel en werkzaamheden. De inspecteur overtuigt zich of de werkzaamheden op een kantoor behoorlijk zijn verdeeld en of de ambtenaren, met die werkzaamheden belast, voor hun taak berekend zijn. Hij gaat verder na of er stipt volgens de wet of wettelijke voorschriften door de ambtenaren gehandeld wordt. Hij let verder op de geschiktheid der ambtenaren in den omgang met het publiek en op hun gedrag.

Alle bij de inspecties ontdekte afwijkingen van de instructies, verzuimen, misslagen of onregelmatigheden worden zoover mogelijk dadelijk hersteld.

41. Kantooruren. De inspecteur vergewist zich of de kantooruren volgens instructies worden gehouden.

VIII. Kantoor van den Inspecteur-Generaal van Invoerrechten.

Nagaan der zegelrechten; sigaren- en sigarettenbanden administratie.

IX. Belastinggaarderskantoren.

1. Vraag de sleutels van de brandkast; maak een inventaris op van den inhoud daarvan en rapporteer over den inhoud en toestand der brandkast.

2. Onderzoek of de ontvangen in- en doorvoer-rechten binnen den tijd, zooals bij art. 49 Wet No. 4 1894 bepaald, zijn gestort geworden.

3. Vergelijk kassaboek met kwitantie- en doorvoerboek en alle door de invoerders gemaakte declaraties (Vorm Nos. 1, 3 en 4).

4. Vergelijk het bedrag van alle voorhanden zijnde sigaren- en sigarettenbanden en zegels met het saldo in het register van sigaren- en sigarettenbanden en zegels en zoo noodig voornoemd register met dat, hetwelk op het kantoor van den Inspecteur-Generaal van Invoerrechten gehouden wordt.

5. Op die plaatsen waar entrepôts gevestigd zijn, moeten de sleutels bij den aanvang der inspectie worden opgevraagd.

Het entrepôt-register moet nauwkeurig worden onderzocht en nagezien:

a. of alle goederen volgens declaraties (vorm no. 2) behoorlijk geboekt zijn;

b. of de ingeplaatste goederen gelost zijn binnen

het tijdperk zooals bij art. 31 van Wet no. 4, 1894, is vastgesteld;

c. of de in- of doorvoerrechten op geloste goederen ontvangen en verantwoord zijn.

6. De navolgende boeken moeten ook nauwkeurig worden onderzocht:

a. Doorvoerboek;

b. Register van alle personen, handelaren, transportrijders, enz., die goederen binnen dezen Staat in- of doorvoeren;

c. Register van goederen aangehouden voor examinatie (onderzoek);

d. Register van "advies nota's";

e. "Permit voor aflading" boek.

7. Alle door de invoerders gemaakte invoerrechten-declaraties, waarvan de duplicaten op de verschillende belastinggaarderskantoren moeten berusten, met register van de vrachtbrieven, rekeningen en kwitanties te vergelijken en zoo noodig oorspronkelijke facturen, enz., van de invoerders te verkrijgen en die met voornoemd register te vergelijken.

8. Een lijst op te maken van alle goederen in entrepôt opgeborgen en die met het register voor het entrepôt te vergelijken.

X. *Gesubsidiëerde Hospitalen.*

Deze inspectie bepaalt zich tot het nagaan der ontvangsten en uitgaven.

XI. *Amortisatiefonds.*

Deze inspectie bepaalt zich tot het auditeuren van de boeken van den secretaris van dit fonds.

XII. *Kantoor van den klerk voor kantoor- en schrijfbehoeften.*

Deze inspectie bepaalt zich tot het nagaan van de administratie van dezen ambtenaar.

XIII. *Telegraafdepartement.*

De inspectie van dit departement loopt over de voorschotten daaraan verstrekt, over de boeten en verder over datgene, wat door het Inspectie-departement noodig of wenschelijk wordt geacht.

XIV. *Telegraafkantoren.*

Op kantoren waar de telegraaf- en postdiensten onder het beheer staan van een en denzelfden ambtenaar (vereenigde kantoren), zal een onderzoek van de telegraafkas plaats hebben, dewijl sommige vereenigde kantoren voorschotten wegens lijnonderhoud, enz. bezitten.

Indien de inspecteur, gedurende zijne inspectie van het postkantoor, toestanden aantreft, die naar zijn meening in strijd zijn met de voorschriften van het Telegraafdepartement, of wel waar het opvallend is, dat toestellen en batterijen niet behoorlijk rein worden gehouden, zal hij daaromtrent eveneens rapport doen.

XV. Weeskamer.

Deze inspectie dient tot onderzoek harer financiële administratie.

XVI. Algemeene bepalingen.

1. Het toezicht over alle concessies, waarvoor geen andere voorzieningen gemaakt zijn, is aan het Departement van Inspectie opgedragen.

2. Indien inspectie vereischt wordt op een of ander kantoor in deze instructie niet genoemd, dient daartoe een speciale opdracht door de Regeering te worden gegeven. De Hoofdinspecteur kan echter, indien hij zulks noodig acht, zoodanige inspectie gelasten.

3. De Hoofdinspecteur is gerechtigd voorschriften te geven op eenig departement, zoowel op administratief als op financieel gebied en de ambtenaren zijn verplicht die op te volgen.

In zijne positie is hij onafhankelijk van de hoofdambtenaren, staande direct onder de Regeering, en krachtens bovenaangehaald Volksraadsbesluit is hij verantwoordelijk aan den Ed. Achtb. Eersten Volksraad.

4. Bij afwezigheid van den hoofdinspecteur treedt de oudste-in-dienst aanwezige inspecteur op als waarnemend.

5. Inspectie zal op geen der bovengenoemde kantoren worden toegelaten, tenzij de persoon, die optreedt als inspecteur, een introductie bief houdt, geteekend door den hoofdinspecteur op diens plaatsvervanger.

6. Rapporten van gehouden inspecties worden volledig opgemaakt en overgelegd aan den hoofdinspecteur, door wien uittreksels daaruit, voorzien met zijne op- en aanmerkingen, indien hij zulks noodig acht, verzonden zullen worden aan de betrokken hoofden van departementen voor behandeling. Zoodanige hoofden zullen gehouden zijn binnen acht-dagen na ontvangst van uittreksels, die in behandeling te nemen en zoover mogelijk af te handelen voor zoover het hun departement betreft. Na afhandeling wordt het uittreksel of oorspronkelijk rapport met de verdere daarbij behoorende stukken in zijn geheel naar het departement van inspectie teruggezonden voor opberging. Bij vertraging in deze behandeling zal de hoofdinspecteur de stukken opeischen en ze daarna bij de Regeering inzenden, rapporteerende den ambtenaar in kwestie.

7. Ten einde de gewenschte nauwkeurigheid, stiptheid en de getrouwe opvolging van bestaande instructies te verkrijgen op kantoren vallende onder de inspectie van dit departement, zal de hoofdinspecteur gerechtigd zijn in gevallen van plichtverzuim, nalatigheid, slordigheid of achterloosheid, ambtenaren aan den Staatssecretaris voor te stellen ter beboeting.

Wanneer reeds een boete op een ambtenaar is toegepast, zonder dat de dienst daardoor gebaat werd, zal de Hoofdinspecteur zoodanig ambtenaar bij de Regeering rapporteeren met aanbeveling voor verder boete, schorsing of ontslag.

8. De inspecteur zal, wanneer een tekort ontdekt wordt bij eene inspectie, zoodanig tekort dadelijk inbetalen en zal het recht hebben, indien het hem gebleken is, dat een ambtenaar zich heeft schuldig gemaakt aan de eene of andere crimineele misdaad dadelijk de noodige stappen te nemen, zoodat zoodanig ambtenaar gerechtelijk kan worden vervolgd.

9. De Hoofdinspecteur zal aan de Regeering rapporteeren alle gevallen, waar in 's Landsdienst naar zijn oordeel te veel of onbekwame ambtenaren geemploijeerd worden, alsmede omtrent de al of niet bestaande noodzakelijkheid bij aanvraag om assistentie.

10. De inspecteur zal bij eene inspectie er bijzonder op letten en tevens rapporteeren, waar het blijkt, dat het publiek vrijen toegang heeft tot de kantoorboeken en documenten.

11. De inspecteur zal zooveel mogelijk rapporteeren omtrent alle zaken, die bij eene inspectie onder zijne aandacht komen, en waarbij het Gouvernement belang heeft.

12. Deze instructie treedt in werking onmiddellijk na publicatie in de *Staatscourant*.

No. 54.

RA. 4230/96

Ter algemeene kennisgeving wordt hiermede bekend gemaakt, dat de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek heeft goedgevonden den WED. Gestr. Heer Ludovic Georges Maxime Durand het exequatur te verleenen waarbij ZEd. Gestr. gemachtigd wordt om te handelen als Consul, belast met het Vice-Consulaat van Frankrijk te Johannesburg, met jurisdictie over de districten Heidelberg, Potchefstroom en Klerksdorp, en dat ZE. Gestr. zijne functiën als zoodanig heeft aanvaard op den 1sten dezer.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 5 Februari 1897.

No. 81.

R. 2012/97

Ter algemeene kennisgeving wordt hiermede gepubliceerd onderstaand art. 158 der besluiten van den Uitvoerenden Raad, dato 1 Maart 1897 genomen, in zake de wijze van verkoop van muilen en ezels aan de burgers.

Bepalingen omtrent de wijze van verkoop van muilen en ezels aan de burgers

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 Maart 1897.

Uitvoerend Raadsbesluit, art. 158, dd. 1 Maart 1897.

Aan de orde: Minute R. 2012/97 (U.V.R. 203/97) inhoudende Eerste Volksraadsbesluit art. 306, dd. 15 Februari 1897, in zake verkoop van muilen en ezels aan de burgers, luidende als volgt:

Art. 306. De Eerste Volksraad, lettende op de motie Wolmarans-du Toit, en op de gegeven inlichtingen van de zijde der HEd. Regeering, in verband daarmede, thans onder behandeling:

Besluit: de HEd. Regeering op te dragen de muilen en ezels zoo goedkoop als maar mogelijk is te verkoopen aan de burgers, om den Staat niet verder te doen schade lijden door afsterven etc. van die muilen of ezels, onder de volgende voorwaarden:

a. dat ze verkocht zullen worden aan die burgers, die door den Veldkornet der wijk aanbevolen worden als te zijn getrouwe en cerlijke burgers en inwoners des lands;

b. dat ze vooreerst zullen verkocht worden aan de burgers in die distrikten waar de pest heerscht, of ook waar de pest reeds het vee vernield heeft;

c. dat aan geheel arme burgers ezels verkocht zullen worden op uitstel, zonder rente, voor zoodanige termijnen als de HEd. Uitvoerende Raad wenschelijk zal achten, met dien verstande dat personen, die in staat zijn om rente te betalen, van kwijtschelding van rente uitgesloten zijn; en

eindelijk besluit de Raad de HEd. Regeering op te dragen, om waar dit besluit onvoldoende is, de noodige regelen vast te stellen, zooals zij wenschelijk zal achten om de burgers te helpen, welke regelen van kracht zullen zijn tot de Volksraad in de eerstkomende zitting daarover nader zal beslissen.

De Uitvoerende Raad, lettende op de opdracht aan de Regeering, zooals vervat in genoemd Eerste Volksraadsbesluit,

lettende op Uitvoerende Raadsbesluiten, art. 1067, dd. 11 December 1896, en art. 114, dd. 8 Febr. 1897, beide betrekking hebbende op deze zaak;

Besluit: de Regeering te adviseeren om bij niet contante betaling den verkoop van muilen en ezels

aan burgers te doen plaats hebben onder de condities zooals vervat in Uitv. Raadsbesluit, art. 1067, dd. 11 December 1896, on in termen van Eerste Volksraadsbesluit, art. 306, dd. 15 Februari 1897, en verder onder de navolgende voorwaarden:

1. dat verband op vaste of onroerende goederen voor het verschuldigde bedrag zal worden gegeven,

2. dat indien geen verband op onroerende goederen kan worden gegeven, een verband op losse goederen, de verkochte ezels inbegrepen, zal worden aangenomen,

3. dat indien ook geen verband op losse goederen kan worden gegeven, een persoonlijke borgstelling van den persoon, die de ezels koopt, zal worden geëischt, en verder de koper zich schriftelijk zal verbinden om de door hem gekochte ezels of muilen niet aan derden te verkoopen voor en aleer de geheele koopsom door hem is betaald geworden,

4. dat de kosten van het opmaken en passeeren der verbanden en borgstellingen zullen worden gedragen door het Gouvernement.

No. 107.

R. 3194/97

Circulaire in zake de wijze van opzegging van huur aan pachters van Gouvts. gronden.

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaande circulaire no. 11 dato 6 Maart 1897 in zake de wijze van opzegging van huur aan pachters van Gouvernementsgronden.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 15 Maart 1897.

CIRCULAIRE 11/97.

Mogelijk ten overvloede, wensch ik U mede te deelen, dat den pachters van Gouvernementsgronden, onder condities van maandelijksche opzegging, de huur niet mag worden opgezegd, tenzij de Regeering daartoe instructies geeft. Gelieve bedoelde personen te informeeren te dien effecte.

Meent gij dat er termen bestaan om de huur wel op te zeggen, gelieve dan eerst aan de Regeering te rapporteeren.

Het plan bestaat om, alvorens de regulaties, bedoeld bij art. 2237, dd. 4 December 1896, der notulen van den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, in werking te stellen, de Gouvernementsgronden, welke verhuurd kunnen worden, te doen inspecteeren door eene Commissie, om vervolgens deze gronden te verdeelen en den huurprijs te bepalen.

No. 124.

R. 8693/96

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, dat de Akte van Concessie No. 91, op 23 October 1895, door de HoogEd. Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek verleend aan William Fraser & Co., voor een tijdperk van vijftien (15) achtereenvolgende jaren, zooals gepubliceerd bij Gouvernements-kennisgeving No. 217, dd. 31 October 1885, in de *Staatscourant* van 4 November 1885, No. 250, folio 421, uit kracht van artikel 10 en op grond van niet nakoming door den Concessionaris van het bepaalde in artikels 2, 5 en 6 door de HEd. Regeering gecancelleerd is geworden.

DR. W. J. LEYDS,

Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 19 Maart 1897.

No. 125.

R. 14467/91, R. 4947/94, R. 11006/95

Ter algemeene informatie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ingevolge Uitvoerende Raadsbesluit, art. 188, dd. 5 Maart 1897, het resteerend gedeelte van de plaats Randjeslaagte, No. 34, distrikt Heidelberg, welk gedeelte thans bekend is als Hillbrow, onder de jurisdictie van het Gezondheids-Comité van Johannesburg is geplaatst, zoodat de jurisdictie van genoemd Gezondheids-Comité zich thans uitstrekt:

Bepaling van de
jurisdictie van het
Gezondheids comité
van Johannesburg.

Eerstens, op grond van Uitv. Raadsbesluit, art. 322, dd. 23 Juni 1892, over Johannesburg, Marshall'sdorp, City en Suburban, Ferreira, Fordsburg, Jeppe's gedeelte van Braamfontein en gedeelte Mayfair, welke gronden nader zijn aangeduid op kaart van Stadsingenieur Chas. Aburrow en welke door Gouvernements-landmeter Wm. H. Auret Pritchard, officieël gemeten en in kaart zijn gebracht, dd. November 1893 en Februari 1894, welke kaart werd goedgekeurd door ZEd. den Landmeter-Generaal, dd. 14 April 1894;

verder, blijkens Gouvernementskennisgeving, No. 252, dd. 25 Juli 1894, R. 4947/94, over zekere twee stukjes grond, bekend geweest als New Grahamstown en Salisbury Extension en beide thans bekend als Marshall's Township Extension' grenzende aan Marsnall'sdorp ten zuiden, en ten slotte, uit kracht van bovengenoemd Uitv. Raadsbesluit, art. 183, dd. 5 Maart 1897,

over het resteerend gedeelte van de plaats Randjeslaagte, No. 34, distrikt Heidelberg, welk gedeelte thans bekend is als Hillbrow.

Ter verdere informatie volgen hieronder kopieën van de bovenaangehaalde Uitvoerende Raadsbesluiten.

Kopie Uitv. Raadsbesluit, art. 332, dd. 23 Juni 1893.

Aan de orde minute R. 14467/91, re grensjurisdicte Gezondheids-Comité, Johannesburg, en verzoek van den Regeerings-Commissaris van het Gezondheids-Comité te Johannesburg, om gezegde grensjurisdicte, zooals vastgesteld bij Uitv. Raadsbesluit, art. 541, dd. 13 Juli 1892, te wijzigen, overeenkomstig bijgevoegde kaart van den Stadsingenieur, Chas, Aburrow, dd. 19 Juni 1893, met de daarop aangetoende vergrooting der begraafplaats.

De Uitv. Raad, dit overgelegde nieuwe plan in nauwkeurige overweging genomen hebbende en de aanbeveling van den Mijncommissaris van Johannesburg daarover gehoord;

Besluit, den omtrek onder de grensjurisdicte van het Gezondheids-Comité, zooals aangegeven op de hiervoren genoemde kaart van Stadsingenieur Chas. Aburrow, goed te keuren, en kennisgeving van dezen omtrek in de *Staatsconrant* te doen geschieden.

Kopie Uitv. Raadsbesluit, art. 188, dd. 5 Maart 1897.

Aan de orde Minute R. 11006/95, U.V.R. 1326/96, bevattende correspondentie re de wenschelijkheid, dat Hillbrow, op de plaats Randjeslaagte, in zijn geheel ouder de jurisdicte van het Gezondheids-Comité van Johannesburg worde geplaatst.

De Uitvoerende Raad, gelet hebbende op het desbetreffende verzoek van huurders en houders van Standplaatsen te Hillbrow, alsook op de desbetreffende aanbeveling van den Landmeter-Generaal en den Mijncommissaris van Johannesburg,

Besluit: de geheele plaats Randjeslaagte, waarop Hillbrow gelegen is, onder de jurisdicte van het Gezondheids-Comité te Johannesburg te plaatsen, en de Regeering te machtigen de daartoe noodige stappen te nemen.

DR. W. J. LEYDS.
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 23 Maart 1897.

No. 127.

R. 11775/94, R. 3766/97

Vaststelling van kantoren en inspectievelden van Mijn- en Ketelinspecteurs

Ter algemeene informatie wordt hiermede bekend gemaakt, dat de bij Gouvernements-Kennisgeving No. 462, dd. 3 December 1894, gepubliceerde en tot nu toe bestaande verdeeling van Inspectievelden voor de Mijninspecteurs en Ketelinspecteurs wegens de vorming

van nieuwe districten (Krugersdorp) Wolmaransstad) en de instelling van een nieuw inspectieveld (Klerksdorp), zal worden gewijzigd en dat er van af 1 April 1897 zullen zijn de navolgende kantoren en inspectievelden. waarbinnen de daartoe aangestelde Mijnspecteurs en Ketelinspecteurs, overeenkomstig de betreffende wetten en instructies toezicht zullen hebben:—

I. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Johannesburg, met het inspectieveld bestaande uit:

De plaatsen Langlaagte no. 258, Randjeslaagte no. 34, Turffontein no. 198 en id. no. 219, Doornfontein no. 323, Klipriviersberg no. 222, Elandsfontein no. 235, Vierfontein no. 130, Rietvlei no. 126, Palmietfontein no. 229, Mooifontein no. 14, Klipfontein no. 342, Braamfontein no. 142, Middelfontein no. 102n, Rooikop no. 60 en Roodekop no. 264, allen gelegen in het district Heidelberg, en de plaatsen Misgund no. 96, Olifantsvlei no. 86, Goudkoppie no. 33 en Diepkloof no. 158, allen gelegen in het distrikt Krugersdorp,

In dit inspectieveld is dus begrepen het gedeelte van den Witwatersrand van af de Star-goudmijn tot aan de Jumpers-goudmijn, beide mijnen ingesloten, de Orion-goudmijnen, enz.

II. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Boksburg, met het inspectieveld bestaande uit:—

a. Het Noordoostelijk gedeelte van het district Heidelberg, begrensd ten Westen door het Johannesburg-inspectievelden, ten Noorden en ten Oosten door de grenzen van het district en ten Zuiden door de Zuidelijke grenslijnen van de plaatsen Vischkuil no. 108, Varkfontein no. 319, Daggafontein no. 94, Rietfontein no. 182, Witpoort no. 297 en Rondebult no. 38.

b. De plaats Vlakfontein no. 442, distrikt Pretoria:

c. De Steenkoolmijnen, nabij Vereeniging, (niet de stoomketels aldaar, zie VI).

In dit inspectieveld is dus begrepen het gedeelte van den Witwatersrand ten Oosten van de Jumpers-goudmijn, enz.

III. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Krugersdorp, met het inspectieveld bestaande uit:—

Het distrikt Krugersdorp, met uitzondering van de onder het Johannesburg-inspectieveld gestelde plaatsen (zie 1).

In dit inspectieveld is dus begrepen het gedeelte van den Witwatersrand ten Westen van de Staargoudmijn, enz.

IV. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Pretoria, met het inspectieveld, bestaande uit:—

- a. Het district Pretoria, met uitzondering van de onder het Boksburg-inspectieveld gestelde plaats Vlakfontein no. 442, (zie II).
- b. De distrikten Waterberg, Middelburg, Standerton, Rustenburg en Marico.
- c. Alle locomotieven en de vaste en vervoerbare stoomketels in gebruik bij de Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij.

In dit inspectieveld zijn dus begrepen de Malmaniedelverijen, de Waterberg-delverijen, de Middelburgsteenkolmijnen, enz.

V. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Barberton, met het inspectieveld bestaande uit:—

- a. De districten Lijdenburg, Zoutpansberg, Carolina, Ermelo, Piet Retief, Wakkerstroom, Utrecht en Vrijheid.
- b. Alle locomotieven en de vaste en vervoerbare stoomketels in gebruik bij de Selati-Spoorwegmaatschappij.

In dit inspectieveld is dus begrepen de De Kaapdelverijen, de Pelgrimsrust-delverijen, de Zoutpansbergdelverijen, enz.

VI. Mijn- en Ketelinspecteurskantoor te Klerksdorp, met het inspectieveld, bestaande uit:—

- a. Het district Potchefstroom.
- b. Het district Heidelberg, met uitzondering van de onder de Johannesburg- en Boksburg-inspectievelden gestelde plaatsen (zie I en II), de distrikten Wolmaransstad, Bloemhof en Lichtenburg.

In dit inspectieveld zijn dus begrepen de Potchefstroom—Venterskroon—Klerksdorp-delverijen, de Heidelberg—Greijlingstad-delverijen, de Christiana-diamantvelden, enz. (De steenkolenmijnen nabij Vereeniging, zonder de stoomketels, behooren onder Boksburg (zie IIc).

DR. W. J. LEYDS,
Staatsseeretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 24 Maart 1897.

No. 128.

Publicatie van circulaire C. B. 13/97 aangaande de Koeliekwestie. Zie *Staatscourant* 31 Maart 1897, bladzijde 419.

No. 129.

Publicatie van overeenkomst tusschen de Regeering der Zuid-Afr. Republiek en het Zuid-Afrikaansche Republiek Tentoonstelling Syndikaat beperkt. Zie *Staatscourant* 31 Maart 1897, bladzijde 419.

No. 130.

R. 11824/96

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaand Uitvoerend Raadsbesluit art. 998 dato 23 November 1896, in zake beschikbaarstelling van den noodigen grond aan de Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorweg Maatschappij, ten behoeve van een Kruisingsstation tusschen de stations Brakpan en Springs.

Beschikbaarstelling van grond aan de N.Z.A.S.M. tusschen de stations Brakpan en Springs.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 Maart 1897.

Uitv. Raadsbesluit art. 998, dato 23 November 1896.

Aan de orde minute R. 11824/96, inhoudende verzoek van de Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorweg Maatschappij, om beschikbaarstelling van den noodigen grond ten behoeve van een Kruisingsstation tusschen de Stations Brakpan en Springs en zooals nader aangeduid op een ten kantore van den Regeerings-Commissaris van Spoorwegen berustende teekening.

De Uitvoerende Raad, gelet hebbende op de aanbeveling van den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen,

Er op lettende dat, ten behoeve van de Centralen de Rand Kolenmijn Maatschappijen het daarstellen van eene zoodanige halte inrichting ook wenschelijk is,

Besluit: het benodigde terrein, liggende op de geproclameerde Gouvernementsplaats "Schapenrust" (distr. Heidelberg) van af datum dezès geheel en al ter beschikking te stellen der Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorweg Maatschappij, met in acht-neming van de artikelen genoemd in *Uitv. Raadsbesluit art. 5*, dd. 8 Januari 1889, goedgekeurd bij *Volksraadsbesluit art. 82*, dd. 13 Mei 1889, en de bijlagen van Gouvernements-Kennisgeving No. 286, dd. 12 Augustus 1892.

No. 139.

R. 3431/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaand Uitvoerend Raadsbesluit art. 281, dato

Inzake de verlaagde tarieven van invoer van tarwe en mielies

30 Maart 1897, in zake de heffing van invoerrechten op tarwe en mielies.

C. VAN BOESCHOTEN,
Gouvernementskantoor, Wd. Staatssecretaris.
Pretoria, 31 Maart 1897.

Uitv. Raadsbesluit art. 281, dato 30 Maart 1897.

Aan de orde: Minute R. 3431.97, inhoudende o.a. een schrijven van de directie der Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij met betrekking tot het eindigen op 31 Maart 1897 van de verlaagde tarieven voor invoerrechten op tarwe en mielies.

De Uitvoerende Raad, lettende op de adviezen in deze gegeven door den Regeerings-Commissaris van Spoorwegen;

Overwegende dat onder de tegenwoordige omstandigheden het wenschelijk is om de verlaagde tarieven van invoer van tarwe en mielies alsnog voor verderen tijd na 31 Maart 1897 van kracht te doen blijven;

Besluit: dienovereenkomstig te handelen en de Regeering te machtigen daartoe de noodige stappen te nemen.

No. 144.

Publicatie van Akte van Overeenkomst aangeaan tusschen de Regeering der Zuid-Afr. Republiek en Fch. Bouguenon in zake de oprichting van een Entrepôt voor het dorp en standsdorp Heidelberg en Heidelbergsche Goudvelden. Zie *Staatscourant* 7 April, bladzijde 446.

No. 149.

R. 15024/96

Met referte tot Kennisgeving No. 1056/96, R. 15024/96, voorkomende in de *Staatscourant* No. 873, dato 13 Januari 1897, en met referte tot de daarbij gepubliceerde overeenkomst aangeaan tusschen de Regeering der Z.A.R. en het L. V. Syndicaat te Krugersdorp, wordt hiermede ter algemeene informatie bekend gemaakt dat de naam van het syndicaat is: «The Lui-paardsvlei Syndicate»

T. J. KROGH,
Gouvernementskantoor, Onder-Staatssecretaris.
Pretoria, 8 April 1897.

No. 181.

Publicatie van acte van overeenkomst tusschen de Regeering der Z.A.R. en Adolf Kraut, in zake de oprichting van een Wolfabriek. Zie *Staatscourant* 21 April 1897, bladzijde 520.

No. 190.

R. 5937/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, onderstaand Uitvoerende Raadsbesluit, art. 346, dd. 26 April 1897. in zake de beschikbaarstelling van de benodigde terreinen voor den bouw van den Spoorweg tusschen Kilometer 1 en 20.

Beschikbaarstelling van terreinen voor den bouw der Pretoria—Pietersburg spoorweg tusschen kilometer 1 en 20.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor.
Pretoria, 1 Mei 1897.

Uitvoerende Raadsbesluit, art. 346, dd. 26 Juni 1897.

„Aan de orde minute R. 5973,97, inhoudende verzoek van de Directie der Pretoria—Pietersburg Spoorweg Maatschappij, om beschikbaarstelling van de benodigde terreinen voor den bouw van den Spoorweg tusschen K.M. I en 20;

De Uitvoerende Raad, gelet hebbende op het advies en de aanbeveling van den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen en de noodzakelijkheid daartoe inziende,

Besluit de gronden van af Kilometer I tot en met 20 volgens de teekeningen ten kantore van den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen, of zulk ander kantoor als door de Regeering mocht worden aangewezen, en die op den grond met bakens of kielspitten (voren of greppels) zooveel mogelijk zullen worden aangewezen of afgebakend geheel te onttrekken aan de beschikking der vroegere eigenaren en alle andere personen die vroeger d. w. z. tot datum dezes, eenig recht hoe ook gedaamd, daarop of daartoe konden doen gelden, en ze ter beschikking te stellen van de Pretoria—Pietersburg Spoorweg Maatschappij met inachtneming van de bepalingen vervat in Gouvernements Kennisgeving no. 286, dd. 12 Augustus 1891, en Volksraadsbesluit, art. 82, van 1889.

Als Compensatie voor de onteigening van deze gronden zullen van toepassing zijn, de bepalingen vervat in bijlage II en VI van het door den EdAchtb. Eersten Volksraad goedgekeurd Commissierapport, gepubliceerd in het Bijvoegsel tot de *Staatscourant* van Woensdag, 24 Augustus 1892, onder Gouvernements-Kennisgeving no. 286.

Verder besluit de Uitvoerende Raad met het oog op de bepalingen vervat in Bijlage VI bovenaangehaald te bepalen, dat de spoorweg tusschen Kilometer één en 20 zal loopen over de plaatsen, dorpsgronden, Pretoria, Les Marais, Wonderboom, De Onderste Poort, alleen gelegen in het district Pretoria.”

No. 191.

Publicatie van Statuten en Regulaties voor de levering van water aan de houders van Standplaatsen voor Barberton en de Kaapgoudvelden. Zie *Staatscourant* 12 Mei 1897, bladzijde 588.

No 196.

R.A. 2081/97

In zake herroeping
van Wet no. 30, '96.

Ter algemeene publicatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaande Regeeringsmissieve B.B. 1091/97 dato 6 Mei 1897 aan den Ed. Achtb. Eersten Volksraad gericht, alsmede het besluit van den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, art. 40, dato 6 Mei 1897, daarop.

Gouvernementskantoor, Pretoria, 7 Mei 1897.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

B.B. 1091/97

6den Mei 1897.

Aan den HoogEdelAchtbaren Heer Voorzitter,
en de Ed.Achtb. Heeren Leden van den Eersten
Volksraad, Pretoria.

HoogEdel Achtbare Heer,
en EdelAchtbare Heeren.

Ik heb instructies ontvangen UEd. Achtbare Vergadering te informeeren, dat ZEd.Gestr. de Britsche Agent aan de Regeering heeft overgelegd afschriften van 2 depeches van Zijn HoogEdelGestrenge, den Secretaris van Staat, Chamberlain, gericht aan Zijne Excellentie, den Hoogen Commissaris, de eene betrekking hebbende op de zoogenaamde vreemdelingenwet en de andere op zekere uitleveringstractaten en gepasseerde wetten.

Wegens het belang der zaak heeft de HoogEdele Uitvoerende Raad goedgegacht deze copie depeches aan UEd. Achtbare Vergadering voor te leggen, zooals hij hierbij doet.

De belangrijkste kwestie, die de Uitvoerende Raad speciaal aan Uwe aandacht en consideratie onderwerpt is punt 8 en punt 10 van de eerstgemelde depeche, rakende de zoogenaamde vreemdelingenwet. In punt 8 wordt gezegd dat Harer Britsche Majesteits Gouvernement bereid is Harer Majesteits Britsch Agent alhier te authoriseeren de zaak met een representant van de Z. A. Republiek te bespreken, en indien zij overeen kunnen komen op eenigerlei voorstellen, die ter consideratie der beide Gouvernemen ten te submitteeren. De Uitvoerende Raad heeft gemeend niet in dit punt te mogen of kunnen treden, omdat hij zich de vrees niet kan verbergen dat het

een beginsel zou daarstellen van inmenging met de binnenlandsche aangelegenheden der Zuid-Afr. Republiek.

Punt 10 houdt de suggestie in dat het Gouvernement der Zuid-Afr. Republiek de herroeping of formeele opheffing zal verkrijgen van de operatie van gezegde Wet No. 30, 1896, hangende een finaal arrangement als bedoeld in punt 8. De herroeping of formeele opheffing van de werking der wet is eene kwestie waaromtrent de HoogEdelAchtbare Eerste Volksraad zal hebben te beslissen.

De Uitvoerende Raad heeft de zaak in ruime consideratie genomen en ze van verschillende zijden beschouwd. De EdelAchtb. Eerste Volksraad zal zich naar de meening van den Uitvoerenden Raad wel kunnen vereenigen met zijne eenparige beschouwing, dat waar de wet volgens de eerlijke overtuiging de Regeering niet indruischt tegen de Conventie, eene herroeping of opheffing der wet niet kan worden gebillijkt wegens de redenen of voor het doel door Harer Britsche Majesteits Regeering voorgelegd.

Nogthans buiten rekening gelaten het goed recht van den EdelAchtb. Volksraad om eene wet als de zoogenoemde vreemdelingenwet daar te stellen en te hebben en eveneens de noodzakelijkheid er van, zijn er overwegingen die naar de meening van den Uitvoerenden Raad, vooral onder de tegenwoordige omstandigheden, alle aandacht verdienen. Het is beweerd geworden, en deze Regeering van de zijde van eenige naburige Staten en Koloniën medegedeeld, dat de genoemde wet zooals zij thans is geformuleerd en werkt, zekere bepalingen inhoudt, die den goedgezinden burgers en ingezetenen aldaar aan zekere ongerieven bloot stelt. Alhoewel in die Koloniën en Staten eensdeels reeds dergelijke wetten zijn aangenomen of voorgesteld worden in het leven te roepen, zoo heeft de Uitvoerende Raad toch gemeend in overweging te nemen of het niet wenschelijk zou zijn te trachten om, op dit punt waarin het algemeen belang van Zuid-Afrika is betrokken, met die andere Staten en Koloniën, indien mogelijk, tot eenstemmigheid te komen omtrent zekere vaste beginselen, welke zulke een wet zullen beheerschen om zoodanige bepalingen daarin op te nemen als waardoor het goede doel kan worden bereikt zonder noodeloos of te vermijden ongerief, zoo beweerd, te veroorzaken.

Dit is eene kwestie die ter beslissing ligt van den EdelAchtbaren Eersten Volksraad.

De Uitvoerende Raad zou verder wegens de bovenstaande door hem aangevoerde redenen en met het oog op de algemeene belangen van Zuid-Afrika, aan de hand willen geven, dat Uwe EdelAchtbare vergadering de genoemde wet herroept.

De Uitvoerende Raad stelt zich intusschen niet

voor de zaak wat de depeches betreft hiermede te laten berusten en neemt zich voor, indien Uwe EdelAchtbare Vergadering zich hiermede kan vereenigen, met Harer Britsche Majesteits Gouvernement in verdere correspondentie te treden, ten einde vooral dit punt, waar ook de andere punten in kwestie in de depeches vermeld, aan arbitrage te doen onderwerpen.

Steunende op het goed recht dezerzijds, heeft de Uitvoerende Raad geen twijfel aan een goed resultaat.

Het te zenden antwoord op beide depeches waarin de gronden van het goed recht dezer Regeering worden ontwikkeld, en hetwelk wordt gereed gemaakt, zal indien Uwe EdelAchtbare vergadering zich met bovenstaanden maatregelen kan vereenigen, zoodra mogelijk te Uwer informatie worden voorgelegd.

Ik heb de eer te zijn,

Van U HoogEdelachtb. Heer en Edelachtb. Heeren,
de dienstwillige dienaar,

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Eerste Volksraadsbesluit art. 40, dd. 6 Mei 1897.

„De Eerste Volksraad, lettende op de Regeeringsmissive o.a. re herroeping van Wet No. 30, 1896; overwegende, dat gemelde Wet niet aan het doel waarvoor ze door den Volksraad is vastgesteld, beantwoordt, maar meer een last veroorzaakt aan reizigers uit de naburige Staten en Koloniën;

„Besluit: gemelde Wet No. 30 van 1896 te herroepen en vereenigt zich met de opinies door den HEd. Uitvoerenden Raad in deze missive uitgedrukt.”

No. 213.

R. 21853/96

Met referte tot Gouvernementskennisgeving no. 129, gepubliceerd in *Staatscourant* dato 31 Maart 1897, wordt hiermede ter algemeene informatie gepubliceerd, dat in de redactie van art. 1, van de overeenkomst tusschen de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek en het Zuid-Afrikaansche Republiek Tentoonstelling Syndicaat, Beperkt aangegaan, een fout is ingeslopen, in de bepaling van de plaats waar het Tentoonstellingsgebouw zou worden opgericht; en dat de juiste ligging van dat terrein is als volgt:

«Het stuk Gouvernementsgrond te Johannesburg, gelegen tusschen de Noord-, Plein-, Klein- en Twiststraten en bekend als de Union Football Ground en uitstreckende zooals blijkt uit de aan het contract aan-

gehechte kaart no. 1, zijnde gezegd stuk grond op gezegde kaart met een roode tint aangegeven. Zie *Staatscourant* 19 Mei 1897, bladzijde 645.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 14 Mei 1897.

No. 220.

Publicatie van het Commissie-Rapport in zake compensatie op voorkeurrechten behandeld door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, bij artt. 59 en 63 zijner besluiten. dd. 10 en 11 Mei 1897. Zie *Staatscourant* 19 Mei 1897, bladzijde 613.

No. 227.

R. 3592/95

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, dat de Edel Achtbare Volksraad, bij art. 77 zijner notulen, dd. 12 Mei 1897, voor kennisgeving heeft aangenomen, de missive BB. 1061/97, dato 3 Mei 1897, waarbij de Regeering kennis gaf, dat, met het oog op de groote uitgaven vereischt voor den bouw van het Paleis van Justitie, den aanbouw van het Artilleriekamp en andere werken van publieken aard, de tijd thans niet geschikt was om met den bouw van de Gouvernementskantoren voor Barberton te beginnen.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 Mei 1897.

No. 232.

R. 6747/96

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, onderstaand art. 103, van de besluiten van den Ed. Achtb. Eersten Volksraad, gedateerd 14 Mei 1897, in zake de Regeerings-missive BB. 1029/97, dato 3 Mei 1897, verzoekende afsnijding van de plaats Warmbad, van het dorp Hartingsburg.

Geen afsnijding van de plaats Warmbad van het dorp Hartingsburg.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 Mei 1897.

Eerste Volksraadsbesluit, art. 99, dd. 14 Mei 1897.

„De Eerste Volksraad lettende op Regeeringsmissive, B.B. 1029/97, thans aan de orde, lettende op de omstandigheden der zaak en de gegeven toelichtingen;

Besluit: zich met de aanbeveling der HED. Regeering in gemelde missive vervat niet te kunnen vereenigen, om op het verzoek van zekere memorialisten de plaats Warmbad van het dorp Hartingsburg af te snijden.”

No. 237.

R. 4983/97

Verdeeling van de jurisdictie van het Gezondheids comité voor Klerksdorp.

Ter algemeene informatie en in termen van art. 78, der Gezondheids-Regulatiën voor Klerksdorp, wordt hiermede gepubliceerd onderstaande wijziging van art. 2 van gezegde regulatiën, waarbij de jurisdictie van het Gezondheids-Comité voor Klerksdorp wordt verdeeld in zeven wijken, in stede van vijf; goedgekeurd bij art. 399 der besluiten van den Uitv. Raad, dd. 22 Mei 1897, genomen.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 28 Mei 1897.

KLERKSDORP GEZONDHEIDS-REGULATIEN.

WIJZIGING VAN ART. 2.

Goedgekeurd bij Uitv. Raadsbesluit art. 399, dd. 22 Mei 1897.

Art. 2. Voor het doel dezer regulatiën zullen de in art. 1 genoemde gronden verdeeld worden in zeven wijken, en wel:

Wijk no. 1, van Noordeinde van het dorp tot aan Kimberleystraat.

Wijk no. 2, van Kimberleystraat tot aan de Klerkstraat.

Wijk no. 3, van de Klerkstraat tot aan Delverstraat.

Wijk no. 4, van Delverstraat tot aan Zuideinde van het dorp.

Wijk no. 5, Oude dorp (Klerksdorp).

Wijk no. 6, Elandsheuvel.

Wijk no. 7, Steenmakerij.

No. 243.

R. 7658/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, dat, naar aanleiding van art. 5 der Aanspraak van ZHed. den Staatspresident, eene verkiezing is gehouden van een Staatssecretaris voor de Zuid-Afr. Repu-

blik, en dat de uitslag dier verkiezing, blijkens art. der notulen, dato 26 Mei 1897, is gebleken te zijn, dat ZEd. Gestr. Dr. W. J. Leyds met 19 stemmen tot die waardigheid werd herkozen, terwijl de heer A. Fischer, van den Oranje Vrijstaat, 5 stemmen en Dr. Coster 1 stem verkreeg.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 29 Mei 1897.

No. 245.

R. 6875/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, dat de Ed. Achtb. Eerste Volksraad, bij art. 53 zijner notulen, dato 7 Mei 1897, besloten heeft aan de HEd. Regeering op te dragen de beide door den Volksraad gewijzigde bijlagen, gevoegd aan het rapport van de Commissie re herziening van de 33 Grondwetsartikelen, te hechten aan de Grondwet van 1896, zij luiden als volgt:—

In zake de bijlagen no. 1 en no. 2, te hechten aan de Grondwet van 1896.

BIJLAGE No. 1.

Nademaal het gebleken is dat, ofschoon in art. 31 der Drie-en-Dertig Artikelen in de Instructie van de Weesmeesters en in verschillende andere wetten en Raadsbesluiten naar de Hollandsche wetten verwezen wordt, en nothans gedurig onzekerheid bestaat welke Hollandsche wetten worden bedoeld; en nademaal deze onzekerheid tot groot nadeel voor de burgers en moeite en twijfel voor de Rechters verstrekt, zoo heeft de Volksraad der Zuid-Afrikaansche Republiek, op voordracht van den Uitv. Raad, het noodig geacht de volgende bepalingen te maken, die bij deze worden vastgesteld, tot zoolang er nadere voorzieningen in zijn gemaakt.

ART. 1. Het Wetboek van Van der Linden blijft (voor zoover zulks niet strijdt met den Grondwet, andere wetten of Volksraadsbesluiten) het Wetboek in dezen Staat.

2. Wanneer in genoemd boek over eenige zaak niet genoegzaam duidelijk of in het geheel niet wordt gehandeld, zal het Wetboek van Simon van Leeuwen en de Inleiding van Hugo de Groot verbindend zijn.

3. Bij het gebruik dezer drie wetboeken, zal altijd gehandeld worden op de wijze bij art. 31 der Drie-en-Dertig Artikelen bepaald,

4. Deze Wet zal van kracht zijn na drie maanden aan het publiek bekend te zijn gemaakt.

Goedgekeurd in de Volksraadszitting van 19 Sept. 1859, art. 52, te Pretoria gehouden.

BIJLAGE No. 2.

Nademaal het gebleken is, dat er voortdurend onzekerheid bestaat, van welke zaken de Gerechtshoven kennis mogen nemen en uitspraak doen, en art. 143, in verband met art. 219 der Grondwet van 1858, niet altijd op dezelfde wijze wordt uitgelegd, waardoor, tot groot nadeel van den Staat, het eigendom van verschillende burgers onzeker is, zoo heeft de Volksraad der Zuid-Afrikaansche Republiek, op voordracht van den Uitv. Raad, het noodig geacht de volgende bepalingen te maken, die bij deze worden vastgesteld.

ART. 1. Hangerde zaken, bedoeld in art. 219 der Grondwet van 1858, zijn de zoodanige waaromtrent geen Volksraadsbesluit is genomen.

2. Ieder Hof zal alle Volksraadsbesluiten als Wet eerbiedigen, geene aanmerking of beoordeeling er over kunnen maken, en wat door den Volksraad is beslist of goedgekeurd, zal niet meer aan de kennisneming van eenig Gerechtshof mogen onderworpen worden.

3. Wanneer over dezelfde zaak verschillende Volksraadsbesluiten zijn genomen, zal het laatste besluit als Wet door ieder Gerechtshof moeten geëerbiedigd worden.

4. Deze Wet is onmiddellijk van kracht

Aangenomen en goedgekeurd in de Volksraadszitting, gehouden te Pretoria, van 19 September 1859, art. 53.

C. VAN BOESCHOTEN.

Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 29 Mei 1897.

No. 248.

B.A. 2113/97

Ter algemeen naricht en opdat daaromtrent geen twijfel moge bestaan, wordt hiermede bekend gemaakt, zooals reeds vroeger is geschied door aanplakking op het bord voor het Gouvernementskantoor te Bremere-dorp, Swazieland, dat, ingevolge Uitv. Raadsbesluit, art. 291, dd. 25 April 1895, de Locale Wetten toenmaals van kracht in Swazieland zijn opgeheven, met uitzondering van de Wet op het branden van gras, en dat de wetten der Zuid-Afr. Republiek, in de plaats zijn getreden van de overige Lokale Wetten.

C. VAN BOESCHOTEN,

Wd. Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 1 Juni 1897.

No. 305.

R. 1429/97

Met referte tot de Regelen en Regulatiën van het Krugersdorp Gezondheids Comité, zooals gepubliceerd in *Staatscourant*, dato 16 September 1896, Gouvernements-Kennisgeving no. 348, wordt hiermede ter algemeene informatie gepubliceerd, dat de Uity. Raad, bij art. 474 zijner besluiten, dd. 23 Juni 1897, heeft goedgevonden, aan artikel 2 der voornoemde regulatiën toevoegen de woorden: « De Districts-Geneesheer te zijn ex-officio lid.»

C. VAN BOESCHOTEN,

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 1 Juli 1897.

Wd. Staatssecretaris.

No. 322.

In zake rapport van de veearts aangaande runderpest. Zie *Staatscourant* 14 Juli 1897, no. 322, bladzijde 812.

No. 348.

In zake Regulatiën voor het schutten van vee in Swazieland. Zie *Staatscourant*, 28 Juli 1877, bladzijde 879.

No. 359.

R. 10325/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaand art. 773, van de besluiten van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, gedateerd 26 Juli 1897, in zake het proclameeren van standsdorpen, welk besluit door den EdAchtb. Eersten Volksraad, bij art. 695, zijner notuler, dd. 26 Juli 1897, voor kennisgeving werd aangenomen.

In zake het proclameeren van standsdorpen.

C. VAN BOESCHOTEN.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 26 Juli 1897.

Wd. Staatssecretaris.

Tweede Volksraadsbesluit, art. 776, dd. 26 Juli 1897.

De Tweede Volksraad, gelet hebbende op den inhoud van Uity. Raadsbesluit, art. 552, dd. 22 Juli 1897, vervat in minute R. 10325/97;

Besluit: na ernstige overweging der zaak, zich niet te vereenigen met de Regeerings-missive, en de Regeering te machtigen om stukken Gouvernementsgronden als standsdorpen voor standsdoeleinden (waarop de bepalingen van Wet 21/96, betreffende het delven naar en handel drijven in edele metalen en edelgesteenten, in de Zuid-Afrikaansche Republiek, van toepassing zullen zijn), te proclameeren, alsmede

ook private gronden, na overleg met den eigenaar van den grond, en deze te voegen aan een reeds geproclameerde delverij en te plaatsen onder de jurisdictie van den Mijncommissaris en Rechterlijke Ambtenaren dier delverij; en

de Regeering de macht te geven contracten aan te gaan met de eigenaren van private gronden die voor standsdoeleinden geproclameerd worden tot het uitleggen van standsdorpen, onder zulke voorwaarden als de Regeering van tijd tot tijd mag goedvinden en met den eigenaar kan overeenkomen.

Dat om moeilijkheden of verwarring volgens bovenstaande te voorkomen, wordt besloten dat alle Gouvernementsgronden die alreeds als standsdorpen voor standsdoeleinden vóór heden geproclameerd en uitgelegd zijn door het Gouvernement als standsdorpen, of die nog geproclameerd en uitgelegd zullen worden, onder en in termen van de Wet, no. 21/96 (op het delven van en handeldrijven in edele metalen of edelgesteenten in de Z. A. Republiek) zullen worden en zullen moeten worden erkend, en dat de standsplaatsen en gronden die nog niet opgemeten zijn, of Gouvernementsgronden voor standsdoeleinden geproclameerd, voor den Staat zullen worden gereserveerd; en dat de bepalingen van de 1e, 2e, 3e, 4e en 5e alinea van art. 93 der Goudwet no. 21, 1896, hierop niet van toepassing zullen zijn, zoodat dezelve daaronder niet kunnen worden uitgegeven, maar dat het voorkeurrecht op die gronden en standplaatsen bij publieke veiling moet worden verkocht, ten bate van den Staat.

Dit besluit zal niet van toepassing zijn in gevallen waar claims veranderd zijn in standplaatsen.

De Raad besluit verder dat geen prospecteer- of delverslicenties zullen worden uitgereikt op standplaatsen uitgemeten of nog uit te meten, of geproclameerde gronden, al of niet gehouden onder contracten, daartoe met de Regeering gesloten, zoomede op straten, pleinen of stukjes open grond in de bestaande standsdorpen en dat standslicenties op Gouvernements standsdorpen alleen kunnen worden uitgereikt, nadat het voorkeurrecht publiek is verkocht en op private standsdorpen, na overleg met den eigenaar van het standsdorp, totdat de herziening van Wet no. 21/1896 (betreffende het delven naar en handeldrijven in edele metalen en edelgesteenten in de Zuid-Afrikaansche Republiek) heeft plaats gevonden en deze van kracht verklaart is.

Onder standsdorpen wordt verstaan ieder terrein, gelegen op als delverij geproclameerde gronden of op gronden geproclameerd voor standsdoeleinden, geheel of gedeeltelijk opkemeten in standplaatsen.

Verder wordt besloten dat dit besluit onmiddellijk na publicatie in de *Staatscourant* van kracht zal zijn.

No. 360.

R. 15287/96

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, dat de Regeering officieel in kennis is gesteld van eene proclamatie, uitgevaardigd door het Gouvernement van de Kolonie Natal en gepubliceerd in de *Natal Government Gazette* van 20 Juli jl., waarbij de invoer zoowel van uit de Zuid-Afr. Republiek als uit den Oranje-Vrijstaat, van Paarden, Muien, Ezels, Rijtuigen, Kleedingstukken, alsook Boter, Melk en alle andere voortbrengselen van plaatsen geheel verboden wordt; behalve Wol en Mohair, die alsnog door de genoemde Kolonie mogen worden vervoerd.

T. J. KROGH,
Onder-Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor.
Pretoria, 28 Juli 1897.

No. 382.

Publicatie van Akte van Overeenkomst, aangegaan door de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek met J. B. Robinson, in zaken het uitleggen van een standdorp op de plaats Langlaagte, no. 258, en op de plaats Middelfontein. Zie *Staatscourant*, 11 Augustus 1897, bladzijde 949.

No. 395.

Publicatie van Vergunning verleend door de HED. Regeering aan de Simmer en Jack Proprietary Mijnen, beperkt, re het leggen en hebben van electische geleiding voor krachtoverbrenging. Zie *Staatscourant*, 18 Augustus 1897, bladzijde 999.

No. 427.

R. 2970/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaand art. 445, van de besluiten van den Uitv. Raad, gedateerd 11 Juni 1897, in zake verlaging van het posttarief tusschen de Zuid-Afr. Republiek en andere Staten en Koloniën van Zuid-Afrika, door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bekrachtigd, bij art. 884 zijner notulen, dd. 9 Augustus 1897, terwijl werd vastgesteld, dat de bepalingen in dit Uitv. Raadsbesluit vervat in werking zullen treden 1 Januari 1898; welk besluit door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor ken-

In zake verlaging van het posttarief tusschen de Zuid-Afr. Republiek en andere Staten en Koloniën van Zuid-Afrika.

nisgeving werd aangenomen, bij art. 952 zijner besluiten, dd. 26 Augustus 1897, daaropvolgende.

C. VAN BOESCHOTEN,
Wd. Staatssecretaris.
Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 September 1897.

Uitv. Raadsbesluit art. 445, dato 11 Juni 1897.

Aan de orde minute R. 1250/95 (UVR. 654/97), in zake correspondentie over verlaging van het posttarief tusschen de Zuid-Afr. Republiek, en andere Staten en Koloniën van Zuid-Afrika.

De Uitv. Raad, lettende op de aanbeveling van den Wd. Postm.-Generaal in zijn schrijven dato 25 Mei 1897, GPKR. 154/97, overwegende het feit, dat brieven van en naar de andere drie Staten en Koloniën, met name de Kaapkolonie, de Oranje-Vrijstaat en de Kolonie Natal, welke deelnemen aan de Zuid-Afr. postunie, onderling verzonden kunnen worden tegen het tarief van 1d. per half ons;

Verder in aanmerking nemende, dat de andere deelnemers aan de Zuid-Afrikaansche postunie, als hiervoren genoemd, begeerig zijn brieven uit hunne landen tegen datzelfde tarief naar de Zuid-Afr. Republiek te doen verzenden, en overtuigd, dat aangezien deze Republiek thans deel uitmaakt van gezegde Zuid-Afrikaansche postunie, deze kwestie van tariefsvermindering het eenige verschil uitmaakt op postgebied, tusschen de vier Staten en Koloniën der Unie, en de wenschelijkheid inziende om tot eenvormigheid van tarief te geraken.

Besluit: den Ed. Achtb. Tweeden Volksraad aan te bevelen, het tarief voor de verzending van brieven enz., van en naar de Zuid-Afr. Republiek, naar en van den Oranje-Vrijstaat, de Kaapkolonie en de Kolonie Natal te stellen als volgt:

Brieven: een penny voor ieder half ons of gedeelte daarvan;

Briefkaarten: een halve penny per stuk;

Briefkaarten met betaald antwoord: een penny per stuk;

Nieuwsbladen: een halve penny voor ieder nieuwsblad van niet meer dan vier onzen of gedeelte daarvan daarboven;

Gedrukte stukken, handelspapier, monsters of stalen: een halve penny voor elk twee onzen of gedeelten daarvan met een minimum van een penny voor een monsterpakket;

Pakketten: vier pence voor een pakket van niet meer dan acht ons gewicht. Zes pence voor een pakket van niet meer dan twaalf onzen gewicht. Acht pence voor een pakket van niet meer dan 1 lb. gewicht en twee pence voor elke vier onzen of gedeelte daarboven.

No. 429.

Publicatie van overeenkomst aangegaan door de HEd. Regeering met het Witwatersrand Landbouwkundig Genootschap, re het verhuren van een gedeelte grond ten noorden van Johannesburg, deel uitmakende van de plaats Braamfontein, no 142, distrikt Heidelberg, beter bekend als het tentoonstellingsterrein en meer ten volle aangegeven op landmeterskaart van den landmeter W. H. A. Pritchard, gedateerd Februari 1896. Zie *Staatscourant* 8 September 1897, bladzijde 1072/

No. 431, 431a, 431b.

Re electie van Staatspresident.

No. 432.

Publicatie van Overeenkomst aangegaan door de HEd. Regeering der Zuid-Afr. Republiek en J. R. Dyer, als gevolmachtigde van Frederick Stuart McHattie, re de uitleg van een dorp op een gedeelte van de plaats Vlakfontein, no. 101, en op een gedeelte van de plaats Vlakfontein, no. 180, beide gelegen in het distrikt Heidelberg, onder den naam van McHattiesburg.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 13 September 1897.

No. 440.

R. 12796/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, onderstaand art. 686, van de besluiten van den Uitv. Raad, gedateerd 9 September 1897, in zake de opheffing van de invoerrechten op slachtvee.

Opheffing v. invoer-
rechten op slacht-
vee.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 13 September 1897.

Uitv. Raadsbesluit art. 686, dd. 9 Sep. 1897.

Aan de orde minute R. 12796/97, waarin een telegrafisch verzoek van de Slachters-Vereeniging te Johannesburg, ten effecte, dat de invoerbelasting op slachtvee tijdelijk moge worden afgenomen.

De Uitv. Raad na ernstige overweging der zaak met het oog op de stijging in de prijzen van het

vleesch en de thans reeds heerschende schaarschte aan slachtvee, een en ander ten gevolge van de run-derpest, de wenschelijkheid van zoodanigen maatregel inziende,

Besluit: tijdelijk en voorloopig tot nadere rege-ling de invoerrechten op slachtvee af te nemen voor alle invoerpoorten.

No. 464.

R. 14331/96

Beschikbaarstelling van grond aan de N.Z.A.S.M. nabij de halte Simmer & Jack

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubli-ceed, onderstaand art. 648 der besluiten van den Uitv. Raad, dato 26 Augustus 1897, in zake de beschikbaar-stelling van een stuk grond, ten behoeve van een Sta-tionsgebouw nabij de Halte Simmer en Jack aan de Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorweg-maatschappij.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 28 September 1897.

Uitv. Raadsbesluit art. 648, dato 26 Aug. 1897.

Aan de orde minute R. 14331/96, inhoudende een door den Regeerings-Commissaris voor Spoorwegen ingezonden verzoek van de Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij, om beschikbaarstelling van grond, ten behoeve van een Stationsgebouw nabij de Halte Simmer en Jack en zooals nader aangeduid met de letters *a, b* op een in gemelde minute berustende tekening.

De Uitv. Raad, lettende op de aanbeveling van den Regs.-Commissariz van Spoorwegen; er verder op lettende dat de Simmer en Jack Mijnen Maatschappij aan wie die grond behoort, bereid is, dien af te staan in ruil voor een stuk grond, uitmakende een gedeelte van het terrein dat door de Regeering ter beschikking van de Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij is gesteld en aangeduid met de letters *c-d*;

Besluit: het benodigde stuk grond *a-b*, van af datum dezes geheel en al aan de beschikking der vroegere eigenaars te onttrekken en ter beschikking te stellen der Ned. Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaat-schappij en in ruil daarvoor het stuk grond *c-d*, aan de vorige onteigening te onttrekken en weder aan de vroegere eigenaars, de Simmer en Jack Goudmijn Maatschappij thans de "Simmer and Jack Proprietary Mines Bept." terug te geven, het een en ander in termen en met in achtneming van de artikelen voor-komende in Uitv. Raadsbesluit art. 5, dd. 8 Januari 1889, goedgekeurd bij Volksraadsbesluit art. 82, dato 13 Mei 1889 en Gouvernements-kennisgeving no. 286, dd. 12 Augustus 1892.

No. 471.

R. 9923/97

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande regulaties zooals vastgesteld door den Ed. Achth. Eersten Volksraad bij artt. 1191, 1193, 1194, 1195, 1196, 1199 en 1201 dd. 15 September 1897 en bij artt. 1206, 1207, 1209, 1211 dd. 16 September 1897, in zake het fonds voor burgers, die door de runderpest geruineerd zijn.

Regulaties in zake het fonds voor burgers die door de runderpest geruineerd zijn.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 6 October 1897.

REGULATIES

voor het beheer van het Fonds ter tegemoetkoming van arme Burgers, die door de Runderpest geruineerd zijn, overeenkomstig Eerste Volksraadsbesluit art. 890, van 20 Augustus 1897.

ARTIKEL 1. Er wordt naar vereischte, van tijd tot tijd, door den Thesaurier-Generaal eene som gelds van de publieke inkomsten weggetrokken tot een bedrag van £150,000, en deze zal op eene afzonderlijke rekening in de Nationale Bank worden geplaatst op naam van het Amortisatiefonds.

2. Het beheer en de administratie van dit fonds zal worden geplaatst onder de Commissie van en de ambtenaren belast met het Amortisatiefonds.

3. Gelden zullen uit dit fonds worden getrokken door middel van cheques, geteekend door den Secretaris en twee der Leden van de Commissie.

4. Dit bedrag zal worden uitgegeven aan personen, die door de runderpest geruineerd zijn.

5. Geen persoon kan een hooger bedrag krijgen dan £150, waarvoor voldoende securiteit, volgens getaxeerde waarde, in vast eigendom (op eerste verband) moet gesteld worden, of waar de persoon geen vast eigendom bezit, een of meer personen, eigenaren van vast eigendom, als borgen moeten goedstaan, welke borg of borgen moeten worden goedgekeurd door den Landdrost en den Veldkornet van het distrikt waarin hij woonachtig is.

6. De jaarlijksche rente te worden betaald zal zijn 3 percent.

7. Het tijdperk voor de terugbetaling wordt gesteld op 5 jaren en indien binnen die 5 jaren niet is afbetaald, met recht van verlenging met nog 5 jaren, onder voorwaarden van afbetaling in paymenten ad 20 percent per jaar met de daarop verschuldigde renten, zoodat het geheele bedrag van het kapitaal op het einde van die 5 jaren zal afbetaald zijn.

De schuldenaar zal het recht hebben om ter eenigen

tijd binnen gezegde termijnen, het kapitaal of een gedeelte daarvan af te betalen.

8. De geldleener wordt vrijgesteld van de betaling van zegelrechten en kantoopenningen op de verbandacte of schuldbewijs.

9. De verbandacten en schuldbewijzen zullen worden gepasseerd ten name van den Thesaurier-Generaal namens de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek.

10. De hoofdsom, zoowel als de rente, zal betaalbaar zijn ten kantore van den Thesaurier-Generaal te Pretoria, of aan de Landdrosten der verschillende districten.

11. Alle personen die volgens deze regulaties applicatie voor geld wenschen te maken, moeten zulks doen door hunnen plaatselijken Veldkornet en Landdrost, die daaraan hunne aanbeveling of afkeuring hechten en moeten zij certificeeren applicant door de runderpest geruïneerd is.

No. 477.

R. 1460/97

Instructies voor den
vormuitdeeler.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande instructiën voor den Vormuitdeeler en daarbij betrokken ambtenaren.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 7 October 1897.

INSTRUCTIE

VOOR DEN VORMUITDEELER EN DAARBIJ BETROKKEN
AMBTENAREN.

1. Alle vormen voor *rekeningen, staten, kwitanties* en *registers* worden aangevraagd bij en in voorraad gehouden en verschaft door den Vormuitdeeler *alleen*, en niet meer zooals tot hiertoe gebruikelijk was bij en door hem en eenige Departementshoofden.

2. De Directeur der Staatsdrukkerij zal voortaan slechts de rekvisities voor het drukken der in art. 1 bedoelde vormen uitvoeren, komende van den Vormuitdeeler.

3. Wanneer een nieuwe vorm vereischt wordt zal de betrokken ambtenaar een schriftelijk verzoek te dien effecte richten aan den Vormuitdeeler, opgevende de reden voor dat verzoek met een model van den vereischten vorm.

Zoodanig verzoekschrift wordt dan doorgezonden met op- en aanmerkingen van den Vormuitdeeler aan den Hoofdinspecteur van kantoren voor advies. (De doorzending geschiedt wanneer de vorm betrekking

heeft op de finantieele administratie door Auditeur- en Thesaurier-Generaal). De eindbeslissing berust in elk geval bij de Regeering: en bij goedkeuring wordt de uitvoering aan de Staatsdrukkerij opgedragen door den Vormuitdeeler.

4. De Vormuitdeeler zal zorg dragen dat hij steeds voorhanden heeft een voldoende hoeveelheid van alle soorten van kwitantieboeken, om te worden uitgereikt op aanvraag aan de verschillende kantoren over het land.

5. Hij zal maandelijks de navolgende staten opmaken op de vormen annex ¹⁾ en die toezenden aan Auditeur-Generaal:—

- a. Staat van Kwitantie-Boeken ontvangen gedurende de maand..... 189...
- b. Staat van Kwitantie-Boeken uitgereikt gedurende de maand..... 189...
- c. Staat van Kwitantie-Boeken vernietigd gedurende de maand..... 139...
- d. Specificatie-Staat van Kwitantie-Boeken voor de maand..... 189...

6. Registers conform met de Staten gemerkt A, B, C en D, moeten door Vormuitdeeler gehouden worden.

7. Door den Auditeur-Generaal wordt gehouden een register conform vorm gemerkt E. ¹⁾ Goede controle kan uitgeoefend worden, op het getal kwitanties voorhanden en uitgereikt aan de verschillende kantoren, zoowel als op de nummers gebruikt in elke maand. (Aan elk kantoor wordt in dit register eenige pagina's afgestaan).

8. De Vormuitdeeler zal toezien, dat de kwitantieboeken van elke soort evenveel kwitanties bevatten en zal in ieder kwitantieboek moeten certificeeren, hoeveel kwitanties het bevat.

9. Alle kwitantieboeken worden door den Vormuitdeeler voorzien van een onderscheidend boeknummer, en elke kwitantie moet het boeknummer aangeven, zoowel als het volgnummer.

10. Deze kwitanties worden in volgorde gebruikt; het kwitantienummer wordt aangegeven in het kassas- en kopie-kassaboek, in de bijboeken en staten; doch het boeknummer wordt slechts aangegeven wanneer de eerste kwitantie van een boek gebruikt wordt.

11. De Vormuitdeeler zal bij iedere verzending van vormen, enz., een kwitantie eischen van den ontvanger. Voor dat doel zal hij een boek moeten aanhouden conform vorm F. ¹⁾

De ontvangst-erkenningen worden door hem zorgvuldig bewaard, om te dienen tot waarmaking zijner registers.

¹⁾ De vormen zijn te vinden in de *Staatscourant* van 13 October 1897.

12. De Vormuitdeeler zal schriftelijk aanzoek doen bij de Staatsdrukkerij, wanneer hij behoefte heeft aan vormen, kwitantieboeken, enz. en hij zal bij ontvangst der gevorderde artikelen daarvoor kwitantie moeten overhandigen.

Voor dat doel moet een boek worden gebruikt conform vorm G.

13. Deze instructie treedt in werking één maand na eerste publicatie in de *Staatscourant*.¹⁾

No. 495.

R. 41385/94

Regulaties voor het
Leprozengesticht te
Pretoria.

Ter algemeene informatie wordt hiermee gepubliceerd, onderstaande regels en regulatiën voor het Leprozengesticht te Pretoria, zooals bekrachtigd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad, bij art. 1216 zijner besluiten, dato 22 September 1897, en door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1489 zijner notulen, dd. 12 October 1897, voor kennisgeving aangenomen.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 21 October 1897.

Regels en Regulatiën voor het Leprozengesticht te Pretoria.

(Na wijziging bekrachtigd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 1216 der besluiten, dd. 22 September 1897, en door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1489 der notulen, dd. 12 October 1897, voor kennisgeving aangenomen).

I. ALGEMEENE BEPALINGEN.

1. Op een gedeelte der dorpsgronden van Pretoria, ongeveer 6 mijlen ten westen van het dorp, zal een Leprozengesticht zijn, opgericht door het Gouvernement en bestemd voor de afzondering en verpleging van personen lijdende aan melaatsheid.

2. Het gesticht wordt in stand gehouden door het Gouvernement.

II. HET CURATORIUM.

3. Het gesticht staat onder het bestuur van een Curatorium, bestaande uit vijf leden, door de Regeering benoemd.

4. Aan het Curatorium wordt een Secretaris toegevoegd, die op voordracht van het Curatorium door de Regeering wordt benoemd.

5. Van de vijf leden van het Curatorium zal de Regeering een lid tot Voorzitter benoemen.

¹⁾ Voor 't eerst gepubliceerd in de *Staatscourant* van 13 October 1897.

6. De Voorzitter van het Curatorium krijgt als vergoeding voor zijne werkzaamheden £150 per jaar, de leden £100 elk en de Secretaris £150.

7. De Voorzitter belegt eene vergadering wanneer hij zulks noodig acht, doch minstens eens per maand.

8. Op verzoek van drie leden van het Curatorium zal ook eene vergadering belegd moeten worden, binnen ee. e week nadat het verzoek is gedaan.

9. Bij afwezigheid van den Voorzitter kan een der leden tijdelijk in zijne plaats ageeren.

10. Wanneer een lid drie achtereenvolgende vergaderingen afwezig blijft, zonder gegronde redenen door het Curatorium te worden beoordeeld, zal zulk lid op voorstel van het Curatorium door de Regeering worden ontslagen, waarop de Regeering in de vacature zal hebben te voorzien.

11. Is de Secretaris met verlof afwezig, dan maakt het Curatorium tijdelijk voorziening.

12. In spoedeischede gevallen kunnen de Voorzitter en twee leden, en bij afwezigheid van den Voorzitter kunnen drie leden besluiten nemen. Bij alle vergaderingen van het Curatorium zullen drie leden een quorum uitmaken.

13. De Voorzitter en de leden van het Curatorium zullen beurtelings minstens eens in de zeven dagen het gesticht bezoeken, hun namen in een daartoe aldaar voor het Curatorium gehouden boek teekenen, met zoodanige opmerkingen als zij ontvangen van den Geneesheer, den Opzichter, de Matrone en verder personeel.

14. De Voorzitter, Secretaris en de leden van het Curatorium kunnen in rekening brengen vergoeding van rytuighuur voor elken rit naar het gesticht heen en terug, de som van 25s. niet te bovengaande.

15. Elk lid zal verplicht wezen onregelmatigheden te rapporteeren aan het Curatorium.

16. Het Curatorium levert vóór 1 Februari van ieder jaar bij de Regeering een verslag in van zijne werkzaamheden, de uitgaven en inkomsten over het afgelopen jaar, benevens eene begrooting van uitgaven voor het loopende jaar.

17. Alle klachten in verband met het gesticht moeten schriftelijk worden ingediend bij den Secretaris, die ze bij de eerstvolgende vergadering van het Curatorium ter behandeling voorlegt.

18. De Secretaris zal alle stukken bij hem ingekomen ter behandeling aan het Curatorium voorleggen.

19. Het Curatorium zal elk drie maanden verslag doen bij de Regeering van de aangelegenheden van het Leprozengesticht, insluitende een opgave van de zich in het Magazijn bevindende goederen, benevens een lijst der goederen, door het Curatorium gedurende de afgelopen 3 maanden uitgegeven.

20. Het Curatorium zal elke drie maanden twee gekwalificeerde Geneesheeren benoemen om nauwkeurig onderzoek in te stellen naar den gezondheids-toestand der verschillende patienten. Op hunne aanbeveling kunnen door de Regeering patienten worden ontslagen, indien zij door genoemde Geneesheeren gezond verklaard worden.

21. Het Curatorium zal het recht hebben op verzoek van eenig patient met toestemming van de Regeering, personen of geneesheeren toe te laten medicijnen aan zulke patient toe te dienen voor proefneming tegen melaatschheid.

III. GENEESHEER.

22. Een Geneesheer wordt aangesteld door de Regeering, in overleg met het Curatorium.

23. De Geneesheer is verplicht de patienten van het gesticht en het personeel te behandelen.

24. De Geneesheer staat onder het Curatorium en heeft daaraan elke drie maanden volledig schriftelijk rapport te doen van den gezondheidstoestand van elk der onder hem geplaatste patienten.

25. De Geneesheer zal geen recht hebben eenig geneesheer voor bijkomende hulp, advies of onderzoek in te roepen, zonder toestemming van het Curatorium.

26. De Geneesheer zal het gesticht minstens drie keer per week bezoeken, zoolang hij niet bij het gesticht woonachtig is.

27. Bij wangedrag of twistgierigheid van den Geneesheer zal de Regeering op voordracht van het Curatorium hem onmiddellijk kunnen ontslaan.

28. Het salaris van den Geneesheer wordt bepaald door de Regeering in overleg met het Curatorium, onder nadere goedkeuring van den Eersten Volksraad.

IV. HET PERSONEEL.

29. De Opzichter, de Matrone, de oppassers en de oppasseressen worden aangesteld en ontslagen door het Curatorium, onder goedkeuring der Regeering.

30. De Opzichter, de Matrone, de oppassers en de oppasseressen zullen, wat de geneeskundige verpleging betreft, zich stipt houden aan de instructies van den Geneesheer.

31. De Opzichter zal het geheele toezicht hebben over het gesticht voor zoover het de mannenafdeeling betreft, en de Matrone voor zoover het de vrouwenafdeeling betreft, tenzij de Voorzitter, in overleg met het Curatorium en den Geneesheer, andere instructies geeft. Beiden zullen ieder voor zijne afdeeling verantwoordelijk zijn voor de behoorlijke uitvoering van alle regultaien en instructies van het Curatorium en

van den Geneesheer. Zij zullen het bestuur over de huishoudelijke arrangementen hebben en opzicht houden over de algemeene orde, zindelijkheid en geregeldheid.

32. De Opzichter, de Matrone, de oppassers en de oppasseressen zullen een voorbeeldig en godsdienstig leven leiden, zij zullen bedaard en kalm met de patienten moeten omgaan en indachtig wezen aan den ongelukkigen toestand waarin de patienten verkeeren.

33. De Opzichter, en de Matrone, de oppassers en de oppasseressen zullen eendrachtig samenwerken in het bestieren van de zaken van het gesticht.

34. De Oppassers krijgen hunne instructies van den Opzichter, de oppasseressen van de Matrone.

35. De Opzichter, de Matrone, de oppassers en de oppasseressen krijgen elk vier uniformen per jaar, een en ander te regelen door het Curatorium.

36. Bij wangedrag van den opzichter en de matrone, zal het Curatorium zulks aan de Regeering rapporteeren, die het recht zal hebben hen dadelijk ontslag te geven. De oppassers en oppasseressen kunnen bij wangedrag door het Curatorium worden ontslagen.

37. De salarissen voor den opzichter, de matrone, de oppassers en de oppasseressen worden bepaald door de Regeering in overleg met het Curatorium onder goedkeuring van den Eersten Volksraad.

38. Het Curatorium, maakt voor zoover noodig nadere regulatien voor het personeel.

39. De opzichter en de oppassers moeten bij de mannen-afdeeling, de matrone en de oppasseressen bij de vrouwen-afdeeling wonen.

40. De aanstelling en de regeling voor het kleuring personeel berust bij het Curatorium.

41. Het personeel zal zich stipt moeten houden aan de regulatien en aan de orders van het Curatorium.

42. In ieder vertrek wordt een gedrukte kopie der regulatien gehangen, voor ieder leesbaar.

43. De Opzichter en de Matrone zullen elk voor zijne afdeeling onder meer zorgen voor de zindelijkheid en nethed der patienten, voor het gescheiden houden van mannen en vrouwen, blanken en gekleurden, voor het uitdeelen der rantsoenen, voor het toezicht houden op de kleeding, de gereedschappen en het voedsel.

44. De Opzichter is daarboven belast met het toezicht op het magazijn; hij zal behoorlijk boekhouden van hetgeen er inkomt en er uitgaat en hij zal elke drie maanden een inventaris moeten inleveren bij den Secretaris van het Curatorium met een verslag van hetgeen verbruikt is.

45. De Opzichter van het gesticht moet borg stellen voor een bedrag van £250.

46. Bestaat er verschil onder de leden van het personeel, dan zal het Curatorium een onderzoek instellen, indien noodig, hunne bevinding aan de Regeering rapporteeren, die in overleg met het Curatorium zal handelen.

V. LEVERANTIES.

47. Voor alle leveranties aan het gesticht zullen tenders gevraagd worden, een en ander te regelen door het Curatorium.

48. De Opzichter van het gesticht moet alle goederen voor het gesticht in ontvangst nemen en hiervoor bewijs geven.

49. Wanneer deze goederen niet volgens tender zijn of wanneer de Opzichter aanmerkingen heeft te maken, dan moet hij hiervan dadelijk kennis geven aan den Secretaris van het Curatorium, die de zaak dadelijk zal onderzoeken en zijne bevinding aan het Curatorium zal voorleggen.

VI. PATIENTEN.

50. Elk persoon volgens certificaat van twee bevoegde geneesheeren lijdende aan melaatschheid, is verplicht zich te laten opnemen als patient in het gesticht, of zich onder quarantaine te doen plaatsen volgens art. 7 van de Wet op de Malaatschheid.

51. Meent de geneesheer van het gesticht, dat de persoon niet lijdende is aan melaatschheid, dan zal hij moeten consulteeren met een ander geneesheer, of geneesheeren, alvorens den persoon verlof wordt gegeven om te vertrekken, welk verlof tot ontslag door den Voorzitter van het Curatorium en den geneesheer van het gesticht geteekend zal moeten worden.

52. De kleeding en de voeding der patienten wordt geregeld door het Curatorium.

53. Acht de Geneesheer bijzonder voedsel wenscheijk voor eenigen patient dan zal bij hiervan kennis geven aan den Voorzitter, die dan in overleg met het Curatorium de noodige instructies geeft.

54. De Opzichter zal alle patienten ontvangen en elk in de daarvoor aangewezen afdeeling plaatsen. Hij zal een behoorlijk register houden waarin zal voorkomen de namen en toenames, ouderdom, plaats van herkomst van elken patient, volgens instructies van het Curatorium.

55. Ingeval een der patienten mocht overlijden, dan zal de Opzichter zonder verwijl hiervan bericht doen aan den Secretaris van het Curatorium, die volgens instructies van den Voorzitter zal zorg dragen voor de begrafenis. Kennisgeving van zoodanig overlijden zal zoo spoedig mogelijk aan den Veldkornet van de wijk, den Weesheer en de nabestaande van den overledene geschieden.

56. Patienten zullen dadelijk bij hunne aankomst op de hoogte worden gesteld met de regels en regulatien van het gesticht, waaraan zij zullen hebben te gehoorzamen.

57. Patienten, die zich niet houden aan de regels en regulatien van het gesticht, kunnen met toestemming van het Curatorium en den geneesheer tijdelijk worden opgesloten in een daartoe geschikt vertrek.

58. Kinderen van patienten zullen, indien niet door familieleden of anderen voor hen wordt gezorgd, afzonderlijk worden gehouden en onder de zorg zijn van de Matrone, als de kinderen niet lijdende zijn aan melaatschheid. Voor de opvoeding van zulke blanke kinderen zal gezorgd worden door het Curatorium.

VII. BEZOEKERS.

59. Bezoekers zullen verlof moeten hebben van den Voorzitter van het Curatorium. Zij zullen hun naam moeten schrijven in een daarvoor door den Opzichter gehouden boek, welke opzichter verplicht zal zijn den bezoeker of bezoekers te geleiden.

VIII. GODSDIENST.

60. Leeraren worden op geschikte tijden op aanvraag bij den Opzichter tot het gesticht als bezoekers toegelaten.

IX. BIJZONDERE BEPALINGEN.

61. Het gesticht met de tuinen zal door eene omheining behoorlijk afgesloten worden van het publiek verkeer.

62. Het Curatorium zal bij suspisieuze lepra-gevallen de patienten afzonderlijk houden in een daartoe bestemd gebouw welke patienten niet met de anderen in contact zullen komen.

63. Deze regulaties treden in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

No. 497.

R. 8814/97

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd, onderstaand art. 1219 van de besluiten van den EdAchtb. Tweeden Volksraad, gedateerd 22 September 1897, met het daarop betrekking hebbende Commissierapport re titels van werven, welk besluit door den EdAchtb. Eersten Volksraad bij art. 1490 zijner notulen, dd. 12 October 1897, voor kennisgeving werd aangenomen.

Re titels v. werven van geproclameerde plaatsen, goedgekeurd en verzekerd tusschen 1885 en '91.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 23 October 1897.

Tweede Volksraadsbesluit, art. 1219, dato 22 Sept. 1897.

De Tweede Volksraad, in behandeling genomen hebbende het Commissierapport, ingevolge besluit van den Ed.Achth. Tweeden Volksraad art. 723, dd. 19 Juli 1897, en verdere opdracht zooals vervat in besluit art. 930, dd. 19 Augustus 1897, 1e titels van werven van geproclameerde plaatsen. goedgekeurd en verzekerd tusschen de jaren 1885 en 1891, thans aan de orde;

Besluit: 1. De door de Regeering goedgekeurde werven, die behoortijk opgemeten en in kaart gebracht zijn, worde en worden bij dezen onbetwistbaar verklaard in zooverre er geen rechtskwesties in het leven zijn geroepen.

2. Het Commissierapport voor kennisgeving aan te nemen en de HEd. Regeering op te dragen om gedurende het reces van den Ed.Achth. Tweeden Volksraad te handelen in termen van gemel Commissierapport.

Het Commissierapport luidt als volgt:

Uwe Commissie gekozen bij Tweede Volksraadsbesluit, artikel 723, dd. 19 Juli 1897 en verdere opdracht zooals vervat in Tweede Volksraadsbesluit artikel 930, dd. 19 Augustus 1897, ten einde na te gaan de titels van werven van geproclameerde plaatsen, goedgekeurd en verzekerd tusschen de jaren 1885 en 1891 onder de Goudwet, wet no. 8, 1885, en latere wijzigingen, heeft de eer u het volgende te rapporteeren:

dat zij nagegaan heeft de minuten handelende over de proclamatie van plaatsen sinds 1895;

dat zoover mogelijk verkrijgbaar eveneens nagegaan zijn de minuten, handelende over de op die plaatsen uitgehouden werven en landerijen;

dat Uwe Commissie bevonden heeft zekere werven voor de proclamatie der plaatsen uitgehouden, goedgekeurd zijn, vele jaren na de proclamatie, zelfs van plaatsen in 1887 geproclameerd, waarvan werven eerst in dit jaar door de Regeering werden goedgekeurd,

dat er nog verscheidene werven onopgemeten zijn, dat niettegenstaande de vele werkzaamheden tot het nagaan dier zaken verbonden, uwe Commissie u heeft te berichten, dat zij uwe vergadering niet kan dienen met een rapport, dat bevredigend kan genoemd worden en wel om de volgende redenen:

a. Voor de inwerkingtreding van Wet No. 10, 1891, was het niet verplichtend gesteld voor de eigenaren van goudhoudende plaatsen hunne werven in kaart te hebben goedgekeurd, alvorens proclamatie kon plaats vinden, zoodat alleen de werven werden afgebakend en nooit opgemeten of goedgekeurd;

b. dat verschillende plaatsen slechts gedeeltelijk

geproclameerd werden en de werven uitgehouden werden, zonder dat daarvan eenige schriftelijke mededeeling werd gedaan;

c. dat uwe Commissie niet alle minuten op werven betrekking hebbende in handen heeft kunnen krijgen, daar verscheidene werven goedgekeurd werden voor het bestaan van een Departement van Mijnwezen en het moeilijk blijkt te zijn de R. Nos. te vinden, daar ook op de kaarten geen melding van die R. Nos. is gemaakt.

Uwe Commissie heeft ook overwogen het uwe vergadering voorgelegde Uitvoerende Raadsbesluit art. 523, dd. 13 Juli 1897, en de correspondentie daarmede in verband,—de noodzakelijkheid blijkt, dat er iets moet gedaan worden om de werven, zooals uitgehouden op de gronden geproclameerd vóór het in werking treden van de Goudwet, Wet No. 10, 1891, wettig en onbetwistbaar te verklaren, waarin tot nu toe nog niet door de HEd. Regeering is gewerkt, zooals bij motie van Rensburg—Meintjes gevraagd. (Tweede Volksraadsbesluit art. 433, dd. 24 Juni 1897.)

Weshalve Uwe Commissie Uwe Hooge Vergadering aanbeveelt:

1. de door de Regeering goedgekeurde werven, die behoorlijk opgemeten en in kaart gebracht zijn, te verklaren te zijn onbetwistbaar;

2. de HEd. Regeering op te dragen om gedurende het reces van den EdelAchtbaren Tweeden Volksraad zulke instructies te geven, dat alle bestaande werven van geproclameerde plaatsen in kaart zullen worden gebracht, goedgekeurd en gepubliceerd, zoodat er alsdan geen mogelijkheid zal bestaan tot eenig verschil. De Regeering te worden opgedragen in de eerstvolgende zitting van den EdAchtb. Volksraad te rapporteeren.

Uwe Commissie is bereid UEd. Achtb. lichaam te informeeren, omtrent eenige werven, waaromtrent inlichtingen mochten worden gevraagd.

No. 514.

R. 1878/97.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande regulatiën voor de Postwissel-administratie der Zuid-Afrikaansche Republiek. Voorloopig van kracht verklaard bij Uitv. Raadsbesluit art. 132, dato 12 Februari 1897 en in termen van art. 80 van Wet no. 1, 1886, aan den Ed. Achtb. Eersten Volksraad te worden voorgelegd in zijn aanstaande gewone zitting.

Regulaties voor de postwissel - administratie der Zuid-Afr. Republiek.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 November 1897.

Regulatiën voor de Postwissel-Administratie der Zuid-Afrikaansche Republiek.

Nademaal het wenschelijk is, eenige wijzigingen en verbeteringen aan te brengen in de Postwissel-Regulatiën, zooals goedgekeurd bij Uitv. Raadsbesluit, art. 215, dd. 29 Juni 1887, zoo worden hiermede, ingevolge art. 75 van Wet no. J 1886, regelende het Postwezen in de Zuid-Afrikaansche Republiek, de navolgende Regulatiën en Bepalingen, voor de Administratie der Postwissels, door ZHEd. den Staatspresident, met advies en consen' van den Uitv. Raad, vastgesteld, ingevolge Uitv. Raadsbesluit, art. 132, dd. 12 Februari 1897.

Art. 1. Postwissels zullen verkrijgbaar zijn en uitbetaald worden op zoodanige postkantoren, als door den Postmeester-Generaal zullen worden bepaald, bij kennisgeving in de *Staatscourant*, alsmede voor alle zoodanige Staten en Koloniën in Zuid-Afrika of Overzeesche Landen, waarmede of door middel waarvan Conventies voor de wederkeerige uitgifte en uitbetaling van postwissels gesloten zijn, waarvan van tijd tot tijd kennis zal worden gegeven.

2. Geen Postwissel mag worden uitgereikt voor een hooger bedrag dan £10 (tien ponden sterling), en geene onderdeelen van een penny mogen daarin voorkomen. Het is echter niet verboden grootere bedragen te verzenden door het uitnemen van meerdere wissels.

3. De Postmeesters zullen persoonlijk het beheer hebben over de Postwissel-Administratie en worden daarvoor verantwoordelijk gehouden; geene ondergeschikten mogen worden toegelaten zich daarmede te belasten, zonder voorafgaande toestemming van den Postmeester-Generaal. In elk geval, waar zoodanige toestemming wordt verleend, is de Postmeester gehouden het werk van elken dag te controleeren. Met deze Administratie mogen evenwel slechts ambtenaren worden belast, die behoorlijke borgstelling volgens Wet hebben verleend.

4. Voor de uitgifte van postwissels zal eene Commissie worden gevorderd, berekend overeenkomstig het navolgende tarief, welke bedragen vooruitbetaalbaar zijn:

Voor sommen geen £2 te boven gaande	6d.
" " " £5 " " "	1s.
" " " £7 " " "	1s. 6d.
" " " £10 " " "	2s.

De Commissie voor de uitgifte van postwissels op het Buitenland wordt bij Conventie bepaald en in de *Staatscourant* gepubliceerd.

5. Aanvragen voor postwissels moeten geschieden op de daarvoor bestemde vormen, welke op alle postkantoren verkrijgbaar zijn.

6. De personen, die voor de uitgifte van Postwissels aanzoek doen, dienen in den aanvraag-vorm duidelijk op te geven hunne namen, minstens de voorletter van een hunner voornamen en hunne woonplaatsen, zoowel als die der geadresseerden, zoodat er geen twijfel kan bestaan aan wien de uitbetaling moet geschieden.

In gevallen van postwissels voor Overzeesche landen moeten alle bijzonderheden in den aanvraag-vorm duidelijk worden ingevuld, ten einde eene prompte uitbetaling te verzekeren.

7. Voordat postwissels mogen worden ingevuld, moet de Postmeester de aanvraag in behoorlijke orde hebben ontvangen en het bedrag, insluitende de commissie, in contanten aan hem zijn overhandigd; daarna zal hij den wissel en de bijbehorende kennisgeving uitmaken, aanteekening doen in het dagboek en de verschillende boekingen vergelijken, alvorens de postwissel aan den afzender wordt afgegeven.

8. Daar geene uitbetalingen van postwissels mogen plaats vinden, voordat de kennisgeving is ontvangen, moeten die kennisgevingen met de eerste post verzonden worden. In gevallen, waar meer dan een wissel op hetzelfde kantoor getrokken wordt, moeten de kennisgevingen samen in eene enveloppe verzonden worden.

9. In de aanvraag, kennisgevingen of postwissels mogen geene doorhalingen of veranderingen worden gemaakt. Ingeval van fouten in eene kennisgeving of een postwissel moet een nieuwe vorm worden ingevuld en de foutieve moet worden gemerkt „Vernietigd” en bij de maandstaten naar het Generaal Postkantoor worden gezonden.

10. Geen postwissels mogen vernietigd of teruggenomen worden, door den Postmeester, door wien ze werden uitgereikt, noch het geld worden teruggegeven aan den afzender.

11. Postwissels, betaalbaar aan eene Maatschappij moeten worden uitgemaakt ten faveure van den persoon, die dezelve vertegenwoordigt, hetzij op zijnen naam of onder vermelding der betrekking, welke hij bekleedt. Postwissels mogen derhalve niet betaalbaar gemaakt worden aan benamingen, als de volgende: „Gezondheids-Comité, Johannesburg”, „Pretoria Verlichting-Maatschappij”, enz., doch dient voor „ontvanger” in dergelijke gevallen te worden ingevuld, bijv.: „Secretaris, Gezondheids-Comité, Johannesburg”, of „Bestuurder Pretoria Verlichting-Maatschappij”.

Voor firma's is de gewone benaming der firma, en voor ambtenaren is de bloote titel zonder hunnen naam, voldoende, zooals „Landdrost Potchefstroom”, enz. In dergelijke gevallen dient er op gelet te worden, dat de plaats, waar zoodanige ambtenaar gevestigd is, steeds genoemd wordt.

12. Wanneer de afzender te kennen geeft, dat de wissel betaald moet worden door eene Bank, staat het hem vrij den naam van den ontvanger op te geven of weg te laten.

De ambtenaar, die den wissel uitreikt, moet in dergelijke gevallen, dwars over den wissel en de kennisgeving, twee evenwijdige lijnen trekken, en aan het einde schrijven „en Co.” Postwissels, alzoo gemerkt, mogen alleen door eene Bank betaald worden.

13. Postwissels mogen niet uitbetaald worden voordat de desbetreffende kennisgevingen ontvangen zijn. Dadelijk na ontvangst zullen de kennisgevingen worden nagezien, of zij in behoorlijke orde zijn; zij moeten op de achterzijde worden gestempeld met den datum van ontvangst, en veilig geborgen worden, totdat de postwissel ter uitbetaling wordt aangeboden.

14. Mocht eene kennisgeving verloren gaan, kan er door den Postmeester van het kantoor van uitgifte, op aanvraag, eene tweede kennisgeving worden uitgemaakt, op een daarvoor bestemden vorm.

Applicatie voor zoodanige tweede kennisgeving dient te geschieden door den Postmeester van het kantoor van uitgifte, zoodra een postwissel op zijn kantoor betaalbaar, gepresenteerd wordt, waarvan de desbetreffende kennisgeving niet ter hand gekomen is. Bij het verlenen van eene tweede kennisgeving dient aanteekening in het Postwissel-journaal te geschieden.

15. Mocht er eene fout begaan worden bij de uitreiking van eene kennisgeving, door foutieve vermelding van den naam van den afzender of van den ontvanger, kan, op aanvraag van den afzender, eene verbeterde kennisgeving worden uitgereikt, tegen betaling van eene Commissie, gelijkstaande met die welke bij de eerste uitreiking werd betaald. Dit bedrag moet op de aldus uitgereikte verbeterde kennisgeving geplakt worden in zegels, waarvan vernietiging plaats vindt door middel van een afdruk van den datumstempel van het kantoor van uitreiking. Is de fout ontstaan door den afzender, zal hij de Commissie moeten betalen, doch indien door den Postmeester begaan, zal deze de commissie moeten vergoeden. Bij het verlenen van eene verbeterde kennisgeving dient behoorlijke aanteekening ervan in het Postwissel-Journaal gemaakt te worden.

16. Zoodra Postwissels ter uitbetaling worden aangeboden, zal de Postmeester die moeten vergelijken met de desbetreffende kennisgevingen en zich vergewissen of de nummers, namen, data en bedragen van beide overeenkomen. Hij zal verder vorderen, dat de naam van den afzender door den applicant aan hem wordt vermeld. Wanneer in de kennisgeving de voornamen voluit geschreven zijn, zal het voldoende zijn wanneer de ontvanger zijne gewone handteekening

schrijft, die evenwel de familienaam voluit moet vermelden; echter moet in elk geval de handteekening overeenkomen met den naam in den postwissel vermeld. Na uitbetaling moeten wissel en kennisgeving worden gestempeld met den datum van uitbetaling, in het Postwissel-journal geboekt en met de maandstaten worden opgezonden naar het Generaal Postkantoor.

17. Indien de ontvanger zijn naam niet kan teekenen, zal zijn merk voldoende zijn, doch zal de uitbetaling moeten geschieden in tegenwoordigheid van een persoon, die medeonderteekeent en den Postmeester goed bekend dient te zijn, doch niet in betrekking mag staan tot het postkantoor. Bij teekening moet behalve de naam van den ontvanger, in dergelijke gevallen, ook zijne woonplaats opgegeven worden.

18. Wanneer een postwissel gepresenteerd wordt en eenig verschil bestaat met de opgave in de kennisgeving, dient de uitbetaling voorloopig te worden geweigerd, tenzij de ontvanger den Postmeester goed bekend en het verschil blijkbaar gering is en geen betrekking heeft op het bedrag. Van zulke gevallen wordt onmiddellijk kennis gegeven aan den Postmeester-Generaal, met opgave van alle bijzonderheden.

19. Nadat een postwissel eenmaal zal zijn uitbetaald, door wien ook gepresenteerd, zal het Postdepartement niet meer verantwoordelijk zijn voor eenige verdere vordering. De Postmeester-Generaal heeft echter de macht om van eenigen Postmeester het bedrag te vorderen, dat door nalatigheid of plichtverzuim verkeerd mocht zijn uitbetaald. Geen schadevergoeding zal worden verleend, indien een postwissel niet op den dag van aanbidding onmiddellijk kan worden uitbetaald.

20. Postwissels mogen niet worden uitbetaald na verloop van twaalf (12) maanden, gerekend van af den datum van uitgifte, zullende na dien datum alle aanspraak op het bedrag geheel vervallen zijn. Na verloop van dien tijd kan de uitbetaling echter geschieden op speciale machtiging van den Postmeester-Generaal. Indien die machtiging verleend wordt, geschiedt de uitbetaling na aftrek van 5 pct. commissie, met een minimum van 2s. 6d.

21. Mocht een postwissel, welke binnen den Staat betaalbaar was, verloren geraakt zijn, kan een duplicaat worden verkregen, op aanvraag bij den Postmeester-Generaal. Applicant zal bij aanzoek zoodanige bewijzen moeten overleggen, als door den Postmeester-Generaal mochten worden verlangd en eene commissie moeten betalen van 1s. voor bedragen onder de £5 en 2s. voor eenig bedrag daarboven. Geen duplicaat wordt uitgereikt, tenzij eene maand na het indienen van de aanvraag, verlopen is.

De aanvragen voor duplicaat-postwissels betaalbaar buiten de Zuid-Afrikaansche Republiek moeten gericht worden aan het Bestuur der Posterijen van het land van uitbetaling.

22. Ingeval de oorspronkelijke postwissel, waarvan het duplicaat is uitbetaald, wordt gepresenteerd, moet deze gemerkt worden "vernietigd, betaald op duplicaat, den 189". De Postmeester zal aanteekening houden van den naam en het adres van den houder en van hem moeten vernemen, hoe de Postwissel in zijn bezit is gekomen, en met het opzenden van den wissel aan den Postmeester-Generaal daarvan rapport doen.

23. De afzender van den postwissel binnen dezen Staat betaalbaar, blijft de eigenaar van het geld, daarin vermeld, totdat het aan den ontvanger is uitbetaald. Verlangt de afzender van een wissel, betaalbaar buiten den Staat, terugbetaling, kan aanvraag daartoe aan den Postmeester-Generaal, onder toezending van den wissel, worden gedaan. Eene commissie van $2\frac{1}{2}$ pct., met een minimum van 3d., is daarop betaalbaar, in postzegels. De terugbetaling van Postwissels betaalbaar binnen den Staat geschiedt zonder tusschenkomst van het Hoofdkantoor. Door een wissel te teekenen en hem naar het kantoor van uitbetaling te zenden, kan de afzender het bedrag per nieuwen wissel (min de gewone commissie) ontvangen op het naaste postwisselkantoor, gelegen nabij de plaats, waar hij zich bevindt.

24. Uitbetaalde Postwissels, uitgereikt in Zuid-Afrika worden slechts voor drie jaren bewaard, en die afkomstig van Overzeesche landen voor vijf jaren, zoodat na verloop van die tijdperken, geene inlichtingen omtrent de uitbetaling van Postwissels verschaft wordt.

25. Postwissels kunnen per telegram worden verzonden tusschen kantoren in de Zuid-Afrikaansche Republiek, den Oranje Vrijstaat, de Kaap Kolonie en Britsch Bechuanaland, welke daartoe gelegenheid bieden, en waaromtrent de Postmeesters nadere informaties kunnen verstrekken.

26. Voor telegraphische Postwissels vult de applicant den gewonen vorm in van aanvraag, en geeft dien aan den Postmeester, met het bedrag voor den wissel, de commissie en de kosten van het telegram van kennisgeving. Hij ontvangt daarop eene kwitantie in gedrukten vorm voor het geheele bedrag, met den Postwissel: over dezen laatsten schrijft hij "Betaling gemachtigd per telegram" met zijne handteekening, waarna hij dien aan den Postmeester teruggeeft.

27. Behalve de gewone commissie op Postwissels moet een shilling worden betaald voor het telegram van kennisgeving van elken wissel, niet te boven-

gaande £10. Deze vordering is slechts voor de kosten van verzending van de officieele kennisgeving aan den Postmeester van het kantoor van uitbetaling, terwijl de afzender van den wissel zelf de gewone kosten te betalen heeft voor eenige telegrafische mededeeling, die hij aan den ontvanger wenscht te doen.

28. Bij ontvangst van de kennisgeving van remise van een telegrafischen Postwissel, door den persoon aan wien het bedrag betaalbaar is, dient hij applicatie te maken aan het kantoor van uitbetaling, en indien hij genoegzaam bewijzen kan, dat hij den persoon is, wien het bedrag toekomt, met opgave van den naam des afzenders, wordt hem eene kwitantie ter teekening overhandigd. Indien alles overeenkomt met de door den Postmeester ontvangen kennisgeving, geschiedt de uitbetaling.

29. Verlangt de ontvanger van een telegraphischen Postwissel uitbetaling op een ander kantoor, dan dat waarop dezelve betaalbaar is, kan door tusschenkomst van den Postmeester van de plaats, alwaar hij zich bevindt, en door invulling van een behoorlijken vorm, aan dit verlangen voldaan worden. In dergelijke gevallen wordt evenwel eene commissie afgetrokken, gelijkstaande met het bedrag, oorspronkelijk bij de uitreiking betaald.

30. De terugbetaling van een telegrafischen Postwissel aan den afzender geschiedt op de volgende wijze:

a. Is de wissel betaalbaar binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek, kan terugbetaling worden verkregen door tusschenkomst van den Postmeester, door wiens kantoor de wissel wordt uitgereikt, door invulling van een daartoe bestemden vorm, op alle postwissel-kantoren verkrijgbaar.

b. Voor wissels, betaalbaar op kantoren buiten den Staat, geschiedt de aanvraag tot terugbetaling bij den Postmeester-Generaal, op een daartoe bestemden vorm, op alle Postwisselkantoren verkrijgbaar. Alsdan wordt de kennisgeving teruggevraagd van het land van uitbetaling, zoodat er eenige tijd verloopt, alvorens tot terugbetaling kan worden overgegaan.

31. Postwissels voor vastgestelde bedragen, te worden onderscheiden door den naam van "post-orders" zijn verkrijgbaar op alle Postwisselkantoren in dezen Staat, tegen betaling der Commissie op elke order vermeld. Postorders zijn, zonder aanvraag-vorm, door aankoop verkrijgbaar.

32. Postorders zijn voor de volgende bedragen verkrijgbaar:

Voor	1s.	tegen betaling van eene Commissie van	1d.
"	1s. 6d.	"	"
"	2s. 6d.	"	"
"	5s.	"	"
"	7s. 6d.	"	"

Voor 10s.	tegen betaling van eene Commissie van 2d.					
„ 12s. 6d.	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	3d.
„ 15s.	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„
„ 17s. 6d.	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„
„ £1	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„

33. Geen postorder mag worden verkocht, tenzij dezelve voorzien is van den afdruk van den datumstempel van het kantoor van uitgifte.

Tevens moeten daarop voorkomen den datum van uitreiking en de handteekening van den postbeambte, door wien dezelve werd uitgereikt.

34. Postorders zullen alleen worden uitbetaald op Postwisselkantoren in de Zuid-Afrikaansche Republiek. De invulling van den naam van den ontvanger en van het kantoor van uitbetaling kan geschieden door den kooper zelf.

Op verzoek, kan de invulling ook door den postbeambte geschieden, alvorens dezelve wordt uitgereikt.

35. Geene uitbetaling van een postorder zal geschieden, tenzij de naam van het kantoor van uitbetaling, alsook van den ontvanger, behoorlijk zijn ingevuld.

Ook moet de handteekening in alle bijzonderheden overeenkomen met den naam van den ontvanger op de order vermeld.

36. Wordt eene gekwiteerde post-order gepresenteerd door een persoon niet de daarin vermelde ontvanger zijnde, kan de postmeester eischen dat zoodanige persoon zijn indentiteit bewijze en dat zijne handteekening achter op de order zal worden geplaatst.

37. Geene uitbetaling van eenige post-order zal geschieden:

a. ingeval eenige van de ingevulde bijzonderheden veranderd of doorgehaald zijn;

b. ingeval de order zelve in eenig opzicht verminkt, gescheurd of geschonden is.

38. Postorders zijn slechts geldig voor drie maanden, gerekend van af den laatsten dag van de maand van uitgifte. Na dien tijd zal de uitbetaling alleen plaats hebben tegen betaling van eene Commissie, gelijkstaande met het bedrag, bij de uitreiking betaald, voor iedere volgende drie maanden of gedeelte daarvan. Dit bedrag moet in zegels worden gehecht aan de order zelve en door den postmeester worden vernietigd met een afdruk van den datumstempel.

39. Post-orders mogen niet worden uitbetaald na verloop van drie jaren, gerekend van af den laatsten dag van de maand van uitgifte. Na verloop van dien tijd kan de uitbetaling echter geschieden op speciale machtiging van den Postmeester-Generaal. Indien die machtiging wordt verleend, geschiedt die uitbetaling na aftrek van eene commissie van 2s. 6d.

39a. Indien voldoende bewijzen geleverd kunnen worden dat een post-order verloren of vernietigd is,

kan er op applicatie een duplicaat worden uitgereikt door den Postmeester-Generaal.

De uitreiking geschiedt, drie maanden nadat zoodanige applicatie zal zijn ontvangen tegen betaling van 2s. en de applicant zal verplicht zijn eene acte van schadeloosstelling te teekenen waarin wordt ondernomen het bedrag terug te betalen in geval de oorspronkelijke order ten eenigen tijde daarna mocht worden uitbetaald.

40. Mochten er geene voldoende fondsen voorhanden zijn op een postkantoor ter uitbetaling van postwissels of postorders, zal de postmeester zich wenden tot den Landdrost, Myncommissaris, verantwoordelijk klerk of resident vrederechter en de noodige fondsen aanvragen, op een daarvoor bestemden, gedrukten vorm. Zijn er geen fondsen voorhanden op de kantoren van genoemde ambtenaren, kan de aanvraag om voorschot geschieden bij de plaatselijke bank, indien er een gevestigd is. In zoodanige gevallen, dient evenwel de aanvraag-vorm voor correct geteekend te zijn door den plaatselijken rechterlijken ambtenaar, nadat hij zichzelf overtuigd heeft, dat de aangevraagde fondsen werkelijk benodigd zijn.

41. De dagen en uren, waarop postwissels en postorders kunnen worden uitgereikt, zullen door den Postmeester-Generaal worden vastgesteld, en gepubliceerd door aanplakking aan het kantoor of anderszins.

42. In gevallen, waarin deze regulatien geene voorziening maken, dient daarvan onmiddellijk rapport gedaan te worden aan den Postmeester-Generaal, die alsdan naar omstandigheden de noodige instructien geven zal.

43. Deze regulatien zullen in werking treden drie maanden na publicatie in de *Staatscourant*.¹⁾

Generaal Postkantoor,
Pretoria, 5 Februari 1897.

No. 530.

R. 3934/95.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande instructies voor den Staatsgeoloog, goedgekeurd door den EdAchtb. Tweeden Volksraad bij art. 1493 zijner notulen, dd. 14 October 1897, door den EdAchtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1609 zijner notulen, dd. 22 October daaropvolgende.

Instructies voor den
Staatsgeoloog.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 9 November 1897.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

¹⁾ Voor het eerst gepubliceerd in *Staatscourant* van 3 November 1897.

INSTRUCTIES

VOOR DEN STAATSGEOLOOG IN DE Z.-A. REPUBLIEK.

Plaats in dienst.

ARTIKEL 1. De Staatsgeoloog staat aan het hoofd en is verantwoordelijk voor de geologische opname der Zuid-Afrikaansche Republiek en staat als zoodanig aan het hoofd van de afdeeling „Geologische Opname” van het Departement van het Mijnwezen. Hij is aan het Hoofd van het Mijnwezen ondergeschikt, zooals hieronder nader omschreven.

Plichten.

2. De Staatsgeoloog heeft het Hoofd van het Mijnwezen en de Regeering in alle zaken, het geologisch onderzoek van de Staat betreffende, van rapport en advies te dienen, volgens art. 9 van de Goudwet 1896.

Door hem of onder zijne leiding wordt de bodem der Zuid-Afrikaansche Republiek geologisch onderzocht en het resultaat dier onderzoekingen zal door hem in geschriften en kaarten moeten worden publiek gemaakt.

Eene verzameling van mineralen en gesteenten, meer in het bijzonder van de Zuid-Afrikaansche Republiek en van andere Zuid-Afrikaansche Staten, zal door hem of onder zijne leiding worden bijeengebracht en onderzocht en voor het publiek worden toegankelijk gesteld, in een museum, waarvan hij directeur is.

Hij brengt een bibliotheek bijeen van boeken, geschriften en kaarten, die betrekking hebben op de geologische gesteldheid van Zuid-Afrika.

Kantoor.

3 De Staatsgeoloog zal zijn kantoor houden in de zetelplaats van de Regeering.

Private Bezigheid.

4. Het is den Staatsgeoloog niet geoorloofd eenige private professioneele bezigheid te doen.

Briefwisseling.

5. Alle officieele briefwisseling moet door het Hoofd van het Mijnwezen, zoo deze dat verlangt, kunnen worden geïnspecteerd en alle mededeelingen aan de Regeering moeten door zijn tusschenkomst geschieden, behalve die welke binnen de volle verantwoordelijkheid van den Staatsgeoloog vallen.

Controle.

6. De Staatsgeoloog heeft het toezicht over de werkzaamheden, zoowel in het veld als in het museum, verricht door de ambtenaren die door de Regeering in zijne afdeeling van tijd tot tijd zullen worden aan-

gesteld. Ingeval van ongeregeldheden bij die werkzaamheden is de Staatsgeoloog verplicht daarvan door het Hoofd van Mijnwezen aan de Regeering kennis te geven. Hij zal tevens de macht hebben de betrokken ambtenaren te schorsen of de werkzaamheden te stuiten, onder verplichting hiervan door een uitvoerig rapport aan de Regeering door het Hoofd van het Mijnwezen mededeeling te doen. Hij is bevoegd met nauwkeurige omschrijving van redenen aan de Regeering door het Hoofd van het Mijnwezen ambtenaren, die in zijn afdeeling zijn aangesteld, voor ontslag voor te dragen.

Administratie.

7. De Staatsgeoloog bepaalt op welke wijze de administratie in zijn afdeeling zal gevoerd worden en is tegenover het Hoofd van het Mijnwezen verantwoordelijk voor den ordelijken gang dier administratie en voor de behoorlijke plichtsbetrachting zijner ondergeschikten.

Aanstelling, bevordering of verplaatsing van ambtenaren.

8. Bij voorgenomen aanstellingen, bevorderingen of verplaatsingen van ambtenaren in zijne afdeeling zal de Staatsgeoloog zijn voorstellen daaromtrent, met opgave van redenen, bij de Regeering door het Hoofd van het Mijnwezen indienen.

Verlof.

9. Het verleen van verlof aan de ambtenaren van de afdeeling „Geologische Opname”, van het Departement van het Mijnwezen geschiedt op aanbeveling van den Staatsgeoloog volgens de daaromtrent bestaande algemeene bepalingen.

Assistent op reis.

10. De Staatsgeoloog zal het recht hebben zich op zijne reizen ten behoeve der geologische opname door één zijner ambtenaren te laten vergezellen.

Begrooting.

11. De Staatsgeoloog zal ieder jaar bij het Hoofd van het Mijnwezen eene begrooting indienen van de vermoedelijke inkomsten en uitgaven van zijne afdeeling voor het volgende finanniele jaar.

Jaarrapport.

12. Jaarlijks in den loop der maand April zal de Staatsgeoloog aan het Hoofd van Mijnwezen een jaarrapport aanbieden om aan den Ed. Achtb. Volksraad voor te leggen, waarin hij een overzicht heeft te geven van den staat zijner afdeeling en van de daarin verrichte werkzaamheden.

Vrederechter.

13. De Staatsgeoloog zal ex-officio Vrederechter zijn voor de geheele Republiek.

No. 531.

R. 303495.

Instructies voor het
Hoofd v. Mijnwezen.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande instructies voor het Hoofd van Mijnwezen, goedgekeurd door den Ed. Achtb. Tweeden Volksraad, bij art. 1493 zijner besluiten, dd. 14 October 1897, door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1610 der notulen, dd. 22 October daaropvolgende.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 9 November 1897.

INSTRUCTIES

VOOR HET HOOFD VAN HET MIJNWEZEN IN DE
ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

Plaats in dienst.

ARTIKEL 1. Het Hoofd van het Mijnwezen zal zijn kantoor houden in de zetelplaats der Republiek.

Plichten.

2. Het Hoofd van het Mijnwezen is verantwoordelijk tegenover Regeering en Volksraad voor de gelijkvormige uitvoering van de thans vigeerende en de nog te maken wetten op het Mijnwezen in de Zuid-Afrikaansche Republiek en voor den goeden gang van zaken in alles, wat betrekking heeft op het Mijnwezen, uitgezonderd die wetten die betrekking hebben op technische zaken.

Hij heeft als Hoofdamtenaar zitting en stem in den Uitvoerenden Raad bij de behandeling van zaken betrekking hebbende op zijn werkkring overeenkomstig art. 107 van Wet no 2, 1896 (Grondwet).

Inspectie.

3. Ten einde zich op de hoogte te stellen van den toestand der goudvelden, van de goede werking der verschillende wettelijke bepalingen en voorschriften, zoodaande tot het onderzoeken van eenige kwestie aangaande mijnen, is het Hoofd van het Mijnwezen gemachtigd onder kennisgeving daarvan aan de H. Ed. Regeering, van tijd tot tijd zich op inspectiereis te begeven naar de verschillende goudvelden. Ook zal het Hoofd van het Mijnwezen zich op dienstreizen moeten begeven, wanneer de Regeering zulks noodig acht.

Rapport.

4. Na afloop van elke inspectiereis is het Hoofd van het Mijnwezen verplicht een rapport in te dienen

bij de Regeering aangaande zijne bevindingen, zoodat die maatregelen voor te stellen, welke kunnen leiden tot bevordering van de belangen der delverijen.

Tijdelijke Secretaris op dienstreizen.

5. Het Hoofd van het Mijnwezen is gemachtigd zich op deze dienstreizen te doen vergezellen van een Secretaris, waartoe hij een van de ten zijnen kantore werkzaam zijnde klerken aanwijst.

Contrôle.

6. Het Hoofd van het Mijnwezen heeft het toezicht over alle kantoren van de Mijncommissarissen en hunne onderhoorigen op de verschillende goudvelden, voor zooverre die betrekking hebben op het Mijnwezen.

Jaarlijksche Begrooting.

7. Het Hoofd van het Mijnwezen zal jaarlijks voor of op den tijd bij de wet bepaald, bij den Thesaurier-Generaal eene begrooting inleveren van vermoedelijke inkomsten en uitgaven van zijn departement voor het volgende dienstjaar, met eene memorie van toelichting daaromtrent.

Toegang tot kantoor.

8. Het Hoofd van het Mijnwezen heeft ten allen tijde toegang tot de kantoren van de onder het Departement van Mijnwezen staande ambtenaren en deze zullen verplicht zijn hunne boeken en andere documenten ter inzage over te leggen of toe te zenden, indien zulks door hem wordt geëischt.

Instructies.

9. Het Hoofd van het Mijnwezen heeft de macht onder nadere goedkeuring van de HEd. Regeering instructies op te stellen omtrent den wekkring van Mijncommissarissen, Claiminspecteurs, Verantwoordelijke Klerken, in het algemeen van die ambtenaren die ressorteeren onder zijn departement.

Hij bepaalt de wijze waarop de administratie in overeenstemming met de wet gevoerd zal moeten worden en beslist in geschillen tusschen die ambtenaren onderling, die daarvan appèl blijven behouden op de HEd. Regeering.

Afwezigheid.

10. Gedurende de inspectiereizen of bij gewettigde afwezigheid van het Hoofd van het Mijnwezen, zal de Asst. Hoofd van het Mijnwezen als zoodanig in zijne plaats optreden en de zaken ten zijnen kantore loopende houden en in naam van het Hoofd van het Mijnwezen de stukken tekenen.

Openzetting van Gronden.

11. Het Hoofd van het Mijnwezen onderzoekt de verschillende aanvragen tot openzetting van gronden, tot publieke delverijen en brengt daarover rapport uit.

Mijnpachten.

12. Alle aanvragen tot het uitnemen van mijnpachten, worden tot onderzoek en rapport in handen gesteld van het Hoofd van het Mijnwezen. Hij zal het recht hebben om, door de Regeering goedgekeurde mijnpachtsbrieven te teekenen en uit te reiken.

Betaalbaarheid van Metalen.

13. Het Hoofd van het Mijnwezen zal het onderzoek regelen, noodig tot het beoordeelen van de betaalbaarheid van edel metaal of edelgesteenten, bedoeld bij art. 27 van (Goudwet) Wet no. 21, 1896.

Jaarrapport.

14. Jaarlijks wordt door het Hoofd van het Mijnwezen een rapport ingediend aan de Regeering, ter behandeling van den EdAchtb. Volksraad, aangaande den toestand van het Mijnwezen in de Z. A. Republiek, bij de behandeling van dat rapport zal hij in den Volksraad tegenwoordig moeten zijn tot het toelichten daarvan.

Aanstelling, bevordering of verplaatsing van Ambtenaren.

15. Wanneer het Hoofd van het Mijnwezen het wenschelijk acht, dat ambtenaren ressorteerende onder zijn Departement moeten worden aangesteld, bevorderd of verplaatst, zal hij, met omschrijving van redenen, dit ter kennis van de HEd. Regeering brengen, die alsdan in overleg met hem, deze aanstellingen, bevorderingen of verplaatsingen zal bewerkstelligen.

Het Hoofd van het Mijnwezen heeft het recht om ambtenaren onder zijn Departement te schorsen, met onthouding van salaris, onderworpen aan de nadere goedkeuring van de HEd. Regeering.

Het verleenen van verlof aan ambtenaren, ressorteerende onder het Departement van Mijnwezen geschiedt door middel van het Hoofd van het Mijnwezen.

Vrederechter.

16. Het Hoofd van het Mijnwezen zal ex-officio Vrederechter zijn voor de geheele Republiek.

Maandelijksche rekening en verantwoording van den Auditeur-Generaal.

17. Het Hoofd van het Mijnwezen zal maandelijks van den Auditeur-Generaal ter inzage ontvangen de rekeningen en verantwoordingen der verschillende

Mijncommissarissen zoomede die der Landdrosten, wanneer gelden ontvangen zijn, voortvloeiende uit de toepassing van Wet no. 21, 1896, (Goudwet) ten einde daaruit statistische tabellen te vervaardigen, aangaande de opbrengst der goudvelden.

Plichten der ambtenaren ressorteerende onder het Departement van Mijnwezen.

18. De Mijncommissarissen, Verantwoordelijke Klerken, de Claiminspecteurs, de Assistent-Claiminspecteurs, Klerken in het algemeen alle ambtenaren ressorteerende onder het Departement van Mijnwezen, staan voor zooverre betreft de uitvoering en nakoming der wettelijke bepalingen op het Mijnwezen in de Zuid Afrik. Republiek onder de onmiddellijke bevelen van het Hoofd van het Mijnwezen, wiens bevelen zij stip-teljk zullen opvolgen.

Belangen der Delversbevolking.

19. Alle zaken rakende de belangen der delversbevolking, die ter kennis komen of wel ter kennis gebracht worden van het Hoofd van het Mijnwezen, zullen de vereischten consideratie moeten erlangen en met zijne aanbevelingen door hem gebracht worden ter kennis van de Regeering en indien vereischt door de Regeering ter kennis van den Ed. Achtb. Volksraad.

No. 532.

R. 3934/95.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande instrutties voor den Staats-Mijn-ingenieur, goedgekeurd door den Ed. Achtb. Tweeden Volksraad bij art. 1493 der notulen, dd. 14 October 1897, door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad voor kennisgeving aangenomen bij art. 1608 zijner besluiten, dd. 22 October daaropvolgende.

Instructies voor den
Staats-Mijn-ingenieur.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 11 September 1897.

INSTRUCTIES

VOOR DEN STAATS-MIJNINGERIEUR IN DE
ZUID-AFRIKAANSCH E REPUBLIEK.

Plaats in dienst.

ARTIKEL 1. De Staats-Mijnningenieur staat aan het hoofd van de technische afdeeling van het Departement van Mijnwezen, en is verantwoordelijk voor alle

technische zaken betreffende dit Departement. Hij is ondergeschikt aan het Hoofd van Mijnwezen, zooals hieronder nader bepaald.

Plichten.

2. De Staats-Mijnningenieur heeft het Hoofd van het Mijnwezen en de Regeering in alle mijnbouw, technische zaken het Mijnwezen betreffende, van advies te dienen, volgens art. 9 van de Goudwet, 1896.

In het bijzonder is zijne werkkring omschreven in de Mijnregulaties, ketelwet, wet op ontplofbare stoffen, en in zoodanige andere wetten die voorschriften omtrent zijne werkzaamheid bevatten.

Briefwisseling.

3. Alle officieele briefwisseling, behalve de inspectie door het Departement van den Inspecteur van Kantoren, is onderworpen aan de inspectie van het Hoofd van het Mijnwezen en alle mededeelingen aan het Gouvernement moeten door zijn tusshenkomst geschieden, behalve die welke binnen de volle verantwoordelijkheid van den Staats-Mijnningenieur gelegen zijn.

Kantoren en benooidigheden.

4. De Staats-Mijnningenieur zal zijn kantoor houden in de zetelplaats der Regeering, als een afdeling van het Departement van Mijnwezen en de noodige zorg dragen voor de hem verschaftte benooidigheden, instrumenten en materialen tot het degelijk uitvoeren zijner plichten.

Private Bezigheid.

5. Het is den Staats-Mijnningenieur niet geoorloofd eenige private professioneele bezigheid te doen.

Controle.

6. De Staats-Mijnningenieur heeft het toezicht over de werkzaamheden en de kantoren der Mijninspecteurs, Ketelinspecteurs en den Inspecteur voor Ontplofbare stoffen, en van den Gouvernements-Mijnopmeter, alsmede over het Staats-Laboratorium. Ingeval van ongeregeldeheden op die kantoren of van die werkzaamheden, is de Staats-Mijnningenieur verplicht wanneer het technische zaken betreft onmiddelijk de HEd. Regeering door het Hoofd van Mijnwezen daarvan in kennis te stellen met uitvoerig rapport en voorstellen. Hij zal tevens de macht hebben de betrokken ambtenaren te schorsen of hunne werkzaamheden te stuiten, onder verplichting hiervan onder uitvoerig rapport aan de Regeering door het Hoofd van Mijnwezen mededeeling te doen. Het Hoofd van Mijnwezen is verplicht om zoodanig rapport na ontvanging zonder eenig verwijl met zijn opmerkingen en aanbevelingen door te zenden aan de HEd. Regeering.

Ingeval van ongeregeldheden op die kantoren of van die werkzaamheden is de Staats-Mijnningenieur verplicht wanneer het administratieve zaken betreft onmiddellijk het Hoofd van het Mijnwezen daarvan in kennis te stellen met uitvoerig rapport en voorstellen, waarna het Hoofd van het Mijnwezen de betrokken ambtenaren kan schorsen of de werkzaamheden kan stuiten. Het Hoofd van het Mijnwezen is evenwel verplicht zijne handelwijze onmiddellijk ter kennis van de Regeering te brengen ter hare bekrachtiging of anderszins.

Administratie.

7. De Staats-Mijnningenieur bepaalt op welke wijze de administratie in zijn afdeling gevoerd zal worden en is tegenover het Hoofd van het Mijnwezen verantwoordelijk voor den ordelijken gang dier administratie en voor de behoorlijke plichtsbetrachting zijner ondergeschikten.

Aanstelling, Bevordering of Verplaatsing van Ambtenaren.

8. Volgens het bepaalde bij art. 3, zal de Staats-Mijnningenieur bij voorgenomen aanstellingen, bevorderingen of verplaatsingen van ambtenaren in zijne afdeling onder opgaaf van redenen, zijne voorstellen daaromtrent bij de HEd. Regeering indienen.

Verlof.

9. Het verleen van verlof aan de ambtenaren, werkzaam onder de technische afdeling van het Departement van Mijnwezen, geschiedt volgens de daaromtrent bestaande algemeene bepalingen.

Inspectiereizen.

10. De Staats-Mijnningenieur heeft zich door inspectiereizen op de hoogte te houden van hetgeen voor den vooruitgang der mijnindustrie van belang kan zijn, van de bewerking der mijnen en de voor de behandeling der ertsen toegepaste methoden en mechanische inrichtingen, en verder om toe te zien dat de wettelijke voorschriften betreffende het bewerken der mijnen, op het gebruik van stoomketels en van de wetten op ontplofbare stoffen, behoorlijk worden nagekomen. Hij zal verplicht zijn na afloop van elke inspectiereis rapport in te dienen aan de HEd. Regeering door het Hoofd van het Mijnwezen van zijne bevindingen, zoomede die maatregelen voor te stellen welke kunnen leiden tot de bevordering van de belangen der delverijen.

Ingeval de Staats-Mijnningenieur meer dan drie dagen van zijn kantoor denkt afwezig te blijven, moet hij daarvan vooraf aan het Hoofd van het Mijnwezen kennis geven.

Tijdelijke Secretaris van dienstreizen.

11. De Staats-Mijnningenieur heeft het recht op zijne dienstreizen een der klerken van zijne afdeeling of wel na overleg met den Mijncommissaris, den Claiminspecteur van de betreffende delverij, als een tijdelijk secretaris met zich mede te nemen.

Vertegenwoordiging bij afwezigheid.

12. De Staats-Mijnningenieur zal bij afwezigheid van zijn kantoor vertegenwoordigd worden door den Mijninspecteur van het Pretoria Inspectieveld of bij afwezigheid van dezen door het Hoofd van het Mijnwezen een voorstel aan de H.Ed. Regeering doen, welken ambtenaar hij gedurende die afwezigheid in zijn plaats wenschte te hebben, die brieven en stukken namens hem kan teekenen.

Waterrechten.

13. De Staats-Mijnningenieur zal alle aanvragen voor waterrechten behandelen, voor zoover het technische gedeelte daarvan betreft.

Jaarlijksche Begrooting.

14. De Staats-Mijnningenieur zal ieder jaar bij het Hoofd van het Mijnwezen eene begrooting indienen van de vermoedelijke inkomsten en uitgaven van zijne Afdeeling voor het volgende financieele jaar.

Jaarrapport.

15. Indien mogelijk in de loop van April zal de Staats-Mijnningenieur aan het Hoofd van het Mijnwezen, ter doorzending aan de Regeering, om aan den Ed. Achtb. Volksraad voor te leggen, een jaarrapport indienen waarin hij een overzicht te geven heeft van de verrichte werkzaamheden in zijne Afdeeling, en over den toestand der mijnindustrie in het algemeen, met bijbehorende statistische informatie daaromtrent.

Tijdens de behandeling van het rapport door den E. A. Volksraad zal de Staats-Mijnningenieur, desverlangd, daarbij tegenwoordig zijn om uitleg en nadere inlichtingen te verstrekken.

Inlichtingen.

16. De Staats-Mijnningenieur zal het recht hebben van de Landdrosten, de Mijncommissarissen, hunne assistenten, Verantwoordelijke Klerken, Claim-Inspecteurs en Assistent Claim-Inspecteurs zulke inlichtingen te vragen als hij noodig mocht achten en hij heeft het recht na te zien en kopiën te vragen van alle documenten zooals benoodigd is voor het gebruik in zijne betrekking.

Vrederechter.

17. De Staats-Mijnningenieur zal ex-officio Vrederchter zijn voor de geheele Republiek.

No. 537.

R. 9923/97.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd onderstaande gewijzigde regulaties zooals vastgesteld door den Ed.Achth. Eersten Volksraad bij artt. 1191, 1193, 1194, 1195, 1196, 1199 en 1201 dd. 15 September 1897 en bij artt. 1206, 1207, 1209, 1211, 1649, en 1665, dd. 16 September 1897 en 3 en 5 November 1897, in zake het fonds voor burgers, die door de runderpest geruineerd zijn.

Regulaties in zake het fonds voor burgers die door de runderpest geruineerd zijn.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 16 November 1897.

REGULATIES

voor het beheer van het Fonds ter tegemoetkoming van arme burgers, die door de runderpest geruineerd zijn, overeenkomstig Eerste Volkstaatsbesluiten, art. 890, van 20 Augustus 1897; art. 1649 van 3 November 1897, en art. 1665 van 5 November 1897.

ARTIKEL 1. Er wordt, naar vereischte, van tijd tot tijd, door den Thesaurier-Generaal, eene som gelds van de publieke inkomsten weggetrokken tot een bedrag van £150,000, en deze zal op eene afzonderlijke rekening in de Nationale Bank worden geplaatst op naam van het Amortisatiefonds.

2. Het beheer en de administratie van dit fonds zal worden geplaatst onder de Commissie van en de ambtenaren belast met het Amortisatiefonds.

3. Gelden zullen uit dit fonds worden getrokken door middel van cheques, geteekend door den Secretaris en twee der leden van de Commissie.

4. Dit bedrag zal worden uitgegeven aan personen, die door de runderpest geruineerd zijn.

5. Geen persoon kan een hooger bedrag krijgen dan £150, waarvoor voldoende securiteit, volgens getaxeerde waarde, in vast eigendom (op eerste verband) moet gesteld worden, of waar de persoon geen vast eigendom bezit, een of meer personen, eigenaren van vast eigendom, als borgen moeten goedstaan, welke borg of borgen moeten worden goedgekeurd door den Landdrost en den Veldkornet van het distrikt waarin hij woonachtig is;

als securiteit kan worden gesteld volgens getaxeerde waarde, het eigendomsrecht op een deel van een nog onverdeelde plaats; als borgen kunnen goedstaan een of meer personen die eigenaars zijn van vast eigendom waarop verband is uitgenomen, indien het vaste eigendom niet meer dan voor $\frac{1}{3}$ (één derde) der getaxeerde waarde is belast, en ook indien hetzelfde

verder is verbonden, zoolang de verbanden tezamen niet te bovengaan $\frac{2}{3}$, (twee derde) van de getaxeerde waarde van het vast eigendom; als securiteit kan, volgens getaxeerde waarde, worden gesteld, occupatie gronden, als de verbeteringen en handenaarbeid daarop aangebracht en verricht, voldoende borgstelling zijn volgens Wet.

6. De jaarlijksche rente te worden betaald zal zijn 3 percent.

7. Het tijdperk voor de terugbetaling wordt gesteld op 5 jaren en indien binnen die 5 jaren niet is afbetaald, met recht van verlenging met nog 5 jaren, onder voorwaarden van afbetaling in pajementen ad 20 $\frac{0}{10}$ per jaar met de daarop verschuldigde renten, zoodat het geheele bedrag van het kapitaal op het einde van die 5 jaren zal afbetaald zijn.

De schuldenaar zal het recht hebben om ter eenigen tijd binnen gezegde termijnen, het kapitaal of een gedeelte daarvan af te betalen.

8. De geldleener wordt vrijgesteld van de betaling van zegelrechten en kantoopenningen op de verbandakte of schuldbewijs.

9. De verbandakten en schuldbewijzen zullen worden gepasseerd ten name van den Thesaurier-Generaal, namens de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek.

10. De hoofdsom, zoowel als de rente, zal betaalbaar zijn ten kantore van den Thesaurier-Generaal te Pretoria, of aan de Landdrosten der verschillende distrikten.

11. Alle personen die volgens deze regulaties applicatie voor geld wenschen te maken, moeten zulks doen door hunnen plaatselijken Veldkornet en Landdrost, die daaraan hunne aanbeveling of afkeuring hechten en moeten zij certificeeren applicant door de runderpest geruineerd is.

No. 553.

R.A. 883/94.

Uitleverings-trac-
taat van misdadigers
tusschen de
Zuid-Afr. Republiek
en de kolonie Natal.

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd het navolgende Tractaat van Uitlevering van Misdadigers, gesloten tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en de Kolonie Natal, in termen van art. 1 van Wet no. 9, 1887, door den Uitvoerenden Raad goedgekeurd bij zijn besluit no. 950, dd. 19 Nov. 1897.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 19 November 1897.

TRACTAAT

VOOR DE WEDERKEERIGE UITLEVERING VAN
VOORTVLUCHTIGE MISDADIGERS VAN UIT NATAL EN VAN
UIT DE ZUID-AFRIKAANSCH REPUBLIEK.

Nademaal bij Wet No. 9, 1887 van de Zuid-Afrikaansche Republiek en bij besluit van den Raad der gezegde Zuid-Afrikaansche Republiek, gedateerd den 18den Juli 1889, de Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek is gemachtigd met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, om tractaten te sluiten voor de uitlevering van voortvluchtige misdadigers in overeenstemming met de bepalingen van de gezegde wet, en

Nademaal bij Wet No. 6 van 1892 der Kolonie Natal, de Gouverneur van Natal in Raad vergaderd gemachtigd is om eene overeenkomst aan te gaan met de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek met betrekking tot de uitlevering aan de gezegde Republiek van voortvluchtige misdadigers, die zich in de Kolonie Natal bevinden of verdacht worden zich daar te bevinden, onder de bepalingen van de gezegde Wet.

Zoo is het dat Zijn HoogEdele Stephanus Johannes Paulus Kruger, Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek, met advies en consent van haar Uitvoerenden Raad, vertegenwoordigende de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek, en Zijn Excellentie Sir Michael Henry Gallwey, K.C.M.G., Q.C., Waarnemend Gouverneur van de Kolonie Natal, met advies van haar Uitvoerenden Raad, vertegenwoordigende de Koloniale Regeering van Natal, de navolgende overeenkomst hebben aangegaan:

Art. 1. De Regeeringen van de Zuid-Afrikaansche Republiek en van Natal verbinden zich, om onder de omstandigheden en de voorwaarden in deze overeenkomst vermeld, wederzijds aan elkander uit te leveren alle zoodanige personen die, beschuldigd zijnde van — of veroordeeld wegens eene der misdaden of overtredingen in artikel II vermeld, en gepleegd binnen het gebied van den eenen of den anderen Staat, zullen gevonden worden binnen het gebied van den anderen Staat.

2. Uitlevering zal wederkeerig worden toegestaan voor de navolgende *misdrijven*:

- Ontvoering;
- Afdrijving;
- Opzettelijke brandstichting;
- Onzedelijke aanranding van de persoon van een meisje onder den leeftijd van 12 jaar;
- Aanranding met het oogmerk om ernstig lichamelijk letsel toe te brengen;

Bigamie;
 Kinderroof;
 Schuldige manslag;
 Het aanmunten of het in omloop brengen van
 valsche of veranderde munten;
 Falsiteit, vervalsching of in omloop brengen van
 een vervalscht document;
 Bedrog;
 Overtredingen van eenige wet betrekking heb-
 bende op den handel in buskruit en vuurwapenen;
 Huisbraak (met inbegrip van inbraak in eenig
 kantoor, winkel of hut) met het oogmerk om eenigerlei
 misdrijf te begaan;
 Bloedschande;
 Bedriegelijke Insolventie. Overtredingen door in-
 solvente personen tegen de wetten op insolventie.
 Kwaadwillige schade aan eigendom;
 Moord, daaronder begrepen: sluipmoord, ouder-
 moord, kindermoord en vergiftiging; poging tot moord;
 samenspanning tot moord;
 Meineed of aanzetting tot meineed;
 Publiek geweld;
 Verkrachting of poging tot verkrachting;
 Eenigerlei daad gepleegd met het oogmerk om
 letsel toe te brengen aan personen of eigendommen
 op eenigerlei spoorweg;
 Roof;
 Diefstal, daaronder begrepen diefstal door middel
 van valsche voorwendsels en diefstal door middel van
 verduistering;
 Eenig persoon beschuldigd van- of veroordeeld
 wegens het aanraden, bevelen, ondersteunen of bijstand
 verleenen tot het begaan van eene der bovenvermelde
 misdrijven, of die voor of na het plegen van eenig
 zoodanig misdrijf daaraan medeplichtig is, zal, voor
 de doeleinden van deze overeenkomst, geacht worden
 van het plegen van zoodanig misdrijf beschuldigd of
 deswege veroordeeld te zijn.
 Onder de uitdrukking „voortvluchtige misdadiger”
 wordt verstaan eenig persoon beschuldigd van-
 of veroordeeld wegens eene der bovenvermelde mis-
 drijven.
 Het is niet noodzakelijk, dat het misdrijf waar-
 voor de uitlevering wordt aangevraagd in de aan-
 vrage omschreven worde met dezelfde woorden als
 gebezigd zijn in deze overeenkomst, mits het mis-
 drijf inderdaad een der in artikel II genoemde mis-
 drijven is.

3. Beide Regeeringen mogen wederkeerig, vol-
 gens hare algeheele discretie, weigeren om hare eigene
 onderdanen aan de andere Regeering uit te leveren.

4. De uitlevering zal niet kunnen plaats vinden,
 indien de persoon, opgevraagd door de Zuid-Afrikaan-

sche Republiek of door de Regeering van Natal, reeds terecht heeft gestaan en ontslagen of gestraft, of wel nog terecht staat in het gebied van Natal of van de Zuid-Afrikaansche Republiek respectievelijk voor het misdrijf waarvoor zijne uitlevering gevraagd wordt.

5. De uitlevering zal niet kunnen plaats vinden indien, na het plegen van het misdrijf en vóór de ontvangst van een verzoek tot uitlevering ontslag van rechtsvervolgving of kwijtschelding van straf is verkregen wegens verjaring, overeenkomstig de wetten van den Staat aan wien het verzoek gericht is.

6. Een voortvluchtig misdadiger zal niet worden uitgeleverd, indien de overtreding tengevolge waarvan zijne uitlevering wordt gevraagd, een politiek karakter draagt, of indien hij ter voldoening van den Landdrost of Magistraat of van het Hof, voor hetwelk hij moge gebracht worden, kan aantoonen dat het verzoek tot uitlevering werkelijk gedaan is met het doel om hem voor eene overtreding van politieke aard terecht te stellen of te straffen.

7. Een uitgeleverd persoon kan in geen geval in gevangenschap gehouden worden of terecht worden gesteld in den Staat, aan wien de uitlevering is geschied, voor eenige andere misdaad of voor eenige andere zaak dan die waarvoor de uitlevering heeft plaats gehad, alvorens hij weder is overgegeven aan, — of hem een gelegenheid is gegeven om terug te keeren naar den Staat door wien hij is uitgeleverd.

Deze bepaling is niet van toepassing op misdrijven gepleegd na de uitlevering.

8. Indien een persoon wiens uitlevering is aangevraagd, vervolgd wordt of straf ondergaat in den Staat tot wien deze aanvraag is gericht, voor eenigerlei ander misdrijf dan dat waarvoor zijn uitlevering wordt verlangd, zal de uitlevering niet worden toegestaan, dan nadat hij ontslagen is geworden hetzij wegens vrijspraak, hetzij na het ondergaan van de hem opgelegde straf of anderszins.

9. Een aanvraag om uitlevering van een voortvluchtig misdadiger zal namens de Regeering van de Zuid-Afrikaansche Republiek door den Staatssecretaris der Republiek aan den Kolonialen Secretaris van Natal en namens de Koloniale Regeering gedaan worden door den Kolonialen Secretaris van Natal aan den Staatssecretaris van de Zuid-Afrikaansche Republiek.

De aanvraag moet vergezeld gaan van een lastbrief tot apprehensie (of een behoorlijk gewaarmerkt afschrift ervan) uitgereikt door een Rechter, een Landdrost of een Magistraat, al naarmate het geval zijn mag, of door een Vrederechter, of een ander ambtenaar onder de wet bevoegd tot het uitreiken van lastbrieven tot apprehensie van misdadigers, be-

nevens van zoodanige getuigenis als, overeenkomstig de wetten van den Staat, tot wien de aanvraag gericht is, de aanhouding zoude rechtvaardigen, indien de misdaad aldaar ware gepleegd.

Indien de aanvraag betrekking heeft op een reeds veroordeeld persoon, moet dezelve vergezeld gaan van het vonnis van veroordeeling, uitgesproken tegen den veroordeelden persoon door het bevoegde Hof van den Staat, door wien de aanvraag gedaan wordt.

10. Bij ontvangst van eene aanvraag tot uitlevering, zal de Staatssecretaris der Zuid-Afrikaansche Republiek, of de Koloniale Secretaris van Natal, al naarmate het geval moge zijn, eene door hem geteekende order kunnen uitreiken aan eenig Landdrost, Magistraat of Vrederechter, hem met zoodanige aanvraag in kennis stellende en hem gelastende een lastbrief tot apprehensie van den voortvluchtigen misdadiger uit te reiken. Indien de Staatssecretaris of de Koloniale Secretaris van meening is, dat het misdrijf van politieken aard is, kan hij weigeren eene zoodanige order af te geven en kan tevens te eeniger tijd last geven om den voortvluchtigen misdadiger, hetzij beschuldigd van — of veroordeeld wegens — zoodanig misdrijf op vrije voeten te stellen.

11. Een lastbrief tot apprehensie van een voortvluchtig misdadiger, hetzij beschuldigd van — of veroordeeld wegens een misdaad, kan worden uitgegeven: —

a) door een Landdrost, Magistraat of Vrederechter bij ontvangst of na publicatie in de *Staatscourant* van gezegde order van den Staatssecretaris of den Kolonialen Secretaris, en na overlegging van zoodanige getuigenis als volgens zijne meening de uitreiking van een lastbrief zou rechtvaardigen, indien de misdaad gepleegd was, of de misdadiger veroordeeld was binnen het gebied van den Staat aan wien de aanvraag is gericht; en

b) door een Landdrost, Magistraat of Vrederechter op zoodanige informatie of zoodanige aanklachte of zoodanige getuigenis of na zoodanige handelingen als, volgens de meening van den persoon die de lastbrief uitreikt, de uitreiking van een lastbrief zoude rechtvaardigen indien een misdaad gepleegd was of de misdadiger veroordeeld was binnen het gebied van den Staat aan wien de aanvraag gericht is, en een lastbrief kan op die wijze worden uitgereikt en een voortvluchtig misdadiger daarop worden gearresteerd in afwachting van en vóór de ontvangst van een aanvraag tot zijne uitlevering, met dien verstande evenwel, dat ingeval een zoodanige lastbrief zal zijn uitgereikt, de Landdrost of Magistraat order zal geven tot de invrijheid stelling van den voortvluchtigen misdadiger tenzij binnen den tijd die hem met het

oog op de omstandigheden der zaak, redelijk zal toeschijnen, doch die in geen geval twee maanden zal te boven gaan, de gezegde Landdrost of Magistraat een order ontvangt van den Staatssecretaris of Kolonialen Secretaris, al naarmate het geval moge zijn, de kennisgeving bevattende, dat een aanvraag is gedaan voor de uitlevering van zoodanig misdadiger.

Eenig persoon die in termen van de laatstvoorafgaande bepaling een lastbrief uitreikt, zal dadelijk aan den Staatssecretaris van de Zuid-Afrikaansche Republiek of aan den Kolonialen Secretaris van Natal, al naarmate het geval moge zijn, een rapport inzenden op zoodanige uitreiking betrekking hebbende, te zamen met de getuigenis, informatie of aanklachte, of wel gecertificeerde kopieën daarvan, en de Staatssecretaris of de Koloniale Secretaris, al naar mate het geval moge zijn, kan, indien hij zulks dienstig oordeelt, de lastbrief doen cancelleeren en de persoon die op die lastbrief is aangehouden, op vrije voeten doen stellen.

Een lastbrief tot apprehensie zal beteekend worden aan den gearresteerden persoon binnen acht en veertig uren van af het tijdstip van zijn aanhouding.

Eenig voorwerp dat in bezit gevonden wordt van een voortvluchtig misdadiger, kan in beslag worden genomen en zal in bezit genomen worden door den Landdrost of Magistraat en zal op verzoek van den Staat die de uitlevering aanvraagt, ten tijde van die uitlevering worden afgegeven.

12. Wanneer een voortvluchtig misdadiger voor den Landdrost of Magistraat gebracht wordt, zal zoodanig Landdrost of Magistraat de zaak op dezelfde wijze hooren en zooveel mogelijk dezelfde jurisdictie en macht hebben alsof de gevangene voor hem werd gebracht tot het houden van een voorloopig onderzoek ingesteld op aanklachten wegens een strafbaar misdrijf gepleegd in de Zuid-Afrikaansche Republiek of in de Kolonie Natal, als naarmate het geval moge zijn.

De Landdrost of Magistraat zal eenigerlei getuigenis aannemen dat mocht gegeven worden om aan te toonen dat de misdaad waarvan de gevangene is beschuldigd of ter zake waarvan deze beweerd wordt veroordeeld te zijn een misdrijf van politieken aard is of niet is eene der misdaden omschreven in artikel II.

Indien de lastbrief van den Staat of van de Kolonie, die de aanvraag doet, behoorlijk gewaarmerkt is en indien zoodanige getuigenis wordt overgelegd, als volgens de Wet van den Staat of van de Kolonie, al naarmate het geval moge zijn, de terechtstelling van den gevangene rechtvaardigt, indien de misdaad waarvan hij beschuldigd wordt in de Zuid-Afrikaansche Republiek of in Natal ware gepleegd

en indien, ingeval een voortvluchtig misdadiger beweerd wordt wegens de misdaad veroordeeld te zijn, zoodanige getuigenis wordt overgelegd als volgens de Wet van de Zuid-Afrikaansche Republiek of van de Kolonie Natal, al naarmate het geval moge zijn, bewijzen zou, dat de gevangene wegens zoodanige misdaad was veroordeeld, zal de Landdrost of Magistraat hem naar de gevangenis doen voeren.

13. Indien geen voldoende getuigenis voor de uitlevering verschaft wordt binnen twee maanden van af den datum der aanhouding van den voortvluchtigen misdadiger, of binnen zoodanigen verderen tijd als het Hooggerechtshof of Hoogste Hof van den Staat aan wien de aanvraag wordt gericht, zal bepalen, zal hij op vrije voeten gesteld worden.

14. Aan den voortvluchtigen misdadiger zal het advies en den bijstand van zijn wettigen raadsman of advokaat worden toegestaan op alle redelijke tijden gedurende zijne aanhouding, zoodanig gedurende elk verhoor voor Landdrost of een Magistraat.

15. Een voortvluchtig misdadiger zal niet,—tenzij op eene door hem zelve of ten zijnen behoeve ingediende applicatie—worden uitgeleverd dan na verloop van vijftien dagen te rekenen van af den datum waarop hij in afwachting van zijn uitlevering gevangen werd gezet.

16. Na verloop van vijftien dagen, nadat de voortvluchtige misdadiger in de gevangenis werd geplaatst om zijne uitlevering af te wachten, of te eeniger tijd na zoodanige gevangenzetting, kan de Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek of de Gouverneur van Natal, al naarmate het geval moge zijn, op eene door den gevangene of eene ten zijnen behoeve ingediende applicatie, gelasten dat de uitlevering ten uitvoer worde gebracht.

17. Lastbrieven en deposities of beëdigde verklaringen of bevestigingen en afschriften daarvan, en certificaten van- of rechterlijke documenten de feiten van eene veroordeeling bevattende, zullen geacht worden behoorlijk gewaarmerkt te zijn, indien gewaarmerkt op de wijze als bij de dan van kracht zijnde wetten bepaald wordt, of indien zij als volgt zijn gewaarmerkt:

a) Indien de lastbrief blijkt onderteekend te zijn door een behoorlijk bij wet tot het uitreiken van lastbrieven geautoriseerd Rechter, Landdrost, Magistraat of ander ambtenaar van den Staat waar dezelve werd uitgegeven.

b) Indien de deposities of beëdigde verklaringen of bevestiging, of de afschriften daarvan blijken gecertificeerd te zijn door een Rechter, Landdrost, Magistraat of ambtenaar van den Staat waar dezelve afgenomen werden, als zijnde de origineele deposities

en verklaringen of ware afschriften daarvan, al naar mate het geval moge zijn.

c) Indien het certificaat van- of het rechterlijk document het feit der veroordeeling uiteenzetten, blijkt gecertificeerd te zijn door een Rechter, Landdrost, Magistraat of ambtenaar van den Staat, waar de veroordeeling plaats vond, en in alle gevallen, indien de lastbrieven, deposities, verklaringen, afschriften van certificaten en gerechtelijke documenten al naar mate het geval moge zijn, gewaarmerkt zijn onder eede door een getuige of door het officieele zegel van den ambtenaar van de Regeering van den Staat, van wien het verzoek om uitlevering uitgaat; en alle Gerechtshoven, Landdrosten en Magistraten zullen gerechtelijk kennis nemen van zoodanig officieel zegel, en zullen op die wijze gewaarmerkte documenten zonder verder bewijs als getuigenis aannemen.

18. Deze overeenkomst zal mede van toepassing zijn op misdaden en overtredingen gepleegd vóór de onderteekening van deze overeenkomst.

19. Deze overeenkomst zal in de Zuid-Afrikaansche Republiek en in de Kolonie Natal van kracht worden van af den datum der publicatie in de *Staatscourant* van de Zuid-Afrikaansche Republiek en in de *Natal Government Gazette* respectievelijk.

20. Deze overeenkomst kan door elk der partijen opgezegd worden door ten minste één jaar van te voren gedane kennisgeving aan de andere partij van het voornemen om dezelve te doen beëindigen; en na het verstrijken van het tijdperk van zoodanige kennisgeving zal deze overeenkomst ophouden te bestaan en beëindigd zijn.

Goedgekeurd en gepasseerd bij besluit van Zijn-HoogEdele den Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Uitvoeren den Raad op den negentienden dag van November 1897.

Goedgekeurd en gepasseerd bij besluit van Zijn-Excellentie den Gouverneur van Natal in raad vergaderd op den achttienden dag van November 1897.

Aldus gedaan onder mijne hand en het grootzegel van de Zuid-Afrikaansche Republiek te Pretoria, op den negentienden dag van November 1897.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident van de
Zuid-Afrikaansche Republiek.

Aldus gedaan onder mijne hand en het zegel van de Kolonie Natal te Pieter Maritzburg, op den een en twintigsten dag van November 1897.

M. W. GALLWEY,
Waarnemend Gouverneur van
de Kolonie Natal.

No. 393/94.

Publicatie van acte van overeenkomst gemaakt en aangegaan op heden den 24sten dag der maand Juli van het jaar onzes Heeren achttien honderd vier en negentig, tusschen het Hoofd van het Mijnwezen der Zuid-Afrikaansche Republiek, namens de Regeering der genoemde Republiek, volgens minute R. 12644/92 aan de eene zijde en de City en Suburban Gold Mining Compagnie, beperkt, aan de andere zijde. Zie *Staatscourant* 1 December 1897, bladzijde 1570.

No. 572.

Ter algemeene informatie worden hiermede gepubliceerd, de navolgende Tractaten, te weten:

1. Aanhangsel tot het Tractaat van Vriendschap en Handel, te Potchefstroom aangegaan in 1889, gesloten op den 17den Maart 1897 te Bloemfontein, tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje-Vrijstaat, en op den 12den Juli 1897 bekrachtigd door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad.

2. Politiek Verbond gesloten op den 17den Maart 1897 te Bloemfontein, tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje-Vrijstaat, en op den 12den Juli 1897 door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bekrachtigd.

3. Spoorweg-Conventionie, gesloten op den 25sten en 29sten September 1896, tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje-Vrijstaat, op den 1sten October 1897 door den Ed. Achtb. Eersten Volksraad bekrachtigd.

De ratificatien van deze 3 Tractaten werden uitgewisseld te Bloemfontein, op den 26sten November 1897.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 2 December 1897.

AANHANGSEL

tot het Tractaat van Vriendschap en Handel te Potchefstroom in Maart 1889 gesloten, tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat, en het daaraan gehecht Protocol.

1. Artikel 2 van het Tractaat van Vriendschap en Handel wordt vervangen door het volgende:

De burgers van de Zuid-Afrikaansche Republiek, zullen in den Oranje Vrijstaat dezelfde rechten en

voorrechten genieten als—en aan geene grootere belasting of zwaardere verplichtingen onderworpen zijn dan de burgers van den Oranje Vrijstaat, en de burgers van den Oranje Vrijstaat zullen in de Zuid-Afrikaansche Republiek dezelfde rechten en voorrechten genieten als—en aan geen grootere belastingen of zwaardere verplichtingen onderworpen zijn dan de burgers van de Zuid-Afrikaansche Republiek.

De bovengemelde rechten en voorrechten zullen niet beschouwd worden in te sluiten het genot van politieke rechten.

2. Achter art. 3, van het Tractaat van Vriendschap en Handel, wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

Het is tusschen beide contracteerende partijen overeengekomen, dat geene hoogere of grootere belasting zal worden gelegd op het verbruik, de vervaardiging, verwerking of fabricatie of op eenig product van de vervaardiging, de verwerking of de fabricatie van de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van de andere, dan welke op het verbruik, de vervaardiging, verwerking of fabricatie of op eenig product van de vervaardiging, de verwerking of de fabricatie van de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van hare eigene burgers gevorderd wordt, met inachtneming echter van het bepaalde in art. 3 van de Potchefstroomsche Conventie, dat de grondstoffen of hoefdbestanddeelen van de voortbrengselen van de nijverheid tevens zijn voortbrengselen van het andere land.

Van de bepaling, dat geene hoogere of grootere belasting zal worden gelegd op het verbruik, de vervaardiging, de verwerking of de fabricatie of op eenig product van de vervaardiging, de verwerking of de fabricatie van de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van de andere, zijn sterke en geestelijke dranken uitgesloten.

3. Art. 2 van het Protocol tot het Tractaat van Vriendschap en Handel wordt veranderd in:—

Het is verder uitdrukkelijk van art. 2 van het tractaat onderworpen is aan de locale bepalingen betreffende jurisdictie en rechtspleging.

4. Elk geschil of kwestie die mocht ontstaan tusschen de contracteerende partijen omtrent de bedoeling, den uitleg, de beteekenis of toepassing van eenig artikel of bepaling van het Tractaat van Vriendschap en Handel in Maart 1889 gesloten, als mede van het daarbij gevoegd Protocol en van eenig artikel of bepaling van deze overeenkomst zal worden onderworpen aan arbitrage, waarbij elke partij zal kiezen een arbiter, die in geval van geschil een derden arbiter zullen aanstellen en de beslissing van de meerderheid van hen zal finaal en bindend zijn.

5. Dit aanhangsel zal van wederzijde onderworpen worden aan de goedkeuring en ratificatie van de respectieve Volksraden in hunne aanstaande gewone zittingen. Die ratificaties zullen zoodra mogelijk worden uitgewisseld.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche Staatspresidenten onder voorbehoud der bovengemelde ratificaties dit Aanhangsel hebben onderteekend.

Aldus gedaan te Bloemfontein, den 17den Maart 1897.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident
van de Z.-A. Republiek.

M. T. STEJN,
Staatspresident
van den Oranje Vrijstaat.

POLITIEK VERBOND

MET DEN ORANJE VRIJSTAAT.

De Zuid-Afrikaansche Republiek en de Oranje Vrijstaat, overtuigd van de vele banden van bloed en van vriendschap, die het volk van de Zuid-Afrikaansche Republiek verbinden met het volk van den Oranje Vrijstaat;

Begeerig om de belangen van beide landen gemeenschappelijk te maken en beide Staten door een plechtig verbond nader aan elkander te verbinden;

Wenschende om met het oog daarop eene Federale Unie tusschen beide Staten tot stand te brengen:

Wetende evenwel dat zulk eene Federale Unie niet dan na eenige jaren in werking zal kunnen treden;

Vervuld met den wensch om reeds dadelijk uitdrukking te geven aan hetzelfde gevoel en hetzelfde verlangen, dat wenschen doet naar eene Federale Unie;

Zijn, in afwachting van het tot stand komen zulker Unie, nu reeds overeengekomen als volgt:

1. Er zal eeuwigdurende vrede en vriendschap bestaan tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat.

2. De Zuid-Afrikaansche Republiek en de Oranje Vrijstaat verbinden zich wederzijds elkander met alle beschikbare krachten en middelen te ondersteunen, wanneer de onafhankelijkheid van een der twee Staten bedreigd of aangetast worden mocht, tenzij de Staat die, de ondersteuning zou moeten verleen de onrechtvaardigheid van de zaak van den anderen Staat aantoot.

3. Het is tusschen de Regeeringen van beide Staten verstaan, dat het wenschelijk is, dat zij elkander zoo spoedig mogelijk wederkeerig op de hoogte zullen houden van zaken, die den vrede en de onafhankelijkheid van een of van beide Staten kunnen benadeelen.

Aldus gedaan en geteekend te Bloemfontein, op dezen 17den dag van Maart 1897.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident
der Z.-A. Republiek..

M. T. STEIJN,
Staatspresident
van den Oranje Vrijstaat..

PROTOCOL.

Bij gelegenheid van de onderteekening van het bovenstaand Politiek Verbond tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat, is van beide zijden nader overeengekomen:

1. De rechten, voorrechten en plichten van en de proviandeering en levering van ammunitie, enz., voor de officieren en burgers van den Staat, die de hulp verleent, zullen worden geregeld door beide Regeeringen in overleg met elkander onder nadere bekrachtiging van den Ed.Achth. Eersten Volksraad van de Zuid-Afrikaansche Republiek en den HoogEd. Volksraad van den Oranje Vrijstaat.

2. De Commissiën der beide Staten doordrongen van den wensch om de nauwere vereeniging tusschen de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat op alle mogelijke wijzen te bevorderen en in aanmerking nemende, dat de burgers van beide Staten volgens Politiek Verbond reeds verbonden zijn om elkander in tijd van gevaar ter zijde te staan, en het derhalve wenschelijk achtende om hunne burgers wederzijds op een meer gemakkelijke wijze burgerschapsrechten toe te kennen, ondernemen aan hare Regeeringen voor te stellen, den Volksvertegenwoordigingen aan te bevelen om de burgers der beide Staten, die thans vol stemrecht in hunnen Staat bezitten, alsook alle wettige afstammelingen in hunnen Staat geboren uit zoodanige volle stemgerechtigde burgers, volle burgerschapsrechten in den anderen Staat toe te kennen, bij overlegging van een certificaat van bevoegde autoriteiten van den Staat, dien zij verlaten, ten effecte dat zij getrouwe en volle stemgerechtigde burgers van dien Staat zijn, na aflegging van den eed van getrouwheid en onderworpen aan zoodanige formaliteiten en bepalingen als de respectieve Volksvertegenwoordigingen nader zullen bepalen. Onder wettige afstammelingen worden ook verstaan de

wettige afstammelingen van burgers van een der beide Staten, die thans overleden zijn, maar op het oogenblik van hun dood vol stemgerechtigde burgers van dien Staat waren.

3. De beide Commissiën ondernemen de respectieve Regeeringen aan te bevelen een Concept-Volksraadsbesluit omtrent de daarstelling van een Raad van Afgevaardigden in de Zuid-Afrikaansche Republiek aan den Ed. Achtb. Eersten Volksraad en in den Oranje Vrijstaat aan den HEd. Volksraad, zooals gezamenlijk overeengekomen is, ter bekrachtiging voor te leggen.

S. J. P. KRUGER,
Staat-president
van de Z.-A. Republiek.

M. T. STEIJN,
Staatspresident
van den Oranje Vrijstaat.

Bloemfontein, den 17den Maart 1897.

SPOORWEG-CONVENTIE

TUSSCHEN DE ZUID-AFR. REPUBLIEK EN DEN ORANJE
VRIJSTAAT.

NADEMAAL:

a. Bij besluit van den Volksraad van den Oranje Vrijstaat, dd. 8 Juli 1896, bepaald werd om van het Gouvernement van de Kaapkolonie te koopen, en over te nemen de spoorweglijnen Norvalspont—Viljoensdrift en Bethulie—Springfontein, en dezelve te exploiteeren van af den eersten Januari 1897.

b. Een belangrijk gedeelte van het vervoer op de gemelde spoorweglijnen bestemd is voor stations op spoorwegen binnen de Zuid-Afrikaansche Republiek, die met het stelsel van den Oranje Vrijstaat bij de Vaalrivier aansluit.

c. Het wenschelijk is de vrije verwisseling van alle soorten van vervoer tusschen de twee Staten in alle opzichten aan te moedigen en te vergemakkelijken.

Zoo is het, dat Zijn HoogEdele de Staatspresident van de Zuid-Afrikaansche Republiek en Zijn HoogEdele de Staatspresident van den Oranje Vrijstaat, namens hunne respectieve Regeeringen, bij deze onderling overeenkomen omtrent de volgende artikelen van eene Conventie:—

1. Dat de beide betrokken Regeeringen zullen toezien, dat in verband met trafiek, zoowel doorvoer als lokaal, alle redelijke faciliteiten door hunne respectieve administratiën gegeven zullen worden en dat van de thans bestaande regelingen met betrekking tot tarieven, faciliteiten, enz., niet zal afgeweken

worden, tenzij een der partijen daartoe gedwongen wordt door eenige handeling van eenige Regeering of derde partij buiten deze Conventie staande, die de belangen van een der partijen schaadt.

Dat zelfs in zoodanig geval, voordat eenige verandering gemaakt zal worden, de beide administratiën raadpleging zullen houden en trachten zullen tot redelijke samenwerking te komen en daardoor de goede verstandhouding te verzekeren, ten einde verlies of schade voor een der beide administratiën te voorkomen.

Dat de bestaande tarieven en regulatiën voor het vervoer van producten in een der beide Republieken geldig zullen zijn voor diezelfde producten van de andere Republiek.

2. Dat de beide Regeeringen zorg zullen dragen dat geen der spoorweg-administratiën der beide Staten eenige onrechtmatige of onredelijke voorkeur, of voordeel zal geven aan eenig persoon, maatschappij, firma, corporatie of plaats, of aan eenige bijzondere soort van vervoer tot nadeel of verlies strekkende van de andere administratie, in eenig opzicht hoegenaamd, en dat geen der spoorweg-administratiën eenige onrechtmatige of onredelijke belemmering, of nadeel in eenig opzicht hoegenaamd zal veroorzaken aan eenig persoon, maatschappij, firma, corporatie of plaats, of aan eenige bijzondere soort van vervoer waarin de administratie van den anderen Staat belang heeft.

3 De beide Regeeringen zullen toezien, dat de respectieve spoorwegadministratiën, binnen hunne Staten, naar gelang harer respectieve krachten, alle redelijke, behoorlijke en gelijke faciliteiten verschaffen zullen, elk aan de andere, voor de verwisseling van vervoer tusschen hare respectieve lijnen, voor het ontvangen, verzenden en afleveren van passagiers en goederen aan en van hare respectieve lijnen, en van de met de hare aansluitende lijnen voor het afdoen van alle vervoer zonder oponthoud, en voor het aflossen van rollend materieel zonder onredelijk verzuim.

4. De beide Regeeringen dragen aan den Bestuurder-generaal van de Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorweg Maatschappij en den Directeur-Generaal van Spoorwegen in den Oranje Vrijstaat op, en zij worden respectievelijk bij deze gemachtigd eene werkende overeenkomst aan te gaan over de punten hierin later uiteengezet in den geest van deze Conventie en onderworpen aan de bekrachtiging van de respectieve Regeeringen :

- 1). De voorwaarden van het gebruik van de Spoorweglijn door de eene administratie van de grens naar de gezamentlijke stations nabij de grens, en voor het onderlinge gebruik van de gemelde stations.

2). Regulaties voor de huur en verwisseling van rollend materieel, voor doorvoer, trafiek en passagiers-goederen, levende have en andere zaken, en voor afrekeningen tusschen de twee administratiën, en voor alle praktische bijzonderheden die noodzakelijk zijn om eene doelmatige en economische exploitatie te verzekeren.

5. Deze Conventie zal van weerszijden onderworpen worden aan de goedkeuring en ratificatie van de respectieve Volksraden. Die ratificatiën zullen zoodra mogelijk worden uitgewisseld.

6. Deze Conventie zal van kracht zijn van af den dag der uitwisseling der ratificatiën, en van kracht blijven tot zes maanden na kennisgeving van een van beide partijen.

De eerste werkende overeenkomst, bedoeld in art. 4 als goedgekeurd door de beide Regeeringen, is hieraan gehecht.

Aldus gedaan te Pretoria den 25sten September 1896, en te Bloemfontein den 29sten September 1896.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

S. J. P. KRUGER,
Staatspresident
der Z. A. Republiek.

M. T. STELJN,
Staatspresident
van den Oranje Vrijstaat.

OVEREENKOMST

gedateerd den 24sten September 1896 tusschen de Spoorweg-Administratie van de Regeering der Oranje-Vrijstaat, vertegenwoordigd door den heer Richard Ernest Bronger, Directeur-Generaal, en de Spoorweg-Administratie van de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek, vertegenwoordigd door den heer Gerrit Adriaan Arnold Middelberg, Directeur der Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorweg-Maatschappij.

Aangezien het wenschelijk wordt geoordeeld om doeltreffende samenwerking te „bevorderen tusschen de twee Spoorweg-Administratiën” wordt besloten tot de volgende punten:

a. „De voorwaarden voor het gebruik door iedere administratie van den Spoorweg tusschen de twee grensstations en voor het gemeenschappelijk gebruik van de twee grensstations.”

b. „Regulaties voor de onderlinge wisseling van rollend materieel en goederen in doorgaand verkeer, betaling van de huur van rollend materieel, het doorgaand verkeer van passagiers, goederen, dieren,

artikelen, enz., de faciliteiten voor het laden en lossen, ophalen en afleveren van goederen, het systeem voor de verdeling en verrekening van passagiers en vrachtgelden aan de betrokken Administratiën verschuldigd, en alle andere praktische onderdeelen, welke noodzakelijk zijn om verzekerd te zijn van eene doeltreffende en economische exploitatie."

c. „Het overeenstemmen van de systemen, zoodat het rollend materieel van de betrokken Administratiën met doorgaande remmen met andere inrichtingen gemakkelijk gekoppeld en onderling gewisseld zal kunnen worden."

d. „De wederkeerige hulp door de eene Administratie aan de andere te worden verleend op het gebied van staf, werkkrachten en andere zaken, waarbij zulke wederkeerige hulp mogelijk en nuttig zou zijn."

Daarom wordt hierbij overeengekomen als volgt:

DEFINITIES.

Onder „Vrijstaat" zal verstaan worden de Spoorweg-Administratie der Regeering van den Oranje-Vrijstaat.

Onder „Administratie" zal verstaan worden de Spoorweg-Administratie van de Regeering der Zuid-Afr. Republiek.

Onder „Doorgaand Verkeer" zal verstaan worden de reizigers, pakketten, goederen, vee, artikelen en zaken in het verkeer over gedeelten van de spoorweglijn van beide Spoorweg-Administratiën.

Onder „Locaal Verkeer" zal verstaan worden reizigers, goederen, vee, artikelen en zaken in het verkeer over de spoorweglijnen van slechts eene Administratie.

Onder „Opgaande Treinen" zullen verstaan worden treinen komende van den Oranje-Vrijstaat.

Onder „Afgaande Treinen" zullen verstaan worden treinen komende van de Zuid-Afrikaansche Republiek.

Onder „Kosten per Mijl" zullen verstaan worden de uitkeeringen per mijl te betalen aan de Eigenaresse-Administratie voor het laten loopen van hare voertuigen over de spoorweglijnen der andere Administratie.

Onder „Trein" zal verstaan worden een locomotief, met of zonder voertuigen daaraan gekoppeld.

Art. 1. Dat het grensstation van den Vrijstaat zal zijn te Viljoens-Drift en het grensstation van de Administratie zal zijn te Vereeniging en dat de hoofdlijn tusschen de twee grensstations door beide Administraties gemeenschappelijk zal gebruikt worden voor het overgaan van het verkeer, overeenkomstig regelen tusschen de beide Administraties vast te stellen, met dien verstande echter, dat elke Administratie het gedeelte spoorweg tot het midden der Vaalrivier zal

onderhouden, herstellen en voor den dienst in goeden toestand zal houden en verantwoordelijk zal zijn voor de voertuigen in den trein van haar lijn komende, tot ze zullen zijn overgenomen door de andere Administratie op het grensstation.

Met betrekking tot het onderhoud van de brug over de Vaalrivier wordt overeengekomen, dat dit onderhoud zal geschieden door de Administratie, de kosten te dragen door de beide aansluitende Spoorweg-Administraties, elk voor de helft.

2. Dat de afstand van het station Viljoensdrift tot de grens zal gerekend worden te bedragen drie mijlen en de afstand van station Vereeniging tot de grens zal gerekend worden te bedragen een mijl.

3. Dat alle opgaande treinen in verbinding met de Zuid-Afrikaansche Reijubliek zullen vervoerd worden door locomotieven en staf van den Vrijstaat (d. i. machinisten, stokers, conducteurs en dergelijke) tot Vereeniging, waar alle goederen met de daarbij behoorende geleibrieven, facturen en andere documenten door den conducteur aan de Administratie zullen worden overgegeven en evenzoo, dat alle afgaande treinen in verkeer met plaatsen ten zuiden van de Vaalrivier vervoerd zullen worden door locomotieven en staf van de Administratie tot Viljoensdrift, waar eveneens de betrekkelijke bovengenoemde documenten aan den Vrijstaat zullen overhandigd worden en de uitkeering door de eene Administratie te doen voor het vervoer van een trein over de lijn van de andere zal bedragen twintig pence per treinmijl en de terugkeer van locomotieven en staf van het eene grensstation naar het andere na het einde van de reis zal door de plaatselijke beambten van de beide Administraties worden geregeld.

4. Dat het rangeeren, in verband met het Door- gaand Verkeer op elk der grensstations, indien dit gewenscht wordt, zal worden gedaan door locomotief en staf van een der Administraties, zonder kosten voor de andere, altijd onder voorwaarden, dat wanneer het na een proeftijd zou blijken, dat een der Administraties hierdoor een onevenredig voordeel zou genieten boven de andere, elke Administratie het recht zal hebben van de andere te verlangen deze regeling te herzien, met het oog op eene billijke verdeeling.

5. Dat water, steenkolen en andere magazijns- goederen, indien dit in buitengewone gevallen gewenscht wordt, door de eene Administratie zal verstrekt worden voor de locomotieven van de andere tot de volgende prijzen:

Water, twee shillings en zes pence per tender;

Steenkolen, een shilling per honderd ponden; en

Olie, vet en andere magazijnsartikelen, tegen kostenden prijs.

6. Dat in gevallen van storing of ongeval in de nabijheid van de grens, elke Administratie de andere zal bijstaan met locomotiefkracht, rollend materieel, staf en hulpmiddelen en de Administratie, die hulp verleent, zal de werkelijke uitgaven terug ontvangen van de Administratie, die hulp genoten heeft, waarbij is aangenomen, dat de kosten per mijl zullen bedragen twintig pence en in geval van rangeerdienst, buiten die in doorgaand verkeer, overeenkomstig artikel 3, zullen deze kosten zullen deze kosten zes shillings per uur bedragen.

7. Dat wanneer eene Administratie van de andere wenschte te huren locomotiefkracht, rollend materieel of hulpmiddelen voor den lokalen dienst, de voorwaarden door eene bijzondere overeenkomst dienen vastgesteld te worden.

8. Dat de regelingen voor de overgave van doorgaand verkeer bepaaldelijk zullen bevatten het doen laten loopen van rijtuigen van een hoogstaand type met toilet- en slaapinrichtingen en van bagagewagens even zoo goed als gewone voertuigen tusschen de Kaapsche havens en Johannesburg en Pretoria, en dat elke wagen beladen in doorgaand verkeer tot op de helft van het laadvermogen tot de bestemming zal doorloopen zonder overlading.

Voertuigen zullen niet beladen worden boven het geregistreerde laadvermogen zonder toestemming van de Administratie aan wie de wagen behoort.

9. Dat elke Administratie in goeden staat en veiligen diensttoestand aan de andere zal overgeven alle voertuigen in doorgaand verkeer en dat elk gebrek of beschadiging, die bij onderzoek op het grensstation, waar de trein overgegeven wordt, ontdekt wordt, door den overgangsbeambte zal aangewezen worden aan den conducteur van den trein, die dit in het treinrapport zal opnemen ter kennisneming voor de hogere ambtenaren, altijd met dien verstande, dat elk voertuig dat beschouwd zou worden als ongeschikt om door te loopen, door elke Administratie uit den trein verwijderd kan worden.

10. Dat elke Administratie verantwoordelijk zal zijn voor schade aan rollend materieel, daaraan toegebracht gedurende den tijd dat het zich in haar gebruik bevindt en dat de Eigenaresse-Administratie het recht zal hebben van de andere terug te ontvangen de werkelijke herstellingskosten, volgens artikel 9 vastgesteld, vermeerderd met 10 per-honderd voor algemeene kosten, doch alleen in gevallen dat deze kosten twee pond sterling zullen te boven gaan.

11. Dat op elk der grensstations zal aangesteld worden een onafhankelijke Overgangsbeambte, de een aangesteld door den Vrijstaat, de andere door de Administratie, die de nummers en aard der voertuigen, beladen of ledig van de lijn van de eene

Administratie op die van de andere overgaande zal aantekenen, met het uur van aankomst en met alle schaden en gebreken die door de treinsmeden ontdekt zullen zijn, terwijl de Overgangsbeambte te Vereeniging de voertuigen in de opgaande treinen zal aantekenen, en de Overgangsbeambte te Viljoensdrift de voertuigen aangebracht in alle afgaande treinen.

Deze Overgangsbeambten zullen gemeenschappelijk worden betaald en zullen aan elke Administratie maandelijksche staten inzenden, overeenkomstig de uit te reiken modellen en zullen in acht nemen de van tijd tot tijd te geven gemeenschappelijke instructien.

Het staat de beide Administratien vrij in gemeen overleg deze bepalingen tijdelijk of blijvend te vereenvoudigen of te wijzigen.

12. Dat ingeval dat een voertuig, aan eene Administratie toebehoorende, op de lijn van de andere beschadigd is, deze schade door de laatste in zoover hersteld wordt, dat het zonder vertraging aan de Eigenaresse-Administratie zal kunnen teruggegeven worden, de op aanvraag, vrij van kosten, zulke deelen of toebehoor van voertuigen zal toezenden, als noodig zal wezen en gebroken of beschadigde deelen van voertuigen zullen op dezelfde wijze aan de Eigenaresse-Administratie vrij van kosten teruggezonden worden.

13. Dat de kosten door de eene administratie aan de andere in rekening te brengen, voor voertuigen die van de eene op de lijnen van de andere overgaan of worden opgehouden, of met betrekking tot dekkleeden, touwen en kettingen daarop verblijvende als volgt bedragen zullen: Personen rijtuigen en bagagewagens: $\frac{3}{4}$ (drie vierde) penny per uur en per as. Alle andere voertuigen $\frac{1}{2}$ (een halve) penny per uur en per as.

Dekkleeden $\frac{1}{4}$ (een vierde) penny per uur, touwen, kettingen $\frac{1}{8}$ (een achtste) penny per uur. Een periode van een half uur of meer, doch minder dan een uur zal voor een uur in rekening worden gebracht.

Opmerking. Geen kosten zullen in rekening gebracht worden voor overtollige of reserve voertuigen van de eene Administratie die in gemeen overleg, op de lijn der andere Administratie achtergehouden worden, noch voor voertuigen die zullen opgehouden zijn in gevolg van ongeval, herstellingen of eenige andere onvermijdelijke oorzaak, op voldoende wijze aan de andere Administratie aangetoond.

14. Dat de voertuigen van de eene Administratie niet zullen gebruikt worden op de lijnen van de andere in lokaal verkeer zonder de toestemming van de Eigenaresse-Administratie, voor elk station van den terugweg mogen beladen worden.

15. Dat het gebruik der voertuigen van de eene Administratie op de lijnen der andere zooveel doen-

lijk zal geregeld worden, dat betalingen in geld zullen worden vermeden; zou echter eene Administratie niet in staat zijn haar aandeel in rollend materieel te leveren, dan zal de andere Administratie het ontbrekende kunnen verstrekken en in dit geval zullen onderlinge regelingen getroffen worden voor eene periodieke betaling aan de laatste van de kosten bedoeld in art. 13.

16. Dat in de doorgaande tarieven voor normale goederen zullen begrepen zijn het laden en lossen en en dat de kosten voor dit laden en lossen door de verzendende of ontvangende Administratie zullen gedragen worden zonder verhooging van de doorvracht met dien verstande echter, dat de contractprijs voor afhalen of bestellen, waar zulke diensten worden verstrekt door beide administratiën, zal worden overeengekomen.

17. Dat verdere ondergeschikte bepalingen betrekking hebbende op treindienst, reizigersverpleging, te heffen vrachtprijzen, tarieven voor al het verkeer, de classificatie, het afhalen en bestellen van goederen en andere diensten, wanneer dit zal noodig blijken, door briefwisseling of bespreking tusschen de Administratie en de Vrijstaat zullen geregeld worden.

18. Dat doorgaande plaatsbewijzen voor reizigers en doorgaande gelei- en vrachtbrieven voor goederen, vee, artikelen en zaken, zullen uitgegeven worden tusschen eenig station van de administratie naar eenig station der andere Administratie, als van tijd tot tijd zal worden overeengekomen en dat de verdeling dier ontvangsten voor doorgaand verkeer tusschen de beide Administratiën zal geschieden op de basis eener wederzijdsche afrekening en dat een afstandtafel voor doorgaand verkeer zal vastgesteld worden door de beide administratiën, die zal gebaseerd zijn op de afstanden van de grens waar de lijnen der beide Administraties te samen komen, met dien verstande echter, dat bij de berekening der doorgaand tarieven, volgens de bedoelde afstandtafel, gedeelten van een mijl onder een vierde van een mijl niet gerekend zullen worden en gedeelten boven een vierde van een mijl als geheele mijl zullen berekend worden.

19. Dat maandelijksche rekeningen van doorgaand verkeer en andere zaken in deze overeenkomst bedoeld, door elke administratie aan de andere zullen overgelegd worden, niet later dan den 25sten van de daaropvolgende maand en dat de afdoening daarvan zal plaats hebben binnen een kalender maand daarna, met dien verstande echter, dat fouten of verzuimen in die rekeningen, die door de controle beambten der betreffende administratie ontdekt worden wederzijds aan de andere zullen worden medegedeeld en in de volgende afrekeningen zullen worden goedge-

maakt, zoodat de rekeningen zooals ze worden ingeleverd, zonder wijziging, vermindering of vermeerdering kunnen afbetaald worden.

20. Dat de beide partijen zullen zorgen voor voldoende goederenloodsruimte voor het verkeer en in hun afhaal en besteldienst, wanneer die zullen bestaan, het verkeer naar en van de spoorwegen der beide partijen zullen opnemen en in elk opzicht betreffende de administratie, de accommodatie en de behandeling van reizigers, pakketten, dieren, rijtuigen, goederen en alle verdere vervoer, inbegrepen het afladen, laden, afhalen, bestellen, aannemen en verzenden, dezelfde medewerking zal verleenen, als tot dusverre verleend is of verleend zal worden voor hetzelfde verkeer over andere routes, en dat alle kranen, perrons, laadplaatsen en andere hulpmiddelen en gemakken, noodig voor de behandeling van sommige soorten van goederen, op dezelfde wijze als voor andere routes zullen verschaft worden.

21. Dat de verantwoordelijkheid voor enig verlies of beschadiging van lijf of leven of van eigendom, voorkomende op de lijn van een der administraties, of in geval van de gemeenschappelijke lijn tusschen Viljoensdriif en Vereeniging, door de schuld van eenige ondergeschikte van een der administraties, zal gedragen worden door deze administratie, met dien verstande echter, dat in gevallen van verlies, beschadiging of oponthoud van goederen, vee, artikelen en zaken in doorgaand verkeer, waarbij het niet mogelijk is de geheele schuld op eene administratie te werpen, na gehouden onderzoek en briefwisseling, elke vergoeding aan het publiek betaald, gedragen zal worden door beide administraties in verhouding van de vracht door elk genoten; verder met dien verstande, dat de administratie tegen wie zulke vordering voor schade-loosstelling in zake doorgaand verkeer wordt ingesteld, volgens haar goedvinden, deze vordering kan afdoen, wanneer zij het bedrag van vijf pond niet te boven gaan en daarvan de andere administratie mededeeling doet.

22. Alle personenrijtuigen, bagagewagens, post-dienstwagens en goederenwagens zullen zijn voorzien van zelfwerkende vacuum-remmen.

23. Dat ingeval wijzigingen van de bepalingen hierin vervat door veranderde omstandigheden noodzakelijk zal blijken, zal elk der administraties het recht hebben herziening daarvan te verlangen en elke wijziging die wenschelijk zal blijken, zal door de beide administraties in gemeen overleg worden vastgesteld.

24. Deze overeenkomst blijft van kracht totdat een der partijen haar minstens een jaar te voren heeft opgezegd.

25. Alle geschillen en kwesties die ontstaan tusschen de Vrijstaat en de administratie over de uitvoering van deze overeenkomst of den inhoud daarvan, zullen, tenzij daarin anders is voorzien, onderworpen worden aan twee scheidsrechters, waarvan elke administratie er een zal aanstellen.

Voordat deze twee scheidsrechters tot de behandeling der zaak overgaan, zullen zij een derde benoemen, die eindbeslisser zal zijn in alle punten waaromtrent de scheidsrechters het niet eens kunnen worden.

Kunnen de twee scheidsrechters niet overeenkomen omtrent de keuze van den eindbeslisser, dan zal deze aangesteld worden door het Hooggerechtshof der Zuid-Afrikaansche Republiek, indien de Vrijstaat eischer is en van den Oranje-Vrijstaat, indien de administratie eischeresse is.

De uitspraak van de scheidsrechters en van den eindbeslisser zal beslissend en bindend zijn voor beide administratiën.

(get.) G. A. A. MIDDELBERG.
„ R. E. BROUNGER.

No. 574.

Ra. 5540/97.

Ter algemeene informatie wordt hiermede gepubliceerd onderstaand kopie Uitv. Raadsbesluit art. 954a, dato 19 November 1897, en regulaties ter regeling van den arbeid van Naturellen, afkomstig uit de Portugeesche provincie Mozambique; alsmede kopie Uitv. Raadsbesluit art. 887, dd. 3 November 1897 welk besluit door den EdAchtb. Eersten Volksraad werd goedgekeurd bij art. 1670 zijner notulen, dd. 5 November 1897.

Regulaties ter regeling van den arbeid van naturellen afkomstig uit de Portugeesche provincie Mozambique.

Dr. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementkantoor,
Pretoria, 7 December 1897.

Uitv. Raadsbesluit dd. 19 November 1897.

Allen tegenwoordig behalve de heer Wolmarans. Art. 954a. Aan de orde mindte Ra. 5540,97, inhoudende correspondentie over de regeling van arbeid van Naturellen, afkomstig uit de Portugeesche provincie Mozambique.

De Uitv. Raad, lettende op Uitv. Raadsbesluit, dd. 3 Nov. 1897, art. 887, goedgekeurd bij besluit van den E. A. Eersten Volksraad, dd. 5 November, art 1670.

Overwegende de door den Staatssecretaris, na overleg met den Superintendent van Naturellen en het Hoofd van Mijnwezen ingediende voorstellen.

Besluit zijne goedkeuring te hechten aan de volgende Regulatiën:

ARTIKEL 1. Een ieder die binnen de Portugeesche provinciën als arbeidsagent-naturellen voor arbeid in de Zuid-Afrikaansche Republiek wil aanwerven, zal vooraf daartoe toestemming moeten verkrijgen van den Superintendent van Naturellen der Zuid-Afrikaansche Republiek, die ten bewijze van die toestemming een schriftelijk certificaat uitreikt. Zulk een certificaat zal een zegel moeten dragen van 10 shilling sterling.

De Superintendent van Naturellen is ten allen tijde bevoegd deze toestemming in te trekken, in welk geval het certificaat zal moeten worden gerestitueerd.

2. De Superintendent van Naturellen zal geen certificaat aan een Arbeidsagent uitreiken, dan alleen na de Portugeesche administratie geraadpleegd te hebben en met toestemming van het Hoofd van Mijnwezen.

3. Geen certificaat zal aan een Arbeidsagent worden uitgereikt, tenzij deze is aangesteld door in de Republiek gevestigde en erkende firma's of lichamen, welke bona fide werkgevers voor naturellen zijn, of door werkverschaffers, zooals bijv. de Associatie van Mijnen, de Kamer van Mijnwezen en de Randassociatie voor naturellen arbeid.

4. Er zal een of meer door den Koninklijken Commissaris van de Portugeesche bezittingen op de Oostkust aan te stellen ambtenaar verblijf mogen houden te Johannesburg, of ander door de Regeering der Zuid-Afrikaansche Republiek aan te wijzen plaats en hij zal daar de functiën en rechten mogen uitoefenen nader in deze regulatiën omschreven, als Curator van naturellen van Mozambique en als Controleur op de nakoming der conditiën van hunne contracten.

5. De Regeering zal het recht hebben om op plekken, waar het bezwaarlijk is voor den Portugeeschen Curator om zijne functiën uit te oefenen, die werkzaamheden op te dragen aan een ambtenaar van dezen Staat, welke ambtenaar dan als vertegenwoordiger van den Portugeeschen Curator zal optreden.

6. Deze arbeidsagenten zullen moeten toezien dat een Portugeesche pas voor elk door hen geëngageerden naturel is uitgereikt, alvorens die het Portugeesch gebied verlaat.

7. De Portugeesche reispas, een naturel het recht gevende om uit het Portugeesch grondgebied naar de Republiek te vertrekken om daar te arbeiden, zal geldig zijn als een reispas van af de grens der Republiek tot aan de plaats van bestemming van den Naturel, welke plaats op de reispas moet zijn aange-teekend, mits zulk een reispas geteckend of afge-stempeld zal zijn door een ambtenaar der Republiek

op de plaats van uitgifte der reispass (Ressano Garcia b.v.) of anders mits voorzien van een shillingszegel der Republiek, afgestempeld door den Portugeeschen ambtenaar die de reispass uitreikt.

De ambtenaar op de plaats van uitgifte der reispassen zal aldaar op alle werkdagen zijn werkzaamheden vervullen.

8. De in artikel 7 vermelde reispassen zullen van de grens tot waar zij moeten worden afgegeven onder berusting blijven van den geleider der Naturellen, die daarvoor verantwoordelijk zal blijven. Cp hen zullen de strafbedreigingen van art 22 van Wet No. 31 1895, van toepassing zijn.

9. De arbeidersagent of geleider der Naturellen zal die reispassen zoo spoedig mogelijk vertoonen aan den Portugeeschen Curator of diens vertegenwoordiger opdat deze (tegen een betaling van 2,6 registratiegeld door den agent of geleider) zijn stempel of naam daarop plaatse, zoomede den naam van de mijn of andere arbeidsplek, waarover de Naturel bestemd is.

10. Hierna zal de Naturel zoo spoedig mogelijk gebracht worden of zich begeven naar den pasuitdeeler onder wien de arbeidsplek van den Naturel ressorteert, ter uitreiking van een districtspas in termen van Wet No. 31 1896.

Geen districtspas zal uitgereikt worden tenzij voldaan is aan art. 9.

De oorspronkelijke Portugeesche reispass zal aan den pasuitdeeler in bewaring gegeven worden tegen uitreiking van een afgestempelden districtspas, welke in roode inkt het nummer van den Portugeeschen pas zal moeten vermelden en den naam van den werkgever.

11. De registers der pasambtenaren zullen moeten aangegeven welke nummers der districtspassen uitgegeven zijn tegen de respectieve nummers der Portugeesche passen.

12. Er zullen wachthuizen gebouwd worden te Johannesburg en zoo noodig ook te Krugersdorp en Boksburg waaraan de kantoren van de pasuitdeeler en te Johannesburg, bovendien die van den Portugeeschen Curator zullen verbonden zijn.

13. Waar aan paskantoren een wachthuis verbonden is, zal aan den pasuitdeeler betaald worden een som van een shilling voor elken natrel voor elk eetmaal, gerekend van 12 uur 'snachts tot 12 uur 'snachts, of gedeelte daarvan door den natrel in het wachthuis doorgebracht.

De pasuitdeeler zullen worden voorzien van kwitantieboeken voor dit doel.

De arbeidersagenten of geleiders der naturellen zullen gebonden zijn voor de voeding der naturellen in de wachthuizen te zorgen.

14. Indien een naturel onder deze wet bedoeld na afloop van zijn diensttijd van meester wensch te veranderen, waartoe hij de vrijheid zal hebben, of naar de provincie Mozambique wensch terug te keeren, zal geen ambtenaar hem daartoe verlof of een pas geven, tenzij eerst door den naturel aan den Portugeeschen Curator een som van 10 shilling is betaald, waarvan de pas het bewijs zal moeten dragen.

15. De Portugeesche reispas zal onder bewaring van den Pasuitdeeler blijven tot tijd en wijle de naturel na verloop van zijn diensttijd naar de Portugeesche provincien van Mozambique wensch terug te keeren.

Den Naturel zal alsdan de Portugeesche reispas teruggegeven worden en hem zal benevens een reispas uitgereikt worden volgens artikel 11 laatste alinea van Wet No. 31 4896, doch slechts alleen dan, wanneer de Portugeesche pas door den Curator of zijn vertegenwoordiger, (tegen een betaling van 10 shillings) is afgestempeld of afgeteekend.

16. In het begin van iedere maand niet later dan den vijftienden, zal elke werkgever bij den pasuitdeeler inzenden een afzonderlijke lijst van de bij hem in dienst zijnde naturellen, aangeworven in of volgens de districtspas, afkomstig uit de provincie Mocambique.

Op deze lijsten, die zullen moeten worden uitgemaakt overeenkomst schedule E, van Wet No. 31/1896, zal worden vermeld, zoover het nummer van de districtspas, als dat van de Portugeesche pas.

Bij niet nakoming van deze regulatie komt de strafbepaling van Art. 24 van Wet No. 31/1896 in aanwending.

17. Elke werkgever zal voor iederen naturel uit de provincie Mozambique, die in zijn dienst gevonden wordt, zonder districtspas, voorzien met het Portugeesche nummer eene boete moeten betalen overeenkomstig art. 22 van Wet No. 31/1896.

Indien zoodanige werkgever gebruik wensch te blijven maken van de diensten van zoodanigen naturel, zal hij nogmaals het bedrag der boete als bovenbedoeld moeten betalen, onafgezien van de betaling van 7/6 en 2/6 respectievelijk voor den Portugeeschen Curator

Zoodanig werkgever zal echter in geen geval gebruik mogen blijven maken van de diensten van zulken naturel indien deze naturel onder contract van een anderen werkgever staat, in welk geval de naturel naar dezen werkgever zal moeten teruggaan.

Indien zoodanige werkgever geen gebruik wensch te blijven te maken van de diensten van zoodanigen naturel, zal aan den naturel een distriktpas kunnen

worden uitgerekte, overeenkomstig artt. 6 tot 9 van Wet no. 31/1896, om hen in staat te stellen arbeid te vinden.

18. Wanneer een werkgever wenscht in zijn dienst te nemen een naturel zonder Portugeesche pas, gekomen van de Portugeesche provincie Mocambique, zal zoodanige werkgever den naturel dadelijk doen brengen voor den Portugeeschen Curator opdat een Portugeeschen pas voor hem worde uitgemaakt, tegen betaling van 7/6 voor de pas en 2/6 voor het registreren en verder gehandeld worden overeenkomstig Wet no. 31/1896 en deze regulatiën.

Indien de werkgever in strijd hiermede den naturel in dienst neemt, zal hij onderhevig zijn aan een boete zooals genoemd in art. 22 van Wet no. 31/1896, onafgezien van zijne verplichting om alsnog de bovvermelde betalingen aan den Portugeeschen Curator te doen.

Alvorens de bovengenoemde 7/6 en 2/6 bij den Portugeeschen Curator betaald worden, zal zoodanige naturel eerst bij het paskantoor moeten gebracht worden, opdat de pasambtenaar kan uitvinden of de naturel niet bij den een of anderen werkgever van tevoren geregistreerd was.

19. De reiskosten, pas- en registratiegelden voor elken naturel betaald, zullen van zijn loon kunnen worden afgetrokken indien zijn contract daarvoor voorziening maakt.

20. Alle bepalingen van Wet no. 31/1886 blijven van kracht voor zoover niet in strijd met deze regulatiën.

21. De uitvoering van deze regulatiën wordt hierbij opgedragen aan het Hoofd van Mijnwezen.

22. Deze regulatiën zullen in werking treden op een nader door de Regeering te bepalen tijdstip.

Kopie Uitvoerende Raadsbesluit art. 887, [dd. 3 November 1897, goedgegeurd bij besluit van den Ed. Achtb. Eersten Volksraad onder art. 1670, dat. 5 Nov. 1897.

“Aan de orde Minute R. 2088,96 (UVR. 1492,96), inhoudende correspondentie over het aanwerven van naturellen-arbeiders in de Portugeesche bezittingen op de Oostkust.

“De Uity. Raad, overwegende dat deze zaak van groot belang is voor de mijn-industrie.

“Overwegende dat thans de omstandigheden gunstig zijn om deze zaak op eene bevredigende wijze te regelen.

“Overwegende dat het daartoe noodig zal zijn om zoowel in de Zuid-Afr. Republiek als in de genoemde Portugeesche bezittingen, bepalingen tegelijkertijd in te doen treden, die met elkander in overeenstemming zijn.

“Overwegende dat deze zaak van dringenden aard is en uitstel van groot nadeel zou zijn.

“Besluit den Ed. Achtb. Eersten Volksraad voor te stellen te besuiiten:

“1e, dat de Regeering gemachtigd wordt met advies en consent van den Uity. Raad regulaties (met inbegrip van straf- en finantieele bepalingen) uit te vaardigen met betregking tot het inbrengen van naturellen uit de Portugeesche bezittingen en hun verblijf hier te lande, welke regulaties kracht van wet zullen hebben van af een datum door ZHEd. den Staatspresident bij proclamatie in de *Staatscourant* te publiceeren, totdat zij op dezelfde wijze door den Staatspresident met advies en consent van den Uity. Raad, of door den EdAchtb. Eersten Volksraad zelf buiten werking zullen worden gesteld of gewijzigd;

“2e, dat de Regeering' een Portugeesch ambtenaar als curator voor de Portugeesche naturellen zal kunnen toelaten en erkennen;

“3e, dat de Regeering een wachthuis voor de naturellen zal kunnen doen bouwen in of bij Johannesburg, en indien noodig ook te Krugersdorp en Boksburg;

“4e, dat rapport over deze zaak in de a.s. gewone zitting aan den EdAchtb. Eersten Volksraad zal worden voorgelegd.”

No. 576.

Publicatie van overeenkomst aangegaan door de HEd. Regeering en Louis Botha, re dorp Retiefrust, distrikt Vrijheid. Zie *Staatscourant* 15 December 1897, bladzijde 1637.

No. 598.

R. 17623/97.

Regulaties van en voor het speciaal comité van gezondheid voor de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen te Johannesburg.

Onder verwijzing naar de Proclamatie van ZHEd. den Staatspresident, dd. 29 December 1897, zooals gepubliceerd in de *Staatscourant*, dd. 29 December 1897, no. 937, worden hiermede ter algemeene informatie gepubliceerd, onderstaande Regulaties van en voor het Speciaal Comité van Gezondheid voor de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp Delverijen, z oools bekrachtigd door ZHEd. den Staatspresident, in termen van Wet no. 12 van 1895, inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aanstekelijke ziekten.

DR. W. J. LEYDS,
Staatssecretaris.

Gouvernementskantoor,
Pretoria, 29 December 1897.

REGULATIES

van en voor het Speciaal Comité van Gezondheid voor de Witwatersrand-, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen te Johannesburg.

ARTIKEL 1. In termen van art. 21, alinea 1 en 2, van Wet no. 12 van 1895, (inhoudende maatregelen tegen de verspreiding van besmettelijke en aansteekelijke ziekten), is door ZHED. den Staatspresident, met advies en consent van den Uitvoerenden Raad, blijkens art. 1008, dd. 28 December 1897, voor de Witwatersrand, Boksburg- en Krugersdorp-delverijen, de standplaatsen en alle plaatsen onder de jurisdictie der ambtenaren van gezegde delverijen inbegrepen, een Speciaal Comité van Gezondheid aangesteld.

Dit Comité zal gevestigd zijn te Johannesburg.

Het zal bestaan uit hoogstens drie leden en een Secretaris.

De secretaris zal behoorlijk aantekening houden van alle besluiten door het Comité genomen.

Geene betalingen van eenigerlei aard zullen geschieden, alvorens goedgekeurd of geautoriseerd door het Comité.

2. Het Comité heeft de macht personen aan te stellen en te belasten met de uitvoering dezer regulaties.

3. Van af heden is inenting en wederinting indien door een geneesheer noodig geacht, verplichtend voor allen en een ieder, blank of gekleurd, binnen de in art. 1 genoemde delverijen en plaatsen.

4. Het Comité zal de macht hebben, wanneer noodig, en binnen genoemde delverijen en plaatsen eenige localiteit, mijnhuis, gebouw of wijk besmet te verklaren en onder quarantaine te plaatsen.

5. Binnen de in art. 1 genoemde delverijen zal geen bestuurder van eenige goudmaatschappij, stoomfabriek, stoommolens of kolenmijnen enigen werkman of bediende, blank of gekleurd, in dienst nemen of houden, zonder dat hij behoorlijk ingeënt is.

6. Het Comité heeft het recht ontsmettingshuizen, hospitalen en afzonderingsgebouwen op te richten, zieken af te zonderen en ook personen, verdacht in aanraking geweest te zijn met zieke personen, of verdacht van besmetting te kunnen overbrengen.

7. Het Comité heeft het recht personen en goederen te laten ontsmetten en, indien noodig, goederen van zieke of verdachte personen te vernietigen.

8. Het Comité heeft de macht om zulke maatregelen te nemen waardoor de algemeene reinheidstoestand der genoemde delverijen, plaatsen en plekken zal worden verzekerd.

9. Het Comité heeft het recht te eeniger tijd eenige woning, gebouw of eenige localiteit hoegenaamd, door eenige zijner beambten daartoe aangesteld, voor het doel dezer Regulaties te doen inspecteeren.

10. Wanneer door het Comité eenig huis, gebouw of localiteit besmet is verklaard, zal zoodanig terrein worden afgebakend en door schildwachten bewaakt. Het is aan elk persoon, blank of gekleurd, ten strengste verboden het terrein, hetzij bij dag, hetzij bij nacht te verlaten; ook zal niemand, er buiten zijnde, zich binnen het terrein begeven.

Onder zeer bijzondere omstandigheden zal het Comité speciaal verlof kunnen geven om in of uit te gaan onder zulke voorwaarden als het zal goedvinden.

Een ieder die de quarantaine plek zonder verlof verlaat, kan zonder lastbrief gearresteerd en teruggebracht worden en stelt zich tevens bloot aan de strafbepalingen dezer regulaties en der wet, en eenig persoon zonder verlof zich begevende binnen het afgebakende terrein, is ook onderhevig aan de strafbepalingen dezer regulaties en zal tevens in quarantaine worden geplaatst.

11. Alle beambten en schildwachten van het Comité zullen als speciale constabels door den ambtenaar, belast met de crimineele jurisdictie, worden ingezworen; zij zullen dezelfde bevoegdheid hebben als politie-beambten.

De schildwachten bij besmet verklaarde terreinen zullen voorzien mogen worden van vuurwapenen en indien eenig persoon de quarantaine ontsnapt en er geen mogelijkheid bestaat hem op eenigerlei andere wijze te apprehendeeren, dan zal de schildwacht, na drie malen den vluchtenden persoon te hebben gewaarschuwd, van zijn vuurwapen mogen gebruik maken en indien hij zoodanigen persoon doodt of kwets, zal hij niet gestraft kunnen worden.

12. Eenig persoon die tracht eenig lid of beambte van het Comité of eenig ander ambtenaar of beambte door omkoopning of anderszins over te halen zijn plicht te verzuimen, zal gestraft worden met de straf vermeld in artikel 15 dezer Regulaties.

13. Eenig lid of beambte van het Comité of eenig ander ambtenaar of beambte, die door omkoopning eenige overtreding dezer Regulaties toelaat, zal gestraft worden met de straf vermeld in artikel 15 dezer Regulaties; de straf kan in dit geval vermeerderd worden met een derde.

14. Eenig persoon die door geweld of op eenige andere wijze eenig ambtenaar of beambte van het Comité verhindert zijn plicht uit te voeren, zal onmiddellijk zonder lastbrief kunnen geapprehendeerd worden en zal gestraft worden met de straf vermeld in art. 15 dezer Regulaties.

15. Eenige overtreding dezer of later bij te voegen Regulaties, tijdelijke zoowel als andere, tenzij waar bijzondere voorziening gemaakt wordt, zal gestraft worden met eene boete van Vijf en Twintig pond sterling (£25) niet te boven gaande, bij wanbetaling

met ten hoogste drie (3) maanden gevangenisstraf met of zonder harten arbeid en in geval van kleurlingen bij wanbesaling behalve of in plaats van gevangenisstraf met slagen, vijf en twintig (25) niet te boven gaande.

16. De Hoven, genoemd in artikel 38 van Wet No. 12 van 1895, of daarmede gelijkstaande, zullen rechtsbevoegd zijn voor alle overtredingen dezer Regulaties.

17. Indien in termen van art. 23, 24 en 25 van wet no. 12 van 1895, eene buitengewone hoofdbelasting door het Comité wordt geheven, dan zal de ingevorderde belasting wekelijks bij den Mijncommissaris van Johannesburg worden gestort, onder overlegging van behoorlijke staten, boeken, enz.

Hoogstens 5 pCt. kan worden uitgegeven voor onkosten van invordering. Indien collecteurs of belastinggaarders door het Comité worden benoemd, dan zullen deze personen behoorlijk borg moeten stellen.

Deze belasting zal dan ingevorderd worden, zooals is aangegeven in art. 23 van wet no. 12 van 1895, met dien verstande, dat meesters of dienstheeren in elk geval persoonlijk verantwoordelijk zullen gehouden worden voor betaling van deze hoofdbetaling, en het bedrag met de kosten op hen zal kunnen verhaald worden, en dat verder duidelijk verstaan worde, dat met betrekking tot de heffing en invordering dezer hoofdbelasting op kleurlingen het bovenstaande van toepassing zal zijn.

18. Alle Mijnmaatschappijen, lichamen en personen zullen in de gevallen door het Comité noodig geacht, dagelijks juiste rapporten inzenden aan den Comité omtrent den gezondheidstoestand hunner werklieden en diensboden, gekleurden en blanken.

19. Het Comité zal de macht hebben wijzingen en aanvullingen dezer Regulaties aan te brengen, welke na goedgekeurd te zijn door de Regeering en na publicatie in de *Staatscourant* van kracht zullen zijn.

20. Eenig schildwacht, constabel of ander geëmployeerde van het Speciaal Comité van Gezondheid, schuldig bevonden aan eenige der volgende overtredingen, nl.:

- a. dronken terwijl op dienst;
- b. afwezigheid van dienst zonder verlof;
- c. plichtverzuim of slapen op zijn post;
- d. nalatig of weigerachtig zijne bevelen te gehoorzamen, of
- e. insubordinatie aan de behoorlijk boven hem gestelden.

zal, na behoorlijke overtuiging daarvan, onderhevig zijn aan eene boete van hoogstens vijf en twintig pond sterling of bij wanbetaling hoogstens drie maanden gevangenisstraf.

21. De Bestuurders, of eenige persoon macht hebbende op een mijn in de jurisdictie van het Speciaal Comité van Gezondheid, moet zulk een mijn of plaats schoon, en in een sanitairen toestand houden tot genoegen van den wettig aangestelden Gezondheids-Inspecteur voor dat Distrikt, waarin zulk een mijn gelezen is en eenige bestuurder of andere persoon, weigerende of nalatig zijnde zulk een mijn schoon en in sanitairen toestand te houden of aan de billijke orders van zulk een Inspecteur te voldoen, zal onderhevig zijn aan de strafbepalingen zooals voorzien in art. 15 dezer Regulaties.

22. Eenig persoon hoegenaamd, blank of gekleurd binnen de jurisdictie der rechterlijke ambtenaren van de Witwatersrand delverijen die voor eenig huur, salaris of contract, het wasschen, strijken of het schoonmaken op eenige andere manier van kleederen van eenige andere personen aanneemt, moet voorzien zijn van een speciale licentie voor zulks, die zal genoemd worden „waschlicentie” waarin de localiteit voor het wasschen zal aangetoond worden.

Deze „waschlicentie” zal van kracht zijn voor slechts één maand van den dag der uitgifte en zal verkrijgbaar zijn tegen betaling van één shilling bij het kantoor van den Johannesburg Stadsraad.

23. Eenig persoon, het wasschen voor andere personen op de wijze hierboven beschreven aannemende, en niet voorzien van deze speciale licentie, zal onderhevig zijn aan de straf in art. 15 dezer Regulaties bepaald.

Eenig persoon, kleederen uitgevende als bovengemeld met het doel van wasschen, strijken of schoonmaken aan eenig persoon niet voorzien van de speciale licentie genoemd, zal onderhevig zijn aan de straf in art. 15 dezer Regulaties bepaald.

Verder wordt verstaan, dat alle gelden door den Stadsraad van Johannesburg voor deze speciale licenties ontvangen, gestort zullen worden in de algemeene kas van den Stadsraad, en den Stadsraad zullen toebehooren.

24. Niemand hoegenaamd zal het recht hebben om voor anderen te wasschen noch voor huurpenningen of onder contract te eeniger plaats binnen de jurisdictie van den Johannesburg-Stadsraad zonder schriftelijk verlof daartoe te hebben verkregen van het Speciaal Comité van Gezondheid door den Stadsraad.

Overtreders dezer Regulatie zullen in de eerste instantie gestraft worden met eene boete niet £5 (vijf pond sterling) of 14 (veertien) dagen gevangenisstraf te boven gaande en, in geval van herhaalde overtredingen dezer Regulatie, met eene boete van twintig pond sterling (£20) of twee (2) maanden gevangenisstraf niet te boven gaande.

25. Het wordt hierbij verboden om verlofbrieven voor het verkrijgen van reispassen te geven aan kaffers die niet voorzien zijn van een Inentingscertificaat.

26. Wanneer op eenige plek, standplaats, of grond behorende aan mijnmaatschappijen of syndicaten of in eenig huis of gebouw hoegenaamd, een geval van kinderpokken zich mocht voordoen, zal de eigenaar, bewoner, bewaarder of bezitter daarvan onmiddellijk daarvan moeten kennisgeving aan het Speciaal Comité van Gezondheid, zulk geval moeten isoleeren, het van een geneesheer laten certificeeren en het oppassen of het laten oppassen totdat de zieke naar het Lazaretto kan worden vervoerd.

De personen als bovengemeld, zullen verantwoordelijk gehouden worden voor eenige overtreding hiervan, en gestraft worden volgens art. 15 dezer Regulatorien.

27. Geen passen aan kleurlingen zullen uitgereikt worden, tenzij die voorzien zijn van een certificaat van inenting, geteekend door een behoorlijk gequalificeerd geneeskundige, of door zulk een persoon als in art. 30 hierna bedoeld.

28. Alle vaccinatie-certificaten zullen in volgorde genummerd zijn.

29. Het nummer van de vaccinatie certificaten zal duidelijk leesbaar op de passen gestempeld of geschreven worden.

30. Geen vaccinatie-certificaten zullen bij de pastorkantoren, als heden geconstitueerd, uitgegeven worden, doch mogen uitsluitend verleend worden door behoorlijk gequalificeerde geneeskundigen of door zulke personen als het speciaal comité van gezondheid daartoe wenscht aan te stellen en te machtigen.

31. Door dezulken zal in geen geval een vaccinatie-certificaat verleend worden aan eenig kleurling tenzij die werkelijk door hen en met goed gevolg ingeënt is geworden, of mits zij dien examineeren en bevinden dat die gedurende het verleden of het loopende jaar met goed gevolg is gevaccineerd geweest.

32. Boeken met blanco vaccinatie-certificaten zullen alleen verkrijgbaar zijn bij het Centraal Kinderpokken Comité, tegen betaling van 5s. (vijf shillings sterling) per boekje van 250 certificaten, en alwaar die in een behoorlijk register zullen opgeteekend worden, te zamen met de namen der personen aan wie uitgegeven.

33. Bij geval de speciale Kinderpokkenbelasting wederom zal geheven worden, zal het nummer der Koepokbelasting-kwitantie duidelijk op den pas gestempeld of geschreven moeten worden.

34. Bij applicatie voor reispassen door kleurlingen die huiswaarts (terug) gaan, zal hunne kwitantie voor de Koepokbelasting moeten vertoond worden om die alsdan duidelijk te stempelen met "vernietigd door vertrek".

35. Alle hoofden van eenige school onder de jurisdictie van het Centraal Kinderpokken-Comité, zullen zorgen, dat alle schoolkinderen voorzien zijn van een officieel deugdelijk certificaat van inenting en zullen geen kinderen op hunne scholen toelaten, tenzij die zulk een certificaat bezitten.

36. Geen kleurling hoegenaamd zal in huurrijtuigen, voor blanke personen bestemd, mogen vervoerd worden.

Het vervoeren van kleurlingen-passagiers zal alleen mogen geschieden in speciaal en uitsluitend daartoe gelicentieerde huur-, tram- of omnibus-rijtuigen.

Blanke passagiers zullen evenwel hun kleurlingbediende mogen meevoeren.

Bij overtreding dezer regulaties zullen zoowel koetsiers als passagiers onderhevig zijn aan de strafbepaling van Art. 15.

37. Deze regulaties treden in werking dadelijk na publicatie in de *Staatscourant*.

REGULATIEN

*van en voor het Kinderpokken-Comité voor wijk Kliprivier,
district Heidelberg.*

Regulatiën van en voor het Kinderpokken-Comité voor wijk Kliprivier, district Heidelberg.

ARTIKEL 1. Het Comité zal gevormd worden zooals bij de wet bepaald.

Drie leden zullen een quorum vormen.

Het Comité heeft het recht een Secretaris te benoemen.

De Veldkornet zal Voorzitter zijn en als zoodanig bij staking der stemmen eene beslissende stem hebben.

Bij zijne afwezigheid zal de Assistent Veldkornet als Voorzitter optreden. De Secretaris zal notulen houden van alle werkzaamheden door het Comité verricht. Geene betaling zal geschieden zonder toestemming van het Comité.

2. Het Comité zal het recht hebben personen aan te stellen ter uitvoering hunner regulatiën.

3. Het Comité zal het recht hebben waar noodig, eenige plaats of plek besmet te verklaren en in quarantaine te plaatsen in wijk Kliprivier.

4. Het Comité zal het recht hebben om gebouwen op te richten, bestemd voor afzondering en ontsmetting.

5. Het Comité zal het recht hebben om alle verdachte personen en goederen te laten ontsmetten en, indien noodig, besmette goederen te doen vernietigen in termen der wet.

6. Het Comité zal het recht hebben maatregelen te nemen voor den algemeenen reinheidstoestand op eenige plek waar noodig.

7. Het Comité zal het recht hebben, wanneer noodig geacht, eenig gebouw, lokaal of plek door zijn beambte aangesteld, te doen inspecteeren, met het oog op reinheidstoestand.

8. Wanneer een huis, lokaal, plaats of plek door het Comité besmet verklaard wordt, zal het mogen afgebakend en door wachten worden bewaakt en zoodanig teeken gesteld worden als in het algemeen belang noodig is. Zulke plaatsen zullen voor allen toe- of uitgang zonder verlof van het Comité verboden zijn, op straffe nader te bepalen.

9. Alle beambten en schildwachten van het Comité zullen als speciale constabels door den ambtenaar belast met de crimineele jurisdictie worden ingezworen; zij zullen dezelfde bevoegdheid hebben als politie beambten. De schildwachten bij besmet verklaarde terreinen zullen van vuurwapenen voorzien mogen worden, en indien eenig persoon de quarantine ontvlucht en er geene mogelijkheid bestaat hem op eenigerlei andere wijze te apprehendeeren, zal de schildwacht, na driemaal den vluchtenden persoon te hebben gewaarschuwd van zijn vuurwapen gebruik mogen maken, en indien hij zoodanigen persoon doodt of kwetst, zal hij niet gestraft kunnen worden.

10. Eenig persoon, die tracht eenig lid of beambte door omkoopning of anderszins over te halen zijn plicht te verzuimen, zal gestraft worden met de straf vermeld in art. 12 dezer regulatiën.

11. Eenig persoon, die door geweld of eenige andere wijze eenig beambte van het Comité verhindert zijn plicht uit te voeren, zal onmiddelijk zonder lastbrief, geapprehendeerd kunnen worden, en zal gestraft worden met de straf vermeld in art. 12 dezer regulatiën.

12. Eenige overtreding dezer regulatiën zal gestraft worden met een boete £25 niet te bovengaande, bij wanbetaling ten hoogste een maand gevangenisstraf, met of zonder harden arbeid, en in het geval van kleurlingen bij wanbetaling behalve of in plaats van hoogstens 2 maanden gevangenisstraf, slagen 25 niet te bovengaande.

13. Ieder vreemde kleurling zich naar dit district begevende zal verplicht zijn een certificaat te toonen dat hij of zij onlangs ingeënt zijn, bij gebreke waarvan inenten dadelijk zal geschieden op kosten van zoodanige kleurling.

14. Geen persoon mag na datum dezer, eenige kleurling niet van deze wijk zijnde, in zijne kraal of verblijfplaats toelaten of in dieust nemen tenzij zulke vreemde kleurlingen een certificaat kunnen toonen dat zij onlangs ingeënt zijn, bij gebreke waarvan zule personēn gestraft worden met eene boete £10 niet te bovengaande.

15. Niemand zal gerechtigd zijn een pas aan eenig kleurling te geven, om deze wijk te verlaten, tenzij zulke kleurling een behoorlijk certificaat van inenting kan toonen. Overtreding van dit artikel zal gestraft worden met eene boete £10 niet te bovengaande.

J. G. MEIJER,
Veldk. en Voorzitter.

J. I. HOFFMAN,
P. G. BOOLJSEN,
Leden Comité.

INDEX

LOCALE WETTEN ENZ. 1897.

A.

	Bladz.
AANSTELLING.	
— van Resident-Vrederichter te Amersfoort.....	213
— van Tijdelijk Stadsbestuur van Pretoria	219
— van Speciaal Gezondheids-Comité, Johannesburg	222
AANVULLING.	
— van art. 1 van wet 9, 1897	191
— van art. 5 Runderpestfonds regulaties	193
AFZONDERING.	
— van kleurlingreizigers in spoorwegrijtuigen.....	190
AMBTENAAR.	
Geen — mag zich verkiesbaar stellen voor Staa'spresident ...	170
AMORTISATIEFONDS.....	183

B.

BELASTING.	
Stads — van Johannesburg ..	34
— van Naturellen.....	185
BESCHIKBAARSTELLING.	
— van grond aan de N.Z.A.S.M. tusschen de stations Brakpan en Springs	275
— van grond voor den bouw van de Pretoria—Pietersburg spoorweg	277
— van grond aan de N.Z.A.S.M. nabij de halte Simmer & Jack	290
BESCHRIJVING.	
— van octrooi-aanvraag	92
BETHAL.	
— verklaard als district	170
BONUSSEN.	
Geen — toe te kennen zonder toestemming van den Volksraad	172
BORDEELEN	9
BURGEMEESTER.....	27
Zie wet Stadsraad Johannesburg.	
BIJLAGEN.	
— I en II van Grondwet 1858	164

C.

COMMISSARIS VAN OCTROOIEN	91
---------------------------------	----

D.

DELVERLIJEN.	Bladz.
Heidelberg — onder wet no. 31, 1896.....	207
DORPSGROND.	
Vergrooting van — van dorp Vrijheid	173
Verhuur van — aan arme burgers	183
DRANKWET (wet no. 13, 1897)	113
Aard der licentie	114
Applicatie voor licentie	118
Bedrag van licentie	115
Bevoegdheid van Landdrost	126
Bezwaren tegen applicatie voor licentie.....	119
Borgacte voor licentiehoudenr.....	121
Commissie voor dranklicenties.....	116
Drankverkoop aan kleurlingen verboden	115
Dronkenschap	127
Hotels.....	126
Huiszoeking.....	128
Inbeslagneming	128
Intrekking van licentie	130
Politiebeamten	131
Schuld voor geleverde dranken.....	125
Sluiting van een drankhuis	127
Speciale vergunning voor drankverkoop.....	121
Toegang tot dranklokaal	122
Transport licentie	120
Uithangbord.....	121
Verlofbrief	124
Vertooning der licentie	129
Wanneer geen drank mag verkocht worden.....	123
Wien geen drank mag verkocht worden	125
Zegel op applicatie	118
Vorm van licentie.....	133

E.

EED.	
— voor Rechters en Landdrosten.....	7
EIGENDOMSRECHT.	
— van onedele metalen	135

II.

HERROEPING.	
— van wet no. 31, 1896	278
HONDENBELASTING.	
— onder Gezondheidsregulaties voor Klerksdorp	187
HUWELIJK.	
— van kleurlingen (Zie wet no. 3, 1897)	12

I.

INSTRUCTIE.	
— voor Inspectiedepartement	248
— voor den Vormuitdeeler	292
— voor den Staatsgeoloog	310
— voor het Hoofd van Mijnwezen.....	312
— voor den Staats-Mijningenieur.....	315

INWERKINGTREDING.	Bladz.
— van wet no. 27, 1896	221

J.

JURISDICTIE.	
— van Gezondheids-Comité Johannesburg.....	271
— van idem Klerksdorp.....	282

K.

KAART.	
Vernietiging van goedgekeurde —	24
KOELKAMERS.....	174—182
KWIJTSCHELDING.	
— van betaling van gestorven ezels	179

L.

LANDDROST.	
Plicht van — onder wet 6, 1897.....	21—22
Plicht van — onder wet 15, 1897.....	139

LANDMETER.	
Zie wet no. 7, 1897	23
LEPROZENGESTICHT.....	140

LICENTIES.	
Zie Drankwet.	
Zie wet op onedele metalen.	

M.

MACHTIGING.	
— aan Regeering om claims in standplaatsen te veranderen	191
— aan Uitv. Raad om zijlijnen te doen aanleggen op Wit- waterrandsche goudvelden	194

MANDAAT.	
Zie wet invorderen van kleine schulden	36

MELAATSCHHEID.	
Zie wet no. 15, 1897.....	139

MEMORIES.	
Zie wet op onderteekenen van —	18

METALEN (mineralen).	
Onedele —	135

MIJNREGULATIES.	
Zie wet in zake —	39

STAATSTOEZICHT.	
Waarover Staatstoezicht zich uitstrekt	39
Toezicht door Staats-Mijnningenieur en Mijninspecteurs...	39
Stoomketels enz. onder toezicht van Ketelinspecteurs...	39

BE:EEKENIS VAN WOORDEN.....	33, 40, 41
-----------------------------	------------

MIJNREGULATIES.

Bladz.

BESCHERMING VAN DE OPPERVLAKTE.

Verzakkingen of gaten aan de oppervlakte	42
Veiligheidspijlers onder spoor- en andere wegen, gebouwen enz.	42
Onwettige uitgravingen op te vullen	42
Onwettig uitgehaald mineraal te vergoeden	43
Steenkolennijnen, kolen afval	43
Mijnbrand, gasontploffing, veiligheidslamp	43, 44
Prospecteergreppels onder bewerking	44
Verlaten prospecteerwerken	44
Ingangen tot de mijn	44
Giftig of schadelijk water	44
Tailingshoopen	45

BESCHERMING VAN ONDERGRONDWERKEN.

Schachtstations en andere toegangen afsluiten	45
Vervoergang beschermen tegen vallende steenen	45
Ongebruikte of onveilige schachten enz. afsluiten	45
Betimmering, bemetseling enz.	45
Losse voorwerpen niet nabij schacht leggen	45
Water- of gas-opzameling. Boorgaten	46
Grenspijlers in kolen- en in metaalmijnen	46

HIJSCHARBEID.

Hijschen van mineraal, materiaal, enz.	
Haspels, stopinrichting	46
Aan- en afhaken der vervoerbakken	46
Remtoestel	46
Verbinding tusschen touw en vervoerbak	47
Hijschtouwen	47
Gereedschap en materialen in vervoerbak vastzetten ..	47
Vervoerbak niet overladen	47
Vervoerbak vóór hijschen in rust stellen	47
Bescherming van werklieden op bodem van schacht ..	47
Zelfsluitende bedekking der laadplaatsen	47
Passage door schachten	47
Reparaties in hijschafdeeling	48
Seintoestellen, lijst van seinen, enz.	48

Ophalen en neerlaten van personen.

Toestemming van Mijninspecteur. Voorschriften ..	49, 50, 51
Voorwaarden van vrijstelling voor ondiepe prospec- teerschachten	51
Voorschriften voor het personenvervoer	51, 52, 53

Vervoer over ondergrondwegen.

Seininrichtingen in zelfwerkende vervoerwegen	53
Wijkplaatsen in zelfwerkende vervoerwegen	54

Vervoer bovengronds.

Kruising van tram- en spoorwegen	54
--	----

PERSONENVERKEERSWEGEN EN LADDERWEGEN.

Twee uitwegen naar de oppervlakte vereischt	54
Wanneer niet tot één mijn behoorende	54
Vrijstelling van de twee uitwegen	55
Ladderweg in geval van één uitweg	55
Ladders, rustplaatsen, enz.	55
Ladderweg afscheiden van andere afdeelingen	56
Speciaal aangewezen verkeerswegen voor personen	56
Gereedschappen, enz., niet mede te dragen	56

VENTILATIE.

Hoeveelheid versche lucht, register	56
Verdeling en toevoer versche lucht	56
Ventilatie-deuren	56
Onderzoek naar gas bij betreding van ongebruikte werken	57

MIJNREGULATIES.

Bladz.

VERLICHTING.

Vaste lichten	57
Niet zonder licht rondloopen.....	57

ONTPLOFBARE STOFFEN.

Opberging.

Vergunning voor bergplaats op de mijnen	57
Idem buiten de mijnen	58
Magazijnen en voorraadkamers	58
Afstand tusschen bergplaatsen	58
Aanvraag voor vergunning.....	58
Voorwaarden waaronder vergunning wordt verleend	58, 59, 60, 61
Tijd voor wijziging van bestaande bergplaatsen	61
Foof voor vergunning en belasting voor toezicht..	61
Verlichting van bergplaats	61
Opstapeling der kisten.....	61
Hoeveelheid veroorloofd buiten de werkplaats.....	61
Schietkruit	62
Verstrooide deelen opnemen en vernietigen	62
Detonators.....	62
Zonder machtiging zich ophouden bij een bergplaats...	62

Ontvangst en uitreiking van ontplofbare stoffen.

Verantwoordelijke persoon	62
Schriftelijke order. Uit te reiken hoeveelheid.....	62
Voorschriften voor de werklieden.....	63
Bevroren dynamiet.....	63
Openmaken der kisten.....	63
Rookten, enz., in bergplaats verboden	63

Vervoer van ontplofbare stoffen.

Nooit te zamen met detonators.....	63
Kennis geven aan machinedrijver, enz.	63
Vervoer per bak. Dragen door personen	63

SCHIETARBEID.

Persoonlijk certificaat	64
Kleurlingen als hulp.....	64
Voorschriften.....	65, 66, 67

MACHINERIE.

Onder toezicht van werktuigkundig ingenieur.....	67
Machinedrijver moet voortdurend opzicht houden	67
Afheinen van open machinerie.....	67
Loshangende kleederen verboden	67
Oliën, enz., verboden, terwijl in beweging.....	67
Drijfriemen op- en afnemen	67
Electriche machinerie	67
Kennis geven van gevaarlijken toestand	68
Verboden toegang	68

CERTIFICAAT VOOR MACHINEDRIJVERS..... 68, 69, 70

MINPLANNEN.

Generaal plan	71
Ondergrond-werkplan	71
Volgens "Instructies van Mijnopmeters".....	71
Mijnopmeter of Hoofdopzichter verantwoordelijk.....	71
Onderteekening	72
Aansluiting aan bovengrond-opmeting	72
Voorschriften voor mijnplannen	72
Schalen	72
Kopie der plannen bij Mijninspecteur.....	73
Opzettelijke onnauwkeurigheid strafbaar	73
Controle-opmeting	73

MIJNREGULATIES.

Bladz.

OPGAVEN VOOR STATISTIEK.

Maandelijksche opgaven	e3
Speciale opgaven	74
Teruggave van een kopie.—Gebrekkige opgaven.....	74
Beboeting door Staats-Mijnningenieur.—Appèl	75
Beëedigen	75
Opzettelijke onjuistheid strafbaar.....	75

ZONDAGSARBEID.

Verbod. Onvermijdelijk werk	75
Tijdelijk geoorloofde Zondagsarbeid	76
Feesdagen	76
Werklieden godsdienstoefening bijwonen	76

SPECIALE VOORSCHRIFTEN.

Opstellen door Hoofdopzichter	76
Goedkeuren door Staats-Mijnningenieur.....	76
Boetegelden der werklieden	76

DIVERSE BEPALINGEN.

Beschadigen enz. der veiligheidsinrichtingen	77
Wie toegang tot de mijnwerken hebben.....	77
Uittreksel der wet voor de werklieden	77
Monsters mineraal nemen	77
Bekendheid met de wetsvoorschriften.....	77

WERKLIEDEN.

Geen kinderen of vrouwen	78
Vertrek voor droogen der kleederen	78
Register van geëmployeerden	78
Uitbetaling der loonen.....	78
Dronken personen. Sterke drank op de mijn	78, 79

MAATREGELEN BIJ ONGELUKKEN.

Kennisgeving van ongeluk.....	79
Kennisgeving van later overlijden	79
Plaats onaangeroerd laten, tenzij bij noodzaak.....	79
Handelwijze van Mijninspecteur	79, 80
Register van ongelukken op de mijn	80

AMBULANCE.

Draagbaren	81
Hospitaalwagen	81
Spalken, verbanden, tourniquets enz.	81
Geneeskundige of ander persoon	81
Vervoer van personen naar hospitaal	81

VERANTWOORDELIJKHEID IN VERBAND MET DE MIJNEN.

Verantwoordelijkheid van eigenaar	81
Idem van agent	81
Idem van hoofdopzichter.....	82
Idem van mijnopzichter	82
Geregeld toezicht op de veiligheid der mijnwerken	83

HOOFDOPZICHTERS-CERTIFICATEN.

Certificaat van bekwaamheid vereischt	83
Examen-Commissie	83
Candidaten voor het examen.....	84
Regels voor het examineeren.....	84
Footen voor het examen enz.	84
Certificaat van bekwaamheid zonder examen	84
Dienstcertificaat	84
Schorsing of intrekking van certificaat	84

MIJNREGULATIES.	Bladz.
MIJNOPZICHTERS-CERTIFICATEN.	
Certificaat van bekwaamheid vereischt	85
Dienstcertificaat	85
Examens	86
Foonen voor examens enz.	86
Regels voor het examineeren.....	86
Schorsing of intrekking van certificaat	86
INSPECTIES.	
Macht van Mijnspecteurs.....	86
Belemmeren der inspecties strafbaar	87
Onwettige contracten.....	87
KWALIFICATIES VOOR MIJNSPECTEURS	87
COMMISSIE VAN APPÈL.	
Gevaarlijke mijnwerken niet bij de wet voorzien	87
Samenstelling der Commissie van Appèl.....	88
Secretaris.—Beslissing	88
Getuigen	88
Honorarium	89
Kosten van dispuut	89
OVERTREDINGEN EN STRAFBEPALINGEN.....	
SLOTBEPALINGEN.	
Appèl van order door Mijnspecteur gegeven.....	89, 90
Mijnspecteur is "ex-officio" Vrederechter	90
Gerechtshoven voor overtredingen dezer wet	90
Uitvoerende Raad kan regulaties toevoegen	90
Herroeping van wet no. 3, 1893	90
OCTROOL.	
Zie wet no. 12, 1897	91
ONKRUID.	
Uitroeijing van — Xanthium Spinosum	16
Zie wet no. 4, 1897.	
ONTUCHT.	
Zie wet op tegengaan van —	9
OPDRACHT.	
— aan Regeering re naasting spoorweg.....	193
OPHEFFING.	
— van invoerrechten van slachtvec.....	289
P.	
PASWET (no. 23, 1895.)	
— voor een jaar verlengd	194
POLITIEREGULATIES	187
POSTTARIEF.	
Verlaging van — tusschen de Staten van Zuid-Afrika	287
PROCEDURE.	
Opdracht aan Regeering re Crimineele —	176
PROCLAMATIES.	
— re Runderpest.....	199—224

PROCLAMEERING.	Bladz.
— van standsdorpen	284
— van standsdorp Kocksoord	201
— van Boksburg als invoerpoort	201
— van inklaringskantoor in Swazieland	202
— van invoerweg door Vaalrivier als invoerpoort voor steenkolen	204
— van plaats Laaggenoeg (Carolina) tot publ. delverij	211
— van Middlefontein en Langlaagte voor stadsdoeleinden ...	212
— van dorp Rietspruit (Vrijheid)	218
 RECHTERLIJKE MACHT.	
Zie wet op — Wet no. 1, 1897	5
 RECHTSTERMIJNEN.	
— van Hooggerechtshof	210
 REGLEMENT.	
— van orde voor den Tweeden Volksraad	146
 REGULATIE.	
— in zake Runderpestfonds	291—319
— voor I eprozengesticht Pretoria	294
— voor de Postwisseladministratie	301
— ter regeling van arbeid van naturellen afkomstig uit de Portugeesche provincie Mozambique	341
— voor Speciaal Comité van Gezondheid der Witwatersrand-, Boksburg en Krugersdorp delverijen	346
— voor Kinderpokkencomité, wijk Kliprivier, dist. Middelburg	352
 S.	
 SCHEPENEN.	
Zie wet Stadsraad Johannesburg	27
 SCHULDEN.	
Invorderen van kleine —	36
Zie wet no. 10, 1897.	
 SPOORWEG.	
— Ermelo-Machadodorp	183
— naar Rustenburg	194
 STAATSPRESIDENT.	
Verkiezing van —	171
 STADSRAAD.	
Wet re — Johannesburg	27
 STEMMING.	
Geheime — Zie wet no. 6, 1897	19
 STEMRECHT.	
Uitoefening van — door burgers in Swazieland	247
 STRAFBEPAALINGEN.	
— voor overtreding van wet no. 6, 1897	144
 SUPERINTENDENT VAN NATURELLEN.	
Zie wet huwelijk van kleurlingen (no. 3, 1897)	14
— geen lid van Uitv. Raad	173
 T.	
 TERUGTREKKING.	
— van wet no. 30, 1896	162

TOETSINGSRECHT.	Bladz.
Rechterlijke Macht bezit geen —	7
TRACTAAT.	
Uitleverings — van misdadigers met Kaapkolonie.....	161—209
Uitleverings — van misdadigers met Koninkrijk der Neder- landen	241
Uitleverings — van misdadigers met Natal.....	321
Aanhangsel van het — van vriendschap enz. met den Oranje Vrijstaat	328

U.

UITBREIDING.	
— van spoorwegen naar de westelijke districten	179
UITLEG.	
— van art. 45 van wet 13, 1896	189
UITLEGGEN.	
— van een dorp op de plaats Vlakfontein distr. Heidelberg	167

V.

VASTSTELLING.	
— der grenzen van Johannesburg	215—219
VELDKORNETTEN.	
Verplichting van —	
Zie wet no. 4, 1897.	
” ” ” 5, ”	
” ” ” 6, ”	
” ” ” 7, ”	
” ” ” 15, ”	

VERDEELING.	
— van wijk Houtboschberg (Zoutpansberg) in 2 wijken.....	205
VERKIEZING.	
— voor stadsraad Johannesburg	28
VERPACHTING.	
— van Gouvts. percee'en in Mapochsgronden	
VOLKSRAADSBESLUITEN.	
Eerbiediging van — door Rechterlijke Macht	7
VREDERECHTERS.	
— in Swazieland dezelfde rechten als Veldkornetten onder wet no. 12, 1870.....	203

W.

WASCHHUIS.	
Oprichting van — te Johannesburg.....	177
WEGEN.	
Zie wet no. 8, 1897	25
WETTEN.	
Eerbiediging van — door Rechterlijke Macht	7

WET.	Bladz.
— no. 1, 1897. (In zake de Rechterlijke Macht).....	7
— " 2, " (Tot het tegengaan van de ontucht in de Z.-A. Republiek	9
— " 3, " (Regelende d. huwelijken van kleurlingen binnen de Z.-A. Republiek)	12
— " 4, " (Re uitroeiin: Xanthium Spinosum), wijzi- ging v. wet 1, '72 en vervanging v. wet 2, '92	16
— " 5, " (Op het ondertekenen van memories)	18
— " 6, " (Re geheime stemming), aanvulling van art. 3, 1894	19
— " 7, " (Generale opmeting), wijziging van wet 8, 1891	23
— " 8, " (Betreffende het gebruik van hoofd- of trans- portwegen).....	25
— " 9, " (Re stadsraad Johannesburg).....	27
— " 10, " Wijziging van wet 7, 1891, (re invorderen van kleine schulden).....	36
— " 11, " (Mijnregulaties)	39
— " 12, " (Octrooiwet)	91
— " 13, " (Drankwet)	113
— " 14, " (Op het mijnen naar onedele metalen en mineralen)	135
— " 15, " (Op de melaatschheid "Lepra").....	139
— " 16, " (Aanvulling van wet no. 6, 1897).....	144
 WERVEREN.	
— door de Regeering goedgekeurd	289
In zake titels van — goedgekeurd tusschen 1885 en 1891.....	299
 WIJZIGING.	
— van wet no. 3, 1894	170
— van art. 50 der regulaties van Hooggerechtshof.....	214